

ΝΕΑ *της* ΑΣΒΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
Α' ΤΕΥΧΟΥΣ — ΕΤΟΣ

Ἡ Ἔκθεσις Ἐλέγχου Διαχειρίσεως τῆς Σχολῆς.

Αἱ Ἑργατικά Ὑποτροφία.

Ἡ ὁμιλία τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας κ. Λ. Μπουρνιά.

Ὁ Νόμος καὶ τὸ Διάταγμα περὶ ἐργατικῶν ὑποτροφιῶν.

Ραδιοφωνικαὶ συνεντεύξεις μὲ τοὺς κ.κ. Σ. Παπαϊωάννου,

Ε. Μαργαρίτην, Χ. Ἀγαλλόπουλον καὶ Κ. Σημαντήραν.

Ὁ ἑορτασμός τῆς 28ης Ὀκτωβρίου — Πανηγυρικός λό-

γος : Ε. Συνοδινῶ — Ἡ μεγάλη Ἡμέρα : Σ. Πήλιου.

ΤΕΥΧΟΣ **23** ΕΤΟΣ Ε'

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1957-1958

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1957 - 1958

ΕΤΟΣ Ε'

Τιμή Δρχ. 1—

ΤΕΥΧΟΣ 23

Τὸ προσεχὲς ὑπ' ἀριθμ. 24 τεύχος θὰ περιλάβῃ τὰ θέματα τῶν πτυχιακῶν καὶ εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Κ.Σ.Ε., ραδιοφωνικᾶς ὁμιλίας σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων, ὡς καὶ τὰ προγράμματα μαθημάτων τῶν Κέντρων «Τουριστικῶν Μελετῶν» καὶ «Κοινωνικῶν Μελετῶν» κ.τ.λ.

Τὸ παρὸν τεύχος ἐκδίδεται
ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν, ἐποπτείαν καὶ εὐθύνην
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

Ἐπιμέλεια :

ΛΟΥΙΖΑ Σ. ΠΗΛΙΑ

Γραφεῖα :

Παράρτημα τῆς Α.Σ.Β.Σ. — Ὁδὸς Ἀκαδημίας 84, Τηλ. 34.166

Τυπογραφεῖον :

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Π. ΣΕΡΜΠΙΝΗ

ὁδὸς Κωλέττη 31 — Τηλ. 615.501

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἔτος Ε' 1957/8

Δραχμὴ 1

Τεύχος 23

Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΑΣ

Πέντε τεύχη πεντακοσίων τεσσάρων σελίδων εἶναι ὁ Ἀπολογισμὸς τοῦ περιοδικοῦ μας τοῦ λήξαντος Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1956)1957. Τὸ πρῶτον ἐξ αὐτῶν (ὑπ' ἀριθ. 18) εἶχεν ἀφιερωθεῖ εἰς τὸ Πρόγραμμα Ἐργασιῶν τοῦ ἔτους, κατὰ τὰ εἰθισμένα ἀπὸ δεκαετίας ἐν τῇ Σχολῇ, ὅπου τὰ πάντα διέπει ὁ προγραμματισμὸς καὶ αἱ σύγχρονοι διοικητικαὶ καὶ παιδαγωγικαὶ ἀντιλήψεις περὶ τοῦ τρόπου ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων.

Τὸ δεύτερον τεύχος (ὑπ' ἀριθ. 19) περιέλαβε τὸ «Ἐγκόλπιον τοῦ Σπουδαστοῦ», τὸ ὁποῖον ἐκίνησε τὴν γενικὴν ἐπιδοκιμασίαν, διότι περιέλαβε τὰ βασικὰ κείμενα διὰ τὴν θρησκευτικὴν, πολιτικὴν καὶ σχολικὴν ἀγωγὴν τῶν σπουδαστῶν μας. Τὰ πάμπολλα καὶ συγκινητικὰ συγχαρητήρια διὰ τὴν ἔκδοσίν μας αὐτὴν ὑπῆρξαν διὰ τὴν Σχολὴν μας σημαντικωτάτη ἠθικὴ ἐνίσχυσις.

Τὸ τρίτον τεύχος (ὑπ' ἀριθ. 20) περιέλαβε τὰς Ἐκθέσεις Ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως τῆς Σχολῆς, αἱ ὁποῖαι ὑπῆρξαν πανηγυρικαὶ διὰ τὸ ἐπιτελεσθὲν μέγα ἐκπαιδευτικὸν ἔργον μὲ τὸσον μικρὰ καὶ ἀσήμαντα οἰκονομικὰ μέσα.

Τὸ τέταρτον τεύχος (ὑπ' ἀριθ. 21) διετέθη διὰ τὴν ὑγειο-

νολογικὴν διαφώτισιν εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ πολυτίμου ἔργου τοῦ Ἑθνικοῦ Συνδέσμου Ὑγειονολογικῆς Διαπαιδαγωγήσεως, ἔθνικοῦ τμήματος τῆς Union Internationale d' éducation sanitaire de la Population.

Τέλος τὸ πέμπτον τεῦχος (ὑπ' ἀριθ. 22) ἀναφερόμενον εἰς τὸν Ἀπολογισμὸν — διοικητικόν, διαχειριστικὸν καὶ εκπαιδευτικὸν — τοῦ ἔργου τῆς Σχολῆς θὰ μείνη μνημεῖον εἰς τὴν εκπαιδευτικὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου διὰ τὴν καταβληθεῖσαν προσπάθειαν ἀπὸ τοὺς Διοικοῦντας, διὰ τὸν δημοουργικὸν μόχθον τῶν Διδασκάλων, διὰ τὴν ἐγκληματικὴν ἀντίδρασιν καὶ τὴν ἀναχρονιστικὴν νοοτροπίαν τῶν ἀρνητῶν ἢ τῶν πολεμίων τῆς Σχολῆς.

Ἡ Σχολὴ εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργον κατὰ τὸ λῆξαν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος. Ἡ Σχολὴ ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας της πρὸς ὅλους ὄσους ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ καθοδήγησιν τοῦ Διευθυντοῦ της συνέβαλον εἰς τὸ ἔργον αὐτό.

Τὸ περιοδικὸν μας εἰσέρχεται ἤδη εἰς τὸ Ε' ἔτος μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ νέα προσπάθεια θὰ εἶναι ἡ ἀνταξία τοῦ παρελθόντος. Τοῦτο ἀποτελεῖ χαρὰν καὶ χρέος ἐκείνων οἱ ὅποιοι συνεχίζουν τὸ παρελθόν, μὲ τὴν συναίσθησιν τῶν δυσκολιῶν τοῦ ἔργου ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν εὐτυχίαν τῆς ἐκπληρώσεως ἑνὸς καθήκοντος ἀπέναντι τῶν Νέων, ἀπέναντι τῆς Κοινωνίας, ἀπέναντι τῆς Πολιτείας.

Ἄς ἔχωμεν πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὴν γνώμην τοῦ σοφοῦ ὅτι «πρέπει νὰ δίδωμεν περισσοτέραν προσοχὴν εἰς τὸ μέλλον παρὰ εἰς τὸ παρελθόν, ἀφοῦ εἰς τὸ μέλλον πρόκειται νὰ περάσωμεν τὴν ὑπόλοιπον ζωὴν μας». Αὐτὴν τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον θὰ δώσωμεν ὀλόκληρον εἰς τὴν σύνταξιν καὶ δημοσίευσιν τῶν τευχῶν, τὰ ὅποια θ' ἀκολουθήσουν, συνδεδεμένα μὲ τὴν μέλλουσαν γόνιμον δρασίαν τῆς Σχολῆς μας.

Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν καὶ ὑπερηφάνειαν τὴν Ἐκθεσιν Ἐλέγχου τῆς Διαχειρίσεως 1955—1956, ἡ ὁποία συμπληρώνει τὰ ὄσα πανηγυρικῶς εἶπον καὶ οἱ Ἐλεγκταὶ τῶν προηγουμένων διαχειριστικῶν περιόδων ἐπὶ τῆς διαχείσεως καὶ τῆς ἐν γένει μορφωτικῆς δράσεως τῆς Σχολῆς μας.

Οἱ ἀριθμοὶ ὁμιλοῦν σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς μὴ ἐπιδεχόμενοι ἀμφισβήτησιν. Μὲ τὰ ἀσήμαντα μέσα τὰ ὁποῖα διαθέτει ἡ Σχολή, χάρις εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιόν της καὶ τὸ πνεῦμα τῆς θυσίας τῶν Καθηγητῶν της ἔχει ἐπιτελέσει τὸ μέγα αὐτὸ σχολικὸν καὶ ἐξωσχολικὸν της ἔργον, τὸ ὁποῖον εἶναι βέβαιον πλέον, εὐτυχῶς, ὅτι ἀναγνωρίζεται καὶ ἐπιδιοκιμάζεται ἀπὸ ὀλόκληρον τὴν Κοινωνίαν καὶ τὴν Πολιτείαν.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Γερασίμου Καμπίτη καὶ Ἀναστασίου Τζαβάρρα

Τμηματάρχων παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Βιομηχανίας

«Περὶ τοῦ διεξαχθέντος ὑπ' αὐτῶν ἐλέγχου ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς Οἰκονομικῆς χρήσεως 1955—56 τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν (Α.Σ.Β.Σ.) δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 24.248/2189/1-5 57 Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως».

Κατὰ τὸν ἐνεργηθέντα ὑφ' ἡμῶν ἔλεγχον διεπιστώσαμεν τὰ ἑξῆς :

Τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἀρχεται ἀπὸ 1ης Σ)βρίου 1955 καὶ λήγει τὴν 31ην Αὐγούστου 1956. Τὰ τηρούμενα ὑπὸ τῆς Σχολῆς βιβλία εἶναι : ἡμερολόγιον, καθολικόν, βιβλίον Ταμείου, βιβλίον ἐνοσήμων ΙΚΑ, βιβλία καταθέσεων παρὰ Τραπεζίαις κλπ. Ὁ διεξαχθεὶς ὑφ' ἡμῶν ἔλεγχος ὑπῆρξε λεπτομερέστατος καὶ περιέλαβε κατ' ἀρχὰς τὴν νομιμότητα τῶν γενομένων εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν, ἀκολούθως δὲ ἐπεξετάθη εἰς τοὺς λογ)σμοὺς τῶν βιβλίων ἡμερολογίου, καθολικοῦ, Ταμείου καὶ ἐγένετο ἀντιπαραβολὴ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐγγραφῶν. Ἐπηκολούθησαν ὁ ἔλεγχος τῶν προσκομισθέντων δικαιολογητικῶν στοιχείων τῶν οἰκειῶν πράξεων (ἐσόδων καὶ ἐξόδων) ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς γενομένας ἐν τοῖς οἰκείοις βιβλίοις ἐγγραφὰς καὶ τελικῶς ἐγένετο ἔλεγχος τῶν λοιπῶν στοιχείων καὶ πράξεων σχετικῶς πρὸς τ' ἀποτελέσματα (ἀπολογισμὸν καὶ ἰσολογισμὸν) τοῦ ὑπὸ ἔλεγχον οἰκονομικοῦ ἔτους.

Διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐλέγχου ἐτέθησαν ὑπὸ τῆς γραμματείας τῆς Σχολῆς εἰς τὴν διάθεσιν ἡμῶν ἅπαντα τὰ τηρούμενα βιβλία, τὰ Γραμμάτια εἰσπράξεως καὶ ἐντάλματα πληρωμῶν, αἱ διέπουσαι τὴν Σχολὴν διατάξεις, ἐν γένει δὲ μετ' ἐξαιρετικῆς προθυμίας παρεσχέθη πᾶσα διευκόλυνσις διὰ τὴν εὐχερῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων ἡμῶν.

Ἀνάλυσις τῶν πεπραγμένων τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ ὑπὸ ἔλεγχον ἔτος, βάσει τῶν ἀνωτέρω ἐλεγχθέντων στοιχείων, ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὸν ἀντίστοιχον ἀπολογισμὸν ὡς καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς χρήσεως 1955—56, ὡς διεπιστώθη καὶ ἐκ τοῦ ἐλέγχου, ἔχουσιν ὡς ἑπεται :

Τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῆς Σχολῆς μετὰ τῶν ὑπὲρ τρίτων συνεισπραττομένων καὶ ἀποδιδομένων συνοπτικῶς ἔχουσιν ὡς κάτωθι :

Σχολή	Ἔσοδα	Ἔξοδα
Α. Σ. Β. Σ.	2.095.486,75	1.736.589,70
Σχολὴ Στατιστ.	206.829,60	203.075,70
Διαχειρ. Ἐκδός.	360.281,60	352.074,—

Τὰ ἐν λόγῳ ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἀναλύονται ὡς ἑξῆς :

Ε Σ Ο Δ Α

	Προϋπολογισθέντα	Πραγματοποιηθέντα
Τμήμα Α ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΕΣΟΔΑ		
*Εκπαιδευτικά τέλη :		
Δικαιώματα έγγραφης	132.000	163.350,—
Δίδακτρα (μείον άπαλλαγαι)	678 000	838.550,—
	<u>810 000</u>	<u>1.001.900,—</u>
Διάφοροι ένισχύσεις :		
*Επιχορήγησις Κράτους	650.000	250 000,—
» *Επιμελητηρίων	60.000	70.000,—
Δωρεαι *Ιδιωτών	1.000	600,—
» > δια βράβευσιν σπουδαστών	3.000	1.180,—
	<u>714 000</u>	<u>321.780,—</u>
*Ετερα έσοδα :		
*Εκ Σχολικων τίτλων	50.000	70 950,—
Καθυστερούμενα και προσαυξήσεις	40.000	38.375,—
*Εξέταστρα υπέρ Σχολής	30.000	43.220,—
Τόκοι καταθέσεων	3.750	13.372,—
Δι' υγειονομικήν παρακολούθησιν σπουδαστών	21.250	24.700,—
Διάφορα	1.000	—
	<u>146.000</u>	<u>190.617,—</u>
Κεφάλαιον : *Εκ του *Αποθεματικού	209.878	—
Τò όλον	<u>1.879.878</u>	<u>1.514.297,—</u>

Τμήμα Β' ΕΣΟΔΑ ΔΙΑ ΛΙΣΜΟΝ ΤΡΙΤΩΝ

*Εξέταστρα	290.000	457.480,—
Φόροι και χαρτόσημον	40.000	93.301,—
Κρατήσεις υπέρ του Ι.Κ.Α.	16.500	19.448,75
Τέλη έγγραφης υπέρ Δημοσίου	8.500	10.570,—
Προσωρινοί Λογαριασμοί		390,—
Σύνολον	<u>355.000</u>	<u>581.189,75</u>
Γενικόν Σύνολον	<u>2.234.878</u>	<u>2 095.486,75</u>

ΕΞΟΔΑ

	Προϋπολογισθέντα	Πραγματοποιηθέντα
Τμήμα Α'. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΕΞΟΔΑ		
Διοίκησης :		
*Εξοδα παρυστάσεως Σχολής	90.0	8.519,—
» » καί κινήσεως Δ/ντου Σχολής	31.500	31.457,50
*Αποζημιώσεις Σχολικής Έπιτροπής	24.000	24.000,—
	<u>64.500</u>	<u>63.976,50</u>
Διοικητικόν Προσωπικόν :		
Γραμματεὺς	42.295	42.174,—
Διαχειριστὴς	24.818	24.741,50
Γραφεὺς	15.408	15.359,50
Κλητὴρ	18.208	18.194,50
Καθαρίστρια	15.423	15.394,50
*Εξοδα κινήσεως	22.200	22.200,—
	<u>138.352</u>	<u>138.064,—</u>
*Εξοδα Διαχειρίσεως :		
*Ενοίκια Διδακτηρίων	121.400	121.080,—
Φωτισμός, ὕδρευσις, θέρμανσις, καθαριότης	19.800	19.673,80
Γραφικὴ ὕλη καὶ πολυγραφήματα	20.600	19.732,—
Τηλεφωνικὰ τέλη	9.000	8.361,20
*Εξοδα ἀλληλογραφίας	7.000	6.606,—
* Ἀγγελίαι — Δημοσιεύσεις	8.000	3.183,20
* Ἀσφάλιστρα ὑπὲρ Ι. Κ. Α.	20.500	19.698 05
* Ἀμοιβαὶ καὶ ἐξοδα κινήσεως ἐλέγχων κλπ.	16.800	15.600,—
Διάφορα ἐξοδα (μικροδαπάναι κλπ.)	11.000	10.738,60
	<u>233.900</u>	<u>224.672,85</u>
Συντηρήσεις καὶ ἐπισκευαὶ :		
Κτιρίου	11.000	7.650,50
* Ἐπίπλων, σκευῶν καὶ θρανίων	5.000	3.795,—
Κήπου κλπ. χώρων	4.000	3.600,—
	<u>20.000</u>	<u>15.045,50</u>
Εἰς μεταφορὰν	456.752	441.758,85

	Προϋπολογισθέντα	Πραγματοποιηθέντα
Έκ μεταφορᾶς	456.752	441.758,85
Άμοιβαί Καθηγητῶν :		
Α', Β' καὶ Γ' ἐτῶν: 90×30 (περίπου)×100	<u>315.000</u>	<u>314.230,—</u>
Φροντιστηριακὴ Ἀσκήσεις :		
Λογιστικῆς	16.000	15.220,—
Ὄργανώσεως	10.000	7.000,—
Ξένων Γλωσσῶν	17.000	17.000,—
Οἰκονομικῶν ἐκθέσεων	3.000	2.800,—
Ἐποπτικῶν μαθημάτων	1.000	980,—
	<u>47.000</u>	<u>43.000</u>
Γραφεῖον Ἐρευνῶν		
Ἀμοιβὴ Διευθυντοῦ	8.000	7.000,—
» Συνεργατῶν	5.000	3.800,—
Διάφορα ἔξοδα (γραφ. ὕλη ἐγκ/σεις κλπ.)	2.000	300,—
Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν	5.000	3.070,—
Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν	6.000	5.000,—
Βιβλία καὶ Περιοδικὰ	5.000	1.056,—
Δημοσιεύματα	3.000	—
	<u>34.000</u>	<u>20.226,—</u>
Σχολὴ Στατιστικῆς (Κ.Σ.Ε.)		
α) Ἐνίσχυσις δι' ἀμοιβὰς ἐκτάκτου προσωπικοῦ	46.176	
β) Ἐνίσχυσις δι' ἀντιμετώπισιν ἀναγκῶν του	10.000	
γ) Στατιστικὸν Δελτίον	10.000	
δ) Ἐντυπα — Διαφημίσεις	3.000	
	<u>69.176</u>	<u>52.603,—</u>
Λοιπὴ Μορφωτικὴ Ἔργασία :		
Ἐξοδα διαλέξεων (προσκλήσεις, ταχ/κὰ κλπ.)	20.000	16.044,—
Σωματικὴ Ἀγωγή (μισθὸς Γυμ/στοῦ)	11.250	10.000,—
Ἑορταί, ἐκπ/καὶ ἐπισκέψεις, ἐκδρομαὶ κλπ.	4.000	2.482,—
Ἐντυπα καὶ ἀσκήσεις	5.200	5.152,—
Ἐνίσχυσις «Ἐκδόσεων» τῆς Σχολῆς	115.500	113.542,—
	<u>155.950</u>	<u>147.220,—</u>
Εἰς μεταφορὰν	1.077.878	1.019.037,85

	Προϋπολογισθέντα	Πραγματοποιηθέντα
Ἐκ μεταφορᾶς	1.077.878	1.019.037,85
Πρόνοια ὑπὲρ Σπουδαστῶν :		
Ἰατρικὴ περίθαλψις	20.000	19.500,—
Βραβεῖα α) Σχολῆς	5.000	
β) Ἐξ ἐπιχορηγήσεως Ἰδιωτῶν	5.000	
γ) Ἐνίσχ. ὑποτρόφων Ἐξωτερικοῦ	5.000	5.801,—
	<u>35.000</u>	<u>25.301,—</u>
Διάφορα ἔξοδα		
Δαπάναι κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Δ.Σ.	65.000	64.040,—
Δαπάναι ἐκδόσεως ἐπετηρίδος Σχολῆς	—	—
	<u>1.177.878</u>	<u>1.108.378,85</u>
Προμήθειαι		
Ἀγορὰ ἐπίπλων καὶ σκευῶν	30.000	28.707,30
Ἀγορὰ θρανίων καὶ καθισμάτων	10.000	8.700,—
Ἐγκαταστάσεις καὶ ἔπιπλα Λογυρίου	1.000	—
Ἀγορὰ βιβλίων καὶ περιοδικῶν	10.000	9.613,80
Ὅργανα διδακτικά	1.000	—
Ἀγορὰ οἰκοπέδου ἐξ ἐπιχορηγήσεως Κράτους	650.000	—
	<u>702.000</u>	<u>47.021,10</u>
Τὸ ὅλον	<u>1.879.878</u>	<u>1.155.399,95</u>
Τμήμα Β' ΑΠΟΔΟΣΕΙΣ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΝ ΥΠΕΡ ΤΡΙΤΩΝ		
Ἐξέταστρα :		
α) Καθηγηταὶ	194.000	
β) Ἐποπτεία κλπ. ἐπιβλέψεις	70.000	
γ) Δαπάναι ὑπὲρ καὶ διὰ λογαριασμῶν Σχολῆς	26.000	290.000
Φόροι καὶ χαρτόσημον Δημοσίου	40.000	457.480,—
Κρατήσεις Ι.Κ.Α.	16.500	93.301,—
Τέλη ἐγγραφῆς ἐπαγγελμ. Ἐκπαιδεύσεως	8.500	19.448,75
Προσωρινοὶ Λογαριασμοὶ	—	10.570,—
		<u>390,—</u>
Σύνολον	<u>355.000</u>	<u>581.189,75</u>
Γενικὸν Σύνολον	<u>2.234.878</u>	<u>1.736.589,70</u>

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω καὶ τοῦ ἐλέγχου αὐτῶν διεπιστώθησαν τὰ κάτωθι :

Ἄπασαι αἱ εἰσπράξεις καὶ δαπάναι εἶναι καθ' ἅπασαν τὴν γραμμὴν νόμιμοι βασιζόμενοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 15-4-48 Β.Δ. |τος περὶ τοῦ ὄργανισμοῦ τῆς Α.Σ.Β.Σ., μὴ σημειωθείσης ἀποκλίσεως ἐκ τῶν σχετικῶν διατάξεων τούτου, πλὴν τῶν ἐν τέλει τῆς παρούσης ἀναφερομένων δύο περιπτώσεων ἐν σχέσει πρὸς τὴν Σχολὴν Στατιστικῆς καὶ τὸν λογισμὸν Ἐκδόσεων.

Διὰ τὰς πραγματοποιούμενας εἰσπράξεις ἐκδίδονται, βάσει αἰτιολογικῶν στοιχείων διπλότυπα εἰσπράξεως, ἀκολουθῶς δὲ εἰσάγονται εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Σχολῆς διὰ γραμματίων εἰσπράξεως ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ. τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Γραμματέως ταύτης, ἠριθμημένων δὲ κατ' ἀπόλυτον ἀριθμητικὴν σειρὰν.

Αἱ πληρωμαὶ ἐνεργοῦνται δι' ἐκδόσεως ἐνταλμάτων πληρωμῆς ὑπογραφομένων ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ. τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Γραμματέως ταύτης ἠριθμημένων καὶ τούτων κατ' ἀπόλυτον ἀριθμητικὴν σειρὰν καὶ συνοδευομένων ὑπὸ ἐγκεκριμένων δικαιολογητικῶν.

Σημειωτέον ὅτι τὰ ἐντάλματα πληρωμῆς καὶ τὰ γραμμάτια εἰσπράξεως ἐλέγχονται προληπτικῶς κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τῆς Σχολῆς, ὑπὸ δύο ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων, ἦτοι τοῦ ἐκάστοτε προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας ἐντελλομένων ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας καὶ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, οἵτινες ὑποβάλλουν σχετικὰς ἐκθέσεις εἰς τὸ Δ.Σ. τῆς Σχολῆς.

Τὰ τηρούμενα ὑπὸ τῆς Σχολῆς βιβλία δὲν ἔχουν θεωρηθῆ παρὰ δημοσίας ἀρχῆς, δεδομένου ὅτι δὲν ὑφίσταται ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων τοιαύτη ὑποχρέωσις, κλείονται ὁμως ὑπὸ τοῦ Ταμείου τοῦ Δ.Σ. τῆς Σχολῆς.

Ἐν συμπεράσματι ἐπὶ πάντων τῶν ἀνωτέρω παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς :

α) Τὰ χρησιμοποιηθέντα κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα γραμμάτια εἰσπράξεων, ἀρχοῦν ἀπὸ τοῦ αὐξ. ἀριθ. 692 μέχρι καὶ τοῦ ἀριθ. 820. Ἐπίσης ἐνταλμάτων πληρωμῶν ἐγένετο χρήσις ἀπὸ τοῦ αὐξ. 1944 μέχρι καὶ τοῦ ἀριθ. 2402 Βάσει τούτων ἐνηργήθησαν ἐν τοῖς λογιστικοῖς βιβλίοις αἱ οἰκείαι ἐγγραφαί.

β) Ἡ Σχολὴ ὡς κοινῶφελὲς ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα λειτουργοῦσα ὑπὸ τὸν τύπον νομικοῦ προσώπου ἰδιωτικοῦ δικαίου, δὲν κέκτηται καθωρισμένον πάγιον κεφάλαιον. Τὸ κυμαινόμενον κεφάλαιον τῆς Σχολῆς κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τοῦ Γενικοῦ ἰσολογισμοῦ τοῦ ἔτους τούτου, ἀνέρχεται εἰς δραχ. 1.003.969,80, ἐξ ὧν μετρητὰ καὶ καταθέσεις δραχ. 663.223,50 καὶ λοιπὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα δραχ. 340.746,30.

γ) Κρατήσεις διὰ δημιουργίαν ἐιδικοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου δὲν διενεργήθησαν κατὰ τὴν χρῆσιν ταύτην, καταβάλλεται

ὁμως προσπάθεια σχηματισμοῦ (μικροῦ) χρηματικοῦ ὑπολοίπου διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν μελλοντικῶν ἀναγκῶν τῆς Σχολῆς.

δ) Ἐκ τοῦ ἐνεργηθέντος ἐλέγχου τῶν πεπραγμένων, τῆς οἰκονομικῆς ταύτης χρήσεως, *διεπιστώθη ἀπόλυτος τάξις καὶ ἐνημερότης* εἰς τὰς ἐν τοῖς λογιστικοῖς βιβλίοις ἐγγραφάς, μὴ παρατηρηθεισῶν ἀνωμαλιῶν κατὰ τὴν ἐν γένει διαχειρίσιν ταύτης.

Τέλος, ἄς ἐπιτραπῆ νὰ σημειωθῆ ὅτι πλὴν τῆς τάξεως ἥτις ὡς ἐσημειώθη ἀνωτέρω ἐπικρατεῖ εἰς τὴν ἐν γένει διαχειρίσιν τῆς Σχολῆς, καταβάλλεται, ὡς ἐξηκριβώθη ἐκ τῆς ἐρεύνης τοῦ ὄλου ἔργου τῆς Σχολῆς, ἰδιαίτερα προσπάθεια διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν. Ἡ Σχολὴ πληροῖ ὄντως κενὸν ἐν τῇ ὑφισταμένη ἐκπαιδεύσει τῶν νέων, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν κατάρτισιν ἀρτίων στελεχῶν διὰ Δημοσίας ὑπηρεσίας, βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις κλπ. πεπροικισμένων δι' ἐπαρκῶν ἐπιστημονικῶν ἐφοδίων ἀλλὰ καὶ ἐχόντων σημαντικὰς γνώσεις πρακτικῆς μορφῆς. *Ἐπὶ πλέον ἡ Σχολὴ διὰ τῶν καταβαλλομένων προσπαθειῶν, ἐξελίσσεται εἰς σοβαρὸν ἐπιστημονικὸν ἴδρυμα διὰ τῆς ἰδρύσεως ἐξαιρετικῆς σημασίας ἐπιμορφωτικῶν ἰδρυμάτων προσηρητῶν παρὰ ταύτη ὡς εἶναι ἡ Σχολὴ Στατιστικῆς* (τέως Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως), *δι' ἐκδόσεως περιοδικοῦ συγγράμματος ἐν ᾧ δημοσιεύονται ἀξιόλογοι ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι, μελετῶν εἰς αὐτοτελῆ τεύχη καὶ ἰδίᾳ διὰ τῆς δημιουργίας δημοσίων ἀνακοινώσεων καὶ συζητήσεων ἐπὶ οἰκονομικῶν θεμάτων τρεχούσης φύσεως ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος, κατὰ τὸ ὑφιστάμενον εἰς ἄλλας χώρας σύστημα.* πληροῦσα οὕτω κενὸν ὑφιστάμεναν παρ' ἡμῖν. *Διὰ τοὺς ὡς ἄνω λόγους, ἡ ἐκτίμησις τοῦ τε κοινοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου ὡς καὶ τῶν διαφόρων ἐμποροβιομηχανικῶν ἰδρυμάτων, ἀκολουθεῖ ἀποῦσαν γραμμὴν* ὡς τοῦτο μαρτυρεῖ ὁ συνεχῶς αὐξανόμενος ἀριθμὸς τῶν σπουδαστῶν (τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἰδρύσεως τῆς Σχολῆς 1938—39 εἶχον ἐγγραφεῖ 106 σπουδασταί, διὰ νὰ φθάσῃ ὁ ἀριθμὸς κατὰ τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν ἔτος εἰς 988) καὶ τὸ ὅλον ἐνδεῶς μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον μεθ' οὗ περιβάλλεται ὑπὸ πάντων τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς. Ὡς ἐκ τούτου, θὰ ἔδει νὰ διευκολυνθῆ ἔτι μᾶλλον τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς. Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποδειχθῆ ἡ ἐκδήλωσις μερίμνης διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἰδιοκτητοῦ μεγάρου πρὸς ἀνευτέραν ἐγκατάστασιν τοῦ ἰδρυματος, ἐφ' ὅσον μάλιστα τὸ ζήτημα δὲν παρουσιάζει ἀνυπερβλήτους δυσχερείας, δεδομένου ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξευρεθῆ εὐχερῶς λύσις αὐτοῦ· σήμερον, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ διενεργηθέντος ὡς ἄνω ἐλέγχου, σημαντικὸν ποσὸν διατίθεται διὰ στεγαστικὰς ἀνάγκας (δραχ. 121.000 ἑτησίως δι' ἐνοίκιον κεντρικοῦ κτιρίου καὶ παραρτήματος).

Πρὸς διευκόλυνσιν ὡσαύτως τοῦ ἔργου τῆς Σχολῆς, εὐκταῖον θὰ ἦτο ἡ ἐνίσχυσις τῆς, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ὄγκου τῆς ἐργασίας, διὰ νέου διοικητικοῦ προσωπικοῦ. Σημειωτέον ὅτι διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν πολλαπλῶν ἀναγκῶν τῆς, ἡ Σχολὴ ἠναγκάσθη

πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῆς ὑφισταμένης στενότητος, νὰ δημιουργήσῃ ἰδιαίτερον λογαριασμὸν ἐκδόσεων εἰς ὃν προσέλαβε τὸ ἀπαιτούμενον προσωπικὸν διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῆς ἐργασίας τῶν ἐκδόσεων ἀλλὰ κυρίως δύναται τις εἰπεῖν, διὰ τὴν ἀντιμέτωπισιν τῶν ἄλλων διοικητικῆς φύσεως ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς, δι' ἃς τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ὄργανισμοῦ προσωπικόν, παρὰ τὴν φιλότιμον διάθεσίν του καὶ τὰς ἀξιεπαίνους ὄντως προσπάθειας ἃς καταβάλλει διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῆς ἐργασίας καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του εἶναι ὅλως ἀνεπαρκές. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἔαν καθίστατο δυνατὴ ἡ τροποποίησις τοῦ ὄργανισμοῦ, κατὰ τρόπον ὥστε νὰ παρασχεθῇ ἡ εὐχέρεια τῆς προσλήψεως τοῦ ἀναγκαιοῦντος πράγματι διοικητικοῦ προσωπικοῦ διὰ τὴν ἀνευτώτεραν διεξαγωγὴν τῆς ὅλης ἐργασίας τῆς Σχολῆς.

Ἐπιτραπῆ νὰ σημειωθῇ προσέτι ὅτι ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν ἡ ἀφοσίωσις τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν λειτούργημα του, διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὁποίου περιορίζεται εἰς γλισχροτάτην ὄντως δι' ἐπιστήμονας ἀμοιβήν, δι' ὃν λόγον καὶ ἀξίζει ἡ ἔκφρασις εἰς τοὺς αἰρομένους εἰς τόσον ὕψος ἀνωτερότητος μύστας τῆς ἐπιστήμης παντὸς ἐπαίνου. Τέλος ἃς μᾶς ἐπιτραπῆ νὰ σημειώσωμεν ὅτι τὸ ὕψος τῶν δαπανῶν ἐν γένει διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς κρίνεται ὑπολειπόμενον κατὰ πολὺ τῶν δαπανῶν λειτουργίας ἐτέρων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων ἀνωτάτης μορφώσεως.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

(Ἰδρυθὲν συμφώνως τῷ ἄρθρ. 7 τοῦ ὄργανισμοῦ τῆς Σχολῆς Β.Δ 15.4.48)

Τὸ Γραφεῖον τοῦτο δὲν ἔχει ἰδιαιτέραν οἰκονομικὴν διαχείρισιν καθ' ὅσον ἡ ὅλη ἐργασία τοῦ Γραφείου ἐκτελεῖται δι' ἀσημάντου δαπάνης. Τόσον ὁ Προϊστάμενος τοῦ Γραφείου ὅσον καὶ οἱ συνεργάται καθηγηταὶ καὶ τρίτοι παρέχουν τὰς ὑπηρεσίας τῶν ὅλων ἀφίλοκερδῶς.

Παρὰ τῷ ὡς ἄνω Γραφείῳ λειτουργοῦσι τρεῖς Κέντρα, τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν, τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν καὶ τὸ Κέντρον Ἑλληνικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου. Ἐπίσης τὸ Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν ἐπεξεργάζεται ὅλας τὰς μελέτας τῶν σπουδαστῶν, βοηθεῖ τούτους εἰς τὸν τρόπον ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης, ἐπιμελεῖται τῆς ἐκδόσεως εἰδικῶν ὄργανικῶν καὶ λογιστικῶν μονογραφιῶν καὶ ἐκτελεῖ πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ προβλεπομένην.

Πάντα δὲ ταῦτα συνεπάγονται ὅλως ἀσήμαντον δαπάνην διὰ τὴν Σχολήν, ἥτις διὰ τὴν ὑπὸ κρίσιν περίοδον ἀνήλθεν εἰς 20.226 δραχ. ποσὸν ὑπερ, περιελήφθη εἰς τὴν γενικὴν διαχείρισιν τῆς Σχολῆς.

ΣΧΟΛΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

Ἡ Σχολή αὕτη ἐδημιουργήθη διὰ μετατροπῆς τοῦ Κέντρου Στατιστικῶν Ἐρευνῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 3/9/1955 Β. Δ/τος, καταστάσα ἐπίσημος Στατιστικὴ Σχολή. Σκοπὸς τῆς εἶναι ἡ προαγωγή τῆς Στατιστικῆς ἐν Ἑλλάδι καὶ ἡ ἐφαρμογὴ ἐκσυγχρονισμένων μεθόδων στατιστικῶν ἐρευνῶν. Ἡ Σχολή ἔχει αὐτοτελεῖ διαχειρίσιν. Διὰ τὰς πραγματοποιηθείσας εἰσπράξεις ἐκδίδονται γραμμάτια βάσει αἰτιολογικῶν στοιχείων τοῦ Γραμματέως ταύτης, ἠριθμημένα δὲ κατ' ἀπόλυτον ἀριθμητικὴν σειρὰν.

Αἱ πληρωμαὶ ἐνεργοῦνται δι' ἐκδόσεως ἐνταλμάτων πληρωμῆς ὑπογραφομένων ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Γραμματέως ταύτης, ἠριθμημένων καὶ τούτων κατ' ἀπόλυτον ἀριθμητικὴν σειρὰν καὶ συνοδευομένων ὑπὸ ἐγκεκριμένων δικαιολογητικῶν.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς χρήσεως 1955—56 τῆς ὡς ἄνω Σχολῆς, ὡς διεπιστώθη κατὰ τὸν ἔλεγχον, ἔχουσι ὡς ἑπεται :

Ε Σ Ο Δ Α

1. Ἐγγραφαὶ Αου καὶ Βου ἔτους 167Χ200	33.400	
2. Δίδακτρα > > > >	109.400	
3. Δικαιώματα	780	
4. Ἐνίσχυσις ἐκ τοῦ Ταμείου Α.Σ.Β.Σ.	52.603,—	
5. Ὑπόλοιπον προηγ. χρήσεως	1.797,20	
6. Λογισμοὶ τρίτων ἀποδιδόμενοι Φόροι καὶ Χαρῆμα	8.849,40	
Σύνολον	206.828,60	

Ε Ξ Ο Δ Α

1. Ἀποζημίωσις διδασκαλίας δραχ.	82.703,—	
2. » Διδακτικῆς Ἐπιτροπῆς	18.000,—	
3. > Διευθυντοῦ Σπουδῶν	12.000,—	
4. > Ἐπιμελητῶν	6.000,—	
5. > Ὑπερωρεῖαι—Ὀδοιπορικὰ	10.800,—	
6. Γεν. Ἐξόδα διαχειρίσεως	20.106,—	149.609,—
7. Ἀμοιβαὶ Ἐκτάκτου Προσωπικοῦ	44.617,30	
8. Ὑπόλοιπον εἰς Νέαν χρῆσιν		3.752,90
9. Λογισμοὶ Τρίτων Ἀπόδοσις Φόρων καὶ Χαρτόσημα	8.849,40	53.466,70
Σύνολον		206.828,60

Συμπέρασμα

Ἐν συμπεράσματι τῶν ἀνωτέρω, παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς :

α) Τὰ χρησιμοποιηθέντα κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα γραμμάτια εἰσπράξεως, ἄρχονται ἀπὸ τοῦ αὐξ. ἀριθ. 45 μέχρι καὶ τοῦ ἀριθ. 81. Ἐπίσης ἐνταλμάτων πληρωμῶν ἐγένετο χρήσις ἀπὸ τοῦ αὐξ. ἀριθ. 1 μέχρι καὶ τοῦ ἀριθ. 367. Βάσει τούτων ἐνεργήθησαν ἐν τοῖς λογιστικοῖς βιβλίοις αἱ οἰκεῖαι ἐγγραφαί.

β) Ἡ Στατιστικὴ Σχολὴ ἀποτελεῖ ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα διεπόμενον, ὡς ἐρρήθη ἀνωτέρω, ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 3/9/1955 Β.Δ/τος, ἔχουσα ἴδιαν διαχείρισιν. Πλὴν, ὅμως, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν λειτουργίας της, ἔχει ἐπιχορηγηθῆ κατὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν ἔτος ὑπὸ τῆς Α.Σ.Β.Σ. διὰ συνολικοῦ ποσοῦ 52.603 δραχ. Καὶ ἐνταῦθα δέον νὰ σημειωθῆ ὅτι ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου δραχ. 42.603 ἀφοροῦν πληρωμὴν μισθοδοσίας ἐκτάκτου προσωπικοῦ, ὅπερ ἐν τῇ πραγματικότητι, ἀπασχολεῖται κυρίως διὰ διεκπεραίωσιν διοικητικῆς ἐργασίας τῆς Α.Σ.Β.Σ. Ἡ χορήγησις τῆς ἐνισχύσεως ταύτης στηρίζεται ἐμμέσως, εἰς τὰ ἀρθρ. 53 καὶ 63 τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Α.Σ.Β.Σ. ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 7 τοῦ Ἰδρυτικοῦ διατάγματος τῆς Στατιστικῆς Σχολῆς. Καὶ εἶναι μὲν ἐκτὸς πάσης ἀμφισβήτησεως, ἀξιέπαινος ἡ διάθεσις τῆς Α.Σ.Β.Σ. ὅπως παράσχη ἐνίσχυσιν εἰς ἐπιστημονικὸν ἴδρυμα εὐρισκόμενον εἰς τὰ πρῶτα του βήματα. Πάντως ὅμως, καθ' ἡμᾶς, ἐπιβάλλεται ὅπως διευκρινισθῆ τὸ ὅλον τοῦτο θέμα, τῆς ἐνισχύσεως τῆς Στατιστικῆς Σχολῆς δι' εἰδικῆς διατάξεως ἢ ἄλλως πως, εἰς τρόπον ὥστε οὐδεμία νὰ προκύπτῃ ἀμφιβολία ὡς πρὸς τὸ νομότυπον τῆς ὑπὸ τῆς Α.Σ.Β.Σ. διαθέσεως ποσῶν πρὸς παροχὴν ἐνισχύσεως πρὸς τὴν νεοϊδρυθεῖσαν ὡς ἄνω Σχολήν.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ζητήσατε κατάλογον ἀπὸ τὴν Σχολήν

τῶν ἐν γένει ἐκδόσεων τῆς Σχολῆς

(Ἀκαδημίας 84 — Κύπρου 43 — Ἀμαλίας 52)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Τὸ Τμήμα ἐκδόσεων τῆς Α.Σ.Β.Σ. ἔχει αὐτοτελῆ διαχείρισιν
ἥτις διὰ τὸ διαχειριστικὸν ἔτος 1955-56 ἔχει ὡς κάτωθι :

Ε Σ Ο Δ Α

1. Ἐγγραφαὶ Σπουδαστῶν 988X200	197,600,—	
2. Διάφοροι Συνδρομαὶ καὶ Διαν. Πωλήσεις	5,035,—	
3. Δημοσιεύσεις	3,000,—	205,635,—
4. Ἐνίσχυσις ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς		113,542,—
5. Ἐνίσχυσις ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν		2,629,—
6. Ὑπόλοιπον προηγουμένης χρήσεως		14,805,50
Τὸ ὅλον		336,611,50
7. Λισμοὶ τρίτων ἀποδιδόμενοι		
α) Ἐνίσχυσις ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν δι' ἐκτάκτους δαπάνας	15,780,—	
β) Φόροι καὶ χαρτόσημα	7,890,30	23,670,30
Γενικὸν Σύνολον		360,281,80

Ε Ξ Ο Δ Α

1. Ἐκδόσεις Σπουδῶν τεύχη 1-12 δρ.	112,437,60	
2. > Τὰ Νέα > 12-17 >	44,996,50	
3. > ἀνατύπων >	6,591,50	164,025,60
4. Διάφορα ἔξοδα ἐκδόσεων		13,341,—
5. Ἀμοιβαὶ συντάξεως καὶ διαχειρίσεως		21,600,—
6. Γενικά ἔξοδα διαχειρίσεως		15,895,30
7. Ἀμοιβαὶ ἐκτάκτου προσωπικοῦ Σχολῆς		113,542,—
Τὸ ὅλον		338,403,90
8. Ταμείον εἰς Νέον		8,207,60
Τὸ ὅλον		346,611,50
9. Λισμοὶ τρίτων		
α) Ἀπόδοσις Κρατήσ. φόρων κλπ.	7,890,30	
β) Ἐκτακτοὶ Δαπάναι ἐξ ἐνισχύσεως Καθηγητῶν	15,780,—	23,670,30
Γενικὸν Σύνολον		360,281,80

Συμπέρασμα

Κατά την υπό κρίσιν περίοδον, ή διαχειρίσις του Τμήματος Έκδόσεων διεξήχθη μετά πάσης άκριβείας και τάξεως, μη διαπιστωθείσης ουδεμιᾶς άνωμαλίας κατά τον διενεργηθέντα έλεγχον.

Διά τὰ σημειούμενα άνωτέρω έξοδα, έξεδόθησαν, ως διεπιστώθη κατά τον διενεργηθέντα έλεγχον, γραμμάτια εισπράξεως άτινα άρχονται από του άριθ. 54 και έξικνουνται μέχρι και του άριθ. 90 και είναι ύπογεγραμμένα υπό του Προέδρου του Δ.Σ. της Α.Σ.Β.Σ. και τεθεωρημένα υπό του Δ)ντου Συντάξεως των Έκδόσεων, τὰ δε έξοδα έγέγοντο βάσει ένταλμάτων πληρωμών άτινα άρχονται από του άριθ. 1 και έξικνουνται μέχρι και του άριθ. 216 είναι δε και ταύτα ύπογεγραμμένα υπό του Προέδρου του Δ.Σ. της Α.Σ.Β.Σ. και τεθεωρημένα υπό του Δ)ντου Συντάξεως των έκδόσεων.

Το Τμήμα έκδόσεων δέν ειχεν άλλοτε άυτοτελή διαχείρισιν καθόσον δέν επεβάρυνε την Σχολήν διά σημαντικῆς δαπάνης. Η όλη έργασία διεξάγεται άφιλοκερδώς υπό των συνεργατών ήτοι του Διευθυντου της Σχολῆς, των καθηγητών κλπ. *Η δημιουργία ιδιαιτέρας διαχειρίσεως διά τὸ Τμήμα έκδόσεων τοῦ όποίου τὸ επιστημονικόν έργον διά των γενομένων δημοσιεύσεων, είναι άξιον πάσης έξάρσεως*, ήρχισεν από του διαχειριστικού έτους 1950 - 51. Η δημοσίευσις του περιοδικου συγγράμματος Σπουδαί, εις ὃ δημοσιεύονται αξιολογώτατα επιστημονικά έργα και τουτο *άνευ καταβολῆς ιδιαιτέρας άμοιβῆς εις τούς συγγραφείς*, ή τακτική έκδοσις του πληροφοριακου δελτίου ΝΕΑ Α.Σ.Β.Σ. εις ὃ δημοσιεύονται και επιστημονικά έργα και των σπουδαστών της Σχολῆς ενισχυομένης ούτω πως της έφέσεώς των πρὸς επιστημονικήν έργασίαν και έρευναν, ή έκτύπωσις εις άνάτυπα ένλων έργασιων των Σπουδών και των ΝΕΩΝ Α.Σ.Β.Σ. ή δημοσίευσις εις άυτοτελή τεύχη ώρισμένων έργασιων άτινες άποτελοῦν χρήσιμα βοηθήματα διά τούς επιστήμονας κλπ. ως είναι τὰ κάτωθι, άποτελοῦν σπουδαιοτάτην συμβολήν εις την έρευναν διαφόρων οικονομικῶν θεμάτων *και περιάγουν την Α.Σ.Β.Σ. ως σοβαρόν επιστημονικόν ἴδρυμα συγχρόνισμένης μορφῆς. Έκ του λόγου τούτου δικαιολογεῖται πλήρως ή ύπαρξις ιδίας διαχειρίσεως διά τὸ τμήμα έκδόσεων, τὸ ὕψος άλλως τε της όποιás δέν δύναται νὰ θεωρηθῆί ως ὕψηλόν αν μάλιστα ληφθῆί υπ' ὄψιν, ή σπουδαιότης τοῦ συντελουμένου έργου.*

Τὸ καρπερὸ τὸ δέντρο, αὐτὸ πετροβολιέται

(Λαϊκὴ παροιμία)

ΑΝΑΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΤΗ 1955 — 1956

1. Α.Σ.Β.Σ. Τὸ γαλλικὸν λογιστικὸν πλάνον. Μετάφρ. Σ. Βασιλείου, εισαγωγή Α. Brunet, πρόλογος Στρ. Κ. Παπαϊωάννου 1955.
2. Α.Σ.Β.Σ. Α' δεκαήμερον σπουδῶν κοινωνικῆς πολιτικῆς. 1955.
3. Α.Σ.Β.Σ. Α' δωδεκαήμερον τουριστικῆς βιομηχανίας, 1955.
4. Χ. Ν. Ἀγαλλοπούλου. Ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, 1955.
5. Κ. Α. Ἀθανασιάδου. Ἀγγλοελληνικὸν γλωσσάριον τῶν στατιστικῶν ὄρων, 1955.
6. Κ. Α. Ἀθανασιάδου. Γραμμικὴ παλινδρόμησις καὶ συντελεστῆς συσχετίσεως, 1955.
7. Κ. Α. Ἀθανασιάδου. Προσδιορισμὸς τοῦ μέρους τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου, ὅπερ ὀφείλεται εἰς τὴν δυσμένειαν τῶν ὄρων τοῦ ἐμπορίου, 1955.
8. Κ. Α. Ἀθανασιάδου. Αἱ ἐξιώσεις διαφορῶν ἐν τῇ οἰκονομετρίᾳ, 1956
9. Κ. Α. Ἀθανασιάδου. Διαθέσιμα ἀγαθὰ καὶ ὑπηρεσίαι παρ' ἡμῖν, 1948—1954, 1956.
10. Γ. Κ. Βλάχου. Κράτος καὶ κοινωνία κατὰ τὴν θεωρίαν τῶν «ἴσων», 1956.
11. Κ. Δ. Γεωργούλη. Τοποθέτησις τῆς κοινωνιολογίας, φιλοσοφικὴ καὶ μεθοδολογικὴ, 1956.
12. Π. Β. Δερτιλῆ. Κριτικὴ Ἰταλικῆς ἐκδόσεως περὶ τῆς θεωρίας καὶ τῆς πολιτικῆς τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, 1955.
13. Κλ. Β. Μπανταλούκα. Ἡ ὀργανωτικὴ τῆς οἰκονομίας, 1955 (ἔκδοσις Γραφείου Ἐρευνῶν).
14. Κλ. Β. Μπανταλούκα. Ἐπισκόπησις τῆς προσφάτου ἐν Ἑλλάδι δημοσιονομικῆς ἰσορροπίας καὶ πολιτικῆς, 1956 (ἔκδοσις Γραφείου Ἐρευνῶν).
15. Κλ. Β. Μπανταλούκα. Ἐξοδα καὶ ἀποζημιώσεις μετακινουμένων δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας 1956 (ἔκδοσις Γραφείου Ἐρευνῶν)
16. Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου. Ἡ θεωρία τῆς κοινωνικῆς πάλης, πραγματικότητα καὶ μῦθος, 1955.
17. Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου. Βιομηχανία καὶ κοινωνία, ὁ Μάρξ, καὶ ἡ διαλεκτικὴ τοῦ καπιταλισμοῦ, 1956.
18. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου. Οἱ γενεσιουργοὶ λόγοι τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς, 1956.

19. Ή. Πέριτς. Ή ἐργασιολογία ὡς συνθετικὴ ἐπιστὴμη περὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἐργασίᾳ. Μετάφρ. Ν. Κατραμάδου καὶ Α. Καπετανάκη, 1956.
20. Κ. Γ. Πληθίδου καὶ Β. Ν. Μεταξᾶ. Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν μαθηματικὴν οἰκονομικὴν ἀνάλυσιν, 1956.
21. Ν. Ι. Πολύζου. Ή ἐξέλιξις τῆς τεχνικῆς καὶ ἡ ἐπίδρασις τῆς ἐπὶ τῶν διεθνῶν σχέσεων, 1956.
22. Α.Σ.Β.Σ. Τὸ κέντρον τουριστικῶν μελετῶν, 1956.
23. Α.Σ.Β.Σ. Κανονισμὸς πτυχιακῶν ἐξετάσεων, 1956.
24. Κ. Α. Ἀθανασιάδου. Δειγματοληψία κατὰ στρώματα, 1956.
25. Κ. Ζησιμοπούλου. Ὁ τουρισμὸς γενικῶς, 1956.
26. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου. Ὑπὲρ τῆς Α.Σ.Β.Σ. πραγματικοὶ λόγοι, ὑποθῆκαι, παραινέσεις καὶ ὁδηγία, 1956.
27. Κ. Ι. Πεσμαζόγλου. Τὸ πρόβλημα τῆς Εὐρώπης, 1956.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1957

Οἱ ἐνεργήσαντες τὸν ἔλεγχον

Γεράσιμος Καμπίσης Ἀναστάσιος Τζαβάρας

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

(ΑΛΜΑΝΑΚ 1957)

Τρία τεύχη 460 σελίδων

Δραχμαὶ 90

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Βιβλιοπωλεῖα

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ἀνωτέρω δημοσιευομένου Ἀπολογισμοῦ εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν παρεξηγήσεις, διότι εἰς βάρος τοῦ «Λίσμου τῶν Ἐκδόσεων» ἔχουν περιληφθῆ τὰ διὰ τὸ ἕκτακτον Προσωπικὸν τῆς Σχολῆς διατιθέμενα ποσά, παραθέτομεν κατωτέρω μόνον τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα κανονικῶς σχετίζονται μὲ τὴν διαχείρισιν τῶν ἐκδόσεων.

Οὕτω ὁ ἀπολογισμὸς τῆς Διαχειρίσεως τῶν Ἐκδόσεων, ἀπηλλογμένης τῶν ἐσόδων καὶ βαρῶν ἐκ τῆς Σχολῆς, εἶναι ὁ κάτωθι :

ΕΣΟΔΑ

Ἐγγραφαὶ σπουδαστῶν	167.600,—	
Συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύσεις	8.035,—	
Ἐνίσχυσις ἐκ μέρους Καθηγητῶν	18.409,—	224.044,—
Ἐπίλοιπον προηγ. χρήσεως		14.805,—
Τὸ ὅλον		238.849,—

ΕΞΟΔΑ

Σπουδαὶ 1—12 ΣΤ' Τόμου	112.438,—	
Νέα 12—17 > >	44.996,—	
Ἀνάτυπα	6.591,—	
τὸ ὅλον	174.025,—	
Διάφορα Ἐξόδα	29.236,—	
Ἀμοιβαὶ συντάξεως καὶ διαχειρίσεως	21.600,—	219.861,—
Ἐπίλοιπον εἰς νέον		23.988,—

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ

Εἰς τόμος 400 σελίδων — Δρχ. 100

Δεκαήμερον εἰσηγήσεων καὶ συζητήσεων

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Βιβλιοπωλεῖα

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 29, τῆς 1/3/1957 Φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α') ἐδημοσιεύθη ὁ ὑπ' ἀριθ. 3665 Νόμος «περὶ ἐπιχορηγήσεως σπουδαστῶν τέκνων ἐργαζομένων» καὶ τὸ εἰς ἐκτέλεσιν τούτου Β.Δ. τῆς 8.5.1957 (Φ.Ε.Κ. 87 τῆς 15/7/57) ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ μαζὺ μὲ τὸ Ι.Κ.Υ. ἓνα ἀπὸ τοὺς βασικωτέρους καὶ προοδευτικωτέρους θεσμοὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ὁ κοινωνιολόγος ἱστορικὸς τοῦ τόπου μας θὰ σταθῆ μὲ προσοχὴν καὶ θαυμασμὸν ἐνώπιον τῶν δύο αὐτῶν ἰδρυμάτων τῶν ὑποτροφιῶν, διότι χάρις εἰς αὐτὰ νέοι, ἄποροι, ἀποκτοῦν τὰ μέσα διὰ νὰ σπουδάσουν καὶ νὰ καταστοῦν πολῦτιμα στοιχεῖα διὰ τὴν Πατρίδα μας, εὐγνώμονες διὰ τὴν στοργὴν τῆς, ὁμολογουμένως κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον ἐκδηλουμένην. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας κ. Λ. Μπουρνιάς, ὁ εἰσηγητὴς αὐτοῦ τοῦ Νόμου, ἀπέδειξεν μίαν ἀνωτέραν ἀνθρωπιστικὴν ἀντίληψιν, τὴν πραγματικὴν καὶ εἰλικρινῆ του ἀγάπην πρὸς τὸν ἐργαζόμενον κόσμον καὶ συνεπλήρωσε κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον τὴν ὄντως μεγάλην προσπάθειαν τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος ὡς Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας εἰσηγήθη καὶ ἐψήφισε τὸν πρῶτον Νόμον περὶ τοῦ Ἰδρύματος τῶν Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν καὶ τὸ ἔργον τῆς Τεχνικῆς Βοηθείας τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ χάρις εἰς τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα θέτουν ὑπὲρ αὐτῆς αἱ Ἠνωμένα Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὸν λόγον τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Μπουρνιά κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ἀπονομῆς τῶν ὑποτροφιῶν τὴν 27/6/1957 εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου Παρνασσός, ὡς καὶ τὸ κείμενον τοῦ ἱστορικοῦ, πράγματι, τούτου Νόμου καὶ τοῦεις ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Β. Διατάγματος.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δημοσιεύομεν ἐντυπώσεις σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων τῆς Σχολῆς μας οἱ ὁποῖοι ἔτυχον διαφόρων ὑποτροφιῶν καὶ ἐπωφελοῦμεθα τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας τῆς Σχολῆς πρὸς ὅλα τὰ Ἰδρύματα τὰ ὁποῖα ἐτίμησαν τοὺς ὑποτρόφους καὶ τοὺς ἐνίσχυσαν οἰκονομικῶς καὶ ἠθικῶς εἰς τὴν μόρφωσίν των.

Ἡ Ὁμιλία τοῦ Ὑπουργοῦ κ. ΜΠΟΥΡΝΙΑ

Θεσμός νέος, Κυρίαί καὶ Κύριοι, πολύτιμος διὰ τὴν Ἑλληνικὴν νεότητα, τὴν ἐκ τῶν κάτω προερχομένην, τίθεται σήμερον εἰς ἔφαρ-μογήν.

Αἱ ἐργατικαὶ ὑποτροφίαι, τὴν καθιέρωσιν τῶν ὁλοίων ἐνθουσιωδῶς ἐνέκρινεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἐν τῷ ἐνδιαφέροντί του ὑπὲρ τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ἀποτελοῦν ἤδη, μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ σχετικοῦ νόμου καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διατυλώσεων μίαν ὡραίαν πραγματικότητα διὰ τὴν ὁποίαν εὐλόγως αἰσθάνεται ἱκανοποίησιν καὶ ὑπερηφάνειαν τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐργασίας.

Διότι ὁ θεσμός οὗτος, ὁ ὁλοῖος καθ' ὅσον τοῦλάχιστον γνωρίζομεν, δὲν ὑπάρχει εἰς οὐδεμίαν ξένην χώραν ἀμικρῶς ὑπὲρ σπουδαστῶν ἐργατοῦπαλλήλων ἢ τέκνων ἐργατοῦπαλλήλων, ἀποτελεῖ τὸ ἐπιστέγασμα τῆς ἀθορύβου ἀλλ' ἀξιολόγου προσπάθειας τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας.

Ὁ ἰδρυτικὸς τοῦ Ὑπουργείου τούτου νόμος τοῦ 1936 προέβλεψε τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ συνέστησεν ἴδιον τμήμα εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἐργασίας.

Βραδύτερον ὁ Α. Ν. 560)45 περὶ Ὁργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου, περιέλαβε διατάξεις περὶ ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ, ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως καὶ μετεκπαιδεύσεως ἐργαζομένων.

Αἱ ἀνώμαλοι ὅμως περιστάσεις δὲν ἐπέτρεψαν τὴν ἐκδίλωσιν τῆς ἐκπαιδευτικῆς προσπάθειας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας, διὰ τῆς δημιουργίας τῶν ἀναγκασιούτων εἰς τὴν χώραν μας εἰδικευμένων τεχνικῶν, ἵτις ἀρχίζει μόλις τὸ θέρος τοῦ 1952 ὅτε ἐτέθη εἰς ἔφαρμολήν τὸ σύστημα Μαθητείας, τὸ ὁποῖον μεγάλως ἐβοήθησεν ἡ Διεθνὴς Ὁργάνωσις Ἐργασίας καὶ ἡ ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικὴ Ἀποστολή.

Διὰ τοῦ συστήματος τούτου ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐκπαίδευσιν μαθητῶν τεχνικῶν ἡλικίας 14—16 ἐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπιλέγονται διὰ τῆς μεθόδου τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ καὶ κατευθύνονται πρὸς τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν εἰδικότητα τῆς φυσικῆς των ἱκανότητος καὶ πρὸς ἔργασίας, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουν δυνατότητας καλυτέρας ἀπασχολήσεως.

Ἡ φοίτησις εἶναι τετραετῆς καὶ περιλαμβάνει τὴν πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τοὺς τύπους ἔργασίας καὶ ἐπὶ πλέον ἐπὶ δίωρον θεωρητικὴν καθ' ἑκάστην ἐκπαίδευσιν ἀνευ οὐδεμιᾶς οικονομικῆς ἐπιβαρύνσεως. Ἀντιθέτως οἱ μαθηταὶ τεχνῖται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μαθητείας πληρώνονται ἀπὸ τὸν ἐργοδότην μὲ ἠλαττωμένον ὅμως ἡμερομίσθιον.

Σήμερον λειτουργοῦν λίαν ἐπιτυχῶς καθ' ὅλην τὴν Χώραν 23 Κρατικαὶ Σχολαὶ Τεχνικῆς Μαθητείας καὶ 5 Σχολαὶ Μετεκπαι-

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἑργασίας
κ. Λ. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

δεύσεως Ἑνηλίκων Ἐργαζομένων καὶ ἀνέργων μὲ 1500 περίπου μαθητὰς ἐνῶ μέχρι τοῦ 1955 ἐλειτούργουν δύο μόνον τοιαῦτα σχολαὶ μὲ 50 μαθητὰς.

Ἡ ἀνάπτυξις αὐτὴ ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις ἐνδιαφερομένη διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἀνεργίας καὶ ἐμπορομένη ἀπὸ τὴν ἀντίληψιν ὅτι ὅσον ὑψηλότερον εἶναι τὸ ἐπίπεδον τεχνικῆς μορφώσεως τῶν ἐργαζομένων, τόσον μεγαλυτέρα θὰ εἶναι καὶ ἡ παραγωγικότης τῆς οἰκονομίας μας, προέταξε καὶ ἐνίσχυσε τὸν τομέα τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐργαζομένων, ὥστε σήμερον ὅλοι σχεδὸν οἱ κλάδοι ἐργασίας καὶ δέκα πέντε μικραὶ καὶ μεγάλα πόλεις νὰ διαθέτουν ἰδίας Σχολὰς πρὸς καλυτέρον ἀξιοποίησιν τοῦ τοπικοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ των, ἐνῶ παραλλήλως συνεχίζεται ἡ Κυβερνητικὴ προσπάθεια, ὥστε εἰς τὸ ἄμεσον μέλλον ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι νέοι ν' ἀποκτοῦν τὰς πρακτικὰς καὶ θεωρητικὰς γνώσεις τὰς ὁποίας ἡ σύγχρονος ἐποχὴ ἀπαιτεῖ διὰ τὴν ἐπιτυχήν ἐπαγγελματικὴν των σταδιοδρομίαν καὶ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ των ἐπιπέδου.

Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ ἐξάρω τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἐπιδεικνύουν αἱ ἐργατικαὶ καὶ ἐργοδοτικαὶ ὀργανώσεις διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Τεχνικῆς καὶ Ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως εἰς τὴν χώραν μας.

Τὴν ἀνάγκην τοῦ καταλλήλου προσανατολισμοῦ καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν νέων κατενόησαν ὅλοι αἱ χώραι ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὴν ἐφετεινὴν ἐκθεσιν τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, τὴν σχετικὴν παράγραφον τῆς ὁποίας κρίνω ἀπαραίτητον ὅπως σὰς ἀναγνώσω. Εἰς πλείστας Χώρας, τὸνίζει ἡ ἐκθεσις, τὰ προβλήματα τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως ἔχουν καταστῆ περισσότερον παρὰ ποτὲ ἐπιτακτικά. Τροποποιήσεις τοῦ περιεχομένου ὡς καὶ τῆς ἀντιλήψεως περὶ τῆς τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως μελετῶνται καὶ εὐρίσκονται ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἐφαρμογῆς. Αὐτὰ μαρτυροῦν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καλλιτέρας προσαρμογῆς τοῦ ἐργαζομένου εἰς τὸ ἔργον του διὰ τῆς βελτιώσεως τῆς γενικῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτοῦ καὶ τῆς τεχνικῆς του καταρτίσεως. Αἱ σημειούμεναι σοβαραὶ μεταβολαὶ ἐπέβαλον εἰς ἱκανὸν ἀριθμὸν κυβερνήσεων ὅπως προβοῦν εἰς ἀναδιάρθρωσιν τῶν συστημάτων γενικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς τεχνικῆς τοιαύτης. Χωρὶς νὰ ἐπιζητῶμεν νὰ προῖδωμεν τὰς συνελείας τῆς τεχνικῆς ἐξελίξεως εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας, ἐκπονοῦνται ὠρισμένα σχέδια, τὰ ὁποία θὰ συντελέσουν εἰς τὴν μεγαλυτέραν προσαρμογὴν τῆς γενικῆς ἐκπαιδεύσεως. Αὐτὸ συμβαίνει κυρίως εἰς Γαλλίαν, Ἡνωμ. Βασίλειον, Βέλγιον, Ὁμόσπονδον Γερμανικὴν Δημοκρατίαν, Γιουγκοσλαβίαν καὶ Σοβιετικὴν Ἑνωσιν.

Αἱ μεταβολαὶ εἰς τὴν τεχνικὴν ἐκπαίδευσιν ἀποσκοποῦν νὰ αὐξήσουν τὴν γενικὴν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν. Παραλλήλως, ἐπιζητεῖται ἡ ἐξασφάλισις, εἰς τοὺς μέλλοντας ἐργάτας, ὑψηλοτέρου βαθ-

μοῦ γνώσεων διὰ τῆς εἰς αὐτούς, παροχῆς μιᾶς εὐρείας ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἣτις θὰ καταλήξῃ ἀργότερον εἰς τὴν κυρίως εἰδίκευσιν. Εἰς τὸν τομέα τῆς μέσης καὶ ἀνωτέρας τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως, τὸ Ἡνωμ. Βασίλειον ἠκολούθησεν, τὸ 1956, πολιτικὴν ἀναδιοργανώσεως τῶν τεχνικῶν μελετῶν. Ἐπροτάθη ἡ δημιουργία νέων τεχνικῶν σχολῶν, ἀπαιτουσῶν δαπάνας £ 100.000.000. Ἐπίσης εἰς εὐρείαν κλίμακα ἐφαρμόζεται ἐντὸς τῶν ἐργοστασίων τὸ σύστημα Μαθητεία, ὅπερ προβλέπει προγραμματισμένην πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τὰ διάφορα τμήματα αὐτῶν μὲ παροχὴν συναφοῦς θεωρητικῆς ἐκπαιδεύσεως. Εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσην, τείνουσιν νὰ ἀπαιτοῦν πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τὸ ἐργοστάσιον πρὸ τῆς εἰσόδου εἰς τὰς ἀνωτέρας τεχνικὰς σχολὰς.

Ὅταν, Κυρίαί καὶ Κύριοι, τοιαύτη εἶναι ἡ διεθνὴς ἀντίληψις περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀναπτύξεως τῆς τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως, δὲν νομίζω ὅτι θὰ χρειασθῇ κόπος διὰ νὰ σᾶς πείσω ὅτι ὁ νέος θεσμὸς τῶν ἐργατικῶν ὑποτροφιῶν διὰ σπουδαστὰς τοῦ Πολυτεχνείου, τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς καὶ τῆς Ἀνωτέρας Βιομηχανικῆς ὡς καὶ ἄλλας ἀνωτάτας σχολὰς σχετιζομένας μὲ τὴν ἀγορὰν ἐργασίας, μὲ προτίμησιν τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, τὸν ὁποῖον εἰσαγάγομεν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαρτίου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3665 νόμου, ἀποτελεῖ πράγματι τὸ ἐπιστέγασμα μιᾶς ὁμοίας προσπαθείας ἢ ὁποία συντελεῖται κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας.

Μιᾶς προσπαθείας τῆς ὁποίας τὴν κοινωνικὴν, τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν σημασίαν πᾶς τις ἀντιλαμβάνεται.

Διότι ἐξασφάλισε εἰς τὴν ἐργαζομένην νεότητα τὴν μέσσην καὶ ἀνωτέραν μόρφωσιν, ἢ ὁποία δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι προνόμιον μόνον τῶν εὐπόρων καὶ τῶν δυναμένων.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆς εἰς συνέντευξίν του τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον διὰ τὸ θέμα τῆς Παιδείας ἀνεγνώρισεν τὴν ἀνάγκην τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν στελεχῶν. Ἴδου ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον τὸ ἥμισυ τῶν ὑποτροφιῶν μας, δίδεται εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον.

Διότι δὲν ἀπεβλέψαμεν μόνον εἰς τὸ νὰ παράσχωμεν εἰς τοὺς ἐργαζομένους νέους ἢ τέκνα ἐργατοῦπαλλήλων ἴσας εὐκαιρίας ἀνόδου καὶ ἀναπτύξεως πρὸς τοὺς εὐπόρους νέους. Ἀλλὰ παραλλήλως ἐπεδιώξαμεν τὴν δημιουργίαν τῶν ἀπαραιτήτων τεχνικῶν στελεχῶν ἐκ τῆς ἐργατοῦπαλληλικῆς τάξεως τόσον διὰ τὰς ἐν ἀναπτύξει βιομηχανίας μας ὅσον καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς μέσης τεχνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως.

Ὁ ἔχων τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ὁμιλῇ εἰργάσθη εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν ἀπὸ ἄλλου κυβερνητικοῦ τομέως, διὰ τὴν ἴδρυσιν ναυτικῶν σχολῶν Ἐμποροπλοιάρχων καὶ Μηχανικῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ γνωρίζει ὅτι ἡ ἔλλειψις διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ

στελεχῶν τεχνικῶν ἀποτελεῖ σοβαρὰν δυσχέρειαν διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν σχολῶν τούτων.

Σήμερον ἔχει τὸ δυσάρεστον καθῆκον, ὡς Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας, νὰ ὑπογράψῃ σχεδὸν καθημερινῶς ἀδείας ἐργασίας ξένων τεχνικῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὰς ἐγκαταστάσεις τῶν ἑλληνικῶν βιομηχανιῶν. Ἴδου διατὶ καθιερώσαμεν καὶ 12 ὑποτροφίας ἐξωτερικοῦ ἑτησίως, διευτοῦς φοιτήσεως, διὰ νὰ περιορίσωμεν εἰς τὸ ἐλάχιστον τὴν μετάκλησιν τῶν ξένων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποτρόφων ἐσωτερικοῦ ἀνέρχεται εἰς 144 καὶ ἡ ἐπιλογή των γίνεται, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ νόμου, μὲ ἀπόλυτον κριτήριον τὴν βαθμολογίαν.

Ἡ ἑτησία δαπάνη ἀνέρχεται διὰ τὸ πρῶτον ἔτος εἰς 1.600.000 καὶ πλέον δραχμὰς καὶ φθάνει εἰς τὸ τέταρτον ἔτος εἰς δραχ. 6.500.000. Τὸ ποσὸν τοῦτο μετὰ τὴν πρώτην τετραετίαν, ὅτε θὰ χρηματοδοτῶμεν 570 ὑποτρόφους ἑτησίως, θ' ἀποτελῇ τὴν σταθερὰν ἑτησίαν δαπάνην μας προσηρῆξήμενην κατὰ δραχμὰς 1.600.000 διὰ τοὺς 24 ὑποτρόφους τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Ἦτοι ὁ μὲν ὑπότροφος ἐσωτερικοῦ θὰ λαμβάνῃ 1200 δραχμὰς μισθὸν γραφῆος α' τάξεως ἐπὶ 10 μῆνας ἑτησίως καὶ ὁ ὑπότροφος ἐξωτερικοῦ δραχ. 1.500 ἐπὶ 24 μῆνας.

Ἡ δαπάνη δὲν εἶναι μικρὰ ὅταν μάλιστα ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τόσον αὐτὴ ὅσον καὶ ἡ ἐκ δραχμῶν 3.000.000 ἑτησία δαπάνη τοῦ προγορίμματος μαθητείας, δὲν βαρύνει καθόλου τὸν προϋπολογισμόν, ἀλλὰ τὸν Ὄργανισμόν Ὑπασχολήσεως καὶ Ἀσφαλίσεως Ἀνεργίας.

Ἐκ τῶν πόρων δηλαδὴ τοῦ Ὄργανισμοῦ τούτου, οἱ ὁποῖοι συνίστανται ἀπὸ ἐργοδοτικὴν εἰσφορὰν 2% καὶ ἐργατικὴν 1% ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἠσφαλισμένων, καλύπτονται ὅλα τὰ ἐξόδα τοῦ τομέως τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐργατοῦπαλλήλων καὶ δὴ εἰς βάρος τῆς ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 32 τοῦ Ν. Δ. 2961|1952.

Μία ἀπὸ τὰς ἀρετὰς τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐργατικῶν ὑποτροφιῶν τὴν ὁποίαν θὰ πρόβῃ ἰδιαιτέρως νὰ τονίσω εἶναι τὸ γεγονός ὅτι κατὰ ριζοσπαστικὸν τρόπον ἐξισοῦται ἡ πρωτεύουσα μὲ τὴν ἐπαρχίαν διότι ἴσος ἀριθμὸς σπουδαστῶν θὰ ἐπιχορηγηθῆται ἑτησίως ἀπὸ κάθε Ἐργατικὸν Κέντρον ἢ Νομὸν ἀνεξαρτήτως συνολικοῦ πληθυσμοῦ ἢ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ.

Ἐὰν δὲν ἐλαμβάνετο τὸ μέτρον τοῦτο, ἡ πρωτεύουσα, ὡς μὴ ἔδει θὰ ἐκαρποῦτο τὸ μέγιστον μέρος τῶν ὑποτροφιῶν καὶ πρόθεσίς μας εἶναι νὰ βοηθήσωμεν ἐξ ἴσον καὶ τοὺς ἐργαζομένους ὅλων τῶν παραγωγικῶν περιφερειῶν τῆς Χώρας.

Εἰς μίαν ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἀνάγκη τῆς τεχνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπεσημάνθη καὶ ἐτονίσθη ἀπὸ τὰ πλέον ἀρμόδια καὶ ὑπεύθυνα χεῖλη, τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας

Ὁ Ὑπουργὸς κ. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ
ἀπονέμων τὰ διπλώματα εἰς σπουδαστὰς τῆς Σχολῆς μας

Ὁ κ. Ὑπουργὸς* καὶ οἱ ὑπότροφοι κατεῖχοντο ὑπὸ βαθυτάτης συγκινήσεως κατὰ τὴν ὥραIAN αὐτὴν τελετῆν, ὡς καὶ ἅπαντες οἱ παρευρεθέντες.

ἀποδεικνύει ὅτι ἐγκαίρως διείδε τὴν μεγίστην σημασίαν τοῦ τομέως τῆς ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως καὶ χωρὶς νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, ἔχει ἐν ἑξελίξει πλήρες πρόγραμμα ἐκπαιδεύσεως ἐργαζομένων νέων, τοῦ ὁποίου ἐκδηλος εἶναι ἡ εὐεργετικὴ ἐπίδρασις διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν καὶ διὰ τὰ προβλήματα τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ.

Ἀπευθυνόμενος ἤδη πρὸς τοὺς πρώτους ὑποτρόφους τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας τοὺς καλῶ νὰ μὴ λησμονήσουν ὅτι ἀποτελεῖ ἄθλον διὰ μίαν χώραν μὲ περιορισμένας οἰκονομικὰς δυνατότητας, ἡ καθιέρωσις ὑποτροφῶν εἰς εὐρείαν ἔκτασιν. Δὲν πρέπει ἀκόμη νὰ λησμονήσουν ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς Πατρίδος των καινοτομοῦσα καθιέρωσε τὰς νέας ὑποτροφίας, ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐργατοῦπαλληλικὴν τάξιν, διότι τιμᾷ τὴν ἐργασίαν καὶ πιστεύει ὅτι ἀπὸ τὰ σπλάχνα τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ ἀναπηδοῦν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἱ ἀξίαι.

Τί χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων περὶ τῆς ἀληθείας αὐτῆς καὶ τῆς σημασίας τῶν ὑποτροφῶν ὅταν ὁ Πρύτανης τοῦ Πολυτεχνείου, τὸν ὁποῖον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ εὐχαριστῶ διὰ τοὺς φιλόφρονας λόγους του, μᾶς ἀπεκάλυψεν ἀπόψε ὅτι καὶ ὁ ἴδιος ὑπῆρξεν ἐργαζόμενος νέος σπουδάζας μὲ ὑποτροφίαν.

Τί ἄλλο νὰ σὰς συστήσω καὶ σᾶς εὐχηθῶ, νεαροὶ σπουδασταί, ἀπὸ τὸ νὰ τὸν μιμηθῆτε καὶ νὰ τὸν φθάσετε.

Εἶναι νομίζω πολὺ τιμητικὸν τὸ γεγονὸς ὅτι ἐνσαρκώνετε ἕνα θεσμὸν διὰ τὸν ὁποῖον κοί ξένα χῶρα μᾶς συνεχόρησαν καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ κατὰ τὴν θέσπισίν του, ὁμοφώνως ἐπεδοκίμασεν.

Εἰς ὑμᾶς ἀπόκειται ν' ἀποδείξετε ὅτι εἶσθε ἀξιοὶ τῆς τιμῆς αὐτῆς, δημιουργοῦντες ἑαυτοὺς ἱκανοὺς νὰ ἐπιστρέψῃτε μίαν ἡμέραν εἰς τὴν ὀλότητα ἐντόκως αὐτὸ τὸ ὁποῖον σήμερον μὲ θυσίαν σᾶς προσφέρει αὕτη.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θ' ἀνταποκριθῆτε πλήρως εἰς τὰς προσδοκίας τῆς Πατρίδος καὶ θὰ δημιουργήσητε ὥραϊας παραδόσεις διὰ τὰς ἐργατικὰς ὑποτροφίας, αἱ ὁποῖαι θὰ τὰς θεμελιώσουν εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ Ἔθνους.

Περὶ ἐπιχορηγήσεως σπουδαστῶν τέκνων ἐργαζομένων

(Φύλλον ὑπ' ἀριθ. 29]1957, Τεύχος Α' τῆς Ε.Κ.)

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι δημοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1

1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Ἀπασχολήσεως τοῦ Ἑπιχειρηματικοῦ Ἐργασίου καὶ εἰδικώτερον τοῦ παρ' αὐτῇ Τεχνικοῦ Τμήματος Ἐκπαιδεύσεως Μαθητευομένων, ὅπερ μετονομάζεται εἰς Τεχνικὸν Τμήμα Μαθητείας καὶ Ἐκπαιδεύσεως Ἐργαζομένων ἀνάγεται καὶ ἡ μέριμνα ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ἐνισχύσεως τῶν ἐργαζομένων ἐν ἐξηρητημένῃ ἐργασίᾳ ἢ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐργαζομένων πρὸς καλλιτέραν ἀξιοποίησιν τῶν μελῶν αὐτῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν συγκεντρούντων ἐξαιρέτους ἰκανότητος πνευματικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς τῶν ἐξελίξεως.

Ἄρθρον 2

1. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ὁ Ἐπιχειρηματικὸς Ἐργασίου ἐξουσιοδοτεῖται ὅπως δι' ἀποφάσεώς του, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσῃ μηνιαίαν ἐπιχορήγησιν εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐργαζομένους ἢ εἰς τέκνα ἐργαζομένων, σπουδαστὰς τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου καὶ τοῦ Πολυτεχνείου Θεσσαλονίκης, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, συγκεντρούντας βαθμὸν ἐπιτυχίας μεγαλύτερον τῶν ἐξήκοντα πέντε ἑκατοστῶν (65/100) τοῦ ὑψηλοτέρου βαθμοῦ τῆς κλίμακος κρίσεώς των καὶ διαγωγὴν τοῦλάχιστον κοσμίαν, εἰς βάρος τοῦ παρὰ τῷ Ὁργανισμῷ Ἀπασχολήσεως καὶ Ἀσφαλίσεως Ἀνεργίας, λογαριασμοῦ στρατεύσεως διαθέτων πρὸς τοῦτο μέχρις 20% ἐκ τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὁργανισμοῦ τούτου.

2. Ἡ ἀναλογία προελεύσεως τῶν δικαιουμένων ἐπιχορηγήσεως καθορίζεται εἰς πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, ἐκ τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου καὶ τοῦ Πολυτεχνείου Θεσσαλονίκης, καὶ εἰς εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατόν ἐξ ἑκάστης τῶν δύο ἐτέρων Σχολῶν.

3. Δύναται ὁ Ἐπιχειρηματικὸς Ἐργασίου δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεώς του νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος ὀριζομένην ἐπιχορήγησιν δι' ἐργαζομένους καὶ διὰ τέκνα ἐργαζομένων, σπουδαστὰς ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν, πλὴν τῶν ἐν παρ. 1 ὀριζομένων, μεταβάλλων ἀναλόγως τὰ ποσοστὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου.

4. Ἐν περιπτώσει μὴ καλύψεως τῆς οἰκείας ἀναλογίας διὰ τινὰ τῶν ὡς ἄνω Σχολῶν, δύναται ὁ Ἐπιχειρηματικὸς Ἐργασίου δι' ἀποφάσεώς του νὰ συμπληροῖ τὸν ἀντιστοιχοῦντα αὐτῇ ἀριθμὸν ἐκ σπουδαστῶν τῶν ἐτέρων Σχολῶν.

5. Ἡ ἐπιχορήγησις αὕτη κατὰ μῆνα δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερα τῆς Ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν ἐκάστοτε παρεχομένης εἰς ὑποτρόφους ὁμογενεῖς σπουδαστὰς Ἀνωτάτων Σχολῶν.

6. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δικαιουμένων κατ' ἔτος ἐπιχορηγήσεως ἐκ τῶν ἐν τῇ παρ. 1 σπουδαστῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τοὺς δύο, εἰς ἐκάστην περιφέρειαν Ἐργατικῶν Κέντρων ἢ εἰς ἕκαστον Νομὸν ἐνθα δὲν ὑπάρχει Ἐργατικὸν Κέντρον.

7. Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας καλύψεως τοῦ ἀριθμοῦ τούτου εἰς μίαν περιφέρειαν, δύναται ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας δι' ἀποφάσεώς του νὰ συμπληροῖ τούτον ἐκ δικαιουμένων ἐπιχορηγήσεως ἑτέρων περιφερειῶν.

Ἄρθρον 3

1. Δύναται ἐπίσης ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας ὅπως δι' ἀποφάσεώς του δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐπιχορηγῇ μέχρι δώδεκα (12) ἐτησίως καὶ εἴκοσι τέσσαρα (24) ἐν συνόλῳ ἐκάστοτε, ἐκ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀποπερατωσάντων τὰς σπουδὰς των ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, πρὸς συνέχισιν τούτων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ διὰ κλάδους ἢ εἰδικότητας ὁριζομένης διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεώς του.

2. Ἡ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἐπιχορήγησις ὁρίζεται ἴση πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν παρεχομένην ἐκάστοτε εἰς ὑποτρόφους σπουδαστὰς ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ καὶ ἡ διάρκεια ταύτης δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερα τῶν δύο ἐτῶν, καταβάλλεται δὲ ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἀπασχολήσεως καὶ Ἀσφαλίσεως Ἀνεργίας κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας καθοριζόμενα, ἐκδιδομένης ταύτης μετὰ γνώμην τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος.

3. Ἡ ἐπιλογή τῶν οὕτω ἐπιχορηγουμένων ὡς καὶ ἡ παρακολούθησις αὐτῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν, συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας ἐκάστοτε διατάξεις περὶ ὑποτροφιῶν ἐξωτερικοῦ.

4. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ ἐξεταστικαὶ Ἐπιτροπαὶ τοῦ Ἰδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν, συγκροτοῦνται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, συμμετέχει δὲ εἰς αὐτὰς καὶ ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου τούτου, ὑποδεικνυόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας.

Ἄρθρον 4

Προκειμένου περὶ τῶν ἐπιχορηγουμένων σπουδαστῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν παροχὴν τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένης ἐπιχορηγήσεως δικαιολογητικά, τὸ κατὰ μῆνα καὶ κατὰ περίπτωσιν ποσὸν τῆς ἐπιχορηγήσεως, τὰ κριτήρια, αἱ προϋποθέσεις, ἢ σειρὰ προτεραιότητος καὶ ὁ τρόπος προσδιορισμοῦ ταύ-

της, προτιμωμένων κατὰ Σχολὴν ἐν πάσῃ περιπτώσει τῶν ὑποψηφίων, οἵτινες ἔχουσι τὸν μεγαλύτερον βαθμὸν ἐπιτυχίας, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ρυθμίζονται διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας.

Ἄρθρον 5

1. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν δικαιουμένων ἐπιχορηγήσεως σπουδαστῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, καθορίζεται εἰς ἑκατὸν τριάκοντα ὀκτὼ καὶ λαμβάνεται ἐκ τῶν ἤδη φοιτῶντων εἰς τὰς ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος Σχολάς, κατὰ τὰς ἀναλογίας καὶ τὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 6

1. Προκειμένου περὶ μαθητῶν τῶν Κέντρων Ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως ἐργαζομένων τοῦ Ν.Δ. 2656)53 τὸ ποσόν, ἐφ' οὗ ὑπολογίζονται αἱ ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς μαθητείας των ὀρίζεται εἰς τὸ 1)10 τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς μισθολογικῆς κλάσεως εἰς ἣν ἀνήκει τὸ ὑπὸ τῶν οἰκείων Συλλογικῶν Συμβάσεων ἐκάστοτε προβλεπόμενον ἡμερομισθίον ἀνειδικεῦτου ἐργάτου ἢ ἐργατοῦ, βαρύνει δὲ ἐξ ὀλοκλήρου τὸν ἐργοδότην.

Τὰ προσόντα τῶν ἐκπαιδευομένων ὡς καὶ ἡ διάρκεια φοιτήσεως εἰς τὰ Κέντρα Ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως ἐργαζομένων καθορίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως Μαθητευομένων.

2. Προκειμένου περὶ μαθητῶν φοιτῶντων εἰς ἀνεγνωρισμένας τεχνικὰς Σχολάς πρὸς ἐκμάθησιν τέχνης καὶ ἀπασχολουμένους εἰς ἐργοστάσια, ἐργαστήρια κ.λ.π. δύναται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως νὰ περιορίζηται ἢ παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. ἢ ἐτέροισι Ἀσφαλιστικοῦ Ὄργανισμοῦ ἀσφάλις των μόνον διὰ τὴν ἀσθένειαν καὶ τὸ ἐργατικὸν ἀτύχημα, καθοριζομένης ἅμα καὶ τῆς διὰ τὴν ἀσφάλισιν ταύτην, ἀσφαλιστικῆς εἰσφορᾶς, βαρυνούσης ἐξ ὀλοκλήρου τὸν ἐργοδότην, ὡς καὶ νὰ ἐξαιροῦνται τὰ ὡς ἄνω πρόσωπα ἐκ τῆς τυχόν ἀσφάλισός των εἰς ἐτέροισι Ἐπικουρικῶν ἢ Προνοίας ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν δι' ἄλλους ἀσφαλιζομένους κινδύνους πλὴν τῶν ἀνωτέρω.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1957.

ΠΑΥΛΟΣ Β.

Ὁ Ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργὸς
Λ. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

*Περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου 3665)57 «περὶ ἐπιχορηγήσεως
σπουδαστῶν τέκνων ἐργαζομένων»*

(Φύλλον ὑπ' ἀριθ. 87) Τεῦχος Α' τῆς Ε.Κ.) 1957

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Νόμου 3665)57 «περὶ ἐπιχορηγήσεως σπουδαστῶν τέκνων ἐργαζομένων» καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 216)1957 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐργασίας ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1

Προϋποθέσεις παροχῆς ἐπιχορηγήσεως

1. Δικαίωμα τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Νόμου 3665)57 προβλεπομένης μηνιαίας ἐπιχορηγήσεως ἔχουσιν οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τούτου σπουδασταὶ τοῦ Ε.Μ. Πολυτεχνείου, τοῦ Πολυτεχνείου Θεσσαλονίκης, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, ἐφ' ὅσον τυγχάνουσι ἐργαζόμενοι ἢ τέκνα ἐργαζομένων ἐν ἐξηρημένῃ ἐργασίᾳ καὶ ἐπέτυχον κατὰ τὰς εἰσιτηρίους ἢ τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις τῶν γενικῶν βαθμῶν μεγαλύτερον τῶν ἐξήκοντα πέντε (65) 100), τοῦ ὑψηλοτέρου βαθμοῦ τῆς κρίσεώς των, διαγωγὴν μὲ τοῦλάχιστον κοσμίαν.

2. Εἰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ γενικὸς βαθμὸς ἀναφέρεται εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις, διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς διαγωγῆς λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ σχετικὴ ἀναγραφὴ εἰς τοὺς τίτλους, βάσει τῶν ὁποίων ἐγένετο δεκτὸς ὁ σπουδαστὴς εἰς εἰσιτήριο ἐξέτασιν.

3. Πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ιδιότητος τοῦ ἐργαζομένου, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἀπαιτεῖται ἡ πραγματοποίησις ἑκατὸν τοῦλάχιστον ἡμερομισθίων κατ' ἔτος ἐντὸς τῶν τελευταίων τριῶν ἐτῶν ἢ διακοσίων πενήκοντα, ἐντὸς τοῦ τελευταίου ἔτους πρὸ τῆς δημιουργίας τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπιχορηγήσεως.

Ἄρθρον 2

Δικαιολογητικά

1. Διὰ τὴν παροχὴν εἰς τοὺς δικαιούχους μηνιαίας ἐπιχορηγήσεως ὑποβάλλεται ὑπ' αὐτῶν αἴτησις εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐργασίας ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους μετὰ τῶν κάτωθι δικαιολογητικῶν :

α. Πιστοποιητικοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος, παρ' ᾧ εὐρίσκεται ἐγγεγραμμένους ὁ αἰτῶν.

β. Βεβαίωσης τῆς ἐπιχειρήσεως, παρ' ἧ ἀπασχολεῖται ὁ ἐργαζόμενος, ἐν ἧ ἀναφέρεται ὁ τόπος ἐργασίας, ἡ εἰδικότης καὶ ὁ χρόνος ἀπασχολήσεως τοῦ ἐργαζομένου ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν πραγματοποιηθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἡμερομισθίων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τριῶν τελευταίων ἐτῶν.

Ἡ βεβαίωσις αὕτη θεωρεῖται δεόντως, μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Γραφείων Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας ἢ ἐλλείψει τοιούτων ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν.

Εἰς περιπτώσεις, καθ' αἷς δὲν ὑφίσταται μόνιμος ἐργοδότης ἢ βεβαίωσις χορηγεῖται ὑπὸ τῆς οἰκείας ἐργατικῆς ὀργανώσεως καὶ ἐλλείψει τοιαύτης ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐνορίας τοῦ ἐργαζομένου.

γ. Ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ αἰτοῦντος, ἐν ἧ ἀναφέρεται α) ὁ γενικὸς βαθμὸς ἐπιτυχίας, β) αἱ ἐξετάσεις εἰς αἷς ἐπέτυχεν τὸν βαθμὸν τοῦτον, γ) ἑτέρα οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἣτις παρέχεται αὐτῷ ἐξ ὑποτροφίας ἢ ἐξ οἰουδήποτε ἑτέρου λόγου καὶ δ) ὁ ἀριθμὸς μελῶν τῆς οἰκογενείας του.

2. Βάσει τῶν ἀνωτέρω δικαιολογητικῶν ἢ ἀρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας καταρτίζει τοὺς ὀνομαστικούς κατὰ Σχολὰς πίνακας τῶν δικαιουμένων ἐπιχορηγήσεως οὓς κοινοποιεῖ αὐταῖς πρὸς ἴδιον ἔλεγχον καὶ καταχώρησιν ὑπ' αὐτῶν εἰς οἰκείας στήλας α) τοῦ ἔτους φοιτήσεως ἐκάστου, β) τοῦ γενικοῦ βαθμοῦ ἐπιτυχίας αὐτοῦ, γ) τὰς ἐξετάσεις εἰς αἷς ἐπέτυχεν τὸν βαθμὸν τοῦτον καὶ δ) τῆς διαγωγῆς του.

3. Οἱ ὀνομαστικοὶ πίνακες ἐπιστρέφονται ἀρμοδίως μετὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν Σχολῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς των καὶ μετὰ τὴν κρίσιν τῶν Σχολῶν ἀναγκαιουσῶν τυχόν παρατηρήσεων.

Ἄρθρον 3

Καθορισμὸς ποσοῦ ἐπιχορηγήσεως

1. Ἡ ἐπιχορήγησις καθορίζεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 1200 δραχμῶν κατὰ μῆνα καὶ καταβάλλεται εἰς τοὺς δικαιούχους, ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἀπασχολήσεως καὶ Ἀσφαλίσεως Ἀνεργίας, ἐπὶ δέκα μῆνας κατ' ἔτος, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, καὶ κατὰ τὰ, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκάστοτε καθοριζόμενα.

2. Ἡ παροχὴ τῆς ἐπιχορηγήσεως διακόπτεται κατὰ τοὺς μῆνας

Αὐγουστον καὶ Σεπτέμβριον ἐκάστου ἔτους, διὰ τὴν καταβολὴν δὲ ἐκ νέου ταύτης ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἀπαιτεῖται ἡ αὐτὴ διαδικασία, ὡς καθορίζεται αὕτη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 4

Προτεραιότης δικαιουμένων ἐπιχορηγήσεως

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ ἀριθμὸς τῶν δικαιουμένων ἐπιχορηγήσεως σπουδαστῶν εἶναι μεγαλύτερος τοῦ ὑπὸ τοῦ Νόμου 3665) 57 καθοριζομένου, ὁ ὑπουργὸς Ἑργασίας προσδιορίζει δι' ἀποφάσεώς του τὴν σειρὰν προτεραιότητος τῶν δικαιούχων δι' ἐκάστην Σχολήν, ἐπὶ τῇ βάσει α) τοῦ γενικοῦ βαθμοῦ ἐπιτυχίας αὐτῶν, β) τῆς διαγωγῆς, γ) τοῦ ἀριθμοῦ μελῶν τῆς οἰκογενείας των καὶ δ) τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πραγματοποιηθέντων ἡμερομισθίων ὑπὸ τοῦ ἐργαζομένου ἐντὸς τῆς τελευταίας δεκαετίας.

Τὰ στοιχεῖα ταῦτα λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὑποχρεωτικῶς κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἀναγραφῆς των.

Ἄρθρον 5

Προθεσμία ὑποβολῆς δικαιολογητικῶν

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Διατάγματος οἱ κερτημένοι τὰς προϋποθέσεις ἐπιχορηγήσεως δεόν ὅπως ὑποβάλωσιν αἴτησιν εἰς τὸ Ἑπουργεῖον Ἑργασίας μετὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 δικαιολογητικῶν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

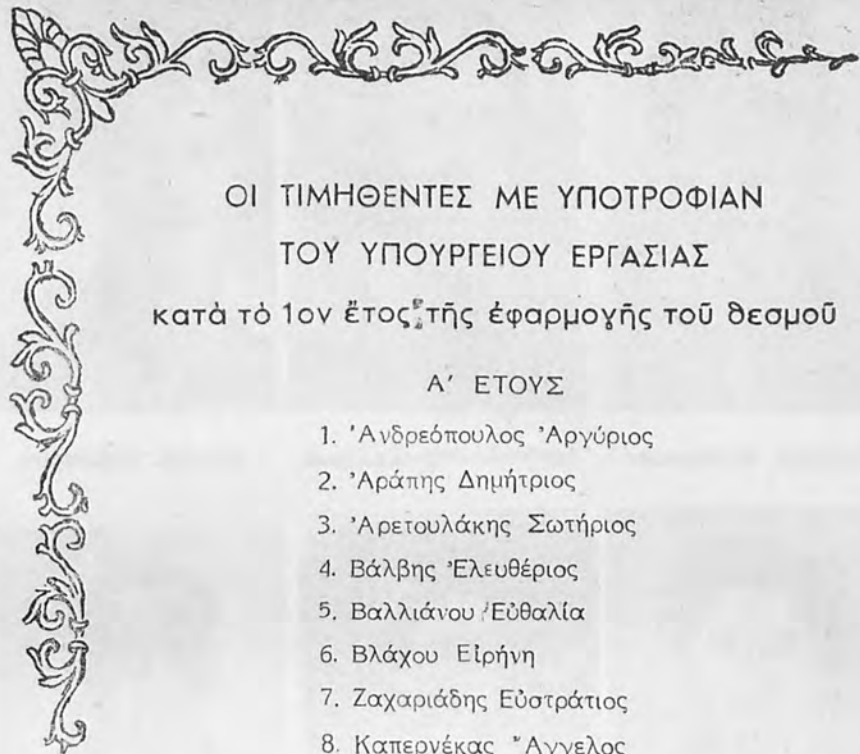
Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἑργασίας Ἑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1957.

ΠΑΥΛΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἑργασίας Ἑπουργὸς

Λ. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

ΟΙ ΤΙΜΗΘΕΝΤΕΣ ΜΕ ΥΠΟΤΡΟΦΙΑΝ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
κατά τὸ 1ον ἔτος τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ δεσμοῦ

Α' ΕΤΟΥΣ

1. Ἀνδρέοπουλος Ἀργύριος
2. Ἀράρης Δημήτριος
3. Ἀρετουλάκης Σωτήριος
4. Βάλβης Ἐλευθέριος
5. Βαλλιάνου Ἐυθαλία
6. Βλάχου Εἰρήνη
7. Ζαχαριάδης Εὐστράτιος
8. Καπερνέκας Ἄγγελος
9. Κατωπόδη Νιόβη
10. Λεῖμονῆς Ἀναστάσιος
11. Μαλτέζος Φώτιος
12. Ματσούκας Ἰωάννης
13. Μαυρομάτης Βασίλειος
14. Παλάσκας Βασίλειος
15. Παπαδόπουλος Βασίλειος
16. Πολίτης Κωνσταντῖνος
17. Πουλόπουλος Θεόδωρος
18. Πουρναράκης Κωνσταντῖνος
19. Ραράκου Ἀναστασία
20. Σταυράκης Γεώργιος

Β' ΕΤΟΥΣ

1. Μουλῖνος Γεράσιμος
2. Παπαναστασᾶτος Ἀναστάσιος
3. Χατζηκωνσταντῆς Νικόλαος

*Αράπης Δημήτριος

*Αρετουλάκης Σατήριος

Βάλβης Έλευθέριος

Βαλλιάνου Εύαλία

Βλάχου Ειρήνη

Ζαχαριάδης Ευστράτιος

Καπερνέκας Άγγελος

Κατωπόδη Νιόβη

Λεϊμονής Άναστάσιος

Μαλτέζος Φώτιος

Ματσούκας Ιωάννης

Μαυρομάτης Βασίλειος

Παλάσκας Βασίλειος

Παπαδόπουλος Βασίλειος

Πολίτης Κωνσταντίνος

Πουλόπουλος Θεόδωρος

Πουρναράκης Κων(ν)τίνος

Σταυράκης Γεώργιος

Μουλίνος Γεράσιμος Παπαναστασάτος Άναστ. Χατζηκωνσταντῆς Νικόλ.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΠΟΤΡΟΦΙΑΝ

Τῆς Δίδος ΣΟΥΛΑΣ ΡΑΡΑΚΟΥ

Μιά παροιμία λέγει : « Ἡ τύχη βοηθεῖ τοὺς τολμηροὺς! » Ἄς μου ἐπιτραπῆ, ὅμως, νὰ συμπληρώσω ... Ἄλλὰ κι' ἐκείνους ποὺ πιστεύουν στὰ ἰδανικά τους!

Αὐτὴν τὴν μεγάλη ἀλήθεια μ' ἐδίξαξε ὁ σκληρὸς ἀγῶνας, ποὺ διεξήγαγα μὲ τόση ἐπιμονή, ὑπομονή καὶ καρτερικότητα, ὥσπου νὰ φθάσω στὸ τέρμα τῆς πολυπόθητης νίκης καὶ τῆς τελείας δικαιοσύνης τοῦ ἀγῶνος μου : Στὴν ἀπόκτησι τῆς πρώτης κρατικῆς ὑποτροφίας, ἀπ' αὐτὲς ποὺ χορηγήθηκαν ἐφέτος ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας γιὰ τοὺς ἀρίστους ἐργαζομένους σπουδαστάς.

Ἐκίνησα ἀπὸ κάποια ἐπαρχία μὲ τὴν εὐχὴ τῶν γονέων μου. Γεμάτη ὄνειρα, φιλοδοξίες καὶ ἰδανικά ἦρθα στὴν πρωτεύουσα γιὰ νὰ σπουδάσω. Τὸν πρῶτο καιρὸ οἱ γονεῖς μου, κάνοντας αἱματηρὲς οικονομίες, κατώρθωσαν νὰ μοῦ ἐξασφαλίσουν ἕνα μικρὸ, βέβαια, ἀλλ' ἀρκετὸ, γιὰ τὶς περιορισμένες ἀνάγκες μου εἰσόδημα. Κι' ἐγὼ γιὰ μοναδικὸ σκοπὸ στὴν ζωὴ μου εἶχα τὶς σπουδὲς μου. Μελετοῦσα ἐντατικά, παρακολουθοῦσα ἀνελλιπῶς τὰ μαθήματά μου καὶ προσπαθοῦσα νὰ θελιώνω ἀπὸ μέρα σὲ μέρα τὴν πρόδοί μου, προσφέροντας σὰν ἀντάλλαγμα στὶς θυσίες τους, αὐτὴν τουλάχιστον τὴν ἱκανοποίησιν στοὺς ἀγαπημένους γονεῖς μου. Ἀργότερα, ὅμως, τὰ ἐξόδα ἀυξήθηκαν. Ἡ παραμονὴ καὶ οἱ σπουδὲς στὴν Ἀθήνα μεγαλώνουν καὶ πληθαίνουν τὶς καθημερινὲς ἀνάγκες. Κι' ἔτσι ἀναγκάστηκα νὰ ζητήσω ἐργασία.

Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή ἀγάπησα πολὺ τὴν Ἄνωτ. Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν καὶ τίς σπουδές μου σ' αὐτήν. Οἱ φιλοδοξίες καὶ τὰ ἰδανικά τῆς Α.Σ.Β.Σ. ταυτίσθηκαν μὲ τὰ δικά μου, καὶ μ' αὐτὰ γνώμονα, χάραξα τὸν δρόμο τοῦ μέλλοντος.

Κατ' ἀρχὴν οἱ φιλοδοξίες μου περὶωρίσθηκαν στὸ νὰ μελετῶ εὐσυνείδητα καὶ νὰ περνῶ στὶς ἐξετάσεις μου χωρὶς ἀποτυχίες. Ἔτσι πίστευα ὅτι ἀνταποκρινόμενον κατὰ κάποιον τρόπον στὶς θυσίες τῶν γονέων μου, μολονότι ἐργαζόμενον κι' ἐγὼ γιὰ ν' ἀνακουφίσω κάπως τὴν οἰκογένειά μου. Ὅταν, ὅμως, πληροφορήθηκα ὅτι τὸ Κράτος προσέφερε τὴν εὐκαιρία στοὺς ἐπιμελείς καὶ ἀρίστους σπουδαστὰς ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὰ ἐξόδα τῶν διδάκτρων τους, μὲ μιὰ ἱκανοποιητικὴ ὑποτροφία, μετέθεσα κάπως μακρύτερα τὰ ὄρια τῶν φιλοδοξιῶν μου. Καὶ ἄρχισε ὁ σκληρὸς ἀγῶνας ποὺ ἦταν συνυφασμένος μὲ

τὴν εὐγενῆ ἀμιλλα τῆς ἀναδείξεως τοῦ καλυτέρου σπουδαστοῦ τῆς χρονιάς. Ρίχτηκα στὴν δουλειά μὲ κέφι καὶ πίστη. Γνώριζα καλὰ πὼς ἀπὸ μένα ἐξηρτάτο ἡ ἐπιτυχία. Μιὰ ἐπιτυχία ποὺ μαζί μὲ τὴν χαρὰ καὶ τὴν ὑπερηφάνεια, θὰ ἀνανέωνε τίς ἠθικὰς μου δυνάμεις γιὰ ὑψηλότερα πετάγματα. Πιὸ πολὺ μοῦ ἔδινε κουράγιο ἢ σκέψεις πὼς ἂν πετύχαινα τὴν ὑποτροφία θὰ ἀνακούφιζα σημαντικὰ καὶ τοὺς καλοὺς μου γονεῖς, ποὺ μολονότι ποτὲ δὲν δευρυγγόμησαν γιὰτὶ μὲ δοηθοῦσαν ν' ἀντιμετωπίσω τὸ βάρος τῶν ἐξόδων μου γιὰ νὰ σπουδάσω, ἀντιλαμβανόμενον ὅτι ἀγωνίζονταν ὑπεράνθρωπα γιὰ νὰ τὰ δγάλουν πέρα

Ἐὸ χρόνος τῆς δοκιμασίας καὶ τῆς ἐντατικῆς προσπάθειας πλησίαζε στὸ τέλος. Ἦρθαν οἱ ἐξετάσεις. Καὶ σὲ λίγο καιρὸ τ' ἀποτελέσματα.

Μοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγράψω τὸ τί αἰσθάνθηκα ὅταν εἶδα τ' ὄνομά μου πρῶτο-πρῶτο στὸν κατάλογο τῶν ἐπιτυχόντων. Ποτὲ μέχρι τὴν στιγμή δὲν μποροῦσα νὰ φαντασθῶ ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς γονεῖς μου θὰ ἐνδιαφερόταν καὶ κάποιος ἄλλος γιὰ μένα. Ἡ ζωὴ μέχρι στιγμῆς μὲ εἶχε διδάξει τὸ ἀντίθετο. Καὶ ὅμως! Ἐπάρχει κάποιος ποὺ ἐνδιαφέρθηκε καὶ ἐνδιαφέρεται ὄχι μόνον γιὰ μένα, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλους ἐκείνους τοὺς νέους ποὺ μοχθοῦν καὶ παλεύουν καθημερινῶς γιὰ νὰ ἐπιτύχουν στὴ ζωὴ καὶ στὴν κοινωνία. Καὶ αὐτὸς ὁ κάποιος εἶναι αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ Πολιτεία!

Ἐὸ ἐπίλογος τῆς ὥραίας αὐτῆς πρωτοβουλίας, ποὺ ἀνέλαβε τὰ τελευταῖα χρόνια τὸ ὑπουργεῖον Ἐργασίας, καὶ ποὺ ἔχει σὰν σκοπὸ τὴν βοήθεια καὶ τὴν προστασία τῶν ἐργαζομένων καὶ ἀρίστων σπου-

δαστών, γράφτηκε πριν λίγο καιρό στην αίθουσα του «Παρνασσού». Έκει κατά την διάρκεια μιας σεμνής τελετής, ή Έλληνική Πολιτεία ανεγνώρισε και θέλησε επίσημα να ανταμείψη τους «μοχθούντας και πεινώντας και κρούοντας την θύραν της γνώσεως». Ανάμεσα σ'αυτούς δρέθηκα κι' εγώ. Δεν κρύβω την χαρά και την ικανοποίησί μου για την δίκαιη αναγνώρισι των κόπων και των προσπαθειών μου, όχι μόνον εκ μέρους της Σχολής μου αλλά και απ' αυτό το ίδιο το Κράτος. Η δικαίωσις του αγώνος μου μου έδωσε νέα δύναμι και κουράγιο. Τώρα νοιώθω πιο δυνατή και ατενίζω γεμάτη αισιοδοξία το μέλλον. Δεν είμαι πλέον μόνη και άφημένη στην μοίρα να οδηγήση τα βήματά μου. Υπάρχει ο μεγάλος προστάτης των μοχθούντων και σπουδαζόντων νέων. Υπάρχει ή Πολιτεία, σαν στοργική μητέρα, έτοιμη να αναγνωρίση, και πάνω απ' όλα ν' ανταμείψη τα διψώντα μάθησι και αγωνιζόμενα εις τον τίμιο στίβο της βιοπάλης παιδιά της. Με την συμπαράστασι όμως της Πολιτείας δεν επλάτυναν μόνον οι όριζοντες του μέλλοντός μου, αλλά μεγάλωσε και ή ευθύνη απέναντι σ' αυτούς που με προστατεύουν και με συντρέχουν στον αγώνα μου. Γι' αυτό σαν ελάχιστο δείγμα ευγνωμοσύνης απέναντι στη μεγάλη προστάτιδα των νέων, την Πολιτεία, θα ήθελα μ' δλη την δύναμι της ψυχής μου να φωνάξω σ' όλους εκείνους τους νέους που μοχθούν σαν και μένα για να πραγματοποιήσουν το μεγάλο ιδανικό της ζωής τους, την μόρφωσι, να τους φωνάξω σαν άλλος Τυρταίος :

«Έμπρός λοιπόν! Άς εργασθούμε! Μας παρουσιάζεται ή πιο δμορφη ευκαιρία ν' αξιοποιήσουμε τις δυνάμεις μας. Άς δπλισθούμε με καινούργιο θάρρος, με πιο μεγάλη πίστη και άς επιδιώξουμε όλοι να γίνουμε χρήσιμοι άνθρωποι για τον έαυτό μας, για την οίκογένειά μας, για το σύνολο. Η Πατρίδα αναμένει να δικαιοώσουμε τις προσδοκίες της. Δεν νομίζετε ότι της αξίζει;»

Τελειώνοντας θέλω ακόμα μια φορά να ευχαριστήσω τη Σχολή μας, που μάς δίδει το «ευ ζήν», τον μέγαν άνθρωπιστή Υπουργό της Έργασίας, που έβαλε με κατανόησι και στοργή το αυτί του για ν' ακούση τους παλμούς της καρδιάς των νέων και τον εξαίρετο Συνεργάτη του και Διευθυντή του Υπουργείου Έργασίας κ. Παυλάκη, που δείχνει τι μπορούν να επιτελέσουν οι Δημόσιες Έπηρεσιές για το Λόό μας και την Έκπαίδευσι του, όταν τον αγαπούν και φιλοδοξούν να είναι «όδηγοί και ύπηρέτες του».

ΣΟΥΛΑ ΠΑΡΑΚΟΥ

ΕΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ

Ὁ Σύλλογος τῶν Πτυχιούχων τῆς Σχολῆς ὑπέβαλεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν τὸ κάτωθι Ψήφισμα εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας κ. Α. Μπουρνᾶ παρασχεθείσας ὑποτροφίας.

Π ρ ὀ ς

Τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν

Τὸ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου Πτυχιούχων τῆς Ἀνωτ. Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 2ας Σεπτεμβρίου 1957, προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ κ. Η. Κοτρωνάρου παρόντων ἀπάντων τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ εισηγουμένου τοῦ Συμβούλου κ. Π. Βαρλά «περὶ εισηγήσεως τοῦ Δ. Σ. εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν ὅπως ἀπονείμῃ τὸ Μετάλλιον τῶν ἑξαιρέτων πράξεων εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργὸν κ. Λεωνίδα Μπουρνιᾶν» διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ εἰσήγησιν πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων τοῦ Ν. 3665 «περὶ ἐπιχορηγήσεως σπουδαστῶν τέκνων ἐργαζομένων».

Λ α β ὄ ν ὑ π' ὄ ψ ε ι :

1. Ὅτι ὁ δημοσιευθεὶς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 1957 Νόμος ὑπ' ἀριθ. 3665]27-2-57 (Φ. Ε. Κ. Α29]57) «περὶ ἐπιχορηγήσεως Σπουδαστῶν Τέκνων Ἐργαζομένων, ἀποτελεῖ ἀξιόλογον βῆμα προόδου καὶ ἔνδειξιν ἀνωτέρας θεωρήσεως τῶν πολιτιστικῶν προβλημάτων τοῦ τόπου μας, καθ' ὅσον δι' αὐτοῦ ἐξευρίσκειται τρόπος πρακτικὸς καὶ ἀσφαλῆς ὑποβοηθήσεως μεγάλου ἀριθμοῦ νέων σπουδαστῶν, συμμέτρως κατανεμομένου καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν, νὰ ἀξιοποιήσουν τὰ φυσικὰ τῶν χαρίσματα καὶ τὴν ἐργατικότητά των διὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν ἀπεριπάστως τὰς ἐκ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως αὐτῶν ἢ τῶν οἰκογενειῶν των δυσχερείας εἰς τὴν εὐόδωσιν τῶν σπουδῶν των πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῶν καὶ τοῦ τόπου.

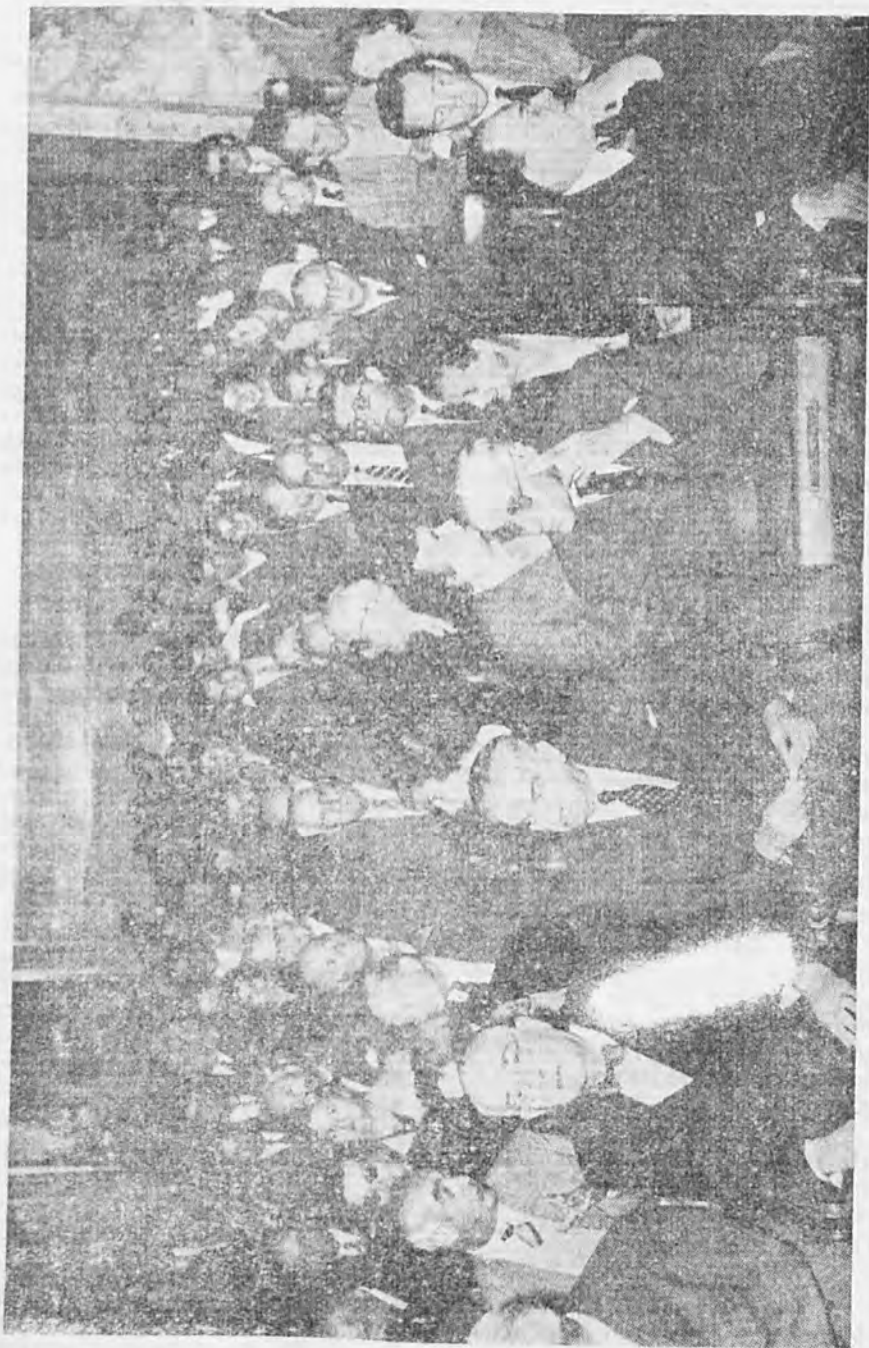
2. Ὅτι ἡ σοφὴ κατανομὴ τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ νόμου εἰς ὅλην τὴν Χώραν, ἢ ἐπίπτωσις τῆς προστασίας του ἐπὶ τῶν ἐν ἐξηρητημένῃ ἐργασίᾳ τάξεων καὶ ὁ τρόπος ὑποδείξεως καὶ ἐπιλογῆς ἀποκαθιστοῦν τὴν ἐπιθυμητὴν ἰσορροπίαν δυνατοτήτων ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως, τῆς ἐχούσης ἄμεσον σχέσιν μὲ τὴν ἀνύψωσιν τῆς παραγωγικότητος τῆς ἐργασίας, μεταξὺ τῶν κοινωνικῶν τάξεων εἰς ἀξιόλογον κλίμακα.

3. Ὅτι ἡ παρεχομένη δυνατότης συνεχίσεως τῶν σπουδῶν καὶ εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ὀλοκληρώνει τὰς ἐπιδιώξεις τοῦ νόμου ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἢ περισσοτέρα διὰ τὴν χώραν μας ἀναγκαϊότης ἦτοι εἰς τὸν παραγωγικὸν τομέα.

Ὁ μ ο φ ὄ ν ω ς ἀ π ο φ α σ ῖ ζ ε ι

Εισηγεῖται εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἀθηνῶν τὴν ἀπονομὴν «τοῦ Μεταλλίου ἑξαιρέτων πράξεων» εἰς τὸν πατέρα τῆς ἰδέας τοῦ ὡς ἄνω ἐξόχως προοδευτικοῦ νόμου καὶ ἐμπνευστὴν τῆς διατυπώσεως, εισηγήσεως καὶ ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, Βουλευτὴν Χίου καὶ Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Ἐργασίας κ. Λεωνίδα Μπουρνιᾶν.

Από το κοινό των διαλέξεων της Σχολής

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

διά τοῦ Σταθμοῦ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων εἰς τὸ «Τέταρτον τῶν Ἐπιστημονικῶν καὶ Σπουδαστικῶν Χρονικῶν»

Συνεντεύξεις με τοὺς κ. κ. :

Στράτον Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Στάθην ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΝ

Χρῖστον ΑΓΑΛΛΟΠΟΥΛΟΝ

Κωνσταντῖνον ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΝ

με τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ κ. ΝΙΚΟΥ ΚΑΤΣΑΡΟΥ

καὶ τὴν συνεργασίαν τῆς Δίδος ΛΕΛΑΣ ΤΑΣΟΥ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

κ. ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Ἐρώτησις: Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ἐπιθυμοῦμεν πολὺ, Κύριε Διευθυντά, νὰ ἔχωμεν τὰς ἀπόψεις σας ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς παιδείας καὶ εἰδικώτερον τῶν σκοπῶν τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

Ἀπάντησις: Σὰς εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν εὐκαιρίαν τὴν ὁποίαν μοῦ παρέχετε διὰ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ σας Σταθμοῦ νὰ ἐκθέσω τὰς ἀπόψεις μου γενικῶς ἐπὶ τῆς παιδείας καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ τοῦ συντελουμένου εἰς τὴν Σχολὴν μας μορφωτικοῦ ἔργου.

Τὸ θέμα εἶναι κατ' ἔξοχὴν ἐπίκαιρον διότι ὀρθῶς καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ τὰ κόμματα καὶ οἱ γονεῖς καὶ οἱ κηδεμόνες καὶ ὁλόκληρος ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία ἤρχισαν ἀπὸ τινος νὰ ἀντιλαμβάνονται τὴν σημασίαν τὴν ἐθνικὴν, κοινωνικὴν, οικονομικὴν καὶ πνευματικὴν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ θέματος. Ἡ μέγχι τοῦδε ἀδιαφορία διὰ τὸ βασικὸν τοῦτο πρόβλημα μιᾶς Χώρας, ἡ ὁποία αὐτοθαυμάζεται ὅτι εἶναι χώρα τῶν γραμμάτων, ὑπῆρξεν ὄχι μόνον ὄνειδος ἀλλὰ καὶ καταστροφικὸς παράγων εἰς τὴν ὅλην ἐξέλιξιν τοῦ βίου εἰς τὸν τόπον μας.

Ἄλλὰ πρῶτον τί εἶναι παιδεία; Ἡ παιδεία ὑπῆρξεν τὸ προῖον μιᾶς ριζικῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὰς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθη κατὰ τὸν βον π.Χ. αἰῶνα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Σκοπὸς τῆς παιδείας κατέστη ἡ συνειδητὴ διαμόρφωσις προσωπικότητος ἐλευθέρων ἀνθρώπων, ἡ ὁποία μετέβαλε τὸν κλειστὸν ὀρίζοντα τῆς παλαιᾶς παιδαγωγικῆς νοοτροπίας εἰς μίαν φωτισμένην διαδικασίαν ἐπιλογῆς καὶ ἀφομοιώσεως.

Ἀπὸ τότε ἡ ἐκπαίδευσις κατέστη οὐσιώδης θεσμὸς κοινωνι-

κός συνακολουθῶν τὴν πορείαν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ κόσμου. Συνεπῶς ἡ παιδεία δὲν δύναται νὰ εἶναι ἔξω τόπου καὶ χρόνου. Ἀντιθέτως πρέπει νὰ ἐξυπηρετήσῃ ζώσας ἀνάγκας ἐντὸς τῶν πραγματικῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς, ὀφείλει νὰ ἀντιμετωπίσῃ προβλήματα τοῦ συγχρόνου βίου, νὰ παρασκευάζῃ χρησίμους ἀνθρώπους διὰ τὸ παρὸν, προετοιμάζουσα ἐν καλλίτερον μέλλον. Ἀντλεῖ ἀναντιρρήτως διδάγματα ἀπὸ τὸ παρελθόν, στηρίζεται εἰς τὸ παρὸν, ἐπιβλέπει ἄμεσα ζητήματα, ἀλλὰ προπαντὸς ἀνήκει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ μέλλοντος. Ἡ παιδεία ἐξετάζει ἰδίως ποῖαι συνθήκαι θὰ διαμορφωθοῦν βάσει τοῦ παρόντος καὶ τὶ θὰ ἀντιμετωπίσῃ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸ μέλλον.

Αἱ τεχνικαὶ πρόοδοι τοῦ 18ου αἰῶνος καὶ τὸ ἐξ αὐτῶν προκῆψαν ἀστικὸν καθεστῶς ἔφεραν νέον πνεῦμα εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, ἡ ὁποία ἀναζητεῖ πᾶν ὅτι εἶναι πραγματικῶς ὀφείμιον καὶ πρακτικῶς ἀποτελεσματικόν, δηλ. πᾶν ὅτι δύναται νὰ ἐλαφρώσῃ τὸν ἀνθρώπινον κόπον καὶ νὰ μειώσῃ τὴν στενότητα τῶν ἀγαθῶν. Διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἡ οἰκονομία γίνεται ἀντικείμενον ἐπιστήμης καὶ διὰ πρώτην φορὰν ἡ ἐργασία καθίσταται ταυτοχρόνως ἀξία καὶ πρόβλημα.

Τὸ ἀστικὸν καθεστῶς τὸ ὁποῖον προέκυψεν ἀπὸ τὴν βιομηχανικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 18ου αἰῶνος, πρὸ τῆς τεραστίας μεταβολῆς τῶν οἰκονομικοτεχνικῶν ὄρων μεταβάλλει τὴν ἄδολον ἐπιστήμην εἰς μέσον ὀφελιμιστικὸν σκοπὸν καὶ ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις ἀποτελεῖ ἓνα σημαντικὸν παράγοντα τῆς οἰκονομικῆς τῆς δραστηριότητος. Οὕτω πῶς ὁ γοργῶς ἀναπτυσσόμενος καπιταλισμὸς ζητεῖ μορφωμένους καὶ εἰδικευμένους διοικητικοὺς καὶ τεχνικοὺς ὑπαλλήλους, τεχνίτας καὶ ἐργάτας διότι σκοπὸς πλέον εἶναι ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς, ἡ αὔξησις τῆς ἀποδόσεως τῶν κεφαλαίων, τὸ κέρδος. Οὕτω δημιουργεῖται γόνιμος καὶ παραγωγικὴ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις παντὸς τύπου καὶ παντὸς βαθμοῦ ἀποσκοποῦσα τὴν εἰδικὴν καὶ πράγματι στενὴν ἐπαγγελματικὴν μόρφωσιν ὀργάνων ἢ καὶ στελεχῶν τῆς παραγωγῆς τοῦ ὑλικοῦ πλούτου.

Ἀπὸ τοῦ μεσοπολέμου ἐτέθη σαφῶς τὸ πρόβλημα τῆς ἀνθρωποποιήσεως τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν ἀδυσώπητον πάλην του διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν. Δι' αὐτὸ σήμερον τὸ σύνθημα εἶναι ὄχι νὰ μηχανοποιήσωμεν τὸν ἄνθρωπον ἀλλὰ νὰ ἐξανθρωπίσωμεν τὸν ἐκμηχανισμόν. Ἀπὸ τὴν ἀντίθεσιν αὐτὴν προέκυψε ἐν νέον ἐκπαιδευτικὸν ἰδανικόν, τὸ ἰδανικόν τοῦ ἐξανθρωπισμένου παραγωγοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ ἀνήκῃ εἰς τὸν παραγωγικὸν μηχανισμόν τῆς Χώρας. Αὐτὴ εἶναι ἡ μεγάλη ἀνακάλυψις ἀπὸ τοῦ πολέμου δηλ. ὁ πλήρης ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος εἶναι πέραν καὶ τῆς κλασσικῆς καὶ τῆς χριστιανικῆς παιδείας, πέραν τοῦ στεγνοῦ καὶ ἀπεξηραμένου ἐπαγγελματίου. Οὕτω διεμορφώθη μία ἐνιαία ἀντίρροσις περὶ τῶν σκοπῶν τῆς παιδείας,

πλήρης ρεαλιστικοῦ ἰδεαλισμοῦ καὶ ἔμπλεος γονίμου ἀνθρωπισμοῦ.

Ἐρώτησις : Παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς εἴπητε ποῖον εἶναι τὸ νέον ἐκπαιδευτικὸν ἰδανικὸν τὸ ὁποῖον συνέλαβεν ἡ Σχολή.

Ἀπάντησις : Ἡ Ἄνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν λειτουργήσασα κατ' οὐσίαν μετὰ τὸν πόλεμον ὡς Ἴδρυμα Ἄνωτάτης Οἰκονομικο-διοικητικῆς Ἐκπαιδεύσεως συνέλαβε, ἴσως πρώτη ἐν Εὐρώπῃ, τὸ νέον αὐτὸ ἐκπαιδευτικὸν ἰδανικὸν καὶ πρὸς αὐτὸ συνεμόρφωσε τὸ πρόγραμμά της, τοὺς σκοποὺς της, τὰς μεθόδους της, τὰς κατευθύνσεις της, τὰ ἰδανικά της. Αὐτὴ εἶναι ἡ βασικὴ ἐθνικὴ καὶ ἰδεολογικὴ συμβολὴ ἐνὸς Ἰδρυματος τὸ ὁποῖον κωχᾶται ὅτι δὲν εἶναι ἀπλῶς ἐν ἐπὶ πλέον σχολεῖον, ἀλλ' εἶναι Ἴδρυμα νέον, πρωτοποριακὸν καὶ ὑποδειγματικόν. Σήμερον οἱ πάντες ἀναγνωρίζουν μετὰ περίοδον μακρῶν ἀμφιβολιῶν καὶ ἀντιδράσεων τὸ ἐπιτελούμενον ἔργον ἀπὸ τὴν νέαν Σχολὴν ἢ ὁποῖα δύνата νὰ ἐνταχθῆ μετὰ τῶν πράγματι πρωτοπόρων ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων τοῦ κόσμου, διότι συνέλαβε τὰ νέα προβλήματα τῆς ἐποχῆς, ἀντελήφθη τὰ νέα αἰτήματα τῆς ἐποχῆς καὶ προσπαθεῖ νὰ δώσῃ ἱκανοποιητικὴν ἀπάντησιν συμβάλλουσα εἰς τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς καὶ συγχρόνως εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἀνθρωπίνης ἀξίας τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν παραγωγὴν.

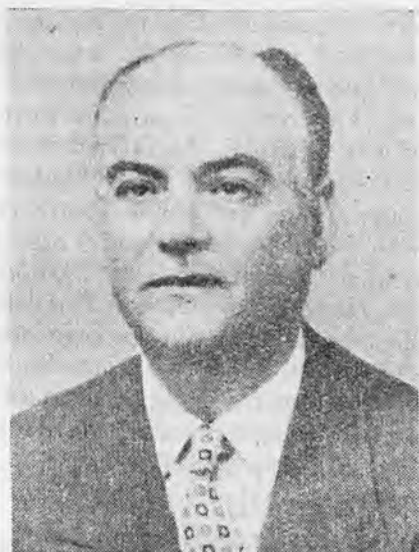
Ἐρώτησις : Δύνασθε νὰ μᾶς εἴπητε ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς ἐξωσχολικῆς δράσεως τῆς Σχολῆς;

Ἀπάντησις : Ἡ Σχολὴ ἐθεώρησε ἐθνικὸν χρέος νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν δράσιν της πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν δυναμένη νὰ ὠφελήσῃ τοὺς νέους, τὴν ἐθνικὴν μᾶς οἰκονομίαν καὶ γενικῶς τὴν Χώραν. Ἐντὸς μιᾶς δεκαετίας διακόσμαι περίπου διαλέξεις δοθεῖσαι ὑπὸ τῶν καλυτέρων πνευματικῶν πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν παραγόντων τοῦ τόπου, δύο ἐπιστημονικαὶ ἐπετηρίδες, ἑπτὰ τόμοι ἐκ 4.500 σελίδων τοῦ περιοδικοῦ «Σπουδαί», τέσσαρες τόμοι ἐκ 1.800 περίπου σελίδων τοῦ περιοδικοῦ της «Νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.», δεκάδες ἐκδόσεις ἐπὶ νέων ἐντελῶς θεμάτων τοῦ γραφείου Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐρευνῶν τῆς Σχολῆς, τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν, τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, τοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν, πολλαὶ δημόσιαι ἀνακοινώσεις καὶ συζητήσεις ἐπὶ τῶν μεγάλων θεμάτων τῆς Χώρας, ὅπως ἐπὶ παραδείγματι ἡ δημοσίαι συζήτησις διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα, ἀποδεικνύουν περιτρώως τὸ πολύμορφον πνευματικὸν ἔργον τῆς Σχολῆς ἢ ὁποῖα κατέστη ἐν τῶν σπουδαιότερων πνευματικῶν κέντρων τοῦ τόπου μᾶς.

ΜΕΤΑ ΤΟΥ Διευθυντού Σπουδών του Κ.Σ.Ε. τής Α.Σ.Β.Σ.

κ. Στάθη ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ

Ἑρώτησις : Κύριε Καθηγητά, τί θὰ εἶχατε νὰ μᾶς πῆτε διὰ τὴν στατιστικὴν ἐκπαίδευσιν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαίδευσεως ;

Ἀπάντησις : Ἡ διδασκαλία τῆς Στατιστικῆς εἰς τὴν χώραν μας ἦτο ἀνύπαρκτος μέχρι καὶ τοῦ 1947 ὁπότε ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἰδρύσθη τὴν πρώτην ἔδραν Στατιστικῆς εἰς ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν Ἰδρυμα. Ἡ πρώτη ἰδέα τῆς ἰδρύσεως τῆς ἔδρας ταύτης ὀφείλεται εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς κ. Στράτον Παπαϊωάννου, ὁ ὁποῖος μετὰ πάθους

ἐκίηρυτε, ἀπὸ οἵανδήποτε ὑπεύθυνον θέσιν καὶ ἂν κατεῖχε, τὴν ἀνάγκην τῆς Στατιστικῆς Ἐκπαίδευσεως. Εἰς τὴν ἔδραν ταύτην ἐξελέγην τακτικὸς καθηγητὴς ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1947—48.

Ἑρώτησις : Ἀσφαλῶς, ἡ δημιουργία τῆς ἔδρας ταύτης θὰ ἐπλήρωσε μέγα κενὸν διότι ἀπ' ὅτι γνωρίζομεν εἰς ὅλας τὰς χώρας ἡ στατιστικὴ ἐκπαίδευσις εἶναι πρὸ μακροῦ συστηματικὰ ὀργανωμένη καὶ μόνον ἡ χώρα μας παρουσίαζε, παραδόξως, αὐτὴν τὴν καθυστέρησιν.

Ἀπάντησις : Πράγματι. Ἡ διδασκαλία τῆς Στατιστικῆς, καὶ ὑπὸ τὴν στοιχειώδη αὐτῆς μορφήν καὶ ὑπὸ τὴν ἐξειληγμένην μορφήν τῆς μαθηματικῆς στατιστικῆς μὲ τὰς ἀπείρους ἐφαρμογὰς τῆς, εἶναι εὐρύτατα διαδεδομένη. Ἐδραὶ εἰς ὅλα τὰ ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα, Ἰνστιτοῦτα Εἰδικῆς Μορφώσεως καὶ Ἐταιρίαι Στατιστικῆς, συντελοῦν εἰς τὴν στατιστικὴν μόρφωσιν τῶν σπουδαστῶν εἰς ὅλας τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς καὶ παρασκευάζουν τὰ στελέχη τῶν στατιστικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους καὶ τῶν μεγάλων Ὄργανισμῶν καὶ Ἐπιχειρήσεων.

Ἐρώτησις : Ἐκτὸς τῆς Ἑδρας Στατιστικῆς διὰ τὴν ὁποίαν μᾶς ὁμιλήσατε προηγουμένως, Κύριε Καθηγητά, ἀκούομεν ὅτι λειτουργεῖ καὶ εἰδικὴ Σχολὴ Στατιστικῆς **τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως** ὅπως τόσον μετριοφρόνως τὸ ἀπεκάλεσαν οἱ ἰδρυταὶ του Μπορεῖτε νὰ μᾶς πῆτε μὲ λίγα λόγια πῶς ἐξεπήγασεν ἡ ἰδέα τῆς ἰδρύσεως τοῦ Κέντρου τούτου, ποῖοι οἱ ἀντικειμενικοὶ του σκοποὶ καὶ ποῖα τὰ μέχρη τοῦδε ἀποτελέσματα ἐκ τῆς λειτουργίας του ;

Ἀπάντησις : Εὐχαρίστως. Ἡ διδασκαλία τῆς Στατιστικῆς εἰς τὴν Ἀνωτέραν Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, αἱ ὁργανωθεῖσαι διαλέξεις ὑπ' αὐτῆς ἐπὶ στατιστικῶν θεμάτων καὶ ἡ ὁργάνωσις μαθημάτων στατιστικῆς διὰ τὴν μετεκπαίδευσιν τῶν Ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου συνετέλεσαν νὰ γίνῃ ἀντιληπτόν ὅτι ἔπρεπε ἡ Σχολή, ἐπεκτείνουσα τὴν ἐκπαιδευτικὴν τῆς δρᾶσιν, νὰ ἀναλάβῃ ρωμαλέαν πρωτοβουλίαν μιᾶς γενικωτέρας καὶ εὐρύτερας προσπαθείας διὰ τὴν διάδοσιν τῆς στατιστικῆς εἰς τὴν χώραν μας — ἐν ὧσφι μάλιστα μιᾶς ριζικῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας ἐν Ἑλλάδι — ἐν συνεργασίᾳ μὲ Καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ Πολυτεχνείου καὶ ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν, ὡς καὶ τῶν εἰδικῶν στατιστικῶν ἐμπειρογνομόνων τοῦ Ο.Η.Ε.

Οὕτω, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Διδακτικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς, ἀπεφασίσθη ἡ ἴδρυσις τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, κατὰ τὸ πρότυπον τῶν «Στατιστικῶν Ἰνστιτούτων» τῆς ἀλλοδαπῆς, τὸ ὁποῖον ἤρξατο λειτουργοῦν ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1953.

Σκοπὸς τοῦ Κέντρου ἦτο ἡ παροχὴ εἰδικῆς στατιστικῆς μορφώσεως τόσον εἰς τοὺς στατιστικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους, τῶν Δημοσίων Ὀργανισμῶν καὶ τῶν μεγάλων Ἐπιχειρήσεων, ὅσον καὶ τοὺς ἐνδιαφερομένους ἰδιώτας. Ἡ εἰδικὴ αὕτη στατιστικὴ μόρφωσις θὰ ἀπέβλεπεν εἰς τὴν δημιουργίαν τεχνικῶν στατιστικῶν στελεχῶν δυναμένων ἅμα τῷ πέρατι τῆς ἐκπαιδεύσεώς των νὰ ἀσκήσουν ὑπευθύνως τὰ καθήκοντα τοῦ στατιστικολόγου. Ἡ διδασκαλία ἐγένετο εἰς ἓνα ἐνιαύσιον κύκλον σπουδῶν καὶ περιελάμβανε τοὺς ἐξῆς κλάδους μαθημάτων :

α) Τὴν Μαθηματικὴν Στατιστικὴν, τὴν Στατιστικὴν Μεθοδολογίαν καὶ Στατιστικὴν Ἀνάλυσιν ἀπὸ τοῦ σταδίου τῆς προπαρασκευῆς τῶν πλήρων ἢ μερικῶν ἐρευνῶν μέχρη καὶ τῆς ἐμφανίσεως τῶν σχετικῶν ἐξαγομῶν.

β) Τὴν θεωρητικὴν Οἰκονομικὴν καὶ τὰς μεθόδους τῆς οἰκονομικῆς παρατηρήσεως ἐν συνδυασμῶ μὲ τὴν Στατιστικὴν.

γ) Τὴν Οἰκονομικὴν Στατιστικὴν καὶ τὴν Στατιστικὴν τῶν οἰκονομικῶν ἐν γένει μονάδων.

δ) Τὴν ἐπιστημονικὴν ὁργάνωσιν τῆς ἐργασίας καὶ τὴν Μηχανογραφίαν πάντοτε ἐν συνδυασμῶ μὲ τὴν στατιστικὴν μέθοδον.

Ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1954/55 δυνάμει τοῦ ἀπὸ 31/12/55 Βασιλικοῦ Διατάγματος ἀνεγνωρίσθη ὡς ἐπίσημος Σχολὴ

Στατιστικῆς βάσει τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Νόμου 2516/53 μὲ διετῆ κύκλον σπουδῶν. Τὰ διδασκόμενα μαθήματα εἰς τὸ πρῶτον ἔτος σπουδῶν εἶναι :

1. Γενικά Μαθηματικά. 2. Στοιχεῖα Λογισμοῦ πιθανοτήτων καὶ Μαθηματικῆς Στατιστικῆς. 3. Στατιστικὴ Μεθοδολογία. 4. Δημογραφικὴ Στατιστικὴ. 5. Πολιτικὴ Οἰκονομία. 6. Στοιχεῖα Λογιστικῆς. 7. Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ. 8. Νομοθ. Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

Εἰς τὸ δεύτερον ἔτος διδάσκονται :

1. Μαθηματικὴ Στατιστικὴ. 2. Στατιστικὴ Ἀνάλυσις. 3. Στατιστικὴ Ἐπιχειρήσεων. 4. Δημογραφικὴ Ἀνάλυσις. 5. Ἐθνικοὶ Λογαριασμοί. 6. Οἰκονομετρία. 7. Θεωρητικὴ Οἰκονομικὴ. 8. Νομοθεσία Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν (β' κύκλος).

Διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων ἐπεστρατεύθησαν ὅλοι σχεδὸν οἱ ἐν Ἑλλάδι εἰδικοί καὶ εἴμεθα ὑπερήφανοι διὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα, διότι οἱ ἀποφοιτήσαντες ἐκ τοῦ Κέντρου εἶναι, κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν, τὰ καλύτερα στελέχη τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας ὡς καὶ τῶν διαφόρων Ὄργανισμῶν.

Ἀπὸ τὰ ὅσα ἐξέθεσα ἀντιλαμβάνεσθε διατὶ ἀπεβλέψαμεν εἰς τὴν ἴδρυσιν ἰδιαίτερον κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸ ὁποῖον νὰ παρέχωμεν μίαν ὀλοκληρωμένην στατιστικὴν μόρφωσιν, πράγμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῆ εἰς μίαν ἄλλην Σχολὴν ὅπου, καὶ ὅταν ἀκόμη διδάσκεται ἡ Στατιστικὴ, εἶναι ἐκ τῶν πραγμάτων ἐντοπισμένη ἢ διδασκαλία καὶ δὲν δύναται νὰ ἐκταθῆ εἰς τόσους κλάδους μαθημάτων.

Ἐρώτησις : Ὅστε ἀποτελεῖ μίαν νέαν ἐπιστημονικὴν εἰδικότητα ὁ κλάδος τοῦ στατιστικολόγου, ἂν καλῶς ἀντελήφθημεν Κύριε Καθηγητά :

Ἀπάντησις : Ἀσφαλῶς ναί. Ὁ κλάδος τῶν στατιστικολόγων εἶναι πλέον διεθνῶς ἀνεγνωρισμένος ὡς εἰδικὸς ἐπιστημονικὸς κλάδος. Ἀλλὰ ἄς μὴ παρεξηγοῦμε τὰ πράγματα. Οἷοσδήποτε πτυχιούχος Ἀνωτάτης Σχολῆς μὲ ἱκανὴν μόρφωσιν μαθηματικὴν δύναται νὰ ἀποβῆ εἰδικὸς στατιστικολόγος. Καὶ δὲν πρέπει νὰ νομισθῆ ὅτι ὁ στατιστικολόγος προορίζεται μόνον διὰ τὰς στατιστικὰς Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους. Ἀξίζει ἐδῶ νὰ ἀναφέρω μερικὰ χαρακτηριστικὰ ποσοστά. Εἰς τὴν Σουηδίαν, χῶρον μὲ στατιστικὴν παράδοσιν μακράν, τὰ 30 % μόνον τῶν στατιστικολόγων εἰσέρχονται εἰς τὴν Δημοσίαν Ὑπηρεσίαν, τὰ ὑπόλοιπα 70 % ἀπορροφῶνται ἀπὸ τὰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ἰδίως ἀπὸ τὴν βιομηχανίαν ὅπου ὁ ἔλεγχος τῆς ποιότητος τῶν ἐν σειρᾷ παραγομένων προϊόντων (quality control) ὅπως διεθνῶς ἀποκαλεῖται, μόνον ἀπὸ εἰδικοὺς στατιστικολόγους δύναται νὰ γίνῃ. Εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ Ὀλλανδίαν 20 % μόνον προορίζονται διὰ τὴν Δημοσίαν Ὑπηρεσίαν. Εἰς τὴν Γαλλίαν τὰ 50 %, εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὰ 30 %, εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς μόνον τὰ 10 %.

Ἐρωτήσεις : Ποιοὶ ἄλλοι ἐκτὸς τῶν προοριζομένων διὰ τὴν εἰδικότητα τοῦ **στατιστικολόγου** ἔχουν ἐνδιαφέρον νὰ παρακολουθήσουν τὴν εἰδικὴν αὐτὴν Σχολὴν Στατιστικῆς, Κύριε Καθηγητά ;

Ἀπάντησις : Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς δώσω ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐρώτησίν σας αὐτὴν ἀριθμῶν τὰ πεδία εἰς τὰ ὁποῖα ἡ Στατιστικὴ ὑπεισέρχεται εἰς τὴν σύγχρονον ἐπιστήμην.

Εἰς τὴν Ἀστρονομίαν, τὴν Φυσικὴν, τὴν Βιολογίαν, τὴν Γεωπονίαν, τὴν Λασκοκομίαν, εἰς τὴν ἐφηρμοσμένην Ψυχολογίαν καὶ τὴν Πειραματικὴν Παιδαγωγικὴν, οἱ πειραματισταὶ οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀνάγκην νὰ καθορίσουν τὸν βαθμὸν ἀκριβείας τῶν παρατηρήσεών των καὶ νὰ ὑπολογίσουν τὴν ἔκτασιν τῶν σφαλμάτων εἰς τὰ ὁποῖα κινδυνεύουν νὰ ὑποπέσουν, ὀφείλουν νὰ κατέχουν καλῶς τὴν στατιστικὴν μέθοδον.

Ἀλλὰ τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Στατιστικὴν δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὰ ὀλίγα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἀσχολοῦνται εἰς θεωρητικὰ ἐπιστημονικὰ ἀναζητήσεις. Εἰς ἄλλους τομεῖς τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος, εἰς τὴν Ἱατρικὴν, τὴν Δημογραφίαν, τὴν Οἰκονομικὴν Ἐπιστήμην, τὰς ἀσφαλίσεις, κάθε θετικὴ ἐξέτασις τῶν ποικίλων προβλημάτων τὰ ὁποῖα παρουσιάζονται, προϋποθέτει τὴν χρησιμοποίησιν τῆς Στατιστικῆς.

Ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς πλέον πρακτικοὺς κλάδους τῆς συγχρόνου κοινωνικῆς ὀργανώσεως, εἰς τὰς ἐμπορικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις εἶναι εὐρύτητα διαδεδομένη ἡ **στατιστικὴ μέθοδος**. Ἀληθινά, καταντάει νὰ ὑποστηρίξῃ κανεὶς ὅτι ἡ στατιστικὴ χρειάζεται εἰς ὅλους τοὺς ἐπιστήμονας καὶ εἰς ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα. Ἄς μὴ νομισθῇ τοῦτο ὑπερβολή.

Ἴδου εἰς ποίαν ἐπιτακτικὴν ἐθνικὴν ἀνάγκην ἀνταποκρίνεται ἡ ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

Οἱ σχόντες τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἰδρύσεως τοῦ Κέντρου θεομαίνονται ἀπὸ τὸν φλογερὸν πόθον νὰ συντελέσουν εἰς τὴν εὐρύτεραν διάδοσιν τῆς σπουδῆς, τόσον τῆς θεωρίας ὅσον καὶ τῆς τεχνικῆς τοῦ ἀξιολόγου τούτου ἐπιστημονικοῦ κλάδου, τῆς Στατιστικῆς.

Ἐμπνέονται ἀπὸ τὴν ἀνάγκην καὶ τὸν ζῆλον νὰ φέρουν τὴν χώραν μας εἰς ἐπίπεδον ἰσοτιμίας πρὸς τὰς λοιπὰς πολιτισμένας χώρας, ἀπὸ ἀπόψεως στατιστικῆς μορφώσεως.

Σύμβολον καὶ ἰδανικὸν τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως εἶναι ἡ ἐξυληρέτης τῆς χώρας εἰς ὅλας αὐτῆς τὰς ἐκδηλώσεις ὅπου ἡ στατιστικὴ ὑπεισέρχεται. Εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν ὅπως ἡ ἠθικὴ ἐνίσχυσις τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας συντελέσουν εἰς τὴν πραγμάτωσιν τοῦ εὐγενοῦς τούτου ἰδανικοῦ. Θὰ εἶναι τοῦτο ἡ μόνη δικαίωσις καὶ ἀνταμοιβὴ τῶν ὀλίγων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι μὲ ἀποστολικὸν ζῆλον καὶ ἐν μέσῳ ποικίλων ἀντιξοοτήτων, ἐξεκίνησαν διὰ τὴν δύσκολον αὐτὴν πορείαν.

μετά τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

κ. Χρήστου ΑΓΑΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐρώτησις : Κύριε Καθηγητά, τί θὰ εἶχατε νὰ μᾶς πῆτε διὰ τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν, πού ἐξήγγειλεν, ὅτι συνιστᾷ ἡ Ἐνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ὑμῶν;

Ἀπάντησις : Ἡ Ἐνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, ἣτις ἔταμε νέας πρωτοποριακὰς κατευθύνσεις εἰς τὴν ἀνωτάτην μας ἐκπαίδευσιν, τόσον μὲ τὸ γενικόν της πρόγραμμα, ὅσον καὶ μὲ τὰ εἰδικά της τοιαῦτα, ὡς τῶν κέντρων στατιστικῆς ἐκπαίδευσως καὶ τουρισμοῦ, ἐθεώρησε χρέος της ἀπέναντι τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας νὰ συστήσῃ καὶ

Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν. Εἶναι γνωστόν, ὅτι τὰ κοινωνικά προβλήματα ἔχουν πολύπλοκον σύνθεσιν. Εἰς τὴν ὀρθὴν ἀντιμετώπισιν αὐτῶν δὲν συμβάλλει μόνον ἡ πλήρης γνῶσις τῆς οικονομικῆς αὐτῶν πλευρᾶς, ἐκείνης δηλαδή ἣτις συνδέεται μὲ τὰς ἐγγυτέρας ἢ ἀπωτέρας οικονομικὰς συνεπειὰς αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἠθικὴ, ἡ ψυχοτεχνικὴ, ἡ ὑγιεινὴ, ἡ παιδαγωγικὴ καὶ ἡ κοινωνικὴ ἀποψις αὐτῶν, ἀπαιτεῖται μία πλήρης ἀνατομία τῶν διαφορῶν ἐπιδράσεων διὰ νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ λήψις τοῦ προσήκοντος μέτρου καὶ ν' ἀποφεύγεται ἡ τόσον ἐπικίνδυνος μεταφορὰ ξένων προτύπων, θεσπισθέντων ὑπὸ διαφορετικὰς πολλὰκις ἀπὸ τὰς ἰδικὰς μας συνθήκας ἢ αἱ προχειρόλογοι λύσεις. Ἡ διαπίστωσις τῆς ὑφισταμένης κοινωνικῆς πραγματικότητος καὶ ἡ κατὰ βάθος ἔρευνα αὐτῶν πρέπει ν' ἀποτελέσῃ τὴν ἀφετηρίαν τῆς ἐκκινήσεως. Ἀναμφισβητήτως ἡ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Κράτους, χάρις εἰς τὰς καταβαλλομένας ἐξαιρετικὰς της προσπαθείας, ἐπὶ τῇ βάσει ἀριτίας ἐπιστημονικῆς μεθόδου, συγκεντρώνει παντοειδῆς ὕλικόν, ἀλλὰ δὲν ἀσχολεῖται καὶ μὲ τὴν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς αἰτιώδη αὐτοῦ

ἀνάλυσιν. Αἱ διάφοροι κρατικά ὑπηρεσία δὲν ἀπασχολήθησαν συστηματικῶς μὲ τὴν κοινωνικὴν ἔρευναν, ἐδημοσίευσαν μελέτας τινάς, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ ἔλλειπει ἐπαρκῶν στοιχείων, περιορίσθησαν εἰς γενικὰς τινὰς διαπιστώσεις. Ἀκόμη καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι γενικότεροι ταξικοὶ ὄργανισμοί, ἔλλειπει στοιχείων, δὲν ἀπέδωκαν μέχρι σήμερον ἄξιον λόγου ἔργον ἐπὶ τοῦ πεδίου τούτου. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἔλλειψεως ταύτης εἶναι ἡ συμπτωματοκότης, ἡ ἔλλειψις συστήματος, ἐν πολλοῖς, ἡ ἀντιφατικότης τῶν λαμβανομένων παρ' ἡμῖν κοινωνικῶν μέτρων καὶ ἡ χαώδης κατάστασις τῆς κοινωνικῆς μας πολιτικῆς. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον τοῦτο ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη, ἕξ ἴσου σοβαρὰ πλευρά, ἡ τῆς μορφώσεως κοινωνικῶν ὑπαλλήλων ἐν Ἑλλάδι. Σήμερον ἐδημοσιουργήθη εἰς τὴν χώραν μας εἷς πολυπληθέστατος κλάδος κοινωνικῶν λειτουργῶν, οἱ ὅποιοι ἀπασχολοῦνται, τόσον εἰς τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας, ὅσον καὶ εἰς τὰς διαρκῶς πληθυνομένας ὑπηρεσίας ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου. Ἀρκεῖ νὰ σκεφθῆ κανεὶς τὰς χιλιάδας τῶν ὑπαλλήλων, οἱ ὅποιοι ἐργάζονται εἰς τοὺς ἀσφαλιστικὸς ὀργανισμοὺς, τὰ γραφεῖα εὐρέσεως ἐργασίας, κέντρα κοινωνικῆς προνοίας κλπ., ἢ τὸ πλῆθος τῶν προσώπων τῶν ἐχόντων πάσης φύσεως ἀνάμειξιν εἰς τὰς κοινωνικὰς ὑποθέσεις, συνδικαλιστῶν κλπ. Πάντες οὗτοι δὲν διαθέτουν καμμίαν σχεδὸν προπαίδευσιν διὰ τὸ ὑψηλὸν λειτουργημα τοῦ κοινωνικοῦ λειτουργοῦ, ὅπερ ἀσκοῦν. Καὶ αὐτοὶ ἀκόμη, οἱ ὅποιοι ἔτυχον ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως καὶ χρησιμοποιοῦνται, ὡς ἐκ τούτου, εἰς τὰς καιρίας θέσεις τοῦ κοινωνικοῦ μηχανισμοῦ δὲν ἔχουν ὀλοκληρωμένην κοινωνικὴν κατάρτισιν, ἀφ' οὗ, ὅπως εἶναι γνωστόν, βασικά μαθήματα κοινωνικῆς μορφώσεως δὲν διδάσκονται εἰς τὰς ἀνωτάτας σχολάς, ἀλλὰ καὶ ὅπου τυχὸν διδάσκονται τινὰ ἕξ αὐτῶν, περιορίζονται εἰς γενικότητας, αἵτινες δὲν ἀρκοῦν διὰ νὰ καταρτίσουν ἕνα κατὰ τὰ ἄλλα καλὸν ἐπιστήμονα καὶ ὀλοκληρωμένον κοινωνικὸν λειτουργόν, προωρισμένον πολλάκις νὰ εἶναι καὶ ἡγετικὸν στέλεχος. Ἡ κατάστασις αὕτη, ὡς εἶναι φυσικόν, ὑποβιβάζει σημαντικὰ τὴν στάθμην τῆς ἀποδόσεως τῶν κοινωνικῶν μας ὑπηρεσιῶν. Διὰ τοὺς λόγους τούτους, οἵτινες συνιστοῦν οὐχὶ μόνον σοβαράν, ἀλλὰ καὶ ἐν τινι μέτρῳ οὐχὶ ἀπαλλαγμένην ἀληθῶν κινδύνων, ἔλλειψιν, ἀπεφάσισε ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν τὴν σύστασιν Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν.

Ἐρώτησις: Καὶ πῶς προβλέπετε τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Κέντρου τούτου;

Ἀπάντησις: Ἀπὸ τὰ λεχθέντα προκύπτει σαφῶς ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας τοῦ κέντρου. Θὰ εἶναι: α) ἐρευνητικὸς β) διδακτικὸς. Ἀρχίζω ἀπὸ τὸν δεύτερον. Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1958 θὰ λειτουργήσῃ διετής κύκλος κοινωνικῶν μαθημάτων, εἰς τὸν ὅποιον θὰ γίνωνται δεκτοὶ ἀπόφοιτοι κατὰ προτίμησιν ἀνωτ. σχολῶν οἵτινες θὰ διδάσκωνται παρ' εἰδικῶν προσώπων ὅλα τὰ συγκροτοῦντα τὴν κοινωνικὴν μόρφωσιν μαθήματα. Τοιαῦτα μαθήματα

καθωρίσθησαν : Κοινωνιολογία, Φιλοσοφία τῆς ἐργασίας, Κοινωνική πολιτική. Ἀνθρωπογεωγραφία, Στατιστική τῆς ἐργασίας, Ψυχοτεχνική, Σχέσεις ἀνθρωπιστικοῦ παράγοντος, Δημογραφία, Ἐργατικὸν καὶ Οἰκονομικὸν δίκαιον, Ὁργάνωσις ἐπιχειρήσεων, Κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις, Συνδικαλιστικά, Συνεταιριστικά, οἰκονομική ἱστορία, ἱστορία ἐργατικοῦ κινήματος, στοιχεῖα ἀσφαλιστικῶν μαθηματικῶν κλπ. Ὅπως βλέπετε, εἶναι ἓνα ολοκληρωμένον πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον θὰ συμπληροῦται καὶ διὰ πρακτικῶν ἐφαρμογῶν. Ὁ ἀποπερατῶν τὴν φοίτησίν του καὶ εὐδοκιμῶν εἰς τὰς τελικὰς ἐξετάσεις, δὲν θὰ λαμβάνει τὸ πτυχίον του, ἐὰν δὲν παρουσιάσῃ καὶ μίαν ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν, ἐξ ἧς νὰ διαπιστοῦται ἡ ἱκανότης του πρὸς αὐτοτελεῖ ἀντιμετώπισιν κοινωνικῶν ὑποθέσεων. Τὸ Κέντρον θὰ λειτουργῇ τὰς μεταμεσημβρινὰς ὥρας διὰ νὰ διευκολύνῃ τοὺς ἐκ τῶν σπουδαστῶν του τυχόν ἐργαζομένους. Ἐλπίζομεν σὺν τῷ χρόνῳ, ἀναγνωρίζομένης τῆς ἐν τῷ Κέντρῳ ἐπιτελουμένης ἐργασίας νὰ θεσπισθῇ, ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ προσλαμβάνεται εἰς μέσσην ἢ ἀνωτέραν κοινωνικὴν θέσιν ἐν Ἑλλάδι, ἀνευ πτυχίου τοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν ὅπως ἀκριβῶς συνέβη καὶ μὲ τὸ κέντρον στατιστικῆς ἐκπαίδευσης. Καὶ ἤδη θ' ἀσχοληθῶ δι' ὀλίγον μὲ τὸν ἄλλον σκοπὸν τοῦ Κέντρου. Τὸν ἐρευνητικόν.

Τὸ Κέντρον χρησιμοποιοῦν τοὺς σπουδαστὰς τῆς Σχολῆς πλείστοι τῶν ὁποίων εἶναι ἀναμεμιγμένοι εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν καὶ διαθέτουν πλὴν τῆς θεωρητικῆς τῶν καταρτίσεως καὶ ἱκανὴν πείραν καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων, καὶ τῶν ὑπὸ τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, ἰδίᾳ τῆς Στατιστικῆς ὑπηρεσίας παρεχομένων στοιχείων θὰ μελετήσῃ διάφορα κοινωνικὰ θέματα, ἀπολύτως ἀντικειμενικῶς, μακρὰν οἰουδήποτε ἐπηρεασμοῦ ἐκ πολιτικῶν ἢ ταξικῶν λόγων. Ὅπως εἶναι φυσικόν, αἱ ἐρευναι θ' ἀρχίσουν ἀπὸ τὰ θέματα, ἅτινα εὐφανίζον τὰς μικροτέρας δυσκολίας καὶ σὺν τῷ χρόνῳ ἀποκτιωμένης καὶ τῆς ἀπαιτουμένης πείρας καὶ τελειοποιουμένου τοῦ μηχανισμοῦ θὰ προχωρήσουν εἰς συνθετώτερα καὶ πολυπλοκώτερα θέματα. Τοιαῦτα θέματα, ἅτινα θὰ ἐξετάσῃ σὺν τῷ χρόνῳ τὸ κέντρον, θὰ ἡδύνατό τις ν' ἀναφέρῃ ἀπὸ τοῦδε ἐνδεικτικῶς τὴν θέσιν τῶν ἀγροτικῶν καὶ μεταλλευτικῶν ἐργατῶν, τοῦ οἰκοσίου προσωπικοῦ, τῶν κατ' οἶκον ἐργαζομένων, τὰ κοινωνικὰ μέτρα τῶν ἐργοδοτῶν, τὴν κοινωνικὴν μορφήν τῆς ἐπιχειρήσεως, τὸν ὑπερεπαγγελματισμόν, τὸν κοινωνικὸν παρασιτισμόν, καὶ ἐπαγγελματικὴν κατοχύρωσιν, τὰς ἐπὶ τῆς ἐργασίας παρομίας καὶ δημοτικὰ τραγούδια κλπ. Βλέπετε, ὅτι εἶναι ἅπειρα τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα ἀναμένουν τὴν μελέτην τῶν ὑπὸ τὸ φῶς τῆς συγχρόνου ἐπιστημονικῆς μεθοδολογίας. Μὲ τοιαύτην προοπτικὴν καὶ φιλοδοξίαν θ' ἀρχίσῃ συντόμως τὴν λειτουργίαν του τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν καὶ ἐλπίζει, ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ προσφέρῃ ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν καὶ νὰ συμπληρώσῃ τὴν μεγάλην ἐκπαιδευτικὴν προσπάθειαν, ποὺ καταβάλλει ἐπὶ μίαν ἤδη δεκαπενταετίαν ἡ Α.Σ.Β.Σ.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

μετά τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Α.Σ.Β.Σ. καί Προέδρου
τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ.

κ. Κωνσταντίνου ΣΗΜΑΝΤΗΡΑ

Ἐρωτήσεις : Ποῖα τὰ δε-
δόμενα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ
τουρισμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα ;

Ἀπάντησις : Εἶναι περι-
τόν νὰ τονισθῇ ἰδιαίτερος ὅτι
ἡ Ἑλλὰς διαθέτει ὠρισμένας
προϋποθέσεις καὶ προσόντα ποῦ
ἀποτελοῦν ἀνεκτίμητον κεφάλ-
λαιον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ
τουρισμοῦ.

Διαθέτει φύσιν μὲ ἀπαρα-
μίλλα θέλγητρα, ἀκρογιαλίας τὰ
ὠραιότερα τῆς Μεσογείου, ἀπει-
ρα γραφικὰ νησιά, βουνὰ ἐφά-
μιλλα μὲ τὰ ἑλβετικά, ἀξιολό-
γους ἰαματικὰς πηγὰς κλπ. Τὸ
κλίμα τῆς Ἑλλάδος, ὁ γαλάζιος
οὐρανὸς τῆς, ὁ λαμπρὸς ἥλιος,

ἡ φωτεινότης τῆς ἀτμοσφαιρας τῆς εἶναι γνωστά. Ἐξ ἄλλου ἡ
γεωγραφικὴ θέσις τῆς χώρας μας, ποῦ εὐρίσκεται εἰς τὸ σταυρο-
δρόμιον τριῶν ἡπείρων, εἶναι προνομιακὴ καὶ τὴν καθιστᾷ κόμ-
βον τῶν διεθνῶν συγκοινωνιῶν. Ἐὰν εἰς αὐτὰ προστεθῇ ὁ πλου-
τος τῶν μνημείων καὶ κειμηλίων ἀπὸ τὴν μακροαῖωνα ἱστορία τῆς
ὡς κοιτίδος τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ, γίνεται εὐχερῶς ἀντιληπτόν
διατὶ ἡ Ἑλλὰς εὐρίσκεται εἰς εὐνοϊκωτάτην θέσιν διὰ νὰ κατα-
στῇ τουριστικὴ χώρα ἐκ τῶν πρώτων.

Ἐρωτήσεις : Ποῖα εἶναι ἡ σημασία τοῦ τουρισμοῦ διὰ τὴν
Ἑλλάδα καὶ ποῖα εἶναι ἡ ἐξ αὐτοῦ ὠφέλεια.

Ἀπάντησις : Ἡ ἐπὶ ὑγειῶν βάσεων ἐκμετάλλευσις τῶν προϋ-
ποθέσεων ποῦ ἀνέφερα προηγουμένως, εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἐξα-
σφαλίσουν εἰς τὴν χώραν μας λαμπρὸν τουριστικὸν μέλλον, θὰ
καταστῇ δὲ ὁ τουρισμὸς, τόσοσ ὁ ἐξωτερικὸς ὅσον καὶ ὁ ἐσωτε-

ρικός, σταθερός και συνεχώς αυξανόμενος πάγιος πόρος της ελληνικής οικονομίας.

Αναφέρω σχετικώς μερικούς αριθμούς. Κατά το 7μηνον του 1957 άφίχθησαν συνολικώς περίπου 140.000 περιηγηταί ένω αντίστοιχος τό 1956 είχαν άφίχθῃ 118.000. Από αυτούς τό 1957 είσεπράχθησαν 22,5 εκατομμύρια δολάρια ένω τό 1956 είσεπράχθησαν 16,5 εκατομμύρια. Η αύξησις τῆς τουριστικῆς κινήσεως είναι άρα άλματώδης, εάν δέ ληφθοῦν ύπ' όψει οί σχετικοί αριθμοί τοῦ έτους 1951 ότε ἤλθον μόλις 40.000 ξένοι, διαπιστοῦται ότι ἡ αύξησις αὐτή γίνεται κατά γεωμετρικὴν πρόοδον. Νομίζω, αισιοδοξών, ότι δέν είναι μακρυνά ἡ ἡμέρα πού ό αριθμός τῶν ξένων θά υπερβῇ έτησίως τό εκατομμύριον. Είς αὐτόν δέ τόν αριθμόν πρέπει νά προσθέσωμεν και τόν έσωτερικόν τουρισμόν, πού συνεχώς και αὐτός αύξάνει. Προφανῆ λοιπόν είναι τά ώφέλη πού θά προκύψουν.

Ερωτήσεις : Ποῖαι αἱ προϋποθέσεις και οἱ παράγοντες οἱ δυνάμενοι νά συμβάλλουν είς τήν ανάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ έν Ελλάδι ;

Απάντησις : Αἱ προϋποθέσεις είναι αντικειμενικά και ύποκειμενικά. Δύο είναι, νομίζω, αἱ κύρια αντικειμενικά προϋποθέσεις.

Πρῶτον, ἡ έξασφάλισις στέγης διά τῆς αύξήσεως τοῦ θοριθμοῦ τῶν ξενοδοχειακῶν κλινῶν. Δεύτερον, ἡ ανάπτυξις και ἡ αριότης τοῦ συγκοινωνιακοῦ δικτύου πού νά επιτρέπη εύχερῶς και μέ βασικάς άνέσεις τήν μετακίνησιν τοῦ περιηγητοῦ είς οἰονδήποτε τμήμα και σημείον τῆς χώρας. Αμα δέ κάμνω λόγον περί συγκοινωνιακοῦ δικτύου έννοῶ τό σιδηροδρομικόν και τό όδικόν, τό θαλάσσιον διά τῆς άκτοπλοΐας και τό άεροπορικόν.

Διά τὰς άεροπορικὰς συγκοινωνίας ἡμπορεῖ νά λεχθῃ ότι εύρίσκονται ἤδη είς τήν όδόν τῆς πλήρους ανασυγκροτήσεως και αναδιοργανώσεως επί συγχρόνων δεδομένων. Απαραίτητον όμως συμπλήρωμα αὐτῶν είναι νά ληφθῃ τό ταχύτερον όριστική άπόφασις ώς πρὸς τήν θέσιν τοῦ άεροδρομίου και νά κατασκευασθοῦν τά κτιριακά συγκροτήματα πού πρέπει όπωσδήποτε νά αντικαταστήσουν τήν σημερινήν πτωχήν εμφάνισιν τοῦ άερολιμένος Αθηνῶν.

Αἱ διά τῆς άκτοπλοΐας θαλάσσιαι συγκοινωνίαί, διά νά ανταποκριθοῦν είς τὰς συγχρόνους απαιτήσεις τοῦ τουρισμοῦ πρέπει εκ βάθρων νά αναδιοργανωθοῦν. Νέα σκάφη, νέου τύπου πρέπει νά δρομολογηθοῦν, ἡ νοοτροπία πρέπει εκ βάθρων νά μετοβληθῃ και νά επικρατήσῃ μία τελείως νέα. Διότι, δυστυχώς, πρέπει νά τό όμολογήσουμε, αἱ συνθῆκαι αἱ όποιαί, εκτός όλίγων έξαιρέσεων, επικρατοῦν σήμεραν είς τὰς θαλασσίας μας συγκοινωνίας, μόνον ώς πρωτόγονοι ἡμποροῦν νά χαρακτηρισθοῦν.

ἔφ' ὅσον ἐννοεῖται θέλουμε νὰ τὰς συγκρίνομε μὲ ἐκεῖνας ποὺ ὑπάρχουν εἰς ἄλλα κράτη καὶ ἔφ' ὅσον ἐπιζητοῦμε ἡ ἀκτοπλοῖα, ὡς ἐκ τοῦ προορισμοῦ της, νὰ ἀποτελέσῃ βασικὸν παράγοντα καὶ συντελεστὴν ἀναπτύξεως τοῦ τουρισμοῦ.

Ὡς πρὸς τὸ ὀδικὸν δίκτυον καταβάλλεται ὁμολογουμένως ἀξιόλογος προσπάθεια διὰ τὴν συμπλήρωσιν καὶ ἐπισκευὴν αὐτοῦ. Ἡ προσπάθεια πρέπει νὰ συνεχισθῇ ἐντατικῶς διότι πολὺ ἀπέχομεν ἀκόμη ἀπὸ τὸ σημεῖον ἐκεῖνο ποὺ οἱ τουριστικοὶ μας τόποι νὰ συνδέωνται μὲ δίκτυον δρόμων ἄριον καὶ ἀνταποκρινόμενον εἰς τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσεις. Ἐκεῖ ὅμως ποὺ χωλαίνουσι σημαντικὰ αἱ χερσαῖαι μας συγκοινωνίαι εἶναι εἰς τοὺς σιδηροδρόμους. Καὶ ὅμως ἡμπορεῖ καὶ πρέπει τὸ περιορισμένον σιδηροδρομικὸν μας δίκτυον νὰ ἀποβῇ καὶ αὐτὸ τουριστικὸς παράγων. Ἀρκεῖ νὰ ἐπιδειχθῇ κάποια στοργὴ πρὸς αὐτὸ τὸ σημαντικώτατον συγκοινωνιακὸν μέσον καὶ νὰ ἀκολουθήσουμε τὸ παράδειγμα τῶν ξένων κρατῶν, Ἀμερικῆς καὶ Εὐρώπης, ὅπου, ἀντὶ ὅπως γίνεται ἔδῳ νὰ θεωρεῖται ὁ σιδηρόδρομος ὡς συγκοινωνιακὸν μέσον παρωχημένης ἐποχῆς καὶ χωρὶς μέλλον, ὅπου λέγω καὶ νέα γραμμὰ κατασκευάζονται καὶ παντοειδεῖς τελειοποιήσεις εἰσάγονται εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύνανται οἱ σιδηρόδρομοι νὰ συναγωνίζωνται ὄχι μόνον τὸ αὐτοκίνητον ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἀεροπλάνον.

Διὰ νὰ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ξένων πρέπει, καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν ἄλλην ὡς ἤδη ἀνέφερα ἀντικειμενικὴν προϋπόθεσιν, πρέπει λέγω νὰ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ξενοδοχείων, καὶ μάλιστα ὄχι μόνον τῶν ξενοδοχείων πολυτελείας ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνων πρώτης καὶ δευτέρας κατηγορίας, ποὺ εἶναι κατάλληλα δι' ὅλα τὰ βαλάντια. Ἐπιβάλλεται πρὸς τοῦτο, ἔφ' ὅσον θέλουμε νὰ ἐνισχύσουμε σοβαρῶς τὸν τουρισμόν, νὰ παρασχεθοῦν ἀφειδῶς τὰ μέσα πρὸς ἴδρυσιν, ἐπέκτασιν καὶ ἀνακαινίσιν ξενοδοχείων εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὰ ἐπαρχιακὰ κέντρα.

Ἀπὸ δὲ τὰς ὑποκειμενικὰς προϋποθέσεις τῆς ἀναπτύξεως τοῦ τουρισμοῦ ἀναφέρω τὴν καλλιέργειαν τῆς τουριστικῆς συνειδήσεως. Διότι πρέπει ὁ ξένος ἐκτὸς ἀπὸ τὴν φιλοξενίαν, ποὺ διὰ τὸν Ἕλληνα ἀποτελεῖ προγονικὴν κληρονομίαν, νὰ συναντήσῃ τὴν ἀτμόσφαιραν ἐκείνην ἀνθρωπίνων αἰσθημάτων καὶ ἐξυπηρετήσεων ποὺ θὰ καταστήσουν ἄνετον καὶ εὐχάριστον τὴν διαμονὴν του.

Ἐρώτησις : Ποῖα ἢ συμβολὴ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν εἰς τὸ θέμα τοῦ τουρισμοῦ ;

Ἀπάντησις : Ἐπεκτείνουσα τὴν κοινωφελῆ της προσπάθειαν ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἦτο φυσικόν, μεταξὺ τῶν ἀντικειμένων πρὸς τὰ ὁποῖα κατευθύνεται ἡ πρωτοποριακὴ δραῖσις της, νὰ συμπεριλάβῃ καὶ τὴν βιομηχανίαν τῶν ξένων ὅπως ἀποκαλεῖται ὁ τουρισμός. Προῆλθε λοιπὸν εἰς τὴν ἴδρυσιν τοῦ

Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν καὶ ἔτσι συμπεριελήφθη καὶ ὁ τουρισμὸς μεταξὺ τῶν ἀντικειμένων τοῦ ἐρευνητικοῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος τῆς Σχολῆς. Τὰ προβλήματα τοῦ τουρισμοῦ θὰ εὔρουν εἰς τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν τὸ κατάλληλον πλαίσιον ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ὑποβάλλωνται ἀπὸ πάσης δυνατῆς πλευρᾶς, τεχνικῆς, οἰκονομικῆς, νομικῆς, συναλλαγματικῆς, ὑγιεινῆς, κ.ο.κ.

Ἐρώτησις : Ποῖοι εἶναι οἱ σκοποὶ καὶ πῶς εἶναι ὀργανωμένον τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν ;

Ἀπάντησις : Σκοπὸς τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν, ὅπως καθορίζεται εἰς τὸν Κανονισμόν του, εἶναι ἡ μελέτη τῶν προβλημάτων τουριστικῆς οἰκονομίας, νομοθεσίας καὶ πολιτικῆς, ἡ ὑπόδειξις τῶν ἐπὶ τῶν σχετικῶν ζητημάτων ληπτέων μέτρων, ἡ ὑποβοήθησις σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων τῆς ἀνωτέρας ἐκπαίδευσως εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν θεμάτων τουριστικοῦ περιεχομένου ὡς ἐπίσης καὶ ἡ σύνταξις σχετικῶν μελετῶν, ἡ διαμόρφωσις ἀνωτέρων τουριστικῶν στελεχῶν καὶ τέλος ἡ διάδοσις τῶν τουριστικῶν ἀρχῶν καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς τουριστικῆς συνειδήσεως.

Ὅργανα τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν εἶναι ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ὡς ἐκτελεστικὸν ὄργανον, καὶ τὸ Συμβούλιον. Εἰς τὸ Συμβούλιον ἐκτὸς τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, τῶν ἄρμοδιῶν Ὑπουργείων καὶ τῶν Κρατικῶν Ὁργανισμῶν Τουρισμοῦ, ἀντιπροσωπεύονται εἰς εὐρυτάτην ἔκτασιν καὶ αἱ ὑπηρεσίαι, αἱ ὀργανώσεις, αἱ λέσχαι καὶ τὰ σωματεῖα τὰ ὁποῖα ἀσχολοῦνται μὲ τουρισμὸν ἢ τοῦλάχιστον τῶν ὁποίων οἱ σκοποὶ ἀπτονται καὶ τοῦ τουρισμοῦ. Ἀναφέρω ἐνδεικτικῶς : τὸ Ξενοδοχειακὸν Ἐπιμελητήριον, τοὺς ΣΕΚ, τὸν Ὁργανισμὸν Τουριστικῆς Πίστεως, τὴν Ὁμοσπονδίαν Ἐκδρομικῶν Σωματείων, τὴν Ἑλληνικὴν Περιγηγητικὴν Λέσχην, τὸν Ἑλληνικὸν Ὁρειβατικὸν Σύνδεσμον, τὴν ΕΛΠΑ, τὸν Βασιλικὸν Ναυτικὸν Ὁμιλον Ἑλλάδος, τὴν Ἑλληνικὴν Φωτογραφικὴν Ἐταιρείαν, τὴν Ἑλληνικὴν Σπηλαιολογικὴν Ἐταιρείαν, τὴν Ἐνωσιν Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν καὶ ἄλλα.

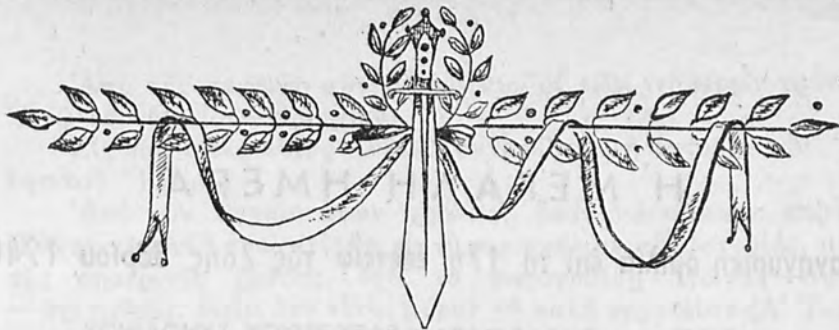
Ἐρώτησις : Κατὰ ποῖον τρόπον προβλέπεται ὅτι θὰ ἐπιτευχθοῦν οἱ σκοποὶ τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν ;

Ἀπάντησις : Ἐν πρώτοις διὰ τῆς ἰδρύσεως παρὰ τῇ Ἀνωτέρᾳ Σχολῇ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν εἰδικῆς ἕδρας «Τουριστικῆς Οἰκονομίας, Νομοθεσίας, καὶ Πολιτικῆς». Ἡ ἕδρα αὕτη, πού θὰ πληρωθῇ ὑπὸ τῆς Σχολῆς διὰ τῆς γνωστῆς ἀκαδημαϊκῆς διαδικασίας, θὰ ἀποτελέσῃ τὸν πυρῆνα τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν, πέριξ τοῦ ὁποῦ θὰ ἀναπτύξῃ τοῦτο ὅλην τὴν δρασίαν του. Ἢδη ἔχει καταρτισθῇ τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων πού θὰ διδάσκωνται ὄχι μόνον ἀπὸ τὸν καθηγητὴν τῆς ἕδρας ἀλλὰ καὶ

ἀπὸ ἄλλους ἐπιστήμονας. Εἰς τὰ μαθήματα αὐτὰ περιλαμβάνονται ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία, ἡ τουριστικὴ οἰκονομία, ἡ τουριστικὴ νομοθεσία, ἡ τουριστικὴ γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, αἱ ἑλληνικαὶ ἱαματικαὶ πηγαί, οἱ ἀρχαιολογικοὶ τουριστικοὶ χώροι, ἡ τουριστικὴ δεοντολογία, ἡ ξενοδοχειακὴ οἰκονομία καὶ νομοθεσία, ἡ ὀργάνωσις, διοικήσις καὶ λογιστικὴ τῶν τουριστικῶν ὀργανισμῶν καὶ ἐπιχειρήσεων, ἡ ἑλληνικὴ συγκοινωνία, τὸ συνάλλαγμα, ἡ τουριστικὴ ψυχολογία καὶ ἄλλα.

Προβλέπεται ἐπίσης ἡ δημιουργία βιβλιοθήκης. Τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν φιλοδοξεῖ ὡσαύτως, νὰ ἐκδόσῃ ἐπιστημονικὸν δελτίον ἐκ παραλλήλου δὲ νὰ ἐκδόσῃ διαφωτιστικὰ δημοσιεύματα. Προβλέπεται ἐπίσης ἡ ὑπὸ τοῦ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν ὀργάνωσις δημοσίων ὀμιλιῶν, διαλέξεων καὶ ἀνακοινώσεων ὡς καὶ δημοσίων συζητήσεων ἐπὶ τουριστικῶν θεμάτων. Τὸν παρελθόντα Μάρτιον διεξήχθη, ὡς γνωστόν, ἡ πρώτη τριαύτη δημοσία συζήτησις μετὰ θέμα, τὸ Πορθμεῖον Ἰταλίας—Ἑλλάδος, ἐξεδόθη μάλιστα καὶ σχετικὸν τεῦχος εἰς τὸ ὁποῖον περιλαμβάνονται αἱ κατὰ τὴν συζήτησιν ἀναπτυχθεῖσαι διάφοροι γνῶμαι. Ἡ ἀναντιρρήτως μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ ποῦ εἶχε αὐτὴ ἡ συζήτησις ἐδικαίωσε τὰς προσδοκίας μας ὡς πρὸς τὸ χρήσιμον αὐτῶν καὶ ἤδη ἀντιμετωπίζεται ἡ διοργάνωσις καὶ ἄλλων δημοσίων συζητήσεων κατὰ τὸ ἐφετεινὸν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος. Μία ἐξ αὐτῶν θὰ ἀναφέρεται εἰς τὴν τουριστικὴν ὀργάνωσιν τῶν ἀκτιῶν τοῦ Σαρωνικοῦ.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ σκοποὶ τοῦ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν καὶ ἐλπίζω ἡ νέα αὐτῆ προσπάθεια τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν νὰ ἀποβῇ καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν καρποφόρος.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

(28 'Οκτωβρίου 1940)

«Πανηγυρικός λόγος»
του Καθηγητού τής Α.Σ.Β.Σ.
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ

«Ἡ μεγάλη Ἡμέρα»
τοῦ συνεργάτου μας
Σ. ΠΗΛΙΟΥ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΗΜΕΡΑ

Πανηγυρική όμιλία ἐπὶ τῇ 17ῃ ἐπετείῳ τῆς 28ης 8βρίου 1940

τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ
Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους

28 Ὀκτωβρίου 1940· ὥρα 3η πρωϊνὴ—Ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος Ἰωάννης Μεταξᾶς ρίπτει κατὰ πρόσωπον τοῦ ἰταμοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ φασιστοῦ εἰσβολέως, τὸ ἱστορικὸν «ΟΧΙ» τῆς ἐποχῆς αὐτῆς.

Τὸ εἶπε τὸ ὄχι τὴν μεγάλην αὐτὴν στιγμήν ἢ ΕΛΛΑΣ, διὰ στόματος τοῦ Κυβερνήτου τῆς, διότι τὴν μεγάλην αὐτὴν στιγμήν, ἀστραπιαῶς ἐπέρατε ἀπὸ τὴν μνήμη του, ἡ μεγάλη καὶ ἔνδοξος τρισχιλιετὴς ἱστορία τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος, ἐπέρασαν αἱ σκιαὶ τῶν προγόνων μας Μαραθωνομάχων καὶ Σαλαμινομάχων, ἐπέρασαν αἱ μορφαὶ τῶν ἡρώων προγόνων μας τοῦ 1821.

Καὶ μὲ ἀκάματον ψυχικὸν σθένος, ἀπήντησαν πρὸς τὸν ἐκπρόσωπον τοῦ φασισμοῦ :

«ΟΧΙ! ἔξοχώτατε, τὰ στρατεύματά σας δὲν θὰ περάσουν τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα, γιατί αὐτὰ θὰ τὰ φυλάῃ ὁ Ἕλληνας στρατιώτης».

Ὦρα 5.30' πρωϊνὴ—τῆς ἰδίας 28ης Ὀκτωβρίου 1940—Ὁ ἐχθρὸς εἰσβάλλει εἰς τὴν χώραν παραβιάζων τὰ ἔθνηκα σύνορα. Αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις κινητοποιοῦνται. Ἐκδίδεται τὸ πρῶτον ἀνακοινωθέν :

«Αἱ Ἰταλικαὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις προσβάλλουν ἀπὸ τῆς 5.30' π. μ. σήμερον, τὰ ἡμέτερα τμήματα προκαλύψεως τῆς Ἑλληνοαλβανικῆς μεθορίου. Αἱ ἡμέτεραι δυνάμεις ἀμύονται τοῦ πατρῆου ἐδάφους».

Ἐκ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἀρχίζουν οἱ τῶν νεωτέρων χρόνων: Ἄγῶνες—Θυσίαι—Θριάμβοι.

Εἰς τὰς τρεῖς αὐτὰς λέξεις συνοψίζεται ἡ ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, ὅταν διὰ πρώτην φοράν ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἐνεφανίσθη εἰς τὸ προσκίνητον τῆς ἱστορίας, μέχρι τῆς σημερινῆς ἡμέρας, ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἄγῶνας—θυσίας—θριάμβους. Διότι δὲν εἶναι μόνον «ἡ καλὴ στρατεία» (Α' Τιμοθ. α' 18), οἱ πνευματικοὶ δηλαδὴ ἄγῶνες διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν πνευματικῶν ἀγαθῶν, εἶναι καὶ οἱ ἄγῶνες διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ ἐλευθερίας, ἀγαθῶν, τὰ ὅποια ὁ Θεὸς ἐδώρησεν εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Πόσοι καθ' ὅλην τὴν μακροαῖωνα ἱστορία του, δὲν ἐπεβουλεύθησαν καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ στερῆσουν τῆς ἐλευθερίας του, τὸν λαὸν αὐτόν!

Καὶ εἶναι χαρακτηριστικόν, ὅτι πάντοτε ὁ ἄγῶν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐγίνετο διὰ τὴν περιφρούρησιν τῆς ἀπὸ μεγίστους κινδύνους ἑνὸς ὀλοκληρωτικοῦ ἀφανισμοῦ.

«Νῦν ὑπὲρ πάντων ἄγῶν» ἔλεγον οἱ ἑνδοξοὶ πρόγονοί μας, ὅταν ὤρμοῦσαν ἐναντίον τοῦ Περσικοῦ στόλου εἰς τὴν Σαλαμίνα.

Διὰ νὰ διατηρήσουν ἄσβεστον τὴν φλόγα τοῦ Βυζαντινοῦ Χριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ, ἐναντίον τῶν ἐπιδρομῶν τῶν βαρβάρων λαῶν τοῦ μεσαίωκος, ἠγωνίζοντο καὶ αἱ ἑνδοξοὶ στρατιαὶ τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων.

«Γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν τὴν ἁγίαν καὶ γιὰ τῆς πατρίδος τὴν ἐλευθερίαν» ἔχυνε τὸ αἷμα του καὶ ὁ «ἀρματολὸς» καὶ ὁ «κλέφτης» εἰς τὰ βουνὰ τῆς τουρκοκρατημένης Ἑλλάδος.

Διὰ νὰ ἐλευθερώσουν ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας τὴν πατρίδα, ὤρμοῦσαν οἱ Ἕλληνες πολεμισταὶ τῶν βαλκανικῶν πολέμων, διὰ νὰ ἴδουν ὕστερα ἀπὸ ὀλίγα χρόνια—κατὰ τὸν πόλεμον αὐτὸν 1940-1941—τὰ παιδιὰ των, νὰ ἀποδεικνύουν εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ἀλβανίας καὶ εἰς τὰ ὄχυρά τῆς Μακεδονίας καὶ νὰ δημιουργήσουν τὸ Ἀλβανικὸν κλειθὲν Ἔπος, ὅτι εἶναι ἀντάξιοι ἀπόγονοι ἐκείνων.

Καὶ ὅταν ὁ ξενοκίνητος συμμοριτισμὸς ἐπεβουλεύθη μὲ τρόπον ὑπουλον καὶ ἐξαιρετικῶς ἐπικίνδυνον τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πολυπαθοῦς πατρίδος μας, πάλιν τὰ στήθη τῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος προετάθησαν, διὰ νὰ ἀναπνέωμεν ἡμεῖς σήμερον τὴν ζήδωρον αὔραν τῆς ἐλευθερίας.

Ἄγῶνες — Θυσίαι — Θριάμβοι.

Καὶ ἐπειδὴ, τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος πάντοτε ἠγωνίσθη καὶ πάντοτε ὑπεβλήθη εἰς θυσίας, δι' αὐτὸν τὸν λόγον καὶ πάντοτε τὸ συντροφεύει ἡ νίκη καὶ τὸ στεφανώνει ἡ δόξα καὶ τὸ συνοδεύει ὁ θρίαμβος.

Ἡ Ἑλλάς, πάντοτε ὑπῆρξεν ὁ προμαχὸν τῆς ἐλευθερίας τοῦ κόσμου.

Ἡ Ἑλλάς, —κατὰ τὸν ποιητὴν— ὑπῆρξεν καὶ θὰ εἶναι πάντα ὁδηγήτρια, Ἀκρόπολις τῆς λευτεριάς, τῆς ἀρετῆς, ἡ γεννήτρια τοῦ πνεύματος, καὶ ὁ φάρος τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας.

Μέσα εἰς αὐτὰ τὰ λόγια κλείεται ὁλόκληρος ἡ Ἑλλάς.

Γιατὶ ἡ Ἑλλὰς ποὺ ἡ ρωμαλέα ψυχὴ Της —ψυχὴ τοῦ κόσμου— δὲν λύγισε ποτέ, καὶ στάθηκε ὁ μοναδικὸς κυματοθραύστης, εἰς τὰ κύματα τῶν ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ἐπιδρομέων, ὅσοδῆποτε ὀγκώδη καὶ ἄν ἦσαν, ἔχει ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴν ἐντολήν, νὰ φωτίξῃ καὶ νὰ σέρνη πρώτη αὐτὴ τὸν χορὸ τῆς ἱστορίας.

Τὸν σέρνει πάντοτε μὲ τὸ «ΟΧΙ» καὶ μὲ αὐτὸ φωτίζει.

«ΟΧΙ» στὸν Μισραθῶνα, εἰς τὰς Θερμοπύλας, εἰς τὴν Σαλαμίνα.

«ΟΧΙ» Ὁ Παλαιολόγος εἰς τὸν Πορθητὴν τῆς Κων)πόλεως τὸν Μάϊον τοῦ 1453.

«ΟΧΙ» Ὁ Ἀθανάσιος Διάκος εἰς τὴν Ἀλαμάννα.

«ΟΧΙ» Ὁ Ἀνδροῦτσος εἰς τὸν Ὁμῆρ Βρυώνη.

«ΟΧΙ» Ὁ Κολοκοιτρώνης εἰς τὸν Ἰμβραήμ.

«ΟΧΙ» Ὁ Καραϊσκάκης εἰς τὸν Κιουταχῆ.

Ὅμως, ἀπὸ τὸ 1940 ἕως τὸ 1947 ἡ Ἑλλάς ἐβροντοφώνησε τρία, ἀκόμα «ΟΧΙ», γεγονὸς ποὺ οὐδαμοῦ ἀναφέρεται, δι' οὐδὲν ἕτερον Κράτος.

Καὶ τὰ τρία αὐτὰ ἱστορικὰ «ΟΧΙ», ποὺ σελαγίζουν, ἀνάμεσα εἰς τὴν τρισχιλιετῆ ἔνδοξον ἱστορίαν τῆς πατρίδος μας ὡς φωτεινὸν μετέωρον φωτίζον τὴν πορείαν αὐτῆς, ἔχουν τὰ μεγάλα γεγονότα τους, τὰ ὅποια θὰ γράψῃ ἡ ἱστορία.

Ἡ ἱστορία, τὸ «Μυστηριῶδες αὐτὸ Ἔργαστήριον τοῦ Θεοῦ», ὡς τὴν ἔχουν ἀποκαλέσει.

Γιατὶ τὸ μεγαλοφάνταστον δημιουργικόν της ἔργον ξεπερνᾷ τὴν δύναμι τῆς λογικῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἀπλώνεται εἰς τὰς διαστάσεις τοῦ ἀπείρου, ταυτίζεται μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ σύμπαντος.

Παγκόσμιον καὶ πανανθρώπινον ἀποκορυφώνεται στὴν ἐποχὴ μας τῆς ἱστορίας τὸ πνεῦμα, γεμᾶτο ὑψηλὰ νοήματα καὶ εὐγενικοὺς σκοποὺς.

Ἀστράφτει σὰν αἰθέριο σέλας ἐπάνω ἀπὸ τὰ ἐδάφη τῆς γῆς καὶ τῆς μάξης τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τὸν φωτεινὸν του πυρῆνα ἐμπερικλείεται ὅλη ἡ κινητήριος δύναμις τοῦ ἱστορικοῦ βίου.

Κανένας λαὸς δὲν δημιουργεῖ ἱστορίαν, κανένα ἔθνος δὲν εὐσέρεται μὲ νομίμους τίτλους εἰς τὸ Πάνθεον τῆς Ἀθανασίας, ἂν δὲν εἶναι ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἕτοιμον νὰ ὑποστῇ τὴν ὑπερτάτην θυσίαν, διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς τιμῆς, τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀληθείας.

Ἵψηλοὺς σκοποὺς ὑπηρετεῖ μὲ τὴν προβολὴν τῶν μεγάλων αὐτῶν ἰδανικῶν τῆς ζωῆς, τὸ πνεῦμα τῆς ἱστορίας.

Καὶ σκοπὸς τοῦ εἶναι, ἡ πλήρης ἠθικὴ τελείωσις τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ὀλοκλήρωσις τῆς εὐδαιμονίας τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς αὐτὸ τὸ ἴσως ἄφθαστον καὶ τὸ ἀσφαλῶς ἀνυπέρβλητον ὕψος, ἀνατείνει ὁ προαιώνιος εὐγενὴς τῆς ψυχῆς ἄγων.

Καὶ ὅταν ἐν Ἑθνος κατορθώσῃ καὶ κινηθῇ ὀλοφύχως διὰ τὴν δικαίωσιν τῆς κορυφαίας αὐτῆς ἀνθρωπίνης ἐπιθυμίας, τότε πραγματοποιεῖ τὸν ἐνδοξώτερον θρίαμβον τῆς ἀρετῆς, τότε, θεμελιώνει τὸ λαμπρότερον ἐγκόσμιον μεγαλεῖον.

Ἐκεῖ τοποθετεῖται ἡ 28η Ὀκτωβρίου 1940.

Τὸ βαθύτερον νόημα τῆς ἱστορίας καὶ ἡ ἀλληλουχία τῶν μεγάλων αὐτῆς ὥρων, διδάσκουν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἐκεῖνο «ΟΧΙ» τοῦ 1940 δὲν ἦτο συμπτωματικὴ ἐκδήλωσις περιστάσεων, ἀλλὰ συνειδητὴ ἔκφρασις, πεποιθήσεων ριζομένων ἀπὸ μακροὺς αἰῶνας εἰς τὰ ποινεμένα σπλάχνα τῆς φυλῆς μας.

Ἐδῶ ἐπολιτογραφηθῆ ἀπὸ τριῶν χιλιάδων εἰπῶν ἡ ἐλευθερία.

Αὐτὴν τὴν βραχῶδη καὶ κυματόδαρτη εὐρωπαϊκὴ γωνία τῆς Μεσογείου, ἐδιάλεξεν ἡ μοῖρα διὰ θέατρον τῶν μεγαλυτέρων ἀγῶνων τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐδῶ, ἐσκηνοθέτησεν ἡ ἱστορία τὶς πρὸ κρίσιμες διὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου συγκρούσεις.

Ἐδῶ, ὑψώθησαν διὰ μέσου τῶν αἰῶνων τὰ λαμπρότερα τροπικα τῆς νίκης τοῦ πνεύματος, τοῦ θριάμβου, τῆς δημοκρατίας.

Τὰ ὠραιότερα σύμβολα πρὸς γαλβανίζουσι τὶς πολιτισμένους ψυχὰς ὄλου τοῦ κόσμου, φέρουν τὰ ὀνόματα τοῦ Μαραθῶνος, τῶν Θερμοπυλῶν, τῆς Σαλαμῖνος, φέρουν τὸ ὄνομα τοῦ Μεσολογγίου.

Εἰς αὐτὰ προσεθέσαμεν τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1940 καὶ τὸ ὄνομα τῆς Πίνδου.

Ναὶ τῆς Πίνδου, — τοῦ δοξασμένου αὐτοῦ Ἑλληνικοῦ βουνοῦ γιὰ τὸ ὅποιον στὸ πέρασμά του ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς εἶχεν εἰπεῖ τοῦτα δὰ τὰ προφητικὰ λόγια:

«Εὐλογισμένες νᾶναι τοῦτες οἱ ράχες. Θὰ σώσουνε μιὰ μέρα πολλὰς ψυχὰς».

Αὐτὰ εἶχε προφητεύσει ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς, ὅταν στὰ πολλὰ ταξίδια του ἀντίκρυζε τὰ ρουμάνια τῆς Πίνδου.

Τὰ βουνὰ τῆς Πίνδου δὲν ἔσωσαν ἀπλῶς πολλὰς ψυχὰς, ὅπως εἶχε προφητεύσει ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς, ἀλλὰ ἔσωσαν ὀλόκληρον τὴν Ἑλλάδα.

Πολλὰ παραδόσεις θεωροῦν ὡς πρώτην κοιτίδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑθνοῦς, τὴν Πίνδον. Ὁ Ἡρόδοτος γράφει, ὅτι «τὸ Ἑλληνικὸν Ἑθνος... οἴκοι ἐν Πίνδῳ Μακεδὸν καλεόμενον». Καὶ εἰς ἕτερον σημεῖον προσθέτει: «Δωρικὸν τε καὶ Μακεδὸν Ἑθνος ἐν Πίνδῳ».

Ἄλλά, ἡ ἐποχὴ ποὺ περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην εἶναι ἀποτυπωμένη εἰς τὰ βουνὰ τῆς Πίνδου, εἶναι τὰ χρόνια 1940—1941, τὰ χρόνια τῶν μεγάλων ἀγῶνων τοῦ Ἔθνους μας, τῶν θυσιῶν, τῶν θοιάμβων, διὰ τὴν ἀποτίναξιν τοῦ ξενικοῦ ζυγοῦ.

Ἔτσι, εἰς τὰ μονοπάτια καὶ περάσματα τῆς θρυλικῆς Πίνδου, εἶναι νωπὰ τὰ βήματα τῆς προσφάτου ἱστορίας μας.

Ἔτσι λοιπὸν ἡ 28ῃ Ὀκτωβρίου 1940, ὑψώθηκε σύμβολον ἱερὸν τῶν ἐλευθέρων λαῶν, τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων, εἰς στιγμὰς ἀγωνίας καὶ ἀπελπισμοῦ.

Ἡ πολεμοχαρὴς βία ἔγραφε τότε εἰς τὸ στήθος τῆς Εὐρώπης, τὸ πυρκαυστὸν «ναί» τῆς ὑποταγῆς.

Καὶ ἡ μικρὴ μας Ἑλλάς, ἐτόλμησε νὰ ὑψώσῃ τὸ γυμνὸ τῆς χερί καὶ νὰ χαράξῃ εἰς τὸν οὐρανὸ μὲ τὴν φλόγα τῆς βαθείας πίστεως πρὸς τὸν Θεόν, καὶ πρὸς τὸ δίκαιον, καὶ μὲ τὸ αἷμα τῆς θυσίας τὸ ἀθάνατο «ΟΧΙ» τῆς ἐλευθερίας.

Θεῖος οἰωνὸς ἐπιστεύθηκε τότε, καὶ ἀνεδείχθη μαγικὸν σύνθημα εἰς τοὺς ἐλευθέρους λαοὺς τῆς Γῆς τὸ θρυλικὸ μας «ΟΧΙ».

Δὲν ἀναφέρεται εἰς τὴν ἱστορίαν πλεόν λακωνικόν, πλεόν εὐγλωττον, ἀλλὰ καὶ πλεόν πειστικὸν παγκόσμιον κήρυγμα.

Δύο μόνον συλλαβῆς τὸ ἀποτελοῦν: «ΟΧΙ». Καὶ ὅμως αἱ δύο ἐκεῖναι συλλαβαὶ ἔσχον τὴν δύναμιν νὰ διασπάσουν τὸν ψυχικὸν πυρῆνα τῆς ἀνθρωπότητος καὶ νὰ παραγάγουν τεραστίαν ἠθικὴν ἐνέργειαν.

Ἀνετίναξαν μὲ αὐτὴν εἰς τὸν ἄερα τὸν σιδηροπαγῆ μηχανισμόν τῆς ὕλικῆς βίας.

Καὶ ἀνύψωσαν ἐκ νέου εἰς τὰ ζοφερὰ μεσουράνια τοῦ πλανήτου μας τὴν ἠλιοστάλακτη σημαία τῆς ἠθικῆς πίστεως.

Μεγαλύτερον δῶρον εἰς τὸ κλονισμένον φρόνημα τῶν ἐλευθέρων λαῶν δὲν ἤμποροῦσε τὴ στιγμὴ ἐκεῖνη νὰ προσφερθῇ.

Ὁ Ἑλληνικὸς σπινθὴρ, ἀναφλόγισε διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν εἰς τὰ βασανισμένα στήθη ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, τὴν μισοσβυσμένην θρυαλλίδα τῆς θείας ἐλπίδος.

Καὶ βούιζε στ' αὐτιά μας, ἡ μεγαλειώδης κραυγὴ τοῦ Αἰσχύλου μας, στοὺς «Πέρσας» του.

«ὦ παῖδες Ἑλλήνων, ἴτε, ἐλευθεροῦτε πατρίδ' ἐλευθεροῦτε
»δὲ παῖδας, γυναῖκας, Θεῶν τε, πατρῶν ἔδη θήκας τε προγόνων,
»νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών».

Βούιζε στ' αὐτιά μας ἡ προσταγὴ αὐτὴ μὰ καὶ ὑποθήκη, τοῦ Μαραθωνομάχου ποιητοῦ, ποὺ πρῶτος ἔβαζε τὸ στήθος του, σ' ὅλες τίς ἐπιδρομὰς τῶν Περσῶν, ποὺ τόσον ὠραία τραγουδῆσε καὶ τόσον γενναῖα ὑπερασπίσθηκε τὴν λευτεριά.

Τὸ Ἑλληνικὸν «ΟΧΙ», ἔσχε βαθεῖαν ἀπήχησιν εἰς τὴν παγκόσμιον συνείδησιν, καὶ δὲν ἔσβησεν ὁ ἡρωϊκὸς του ἀντίλαλος, παρὰ μόνον, ὅταν ἡ πολεμικὴ μηχανή, ποὺ αὐτὸ τῆς πρωτόβαλε τὴν τροχοπέδη τῆς Πίνδου, συνειρρίβη ὀριστικῶς.

Ἡ δάφνη τῆς Συμμαχικῆς νίκης ἐσπάρη σὲ ἀπέραντες ἐκτάσεις καὶ ἐκαλλιεργήθη μὲ τεράστια μέσα, ὅμως, τὸ πρῶτο θαυματουργὸ «σπειρὶ» τοῦ μαγικοῦ τῆς σπόρου, τὸ διεκδικεῖ δικαιωματικῶς ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ, ἐνσαρκωμένη, εἰς τὸν εὐζωνα τοῦ Παρνασοῦ, εἰς τὸν ναύτην τοῦ Αἰγαίου, εἰς τὸν Ἑλληνα φαντόρο, εἰς τὸν ἡρωϊκὸν ἀεροπόρον καὶ εἰς τὴν Σαρακατσάνα τοῦ Γράμμου.

Διὰ τοῦτο, ἡ 28ῆ Ὀκτωβρίου 1940, ἀποτελεῖ πολυσήμαντον σταθμὸν εἰς τὴν πορείαν τοῦ Ἔθνους καὶ ἱστορικὸν σύμβολον τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς διὰ πάντας τοὺς Ἕλληνας.

Κατὰ τὴν ἱερὰν ταύτην Ἐθνικὴν ἡμέραν, ἀπερίσπαστος ἡ σκέψις ἡμῶν συγκεντροῦται πρὸς τὸ μέγα αὐτὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης γεγονός, πρὸς τὸν γενναίως πολεμήσαντα Ἑλληνικὸν Στρατόν μας, εἰς τὴν γῆν, τὸν ἀέρα, εἰς τὴν θάλασσαν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ 28ῆ Ὀκτωβρίου 1940, οὐδὲν ἄλλο βραβεῖον αἰσθάνεται βαθύτερον καὶ λαμπρότερον, ἢ τὸ γνησίως Ἑλληνικὸν βραβεῖον τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς αὐτοθυσίας, τὸ ὁποῖον σύσσωμον τὸ Ἔθνος ἀπονέμει νοερῶς πρὸς τὸν Στρατόν, τὸν Στόλον, τὴν Ἀεροπορίαν, οἵτινες, *«γενναίως προμαχῆσαντες βαρβάρων ἐστόρῃσαν δύναμιν»*.

Ἡ 28ῆ Ὀκτωβρίου 1940, ἐδημιούργησεν καὶ κατέδειξεν εἰς πάντας καὶ πέραν τῶν ὁρίων τῆς πατρίδος ἓν νέον καὶ μέγα σχολεῖον ἀρετῆς, διὰ τοῦ ἀναλογισμοῦ τῶν πράξεων καὶ τῶν ἡρώων ἐκείνων τοῦ 1940.

Οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι παρὰ τὴν στρατιωτικὴν παρασκευὴν, τὸ σημαντικώτατον ὄπλον ἦτο ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὁ Αἰσχύλος προϋποθέτει ὡς ἄριστον ὀχύρωμα:

«Ἄνδρῶν γὰρ ὄντων, ἕρκος ἐστὶν ἀσφαγῆς».

Διότι, ὅπως τὸ 1940, οὕτω καὶ ἐν Σιλαμίνι οἱ ἀναστείλαντες τὸν ροῦν τοῦ Περσικοῦ ποταμοῦ καὶ ἐξασφάλισαντες τὴν πορείαν τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας καὶ τὴν ἀκώλυτον ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτισμοῦ,

«οὐ γὰρ ὡς φυγῆ

»παϊάν· ἐφύμνονν σεμνὸν Ἕλληνες τότε

»ἄλλ' ἐς μάχην ὀρμῶντες ἐνψύχῳ θράσει·

»σάλπιγξ δ' αὐτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν».

Ἄλλ' ἡ μάχη τῆς ἐλευθερίας ἣτις κατήγαγεν νίκην κατ' ἰσχυροτάτου ἐχθροῦ, δὲν ἔχει μόνον τὴν σημασίαν τῆς ἀποτροπῆς μεγίστου κινδύνου, ἀλλὰ προσλαμβάνει καὶ ἄλλην ἱστορικὴν σημασίαν διὰ τὴν νέαν τεκμηρίωσιν τῆς ἀδιασπάστου συνεχείας καὶ ἀναλλοιώτου ἐμφανίσεως τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος, τὴν ὁποῖαν δὲν κατώρθωσαν νὰ μεταβάλουν ἠθικῶς, οὔτε οἱ πολυώνυμοι κατακτηταί, οὔτε τὰ μακρὰ διαλείμματα τοῦ ἐθνικοῦ βίου, διότι, καλῶς ἐκπαλαὶ γνωρίζει ἡ Ἑλλάς, ὅτι τὸ μυστικὸν τῆς εὐτυχίας

είναι ἡ ἐλευθερία, καὶ τὸ μυστικὸν τῆς ἐλευθερίας εἶναι ἡ ἀνδρεία.
 Ἄνελαβε δὲ ἡ Ἑλλάς τὸν ἀγῶνα, οὐχὶ ὑποτιμῶσα τὸν ἐπι-
 δρομέα, οὐδὲ ἀγνοῦσα τὴν προπαρασκευὴν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν πλή-
 ρει ἐπιγνώσει τῆς σκληρότητος καὶ τοῦ μήκους τῆς πάλης, ἀξίας
 τῆς ἰδέας τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς διεπομένης λαμπρᾶς
 Ἑλληνικῆς ἱστορίας.

«Κράτιστοι δ' ἂν τὴν ψυχὴν δικαίως κριθεῖεν», εἶπεν ὁ
 Περικλῆς, «οἷ τε τὰ δεινὰ καὶ τὰ ἡδέα σαφέστατα γινώσκοντες
 »καὶ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων» (Θουκ.
 II, 40, 3).

Πανταχοῦ ἡ αἰωνία ἡ ἀναλλοίωτος Ἑλλάς!

«Τὴν αὐτὴν ἀμάραντον Ἑλληνικὴν ψυχὴν συναντοῦν πάν-
 »τοτε οἱ αἰῶνες καὶ οἱ ἐνιαυτοί, ἀψευδὲς μαρτύριον τῆς συνεχείας
 »τοῦ γένους τοσαῦτα διαπράττουσαν, ὥστε τοὺς μετὰ τέχνης ἐγ-
 »κωμιάζοντι μὴ δύνασθαι τοὺς ἐπείνους ἐξισῶσαι ταῖς ἐκείνων
 ἀρεταῖς».

Ἐπάρχουσιν εἰς κάθε λαὸν στοιχεῖα ἐθνικῆς παραδόσεως,
 τὰ ὁποῖα δοκιμασθέντα διὰ μέσου τῶν αἰῶνων, διετήρησαν τὸν
 χαρακτῆρα των καὶ ἀποτελοῦν μόνιμα ἐθνικὰ γνωρίσματα.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐχαλεύθησαν τὸ πρῶτον τὰ αἰώνια ἐλατή-
 ρια τοῦ ἀνθρωπίνου γίνεσθαι καὶ παρέρχεσθαι, δηλαδή, Ἰδεώδη.
 Νοσταλγία - Καθήκοντα: ὁ ἴδιος ὁ Κικέρων εἶχεν ἀναφωνήσει:
 «Οὐδὲν ἀνθρωπινώτερον καὶ ἱερώτερον τῆς Ἑλλάδος».

Καὶ ὅταν ἡ Ἑλλάς τοῦ 1940 ἐπανέλαβε διὰ πολλοστήν φο-
 ρὰν εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ πανιστορικὸν της «ΟΧΙ», ἡ ἀνθρωπότης
 δλόκληρος ἐκράτησε τὴν ἀναπνοὴν της.

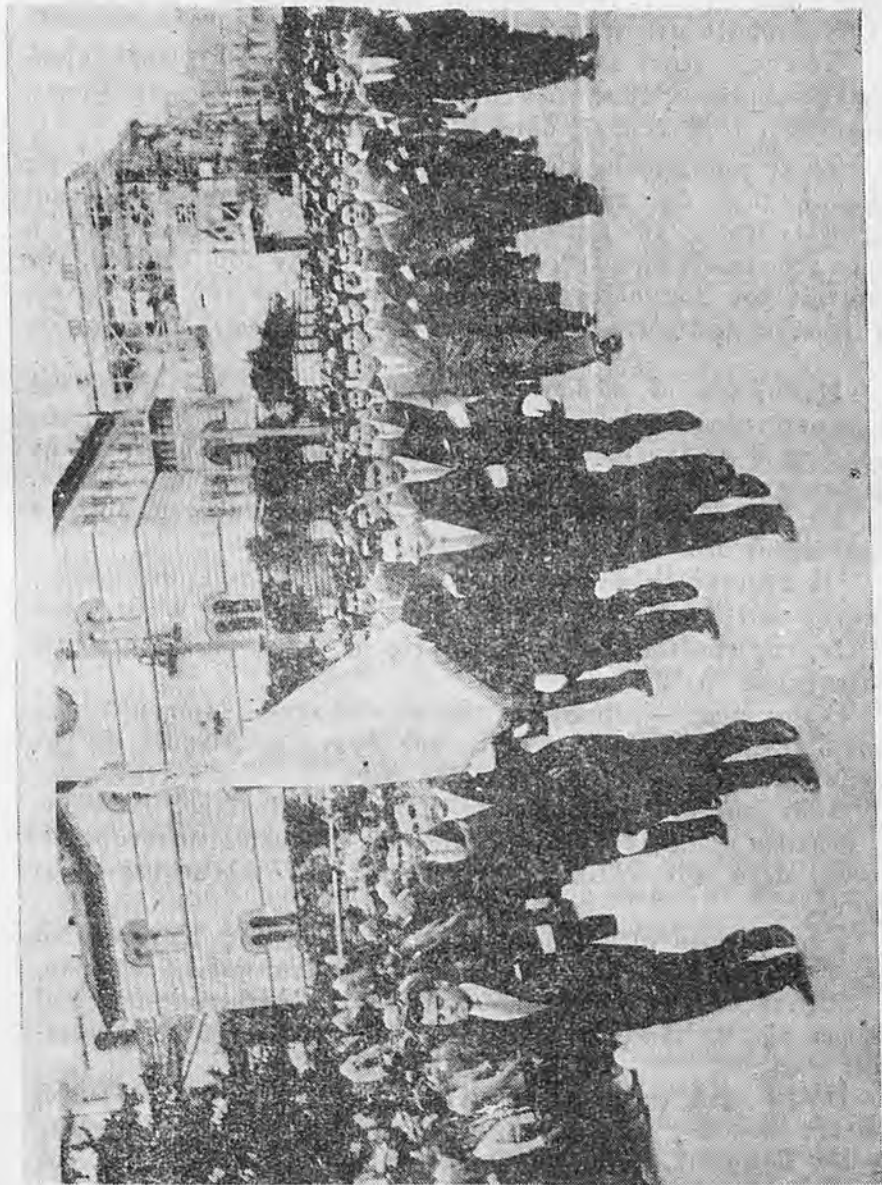
Εἶχεν ὁμῶς παραβλέπει ἡ ἀνθρωπότης, ὅτι ἀνέμιξεν ἡ Ἑλ-
 λάς κατὰ τὸ 1940, τὸ παρελθὸν μὲ τὸ παρόν, διαθέτουσα ὑπὲρ
 πᾶν τέλειον ὄπλον, τὴν ἀφθαστον ἀφοβίαν πρὸς τοὺς κινδύνους
 καὶ τὸ ἀχανές τῆς φιλοπατρίας μας.

Εἶχε λησμονήσει ἡ ἀνθρωπότης, ὅτι πρὸ ἐτῶν εἶχε καὶ πά-
 λιν κρατήσει τὴν ἀναπνοὴν της, ὅταν ἐπληροφορεῖτο ὅτι εἰς τὴν
 μικρὰν αὐτὴν γωνίαν τῆς γῆς, ἀλλὰ μεγάλην εἰς ψυχικὸν περιε-
 χόμενον, ἐσήμανεν ὁ συναγεμὸς τοῦ 1821, διότι καὶ τότε εἶχε
 πιστευθῆ, ὅτι τὴν 29ην Μαΐου 1453 τὸ σήμαντρον τῆς Ἁγίας
 τοῦ Θεοῦ Σοφίας ἐσήμανε μαζί μὲ τὸν ὕπνον τοῦ τελευταίου Πα-
 λαιολόγου καὶ τὸν αἰώνιον ὕπνον τοῦ Γένους, ἡ δὲ Ἑλλάς ἦτο
 νεκρὰ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα..

«Ψυχρά, γλυκεῖα καὶ ὠραῖα νεκρά, ἐνέπνεε φρίκην, διότι
 «δὲν εἶχε ψυχὴν, διότι δὲν ἦτο ζῶσα...» ἔγραφεν ὁ Λόρδος Βύ-
 ρων διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ναί! τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἐγένετο ἀκαριαία κατεργασία καὶ
 εἰσῆλθον εἰς τὴν αὐτὴν χοάνην, οἱ Ἕλληνες τῆς Μυθολογίας, οἱ

Ἡ ὄμας παρελάσεως σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς μας
κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου

Ἑλληνες τῆς Ἀρχαιότητος, οἱ Ἑλληνες τοῦ Μεσαίωνος, οἱ Ἑλληνες τοῦ 1821, οἱ Ἑλληνες τοῦ 1912—1922, καὶ ἐκ τῆς κατεργασίας αὐτῆς, ἐλήφθησαν οἱ Ἑλληνες τοῦ 1940 - 1941, καὶ 1941 μέχρι σήμερον, πὺν ζητοῦσαν τὴν ματωμένη δόξα γιὰ μοναδική τους συντροφιά στὸ νεκροκρέββατό τους.

Τὸ στερεώτερον καὶ πανιερώτερον στοιχεῖον κάθε λαοῦ, εἶναι τὸ κληρονομικὸν βάθος τῶν αἰσθημάτων του, αἱ δὲ παρσδόσεις, ἀποτελοῦσι τοὺς ἀληθεῖς ὁδηγοὺς τῶν λαῶν.

Τὸ κοσμοϊστορικὸν «ΟΧΙ», θὰ εἶναι πίντοτε ἢ ἀπάντησις εἰς τὴν ὠμὴν βίαν, ἀπὸ τὴν ΕΛΛΑΔΑ, τὴν μητέρα τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ἐλευθερίας, τὴν μητέρα τῶν Φώτων καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ, ἢ ὁποία ἔδωκεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν χάριν τοῦ Ὁμήρου, τὴν ἁρμονίαν τοῦ Σοφοκλέους, τὴν γελαστὴν σοφίαν τοῦ Πλάτωνος, τὰ ἥρωϊκά μαθήματα ὄλων τῶν τέκνων της, ὄλων τῶν ἐποχῶν.

Μεθαύριον οἱ κώδωνες τῶν Ἐκκλησιῶν, οἱ σόλπιγγες καὶ αἱ χαιρετιστήριοι βολαὶ τῶν φρουριῶν μας, καὶ οἱ παῖνες, εὐφροσύνης θ' ἀναγγεῖλουν πρὸς τοὺς Πανελλήνας τὴν ἀνατολὴν τῆς δεκάτης ἑβδόμης ἐπετείου τῆς μεγάλης Ἡμέρας τοῦ «ΟΧΙ».

Εἰς τὸν ἑορτασμὸν μας αὐτόν, θὰ συμπαρίστανται καὶ θὰ συμμετέχουν ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι Λαοί.

Ἡ αὐριανὴ ἐπέτειος θὰ διεξαχθῆ εἰς ἀτμόσφαιραν εἰρήνης, γαλήνης καὶ εὐφροσύνης, καὶ ὅπου θὰ κυριαρχῆ ὁ τόνος τοῦ «ΝΑΙ», τῆς σταθερᾶς προσηλώσεως εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ ἰδέας τοῦ ἐπολεμήσαμε τὸ 1940.

Θῆμα ὅμως —περαστικῆς ἄς ἐλπίσωμεν— ἐπιλησμοσύνης, εἶναι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς— διότι καὶ ἐφέτος μὲ πικρίαν εἰς τὴν ψυχὴν θὰ ἑορτάσῃ τὴν μεγάλην Ἡμέραν.

Διότι ὑπάρχουν τμήματα τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος στενάζοντα, τμήματα ἀγαπημένα αὐτῆς, ὑπόδουλα ὑπὸ ἀπολιτιστοὺς κατακτητὰς, ἀλλὰ καὶ πολιτισμένους φίλους καὶ τελευταίως Συμμάχους.

Παρατείνεται τὸ μαρτύριον τῶν ἀδελφῶν μας Κυπρίων διὰ τὴν αὐτοδιάθεσιν των καὶ ἐλευθέρωσιν τῆς ἀγαπημένης Κύπρου.

Ἐξακολουθοῦν νὰ τιραννῶνται ἀπὸ τὶς Ἀλβανικὰς ὁρδὰς οἱ ἀδελφοὶ τῆς Β. Ἠπείρου, ἐνδόξου θεάτρου τῆς πρώτης Συμμαχικῆς νίκης.

Πολλὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τοῦ 1940 εἶχον ἐξαγγελθῆ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὸν τότε Πρωθυπουργὸν τῆς Ἀγγλίας γηραιὸν Τσῶρτσιλ, μέχρι τὸν μετέπειτα Ἦντεν καὶ ἄλλους. διὰ τοὺς ὑπὲρ τῶν ἀρχῶν τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνας της.

Εἶθε οἱ λόγοι αὐτοὶ νὰ μὴ λησμονηθοῦν μέχρι τέλος καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ ὑπὸ τὴν σκέπην καὶ εὐλογίαν τῆς ὁποίας κατηύθυναν τὰ βήματά τους οἱ στρατιῶται μας τοῦ 1940, διότι εἶχον τὴν μεγάλην πίστιν, ὅτι

ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας θὰ εὐλογήσῃ τὰ Ἑλληνικὰ ὄπλα, νὰ εὐρεθοῦν συντόμως καὶ εἰρηνικῶς εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος οἱ μακρὰν αὐτῆς πολυπαθεῖς θυγατέρες τῆς Κύπρου καὶ Β. Ἡπειροῦ.

Ἐῖθε ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἑργατικοῦ Κόμματος τῆς Ἀγγλίας τῆς 5—10—57 ὑπὲρ τῆς αὐτοδ. αθέσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ἥτις ὡς ἐδήλωσεν ὁ ἀξιότιμος κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως :

« Δικαιώνει τὴν πίστιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ἀλλὰ καὶ » ὅλων τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων, ὅτι αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐλευθερίας » καὶ τῆς δικαιοσύνης ἀποτελοῦν, πέραν τῶν προσκαιρῶν ὑπολογισμῶν, ζωντανὴν ἀλήθειαν, πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ὁποῖας τελικῶς » ὀρθώνονται οἱ ἐλεύθεροι λαοί », εἶθε, λέγω, ἡ ἀπόφασις αὐτή, ν' ἀποτελέσῃ τὴν ροδодίκτυλον ἢ ὡς μᾶς εὐτυχῶς λύσεως τῶν πόθων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ τοῦ Κυπριακοῦ εἰδικώτερον.

28 Ὀκτωβρίου 1940. Εἰς αὐτὴν τὴν ἡμερομηνίαν θὰ σταματᾷ, εἰς τὴν ἀφθιτον σειρὰν τῶν ἐνιαυτῶν, ἡ Ἑλληνικὴ μνήμη.— Διότι ἀποτελεῖ ἀληθῆ θησαυρὸν πατριωτικῆς διδασκαλίας καὶ μορφωτικῆς δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ φωτεινὸν ὁδηγὸν πρὸς ὀλοκλήρωσιν τῶν πόθων τοῦ Ἔθνους.

Τιμῇ, δόξῃ καὶ αἰόδιος εὐγνωμοσύνη ὀφείλεται εἰς τὴν μνήμην τῶν τε πρωτεργατῶν τῆς Νίκης τῆς μεγάλης, ἐκείνης ἐποχῆς, ὡς καὶ τῶν πεσόντων ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ἀγῶνι, ὑπὲρ τῆς Τιμῆς, καὶ τῆς Ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος, ἀπὸ τοῦ αἰοδίου Ἐθνομάρτυρος Βασιλέως τῆς Γεωργίου τοῦ Β', τοῦ ἀξίου Κυβερνήτου τῆς, Ἰω. Μεταξᾶ, τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιστρατήγου τῆς Νίκης καὶ μετέπειτα Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀλεξάνδρου Παπάγου, τῶν ἀειμνήστων ἡρώων τῆς Συνόρου Κώστα Δαβάκη, τοῦ πρώτου πεσόντος ἀξιωματικοῦ κατὰ τὸν πόλεμον ἐκεῖνον, Δωδεκανησοῦ νεαροῦ ὑπολογοῦ Ἀλεξάνδρου Διάκου, ποὺ ἔπεσε σ' ἓνα πράγματι δραματικὸν ἀγῶνα ὑπερασπίζοντας τὸ ὕψωμα τῆς Τσοῦκας, ὡς καὶ μέχρις ὅλα τὰ παλληκάρια τῆς ποῦ ἔπεσαν ἐπάνω ἐκεῖ εἰς τὰ βουνὰ καὶ τὰ λαγκαδία ἢ εὐρῆκαν τὸν θάνατον εἰς τοὺς βυθοὺς τῶν θαλασσῶν ἢ συνετρίβησαν με σπασμένα πτερά.

Ἄοίδιον φόρον τιμῆς καὶ αἰωνίου εὐγνωμοσύνης ἃς ἀποιώμεν πρὸς ἅπαντας τοὺς συντελέσαντας εἰς τὴν ἐθνικὴν ταύτην Ἐποποιίαν, εὐχόμενοι ὅπως ἡ Μνήμη αὐτῶν ἔσται ἀγήρω.

Ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὰ χιονισμένα βουνὰ τῆς Πίνδου, ὅπου ἔλαμψεν ἡ ἔκπαγλος λάμψις τῆς Ἑλληνικῆς θυσίας, ὅπου κάθε ὄνομα εἶναι καὶ μιὰ σελις ἀθανασίας, μιὰ δακρυσμένη ἀνάμνησις τροπαίων καὶ θριάμβων καὶ ἀλησμονήτων συγκινήσεων, ἐκεῖ θὰ φθάσουν αἱ ἱεραὶ πομπαί.

Ἐκεῖ λευκάζουν τὰ ἅγια κόκκαλα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐβγῆκεν ἡ ἐλευθερία ποῦ μᾶς φωτίζει μετὰ τὸ φῶς τῆς ρομφαίας τῆς σήμερον, καὶ θὰ φωτίξῃ τοὺς Ἑλληνικοὺς αἰῶνας.

Ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τοὺς σκόρπιους καὶ χορταριασμένους τάφους, ὅπου κανένα κανδήλι δὲν καίει μὲ τὸ λάδι τῆς ἀγρυπνῆς στοργῆς τῆς μάννας, τῆς γυναίκας, τῆς ἀδελφῆς, θὰ ταξιδεύσῃ σήμερον ἢ εὐλάβειά μας.

Τίποτε δὲν σημαίνει πῶς εἴμεθα τόσον μακρὰ. Ἡ ψυχὴ μας εἶναι ἐκεῖ.

Καὶ ἡ ψυχὴ, δὲν ζητᾷ τὴν ἄδεια κανενός.

Κανένας δὲν μᾶς ἐβοήθησε διὰ νὰ ζήσωμεν τετρακόσια χρόνια στὴν σκλαβιά!

Κανένας δὲν μᾶς ἔδειξε, οὔτε μᾶς ἄνοιξε τὸν δρόμο διὰ τὴν 25ην Μαρτίου 1821.

Κανενός δὲν ἐζητήσαμε τὴν γνώμην καὶ τὴν ἄδεια, καὶ κανενός δὲν εἴχομεν τὴν συνδρομὴν, ὅταν εἰς τὰς 28 Ὀκτωβρίου 1940 διὰ τοῦ στόματος τοῦ Κυβερνήτου τῆς ἀντέταξεν ἡ Ἑλλάς κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἰταμοῦ εἰσβολέως τὸ ἱστορικόν τῆς «OXI», πὺν ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι ἡ ἰδία ἐκείνη φωνὴ τοῦ

«Μολὼν λαβέ»

τοῦ Λεωνίδου, τοῦ

«τὴν πόλιν οὐ δίδω σοι»

τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, καὶ τόσων ἄλλων «OXI», ἡ φωνὴ δηλαδὴ τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, τῆς ἑλληνικῆς βουλήσεως, ἡ ὁποία ἀντετάχθη ἀνὰ τοὺς αἰῶνας, ἐναντίον τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους, πρὸς ἐπικράτησιν τοῦ Φωτός, πρὸς κυριαρχίαν τῆς Ἰδέας, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Ἐλευθερίας.

Ἡμεῖς, θὰ γονατίσωμεν εἰς τοὺς τάφους, θὰ ἀνάψωμεν τὰ κανδήλια, καὶ θὰ τοὺς ραντίσωμεν μὲ δάκρυα καὶ ἀγριολούλουδα.

Καὶ δὲν θὰ εἴμεθα μόνον ἡμεῖς.

Θὰ εἶναι ὅλοι οἱ σταθμοὶ τῆς ἱστορίας μας· θὰ εἶναι καὶ ὅλοι οἱ νεκροὶ μας.

Ἀπὸ τὴν Σαλαμίνα ἕως τὸ Βυζάντιον καὶ ἀπὸ τὸ Βυζάντιον ἕως τὸ Δραγατσάνι, καὶ ἀπὸ τὸ Δραγατσάνι ἕως τὸ Μεσολόγγι καὶ ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι ἕως τὸ Σαραντάπορον, ἕως τὸν Γράμμον, τὸ Βίτσι, τὴν Κόνιτσαν.

Εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν γραμμὴν τῶν συνόρων μας, ριπαὶ πολυβόλων θὰ χαιρετίσουν τοὺς νεκροὺς τῆς ἐποποιΐας 1940—41, ὅλους τοὺς νεκροὺς πὺν κοιμοῦνται εἰς τὰ αἱματοποτισμένα ἐκεῖνα χῶματα καὶ θὰ τοὺς φέρουν τὸ μεγάλο μή-υμα :

Ἀδέλφια Ἡ Ἑλλάς ζεῖ καὶ βασιλεύει

Καὶ ἡ πτωχὴ καὶ πληγωμένη, ἀλλὰ μεγάλη Πατρίς μας, Ἑλλάς, συνεχίζει τὸν δρόμον τῆς, ραντίζοντάς τον μὲ τὸ αἷμα τῆς, φορτωμένη τὸν σταυρόν τῆς, ἀλλὰ πάντοτε διδάσκαλος καὶ

φωτεινὸς ὁδηγὸς τοῦ κόσμου, διὰ τὰ ὑπέροχα, διὰ τὰ ἱερά, διὰ τὰ ὠραῖα.

Οὕτω λοιπόν, καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς σᾶς ἀπευθύνομαι τὴν στιγμήν αὐτήν, ἀγαπητοὶ Σπουδασταί, προβάλλει τὸ μεθαυριανὸν λυκαυγές, περίλαμπρον, σελαγίζον εἰς τὸ στερέωμα τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος τὸ ὄραμα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, ποῦ τὸ ἐζήσαμεν ἡμεῖς οἱ πατέρες σας, τῆς ὁποίας ἡ μεγάλη Ἑθνικὴ πνοὴ δέον νὰ εἶναι τὸ παράδειγμα καὶ ὁ τηλαυγὴς φάρος δι' ὑμᾶς τοὺς ἐπινομένους.

Ἄς εἶναι εὐλογημένοι αἱ στιγμαὶ τῆς μεγάλης καὶ ἱστορικῆς ἐκείνης ἡμέρας καὶ ἡ ἀνάμνησίς της, ἃς ἀποτελέσῃ διὰ τὸ Ἔθνος μας τὸ αἰώνιον ἔμβλημα ἀδιασπᾶστου ἐνότητος καὶ συμποίας καὶ τὴν αἰώνιον πηγὴν τῶν ὑψηλοτέρων καὶ εὐγενεστέρων ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος ἐμπνεύσεων. Γένοιτο.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΗΜΕΡΑ

(28 Ὀκτωβρίου 1940)

Οἱ σειρήνες ἀντήχησαν μέσα στή σιωπὴ τῆς νύχτας. Περιέργο.
Ὁ στριγγὸς ἦχος ἀντιτάλησε σὰν χαρμόσυνο ἄγγελμα.

Τὰ παράθυρα καὶ οἱ πόρτες ἀνοιξαν. Τί λοιπὸν συνέβαινε! Τί ἐσήμαινε τὸ σύριγμα ποῦ δὲ σταματοῦσε μέσα στὴν Ὀκτωβριανὴ νύχτα;

Τί ζητοῦσαν οἱ ἑξαλλοὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι ποῦ ἔτρεχαν μέσα στὸ γλυκοχάραγμα τῆς 28 Ὀκτωβρίου; Σὲ τί μεθύσι χαρᾶς, σὲ τί τρελλὸ πανηγύρι τοῦς καλοῦσεν ὁ συριγγὸς τῆς σειρήνας;

Τεράστιο βουητὸ ξεπηδοῦσε ἀπὸ τίς συνοικίες καὶ τοὺς συνοικισμοὺς. Χιλιάδες, μυριάδες στόματα, πλουσίων καὶ φτωχῶν, ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν, ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ χεριοῦ πρόφεραν ἓνα ΟΧΙ.

Πῶς νὰ προσδιορισθῇ ἡ λέξη αὐτὴ μὲ τὰ τρία γράμματα. Φωνή, κραυγὴ, πόνος, ἀγανάκτησι, χαρὰ, ἰκεσία, διαμαρτυρία, ἀπειλή, κλάμα, τραγούδι, μεθύσι.

Ἄθνατε Ἑλληνικὴ Λαε. Τρεῖς χιλιάδες χρόνια γράφεις μὲ τὸ αἷμα σου τὴν ἴδια ἱστορία. Μικρὸς, ἀσήμαντος τὸν ἀριθμὸ, ἀναδεικνύεις ἓνα Ὅμηρο, ἓνα Αἰσχύλο, ἓνα Πλάτωνα, ἓνα Ἀριστοτέλη, ἓνα Θουκυδίδη, ἓνα Περικλῆ, ἓνα Ἀγησίλαο, ἓνα Ἀλέξανδρο, ἓνα Χρυσόστομο, ἓνα Βουλγαροκτόνο, ἓνα Παλαιολόγο, ἓνα Κολοκοτρώνη, ἓνα Μιαούλη, ἓνα Τρικούπη, ἓνα Βενιζέλο.

Τρεῖς χιλιάδες χρόνια χιτίζεις Παρθενῶνες, τὴν Ἁγιά Σοφιά, λαξεύεις στὸ μάρμαρο ἀθάνατα ἀριστουργήματα, εἶσαι ἡ πηγὴ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ὁμορφιάς.

Καὶ συγχρόνως μικρὸς καὶ ἀσήμαντος τὸν ἀριθμὸ διαλαλεῖς σὲ κάθε βάρβαρο τὸ ΟΧΙ. Στὶς Πλαταιεὺς καὶ στὸ Μαραθῶνα, στὴ Σαλαμίνα, στὰ στίφη τῶν Μήδων, στὶς ὀρδὲς τῶν Περσῶν, τῶν Ἀβάρων, τῶν Οὐννων, τῶν Γότθων, τῶν Καταλανῶν, τῶν Τούρκων. Στὸν μικρὸ καὶ ξερό σου τόπο ἀγωνίζεσαι κατὰ τῶν βαρβάρων. Νικᾶς καὶ διοχετεύεις ὡς τὴν ἄκρη τοῦ κόσμου τὸ πνεῦμα σου, τὸν πολιτισμὸ. Ἦττάσαι καὶ ὁμως νικᾶς καὶ πάλιν μὲ τὸ πνεῦμα σου. Πέφτεις καὶ ὁμως ὀρθώνεσαι γιὰ νὰ ἀγωνισθῆς καὶ πάλιν γιὰ τὴ Λευτεριά τῶν Λαῶν.

Στὸ ἀντίκρουσμά σου ἀκόμα καὶ ὁ Ἄνθρωπος—Θεὸς ἀναγαλλιά.

ζει, γιατί γνωρίζει πώς χάρις στον "Έλληνα θά διαδοθῆ τὸ νέο μήνυμα, πὸ φέρνει σὴν πονεμένην ἀνθρωπότητα, μήνυμα Δικαιοσύνης καὶ Ἐλευθερίας, μήνυμα ἀνθρωπιάς.

"Ἔτσι καὶ τώρα ἀντήχησε μέσα ἀπὸ τὴν ψυχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ τὸ ΟΧΙ στὰ στίφη τῶν βαρβάρων, πὸ ζητοῦσαν νὰ μολύνουν τὴν Ἑλληνικὴ Γῆ. Δὲν εἶχε κομμιά σημασία, ἀν ἡ ἡγεσία του δὲν πίστευε στὸν ἀγῶνα του, σὶς ἱκανότητες καὶ τὶς δυνάμεις τοῦ Λαοῦ, ἀν ἡ ἡγεσία του εἶχε ἀτοίμαστο τὸν τόπο, ἀν ἡ ἡγεσία του ψυχικά καὶ πνευματικά ἦταν δεμένη μὲ τὸν ἐχθρό, μὲ τὴ φασιστικὴ Ἰταλία καὶ τὴ χιτλερικὴ Γερμανία.

"Ἡ 28ῃ Ὀκτωβρίου ἀπέδειξε πὸς οἱ Λαοὶ μποροῦν νὰ δράσουν, ἔστω καὶ χωρὶς ἡγεσία, ὅταν θερμαίνει τὴ ψυχὴ των ἓνα ἀνώτερο ἰδανικό. Τὸ ΟΧΙ περιέκλειε αὐτὸ τὸ ἰδανικό: τῆς Ἑθνικῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀντιφασιστικῆς πάλης. Ἀκόμα ἡ 28 Ὀκτωβρίου ἀπέδειξε τὴν εὐθύνη τῶν ἄλλων Λαῶν, πὸ δὲ θέλησαν ν' ἀνισταθοῦν κατὰ τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους καὶ πολὺ περισσότερο πὸ δέχθηκαν νὰ συνεργασθοῦν μ' αὐτές.

Ποιὸς Ὀμηρος θά γράψῃ ἄραγε τὸ μεγάλο ἔπος τῆς Ἀλβανίας; Ποιὸς Αἰσχύλος θά κἀνῆ βίωμά του τὸν νέον αὐτὸν ἀγῶνα τοῦ Λαοῦ καὶ θά γράψῃ τὶς ἀθάνατες τραγωδίαι του; Ποιὸς Θουκυδίδης θά ἱστορήσῃ τὶς μεγάλες σελίδες πὸ ἔγραψεν ἓνας ὀλιγάριθμος τρισμέγιστος Λαός; Καὶ πότε; "Ὅταν ὅλη ἡ Εὐρώπη εἶχεν ὑποκύψει κάτω ἀπὸ τὴν ὄρμη καὶ τὴ δύναμη τῶν θηρίων τῆς γερμανικῆς ζούγκλας. "Ὅταν οἱ Κουτσιαγκ καὶ οἱ Πεταῖν εἶχαν προδώσει τοὺς Λαούς. "Ὅταν τὸ κήρυγμα τῆς ὑποταγῆς καὶ τῆς συνεργασίας εἶχε γίνῃ κήρυγμα πανευρωπαϊκό. "Ὅταν ὁ Μολότωφ εἶχεν ὑπογράψῃ τὸ ἐπαίσχυντο γερμανο-ρωσικὸ σύμφωνο.

Καὶ ὤρθωσε ὁ Ἑλληνικὸς λαός—νέος Δαυὶδ—τὸ ἀνάστημά του, κρατώντας μιὰ σφενδόνα ἀπέναντι στὸ Γολιάθ ὠπλισμένο μὲ τάνκς καὶ μὲ κανόνια, μὲ ἀεροπλάνα καὶ μὲ τὸ τρομακτικὸ ὄπλο τῆς Πέμπτης Φάλαγγος.

Μπρὸς τὴν τεράστια ὕλική δύναμη ἐκάμφθημεν ὕστερ' ἀπὸ νίκες στὰ βουνά, σὶς θάλασσες καὶ στὸν ἀέρα. Κάθε στρατιώτης, κάθε ναύτης, κάθε ἀεροπόρος, ἓνας νικητής. Κάθε ἄνδρας, κάθε γυναῖκα, κάθε παιδί ἓνας ἥρωας, "Ὅλοι γέροι καὶ νιοί, ὅλοι συντελεστές τῆς Νίκης. Καμφθήκαμε γιὰ μιὰ στιγμή. Γιὰ νὰ ὀρθώσουμε τὴν ἐσωτερικὴ μας ἀντίσταση στὰ βουνά καὶ σὶς πεδιάδες, σὶς πόλεις καὶ στὰ χωριά.

Τὸ ΟΧΙ ἐξσκολοῦθησε ν' ἀντιλαλή στὰ πέρατα τῆς Ἑλληνικῆς Γῆς, ἀπὸ τὴ μαριτυρικὴ Θράκη ὡς τὴ ματωμένη Κρήτη, ἀπὸ τὰ Ἴονια ὡς τὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου. Νέρι Ἀκρίτες, νέοι ἀγῶνες, νέες θυσίες. "Ὀλη ἡ Ἑλλάδα ἓνα μέτωπο. "Ὀλος ὁ Λαός ἀγωνιστὴς ἔτοιμος γιὰ κάθε παράτολμο ἥρωισμό, ἔτοιμος γιὰ κάθε θυσία. Μὲ μιὰ κραυγὴ: Ζήτω ἡ Ἑλλάδα. Θάνατος στὸν καταχτητὴ.

Ἄθανατη Ἑλλάδα, πολυδοξασμένη καὶ χιλιοματωμένη Χώρα, ποιὸς θὰ τὸ τραγουδήσῃ τὸ ἔπος καὶ τὸ δράμα σου ; Ποιὸς ξέρει πόσα χρόνια θὰ περάσουν γιὰ νὰ γεννηθοῦν οἱ νέοι Ὅμηροι καὶ οἱ Αἰσχύλοι καὶ οἱ Θουκυδίδηδες... Ἐμεῖς ποὺ τὴ ζήσαμε αὐτὴ τὴ μεγάλη ἐποχὴ δὲν μποροῦμε νὰ τὴν ἐκφράσουμε. Πόσο ἡ γλῶσσα εἶναι φτωγὴ γιὰ νὰ ἀποτυπώσῃ μιὰ τέτοια κοσμογονικὴ περίοδο !

Χρόνια πέρασαν ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωση. Λίγα χρόνια ἀπὸ τὴ Μεγάλη Μέρα, ποὺ ἀκούσθηκε τὸ μεγάλο σάλπισμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ θαμπώθηκε ἡ Οἰκουμένη. Χειροκροτήσαν τότε οἱ φίλοι. Θαύμασαν ἀκόμη καὶ οἱ ἐχθροί. Ζήλησαν οἱ νικημένοι λαοί. Φρύαξαν ἀπὸ τὸ κακό τους οἱ ἄσ.ονδοὶ γείτονες. Ἀπὸ τὴ μεγάλη μας Μέρα ὁ πόλεμος ἀπέκτησεν ἄλλο νόημα. Ἀπὸ ἀγγλο-γερμανικὸς ἀνταγωνισμὸς ἔγινε Ἀντιφασιστικὸς Ἀγώνας. Ὁ πόλεμος τῶν ἱμπεριαλιστικῶν ἀντιθέσεων ἔγινε πόλεμος ἰδεολογικὸς. Ἡ Δημοκρατία ὀρθώθηκε κατὰ τοῦ φασισμού. Ἡ Δικαιοσύνη κατὰ τῆς ἀδικίας. Ἡ Ἐλευθερία κατὰ τῆς βίας. Οἱ δυνάμεις τοῦ Φωτὸς κατὰ τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους. Ὁ κόσμος στράφηκε πρὸς τὴν Ἑλλάδα γιὰ ν' ἀντλήσῃ πίστη, ἐνθουσιασμό, αἰσιοδοξία, Ἰδανικό.

Πανηγυρίζουμε σήμερα τὴ Μεγάλη Μέρα. Κι' ὅμως ἡ ψυχὴ μας εἶναι περίλυπη ἕως θανάτου. Γιστὶ ἡ Ἑλλάδα, ἡ πρώτη νικήτρια, ἡ πρωτοπόρα στὴν ἀντίσταση, βρίσκεται σὲ μιὰ κατάστασι ἀλλόκοτη καὶ τραγικὴ. Μὲ ἐχθρούς, ἐκείνους ποὺ ἔπρεπε νὰ εἶναι φίλοι καλοὶ καὶ εὐγνώμονες σύμμαχοι. Μὲ φίλους ποὺ λησμονοῦν τὶς ὑποχρεώσεις τῶν φίλων καὶ ξεπερνοῦν σὲ ἀχαριστία τοὺς ἐχθρούς.

Ἡ συμβολὴ τῆς Ἑλλάδας σήμερα ἔχει λησμονηθῆ. Ἀδιαφοροῦν ἢ πολεμοῦν τὰ ἔθνη καὶ αἰτήματα. Ἡ ἀγωνία κατέχει τὴν ψυχὴ μας. Παρὰ ταῦτα, ὅταν ἡ Εἰρήνη ὀριστικὰ θὰ βασιλέψῃ στὸν κόσμο, τότε στὰ Σχολεῖα θὰ μαθαίνουν ὄχι μόνον τοὺς Μαραθωνομάχους, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἡρώες τῶν ἀλβανικῶν βουνῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς μας Ἀντιστάσεως, τοὺς Μάρτυρες καὶ τοὺς Ἅγιους μιᾶς μεγάλης ἐποχῆς τοῦ ἔθνους καὶ θὰ στρέφουν μὲ κατάνυξιν τὴν ψυχὴ τῶν πρὸς τὴν ἀθάνατη Ἑλληνικὴ Ἰδέα. Καὶ μακάριοι τότε ὅσοι ἐπέινασαν καὶ ἐδίψασαν τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴ Δικαιοσύνην, τὴν Ἀνθρωπιάν, γιατί αὐτοὶ θὰ χορτάσθουν ἀπὸ τὴν αἰώνια πηγὴ ποὺ λέγεται Ἑλλάδα, γάργαρα πηγὴ κάθε ὁμορφιάς, κάθε καλοῦ, κάθε γενναίου.

Σ. ΠΗΛΙΟΣ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
(Βιβλιοπωλείον: ΑΡΓ. ΠΑΠΑΖΗΣΗ, Έμμ. Μπενάκη 26)

"ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΔΕΣ,"
'Ακαδημαϊκά έτη 1948/49 και 49/50

"ΣΠΟΥΔΑΙ,"
«Οικονομικαί — Κοινωνικαί — Τεχνικαί»
Τόμοι 8 — 'Ακαδημαϊκά έτη 1950/51 — 1957/58

"Τά ΝΕΑ τῆς Α. Σ. Β. Σ.,"
Τόμοι 5 — 'Ακαδημαϊκά έτη 1953/54 — 1957/58

"ΟΔΗΓΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ,"
Διοικητικός και 'Εκπαιδευτικός

"ΤΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΛΑΝΑ,"
I. Γενική Είσαγωγή. II. Το Αύστραλιανόν Λογιστικόν Σχέδιον
III. Το Γαλλικόν Λογιστικόν Σχέδιον

Α' ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ
ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
19 Διαλέξεις

Α' ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
14 Μελέται

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ
'Εκδόσεις του Γραφείου Βιομηχ. και Έμπορ. Έρευνών Α.Σ.Β.Σ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ
'Εκδόσεις του Κέντρου Κοινωνικῶν Μελετῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ
Δεκαήμερον Εισηγήσεων και Συζητήσεων

ΤΟ ΠΟΡΘΜΕΙΟΝ ΕΛΛΑΔΟΣ - ΙΤΑΛΙΑΣ
Δημοσία συζήτησις

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἔσο μορφωμένος καί ἰκανός ἐπαγγελματίας,
υπερήφανος διότι συμμετέχεις εἰς τήν παραγω-
γήν, καλός καί ἄξιος Ἕλλην μέ πλήρη συνεί-
μησιν τῶν ὑποχρεώσεών σου πρὸς τὸ Ἔθνος,
φωτισμένος ὁδηγὸς καί πιστὸς ὑπηρετὴς τοῦ
λαοῦ, χρήσιμος καί ἀξιοπρεπὴς ἄνθρωπος,
φίλος τῆς Ἐλευθερίας καί τῆς Δικαιοσύνης,
ἔμπλεως Ἀνθρωπιστικῶν Ἰδανικῶν

Ζητεῖ ἡ Σχολὴ νὰ καταστήσῃ τοὺς σπουδα-
στάς της δημιουργικὰ στελέχη, μέ υπερηφάνειαν
διὰ τὴν ἀποστολήν των καί μέ φιλοδοξίας, μέ
πνευματικὰς ἀνησυχίας, μέ ἀληθῆ ἀνάτασιν ψυχῆς
καί ὄχι εὐτελεῖς καί ἀναξιοπρεπεῖς δεσιδῆρας.

Τὸ ἐπάγγελμα πού θέλω νὰ μάθω εἰς τοὺς
μαθητάς μου, ἔλεγεν ὁ J. J. Rousseau, εἶναι ἡ
ζωή. Σωστά, ἀλλὰ ξωή, προσδέτει ἡ Σχολὴ, πού
πρέπει νὰ ἔχη ὡς σκοπὸν νὰ ἀνυψῶνῃ τὸ ἄτο-
μον μέσα εἰς ἓν εὐήμεροῦν σύνολον.

ΝΕΑ *της* ΑΣΒΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Β' ΤΕΥΧΟΥΣ — Ε' ΤΟΜΟΥ

Εύχαι ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς — Ραδιοφωνικὴ ὁμιλία τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ι. Λ. Χρυσοχοῦ — Ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων — Αἱ Εἰσαγωγικαὶ - Τμηματικαὶ καὶ Πτυχιακαὶ Ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Κ.Σ.Ε. — Ἡ συγκέντρωσις τῶν Νέων εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν διὰ τὴν Πανευρώπην — Ἐντυπώσεις τῶν ὑποτρόφων τῆς Σχολῆς μας : Ν. Δελάκη, Φ. Βακαλοπούλου, Α. Καπετανάκη, Μ. Παπαστάμου καὶ Ε. Παπαμαρκάκη.

ΤΕΥΧΟΣ **24** ΕΤΟΣ Ε'

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος, 1957-1958

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1957 - 1958

ΕΤΟΣ Ε'

Τιμή Δρχ. 1 —

ΤΕΥΧΟΣ 24

«Τὸ προσεχές ὑπ' ἀριθμ. 25 τεύχος θὰ περιλάβῃ τὰ
ἐγκαίνια τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν
Θεσσαλονίκης, ραδιοφωνικὰς ὁμιλίαις Καθηγητῶν τῆς
«ΑΣΒΣ» καὶ διαφόρους πληροφορίας περὶ τῆς Σχολῆς».

Τὸ παρὸν τεύχος ἐκδίδεται
ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν, ἐποπτείαν καὶ εὐθύνην
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

Ἐπιμέλεια :

ΛΟΥΙΖΑ ΠΗΛΙΑ

Γραφεῖα :

Παράρτημα τῆς Α.Σ.Β.Σ. — Ὁδὸς Ἀκαδημίας 84, Τηλ. 34.166

Τυπογραφεῖον :

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Π. ΣΕΡΜΠΙΝΗ

ὁδὸς Κωλέττη 31 — Τηλ. 615.501

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἔτος Ε' 1957/8

Δραχμὴ 1

Τεύχος 24

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

Ἀγαπητέ μου Φίλε,

Ἡ Σχολή μας ἀπευθύνει σὲ σένα, καθὼς καὶ στοὺς γονεῖς σου, τὶς πιὸ ἐγκάρδιες εὐχὲς γιὰ τὸ νέο χρόνο.

Βρίσκεσαι τώρα καὶ πάλιν ἀνάμεσά τους, στὴν ἰδιαιτέρη πατρίδα σου. Ἐλειψες ἀπὸ κοντά τους καὶ αὐτὴ ἡ ἀπουσία θὰ σὲ ἔκαμε—τὸ πιστεύουμε—νὰ τοὺς ἀγαπήσης ἀκόμη περισσότερο, νὰ τοὺς ἐκτιμήσης ἀκόμη βαθύτερα καὶ νὰ κατανοήσης πιὸ πολὺ τὶς θυσίες τους γιὰ σέ.

Τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρχη στὸν κόσμον πιὸ στέρεο, πιὸ σίγουρο, πιὸ βαθὺ μέσα μας ἀπὸ τὰ αἰσθήματα γιὰ τοὺς γονεῖς μας. Φίλοι, φίλες, γνωστοί, διασκεδάσεις, ὅλα εἶναι τόσο ρευστά, τόσο περαστικά, τόσο σχετικά, κάποιες φορές τόσο ἀηδιαστικά, ἀκόμη πολλὲς φορές τόσο κακοποιά.

Τὸ χαμόγελο τῆς Μάνας ἀνοίγει τὰ οὐράνια καὶ ἡ στοργικὴ καὶ ἡ θερμὴ ἀγκαλιά Της, εἶναι ἀληθινὸς ἐπίγειος παράδεισος. Τίποτε στὴ ζωὴ δὲν ἀξίζει ὅσο τὸ χαμόγελό της, ἡ στοργὴ της, τὸ χᾶδι της. Αὐτὴ εἶναι τὸ «Ἅγιον τῶν Ἁγίων». Εὐτυχισμένοι ὅσοι νοιώθουν αὐτὸ ὡς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς τους. Καὶ ἡ ἀγάπη κι' ὁ μόχθος τοῦ πατέρα εὐλογία Θεοῦ.

Τώρα ποὺ εἶσαι κοντά τους ἀνοίξε τὴν καρδιά σου σ' αὐ-

τούς, για να δεχθής στις μεγάλες αυτές μέρες την εύλογιά Τους. Γιατί πραγματικά «εύλογίαι γονέων στηρίζουσι τέκνα». Μην απομακρύνεσαι απ' αυτούς. Μίλησέ τους για τις χαρές και τους πόνους σου, τις πίκρες, τις αγωνίες και τις φιλοδοξίες σου, τὰ όνειρά σου.

Άκόμα τώρα που βρίσκεσαι στο χωριό σου κοιτάξέ το με πόνο, με στοργή, με αγάπη, μ' ενδιαφέρον. Βέβαια ή Άθήνα είναι μεγάλη πόλη, ή πρωτεύουσα, ή πνευματική έστία, το βιομηχανικό και έμπορικό κέντρο. Άλλά ή Άθήνα δέν είναι όλη ή Ελλάδα. Και τὰ χωριά μας είναι επίσης Ελλάδα, Ελλάδα παραγωγική, Ελλάδα που αξίζει όλη τή στοργή μας και τήν αγάπη μας, όλο τὸ ενδιαφέρον μας.

Μη παρασυρθής από τόν «πρωτευουσιανισμό» — σοῦ τὸ λέει ένας γέννημα θρέμμα τής Άθήνας — και μη περιφρόνησης τὸ χωριό σου γιατί είναι μικρό, γιατί είναι έγκαταλελειμμένο. Αντίθετα, τώρα πρέπει να νοιώσης καλύτερα πόσο είναι έγκαταλελειμμένο, ένας λόγος παραπάνω ν' αντιληφθής πόσο πρέπει να εργασθής, σαν μορφωμένος νέος, να τὸ βελτιώσης και να τὸ έξυψώσης. Γιατί αξίζει τή στοργή μας, και όχι τήν περιφρόνηση, αξίζει τὸ ενδιαφέρον μας και όχι τήν άδιαφορία μας. Έχεις υποχρεώσεις στον τόπο που γεννήθηκες σὺ και οι πρόγονοί σου. Όταν νοιώσης πόσους δεσμούς έχεις με τὸ χωριό σου, θὰ καταλάβης ακόμη περισσότερο τήν όμορφιά του, μὰ και τις υποχρεώσεις σου σ' αυτό.

Τώρα που είσαι μαζί με τούς δικούς σου τις μεγάλες αυτές μέρες κάνε μιάν εὐχή: να δουλέψουμε, να άνασυγκροτηθούμε, να παρασκευάσουμε ένα μέλλον μας καλύτερο για σὰς ιδίως τούς νέους. Δέν θα γίνη βέβαια ό τόπος πλούσιος, αλλά δέν πρέπει να μείνη φτωχός, κακομοιριασμένος, ζώντας από ξένες εισφορές, όσον και αν αυτές είναι μιὰ μικρή, πολύ μικρή, ανταπόδοση για τις θυσίες μας στον άγώνα για τήν Έλευθερία του κόσμου. Η αγάπη και ή ειρήνη, ή όμόνοια και ή συνεργασία άς βασιλέψουν στην καρδιά όλων μας. Τίποτα δέν μπορεί να οικοδομηθῆ πάνω στο μίσος. Όλοι μαζί να εργασθούμε για να καταχτήσουμε όλοκληρωτικά τόν τόπο μας, ν' αυξήσουμε τὰ έθνικά μας κεφάλαια, να πολλαπλασιάσουμε τὸ μικρό μας εισόδημα.

Ό καθένας μας, στο μικρό ή μεγάλο κύκλο τής δράσεώς του, μπορεί πολλά να κάνη για να ζήσουμε εύτυχισμένοι σ' ένα τόπο τόσο όμορφο, τόσο εύλογημένο από τή φύση. Σκέψου πόσο είμαστε όλοι φυσικά ένωμένοι, συνταυτισμένοι, σύ, έμείς, τὸ χωριό, ή πρωτεύουσα, οι γονείς σου, οι δασκάλοι σου, όλοι όσοι γεννηθήκαμε και ζοῦμε στον έξαίσιον αυτό

τόπο, τὸν λουσμμένο μέσα στὸ φῶς καὶ στὴν ἀρμονία τῶν γραμμῶν. Πῶς μπορεῖ νὰ φωλιάζη μέσα μας τὸ μῖσος καὶ ἡ διχόνοια καὶ ὄχι ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ὁμόνοια;

Ἡ Σχολὴ στέλνει σὲ ὅλους σας τις πιὸ ἐγκάρδιες εὐχές, πιστεύοντας, πῶς μαζί μὲ τις εὐχές της—γιὰ νὰ προκόψετε—κατεργάζεται τὸ ἦθος σας, γιὰ νὰ σᾶς κάνη ὄχι μονάχα μορφωμένα διοικητικὰ στελέχη τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, ἀλλὰ καὶ πρὸ παντὸς καλοὺς Ἕλληνες, χρησίμους γενικὰ ἀνθρώπους.

Ἡ εὐχή της εἶναι νὰ κατανοήσετε τὸν μεγάλο σκοπὸ της καὶ ὁ νέος χρόνος νὰ γίνη δημιουργικὸς καὶ γόνιμος στὴν κοινὴ προσπάθεια ὄλων μας γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου μας. Θὰ τὸ ἐπιτύχουμε αὐτὸ ἂν πάνω ἀπὸ τὸν «ἐαυτοῦλη μας» βάλουμε τὸν γενικὸν καλόν, ἂν ἀφήσουμε τὰ πάθη καὶ τὰ μίση, τις διαφορὲς καὶ τις μικρότητες γιὰ νὰ ὑπηρετήσουμε τὸ γενικὸν συμφέρον, τὴν Πατρίδα μας.

Τὸ 1957 φεύγει διὰ νὰ δώση τόπο στὴν ἀρχὴ μιᾶς νέας ἐποχῆς. Τὴν ωραία αὐτὴ ἐποχὴ, ποὺ ἡ καταστροφικὴ λάμψη τῆς Χιροσίμα ἦταν τὸ ἀγγελμά της, σεῖς θὰ τὴ ζήσετε καὶ θὰ τὴ χαρήτε. Ἡ καταστροφικὴ λάμψη μεταβάλλεται σὲ φῶς χαρωπὸ, σὲ γόνιμη ἐνέργεια, σὲ εἰρηνικὴ καὶ δημιουργικὴ δύναμη. Ἡ αὐγὴ τῆς νέας αὐτῆς ἐποχῆς ἤδη ροδίζει. Ἡ πίστη στὸν ἄνθρωπο «τέκνον κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τοῦ Θεοῦ», θ' ἀντικαταστήσῃ τὴν πείνα καὶ τὴ δίψα, τὴν ἀγωνία καὶ τὸ φόβο. Γενῆτε ἐπομένως σεῖς ἐργάτες προόδου καὶ εὐημερίας, πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀνατάσεως καὶ ὄχι ὄργανα καταπτώσεως, ὀπισθοδρομῆσεως καὶ ὑποδουλώσεως.

Στὸ ἀμείλικτο ἐρώτημα ποὺ ὀρθώνεται, μόλις ἀνοίγει ἡ αὐλαία τοῦ 1958, ἀμείλικτο εἰς ὅλους μας, ἐάν ὁ κόσμος, ὑποκύπτοντας στὴ βία, θὰ ζήσῃ στὸ σκοτάδι τῆς τυφλῆς πίστεως, δῶστε σεῖς οἱ μορφωμένοι νέοι τὴν ἐλπιδοφόρα ἀπάντηση ὅτι χωρὶς Ἐλευθερίαν δὲν ὑπάρχει Δικαιοσύνη, ἀλλὰ καὶ χωρὶς Δικαιοσύνη εἶναι ἀνύπαρκτη ἡ Ἐλευθερία. Ἡ Ἑλλάδα καὶ ὅλη ἡ Ἀνθρωπότητα ἀπὸ σᾶς τοὺς νέους ἀναμένει τὸ καλὸ αὐτὸ μήνυμα. Γενῆτε οἰκοδόμοι, δημιουργοὶ καὶ ὄχι καταλυτὲς καὶ ἀρνητὲς. Γενῆτε ωραῖοι Ἕλληνες, χρήσιμοι Ἀνθρωποὶ.

Μὲ πολλὴν ἀγάπην
ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς
Σ τ ρ . Κ . Π Α Π Α · Ι · Ω Α Ν Ν Ο Υ

ΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Ραδιοφωνική όμιλία του Καθηγητού

της Ἀνωτ. Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Ἀθηνῶν

κ. Ἰωάννου Α. ΧΡΥΣΟΧΟΥ

Ἑρώτησις : Πολὺς λόγος γίνεται διὰ τὰς ἀνθρώπινους σχέσεις εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις. Θὰ ἦτο δυνατόν, κ. καθηγητά, ὅπως μᾶς κατατοπίσετε εἰς τί αὐταὶ συνίστανται καὶ ποία ἡ σημασία των ;

Ἀπάντησις : Ἡ σημασία τῶν καλῶν ἀνθρώπινων σχέσεων εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις δὲν εἶναι ἀνακάλυψις τοῦ αἰῶνός μας. Ἀγαθαὶ σχέσεις μεταξὺ ἐργοδότη καὶ ἐργαζομένου ἐκαλλιεργοῦντο καὶ πρὸ τῆς καλουμένης πρώτης βιομηχανικῆς ἐπαναστάσεως: Ἦτοι τῆς ἀθρόας χρησιμοποίησεως τελειοποιημένων μηχανῶν καὶ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ νέου τεχνικοῦ, οἰκονομικοῦ καὶ κοινωνικοῦ φαινομένου, ὡς εἶναι τὸ σύγχρονον ἐργαστάσιον.

Τὸ ὄνομα τοῦ πεφωτισμένου βιομηχάνου Robert Owen εἶναι ἓν παράδειγμα.

Ἡ κοινότης, τὴν ὁποίαν ἴδρυσεν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 19ου αἰῶνος μὲ κέντρον τὸ ἐργαστάσιόν του, ἢ συνεργασία τὴν ὁποίαν ἐξησφάλισεν, ἢ δικαιοσύνη τὴν ὁποίαν ἐπέδειξεν, ὁμοῦ μὲ πρωτοπορειακὰ διὰ τὴν ἐποχὴν του μέτρα κοινωνικῆς προνοίας, δικαιολογεῖ τὴν ὀνομασίαν του ὡς πατὴρ τῆς συγχρόνου ὀργανώσεως τοῦ Προσωπικοῦ.

Δύναται μάλιστα νὰ λεχθῇ ὅτι αἱ σχέσεις αὐταὶ ἦσαν τότε εὐχερέστεραι, λόγῳ τοῦ σχετικῶς μικροῦ μεγέθους τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῆς ἐκ τούτου στενῆς ἐπαφῆς μεταξὺ ἐργοδότη καὶ ἐργατῶν. Τὰ θαυμάσια ἐπιτεύγματα τῆς τεχνικῆς προόδου, εἰς τὴν

ὅποιαν πολλὰ ὀφείλει ἡ ἀνθρωπότης διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν λαῶν, μᾶς παρέσυραν, πρὸς στιγμὴν, ὅπως ὑποτιμήσωμεν τὴν πρωταρχικὴν σημασίαν τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος.

Ἦδη ἀνανήφομεν ἐκ τῶν λαθῶν μας καὶ ἀπὸ ἐτῶν ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν, εὐρύνοντες τὴν σημασίαν τῶν καλῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων.

Αὗται διακλαδίζονται σήμερον πρὸς τρεῖς ταυτοχρόνους κατευθύνσεις :

α) σχέσεις τῆς ἐπιχειρήσεως πρὸς τὰς συνδικαλιστικὰς ὁργανώσεις, ἐκπροσωπούσας τὰς γενικὰς ἐργατικὰς διεκδικήσεις.

β) Σχέσεις τῆς ἐπιχειρήσεως πρὸς τὸ προσωπικόν της.

γ) Σχέσεις τῆς ἐπιχειρήσεως πρὸς τὸ κοινόν (πελάτας, μετόχους, προμηθευτὰς, ἀνταγωνιστὰς, Κρατικὰς Ὑπηρεσίας, τύπον καὶ γενικῶς τὴν κοινὴν γνώμην).

Ἐπιζητεῖται διὰ τῶν καλῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων μεταξὺ ἐργοδότη καὶ ἐργαζομένου :

α) Ὅπως χαρίσωμεν εἰς τὸν ἐργαζόμενον τὸ συναίσθημα, ὅτι λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειάν του. Ὅτι δὲν τὸν θεωροῦμεν ὡς ἓνα ἀπλοῦν ἀριθμὸν, ὡς μίαν βίδαν τοῦ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ, οὔτε μόνον ὡς ἀνθρώπον—ἐργάτην, ἀλλὰ ὅτι τὸν ὑπολογίζομεν ὡς συνεργάτην.

Τοῦτο εἶναι ἐν βασικὸν αἶτημα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, πανανθρώπινον, ἐνίοτε ἐκδηλούμενόν ἐπιφανειακῶς ὑπὸ μετεμφιεσμένας μορφὰς καὶ τὸ ὅποιον θὰ προβάλλεται ἐντονώτερον, ὅσον βελτιοῦνται αἱ ὕλικαὶ συνθῆκαι τῆς ζωῆς.

β) Ὅπως χρησιμοποιήσωμεν πλήρως οὐχὶ μόνον τὰς σωματικὰς, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τὰς πνευματικὰς καὶ τὰς ψυχικὰς δυνάμεις καὶ τοῦ τελευταίου ἐκτελεστοῦ.

Ὁ ἄκαμπτος διαχωρισμὸς μεταξὺ προγραμματισμοῦ καὶ ἐκτελέσεως ὑποχωρεῖ, παρεχομένης μεγαλυτέρας ἐλευθερίας δράσεως εἰς τὸν ἐκτελεστήν ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἀρμοδιότητός του.

Οὕτω μειώνονται τὰ μειονεκτήματα τῆς εἰδικεύσεως. Παρέχεται δὲ εἰς τὸν ἐργαζόμενον ἡ χαρὰ τῆς δημιουργίας καὶ συγχρόνως ἀναζωπυροῦται τὸ χαλαρωθὲν αἶσθημα τῆς ἐπαγγελματικῆς ὑπερηφανείας καὶ τῆς ἀτομικῆς εὐθύνης.

Ἡ ἀνάπτυξις ὑψηλοῦ ἠθικοῦ φρονήματος μεταξὺ τῶν ἐργαζομένων (ἠγείας καὶ ἐκτελεστῶν) εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις, βασιζομένη εἰς ψυχολογικὸν χειρισμὸν τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος, ὁμοῦ μὲ καλὰς συνθῆκας ἐργασίας, ἱκανοποιητικὸν μισθὸν καὶ εὐρὴα κοινωνικὰ ἔργα, συνδέουν τὸν ἐργαζόμενον μὲ τὴν ἐπιχείρησιν οὐχὶ μόνον συμφεροντολογικῶς ἀλλὰ καὶ συναισθηματικῶς. Τὸν κάμνει ὅπως θεωρῇ τὴν ἐπιχείρησιν ὡς ἐπιχείρησίν του, προβαίνων καὶ εἰς θυσίας ἀκόμη.

Τὰ καλῶς ἐφαρμοσθέντα συστήματα ὑποδείξουν καὶ συμμετοχῆς τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰ συμβούλια τῶν ἐπιχειρήσεων, ἀπέδωκαν σαφῶς θετικὰ ἀποτελέσματα καὶ διὰ τὴν ἐπιχείρησιν καὶ διὰ τοὺς ἐργάτας.

Ἡ προηγμένη, ἀφ' ἑτέρου, ἐργατικὴ ἡγεσία ἤρρισε γὰρ ἀντιλαμβάνεται ὅτι χάριν τοῦ συνολικοῦ καλοῦ, ἡ πάλῃ τῶν τάξεων πρέπει γὰρ ἀντικατασταθῆ δι' ἐγκαρδίον συνεργασίας, ἐν πνεύματι ἀμοιβαίου σεβασμοῦ τῶν συμπραττόντων μερῶν. Ἡ δὲ προϊούσα τεχνικὴ ἐξέλιξις ἀπαιτεῖ ἀναγκαστικῶς νοήμονας ἐργάτας, ἐλευθέρως ἀποδεχομένους τὴν συνεργασίαν.

Αἱ σχέσεις ἐπιχειρήσεως μὲ τὸ κοινὸν ἀποβλέπουν ὅπως κατατοπίσουν τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐξυπηρετήσεων, τὰς ὁποίας παρέχει ἡ ἐπιχειρήσις εἰς τὴν κοινωνίαν, ἐνίοτε ὅπως αἰτιολογήσουν τὰς τιμὰς καὶ τὰ κέρδη τῆς καὶ ἐν γένει ὅπως δημιουργήσουν ἀγαθὴν φήμην ὑπὲρ τῆς ἐπιχειρήσεως παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ.

Τινὲς δραματίζονται καὶ μίαν εὐρύτεραν προοπτικὴν.

Ὑποστηρίζεται ὅτι ἐὰν ἐπιτύχωμεν τὴν ἀλληλοκατανόησιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἐπιχειρήσεως, ἡ ὁποία εἶναι μία ἐν μικρογραφίᾳ κοινωνία. Ἐὰν κατορθώσωμεν ὅπως ἐπιλύωμεν ἐν αὐτῇ τὰς διαφορὰς μας διὰ πολιτισμένων μέσων, τότε εὐκολώτερον θὰ δυνηθῶμεν γὰρ συεννοούμεθα ἐπὶ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ, ἐθνικοῦ καὶ διεθνοῦς ἐπιπέδου.

Εἰς ἐκλιπὼν διαπρεπὴς κοινωνιολόγος, ὁ Δρ G. Elton Mayo, ἔγραφε προφητικῶς πρὸ δεκαετίας :

«Δὲν εἶναι ἡ ἀτομικὴ βόμβα, ἡ ὁποία προώρισται ὅπως καταστρέψῃ τὸν πολιτισμὸν μας. Ἡ πολιτισμένη ὅμως κοινωνία μας θὰ καταστρέψῃ ἑαυτήν, ἀσφαλῶς μέσῳ τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας, ἐὰν δὲν κατορθώσῃ ὅπως κατανοήσῃ καὶ ἐξουσιάσῃ τὰ μέσα τῆς συνεργασίας. Ἐὰν αἱ κοινωνικαὶ δεξιότητές μας (ἥτοι ἡ ἰκανότης μας ὅπως ἐξασφαλίσωμεν τὴν συνεργασίαν μεταξὺ τῶν λαῶν) συμβαδίζουσι μὲ τὰς τεχνικὰς τοιαύτας, τότε δὲν θὰ ὑπάρχῃ κίνδυνος ἐκρήξεως ἐνὸς νέου παγκοσμίου πολέμου».

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Τὴν 17ην Ὀκτωβρίου ἤρχισαν τὰ μαθήματα τοῦ Β' καὶ Γ' ἔτους, ἀφοῦ ἐγένετο ἡ ὑπὲρ τῶν ἰδρυτῶν, εὐεργετῶν, δωρητῶν, διοικούντων, διδασκόντων καὶ διδασκομένων παράκλησις τῆς Ἐκκλησίας.

Τὴν 23ην Ὀκτωβρίου ἐγένετο ἡ ὑποδοχὴ τῶν νέων σπουδαστῶν τοῦ Α' ἔτους καὶ ἡ ὁρκωμοσία των. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου εἰς ἐμπνευσμένον λόγον του κατετόπισε τοὺς σπουδαστὰς ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς, τῶν ἰδανικῶν καὶ τοῦ προγράμματος τῆς Σχολῆς. Ὁ κ. Παπαϊωάννου ἐπεξήγησεν ὅτι ἡ Σχολὴ εἶναι ἴδρυμα συγχρονισμένης πλήρους οἰκονομικο - διοικητικῆς μορφώσεως τῶν νέων, ὥστε αὐτοὶ νὰ φιλοδοξήσουν νὰ γίνουν οἱ φωτισμένοι καὶ ἐμπνευσμένοι ἡγῆται τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.

Ἡ Σχολὴ γνωρίζει ὅτι ζῶμεν εἰς τὸ 1957 καὶ ὅτι σκοπὸς τῆς εἶναι νὰ μορφώσῃ νέους οἱ ὅποιοι θὰ δράσουν αὐτοὶ.

Ὁ κ. Διευθυντὴς ἀνέλυσε τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων καὶ ἔδωσε σαφεῖς τὴν εἰκόνα τῆς συντελουμένης συστηματικῆς καὶ ὀλίγον σκληρῆς ἐν τῇ Σχολῇ ἐργασίας. Καθώρισε τὴν προσωπικότητα αὐτῆς καὶ τὴν διέστειλε σαφῶς ἀπὸ τὰς λοιπὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς.

Ἡ Σχολὴ, εἶπεν ὁ κ. Παπαϊωάννου, εἶναι ἐπαγγελματικὴ, διότι πιστεύει ὅτι πρέπει νὰ καταρτίσῃ πραγματικὰ ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένους ἐπαγγελματίας.

Ἡ Σχολὴ, εἶπεν ὁ κ. Διευθυντὴς μας, εἶναι ἴδρυμα, τὸ ὁποῖον παρακολουθεῖ συνεχῶς τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἐξέλιξιν καὶ προσαρμόζει πρὸς τὰς νέας συνθήκας καὶ τὰς νέας ἀπαιτήσεις τὸ ἐκπαιδευτικὸν τῆς πρόγραμμα. Δὲν χάνεται εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς εἰς τὴν ἐξέτασιν πληρουμένων θεωριῶν, ἀλλὰ σταθερῶς προχωρεῖ εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ χρησίμου.

Ἡ Σχολὴ, ἐτόνισεν ὁ κ. Διευθυντὴς, εἶναι ἐν πραγματικῶν ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον. Εἶναι σεβαστὴ ἡ ἀλήθεια καὶ πᾶσα ἀποψις τείνουσα εἰς τὴν ἀνεύρεσίν τῆς.

Ἡ Σχολὴ ἀνῆκει εἰς τοὺς νέους, διότι αὐτοὺς πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσῃ. Δι' αὐτὸ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν νέων εἶναι μεγαλύτεραι εἰς ἑκτασιν καὶ εἰς βάθος.

Πράγματι, ἡ Σχολὴ ζητεῖ πολλὴν προσπάθειαν ἀπὸ τοὺς νέους. Δὲν τὸ ἀποκρύπτει. Ἀντιθέτως τὸ τονίζει εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, διότι πιστεύει ἡ Σχολὴ ὅτι αἱ συνθήκαι τῆς ζωῆς εἶναι δύσκολοι καὶ μόνον μὲ μίαν θετικὴν καὶ εὐρεῖαν μόρφωσιν οἱ νέοι εἶναι δυνατοὶ νὰ τὰς ἀντιμετωπίσουν.

Ὁ κ. Διευθυντὴς ἐκάλεσε, τέλος, τοὺς νέους σπουδαστὰς νὰ κατανοήσουν τὸ πνεῦμα τῆς Σχολῆς καὶ ν' ἀρθοῦν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς τῆς καὶ τῶν ἰδανικῶν τῆς. Ἐξήτησεν ἀπὸ αὐτοὺς νὰ

προσέλθουν με αγάπην εἰς τὴν Σχολήν, διότι τὴν αγάπην θὰ συναρτήσουν.

Μετὰ ταῦτα προσεφώνησεν τοὺς νέους σπουδαστὰς ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Σπουδαστῶν κ. Π. Πετρόπουλος, εἰπὼν τὰ ἑξῆς :

Σεβαστέ μας κ. Διευθυντά,
Σεβαστοί μας κ.κ. Καθηγηταί,
Ἀγαπητοὶ νέοι Συνάδελφοι,

Εἰς τὴν ἐπίσημον αὐτὴν ἡμέραν, ἡμέραν ἣ ὁποία ὁροθετεῖ τὴν μαθητικὴν καὶ ἀκαδημαϊκὴν σας ζωὴν, ἡμέραν ἣ ὁποία παίζει πρωτεύοντα ρόλον διὰ τὴν μελλοντικὴν σας τοιαύτην, ἡμέραν τέλος κατὰ τὴν ὁποίαν εἰσέρχεσθε οὐσιαστικὰ εἰς τὸν ἀγῶνα πὸν λέγεται ζωὴ, σὰς ὑποδέχομαι καὶ σὰς χαιρετῶ ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν παλαιῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς τοὺς ὁποίους διὰ τοῦ συλλόγου, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐκπροσωπῶ.

Γνωρίζω, ὅτι, τὰ ἐλατήρια πὸν σὰς ὤθησαν νὰ προσέλθετε εἰς τὴν Σχολήν εἶναι ποικίλα, ἄλλος προσέρχεται μὲ πίστιν καὶ ἄλλος μὲ ἀπαισιοδοξίαν. Γνωρίζω ὅμως, ἐπίσης πολὺν καλὰ, ὅτι, ὅταν θὰ γνωρίσετε καλύτερον τὴν Σχολήν καὶ τὸ ἔργον τῆς θὰ εἴσατε ὅλοι ὑπερήφανοι διότι θὰ συγκαταλέγεσθε εἰς τὴν μεγάλην μας οἰκογένειαν. Εἴμεθα τόσον πολὺν ὑπερήφανοι διὰ τὴν Σχολήν μας διότι παρασκευάζει τὰ κατ' ἐξοχὴν παραγωγικὰ στελέχη τῆς οἰκονομίας, στελέχη ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ βασισθῇ ἡ οἰκονομικὴ πρόοδος καὶ εὐημερία τοῦ τόπου μας. Ἄλλωστε τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἰδανικὸν τῆς Σχολῆς εἶναι «Ὁ Παραγωγὸς—Ἀνθρώπος».

Διὰ τὴν πρόοδον ὅμως, τόσον τὴν ἀτομικὴν ὅσον καὶ τὴν τοῦ συνόλου χρειάζονται δύο τινά.

Πρῶτον, μελέτη καὶ συνεχὴς ἐργασία, καὶ δεύτερον, ἀγὼν ὑπὲρ τῶν ὀρθῶν ἀπόψεών μας. Μέρος τοῦ ἀγῶνος τούτου διεξάγει ἡ Διεύθυνσις καὶ τὸ συλλογικὸν ἔργον μας, ὁ σύλλογος τῶν Σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς.

Μὲ τὴν βεβαιότητα, ὅτι εἰς ἐσᾶς θὰ ἀνεύρωμεν τοὺς νέους στρατιώτας τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ, τοὺς νέους συνεργάτας, τοὺς νέους ἀγωνιστὰς τῆς ζωῆς, σὰς ἀπευθύνω «τὸ καλῶς ἦλθατε» εἰς τὴν Σχολήν.

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α. Σ. Β. Σ.

Ο Οκτώβριος και ο Νοέμβριος είναι οι μήνες των Εισαγωγικών, Τμηματικών (Β' περίοδος) και των Πτυχιακών Ξεετάσεων (Α' περίοδος). Και αι τρεις διενηργήθησαν βάσει του Προγράμματος Έργασιών κοινοποιηθέντος εις τους ενδιαφερομένους ἄμα τῇ ἐνάρξει του Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1957—1958.

Α'. ΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

ΑΙ Εισαγωγικαὶ Ξεετάσεις διενηργήθησαν τὴν 13ην Ὀκτωβρίου, ἡμέραν Κυριακὴν, ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας Ξεεταστικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου. Χρὴν Γραμματέως ἐξετέλεσεν ὁ Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς κ. Ε. Παρασκευαΐδης.

Ἡ ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ.κ. Καθηγητῶν :

ο) *Ξεετασται Ἐκθέσεως Ἰδεῶν* : κ. Σ. Γεδεῶν, κ. Ν. Δελοῦκας, κ. Δ. Δημητρακάκης, κ. Χ. Καραβᾶς, κ. Ι. Κουτσογιάννης, κ. Γ. Ξυνόπουλος, κ. Κ. Σημαντήρας, κ. Ι. Χρυσοχοῦ, κ. Γ. Χαλκιοῦπος.

β) *Ξεετασται Μαθηματικῶν* : κ. Γ. Γιαννόπουλος, κ. Ν. Θεοδώρου, κ. Χ. Κανελλόπουλος, κ. Φρ. Λέτσας, κ. Ε. Μαργαρίτης, κ. Σ. Σταυρόπουλος, κ. Ε. Συνοδινός.

γ) *Ξεετασται Γεωγραφίας* : κ. Χρ. Ἀγαλλόπουλος, κ. Σ. Ἀγαπητίδης, κ. Α. Καλλιαβᾶς, κ. Π. Κουβέλης, κ. Α. Κυρκιλίτσης, κ. Γ. Παπακώστας, κ. Π. Πέρδικας, κ. Ι. Φράγκος, κ. Δ. Κόλιας, κ. Π. Δερτιλῆς.

Τὰ δοθέντα θέματα

α) Ἐκθέσεως Ἰδεῶν

«Ποῖαι αὖ σκέψεις σας, αὖ ἀνησυχία καὶ ἐλπίδες ἀπὸ τὴν σύγχρονον τεχνικὴν πρόοδον».

β) Γεωγραφίας

Ζήτημα 1ον. α) Γράψατε εἰς ποῖον κράτος εὐρίσκονται, πόσον πληθυσμὸν ἔχουν καὶ ἐὰν εἶναι παράλιοι ἢ μεσόγειοι αὖ κάτωθι πόλεις : 1. Στρασβοῦργον, 2. Σαουθάμπτον, 3. Γενεύη, 4. Βηρυττός, 5. Μπαντόκ, 6. Σίδνεϋ, 7. Λαπλάζ, 8. Γδίνια, 9. Κωνσταντζα, 10. Χαρτούμ.

β) Περιγράψατε τὴν διαδρομὴν τοῦ Δουνάβεως (πηγὴ, ἐκβολὴ καὶ χῶραι τὰς ὁποίας διαρρέει).

Ζήτημα 2ον. Ἀναφέρατε τὰς πέντε σπουδαιότερας λουτροπόλεις τῆς Ἑλλάδος, τὸν νομὸν εἰς τὸν ὁποῖον εὐρίσκεται ἐκάστη καὶ τὸν κα-

λύτερον τρόπον μεταβάσεως εἰς ἐκάστην ἐξ αὐτῶν ἐξ Ἀθηνῶν.

Ζήτημα 3ον. Ποῖα εἶναι τὰ σιδηροδρομικὰ δίκτυα τῆς Ἑλλάδος, καὶ ποῖα εἶναι αἱ κυριώτεραι ἐξ αὐτῶν συνδεόμεναι πόλεις.

Ζήτημα 4ον. α) Ἀναγράψατε εἰς ποῖον κράτος εὐρίσκονται, πόσον πληθυσμὸν ἔχουν καὶ ἂν εἶναι παράλιοι ἢ μεσόγειοι αἱ κάτωθι πόλεις : 1. Λυών, 2. Μιλᾶνο, 3. Ζάγκρεμπ, 4. Καράβι, 5. Λίμα, 6. Ἀμάν, 7. Ἰένα, 8. Πραιτώρια, 9. Βαλτιμόρη, 10. Πιτσμπούργ.

β) Περιγράψατε τὴν διαδρομὴν τοῦ Ρήνου (πηγὴ, ἐκβολὴ καὶ χῶραι τὰς ὁποίας διαρρέει).

Ζήτημα 5ον. Ἀναφέρατε δέκα κυριώτερους ἑλληνικοὺς τουριστικοὺς τόπους καὶ ποῖον τὸ τουριστικὸν ἐνδιαφέρον ἐκάστου.

Ζήτημα 6ον. Ποῖα εἶναι αἱ κυριώτεραι περιφέρειαι παραγωγῆς καπνοῦ καὶ σταφίδος καὶ ποῖοι εἶναι οἱ κυριώτεροι λιμένες ἐξαγωγῆς τούτων εἰς τὸ ἔξωτερικόν.

γ) Μαθηματικῶν

1. Προβλήματα Ἀριθμητικῆς

(Ἡ λύσις νὰ αἰτιολογηθῇ. Ἀλγεβρική λύσις δὲν γίνεται δεκτή).

Ζήτημα 1ον. Ἐνας διέταξεν ἐν τῇ διαθήκῃ του ἵνα 1528 000 δρχ. ἐκ τῆς περιουσίας του διανεμηθοῦν εἰς τοὺς τρεῖς υἱοὺς του κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον : Τὰ μερίδια αὐτῶν κατατιθέμενα εἰς μίαν Τράπεζαν πρὸς 5% νὰ γίνωνται μετὰ τῶν τόκων αὐτῶν ἴσα ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας των. Κατὰ τὸν θάνατον τοῦ διαθέτου οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ εἶχον συμπληρώσει τὸ 5ον, 9ον καὶ 13ον ἔτος τῆς ἡλικίας των. Πῶς πρέπει νὰ μοιρασθῇ τὸ διατεθὲν ποσόν ;

Ζήτημα 2ον. Ἐτόκισέ τις τὰ 3)7 ἐνός κεφαλαίου πρὸς 5%, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τὸ ἐχώρισεν εἰς δύο μέρη, τοιαῦτα ὥστε τὸ πρῶτον τοκίζομενον πρὸς 6% καὶ τὸ δεύτερον πρὸς 3%. νὰ φέρουν ἴσους τόκους γνωστοῦ ὄντος ὅτι λαμβάνει ἐτήσιως 9300 δρχ. τόκον. Νὰ εὑρεθῇ τὸ κεφάλαιον καὶ τὰ τρία μέρη αὐτοῦ.

(Ἡ λύσις νὰ αἰτιολογηθῇ. Ἀλγεβρική λύσις δὲν γίνεται δεκτή).

Ζήτημα 1ον. Κεφάλαιον χωρίζεται εἰς δύο μέρη. Τὸ πρῶτον μέρος ὅπερ εἶναι τριπλάσιον τοῦ δευτέρου τοκίζεται πρὸς 3,5% καὶ τὸ ἄλλο πρὸς 5%. Ὁ ἐτήσιος τόκος ποῦ λαμβάνει καὶ ἀπὸ τα δύο μέρη εἶναι ἴσος 5/6 τοῦ τόκου ποῦ δίδει κεφάλαιον 434 000 δρχ. εἰς ἓν ἔτος πρὸς 4,5%. Ποῖον εἶναι τὸ κεφάλαιον καὶ ποῖα τὰ μέρη του ;

Ζήτημα 2ον. Δύο κεφάλαια ἔχοντα ἄθροισμα 330 000 δρχ. τοκίζονται τὸ μὲν πρὸς 4,5% καὶ τὸ ἄλλο πρὸς 4%. Νὰ εὑρεθοῦν τὰ κεφάλαια ταῦτα, ἂν οἱ ἐτήσιοι τόκοι των ἔχουν λόγον 3 : 1.

Ἀλγεβρα

2. Προβλήματα Ἀλγέβρας

Ζήτημα 1ον. Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα :

$$x^2 + x\psi = 10$$

$$\psi^2 + x\psi = 15$$

Ζήτημα 2ον. Δρομεύς Α διανύει ώρισμένην απόστασιν εις 4 ώρας. Έτερος δρομεύς Β διανύει κατά τόν αυτόν χρόνον 8 χιλιόμετρα περισσότερα τοῦ Α. Χρειάζεται δὲ ὁ Β διὰ τὴν διανύσῃ ἀπόστασιν 28 χλμ. 42 πρῶτα λεπτά ὀλιγώτερα τοῦ πρώτου. Ζητεῖται τὸ παρὰ τοῦ Α διανυθὲν διάστημα εις 4 ώρας καὶ ἡ ταχύτης ἐκάστου δρομέως.

Ζήτημα 1ον. Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα :

$$\begin{aligned} \chi \psi &= 1/6 \\ \chi^2 + \psi^2 &= 13 \chi^2 \psi^2 \end{aligned}$$

Ζήτημα 2ον. Νὰ εὑρεθοῦν τρεῖς ἀριθμοὶ εὐρισκόμενοι εις γεωμετρικὴν πρόοδον. Ἐάν ὁ δεῦτερος ἐξ αὐτῶν αὐξηθῇ κατὰ 8 ἢ πρόοδος τρέπεται εις ἀριθμητικὴν, ἥτις πάλιν τρέπεται εις γεωμετρικὴν ἐάν ὁ τελευταῖος αὐξηθῇ κατὰ 64.

Οἱ Ἐπιτυχόντες

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων ἀνεκοινώθησαν τὴν 21ην Ὀκτωβρίου καὶ ἐκ τῶν 865 ὑποστάντων τὴν εἰσιτήριον ἐξέτασιν ἐπέτυχον οἱ κάτωθι κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν.

Α Π Ο Τ Ε Λ Ε Σ Μ Α Τ Α

τῶν Εἰσαγωγικῶν Ἐξετάσεων 13ης Ὀκτωβρίου 1957

(Προθεσμία ἐγγραφῆς τῶν ἐπιτυχόντων μέχρι καὶ τῆς 15ης Νοεμβρίου ἐ.ἔ. συμπεριλαμβανομένης).

Ἄργουδέλης Νικόλαος, Ἀλεξόπουλος Δημήτριος, Ἀσημακόπουλος Νικόλαος, Ἀλεξόπουλος Ἀντώνιος, Αἰβαλιώτης ἢ Μενέγος Παν., Ἀντωνοπούλου Δέσποινα, Ἀλεξόπουλος Ἀλέξιος, Ἀρβανίτου Σοφία, Ἀρμακόλλα Ἄννα, Ἀναγνωστάκης Ἰωάννης, Ἀνατολίτης Νικηφόρος, Ἀπέσσος Νικ., Ἀλιγιάννης Ἀχιλλεύς, Ἀντίοχος Μιχ., Ἀθανασίου Ἰωάν., Ἀνδρικόπουλος Περικλ., Ἀρβανιτάκης Κυριάκος, Ἀρῶνη Σταματούλα, Ἀγγελόπουλος Ἀντώνιος, Ἀλμπαντάκης Μιχ., Ἀτσαλάκη Ἐλένη, Ἀδριανόπουλος Ἄνδρ., Ἀλικᾶκος Κωνστ., Ἀθανασῶς Παν., Ἀστρίτης Ἀλέξ.

Βλάχος Βασ., Βλοντάκης Ἀρτέμ., Βορλόκας Κων., Βαφιαδάκης Μιχ., Βαβάτσιος Ἰωάν., Βολιώτης Εὐάγ., Βατσαρέας Κων., Βλάχος Κων., Βασιλοπούλου Ἀθανασία, Βάρδας Δημ., Βαστῆς Ἰωάν., Βασιλόπουλος Κων., Βαθυᾶς Θεμιστ.

Γεροπαπᾶς Ἰωάν., Γεωργακόπουλος Δημ., Γεωργουλιᾶς Γεώργ., Γκούβας Θωμᾶς, Γαργιός Γεώργ., Γλαβᾶς Παν., Γιαννούλης Γεώργ., Γαϊτάνης Ἰωάν., Γιαννακούρης Παν., Γεωργῆς Γεώργ., Γιαννάκης Γεώργ.

Διαβολίτσης Ἀναστ., Δαλακούρας Παν., Δημητριάδης Βασ., Δε-

λιμήτσος Δημ., Δενδρινού 'Ανδρονίκη, Διασάκου Σταυριανή, Δρακοτός Γουλιέλμος, Διδήκα Δέσποινα, Δρακουλινάκος 'Ηλίας, Δαρατσιάνος Στυλ., Δρίσης Γεώργ., Δημητρακόπουλος 'Αλέξ., Δυναμίδης Δημήτρ., Δαϊκος 'Αθαν.

Εύταξά 'Ιουλία, 'Ελευθερίου Νικ.

Ζαμπάκος Πέτρος, Ζατρης 'Ιωάν., Ζούρας Νικ., Ζάζος Βασ., Ζώης Σωτ., Ζαφειρόπουλος Παύλος,

'Ηλιόπουλος 'Ιωάν., 'Ηλιάδης Γεώργ.

Θέμελη Μαρία, Θωμάς Γεράσιμος, Θεοδωρόπουλος Σωκρ., Θεοδωράκης Γεώργ., Θεοδώρου 'Ελευθ., Θεοφανόπουλος Βασ.

Κυπριωτάκης Νικ, Κωτσοβέλου 'Ιωάννα, Κυριακού - Ράπτης Κυπρ., Καμάρας Βασ., Καραλής Γεώργ., Κούμπουλας 'Αθαν., Κουρῆ Δήμητρα, Κωστοπούλου Λουίζα, Καλαποθάκης Νικ., Καλαϊτζόγλου Χρόνης, Κοτσάνη Παναγιώτα, Κοντομηνάς Πέτρος, Καγιούλης Γεώργ., Κοκρίδης Γεώργ., Καραγκιουλές 'Ιωάν., Καμαρινός 'Ιωάν., Κουτσιλέος Κων., Κακαβέλας Γεώργ., Καϊλόγιαννος Γεώργ., Καυκαλέτος Γεώργ., Κυριακόπουλος Γεώργ., Καλίβας Νικ., Κασιμάτης 'Ιωάν., Καρνέσης Σπυρ., Καραμήτρος 'Αθαν., Κουρμουλάκης Λεων., Κολιδάκης 'Εμμ., Κούτρου 'Ελένη, Κυραγιάννης 'Ιωάν., Καφαντάρης Κων., Κουτσιαρῶς Κων., Κοντογιάννη Σοφία, Κωνσταντουράκη Αικατερίνη, Καλίνικος Δημ., Κουρέτας Γεώργ., Κάνιστρας Παν., Καρατζῶς Γεώργ., Καραμουτζός Εύάγγ., Κεχαγιῶς Θεοδ., Καρνέζης Εύάγγ., Κοντός Κων., Καραφιλάκης Μιχ., Καραγύτζογλου Χρ., Κτενόπουλος 'Αναστ., Καραγεωργόπουλος Παν., Καραμπάτσος Φώτιος, Κολονιώτης Κων., Κατσουλιέρης 'Αντών., Κσιπότας Φώτιος, Κούτος Σπυρ., Κολιάφας Δημ., Κουρεντζῆς Σπυρ., Καραγεωργίου Γεώργιος.

Λιούρδης 'Ιωάν., Λαμπίρης Εύάγγ., Λέκκας Μιχ., Λεβέντης 'Ιωάν., Λερός Δημ., Λάρος Κων., Λαμπρόπουλος Σπήλιος, Λαδόπουλος 'Ιορδ., Λύκας Γεώργ., Λιότος 'Ιωάν., Λόσκαρης Γεώργ.

Μπλαχούρας Κων, Μέξας 'Ιωάν., Μπούρης Δημ., Μπανταλούκας Βασ., Μαρούλης Νικ., Μπρίκας 'Αναστ., Μιχελιουρδάκης Γεώργ., Μαρκόπουλος Δημ., Μοσχόπουλος 'Αγγελ., Μπαξιβανάκης Δημ., Μπενέκος 'Αλεξ., Μπαρμπάκος Βασ., Μελέτης Παν., Μανουσάκης 'Εμμ., Μπαλαφούτης Βασ., Μάρδας Γεώργ., Μπουρσίνοσ Σωκρ., Μπάσος Μιχ., Μπατίστα Δέσποινα, Μέντζος 'Ιωάν., Μητρόπουλος Νικ., Μανασάκης 'Ηλ., Μπεκιάρης Γεώργ., Μιχαηλίδης Εύγέν., Μπακόπουλος 'Αγγελ., Μπουργανός Δημ., Μαργαρίτης 'Αντων., Μπραουδάκης Νικηφ., Μπενέτος Παν., Μουρκάκος Σαραντ., Μπούσης Δημ., Μουχτής 'Αχιλλ. Μίχος Δημ., Μωραΐτου Μυράνα.

Ναλμπαντίδης 'Ιωάν., Νικολαΐδης 'Αθαν., Ντίνος Λεων., Νέλλας Κων., Νίνος 'Αχιλ., Νασόπουλος 'Ιωάν.

Ξένος Νικ., Ξύδης Στυλ.

Οικονομόπουλος Δημ., Οικονόμου Δημ., Οικονόμου Μιχ., 'Ορφανάκης 'Εμμ.

Παππῶς Εύριβ., Πίννης 'Εμμ., Πανταζῆς Βάϊος, Πακιουφάκης

Παν., Προυσιάνος Μάνος, Περδίκης Γεώργ., Παλαιολόγος Δημ., Παπαδόπουλος Βασ., Παπαχρηστόπουλος Βασ., Παπαγιαννακόπουλος Νικ., Πολυχρονοπούλου Σοφία, Παναγιωτοπούλου Έλενη, Πανδής Ίωάν., Πουλόπουλος Ίωάνν., Παπαδόπουλος Γεώργ., Παπαΐωάννου Γεώργ., Παπαελευθερίου Άθαν., Πετρόγιαννος Άθαν., Παπαδόπουλος Παύλος, Παπουτσάνης Παν., Παπαζήσης Σταμ., Πολιτικός Λουκάς, Παναγιωτοπούλου Αικατερίνη, Πανδής Άναστ., Παγωμένος Έμμ., Πολυδώροπουλος Χρ., Πουρνάρα Λάζ., Παπαζήσης Βίκτωρ, Παπαδόπουλος Ίωάν., Παπαδημητρίου Βασ.

Ρόμπος Μηνάς, Ρίζας Θεοδ., Ρήγας Έμμ., Ρίζος Κων., Ρούτσης Σαραντ.

Σπανουδάκης Νικ., Σούλης Σπυρ., Στασινός Κων., Σίγγελος Άγγελ., Στακιάς Στυλ., Σακελλαρίου Έλενη, Σινάνη Άλεξάνδρα, Σταμουλάς Δημ., Σαριδάκης Άντών., Σακελλαρίου Δημ., Στελλάκης Γεώργ., Σαλοβράκου Μαρία, Στρατάκου Δήμητρα, Σταματόπουλος Παν., Σκουρλέτου Μαρία, Σολιδάκης Έμμ., Συνοδιός Ίωάν., Σταμάτης Σταμάτιος, Σαραφίδης, Κων., Σίμος Γεώργ., Σεβαστάκης Νικ., Σουρούνης Παν., Σωτηρόπουλος Σταύρος, Σωτηρίου Πέτρος, Σταυρόπουλος Ίωάν., Σμυρνή Σοφία, Σταυρόπουλος Ίωάν. του Κων., Σταυρόπουλος Ίωάν. του Νικ.

Τσίχλας Κων., Τσιτσιμπίκος Εύαγ., Τράτας Χρ., Τσαρμακλής Χαρ., Τσιριγιάγκος Καίσι., Ταξιάρχου Παναγ., Τσόγκα Άμαλία, Τούντας Άγγ., Ταιρέκας Μάριος, Τσάτσος Νικ., Τεριακίδης Μιχ., Τσαγκαβέλης Άκ., Ταβερναράκης Νικ., Τσάτσος Δημ., Τσιτούρα Νικ., Τζάννες Σπυρ., Τσαγκάρης Πέτρος, Τερζιμπάσογλου Άγ., Τσουκανάς Σπυρ.

Φούκας Νικ., Φαραντάκης Εύτυχ., Φωτεινός Νικ., Φαφούτης Παν., Φουρτούνας Άναστ., Φυλακτός Παν., Φωτάκη Χρυσάνθη, Φράγκος Παναγ.

Χρυσόπουλος Κων., Χαραλάμπους Νικ., Χαρακίδας Χρ., Χατζόπουλος Δημ., Χαμάλης Μιχ., Χολέβας Βασ., Χειμώνας Άντ., Χατζής Γεώργ.

Ψαρρής Άλέξ.

Έκ των άνωτέρω ήλθον πρώτοι κατά τον υπό της Σχολής εφαρμοζόμενον τρόπον βαθμολογίας οι :

μέ βαθμόν

1. Ποντομηνάς Πέτρος	72 3/13
2. Καφαντάρης Κωνσταντίνος	66 7/10
3. Τσιριμάνγκος Καΐσαρ	65 3/9

οΐτινες καί άπαλλάσσονται του 1/2 των διδάκτρων.

Έκτός των άνωτέρω έπετράπη ή έγγραφη εις τινας έκ των έπιλαχόντων κατά τας ώς άνω εισητηρίους ξετετάσεις.

Β'. ΑΙ ΤΜΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Ἀπὸ τῆς 16ης Σεπτεμβρίου μέχρι καὶ τῆς 10ης Ὀκτωβρίου 1957 διενεργήθησαν αἱ Τμηματικαὶ Ἐξετάσεις (β' περίοδος) τῶν 1063 σπουδαστῶν τῶν ἐγγεγραμμένων κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1956 - 1957. Κατὰ τὰς ἐν λόγῳ ἐξετάσεις, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων τῆς Α' περιόδου (Ἰουνίου 1957), ἐπέτυχον οἱ κάτωθι ἀλφαβητικῶς. Τὰ ἀποτελέσματα ἀνεκοινώθησαν παρὰ τῶν κ.κ. Καθηγητῶν μέχρι τῆς 5ης Νοεμβρίου.

Α'. Ἔτους

Ἐπέτυχον κατὰ Ἰούνιον καὶ Σεπτέμβριον εἰς τὰς Τμηματικὰς ἐξετάσεις οἱ κάτωθι :

Αἰσιόπουλος Κωνστ., Βάλβης Ἐλευθέριος, Βαλλιάνου Εὐθαλία, Βλαχάκης Δημήτριος, Βλάχου Εἰρήνη, Βρυώνης Σάββας, Ζερβάκη Μαρίαννα, Ἡλιοπούλου Μαρία, Ἰωάννου Ἀθανάσιος, Καββαδίας Ἀναστάσιος, Καλφαδέλλη Αἰκατερίνη, Κανετάκης Ἐμμανουήλ, Καραδήμας Ἀθανάσιος, Κατσαβουνίδης Δημήτριος, Κατσουλάκης Στυλιανός, Κιόχος Πέτρος, Κόκκινος Κωνσταντῖνος, Κοντοποδιάς Ἰωάννης, Κυράτσης Βασίλειος, Κωτσιόπουλος Ἰωάννης, Λιαγκρῆς Ἰωάννης, Μακρυγιαννάκης Πέτρος, Μαλτέζος Φώτιος, Μαμουνάκης Νικόλαος, Μαρκουλάτος Γεώργιος, Μιχελινάκη Καλλιόπη, Ὀρφάνης Σταῦρος, Παλάσκας Βασίλειος, Παπαδόπουλος Βασίλειος, Παπαδόπουλος Στυλιανός, Πλατῆς Μιχαήλ, Πολίτης Κωνσταντῖνος, Πουλόπουλος Θεόδωρος, Πουρναράκης Κωνσταντῖνος, Ραράκου Ἀναστασία, Ραφσομανίκης Ἀντώνιος, Σαραβελάκης Σταῦρος, Σοφιανόπουλος Παναγιώτης, Σταθόπουλος Πέτρος, Σταυράκης Γεώργιος, Τσάκαλος Ἀχιλλεύς, Φαγκρίδας Βασίλειος, Φαρμάκης Παναγιώτης, Φιλιππαῖος Δημήτριος, Χαβρεδάκης Μιχαήλ, Χριστοδούλου Ἀπόστολος, Ψύκος Ἰωάννης, Κάκκος Κωνσταντῖνος, Λάμποβας Κωνσταντῖνος, Ἀναστασόπουλος Χρῆστος, Μπέλμπας Νικόλαος, Παρίσσοι Κωνσταντῖνος, Τζιούμης Ἀθανάσιος, Χριστοβασίλης Χρῆστος, Δασκαλάκης Βλάσιος.

Β'. Ἔτους

Ἀναστασόπουλος Ἄριστος, Ἀντωνάρας Κλέων, Ἀντωνόπουλος Γεώργιος, Γκρέκας Θεοφάνης, Δεδούση Νίκη, Καπνιάς Κωνσταντῖνος,

Κόκκας Ἀνδρέας, Κουδούνης Χρήστος, Κρίκης Ἀθανάσιος, Λαγάνης Ἰωάννης, Λεφαντζής Δημήτριος, Μασούρας Νικόλαος, Ὀρφανουδάκης Ἀναστάσιος, Παζαρλής Γεώργιος, Παυλάκος Εὐστάθιος, Σαχινίδης Λάζαρος, Σκόνδρας Ἡλίας, Σουλτούκης Ἀντώνιος, Σκουρκέας Κωνσταντῖνος, Ταυρίδης Νικόλαος, Τζανετόπουλος Χρήστος, Τρανακίδης Πέτρος, Τσάτσιος Σωτήριος, Τσάτσουλης Παναγιώτης, Χατζημανίκας Εὐάγγελος, Ὁρολογᾶς Κωνσταντῖνος, Δημαρχόπουλος Νικόλαος, Κωτοίρη Μαργαρίτα, Ζανιᾶ Ἀγγελική, Καϊάφας Παντελῆς, Λύγδας Χρῖστος, Ράπτης Ἐπαμεινώνδας, Τασσόπουλος Γεώργιος, Τιμπίδου Μαρία, Ἀθανασόπουλος Νικόλαος, Σταμάτης Παναγιώτης.

Γ'. Ἔτους

Ἀναστασόπουλος Κωνσταντῖνος, Γεωργιάκος Θεόδωρος, Γουλᾶκος Βασίλειος, Θεοδωρίδης Ἀθανάσιος, Ἰωσήφ Ξενοφών, Καλλιγέρης Λεωνίδα, Καπενάκη Ἀφροδίτη, Κοντοζῆ Μαρία, Μαραβέγιας Παναγιώτης, Μελεσσανάκης Χαρίδημος, Μουλῖνος Γεράσιμος, Μουμουλίδου Χρυσῆ, Μπατουδάκης Χαράλαμπος, Μπότης Κωνσταντῖνος, Ξενίδης Κωνσταντῖνος, Σβόλης Γεώργιος, Χατζηκωνσταντῆς Νικόλαος, Δατσέρης Ζαχαρίας, Δημάκη Θεοδώρα, Λιναρδάκη Πότα, Παπαβασιλείου Αἰμιλία, Πετράκης Εὐτύχιος, Σάρρος Ἀλκιβιάδης, Σκιαδᾶς Ἀθανάσιος, Σκουτέλης Κωνσταντῖνος, Ἀντωνιάδης Ἰπποκράτης, Ἀνδρέου Γεώργιος, Παπαμήτρου Γεώργιος.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐπρώτευσαν :

Α'. ἔτος :	1) Ραράκου Ἀναστασία
	2) Κατσαβουνίδης Δημήτριος
	3) Βλάχου Εἰρήνη
Β'. ἔτος :	1) Ὀρφανουδάκης Ἀναστάσιος
	2) Σκουρκέας Κωνσταντῖνος
	3) Δεδούση Νίκη
Γ'. ἔτος .	1) Γεωργιάκος Θεόδωρος
	2) Ξενίδης Κωνσταντῖνος
	3) Σβόλης Γεώργιος

Γ'. ΑΙ ΠΤΥΧΙΑΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

ΑΙ εξέτασεις αὗται διενεργήθησαν ἀπὸ 29ης Ὀκτωβρίου μέχρι καὶ τῆς 20ῆς Νοεμβρίου ἐνώπιον Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου κ. Στ. Κωστοπούλου.

Προσῆλθον πρὸς εξέτασιν 163 τελειόφοιτοι καὶ ἐξ αὐτῶν ἐπέτυχον οἱ κάτωθι, κατὰ τὰ κοινοποιηθέντα, τὴν 30 Νοεμβρίου ἀποτελέσματα λαβόντες τὸν ἐναντι ἐκάστου ἀναγραφόμενον βαθμόν.

(Ὁ ἀνωτέρω βαθμὸς ἀναγραφόμενος ἐν τῷ πτυχίῳ ἀποτελεῖ τὸν μέσον ὄρον τῆς γενικῆς βαθμολογίας τῶν τριῶν ἐτῶν σπουδῶν καὶ τῶν ἐξετάσεων ἐπὶ πτυχίῳ).

Τὰ δοθέντα θέματα εἰς τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις

I. Πολιτικὴ Οἰκονομία

Ἐξεταστής: *Γεώργιος Χαϊκιάπουλος*

Ζήτημα 1ο ν. Σχέσις ζητήσεως, ποσότητος χρήματος καὶ ταχύτητος κυκλοφορίας του.

Ζήτημα 2ο ν. Τὸ πραγματικὸν κεφάλαιον καὶ ἡ δημιουργία αὐτοῦ.

II. Ὄργανοις Ἐπιχειρήσεων

Ἐξεταστής: *Ἰωάννης Χρυσόχοῦ*

Θέμα 1ο ν. Κριτικὴ τοῦ συστήματος Taylor ἐν σχέσει μετὰ τὰς νεωτέρας ἐξελίξεις τῆς Ἐπιστημονικῆς Ὄργανώσεως.

Θέμα 2ο ν. Προγραμματισμὸς τῆς Παραγωγῆς. Τὸ θέμα τοῦτο τὸ ἐδιαβάσατε ἐκ περισσοτέρων τοῦ ἐνὸς βιβλίων. Ἐπιθυμῶ νὰ ἀναπτύξετε ὅ,τι συνεκρατήσατε ἐξ ὅλων τῶν βιβλίων.

III. Ὄργανοις Ἐργοστασίων

Ἐξεταστής: *Φρῆξος Λέτσας*

Θέμα 1ο ν. Ποῖαι εἶναι αἱ δυνατὰ ἐπιδράσεις τῆς φύσεως τῶν πρώτων καὶ βοηθητικῶν ὕλων ἐπὶ τῆς ἐκταγῆς τῆς θέσεως τῶν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων.

Θέμα 2ο ν. Ποῖα τὰ προτερήματα τῆς πολυορόφου βιομηχανίας

νικής οικόδομης και ποια τὰ μειονεκτήματα τῆς μονορόφου τοιαύτης.

Θέμα 3ο ν. Ποιαί εἶναι αἱ διαφοραὶ τῆς διατάξεως τῶν μέσων ἐπεξεργασίας κατὰ ἄπτάς κατὰ μήκος καὶ ἄπτάς ἐγκαρσίας σειρᾶς μιᾶς αἰθούσης πολυρόφου οἰκοδομῆς μήκους 50 μέτρων καὶ ἀνοίγματος μετ' ἰὸ 7 μέτρων.

Θέμα 4ο ν. Τι εἶναι σπουδῆ χρόνου καὶ ἀπὸ πόσα καὶ ποια στάδια ἀποτελεῖται αὕτη.

Θέμα 5ο ν. Ὁ συνολικὸς χρόνος παραγωγῆς σειρᾶς 50 000 τεμαχίων προϊόντος τινὸς εἶναι 2 201 700 (πρῶτα λεπτὰ τῆς ὥρας), ὁ συνολικὸς χρόνος προετοιμασίας τῆς σειρᾶς εἶναι 30 ὥραι. Ἡ ἀπώλεια χρόνου παραγωγῆς ἀνὰ τεμάχιον εἶναι 10% τοῦ βασικοῦ χρόνου ἢ δὲ σχέσις πρὸς κυρίως χρόνον εἶναι 2 πρὸς 18. Ζητεῖται α) ὁ συνολικὸς χρόνος ἀνὰ τεμάχιον, β) ὁ βασικὸς χρόνος παραγωγῆς ἀνὰ τεμάχιον, γ) ὁ κυρίως χρόνος καὶ δ) ὁ χρόνος ἀνὰ τεμάχιον.

IV. Γενικὴ Λογιστικὴ

Ἐξεταστής : *Στράτος Κ. Παπαϊωάννου*

α) **Λογιστικὴ Θεωρία :** 1. Τι εἶναι Ἀποθεματικά - εἶδη αὐτῶν - διαφοραὶ τῶν ἀπὸ ἀποσβέσεις - χρησιμότης τῶν - ἐγγραφαι σχηματισμοῦ τῶν καὶ περιπτώσεις μειώσεως αὐτῶν.

2. Τι εἶναι ἀπόσβεις - Διαφορὰ αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἀποθεματικῶν - Τρόποι ἐγγραφῆς ἀποσβέσεων - Χρεωπιστώσεις ἡμερολογιακαὶ σχηματισμοῦ καὶ μειώσεως αὐτῶν.

β) **Φορολογικὴ καὶ Λογιστικὴ Νομοθεσία :**

1. Ποια εἶναι τὰ κατὰ τὴν Φορολογικὴν Νομοθεσίαν καθαρὰ κέρδη ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως.

2. Ποῖον εἶναι τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα κατὰ τὴν Φορολογικὴν Νομοθεσίαν ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως.

3. Ποια εἶναι τὰ ἐκπεστέα κατὰ τὴν φορολογικὴν Νομοθεσίαν ἔξοδα.

4. Τι δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκπέσωμεν κατὰ τὴν Φορολογικὴν Νομοθεσίαν ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων.

γ) **Ἐλεγκτικὴ**

1. α) Ἐσωτερικοὶ ἔλεγχοι. Μηχανικὰ μέσα λογιστικοῦ ἐλέγχου.

β) Τύπος πιστοποιητικοῦ τοῦ ἐλεγκτοῦ.

2. γ) Ἐξωτερικοὶ ἔλεγχοι. Ἐξωλογιστικὰ μέσα ἐλέγχου.

δ) Ἐπιφυλάξεις εἰς τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ ἐλεγκτοῦ.

δ) **Ἀποτιμητικὴ**

1) Ἐπιχειρήσεις Βιομηχανικὴ κατὰ τὸ ἔτος 1955 ἐπραγματοποίησε μικτὸν κύκλον ἐργασιῶν διπλάσιον τοῦ ἀπασχολουμένου ὑπ' αὐτῆς Κεφαλαίου καὶ κόστος ἴσον πρὸς τὸ 76% τῶν συνολικῶν αὐτῆς πωλήσεων. Κατὰ τὸ ἔτος 1956 ἡ ἀνωτέρω ἐπιχειρήσις ἠῤῥησε τὰ κεφά-

λαιά της κατά 50% (κατόπιν τραπεζιτικού δανείου) συνεπεία δέ της αύξησεως ταύτης επέτυχε κύκλον εργασιών 3πλάσιον τοῦ νέου κεφαλαίου της καὶ κόστος ἴσον πρὸς τὸ 80% τῶν συνολικῶν πωλήσεών της.

Δεδομένου ὅτι τὰ ἐκ τοῦ δανείου ἔξοδα (τόκος + προμήθεια) ἀνέρχόμενα εἰς 15% δὲν περιελήφθησαν εἰς τὸ ἀνωτέρω κόστος τῆς ἐπιχειρήσεως (τὸ 80%) ἐρωτᾶται : Ἐβελτιώθη ἢ ὄχι ἡ ἀποδοτικότης τοῦ ἀπασχολουμένου κεφαλαίου της ; Καὶ κατὰ πόσον ;

2) Ἐὰν πρόκειται νὰ συγκρίνεται τρεῖς διαφόρους ἐπιχειρήσεις μὲ τὰ αὐτὰ κεφάλαια. Ἦτοι ἕνα κινηματογράφον, μίαν τιμμεντοβιομηχανίαν καὶ ἕνα ἀγρόκτημα, θὰ ἀποφανθῆτε ὅπωςδήποτε ὅτι αὐταὶ εἶναι τοῦ αὐτοῦ μεγέθους ἢ μήπως ὑφίστανται ὠρισμένα κριτήρια δι' ὧν προσδιορίζεται τὸ μέγεθος τῶν ἐπιχειρήσεων ἀνεξαρτήτως κεφαλαίου ; καὶ ποῖα ;

3) Τί καλεῖται βαθμὸς ἀπασχολήσεως τῆς ἐπιχειρήσεως, πῶς διακρίνεται, ποίας ἐπιδράσεις ἀσκεῖ ἐπὶ τοῦ κόστους καὶ πῶς ἐξευρίσκειται εἰς τὰς διαφόρους ἐπιχειρήσεις.

4) 1. Τί καλεῖται ὑπερκεφαλαιώσις, καὶ ὑπὸ ποίας προϋποθέσεις ἐμφανίζεται αὕτη εἰς τὴν ἐπιχείρησιν.

5) Ἡ Βιομηχανία Α ἐπὶ ὀνομαστικῆς ἀξίας μετοχῆς 100 (καὶ τρεχοῦσης ἀξίας 200) ἐχορήγησε εἰς τὸ τέλος τῆς χρήσεως μέρος κατὰ μετοχὴν ἐκ δραχμῶν 20.

Ζητεῖται : Νὰ ἐξευρεθοῦν : ἡ πραγματικὴ ἀποδοτικότης τῆς ἐπιχειρήσεως ὡς καὶ ἡ ἀποδοτικότης τοῦ ἐπιχειρηματίου (μετόχου) λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ ταμειυτήριον, ὡς γνωστόν, παρέχει τόκον 10% ἐτησίως.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐρωτημάτων δύνασθε νὰ ἐκλέξητε τὰ 3 ἐξ ὧν τὸ πρῶτον τυγχάνει ὑποχρεωτικόν.

ε) Λογιστικὴ Ἀσκησις

Τὰ ὑπόλοιπα τῶν γενικῶν λογαριασμῶν τῆς Ἀνωτάτου Ἐταιρείας Κ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1956 εἶχον ὡς ἑξῆς :

Χρεωστικά		Πιστωτικά	
Ταμείον	65 000	Μερίσματα πλ.)τέα 1950	16 200
Τρόπεζαι	150 000	Φορωτικαὶ πλ.)τέα	108 500
Ἐμπορ)τα	2 850 000	Πιστωταὶ	641 000
Ἐμπ)τα ἐν πλ)ῶ	108 500	Πιστωταὶ ἑξωτερικοῦ	121 500
Ἀγοραὶ	4 220 000	Γ)για πλ.)τέα	404 000
Χρεῶστα	210 000	Πωλήσεις	3 738 000
Γ)για εισ)ρ)τέα	280 000	Ἐκπτώσεις	55 300
Γ)για διαμ)θέντα	25 000	Κεφάλαιον	250 000
Ἐξοδα ἐμπορ)των	241 000	Ταχικῶν ἀποθεματικῶν	265 000
Γενικά ἔξοδα	330 000	Ἀποθ. δι' ἔξαγ. ἰδ)ρ. τιτλων	250 000
Ἐπιπλα καὶ Σκευή	70 000	Ἀποσβεσθέντα ἐπιπλα	20 000
Ἐξοδα δρύσεως	70 000	Δάνειον δι' ὀμολογιῶν	1 000 000
Ἀποσβεσθ)ν δάνειον δι' ὀμ.	500 000	Κομισταὶ ἰδ)ρ. τιτλων	250
Ἰδρυτικὸν τίτλοι	250		
	<u>9 119 750</u>		<u>9 119 750</u>

Τὰ «ἐμπορεύματα ἐν πλῶ» ἐκπροσωποῦσιν ἐμπορεύματα ἀξίας κατὰ τὴν φορτωτικὴν καὶ τιμολόγιον 3 500 δολλαρίων ὑπολογισθέντων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐγγραφῆς τῆς πράξεως πρὸς 31 δρχ. κατὰ δολλάριον, οἱ δὲ «Πιστωταὶ ἐξωτερικοῦ» ἐκπροσωποῦσιν ὑποχρέωσιν 1501 λίρων Ἀγγλίας, ὑπολογισθεισῶν κατὰ τὴν ἐγγραφὴν αὐτῶν πρὸς 80 δρχ. κατὰ λίραν. Αἱ τιμαὶ τῶν ὡς ἄνω νομισμάτων κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου ἀνέρχονται τοῦ μὲν δολλαρίου εἰς 31,50 τῆς δὲ λίρας Ἀγγλίας εἰς 80,60 δρχ.

Ἐξ ἄλλου κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐξηκριβώθησαν Ἐμπορεύματα ἐν τῇ ἀποθήκῃ 4 180 000 δρχ. Τόκοι δεδουλευμένοι καταθέσεων παρὰ Τραπεζίαις 15 200 δρχ. Ἐκ τῶν Χρεωστῶν ἐκρίθησαν ὡς ἀνεπίδεκτοι εἰσπράξεως τοιοῦτοι 7 000 δρχ. Ἐκ τῶν διαμαρτυρηθέντων γραμματίων ἀνενεώθησαν τοιαῦται ἀξίας 15 000 δρχ. ἀντὶ ὀνομαστικῆς ἀξίας 17 000 δρχ. ἐξηκριβώθη δὲ ὅτι εἰς τὰ Γενικά Ἐξόδα περιλαμβάνονται αἱ κατωτέρω δαπάναι :

Ἐνοίκια προπληρωθέντα 12 000 δρχ. καὶ μένουσα γραφικὴ ὕλη 10 000 δρχ. Τὰ ποσοστὰ ἀποσβέσεων ὀρίζονται ἐπὶ μὲν τῶν ἐπίπλων εἰς 20 % ἐπὶ δὲ τῶν ἐξόδων ἰδρύσεως 10 %.

Ἡ Ἀνώνυμος εἰσαίρησις εἰς Ἐκτοκτον Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς 4ης Ἰανουαρίου 1957 ἀποφασίζει τὴν αὔξησιν τοῦ Κεφαλαίου αὐτῆς κατὰ 2 000 000 δρχ. διὰ τῆς ἐκδόσεως 2 000 μετοχῶν ὀνομαστικῆς ἀξίας 1 000 δρχ. ἐκάστη, αἱ ὁποῖαι θὰ διατεθῶσιν ὡς ἑξῆς: α) 400 μετοχαὶ θὰ διατεθῶσιν ὡς προνομιούχοι εἰς πιστωτὰς τῆς ἐταιρείας, μεθ' ὧν προῆλθεν εἰς συμφωνίαν εἰς τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν αὐτῶν, β) 1000 μετοχαὶ θὰ διατεθῶσιν εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας παλαιοὺς μετόχους ἐν ἀναλογίᾳ καθορισθησομένη μετὰ τὴν δήλωσιν τῶν ἐπιθυμούντων αὐτῶν, εἰς τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν αὐτῶν καὶ γ) 600 μετοχαὶ θὰ διατεθῶσιν πρὸς 1150 δρχ. ἐκάστη εἰς νέους μετόχους.

Διὰ μέρους τοῦ νέου Κεφαλαίου θὰ ἐξαγορασθῶσιν αἱ ὑπολειπόμεναι ἐν κυκλοφορίᾳ 500 ὁμολογίαι τοῦ Δανείου.

Κατὰ τὴν νέαν χρῆσιν 1957 καὶ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐ.ε. ἡ Ἀνώνυμος εἰσαίρησις θέτει εἰς κυκλοφορίαν τὰς νέας μετοχὰς τὰς ὁποίας καὶ διαθέτει ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἀποφασισθέντος ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως. Ὅμοίως δὲ κατὰ τὴν νέαν χρῆσιν ἐξαγοράζει τὰς ἐν κυκλοφορίᾳ ὁμολογίας ἀντὶ 475 000 δρχ. Ἐπίσης ἐξαγοράζει τοὺς ἐν κυκλοφορίᾳ 250 ἰδρυτικούς τίτλους πρὸς τὴν ἐν τῷ καταστατικῷ ἀναγραφομένην τιμὴν τῶν 900 δρχ. ἑκαστος.

—Περιλαμβάνει ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν τὴν φορτωτικὴν τῶν ἐν πλῶ ἐμπορευμάτων ἀξίας 3 500 δολλαρίων ἔναντι τῆς ἀξίας αὐτῆς μετὰ τιμὴν δολλαρίου 30,80 δρχ.

—Δι' αἰτήσεως τῆς ἀποταμιεύει εἰς τὰς τελωνειακὰς ἀποθήκας, τὰ ἀφίχθέντα ἐν πλῶ ἐμπορεύματα τὰ ὁποῖα δι' αἰτήσεως τῆς ἀποταμιεύει εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ τελωνείου καὶ καταβάλλει διάφορα ἔξοδα 1 850 δρχ.

Τούτων δοθέντων ζητεῖται: α) νὰ γίνωσιν αἱ ἐγγραφαὶ τακτοποιήσεως καὶ αἱ τελικαὶ τοιαῦται, β) νὰ προσδιορισθῶσι τὰ καθαρὰ

κέρδη και να γίνωσιν αἱ ἔγγραφαὶ διανομῆς τούτων συμφώνως πρὸς τὰ κάτωθι ἀναγραφόμενα εἰς τὸ Καταστατικόν, 5% διὰ τὸν σχηματισμὸν τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ, τὸ ὑπόλοιπον νὰ διατεθῇ διὰ μέρος ἀπὸ ἐξ οὗ νὰ ἐκπεσθῇ διὰ φόρους ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου 20% καὶ γ) νὰ γίνωσιν αἱ ἔγγραφαὶ τῶν πράξεων τῆς ἐταιρείας κατὰ τὴν νέαν χρῆσιν.

Σ η μ ε ί ω σ ι ς : Αἱ ἡμερολογιακαὶ ἔγγραφαὶ νὰ εἶναι πλήρεις, νὰ μὴ συνταχθῇ ὀριστικὸν ἰσοζύγιον καὶ ἰσολογισμὸς, οὔτε νὰ ἐνεργηθῶσι κλείσιμον καὶ ἀνοιγμα βιβλίου. Νὰ γίνωσι μόνον διακεκριμένως αἱ ἔγγραφαὶ τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νέας χρήσεως.

V. Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ

Ἐξεταστής : Δημήτριος Παπαδημητρίου

Ζήτημα 1ον

Ἐπιχείρησις Νηματοουργείου ἀπασχολεῖ τὰς ἐγκαταστάσεις τῆς ἐπὶ 16 ὥρων ἡμερησίως παράγουσα νῆμα Νο 30 τὸ ὁποῖον κατορθώνει νὰ διαθέτῃ πρὸς 165 δρχ. κατὰ πάκκον

Αἱ προϋποθέσεις κόστους ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐργάζεται ἡ ἐπιχείρησις εἶναι αἱ ἀκόλουθοι :

Κόστος παραγωγῆς 2000 πάκκων 16 ὥρου ἀπασχολήσεως	
Βάμβαξ ποιότητος X	ὀκάδες 7350 X 27
Ἡμερομίσθια (2 βάρδιες X 500 ἡμερ.)	ἀρ. 1000 X 60
Ρεῦμα KW 20000 X 0,70	
Ἀποσβέσεις	
Τόκοι	
Διάφορα σταθερὰ ἔξοδα	
Σύνολον	
	198 550
	60 000
	14 000
	6 000
	4 000
	32 000
	314 450

Ἡ ἐπιχείρησις διαθέτουσα ἐξ ὀλοκλήρου τὴν παραγωγὴν τῆς οὐδὲν ἀπόθεμα ἐτοίμου προϊόντος διατηρεῖ ἐνῶ τουναντίον διαθέτει πάντοτε πρώτην ὕλην καλύπτουσαν κατὰ μέσον ὄρον τὰς ἀνάγκας τῆς 50 ἐργασίμων ἡμερῶν διὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἔχει χρηματοδοτηθῆ ὑπὸ τῆς E.T.E.A. Ἀποτέλεσμα δὲ τῆς χρηματοδοτήσεως ταύτης εἶναι ὁ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ κοστολογίῳ σημειούμενος τόκος.

Ἢδη παρουσιάζεται ζωηρὸν ἀγοραστικὸν ἐνδιαφέρον διὰ νήματα Νο 40 τὰ ὁποῖα δύναται ἡ ἐπιχείρησις νὰ διαθέσῃ εἰς ἀπεριόριστον ποσότητα πρὸς 235 δρχ. κατὰ πάκκον.

Καὶ ἐρωτᾶται, συμφέρει ἡ παραγωγή τοῦ εἴδους τούτου τοῦ νήματος καὶ ἐν καταφατικῇ ἀπαντήσῃ ὑπὸ ποῖον βαθμὸν ἀπασχολήσεως ὅταν :

α) Αὐξήσις τῆς παραγωγῆς τοῦ νήματος Νο 30 τὸ ὁποῖον ἤδη παράγει ἡ ἐπιχείρησις ἀποκλείεται ἐλλείψει ἀντιστοίχου ἀγοραστικοῦ ἐνδιαφέροντος.

β) Ἡ παραγωγή τῶν ἐγκαταστάσεων νήματος Νο 40 κατὰ 8 ὥρων

είναι 600 πάκκα κοί το έργοστάσιον έχει ανάγκην του αυτού εργατικού προσωπικού και ρεύματος κατά βάρδιαν ως σήμερα.

γ) Ο βάμβαξ ό απαιτούμενος διά την παραγωγήν του νήματος Νο 40 τιμάται πρós 35 δρχ. κατ' όκάν, ή δε έπιχείρησις και πάλιν έχει πρόγραμμα νά έξασφαλίση τός ανάγκας της εις πρώτην ύλην 50 έργασίμων ήμερών.

δ) Έκ τών άποσβέσεων 2000 δρχ. ήμερ. άντιστοιχοῦν εις οικονομικήν άπαξίωσιν τά δε υπόλοιπα εις λειτουργικήν φθοράν ήτις υποτίθεται άνάλογος της άπασχολήσεως.

ε) Έν περιπτώσει προσθήκης τρίτης βάρδιας τά σταθερά έξοδα θά υποστοῦν μίαν αύξησιν έκ δραχμών 2000 ήμερησίως λόγω της αναγκαίας προσαρμογής της οργανώσεως.

στ) Η νυκτερινή έργασία θά πληρωθῆ κατá 25% ηύξημένη της ήμερησίας.

λ) Η σχέσις άναλισκομένου βάμβακος πρós παραγόμενον νήμα είναι 3,675 όκάδες βάμβαξ 1 πάκκον τών 3,50 όκάδων νήμα ως άκριβώς και έπί της παραγωγής νήματος Νο 30.

Ζήτημα 2ο ν

Έρώτημα Α'. Βιομηχανική έπιχείρησις διατηρεῖ λ)σμόν υπό τόν τίτλον Γενικά βιομηχανικά έξοδα ό όποιος περιλαμβάνει όλα τά έξοδα έκμεταλλεύσεως πλήν άμέσου έργασίας και πρώτων ύλων, κοστολογεί δε τά έξοδα ταῦτα διά συντελεστοῦ υπολογιζομένου έπί τών άμέσων ήμερομισθίων.

Οὔτω διά την άρχομένην χρῆσιν υπολογίζει τά μέν σταθερά της έξοδα εις 8400000, την δε άπασχόλησιν τών δύο αύτης παραγωγικών τμημάτων 16ώρου ήμερησίως και δι' 25 ήμέρας μηνιαίως υπό την όποιαν ό όριθμός τών άμέσων ήμερομισθίων κατá τμήμα υπολογίζεται

45000 διά τó Τμήμα Α'.

60000 » » » Β'.

έξαγομένου οὔτω συντελεστοῦ έπιβαρύνσεως δρχ. 80 κατ' άμεσον ήμερομισθιον.

Υπό αύτάς τás προγραμματισθείσας συνθήκας προύχωρησε κανονικώς, ή έπιχείρησις μέχρι και του έκτου μηνός όταν έκτακτοι συνθηκαι μετέβαλλον τó πρόγραμμα παραγωγής ως έξης :

24ωρος άπασχόλησις εις τó τμήμα Α'.

8 » » » » Β'.

Υπό την νέαν αύτην άπασχόλησιν ούδεμία μεταβολή εις τó σύνολον τών σταθερών έξόδων δύναται νά προκύψη και έρωτάται πώς πρέπει νά διαμορφωθοῦν οι νέοι συντελεσταί ώστε νά άπορροφηθῆ όλόκληρον τó προβλεπόμενον ποσόν τών σταθερών έξόδων υπό του κόστους της παραγωγής.

Έρώτημα Β'. Νά συνταχθῆ τó ήμερολόγιον διά τás κάτωθι πράξεις :

1) Καταλογίζονται εις τó παραγωγικόν τμήμα έξοδα διαχειρί.

σεως δραχμαί 50 000. 2) Καταβάλλονται αποζημιώσεις εις απολυθέντας εργάτας δραχμαί 70 000. 3) Περαιθθέντος του παραγωγικού κυκλώματος παράγονται προϊόντα αξίας δραχμών 200 000. 4) Αι εις καύσιμα αναλώσεις του κεντρικού θερμαστήριου του εργοστασίου τό όποϊον τροφοδοτεί με άτμόν άπαντα τά τμήματα άνήλθον εις δραχ. 100 000 5) Αι ένδειξεις των μετρητών του αναλισκομένου ηλεκτρικού ρεύματος του Ιδιοπαραγομένου υπό της επιχειρήσεως δίδουσι τά κάτωθι στοιχειά αναλώσεως :

Τμήμα Α	παράγον τό προϊόν Χ	KW	30 000
» Β	» » » Ψ	KW	40 000
Φωτισμός	εργοστασίου	KW	2 000

Η τιμή του αναλισκομένου ηλεκτρικού ρεύματος έχει όρισθι εις δραχ. 0,70 κατά κιλοβάτ.

Ερώτημα Γ'. Αι πραγματικά άποσβέσεις των μηχανικών εγκαταστάσεων εις τό τέλος της χρήσεως είναι μικρότεραι των μερισθαισών κατά δραχ. 50 000

Δώσατε την έρμηνείαν της θέσεως ταύτης των λογαριασμών και τός έγγραφάς τακτοποιήσεως αύτων.

Ερώτημα Δ'. Τί γνωρίζετε περί μικτών η άκαθαρίστων κερδών ;

VI. Έμπορικόν Δίκαιον

Έξεταστής : Νικόλαος Δελούκας

Θέμα 1 ο ν. 'Ο Α' διατηρών κυλικειον σιδηροδρομικού σταθμού εύρέθη εις άδυναμίαν να πληρώση ώρισμένα γραμμάτια ύπογεγραμμένα παρ' αυτού. Οι κομισταί των έν λόγω γραμματίων έζητήσαν να κηρυχθι εις πτώχευσιν. Έρωτάται συντρέχουν τά σχετικά στοιχειά (Ν' αναλυθούν έν πρός έν τά στοιχειά ταύτα και να έξετασθι μετά λεπτομεροδς δικαιολογίας άν συντρέχη έκαστον έξ αύτων έν προκειμένω).

Θέμα 2 ο ν. Ποίαι αι άρχαί αι ισχύουσαι ώς πρός τόν σχηματισμόν της έμπορικης έπωνυμίας.

Θέμα 3 ο ν. 'Ο Β έναυτολογήθη εις άλιευτικόν πλοϊον. Εις ένα λιμένα όπου προσήγγισε τό άλιευτικόν ό Β άπεβιβάσθη εις την ξηράν και δέν έπανήλθε εις τό πλοϊον. 'Ο έφοπλιστής του άλιευτικού ένήγαγε τόν Β ζητών άποζημίωσιν διότι έζημιώθη λόγω καθυστερήσεως του άλιευτικού εις τόν λιμένα εκείνον έως ότου ναυτολογήσθι άλλον εις την θέσιν του Β., ζητήσας να εκτελεσθι η άπόφασις διά προσωπικής κρατήσεως αυτού. 'Ο Β άντενήγαγε τόν έφοπλιστήν διά καθυστερουμένους μισθούς του, ζητήσας όμοίως προσωπικήν κράτησιν αυτού. Έρωτάται, είναι βάσιμον τό αίτημα έκατέρου περί προσωπικής κρατήσεως του άλλου και διατί.

Θέμα 4 ο ν. Περί έμπορικων έπιμελητηρίων.

VII. Ἐργατικὸν Δίκαιον

Ἐξεταστής: *Χρῆστος Ἀγαλλόπουλος*

Θέμα 1ο ν. Δικαιώματα ἀσθενούντος μισθωτοῦ.

Θέμα 2ο ν. Ποῖαι αἱ συνέπειαι τῆς ἀπεργίας.

Θέμα 3ο ν. Πότε δικαιούται μισθοῦ ὁ μισθωτὸς χωρὶς νὰ ἐργάζεται.

Θέμα 4ο ν. Ἡ ὑποχρέωσις πίστεως.

VIII. Μηχανογνωσία

Ἐξεταστής: *Σιαῦρος Σταυρόπουλος*

Θέμα Α'. Νόμοι τῆς τριβῆς. Λιπαντικά, χρησιμότης καὶ ἰδιότητες αὐτῶν.

Θέμα Β'. Περιγραφή τῆς λειτουργίας τοῦ ἐμβολοφόρου ἀτμόκινητήρος μετὰ τοῦ ἐργοδεικτικοῦ διαγράμματος.

Ἀσκησις

Δοκὸς ΑΒ ἐπιμήκης, ὁμοιομόρφου διατομῆς, ὀλικοῦ μήκους 2 μέτρων, βάρους ὀλικοῦ 30 χγρ., ἐπακουμβᾶ διὰ τοῦ ἄκρου τῆς Α ἐπὶ στηρίγματος καὶ ἀναρτᾶται ἀπὸ κατακορύφου σύρματος κυλινδρικοῦ ἐκ τοῦ σημείου τῆς Γ, ἀπέχοντος ἀπὸ τοῦ Α ἀπόστασιν 1,25 μέτρων. Εἰς ἀπόστασιν 25 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου ἀπὸ τοῦ Α ἀρχίζει ἡ ἀνάρτησις πέντε ἐν ὄλῳ φορτίων, 75 χγρ. ἐκάστου εἰς ἴσας τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ ἄλλου ἀποστάσεις, 25 ἐπίσης ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Ζητεῖται α) ποῖον φορτίον δέον νὰ ἀναρτηθῇ εἰς τὸ ἄκρον Β ὥστε ἡ δοκὸς νὰ ἀρχίσῃ αἰωρουμένη περὶ τὸ σημεῖον Γ, β) ποῖα δέον νὰ εἶναι ἡ διάμετρος εἰς χιλιοστὰ τοῦ μέτρου τοῦ σύρματος ἀναρτήσεως κατὰ τὸ Γ ὥστε ἡ καταπόνησις του νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὰ 13,3 χγρ. ἀνὰ τετρ. χιλιοστὸν καὶ γ) ποῖαν καταπόνησιν ἔξ ὑφίσταται τὸ σύρμα ἂν δὲν ἀναρτηθῇ τὸ βάρος εἰς τὸ ἄκρον Β.

IX. Ἠλεκτροτεχνία

Ἐξεταστής: *Γιάννης Γιαννόπουλος*

A. Θεωρία

1) Νόμος τοῦ Ὡμ.

2) Νόμος τοῦ Τζάουλ.

3) Νόμος τοῦ Φάρανταιν διὰ τὰ ἐναγωγικὰ φαινόμενα.

B. Ἀσκήσεις

1. Διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν ἑνὸς λαμπτήρος ἀπαιτεῖται ἔντασις ρεύματος 8 ἀμπέρ. Ἡ ἀντίστασις τοῦ λαμπτήρος εἶναι $R_L = 3,8 \omega$, τῶν δὲ τροφοδοτικῶν ἀγωγῶν $R_{αγ} = 2,5 \omega$ ὑπὸ ποῖαν διαφορὰν δυναμικοῦ δέον νὰ τεθῇ τὸ κύκλωμα;

2. Πηγὴ μὲ η.ε. δύναμιν 200 βόλτ καὶ ἐσωτερικὴν ἀντίστασιν 2ω μ τροφοδοτεῖ, μέσῳ χαλκίνου ἀγωγοῦ ($\rho = 0,016$) διαμέτρου 2 χιλιοστο-

μέτρων καὶ ὀλικοῦ μήκους 500 μέτρων, ἀποδέκτην μὲ ἀντίστασιν 95,5 ὤμ. Εὐρεῖν ὑπὸ ποίαν διαφορὰν δυναμικοῦ λειτουργεῖ ὁ ἀποδέκτης, ποία ἢ ὑπ' αὐτοῦ καταναλισκομένη ἰσχύς καὶ ποῖον τὸ ἠλεκτρικὸν ἔργον διὰ δεκάωρον λειτουργίαν του.

3. Σπείρα μὲ διάμετρον 20 ἑκατοστομέτρων ἔχει τὴν ἐπιφάνειάν της κάθετον πρὸς τὰς δυναμικὰς γραμμὰς πεδίου ἐντάσεως $II=1200$ γκάους. Ἀποσύρομεν τὴν σπείραν ἐκ τοῦ πεδίου εἰς χρονικὸν διάστημα $1/100$ τοῦ δευτερολέπτου. Εὐρεῖν τὴν ἐπαγομένην εἰς τὴν σπείραν μέσην η.ε. δύναμιν.

X. Ἐμπορευματολογία

Ἐξεταστής : Ἐλευθέριος Συνοδινός

Ζήτημα 1ο ν. Περί ὕφαντικῶν ὕλων. (Διαιρέσεις αὐτῶν).

Περί βάμβακος. (Ὅρισμός τῆς κλωστικῆς ταύτης ὕλης. Εὐρεσις. Εἶδη. Συλλογὴ βάμβακος. Σύστασις καὶ ἰδιότητες βάμβακος φυσικὰ καὶ χημικὰ. Ἐμπόριον βάμβακος. Παγκόσμιος παραγωγὴ. Ἐξευγενισμὸς βάμβακος. Εἶδη ἐξευγενισμένα καὶ τρόπος παρασκευῆς αὐτῶν. Λόγος ἐξευγενισμοῦ καὶ χρήσις αὐτῶν).

Καθορισμὸς λεπτότητος βαμβακερῶν νημάτων ἐν τῷ ἐμπορίῳ. Ὅρισμός τῆς μονάδος λεπτότητος καὶ τρόπος μετρήσεως τῆς λεπτότητος ἐνός δικλῶνου βαμβακεροῦ νήματος.

Ζήτημα 2ο ν. Περί τεύου. (Ὅρισμός τοῦ τεύου. Χῶραι εἰς τὰς ὁποίας φύεται ἢ ἀναπτύσσεται. Διάκρισις εἰδῶν τεύοδένδρου. Τρόπος παραλαβῆς τῶν φύλλων τοῦ τεύου ἐκ τῶν δένδρων. Εἶδη τεύου καὶ τρόπος παρασκευῆς ἐκάστου τούτων. Ἐμπορικὰ εἶδη τεύου. ἰδιότητες τεύου. Ἀλλοιώσεις καὶ νοθεῖαι τεύου. Ἀναπληρώματα τεύου. Χῶραι παραγωγῆς τεύου. Ἐμπορικὰ κέντρα. Παγκόσμιος παραγωγὴ. Ἐξέτασις τεύου).

Ζήτημα 3ο ν. Περί ἔριου. (Ὅρισμός τοῦ ἔριου. Ποῖαι ὕφαντικὰ Ἴνες καλοῦνται «ἐρίον». Γενικὴ διαιρέσεις τῶν ζωϊκῶν ἰνῶν. Κυρίως ἔρια. Εἶδη καὶ διασταυρώσεις ἐρίων. Χῶραι ἐριοπαραγωγῆς. Τρόπος παραλαβῆς ἐρίου. Διαλογὴ ἐρίου μετὰ τὴν κουρὰν καὶ διαιρέσεις εἰς ποιότητας ἀναλόγως τοῦ μέρους τοῦ ζώου. Χαρακτήρες ἐρίου (χημικοί, μορφολογικοί). Ποιότητες καὶ ταξινόμησις ἐρίων. α) Ἀναλόγως προελεύσεως, β) Ἀναλόγως καταστάσεως τῶν ζώων. Ἐμπορικὰ κέντρα. Περιγραφή ἐρίου καὶ ἐτέρων ζώων πλὴν προβάτων). Καθορισμὸς λεπτότητος μαλλίνων νημάτων.

Ζήτημα 4ο ν. Περί ἀμύλου. (Ὅρισμός τοῦ ἀμύλου ἐμπορευματολογικῶς καὶ χημικῶς. Σχηματισμὸς τοῦ ἀμύλου εἰς τὰς ἑξ ὧν λαμβάνεται πρῶτας ὕλας. Ἐξαγωγή τοῦ ἀμύλου. Ἀμυλον γεωμήλων, σίτου, ἀραβοσίτου κλπ. Νοθεῖαι ἀμύλου. Ὅροι οὐς δέον νὰ πληροῖ τὸ ἀμυλον. Χρήσις τοῦ ἀμύλου. Ἐμπόριον. Γεωγραφία). Ἐξωτικά εἶδη ἀμύλου, Εὐρεσις. Παρασκευὴ καὶ χρήσις αὐτῶν.

Ζήτημα 5ο ν. Περί ζωϊκῆς μετάξης. (Ὁρισμός. Ἐκκόλαψις τοῦ μεταξοσπόρου. Εἶδη καὶ ἰδιότητες βομβυκίων. Ἀναπηνισμός τῆς μετάξης. Σύστασις βομβυκίου. Διαίρεσις τῶν μεταξωτῶν νημάτων ἀναλόγως βαθμοῦ στρίψεως. Διαίρεσις τῆς μετάξης ἀναλόγως βαθμοῦ κατεργασίας. Μορφολογικοὶ καὶ φυσικοχημικοὶ χαρακτήρες μετάξης. Σύστασις μετάξης. Ἰδιότητες κλπ., ἐμπόριον. Παραγωγή Ἑλλάδος. Διαίρεσις εἰδῶν μεταξίνων ὑφασμάτων. Ὑπολείμματα μετοξουργίας. Εἶδη καὶ χρήσεις αὐτῶν. Ἐμπορικὸν βᾶρος μετάξης. Περί ἀγρίων μεταξῶν. Καθορισμός λεπτότητος μεταξίνων νημάτων.

Ζήτημα 6ο ν. Περί καφέ. (Ὁρισμός. Εὗρεσις. Εἶδη Καφεοδένδρων. Κατεργασία πρὸς ἐξαγωγήν τῶν κυσμάτων τοῦ καφέ. Χημικὴ σύστασις τοῦ καφέ. Παρασκευὴ καφέ πρὸς χρῆσιν.

Ἐπίδρασις τοῦ καφέ ἐπὶ τοῦ ὄργανισμοῦ. Καφές ἐλεύθερος καὶ πτωχὸς εἰς καφεΐνην. Ἀλλοιώσεις τοῦ καφέ. Ἀποθήκευσις. Ἐμπόριον τοῦ καφέ. Νοθεΐαι τοῦ καφέ καὶ ἔλεγχος αὐτῶν. Παγκόσμιος παραγωγή. Ἐτερεὶ ἐμπορικαὶ μορφαὶ τοῦ καφέ (ἐκχυλίσματα ξηρὰ) τρόπος παρασκευῆς, συσκευασίας καὶ ὀνομασίας ἐν τῷ ἐμπορίῳ.

Ζήτημα 7ο ν. Περί νηματοποιήσεως καὶ ὑφάνσεως ὑφανσίμων ὕλων. (Ποῖαι εἶναι αἱ κατεργασίαι εἰς ἃς ὑποβάλλονται αἱ ὑφανσιμοὶ ὕλαι, ἵνα νηματοποιηθῶσιν καὶ ὑφανθῶσιν καὶ περιγραφή ἐκάστης τούτων. Περί λεπτότητος νημάτων, βυμβακερῶν, μαλλίνων, μεταξωτῶν, τεχνητῶν καὶ συνθετικῶν).

Ποία ἡ διαφορὰ μεταξὺ τεχνητῶν καὶ συνθετικῶν ὑφαντικῶν ὕλων. Ὄνόμασε αὐτάς.

Περί Λανιτάλ. (Ὁρισμός, εὗρεσις, παρασκευὴ, ἰδιότητες, χρήσεις). Ποία ἡ διαφορὰ μεταξὺ Βισκόζης καὶ τῶν Ραιγιῶν ἐν γένει καὶ τοῦ τεχνητοῦ ἐρίου ἢ κυτταρομάλλου (Zellwolle—Fisco Fibraïne).

Ζήτημα 8ο ν. Περί ζύθου. (Ὁρισμός. πρῶται ὕλαι. Βιομηχανικὴ παρασκευὴ καὶ περιγραφή τῶν φάσεων ἐκάστης ἐξ αὐτῆς πρὸς παρασκευὴν τοῦ τελικοῦ προϊόντος. Ἰδιότητες τοῦ ζύθου. Διαίρεσις εἰς εἶδη καὶ ποιότητας. Φορολογία τοῦ ζύθου ἐν Ἑλλάδι. Παγκόσμιος παραγωγή. Ἀλλοιώσεις καὶ συντήρησις τοῦ ζύθου. Νά εὐρεθῶσιν : α) 8957 χιλιόγραμμα ἔνυδρα οἰνοπνεύματος βαθμοῦ 95° μὲ πόσα χιλιόγραμμα ἄνυδρα ἀντιστοιχοῦν. (Ἀντιστοιχῶν βαθμοῦ ἀνύδρου οἰνοπνεύματος εἰς τὸ 95° = 92,44). β) 7235 λίτρα οἰνοπνεύματος ἔνυδρα, βαθμοῦ 97,65 μὲ πόσα λίτρα ἄνυδρα ἀντιστοιχοῦν ;

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Αί εισαγωγικά εξετάσεις

Τὰ δοθέντα θέματα

1. Θέμα 'Εκθέσεως

Ποιαί αι εύεργετικά συνέπειαι τής Βιομηχανικής εξέλιξεως τής χώρας μας.

2. Ζητήματα Γεωγραφίας

1. α) Ποια τὰ κυριώτερα γεωργικά προϊόντα τής χώρας μας και ποια ή σπουδαιότης αὐτῶν εἰς τὸ ἐν γένει γεωργικόν εἰσόδημα αὐτῆς.

β) Ποῖοι οἱ κυριώτεροι λιμένες ἐξαγωγῆς και εἰσαγωγῆς τής 'Ελλάδος.

2. α) Τι γνωρίζετε ἐπὶ τής 'Ελληνικῆς Βιομηχανίας (Κέντρα Βιομηχανικά, προϊόντα, κατανάλωσις, ἐξαγωγή).

β) Ποῖος ὁ ρόλος τῶν συγκοινωνιῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου τής χώρας μας (τονίσατε κατὰ σειρὰν προτεραιότητος τὰ χρησιμολογούμενα μεταφορικά μέσα).

Μαθηματικά

Ζητήματα 'Αλγέβρας

1. Ἐάν οἱ ἀριθμοὶ $15 + x$, $27 + x$, $45 + x$ ἀποτελοῦν γεωμετρικὴν πρόδον, νὰ εὑρεθῇ ὁ x και ἐν συνεχείᾳ ἂν ὁ $15 + x$ θεωρηθῇ ὡς πρῶτος ὄρος τής προόδου ταύτης νὰ εὑρεθῇ ὁ βος ὄρος και τὸ ἄθροισμα τῶν 5 πρῶτων ὄρων, χρησιμοποιουμένων τῶν σχετικῶν τύπων.

2. Νὰ εὑρεθοῦν οἱ τέσσαρες ὄροι μᾶς ἀναλογίας γνωστοῦ ὄντος ὅτι τὸ ἄθροισμα τῶν τετραγώνων αὐτῶν εἶναι 125 και ὅτι ὁ πρῶτος ὄρος ὑπερβαίνει τὸν δεύτερον κατὰ 2 ὁ δὲ τρίτος ὑπερβαίνει τὸν τέταρτον κατὰ 1.

Ζητήματα 'Αριθμητικῆς

1. Κτηματίας ἠγόρασε τρία κτήματα ὀλικῆς ἐκτάσεως 110 στρεμμάτων. Τὸ στρέμμα τοῦ 1ου κτήματος τιμᾶται 2000 δραχ., τοῦ 2ου 4000 δρχ. και τοῦ 3ου 6000 δρχ. Νὰ εὑρεθῇ ἡ ἔκτασις ἐκάστου κτήματος, ἂν ὁ κτηματίας ἔδωκε τὸ αὐτὸ ποσὸν διὰ τὴν ἀγορὰν και τῶν τριῶν κτημάτων.

2. Μία δεξαμενὴ γεμίζει ἀπὸ δύο κρουνοὺς. Ὁ πρῶτος γεμίζει αὐτὴν εἰς 20 ὥρας και ὁ δεύτερος εἰς 30 ὥρας. Ὅταν ἡ δεξαμενὴ εἶναι κενὴ ἀνοίγομεν κατ' ἀρχὰς τὸν πρῶτον κρονον και τὸν ἀφίνομεν νὰ λειτουργήσῃ ἐπὶ 6 ὥρας. Ἐν συνεχείᾳ ἀφοῦ κλείσωμεν τοῦτον ἀνοίγομεν τὸν δεύτερον ἐπὶ 5 ὥρας και κατόπιν τὸν κλείνομεν. Παρατηροῦμεν τότε ὅτι ἡ δεξαμενὴ περιέχει 14000 χλγ. ὕδατος. Νὰ εὑρεθῇ πόσα χιλιογράμματα ὕδατος χωρεῖ πλήρως ἡ δεξαμενὴ.

Κατά τὰς ἀνωτέρω ἐξετάσεις ἐπέτυχον οἱ κάτωθι :

Ἄθανασόπουλος Σωκράτης τοῦ Νικολάου, Ἀποστολάκης Δημήτριος τοῦ Γεωργίου, Βαρλάμης Χαράλαμπος τοῦ Βασιλείου, Δελήμασης Παναγιώτης τοῦ Βασιλείου, Διαμάντης Ἐλευθέριος τοῦ Χρήστου, Ζιώγας Ἡλίας τοῦ Κωνῆνου, Καλαντζῆς Θωμᾶς τοῦ Κωνῆνου, Κόντης Γεώργιος τοῦ Θεοφίλου, Μελίδης Γεώργιος τοῦ Κωνῆνου, Μέξ ς Ἰωάννης τοῦ Σπυριδωνος, Μωτάκιας Κωνῆνος τοῦ Ἰωάννου, Μυτιληναῖος Κωνῆνος τοῦ Χαραλάμπους, Καλόπλαστος Βασιλείος τοῦ Ἰωάννου, Παπαβασιλείου Κλεόβουλος τοῦ Βασιλείου, Παυλόπουλος Σωτήριος τοῦ Ἀντωνίου, Ροῦσσοσ Δημήτριος τοῦ Νικολάου, Σακελλαρίου Ἐλένη τοῦ Ἐμμανουήλ, Φοντουλάκης Ἄθανάσιος τοῦ Ἀνδρέου, Φωτόπουλος Κωνῆνος τοῦ Χαραλάμπους.

Β' Αἱ Τμηματικαὶ Ἐξετάσεις

Ἐκ τῶν 101 ἐγγεγραμμένων σπουδαστῶν τοῦ Α' ἔτους ἐπέτυχον κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ Νοεμβρίου (α' περίοδος) οἱ κάτωθι πέντε, κατὰ σειράν ἐπιτυχίας :

- 1) Καραδήμας Δημήτριος τοῦ Ἄθανασίου
- 2) Καραμπάτης Γεώργιος τοῦ Στεφάνου
- 3) Μαυρίδης Νικόλαος τοῦ Ἀναστασίου
- 4) Ἀναστασίου Δήμητρα τοῦ Ἰωάννου
- 3) Κεμπερᾶς Εὐάγγελος τοῦ Ἰωάννου

Γ' Αἱ πτυχιακαὶ ἐξετάσεις

Κατωτέρω παραθέτομεν τὰ δοθέντα θέματα εἰς τὰς πτυχιακὰς γραπτὰς ἐξετάσεις τοῦ Β' ἔτους.

Στατιστικὴ Ἐπιχειρήσεων

Ἐξεταστής: **Ἀλέξανδρος Παππᾶς**

Ζήτημα 1 ο ν. Εἰς μηχανὴν κοπῆς φύλλων χάρτου εἰς τὰ δείγματα ἐκ 50 φύλλων τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν ἀνά $\frac{1}{2}$ ὥραν, ὑπὸ κανονικὰς συνθηκὰς παραγωγῆς, εὐρέθη ὁ ἑξῆς ἀριθμὸς σκάρτων ἀνά δείγμα :

α/α	Σκάρτα	α/α	Σκάρτα
1	2	14	4
2	3	15	3
3	3	16	2
4	1	17	1
5	6	18	4
6	1	19	1
7	4	20	5
8	3		20
9	0		
10	5		
11	3		
12	7		
13	2		
	40		

Νὰ καταστρωθῇ ἐπὶ τῆ βάσει αὐτῶν, δελτίον παρακολουθήσεως τῆς παραγωγῆς με ποσοστὰ σκάρτων καὶ νὰ σημειωθοῦν εἰς τὸ δελτίον αὐτὸ καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν 20 πρώτων δειγμάτων.

Ζήτημα 2ο ν. Ποία γενικώς τὰ προτερήματα τοῦ ἐλέγχου διὰ δειγματοληψίας. Εἰδικώτερον ποία εἶναι δικαιότερα ἢ ἀπλή, ἢ διπλή ἢ ἡ συνεχῆς, δειγματοληψία :

Ζήτημα 3ο ν. Ἀναφέρατε μερικά μεγέθη, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ παρακολουθῆ στατιστικῶς ἕνα ἐργοστάσιον τοιμέντου διὰ νὰ μπορῆ νὰ κἀνῃ προβλέψεις διὰ τὸν ὄγκον τῆς ἐτησίας του παραγωγῆς καὶ τὴν κατανομὴν τῆς παραγωγῆς ἀνά τρίμηνον.

Στατιστικὴ Ἀνάλυσις

Ἐξεταστής : *Κωνσταντῖνος Ἀθανασιάδης*

Ζήτημα 1ο ν. Νὰ εὔρεθῆ ἡ ἐλάχιστη τιμὴ τοῦ t εἰς δεῖγμα 27 ζευγῶν τιμῶν x καὶ y , ληφθὲν ἀπὸ τινος διμεταβλητοῦ κανονικοῦ πληθυσμοῦ, ἡ ὁποία νὰ εἶναι σημαντικὴ εἰς ἐπίπεδον σημαντικότητος $\alpha=0,01$.

Ζήτημα 2ο ν. Δίδεται τὸ βάρος ζώντων χοίρων εἰς λίμπρας καὶ τὸ βάρος τοῦ ἐξ αὐτῶν παραχθέντος μπέικον.

χοίρων	μπέικον
βάρος x	βάρος y
125	31
155	46
190	51
202	65
217	72

Νὰ ὑπολογισθῆ : α) ἡ εὐθύγραμμος ἐξίσωσις παλινδρομήσεως τοῦ y εἰς x καὶ τοῦ x εἰς y . β) Ὁ συντελεστὴς συσχέτισεως x καὶ y καὶ ἡ σημαντικότης τούτου γ) ἡ σημαντικότης τῶν συντελεστῶν παλινδρομήσεως καὶ δ) τὰ ὅρια τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν θεωρητικῶν τιμῶν y .

Ζήτημα 3ο ν. Ἡ κατανάλωσις τοῦ τεῖτου — ἡ ὁποία παρίσταται μὲ (x_1) — κατὰ κεφαλὴν, ἢ τιμὴ τούτου — (x_2) — ἢ τιμὴ τοῦ καφέ = (x_3) — κατὰ μονάδα βάρους, διὰ τὴν περίοδον 1929 - 1933 εἰς τὸν Καναδᾶν εἶχον ὡς ἐξῆς :

	x_1	x_2	x_3
1929	3,9	32	20
1930	4,5	31	17
1931	4,1	27	14
1932	3,7	30	15
1933	3,6	32	18

Νὰ ὑπολογισθῆ : 1) ἡ ἐξίσωσις ζητήσεως τοῦ τεῖτου συναρτήσῃ τῆς τιμῆς τούτου καὶ τῆς τιμῆς τοῦ καφέ. 2) Νὰ προδιορισθῆ ἡ μέση μερικὴ ἐλαστικότης τῆς ζητήσεως τοῦ τεῖτου ὡς πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ καὶ ἐπίσης ὡς πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ καφέ.

3) Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ποῖα συμπεράσματα συνάγονται ;

4) Ἡ τιμὴ ἑνὸς ἀγαθοῦ εἰς ἑκάστην τῶν 4 πόλεων κατὰ τὰ 4 τρίμηνα ἑνὸς τρίτου ἔτους ὑπῆρξεν ἡ ἑξῆς :

	Πόλεις			
	A.	B.	Γ.	Δ.
I	6	5	6	5
II	5	4	6,5	5
III	4,5	3,5	4,5	5
IV	6,5	4,5	6	7

1) Ἐρωτᾶται : Ὑπάρχει σημαντικῶς διαφορὰ τῆς τιμῆς μεταξὺ τῶν πόλεων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν τριμήνων ἀφ' ἑτέρου, — ἐπίπεδον σημαντικότητος $\alpha=0,01$. —

2) Νὰ προσδιορισθοῦν αἱ συνιστώσαι τῆς διακυμάνσεως.

Οἰκονομικὴ Στατιστικὴ

Ἐξεταστής : *Εὐστάθιος Μαργαρίτης*

Ζήτημα 1 ο ν.

Νὰ ὑπολογισθῇ ὁ τιμὰριθμος κατὰ τύπον Laspeyres καὶ Paasche, ἂν ἔχωμεν τὰ ἀκόλουθα δεδομένα.

Εἶδη	Ἔτος 1952		Ἔτος 1957	
	q_0	P_0	q_1	P_1
A	5	30	6	32
B	10	12	12	14
Γ	3	50	2	50
Δ	8	25	5	40

Ζήτημα 2 ο ν. Ποῖοι δείκται ὑπολογίζονται διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Χώρας μας (ἀναγράψατε τοὺς σχετικούς τύπους μὲ τὰ διεθνή σύμβολα).

Ζήτημα 3 ο ν. Γράψατε τὰς κανονικὰς ἐξισώσεις τῶν ἐλαχίστων τετραγώνων εἰς τὴν περίπτωσιν ἐξαμολύνσεως μὲ πολυώνυμον τῆς μορφῆς $y = \alpha + \beta x + \gamma x^2$ καὶ μὲ ἐκθετικὴν συνάρτησιν τῆς μορφῆς $y = \alpha \beta x$.

Ζήτημα 4 ο ν. Ποῖαι αἱ συνιστώσαι μᾶς χρονολογικῆς σειρᾶς (ἀναπτύξατε μὲ μεγάλην συντομίαν τὸν ἰδιαιτερον χαρακτήρα ἑκάστης τούτων).

Διοικητικὴ Νομοθεσία

Ἐξεταστής : *Γ. Παπαχατζῆς*

Θέμα 1 ο ν. Περί ποινικῆς εὐθύνης τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ περὶ τῶν λεγομένων «delicta propria».

Θέμα 2 ο ν. Περιορισμοὶ τῆς Συνταγματικῆς ἐλευθερίας τοῦ συνεταίριζεσθαι ἀφορώντες εἰς τοὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους.

Δημογραφική 'Ανάλυσις

Ἐξεταστής : Δ. Κονιδάρης

Α' Ὁμάς

Ζήτημα 1 ο ν. Πῶς ὑπολογίζεται ὁ τύπος ὁ δίδων τὴν πιθανότητα ἐπιβίωσης τῇ χρήσει τοῦ γραφικοῦ τοῦ Lexis ; (Κλειστός πληθυσμός).

Ζήτημα 2 ο ν. Ποῖος ὁ τύπος ὁ δίδων τὴν προσδοκωμένην ζῶν εἰς τὴν ἡλικίαν x καὶ πῶς ὑπολογίζεται αὗτος ; Ποῖον τὸ γραφικόν τῆς στήλης τῆς προσδοκωμένης ζωῆς καὶ ποία ἡ ἔρμηνεία αὐτοῦ;

Ζήτημα 3 ο ν. Περιγράψατε τὸν ὑπολογισμόν ἑνὸς μελλοντικοῦ πληθυσμοῦ τῇ χρήσει τῆς λογιστικῆς καμπύλης.

Β' Ὁμάς

Ζήτημα 1 ο ν. Πῶς ὑπολογίζεται ὁ τύπος ὁ δίδων τὴν πιθανότητα ἐπιβίωσης τῇ χρήσει τοῦ γραφικοῦ τοῦ Lexis ; (Ἄνοικτος πληθυσμός).

Ζήτημα 2 ο ν. Ποῖος ὁ τύπος τοῦ Makeham, εἰς ποίαν ἐξομάλυνσιν προσφέρει ὑπηρεσίας, καὶ πῶς πραγματοποιεῖται ἡ ἐξομάλυνσις αὕτη;

Ζήτημα 3 ο ν. Ποῖαι αἱ στήλαι ἑνὸς πίνακος ἐπιβίωσης καὶ ποῖα τ' ἀντίστοιχα γραφικά των ;

Ἀποτελέσματα

Συμφώνως πρὸς τὰ ἐκδοθέντα ἀποτελέσματα ἔτυχον πτυχίου οἱ κάτωθι κατὰ σειράν ἐπιτυχίας :

- 1) Γκεβέτσης Μιχαὴλ τοῦ Ἀνδρέου
- 2) Τριανταφύλλου Γεώργιος τοῦ Ἀποστόλου
- 3) Καραδήμας Παναγιώτης τοῦ Ἀθανασίου
- 4) Σηπλιόπουλος Γεώργιος τοῦ Δημητρίου
- 5) Μπίρης Ἀπόστολος τοῦ Ἰωάννου
- 6) Μιχαλόπουλος Νικόλαος τοῦ Γεωργίου
- 7) Μπασιάς Χαράλαμπος τοῦ Μιχαήλ
- 8) Ἀγγελοπούλου Ἄννα τοῦ Γεωργίου

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΑΝΕΥΡΩΠΗΣ

Με πρωτοβουλίαν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κινησεως Νέων καὶ τοῦ Συνδέσμου Εὐρωπαϊκῆς Συνεργασίας τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης διοργανώθη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης Συνέδριον ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων.

α) Κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀγορᾶς καὶ Ζώνης Ἐλευθέρων Συναλλαγῶν.

β) Εὐρωπαϊκῆς Κοινοπραξίας Ἀτομικῆς Ἐνεργείας (ΕΥΡΑΤΟΜ).
Εἰς τὸ Συνέδριον αὐτὸ ἐξεπροσωπήθησαν ὅλαι αἱ φοιτητικαὶ καὶ μορφωτικαὶ ὀργανώσεις τῆς Θεσσαλονίκης, τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος. Τὸν «δμίλον ὑπὲρ τῆς Πανευρώπης» τῶν Πτυχιούχων καὶ Σπουδαστῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ. ἐξεπροσώπησεν ὁ πτυχιούχος τῆς Σχολῆς κ. Ἡλίας Κοτρωνᾶρος, τ. Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τῶν Πτυχιούχων τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου ἦτο ἡ κατατόπισις τῶν νέων εἰς τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Εὐρωπαϊκὰ σύγχρονα προβλήματα καὶ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἐνδιαφέροντός των ὁ ἀ τὴν μελέτην καὶ λύσιν των.

Εἰς τὴν ἐναρκτήριον συνεδρίασιν (18 Σεπτ.) προήδρευσε ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Κακριδῆς καὶ ὡμίλησαν πρὸς τοὺς συνέδρους καὶ προσκεκλημένους δ κ. Χατζόπουλος, πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων Μακεδονίας (ὁ ὁποῖος ἀνέλυσε τὴν κρίσιμον θέσιν τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας ἐντὸς μιᾶς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος καὶ τοὺς ἄθλους τοὺς ὁποίους ἐπέτυχε μέχρι σήμερον ἡ ἑλληνικὴ δραστηριότης εἰς τὴν βιομηχανίαν) καὶ ὁ κ. Ἀδαμόπουλος, Διευθυντῆς τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς τοῦ Ε.Β.Ε.Θ. ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ε.Β.Ε.Θ., ὁ ὁποῖος ἐτόνισεν τὴν ζωτικὴν σημεσίαν τῶν προβλημάτων τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ χώρου. Ἀκολούθως ἀπηύθυναν χαιρετισμοὺς οἱ ὀργανωταὶ τοῦ Συνεδρίου καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ὀργανώσεων νέων.

Κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου (19 Σεπτ.), τὸ γενικὸν θέμα τῶν εἰσηγήσεων καὶ συζητήσεων ἦτο : ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία ἐν συναρτήσῃ μετὰ τὴν ὑπαρξιν τῆς Κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀγορᾶς καὶ τὴν συζητουμένην καὶ ὑπὸ διαμόρφωσιν Εὐρωπαϊκὴν Ζώνην Ἐλευθέρων Συναλλαγῶν.

Τὰ βασικὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα ἐθίξαν οἱ εἰσηγηταὶ κ.κ. Καμάρας, Μποκοδός, Φούμπης καὶ Ἀρβανιτόπουλος καὶ περίξ τῶν ὁποίων περὶ εστράφη ἡ συζήτησις ἦσαν :

1 Ἡ οἰκονομία μας εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀγνοήσῃ τὴν ὑπαρξιν μιᾶς τελωνειακῆς ἐνώσεως, ὡς Κοινὴ Ἀγορὰ μετὰ τῶν ἑξ χωρῶν τῆς Εὐρώπης. Συνεπῶς πᾶσα προσπάθεια νὰ ἐμφανισθῇ ἡ χώρα μας ὡς ἀρνούμενη νὰ μετᾶσχη εἶναι προωρισμένη νὰ ἀποτύχῃ.

2. Ἐφ' ἧς στιγμῆς συνειδοποιεῖται ἡ ζωτικὴ διὰ τὸν τόπον μας οἰκονομικο-πολιτικὴ ἀναγκαιότης μιᾶς ἐντονωτέρας συνδέσεώς μας μετὰ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ χώρου ἀνακύπτουν τόσον τὰ ἰδιάζοντα προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει ἡ οἰκονομία μας καὶ οἱ κίνδυνοι διὰ τοὺς ἐπὶ μέρους κλάδους τῆς παραγωγῆς, ὅσον καὶ τὰ εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς συνδέσεως καὶ τῆς τελικῆς μας συμμετοχῆς εἰς τὴν Ε.Ζ.Ε.Σ. ἢ τὴν Κοινὴν Ἀγοράν.

3. Ἡ πρώτη κατηγορία τῶν συμπερασμάτων τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὰς δυσμενεῖς ἐπιδράσεις ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς παραγωγῆς, θίγουν κυρίως τὰς συνθήκας ὑφ' ἃς σήμερον ἐργάζεται ἡ βιομηχανία μας. Αἱ σκέψεις αἱ ὁποῖαι ἐκυριάρχησαν εἰς τὴν ἀντίστοιχον εἰσήγησιν ἦσαν :

α) Ἐκσυγχρονισμὸς («ἐξευρωπαϊσμὸς» ὅπως εἶπε ὁ καθηγητὴς τῆς κ. Ἀδαμόπουλος) τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας. Ἦτοι : ἐντασίς εἰς βιομηχανικὰς ἐπενδύσεις, τελειότερος κεφαλαιουχικὸς ἐξοπλισμὸς, ὀρθολογιστικωτέρα ὀργάνωσις κλπ.

β) Συγκέντρωσις τῆς παραγωγῆς εἰς ὀλίγας μονάδας διὰ νὰ μειωθῇ τὸ κόστος ἐπιτυγχανομένης οὕτω τῆς κατὰ μάζας παραγωγῆς εἰς τοὺς κλάδους ἐκείνους τῆς Βιομηχανίας ὅτινες θὰ ἐξακολουθήσουν ἐργαζόμενοι παραγωγικῶς καὶ μετὰ τὴν τελικὴν ἐνταξιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα.

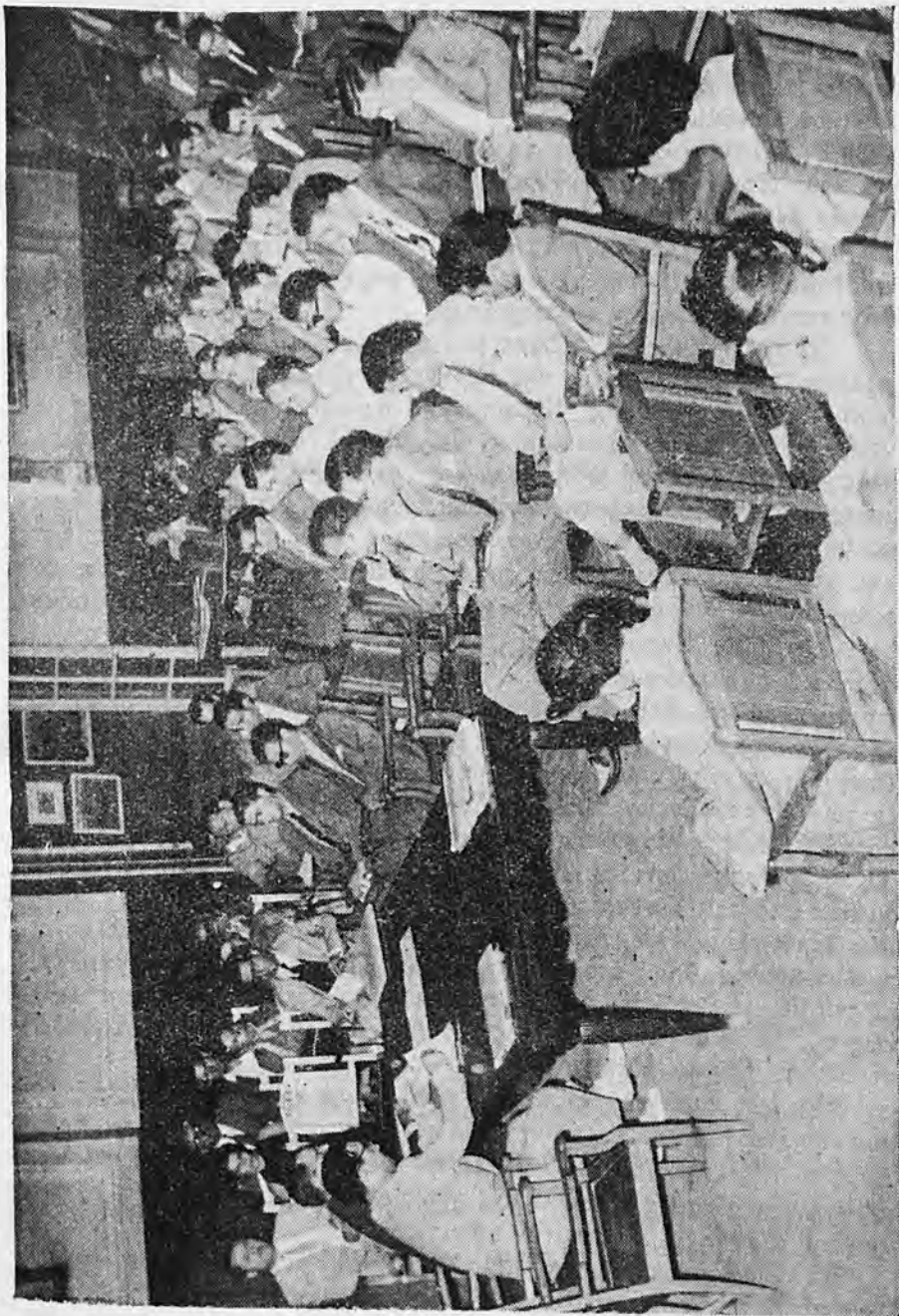
γ) Σειρὰ ἄλλων ἐσωτερικῆς φύσεως μέτρων ἐντὸς τῶν πλαισίων ἐνὸς μακροπροθέσμου οἰκονομικοῦ σχεδίου διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Βιομηχανίας, τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς καὶ τὴν ὑπὸ εὐνοϊκωτέρους ὁρους λειτουργίαν τῆς.

4. Ἡ δευτέρα κατηγορία τῶν συμπερασμάτων ἀφορᾷ τὰ προβλήματα τῆς γεωργικῆς μας παραγωγῆς. Οὕτω καθίσταται σαφές ὅτι λόγῳ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐξαγωγῶν μας σημαντικοὶ κλάδοι τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας θὰ ἀπολαύσουν μεγαλύτερων πλεονεκτημάτων συγκριτικῶς μὲ ἄλλους κλάδους τῆς οἰκονομίας μας ἐπιτυγχανομένων ὑψηλοτέρων εἰσοδημάτων διὰ τοὺς ἀγρότας μας. Ἡ διαπραγματεύσις ὁμως τῶν γεωργικῶν προβλημάτων ἐν σχέσει μὲ τὴν Κοινὴν Ἀγοράν καὶ τὴν Ε.Ζ.Ε.Σ. θέτει ἐν πολιτικὸν θέμα ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ὅτι λόγῳ, τῆς ὑπὸ τῆς Τουρκίας παραγωγῆς ὁμοειδῶν ἀγροτικῶν προϊόντων (καπνὸς κλπ.) καθίσταται ἀναγκαία ἡ χάραξις μιᾶς κοινῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα. Ἡ ταυτότης τῶν συμφερόντων μεταξὺ δύο οἰκονομιῶν δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο.

Τέλος, εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι πρέπει νὰ μειωθῇ ἢ νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἡ παραγωγή ὠρισμένων ἀγροτικῶν προϊόντων (π.χ. σιτηρῶν) ἀντικαθισταμένη δι' ἄλλων καλλιεργειῶν προσφορωτέρων.

5. Ἀλλὰ τὸ κεντρικὸν πρόβλημα τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας παραμένει ἡ ζωτικὴ ἀνάγκη τῆς ἐκβιομηχανίσεως καὶ τῆς οἰκονο-

Ἀπὸ τὸ Συνέδριον τῶν Νέων εἰς τὴν Θεσσαλονίκην

μικῆς ἀναπτύξεως ἢ ὁποῖα προϋποθέτει μίαν ἔντασιν εἰς τὸν ρυθμὸν τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος τοῦλάχιστον διπλασίαν.

Τοῦτο ὁμῶς εἶναι ἐφικτὸν μόνον ὑπὸ τὰς ἐξῆς προϋποθέσεις:

α) Ὅτι ἀσκεῖται μία ἀντίστοιχος πίεσις ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν οἰκονομιῶν, διὰ τὴν ἐπὶ ἀνταγωνιστικῶν θάσεων ταχυστάτην ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ τὴν παράλληλον αὐξήσιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος,

β) ὅτι θὰ χρηγηθῶν ἐπαρκῆ κεφάλαια ἐκ μέρους τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Ἰδρύματος Ἐπενδύσεων διὰ τὴν χρηματοδότησιν βασικῶν ἔργων ἀναπτύξεως καὶ ἐκβιομηχανίσεως, καὶ

γ) ὅτι πρὸς τοῦτο θὰ κινηθῶν αἱ δυνάμεις τῆς ἐσωτερικῆς ἀποταμιεύσεως διὰ τῆς μειώσεως τῆς ροπῆς πρὸς κατανάλωσιν, τοῦλάχιστον τῶν ὑψηλῶν εἰσοδημάτων.

Ἡ τρίτη ἡμέρα (20 Σεπτ.) τοῦ Συνεδρίου ἀφιερῶθη εἰς τὴν μελέτην τοῦ προβλήματος τῆς Εἰρηνικῆς χρησιμοποίησεως τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινοπραξίας Ἀτομικῆς Ἐνεργείας (ΕΥΡΑΤΟΜ). Οἱ κ. κ. Φίλιας καὶ Ἐξακουστὸς ἀνέπτυξαν τοὺς λόγους οἱ ὅποιοι ὠδήγησαν εἰς τὴν ΕΥΡΑΤΟΜ, τὰς λεπτομερείας τῆς λειτουργίας τῆς καὶ τὰς κοινωνικὰς ἐπιδράσεις τὰς ὁποίας θὰ φέρῃ εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον ἢ εἰρηνικῆ χρησιμοποίησις τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας. Ἐν συνεχείᾳ, ἐπὶ θεθέντος ἐρωτήματος τοῦ εἰσηγητοῦ κ. Ἐξακουστοῦ ἐὰν τὸ παρ' ἡμῖν ἐφαρμοζόμενον σήμερον σύστημα Ἐκπαιδεύσεως ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς συγχρόνους ἀνάγκας, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ «Ὁμίλου ὑπὲρ τῆς Πανευρώπης» τῶν πτυχιούχων καὶ σπουδαστῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ. Ἀθηνῶν ἀπήντησεν ἀρνητικῶς τονίσας τὴν ἀνάγκην μιᾶς νέας ὠθήσεως τῆς τεχνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, μόνης δυναμένης νὰ ἐπιλύσῃ πολλὰ ἐκ τῶν ἀνακυφάντων προβλημάτων καὶ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἤθελον προκύψαι ἐκ τῆς εἰρηνικῆς χρησιμοποίησεως τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας. Ὁ αὐτὸς ἐκπρόσωπος κ. Κοτρωνᾶρος προέτεινε τὴν σύνταξιν ψηφίσματος ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου καὶ ἀποστολὴν τούτου εἰς τὴν ἐν Ἀθῆναις ἐδρεύουσαν ἐνδεκαμελῆ Ἐπιτροπὴν Παιδείας καὶ εἰς ὃ ψήφισμα νὰ αἰτῆται ὅπως σοβαρῶς ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ἢ ὡς ἀνω ἀνάγκη. Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου διεξήχθη εὐρεῖα συζήτησις, ριφθείσης τελικῶς τῆς ἰδέας ὀργανώσεως ἐνὸς νέου Συνεδρίου Νέων πρὸς ἀποκλειστικὴν συζήτησιν αὐτοῦ.

Γενικῶς κατὰ τὴν συζήτησιν περὶ εἰρηνικῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας ἐξεφράσθη ὁ θαυμασμὸς διὰ τὴν μεγάλην πρόσδοκον τῶν πυρηνικῶν ἐρευνῶν δι' εἰρηνικοῦ σκοποῦς καὶ ἢ ἔλπις ὅτι αὐτὴ ἢ νέα δύναμις καταλλήλως χρησιμοποιομένη θὰ φέρῃ εὐημερίαν καὶ εἰρήνην εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Τὸ Συνεδριον ἔκλεισε (21 Σεπτ.) μὲ μίαν ὁμόφωνον εὐχὴν ὅπως τὸ Κυπριακὸν πρόβλημα εὕρῃ τὴν ὀρθὴν λύσιν του ἐντὸς τοῦ πνεύματος τῆς εἰλικρινοῦς συνεργασίας τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς αὐτοδιαθέσεως.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΥΠΟΤΡΟΦΩΝ

Δημοσιεύομεν εἰς τὰς κατωτέρω σελίδας ἐντυπώσεις ἐκ Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Ἀμερικῆς σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων τῆς Σχολῆς μας, οἱ ὅποιοι ἀπεστάλησαν ὡς ὑπότροφοι δι' εὐρυτέρας σπουδᾶς. Ἡ Σχολὴ ἐπωφελεῖται τῆς εὐκαιρίας ταύτης διὰ νὰ ἐκφράσῃ καὶ πάλιν τὰς εὐχαριστίας της πρὸς τὴν Γαλλικὴν Πρεσβείαν, τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Ἱστορικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Βερώνης καὶ πρὸς τὸν Ροταριανὸν Ὅμιλον, διότι ἐξέλεξαν καὶ ἀπέστειλαν τοὺς ἐν λόγῳ ὑποτρόφους, ὡς καὶ διὰ τὴν στοργὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον των ὑπὲρ αὐτῶν. Αἱ ἐν λόγῳ ἐντυπώσεις τῶν ὑποτρόφων ἀνεκοινώθησαν διὰ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων χάρις εἰς τὴν μέριμναν τοῦ κ. Ν. Κατσαροῦ καὶ τῆς Διδος Λ. Τάσου.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑ

ΤΟΥ ΥΠΟΤΡΟΦΟΥ Κ. ΝΙΚΟΥ ΔΕΛΑΚΗ

Υπάρχουν στην ζωή μας στιγμές που είναι μεγάλες στιγμές. Μια τέτοια για μένα υπήρξε όταν μου έλαχε μία υποτροφία από αυτές που με τόση φιλόφρονα γενναιοδωρία απανέμει η Γαλλική Δημοκρατία σε σπουδαστές και νεαρούς επιστήμονες διαφόρων χωρών που αλλιώς δεν θά μπορούσαν να έλθουν για ανώτερες σπουδές στη Γαλλία.

Να γνωρίσης καινούργιες χώρες, να κάμης σπουδές οικονομικές σε μια χώρα οικονομική πιδ προηγμένη από την δική σου είναι μια τύχη. Μά ασφαλώς η τύχη είναι διπλή όταν η χώρα αυτή είναι η Γαλλία.

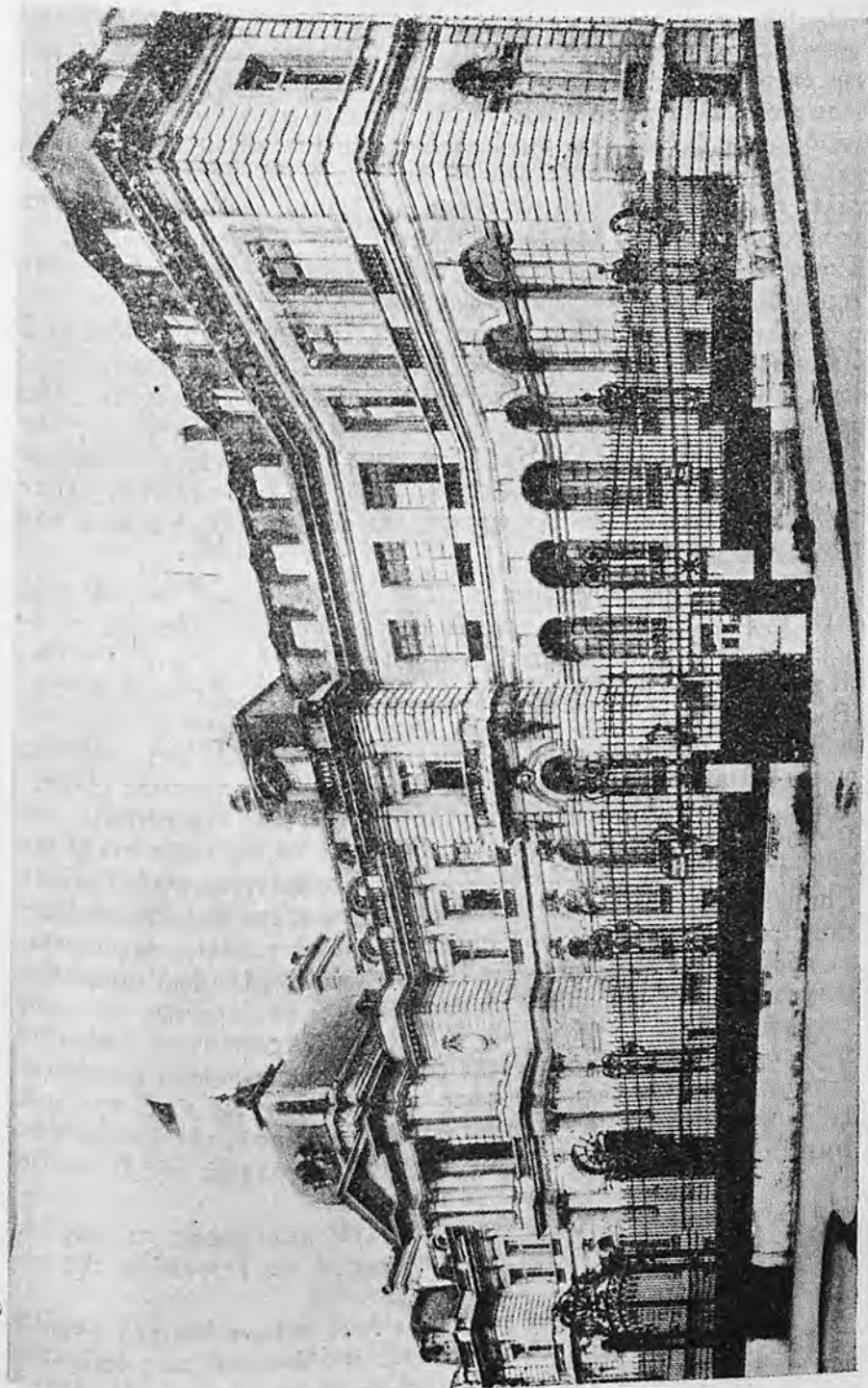
Στην πέραν από τον Σαβο και την Αδριατική Ευρώπη, στην Ευρώπη που δεν έμεινε, που δεν εσταμάτησε την εξέλιξί της η παρούσα του Τούρκου, χώρες οικονομικά προηγμένες υπάρχουν πολλές.

Και στον αρχαίο Ελληνικό Κόσμο αί Συρακοῦσαι, η Κόρινθος, η Μίλητος στην οικονομική ανάπτυξη ήσαν τουλάχιστον ίσες με τας Αθήνας, αλλά μόνη ήταν «... Ελλάδος Ελλάς Αθήνη...» για την πνευματική και καλλιτεχνική της καλλιέργεια. Και στον νεώτερο Ευρωπαϊκό Κόσμο την θέσι της Αθήνας εκράτησε και κατέχει η Γαλλία.

Για τον σπουδαστή των οικονομικών και βιομηχανικών σπουδών που κατάγεται από χώρα οικονομικά υποανάπτυκτη, κάθε γη που τον ούρανό της σχίζουν αί καπνοδόχοι της βαρειάς βιομηχανίας είναι γη επαγγελίας για την ειδικότητά του.

Για καθέναν όμως και ιδιαίτερα για κάποιον που κατάγεται από την χώρα που πρώτη έδωσε στον κόσμο το υπόδειγμα του ανθρώπου ως ελευθέρου πολίτου της δημοκρατίας, η Γαλλία που τον ούρανό της λογχίζουν όχι μόνο καπνοδόχοι εργοστασίων αλλά και οι flèches των γοθικών Cathédrales είναι δεύτερη πατρίδα.

Τὸ Μέγαρον τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Παρισίων,
ὅπου σιγάζεται τὸ περίφημον Centre de préparation
dans l'administration des affaires

είναι τὸ μεγάλο σχολεῖο πού μορφώνει τὸν ἄνθρωπο στὴν πληρότητά του.

Ἡ Σχολή πού με ἐτίμησε με τὸ πτυχίο της, με ἐδίδαξεν Οἰκονομική τῶν ἐκμεταλλεύσεων, Λογιστική, Ὀργανωτική, με τίς παραδόσεις της, ἀλλὰ περισσότερο θὰ τῆς χρεωστώ χάρη διότι με τίς ἄλλες δραστηριότητές της, τίς διαλέξεις, τίς ἐπισκέψεις στὰ μουσεῖα καί στὰ μνημεῖα πού ὁ ἑλληνισμὸς ἄφισε στὴ γῆ μας στίς τρεῖς μεγάλες περιόδους του, μοῦ μετέδωσε τὴν διάθεσι πνεύματος πού τόσο ὠραία ἐκφράζει ἕνα ἀπὸ τὰ συνθήματά της «Ἔσο μορφωμένος... Καλὸς καί ἄξιος Ἕλληνας... φίλος τῆς Ἐλευθερίας καί τῆς δικαιοσύνης ἔμπλεος ἀνθρωπιστικῶν ἰδανικῶν».

Μ' αὐτὴν τὴν διάθεσι πνεύματος ἦλθα στὴ Γαλλία. Καί στίς διάφορες Σχολές ὅπου ἐφοίτησα ἐγνώρισα καλλίτερα τὸν Καρτέσιο, τὸν Claude Bernard, τὸν Fayol καί τοὺς σημερινούς συνεχιστὰς τῆς μεγάλης παραδόσεως των. Ἦλθα σ' ἐπαφή με τὴν νομικὴ εἰς τὴν οικονομικὴ σκέψι τῆς Γαλλίας. Στὰ μεγάλα ἐργαστᾶσια ἐθαύμασα τὰ ἐπιτεύγματα τῆς γαλλικῆς τέχνης. Διηύρυνα ἔτσι τὴν ἐπαγγελματικὴ μου κατάρτισι καί τὰ ἀποκτῆματά μου αὐτὰ μπορῶ κατὰ κάποιον τρόπο νὰ τὰ μετρήσω.

Πῶς θὰ μπορέσω ὅμως ποτὲ νὰ ἐκτιμῶσω στὴ σωστή τους ἀξία τὰ ἀποκτῆματα τῆς γενικῆς μου μορφώσεως; Αὐτὰ με τὰ δόξα ἀσυνείδητα σὲ διαποτίζει ἢ μόνη διαμονή σου στὴ Γαλλία. Ἡ γνωριμία τῶν καλλιτεχνικῶν τῆς θησαυρῶν, οἱ τόσες ὁμορφιές της. Ἡ αὐστηρὴ ἐπιβλητικότητα τῶν ρομαντικῶν ἐκκλησιῶν, δηλ. τὸ θαῦμα τῶν γοθικῶν τῆς Cathédrales ἀπὸ τὸν φειδικῆς ἀρμονίας Notre - Dame τοῦ Παρισιοῦ, τὴν ἀλεκτής μεγαλοπρεπεῖας Cathédrale τοῦ Aebi ὡς τὴν ἀνυπέβλητης ὁμορφίας Cathédrale τοῦ Reims με τοὺς χαριτωμένους ἀγγέλους καί τὰ ἄλλα κλασσικῆς τελειότητος γλυπτὰ της, ἢ τὸ εὐθραυστο κομψοτέχνημα τῆς Sainte Chapelle τῆς Cité καί τὰ παλάτια τοῦ Loire, ἀπὸ τὰ ποιητικὰ Chevenonceaux ὡς τὸ περίτεχνο Chambord καί τὰ παλάτια, τὰ μνημεῖα, τὰ πάρκα, à La Française, τοῦ Παρισιοῦ καί τῆς Ile de France. Καί οἱ θησαυροὶ πού στεγάζουν τὰ μουσεῖα της· τὰ ἔργα τῶν ταπεινῶν τεχνιτῶν πού στὴν πέτρα, τὸ ξύλο ἢ τὸ ἐλεφαντόδοντο ἐχάραξαν ἢ με τὰ πινέλλα ἐξέφρασαν τὴν εὐλάβειά τους ἀνώνυμοι ἢ ἐπώνυμα ἐτραγοῦδησαν τὴν ζωὴ, τὴν φύση καί τὴν ὁμορφιά τους, ἀπὸ τοὺς Le Nain, De la Tour, Goujon ὡς τὸν Carpeaux, τὸν Rodin τοὺς Impressionistes, τοὺς Fauves καί τοὺς ζωγράφους τῆς École de Paris.

Δέκα αἰῶνες μεγάλης τέχνης προσφέροντας μύριες στιγμὲς λεπτῆς συγκινήσεως καλλιεργοῦν αἰσθηματικὰ τὸν ἐπισκέπτη τῆς μεγάλης αὐτῆς χώρας.

Καί τί νὰ πῶ ὕστερα γιὰ τὸ γαλλικὸ πνεῦμα ἀπὸ τὴν μεγάλη ποίηση, τὸν πεζὸ λόγον, τὸ θέατρο πού σοῦ ἀνοίγουν τοὺς ὀρίζοντας τῆς σκέψεως ἐπάνω στὰ μεγάλα προβλήματα τῆς ζωῆς καί τῆς ἀνθρώπινης συνείδησης.

είρωνικό chansonnier που σέ βοηθεῖ νά ξεχάσης τὰ καθημερινὰ προβλήματα της ἢ νά τὰ πάρης ἀπὸ τὴν εὐθυμὴ τους πλευρὰ :

Ἔπειτα στὴ Γαλλία συμβαίνει κάτι παράξενο (στὴν πρώτη ἀντιμετώπισί του) γιὰ τὸν Ἕλληνα: Ὅσο καλλίτερα τὴν γνωρίζεις καὶ τὴν ἀγαπᾷς τὴν Γαλλία τόσο περισσότερο καταλαβαίνεις καὶ ἀγαπᾷς τὴν Ἑλλάδα.

Καὶ εἶναι φυσικό. Τὴν ψυχικὴ καὶ πνευματικὴ ὁμορφιά τοῦ ἀνθρώπου ἐδόξασε στὴ βυζαντινὴ περίοδο ὁ Ἑλληνισμός· τὸν ἀνθρώπο καὶ τὴν ὁμορφιά του στὴν ἀρμονικὴ καλλιέργεια καὶ σύμμετρη ἀνάπτυξη τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος ὡς ἀτόμου καὶ στὴν ἀρμονικὴ του συμβίωσι· ὡς πολίτου ἐλάτρευσε στὴν Ἀρχαία. Ἀλλὰ τί ἄλλο παρὰ λατρεία τῆς ὁμορφιάς καὶ τοῦ πνεύματος εἶναι ὁ γαλλικὸς πολιτισμός; Τί ἄλλο παρὰ δόξα τοῦ πνεύματος τοῦ πολίτου εἶναι ἡ διακήρυξις τῶν Δικαιωμάτων. Ἔτσι οἱ δύο Πατρίδες ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Γαλλία συναντῶνται· στὰ κοινὰ τους ἀνθρωπιστικὰ ἰδανικὰ ποὺ μιὰ γιὰ πάντα συνοψίσθησαν στὴν φράσι «ὡς χάριση ὁ ἀνθρώπος ἔτι ἀνθρώπος εἶη» καὶ δίκαια ὁ ποιητὴς μας εἶπε «δοιοις Ἑλλην γεννηθῆ καὶ Γάλλος εἶναι ἀκόμα».

Θὰ χρεωστῶ πάντα χάρι· στὴν Σχολή μας ποὺ μὲ προετοίμασε, μὲ κατέστησεν ἱκανὸ νά διεκδικήσω καὶ μὲ ὑπεστήριξε νά πάρω τὴν γαλλικὴν ὑποτροφία καὶ θὰ εἶμαι εὐγνώμων στὴν ἐν Ἀθήναις Πρεσβεΐα τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ποὺ μοῦ τὴν ἀπένευμε. Καὶ θὰ θυμᾶμαι πάντα εὐλαβικὰ τοὺς καθηγητὰς τῶν παρισινῶν Σχολῶν ὅπου ἐφοίτησα καὶ ἰδιαίτερα τὸν ἀείμνηστο Διευθυντὴ τοῦ Ε. Ο. Σ. Τ. Danty · Lafrance, χάριμα ἀνθρωπιάς καὶ εὐγενείας ἀληθῶς γαλατικῆς.

Καὶ ἐπάνω ἀπὸ ὅλα θὰ χρεωστῶ χάρι στὴν Γαλλικὴ Κυβέρνηση γιὰ τὴν παντοειδῆ μέριμνα ποὺ περιβάλλει τοὺς ὑποτρόφους της.

Ἡ ζωὴ μας εἶναι ἓνα πλῆθος ἀπὸ στιγμές. Οἱ περισσότερες μικρὲς καὶ ἀσήμαντες καὶ γι' αὐτὸ ἀνώνυμες. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ στιγμὲς ποὺ εἶναι μεγάλες στιγμὲς. Κι' αὐτὲς ἐπώνυμες. Γιὰ μένα μιὰ ἀπ' τὶς μεγαλύτερες λέγεται Γαλλία.

N. ΔΕΛΑΚΗΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑ

της ύποτροφου Φανής ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

Πριν δυό χρόνια κάποια μέρα ξεκίνησα να δώ τον κόσμο. Έτσι θά μπορούσε ν' άρχιζε ένα παραμύθι, μόνο πού τά δια συνέδησαν τότε κάθε άλλο παρά παραμύθι ήταν.

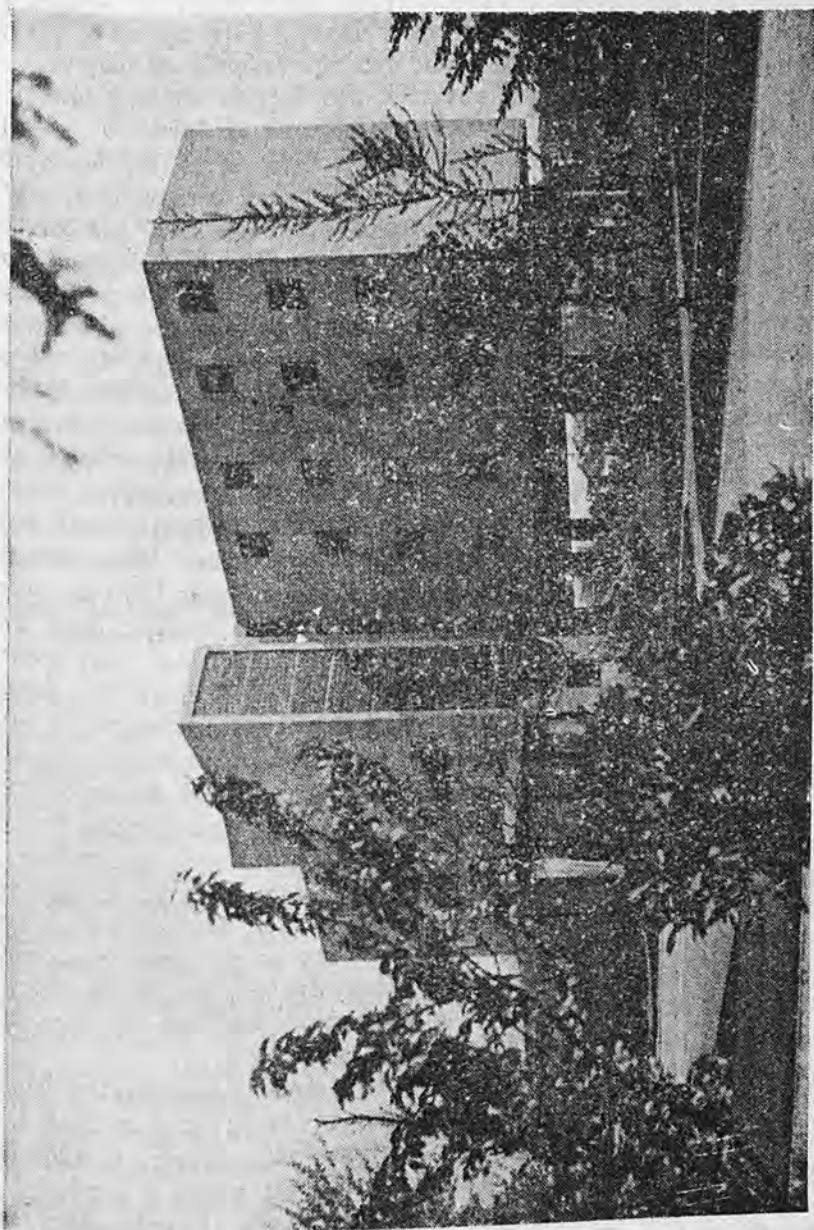
Αυτή την στιγμή πού γράφω δέν θυμάμαι πού άπ' δλα στάθηκε τó περισσότερο έντυπωσιακό γεγονός. Νομίζω πώς δλα έξ' έσου. Ίσως τó ταξίδι Αθήνα - Παρίσι με τραίνο. Γιατί θυμάμαι πώς δλάκερες τρεις μέρες και τρεις νύχτες δέν έκλεισα μάτι άπό τή λαχτάρα νά τά δώ δλα και νά τ' άκούσω δλα πού θά γίνονταν σ' αυτό τó διάστημα. Δέν παίρνει

ó χώρος νά σάς πώ με λεπτομέρειες ότι είδα σ' αυτό τó ταξίδι τών 12 ώρων. Έκείνο πού μπορούσε ν' άφίση τόν κάθε πρωτόπειρο άπό ταξίδια έκπληκτο και πού έτσι έγινε και μαζί μου και πού άξίζει ν' αναφέρω έδω, ήταν τó πώς μια συνοριακή γραμμή μπορούσε ν' αλλάζει τά πάντα, ανθρώπους, νοοτροπίες, ράτσες, τοπία. Έλλάδα - Γιουγκοσλαβία, Γιουγκοσλαβία - Ιταλία, Ιταλία - Έλβετία, Έλβετία - Γαλλία κ.λ.π. Άλλοι άνθρωποι και έξωτερικά και έσωτερικά άλλο τελείως τοπίο. Είναι αλήθεια έκπληκτική αυτή ή τεράστια διαφορά. Άξίζει, δέκα χιλιάδες φορές άξίζει, νά κάνης τó ταξίδι κάτω άπό τούς ίδιους όρους, στην τρίτη θέση, καθισμένη μ' άλλους έπτά ανθρώπους, άλλοτε Γιουγκοσλαβούς, άλλοτε Ιταλούς, άλλοτε Έλβετούς, μπορείς νά μάθης ένα σωρό πράγματα πού σ' άλλη περίπτωση δέν θά ήταν δυνατόν.

Είπα πώς θάφταναν στο Παρίσι και πώς θά κοιμώμουνα 2 - 3 μέρες συνέχεια. Έκει όμως μόλις έφτασα, ξανάνοιξα τά μάτια μου όσο έπαιρνε, τέντωσα τ' αυτιά μου και πάλι μ' έπιασε ό ίδιος φόβος μήπως δέ προλάβαινα νά δώ ή ν' άκούσω τά δια θά συνέδαιναν γύρω μου, αλλά εκεί ούτε έκατό ούτε χίλια ζευγάρια μάτια και αυτιά δέν σου φτάνουν για νά προλάβης.

Νομίζω πώς δέν τó άγάπησα τó Παρίσι άπό τήν πρώτη στιγμή πού τó είδα, αυτός ό συννεφιασμένος συνέχεια ουρανός με τά μουντά γκριζα σπίατα μου πλάκωσε τήν ψυχή. Όσο όμως περνούσε ό καιρός, άρχισε νά με μαγεύη και μένα όπως κι' όλον τόν άλλον κόσμο πού έτυχε νά ζήση εκεί. Τί είναι αυτή ή μαγεία; Δέν ξέρω τί νά πώ. Πιστεύω πώς είναι όλη εκείνη ή ατμόσφαιρα τού Παρισιού πού δέν δίνεται με λόγια και πού αν δέν τήν ζήσης δέν μπορείς νά τήν νοιώσης. Στην κάθε ώρα πού περνά μπορείς νά έχης και μια χαρά και μια άπόλαυση όποιασδήποτε μορφής, έξαρτάται άπό τήν δική σου

Ἀπὸ τὴν Πανεπιστημιακὴν πόλιν τῶν Παρισίων :
τὸ Ἑμβεικὸν περίπτερον, ἔργον τοῦ περιφήμου
ἀρχιτέκτονος I.e Corbusier

ποιότητα να εκλέξης. Στο Παρίσι: δεν πρέπει να πλήττεις ούτε μια στιγμή παρά μόνο αν το θελήσεις, χαρές πνευματικές, αισθητικές, καλλιτεχνικές, ψυχικές. Μουσεία, εκθέσεις, θέατρα, συναυλίες, ρεσιτάλ, μπαλέττα και ότι άλλο θελήσει η ψυχή σου. Έτυχε φορές να περπατήσω πάνω από 10 ώρες στην πόλη του Ντεκάρτ, του Μαλαρμέ, του Βερλέν, του Βίκτωρ Ουγγώ, του Ροντέν, του Σεζάν, του Μπερλιόζ, ξεχνώντας τελείως την κούραση. Αυτή την πόλη την γαμάτη παράδοση είναι βέβαια πώς όσο την γνώριζα με μάγευε.

Είναι αξιοσημείωτη η φροντίδα που δείχνει αυτός ο τόπος για τους νέους και μάλιστα για την σπουδάζουσα νεολαία.

Η Πανεπιστημιούπολη με τα άνετα κτίρια, με τις ωραίες αλλεές, με τις μεγάλες βιβλιοθήκες, με τα ζεστά έντευκτάρια, με το θέατρό της, το σινεμά της, τα καθαρὰ έστιατόρια είναι μια αληθινή δαση. Ο κάθε φοιτητής στην Γαλλία οποιασδήποτε φυλής και χρώματος μπορεί να γευτή ότι του προσφέρει ο τόπος. Τα φτηνά είσιτάρια ειδικά γι' αυτόν στα θέατρα, στις εκθέσεις, στα μουσεία και γενικά σε κάθε εκδήλωση κάνει εύκολη τη συμμετοχή του. Το φαγητό του πλήρες για κάθε ημέρα το εξασφαλίζει με ένα άστετο αντίτιμο στα φοιτητικά έστιατόρια. Μας κάνουν έντύπωση ιδιαίτερα έμας τους Έλληνες δι' αυτά γιατί στην χώρα μας δεν υπάρχει ούτε η στοιχειωδέστερη πρόνοια για τους νέους που σπουδάζουν.

Αξίζει όμως και κάτι άλλο να σημειώσω εδώ μια και τούτο το γραπτό πρόκειται σπουδαστές να το διαβάσουν. Μέσα στους 8 μήνες που έμεινα στο Παρίσι ποτέ δεν άκουσα τους Γάλλους φοιτητές να ασχολούνται με συζητήσεις που δυστυχώς πολλές ώρες απασχολούν τους δικούς μας νέους. Πάντα οι συζητήσεις ήταν ποιότητες, για νέο διεθλί που κυκλοφόρησε, για την έκθεση που άνοιξε, για την συναυλία που έγινε, για το ρεσιτάλ που πρόκειται να γίνει, για τα προσωπικά τους προβλήματα σχετικά πάντοτε με την καρριέρα τους κ.λ.π. Ένω είναι νεολαία που έχει μια αναμφισβήτητη κατάπτωση κι' αυτό το βλέπει από τον εξεζητημένο τρόπο που έμφανίζονται, που εκφράζονται, από τα σχήματα που προσπαθούν να κάνουν, εν τούτοις, είναι μια νεολαία με αναντίρρητες πνευματικές αγωνίες που ψάχνει ένα δρόμο, που ένδεχομένως δεν έχει ακόμα βρει.

Όσο κι αν αγαπήσης αυτόν τον τόπο με τις τόσες χάρες νοιώθεις πάντα ξένος γιατί έτσι σε βλέπουν εκείνοι, δεν θά σε δεχτούν και δεν θά σε αγκαλιάσουν μ' αυτήν την αγάπη και την φροντίδα που ξέρουν μονάχα εδώ οι άνθρωποι.

Όταν ύστερα από 8 μήνες έφρευα από το ξενοδοχείο, ήμουνα τελείως ξένη γι' αυτούς όπως την πρώτη στιγμή που πάτησα εκεί. Έδώ πάσχομαι για τους δικούς και για τους ξένους, η κάθε ώρα τους χαράς η λύπης είναι ώρα και δικής μας χαράς η λύπης.

Τώρα ξέρω γιατί οι ξένοι λατρεύουν την Ελλάδα γιατί πουθενά στον κόσμο δεν θά βρης τον γαλάζιο της ουρανό, τις ακρογιαλιές της το χρώμα της θάλασσας κι' αυτήν την καλωσύνη και την φιλοξενία των ανθρώπων της.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

τῆς ὑποτρόφου Ἀφροδίτης ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗ

Διὰ πρώτην φοράν ταξιδεύετε εἰς τὸ ἐξωτερικόν; Ποῖαι αἱ ἐντυπώσεις σας;

Πράγματι, διὰ πρώτην φοράν ἐταξίδευσα εἰς τὸ ἐξωτερικόν καὶ τώρα προσπαθῶ ν' ἀναπολήσω τὰ αἰσθήματά μου καὶ τὰς σκέψεις μου κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ τραίνου, τὸ ὅποιον διὰ τῆς Γιουγκοσλαβίας θὰ μᾶς ἔφερνε στὴν Ἰταλία, τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ μας. Ὡς κόμματα διεδέχοντο κατὰ τὴν ἀναχώρησίν μου τὰ αἰσθήματα καὶ αἱ σκέψεις, μὲ κυρίαρχον πάντοτε τὸ αἶσθημα τῆς «φυγῆς», ἡ ὁποία ἔχει καταλάβει τὸν μεταπολεμικὸν κόσμον, διότι εἰς αὐτὴν τὴν λέξιν ἐκφράζεται ἡ ἀνησυχία τῆς ἐποχῆς μας, ἡ περιέργεια, ἡ ἀνία, ἡ ἀνάγκη τῆς ἀλλαγῆς. Συγχρόνως ὅμως αἰσθάνεται κανεὶς ἕνα σφιγξίμο στὴν ψυχὴ διότι ἀποχωρίζεται ἀπὸ τοὺς δικούς του, ἀπὸ τὴν πολυκατατημένη Πατρίδα. Παρὰ τοῦτο μεγάλη ἡ χαρὰ ποὺ φεύγεις.

Ὡστε διήλθατε διὰ τῆς Γιουγκοσλαβίας; Τί σκέπτεσθε διὰ τὴν φίλην αὐτὴν χώραν;

Νομίζω ὅτι, ταξιδεύοντας, πρέπει κανεὶς μὲ ἀγάπη νὰ βλέπῃ τοὺς ἄλλους λαοὺς οἱ ὅποιοι καὶ αὐτοὶ στὴν διαδρομὴ τῆς Ἱστορίας ὑπέφεραν καὶ μέσα εἰς τὰς δυνατότητάς του ὁ καθεὶς προσπάθησε νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος. Νομίζω ὅτι ἡ γενικὴ μου ἐντύπωσις ἀπὸ τὴν γείτονα αὐτὴν Χώραν, μὲ τὴν ὁποίαν τόσοι, εὐτυχῶς, δεσμοὶ μᾶς συνδέουν, εἶναι ὅτι ἡ ἰδέα τῆς Βαλκανικῆς Ἐνώσεως ἴσως εἶναι κάτι τὸ ἀκατανόητον διότι, βεβαίως, ὑπάρχουν κοινὰ συμφέροντα ὄλων τῶν Λαῶν τῆς Βαλκανικῆς, ἀλλὰ ἡ Γιουγκοσλαβία πρέπει κυρίως νὰ θεωρηθῇ, τουλάχιστον κατὰ τὸ μεγαλύτερόν της τμήμα, ὡς ἡ χώρα τοῦ Δουνάβεως καὶ τῆς Ἀδριατικῆς. Εὖρον κατὰ τὰς ὀλίγας ἡμέρας τῆς ἐκεῖ διαμονῆς μου ὅτι οἱ Γιουγκοσλαῦοι πιθανὸν νὰ μὴ ἔχουν τὸ ἐπίστρομα τοῦ Εὐρωπαίου, ἀλλ' εἶναι ἀπλοὶ, ἀφελεῖς, εὐκρινεῖς καὶ φιλόξενοι. Τὸ Βελιγράδιον χάρις εἰς τὸν βομβαρδισμὸν τῶν Γερμανῶν, τὸ αἰώνιον αὐτὸ δνειδὸς εἰς θάρος ἐνὸς Λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπεθύμει νὰ ζήσῃ ἐλεύθερος, καὶ χάρις εἰς τὴν ἰδιαιτέραν μέριμναν τοῦ Τίτο, θὰ γίνῃ μίαν ἡμέραν μιὰ ὡραία καὶ ὀργανωμένη πόλις. Οἱ Γιουγκοσλαῦοι ζοῦν λιτὰ ἀλλὰ ἔχουν τὴν φιλοδοξίαν νὰ μεταβάλλουν τὴν γεωργικὴν τῶν χώρων εἰς κέντρον βιομηχανικόν. Θυσιάζουσιν, ὅπως λέγουν τὸ παρόν, διὰ τὴν πραγματοποίησιν ἐνὸς μέλλοντος, ὅπου ὁ Γιουγκοσλαβικὸς λαὸς θὰ ζήσῃ μὲ πολὺ βελτιωμένον τὸ βιοτικόν του ἐπίπεδον. Εἰς τὸ ση-

μείον αυτό διαπιστώνει κανείς την υπερηφάνειαν και τον σωβινισμό του Γιουγκοσλαβικού λαού. Μετά τα κύρια αυτά χαρακτηριστικά των Γιουγκοσλαβών είναι δυνατόν να εξηγήσει κανείς δολόκληρον την ιστορίαν των.

Είπατέ μας ποίος ο σκοπός του ταξιδιού σας εις την 'Ιταλίαν;

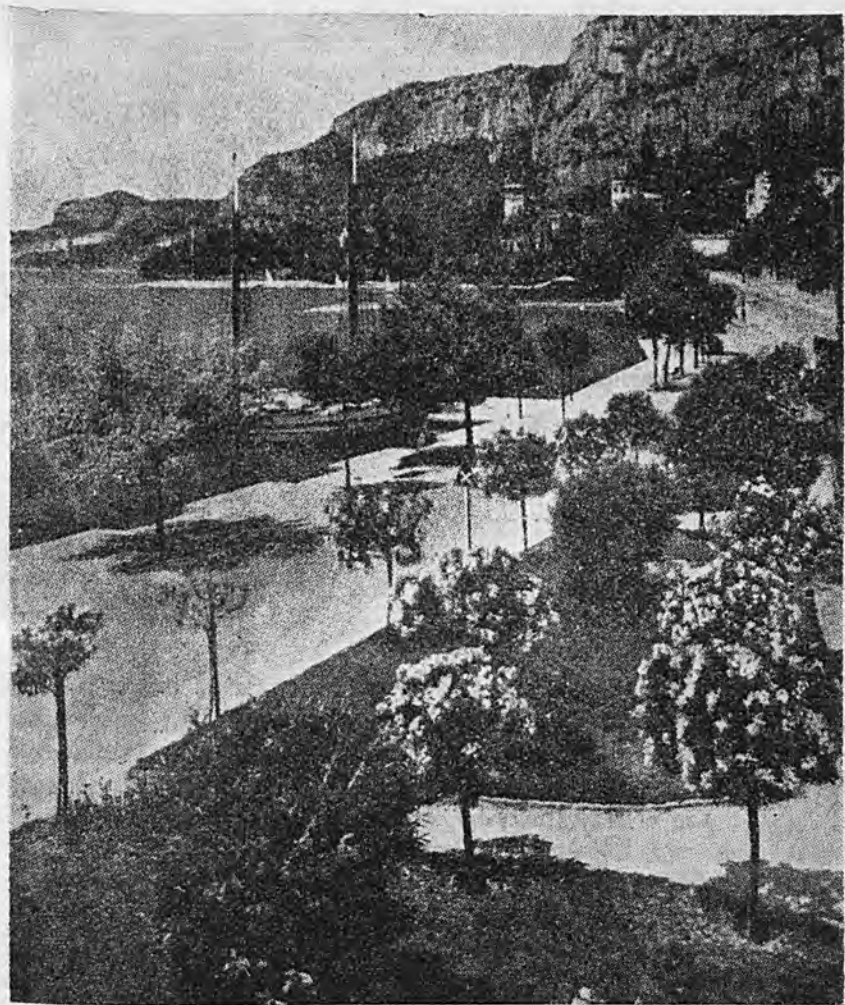
Τὸ «Πνευματικὸν Κέντρον» τῆς 'Ιταλίας ὀργανώνει κατ' ἔτος μίαν σειράν μαθημάτων σχετιζομένων μετὰ τὸν 'Ιταλικὸν πολιτισμὸν, τὴν 'Ιταλικὴν ἱστορίαν καὶ Τέχνην, μετὰ τὸν σκοπὸν τὴν ἐξέτασιν τῆς Τουριστικῆς ἀξίας τῆς 'Ιταλίας εἰς τοὺς σπουδαστικοὺς κύκλους καὶ τὴν πρῶθησιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἰδέας μεταξὺ τῶν νέων.

Τὸ ἐν λόγῳ «Πνευματικὸν Κέντρον» ἔχει ἀναθέσει τὴν ὀργάνωσιν «Θερινῶν μαθημάτων», εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν τῶν 'Ιστορικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Βερόνας εἰς τὴν Γκάρνταν, πρωτεύουσαν κοινότητα τῆς περιφέρειου διὰ τὰς φυσικὰς καὶ τεχνητὰς καλλονὰς τῆς λίμνης τῆς Γκάρντας.

Κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῆς Σχολῆς τῆς Βερόνας, τὸ «Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν» ὅπερ ἔχει ἰδρύσει ἢ πρωτοπόρος καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, ἐξέλεξε ἐμὲ καὶ τὴν Δα Μαρίαν Παπαστάμου διὰ νὰ παρακολουθήσωμεν τὰ μαθήματα ταῦτα. Τὰ ἐξοδα τῆς παραμονῆς εἰς Γκάρνταν ἐπιδαρύνουν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐκεῖ τοπικοῦ Τουριστικοῦ Γραφείου.

Χάρις εἰς αὐτὴν τὴν τιμητικὴν ὑποτροφίαν ἐπεσκέφθην τὴν ὥραν καὶ γλυκεῖαν αὐτὴν χώραν τῆς 'Ιταλίας, ὅπου πράγματι αἰσθάνεται κανεὶς ὅτι τὰς δύο μας χώρας συνδέουν 3000 ἔτη κοινῆς ἱστορίας, ὁ ἴδιος ἥλιος, ἡ ἴδια θάλασσα, ἡ θεὰ τῆς οἰασθήποτε Μαντόνας τῆς 'Ιταλοκρητικῆς τέχνης εἰς τὸ Βατικανόν, τοῦ οἰουδήποτε γλυπτοῦ τῆς Ἀναγεννήσεως. Αἰσθάνεται κανεὶς εὐρισκόμενος εἰς τὴν 'Ιταλίαν ὡς οἰκεῖον πρόσωπον τὸν οἰουδήποτε 'Ιταλὸν καὶ αὐτὸ ἐπιτρέπει εἰς κάθε Ἕλληνα νὰ εὐρίσκηται εἰς τὴν Χώραν αὐτὴν, ὡς νὰ ἦτο εἰς τὸν τόπον του. Χαίρει πᾶς Ἕλληνας διότι, πράγματι, αἰσθάνεται τὰ αἰσθήματα φιλίας καὶ ἐκτιμῆσεως, ἀκόμα θαυμασμοῦ καὶ σεβασμοῦ ἐκ μέρους ἰδίως τῶν λαϊκῶν τάξεων τῆς 'Ιταλίας, αἱ ὁποῖαι ἀμέτοχοι τῆς εὐθύνης τοῦ φασισμοῦ αἰσθάνονται καὶ κατανοοῦν πλήρως τὴν ἀδικίαν ἢ ὅποια ἐγένετο εἰς θάρος τῆς Πατρίδος μας. Πολλάκις εὔρον τὴν εὐκαιρίαν νὰ τονίσω ὅτι «Ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς ἔχει καθήκον νὰ συγχωρήσῃ, ὅπως καὶ ὁ 'Ιταλικὸς λαὸς ἔχει χρέος νὰ μὴ λησμονήσῃ ποτὲ τὴν προσγενομένην ἀδικίαν».

Εὐρισκομένη εἰς τὴν 'Ιταλίαν ἀνελογιζόμενη πολλάκις ὅτι ἀπὸ τὴν Πίζαν ἕως τὴν Νεάπολιν, ἀπὸ τὴν Νεάπολιν ἕως τὴν Σικελίαν καὶ ἀπὸ τὸν Τάραντα ἕως τὴν Ραβέναν ἢ Ἑλληνικὴ ἰδέα, ἢ Ἑλληνικὴ ἀντίληψις τῆς ζωῆς, ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς ὑπῆρξαν παράγοντες εὐημερίας καὶ προόδου, πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἐξορμήσεως καὶ κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους καὶ κατὰ τὴν Ἀναγέν-

Ένα κομμάτι από την ειδυλλιακή λίμνη της Γκάροντας, όπου γέγονο τα «Θερινά Μαθήματα», τα οργανωθέντα υπό της Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἱστορικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Βερόνας.

νησιν τοῦ εὐλογημένου ἀπὸ τὴν φύσιν αὐτοῦ τόπου, τὸ ὅποιον ἔχει καταστήσῃ ὠραιότερον καὶ πλουσιώτερον ὁ μόχθος τοῦ Ἰταλοῦ γεωργοῦ καὶ τεχνίτου, ἢ καλλιτεχνική καὶ πνευματικὴ καλλιέργεια τῶν ἀνθρώπων τῆς Τέχνης καὶ τῶν Γραμμάτων. Παντοῦ εἶναι δυνατόν νὰ συναντήσῃ κανεὶς τὸν δημιουργικὸν μόχθον μαζί με τὴν φινέτσα τοῦ Ἰταλοῦ, εἰς πᾶσαν ἐκδήλωσιν τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος.

Τί εἶναι αὐτὴ ἡ Σχολὴ τῆς Βερόνας ;

Ἡ Ἄνωτάτη αὐτὴ Σχολὴ ἀποτελεῖ τμήμα τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Παβίας καὶ ἔχει ὡς σκοπὸν νὰ προωθήσῃ τὴν μελέτην τῶν Ἱστορικῶν θεμάτων καὶ νὰ συντελέσῃ, εἰς τὴν δημιουργίαν ἐρευνητῶν τῶν Ἱστορικῶν προβλημάτων, ὄχι μόνον τῶν πολιτικῶν ἀλλὰ καὶ τῶν οικονομικῶν, πνευματικῶν, κοινωνικῶν κ.λ.π. Ἡ Σχολὴ διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον μετὰ τετραετῆ φοίτησιν δέχεται ἀποφοίτους τῶν Σχολῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, τὸ δὲ δεῦτερον ἐγγράφει δι' ἄνωτέρας Σπουδᾶς καὶ Ἐρεῦνας διπλωματούχους τοῦ Πανεπιστημίου.

Εἰδικώτερον ποῖοι εἶναι οἱ σκοποὶ τῶν θερινῶν αὐτῶν τμημάτων πὺ παρακολουθήσατε;

Τὰ «Θερινὰ μαθήματα» διὰ Σπουδαστὰς καὶ Πτυχιούχους τῆς Ἄνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως ἔχουν σκοπὸν νὰ συγκεντρώσουν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τρόπον φιλικὸν καὶ ἀδελφικὸν νέους καὶ νέας ἐξ ἄλλων, ἰδίως τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, διὰ νὰ δημιουργήσουν μίαν κοινὴν συνείδησιν περὶ τῆς ἑξέως τῆς συνεργασίας τῶν Λαῶν, προπαντὸς ἐπὶ τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου. Νομίζω ὅτι μετὰ τὰ μαθήματα ταῦτα πράγματι ἐπιτυγχάνεται μία φιλικὴ ἐπικοινωνία ἢ ὅποια ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀνάπτυξιν δεσμῶν καὶ τὴν κατανόησιν τῶν κοινῶν συμφερόντων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Λαῶν. Οἱ νέοι ἀντιλαμβάνονται πλέον, ὅπως τοσάκις μετὰ τὸν πόλεμον ἔχει τοῖσι οἱ Διευθυντῆς τῆς Σχολῆς μας κ. Παπαϊωάννου, «πόσον μωρὸς καὶ καταστρεπτικὸς ὑπῆρξε διὰ τὴν Εὐρώπην ὁ ἱμπεριαλισμὸς τοῦ ἐνὸς εὐρωπαϊκοῦ κράτους εἰς βάρος τοῦ ἄλλου καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει πόσον εἶναι σήμερον ἀνεδαφικός».

Εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα μετέσχον πενήτηκοντα νέοι καὶ νέαι καὶ ὄντως μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρίσω ἀντιλήψεις, ἤθη καὶ ἔθιμα ἄλλων λαῶν, ἐλαττώματα καὶ προτερήματά των. Πάντως καθ' ἕνα τὸ διάστημα τῶν «Θερινῶν Μαθημάτων» πνεῦμα συναδελφότητος καὶ ἀμοιβαίας κατανόησεως ἐπεκράτει, φρονῶ δὲ ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ γεγονός μεγάλης, πράγματι, σημασίας.

Οἱ νέοι ἀρχίζουν νὰ βλέπουν κατὰ διάφορον τρόπον τὰ εὐρωπαϊκὰ προβλήματα ἀπὸ τὴν παρελθούσαν γενεάν.

Ποῖα ἦσαν τὰ διδαχθέντα μαθήματα ;

Πράγματι: ἄλλα τὰ μαθήματα ἦσαν ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέροντος, π.χ. : Ἀρχικαὶ ἐμφανίσεις τῆς πολιτικῆς Εὐρώπης εἰς τὸν Παλαιόν

κόσμον.— Γραφή καὶ γραφαὶ τοῦ Ἰταλικοῦ Μεσαίωνα.— Μουσικὴ καὶ μουσικὸί τῆς Ἰταλίας τοῦ 700 καὶ τοῦ 800.— Ἰταλικὸς ρωμαντισμὸς καὶ Εὐρωπαϊκὸς ρωμαντισμὸς.— Ἡ Ἰταλία καὶ ἡ θαλασσοπορευτικὴ κρίσις ἀπὸ τοῦ 1912 ἕως τὸ 1913.— Ἡ Εὐρωπαϊκὴ κοινότης (πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἔννοια αὐτῆς).— Ἡ Κοινὴ ἀγορά.— Ἡ Εὐρώπη εἰς τὴν σκέψιν τοῦ Rosmini.— Αἱ μορφωτικαὶ δάσεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνότητος.— Ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Εὐρώπη εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ εἰς τὴν παρούσαν πραγματικότητα.— Ἡ κρίσις τῆς Ἰταλικῆς ἐλευθερίας κατὰ τὸ δεύτερον ἡμῖσι τοῦ 400 καὶ οἱ ἀγῶνες μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰσπανίας.— Διατήρησις καὶ συλλογὴ τῶν πηγῶν ἀρχαίου τῆς Εὐρώπης κατὰ τὸν 16ον καὶ 17ον αἰῶνα.— Πνεῦμα καὶ τύποι τῆς Ἰταλικῆς τέχνης καὶ εἰδικώτερον, τὰ πλέον ἀξιόλογα μνημεῖα τῆς πόλεως Βερώνας.

Ποῦ ἐγένοντο ταῦτα;

Τὰ μαθήματα ἐγένοντο εἰς μίαν ὄρειοτάτην βίλλαν τοῦ κόμητος Albertini εἰς τὴν λίμνην τῆς Γκάρντας, ἡ ὁποία ἔχει μῆκος 51 περίπου χιλιομ. καὶ πλάτος 17 χιλιομ. Τὸ περιβάλλον ἦτο πρᾶγματι εἰδυλλιακὸν δεδομένου, ὅτι ἡ Γκάρντα θεωρεῖται, καὶ δικαίως, μία ἀπὸ τὰς ὄρειοτέρας λίμνας τῆς Ἰταλίας.

Τὰ μαθήματα συνωδεύθησαν ἀπὸ τουριστικοῦ περιεχομένου ἐκ δραμᾶς, ἀπὸ περιπάτους, ἐπισκέψεις Μουσείων καὶ Πινακοθηκῶν καὶ γενικῶς ἡ Σχολὴ τῆς Βερώνας καὶ ὁ Δήμαρχος τῆς Γκάρντας ἔκαμον ὅτι δυνατὸν διὰ τὰ καταστήσουν τὴν διαμονὴν τῶν φοιτητῶν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον εὐχάριστον. Ἀναπολῶ μετὰ πολλῆς συγκινήσεως τὰς φροντίδας καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Καθηγητῶν Βακάρι, Βεκιάτο καὶ Ρομανιόλι καὶ τοῦ Δημάρχου τῆς Γκάρντας κ. Πιματσόνι, τῶν ὁποίων πάντοτε θὰ ἐνθυμοῦμαι τὸν θερμὸν φιλελλητισμόν.

Τί φρονεῖτε; Ὑπάρχουν κίνδυνοι διὰ τοὺς ταξιδεύοντας νέους καὶ νέας εἰς τὴν Εὐρώπην;

Ὑπάρχουν, φρονῶ, κίνδυνοι πολλοί, ὅταν ὁ ξενητευόμενος νομίσῃ ὅτι τὸ ταξίδιον ἀποτελεῖ εὐκαιρίαν περιπετειῶν, οὐδεὶς ἔμως ἀπολύτως κίνδυνος ὑπάρχει, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἔχει συνείδησιν τῆς ἀξιοπρεπείας του, τῆς ἀποστολῆς του καὶ τῶν ὑποχρεώσεών του καὶ μάλιστα ὅταν εἶναι ὑπότροφος καὶ ἐκπροσωπεῖ ἕνα πνευματικὸν ἴδρυμα μὲ ἀρχὰς καὶ ἰδανικά, ἔπως ἡ Βιομηχανικὴ Σχολὴ.

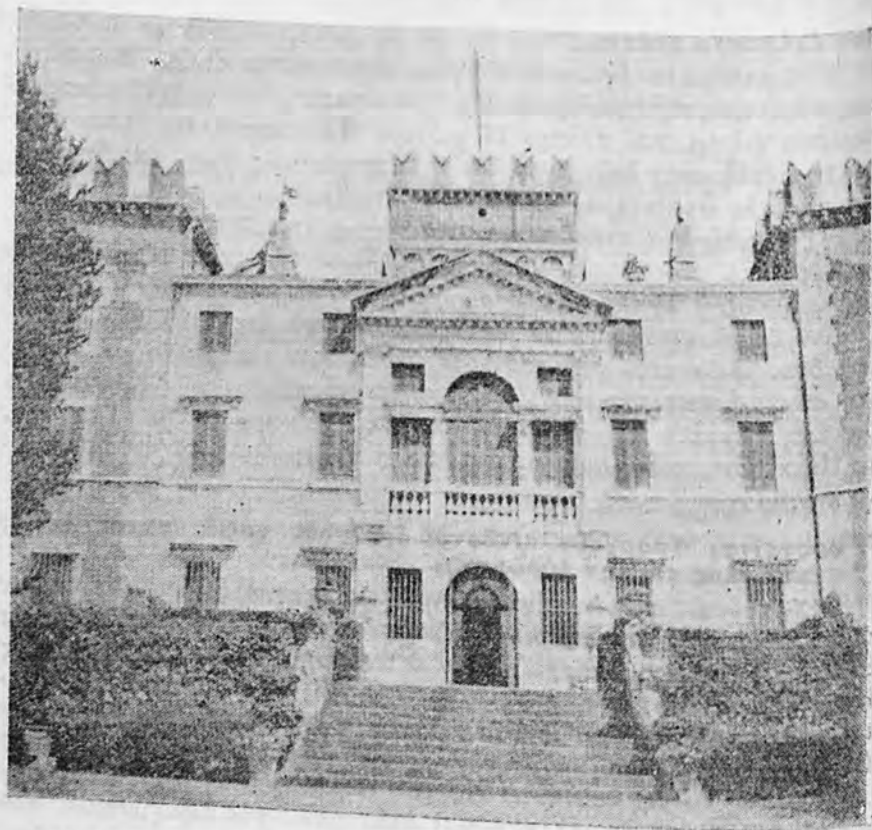
Ὁ ταξιδιώτης συναντᾷ εἰς τὴν Εὐρώπην πολιτισμὸν ἀπὸ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπωφεληθῇ καὶ σεβασμὸν πρὸς τὴν γυναῖκα, τὸν ὁποῖον καλὸν θὰ ἦτο νὰ μιμηθῶμεν.

Ποῖαι αἱ ἐντυπώσεις σας κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν;

Τὰ αἰσθήματα, νομίζω, εἶναι πάρα πολὺ ἀπλά. Ἡ νοσταλγία κυριαρχεῖ. Ἀναζητεῖ κανεὶς τὸν τόπον του, τοὺς δικούς του. Ἀναλογίζομαι ἴσως αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὅτι, μπαίνοντας εἰς τὸν Σιδηροδρομικὸν Σταθμὸν τῶν Ἀθηνῶν ἔκαμα ἀθέλητα τὴν σύγκρισιν μὲ τοὺς περι-

φήμους Σταθμούς της Ρώμης και της Φλωρεντίας και κατ' ανάγκην έμελαγχόλησα.

Τότε άντελήφθην πόσον δίκαιον έχει ο Διευθυντής της Σχολής μας όταν λέγει ότι τὰ «ιδανικά των Νέων της Ελλάδος είναι να κατακτήσωμεν τήν Ελλάδα, με τήν έννοιαν να τήν ανασυγκροτήσωμεν, να ολοκληρώσωμεν τὰ παραγωγικά της έργα, να αυξήσωμεν τὸ εθνικόν της εισόδημα, διὰ να ανυψώσωμεν τὸ βιοτικόν επίπεδον τοῦ λαοῦ μας, ἀξίου, λόγω των θυσιῶν του, κάθε φροντίδος καὶ παντὸς ἐνδιαφέροντος».

Ἡ ἔπαυλις τοῦ Κόμιστος Albertini πλησίον τῆς λίμνης τῆς Γκρόντας

Ἡ ὁμιλία κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ἀπονομῆς διπλωμάτων
μετὰ τὰ «θερινὰ Μαθήματα» τῆς Γκάρντας (11-8-1957)

Τῆς ὑποτρόφου Μαρίας ΠΑΠΑΣΤΑΜΟΥ

Εἶναι μεγάλη εὐχαρίστησις ἀλλὰ καὶ ὑποχρέωσίς μου νὰ εὐχαριστήσω, ἐκ μέρους ὄλων τῶν σπουδαστῶν, τοὺς ὀργανωτικοὺς ὀργανισμοὺς τῶν θερινῶν διεθνῶν μαθημάτων, ἤτοι τὴν Ἀνωτέραν Σχολὴν τῶν Ἱστορικῶν Ἐπιστημῶν «L. A. Mutatorí», τὸν Ἐπαρχιακὸν Ὄργανισμὸν τοῦ Τουρισμοῦ τῆς Βερώνας, τὸν Δῆμον καὶ τὸν Αὐτόνομον Ὄργανισμὸν Διαμονῆς καὶ Τουρισμοῦ τῆς Γκάρντας.

Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας ἵνα ἐκφράσω τὴν μεγάλην χαρὰν, ποὺ ἠσθάνθημεν ἡμεῖς, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραμονῆς μας εἰς αὐτὴν τὴν θαυμασίαν χώραν, διὰ τὴν καλὴν καὶ ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν.

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἡ προσέγγισις καὶ σύσφιγξις τῆς ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν, ἀφίνει νὰ διαφαίνεται ἡ τελικὴ συνένωσις. Ἐγώ, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀνωτ. Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἤθελον νὰ ἐπωφεληθῶ αὐτῆς τῆς φιλικῆς συγκεντρώσεως τῶν σπουδαστῶν ὅλου τοῦ κόσμου, διὰ νὰ ἐκφράσω τὴν θαθεῖαν πεποιθήσίν μου ὅτι ὅλοι οἱ λαοὶ αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην μιᾶς πραγματικῆς καὶ ἀμοιβαίας συνεργασίας. Εἰς τὴν ἐποχὴν μας, κατὰ τὴν ὁποίαν φαίνεται ὅτι ἡ ὕλικὴ δύναμις λαμβάνεται ὡς μέτρον ὄλων τῶν πραγμάτων, ἡ μόνη μας ἐλπίς εἶναι νὰ στρέψωμεν τὸ δλέμμα εἰς τὸν ἀστερισμὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Εἰς τὸν τόπον αὐτόν, ἐμάθαμε καὶ ἀντελήφθημεν ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς γενεᾶς μας πρέπει νὰ εἶναι ἐκεῖνος τῆς συνεργασίας διὰ τὴν οἰκοδόμησιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ιδεώδους, τὸ ὁποῖον, ὡς πιστεύομεν, δύναται ἀληθῶς νὰ πραγματοποιηθῆ.

Ἐὰν εἰς ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν χώραν τοῦ φορέως τῆς θαθείας αὐτῆς πεποιθήσεως, πιστεύω ὅτι ὁ σκοπὸς αὐτῶν τῶν σπουδῶν θὰ ἔχῃ πραγματοποιηθῆ.

Ἀνανεώνω τὰς πλέον ζωντανὰς μου εὐχαριστίας πρὸς ὅλας τὰς παρούσας ἀρχάς, ποὺ ἐνδιεφέρθησαν διὰ τὴν ἐπιτυχὴ διεξαγωγὴν τῶν μορφωτικῶν αὐτῶν συναντήσεων.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

τῆς ὑποτρόφου Ἑλένης ΠΑΠΑΜΑΡΚΑΚΗ

Ἔνα «Εὐχαριστῶ»

Αἰσθάνομαι ἰδιαίτερη συγκίνηση γιατί μου δίνεται ἡ εὐκαιρία, μέσα ἀπὸ τὶς σελίδες τῶν «ΝΕΩΝ ΤΗΣ ΑΣΒΣ», νὰ ἐκφράσω τὸ μεγάλο μου ΕΥΧΑΡΙΣΤῶ, στοὺς δύο κυρίους παράγοντες, ποὺ συντέλεσαν στὸ ν' ἀλλάξῃ ριζικὰ ἡ ὄψη τῆς ζωῆς μου καὶ ν' ἀνατείλῃ γιὰ μένα ἕνα καινούργιο μέλλον, λαμπρό: Τὴν Ἄνωτ. Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν καὶ τὸν Πρύτανη κ. Δ. Παπανδρέου. Γιατί χάρις, κατ' ἀρχήν, στὴν Ἄνωτ. Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ποὺ με ὑπέδειξε σὰν ὑποψηφία ὑπότροφο, τῆς σειρᾶς τῶν ὑποτροφιῶν τοῦ Ροταριανοῦ Ὁμίλου καὶ ἐνισχυθεῖσα κατὰ δεύτερον λόγον, ἀπὸ τὸ συγκινητικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ τότε προέδρου τοῦ Ροταριανοῦ Ὁμίλου καὶ Πρυτάνεως κ. Δ. Παπανδρέου, περιβάλλομαι σήμερα με τὸν τίτλο τῆς ἀποφοίτου τοῦ Kenka College τῶν Η.Π.Α.

Ἡ πρώτη ἐντύπωση

Πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια περίπου, ἔφθανα κάποια φθινοπωρινὴ μέρα στὴν Νέα Ὑόρκη. Ἀγνωστη μεταξὺ ἀγνώστων, ὀπλισμένη μόνον με τὴν πολυτίμη ὑποτροφία μου καὶ τὸν ἀσίγηστο πόθο γιὰ μάθηση, γιὰ καινούργιες πηγές φωτός.

Ἐνας ἀκαθόριστος καὶ ἀπόλυτα δικαιολογημένος φόβος με εἶχε κυριεύσει τὸν πρῶτο καιρό. Τὸ νέον μου περιβάλλον, οἱ καινούργιοι καθηγηταὶ καὶ οἱ συνάδελφοί μου ἀντιπροσώπευαν γιὰ μένα, στὴν ἀρχή, ἕνα πλῆθος ἀπὸ ἐρωτηματικά. Ἀλλὰ ἔφτασαν μόνο μερικὸι μῆνες γιὰ ν' ἀντιληφθῶ πόσο ἄδικος ὑπῆρξε ὁ φόβος μου ἐκεῖνος.

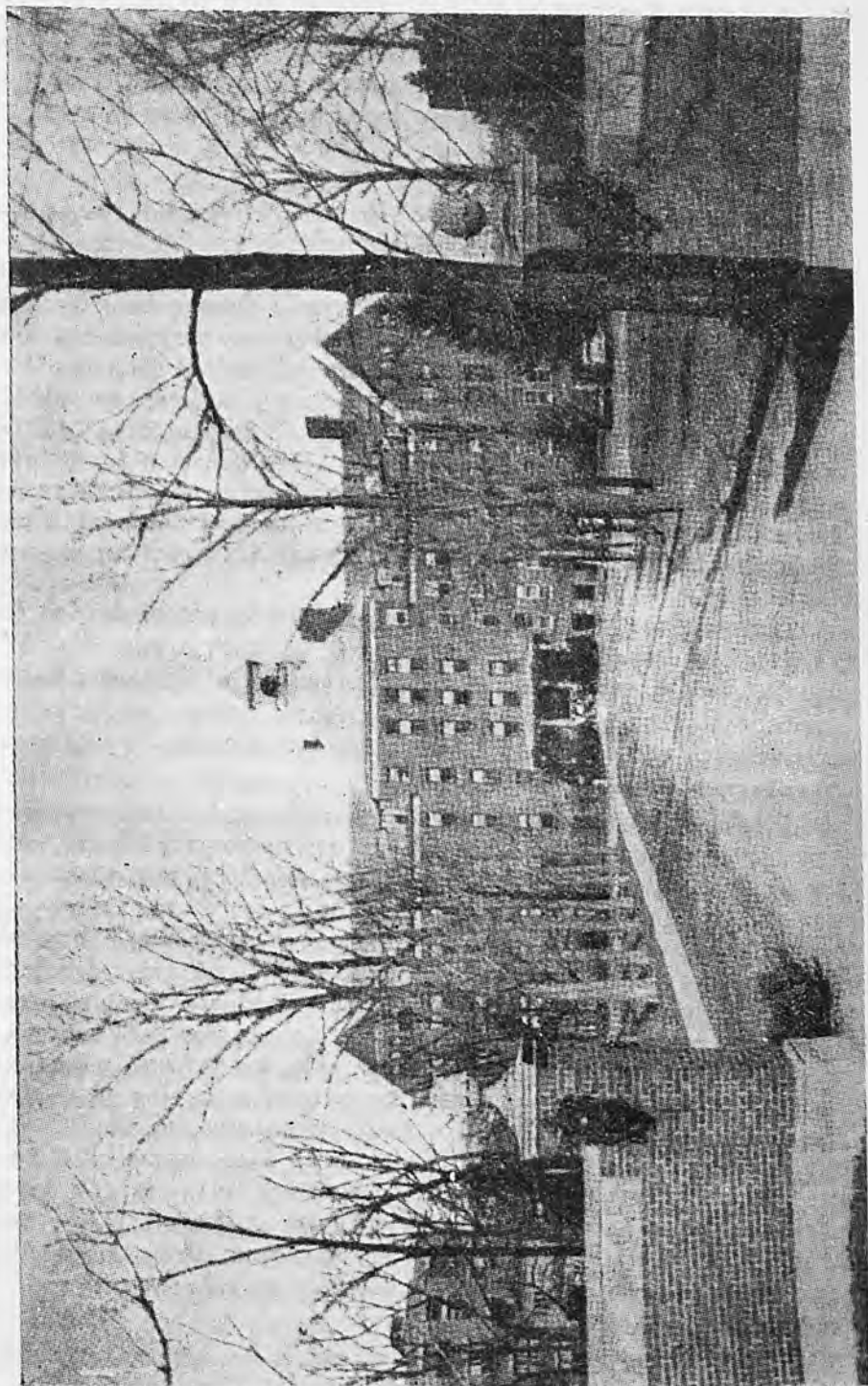
Ἡ νέα μου ζωὴ, οἱ καινούργιοι φίλοι μου καὶ σύμβουλοί μου (οἱ καθηγηταὶ) οἱ γελαστοὶ καὶ πάντα πρόθυμοι συνεργάται μου (οἱ σπουδασταὶ) ἀναπτέρωσαν τὸ ἠθικόν μου καὶ μέσα σὲ ἐλάχιστο χρονικὸ διάστημα —πάντα Ἑλληνίδα στὴν ψυχὴ— κατόρθωσα νὰ προσαρμοσθῶ με τὸ Ἀμερικανικὸ πανεπιστημιακὸ περιβάλλον.

Οἱ σπουδές μου

Τὸν πρῶτο χρόνο τῆς παραμονῆς μου στὴν Νέα Ὑόρκη ἐσπούδασα «Κοινωνιολογία», στὸ Kenka College, ὅπως προέβλεπε ἡ ὑποτροφία μου. Τὸν ἐπόμενον ὁμοίως χρόνο, ἡ διεύθυνση τοῦ Κολλεγίου, μοῦ παρέτεινε τὴν ὑποτροφία μου γιὰ ἄλλο ἕνα ἔτος, γιὰ νὰ παρακολουθῶ καὶ μαθήματα Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν καὶ νὰ πάρω ἔτσι τὸ πτυχίον τοῦ «Bachelor of Arts».

Πρέπει νὰ σημειώσω ὅτι ἡ παράταξη τῆς ὑποτροφίας μου ἔ-

Τὸ Κεντρικὸν κτίριον τοῦ Κολλεγίου τῆς Kenka

γινε κατόπιν αποφάσεως του Συμβουλίου του Κολλεγίου, τὸ ὁποῖον ἀνεγνώρισε τὶς τριετείς σπουδές μου στὴν Ἄνωτ. Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν καὶ μὲ ἔκρινε, μετὰ ἀπ' αὐτό, ἄξια νὰ ἐπιδοθῶ σὲ ἀνώτερες σπουδές.

Ἡ Ἀμερικανικὴ ἐκπαίδευση

Ἡ ἐκπαίδευση στὴν Ἀμερικὴ, ἀπὸ τὴν στοιχειώδη μέχρι τὴν ἀνωτάτη, παρέχεται εἴτε ἀπὸ τὸ Κράτος εἴτε ἀπὸ ἰδιώτες. Ὅπως διεπίστωσα, ὅμως, ἡ ἰδιωτικὴ ἐκπαίδευση θεωρεῖται καὶ εἶναι ἡ πιὸ ἀρτια. Οἱ νέοι ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ πάρουν ἀριστη ἐπιστημονικὴ μόρφωση, πρέπει νὰ ἐγγραφοῦν στὰ ἰδιωτικὰ πανεπιστήμια τῆς Χώρας, ποὺ ὑπερτεροῦν σὲ ποιότητα καὶ ἀριθμὸ ἀπὸ τὰ δημόσια. Ἀπ' αὐτὸ συμπεραίνει κανεὶς ὅτι στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖς ἐνισχύεται σημαντικὰ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, στὴν ὁποία καὶ στηρίζεται ἡ πρόοδος τῆς Χώρας. Παράλληλα, ὅμως, διαπιστώνεται ὅτι ἡ ἀρχὴ αὐτῆ, τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, παρουσιάζει καὶ ἓνα σοβαρὸ μειονέκτημα: Ὅτι ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ δυνατότητα καὶ θενοῦς νέου ἐξαρτᾶται καὶ ἡ ἀρτια ἢ ἐλλειπὴς ἐπιστημονικὴ του κατάρτιση.

Γενικῶς τὰ πανεπιστήμια στὴν Ἀμερικὴ διαφέρουν ἀπὸ τὰ δικὰ μας, τόσο στὴν ὀργάνωσή ὅσο καὶ στὴ λειτουργία τους. Ἐν ἀκαδημαϊκῷ ἔτος ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο ἐξαμήνια καὶ οἱ ἐξετάσεις διεξάγονται στὸ τέλος κάθε ἐξαμήνου. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἐλέγχεται συστηματικὰ ἡ πρόοδος καὶ ἡ ἐπίδοσις τῶν σπουδαστῶν.

Οἱ καθηγηταὶ—σύμβουλοι

Ἡ Ἀμερικανικὴ Πολιτεία, ἀναγνωρίζοντας ὅτι κάθε σπουδαστής, ὅπως καὶ κάθε νέος, ἔχει ἀνάγκη στὰ πρῶτα του βήματα, ἀπὸ ἓνα καλὸν σύμβουλο, ποὺ νὰ τὸν συντρέχη στὴ λύση τῶν προβλημάτων του καὶ μὲ τὴν πείρα του καὶ τὶς γνώσεις του νὰ τὸν ἐνισχύῃ ἠθικῶς, καθιέρωσε τὸν θεσμό τῶν καθηγητῶν—συμβούλων. Ἔτσι σὲ κάθε πανεπιστημιακὴ σχολὴ ὀρίζονται ἓνας ἢ δύο ἢ καὶ περισσότεροι καθηγηταί, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σπουδαστῶν, σὰν σύμβουλοι. Ἔργο τους εἶναι ἡ παρακολούθησις τῆς προόδου τῶν σπουδαστῶν ποὺ ἔχουν κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίβλεψή τους, καὶ ἡ ἠθικὴ συμπαράστασή τους στὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζει ὁ νέος (ἢ ἡ νέα) εἴτε στὴν πανεπιστημιακὴ εἴτε στὴν ἰδιωτικὴ του ζωὴ. Μὲ τὸν θεσμό, λοιπόν, αὐτόν, ἐτέθησαν οἱ βάσεις μιᾶς αἰληγῆς ἀρχῆς ποὺ διέπει τὴν πανεπιστημιακὴ ζωὴ στὴν Ἀμερικὴ. Αὕτη εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς συνεργασίας καθηγητῶν καὶ σπουδαστῶν, ἡ ὁποία ἐξελιίσεται σὲ μιὰ ὁμορφὴ φιλία, ἐπωφελῆ γιὰ τὴν μέλλουσα, ἰδίως, ἐπιστημονικὴ καὶ κοινωνικὴ δραστηριότητα τῶν Ἀμερικανῶν νέων.

Ἡ διεξαγωγὴ τῶν ἐξετάσεων

Οἱ παρουσίες στὰ μαθήματα εἶναι ὑποχρεωτικὲς. Ὁ σπουδαστής πρέπει νὰ μελετᾷ καθημερινῶς γιὰτὶ στὸ τέλος κάθε μηνὸς διεξάγεται ἓνα εἶδος προχείρου διαγωνισμοῦ, τοῦ ὁποῖου ὅμως ὁ βαθμὸς λαμβάνεται ὑπ' ὄψη στὴν τελικὴ βαθμολογία τοῦ ἐξαμήνου. Ἦ-

ποχρεωτική, επίσης, είναι και η υποβολή μιας διατριβής εκ μέρους κάθενος σπουδαστού. Ἀπ' αὐτὴν ὁ διδάσκων καθηγητὴς ἐξακριβώνει τὴν ἐρευνητικὴ διάθεση καὶ τὸ ἐπιστημονικὸ δυναμικὸ τοῦ σπουδαστοῦ του. Ἐνὰ ἀξιοπρόσεκτο σύστημα διαγωνισμοῦ, ποὺ πρωτοτυπεῖ ἀπέναντι αὐτῶν ποὺ ἐφαρμόζονται στὰ εὐρωπαϊκὰ πανεπιστήμια, εἶναι καὶ τὸ ἐξῆς: Κατὰ τὴν ὥρα τοῦ διαγωνισμοῦ οἱ καθηγηταὶ ἐγκαταλείπουν τὴν αἴθουσα στὴν ὁποία βρίσκονται οἱ διαγωνιζόμενοι, ὄντες βέβαιοι ὅτι κανεὶς ἀπ' αὐτοὺς δὲν θὰ διανοηθῆ ν' ἀντιγράψῃ. Ὅσο μεγάλη εἶναι ἡ πεποίθησις ποὺ ἔχουν οἱ Ἀμερικανοὶ καθηγηταὶ γιὰ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρος τῶν σπουδαστῶν τους καὶ γιὰ τὴν ἐπιστημονικὴ τους ἀξιοπρέπεια. Ἄν ὁμως τύχη νὰ συλληφθῆ σπουδαστὴς ἀντιγράφων, ἡ ποινὴ τῆς παραβάσεώς του εἶναι πολὺ αὐστηρή. Ἀποβάλλεται, δηλαδή, γιὰ πάντα ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιό του καὶ ἡ συνέχιση τῶν σπουδῶν του γίνεται δυσχερῆς, σχεδὸν ἀδύνατη, γιὰτὶ ἐλάχιστα πανεπιστήμια θὰ ἐδέχοντο ἕνα σπουδαστὴ ποὺ ἔχει ὑποπέσει σὲ τέτοιο παράπτωμα.

Ἡ κοινωνικὴ ζωὴ τῶν σπουδαστῶν καὶ ἡ ἀνατροφή τῶν ἀμερικανοπαίδων

Οἱ πανεπιστημιακὲς ἀρχὲς στὴν Ἀμερικὴ δείχνουν ζωηρὸ ἐνδιαφέρον καὶ γιὰ τὸ πῶς περνοῦν τὸν ἐλεύθερο καιρὸ τους οἱ σπουδασταί. Γι' αὐτὸ καὶ κάθε πανεπιστήμιο φροντίζει νὰ ἔχη, ἐκτὸς ἀπὸ τ' ἄλλα, καὶ ἄρτιες ἀθλητικὲς ἐγκαταστάσεις (γυμναστήρια, γήπεδα κλπ.) γιὰ νὰ ἐπιδίδονται οἱ σπουδασταὶ στὰ ἀγαπημένα τους σπῶρ. Ἐπίσης, πολὺ συχνά, διοργανῶνται χοροὶ, μικρῆς διάρκειας ταξίδια καὶ ἐκδρομὲς, ὅπου μετέχουν καὶ οἱ ἴδιοι οἱ καθηγηταὶ μὲ τις οἰκογένειάς τους.

Τελειώνοντας, θὰ ἤθελα νὰ ἄρω μία ἐσφακλιμένη ἀντίληψιν ποὺ ἐπικρατεῖ στὴν Χώρα μας γιὰ τὴν συνοχὴ τῆς ἀμερικανικῆς οἰκογενείας. Πολλοί, δηλαδή, πιστεύουν ὅτι στὴν Ἀμερικὴ ἡ οἰκογένεια βρίσκεται σὲ διάλυση καὶ ὁ σεβασμὸς τῶν παιδιῶν πρὸς τοὺς γονεῖς τους εἶναι ἀνύπαρκτος. Αὐτὸ δὲν εἶναι σωστό. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ οἰκογενειακὸς δεσμὸς στὴν μακρινὴ αὐτὴ Χώρα, δὲν εἶναι τόσο στενὸς ὅπως στὴν Ἑλλάδα. Αὐτὸ ὁμως ἀφείλεται στὸ ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ γονεῖς πιστεύουν στὴν προσωπικότητα τῶν παιδιῶν τους καὶ πολὺ νωρὶς τοὺς δίνουν τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀναπτύσσουν ἀτομικὴ πρωτοβουλία καὶ ν' ἀντιμετωπίζουν μὲ τίς δικές τους δυνάμεις τὰ προβλήματα τους. Κατὰ τ' ἄλλα ἡ ἀνατροφή τῶν ἀμερικανοπαίδων παρουσιάζει τίς ἴδιες ποικιλίες ποὺ ὑπάρχουν καὶ στὸν τόπο μας. Ἀπὸ τὴν κοινωνικὴ, δηλαδή, τάξιν στὴν ὁποία ἀνήκουν, καὶ ἀναλόγως μὲ τὸ μέτρο τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς μορφώσεως τῶν γονέων των, ἀναπτύσσονται καὶ τὰ παιδιὰ. Εἶναι, λοιπόν, ἐπόμενο ἡ ἀνατροφή τοῦ παιδιοῦ ἐνὸς ἐργάτου νὰ διαφέρῃ ἀπ' αὐτὴν ποὺ ἔχει πάρει τὸ παιδὶ ἐνὸς ἐπιστήμονος ἢ δημ. ὑπαλλήλου. Αὐτὸς εἶναι ὁ γενικὸς κανὼν, ὁ ὁποῖος ὁμως, ὅπως συμβαίνει παντοῦ καὶ πάντοτε, ἔχει καὶ τίς ἐξαιρέσεις του.

Ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου

KENTPON KOINΩNIKΩN ΣΠΟΥΔΩN

Εἰς τὸ κτίριον τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 84 (παράρτημα τῆς Σχολῆς)
θὰ λειτουργήσῃ Κέντρον Ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν διὰ τὰς Ὑπηρε-
σίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας καὶ τοὺς Ὄργανισμοὺς καὶ τὰ
Ἰδρύματα Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ Προνοίας.

Θὰ διδασθοῦν τὰ ἐξῆς μαθήματα :

1. Πολιτικὴ Οἰκονομία Γενικά Θέματα
2. " " " εἰδικὰ θέματα
3. Φιλοσοφία
4. Ὑγιεινὴ τῆς ἐργασίας
5. Ψυχοτεχνικὴ καὶ Φυσιολογία τῆς ἐργασίας
6. Ἱστορία κοινωνικῶν θεωριῶν
7. Ἱστορία τοῦ οἰκονομικοῦ βίου
8. Στατιστικὴ (ἰδίᾳ τῶν κοινωνικῶν φαινομένων)
9. Διοικητικὴ Ὁργάνωσις τοῦ Κράτους
10. Στοιχεῖα Οἰκονομικῶν Μαθηματικῶν
11. Λογιστικὴ
12. Ἱστορία τοῦ Πολιτισμοῦ
13. Σύγχρονα οἰκονομικὰ προβλήματα
14. Ἡ οἰκονομία τῆς Ἑλλάδος
15. Πληθυσμιακὰ προβλήματα—Ἀνθρωπογεωγραφία
16. Κοινωνικὴ Πολιτικὴ
17. Κοινωνικὴ Πρόνοια
18. Κοινωνικὴ νομοθεσία
19. Οἰκονομικὸν Δίκαιον
20. Αἱ ἀνθρώπιναι σχέσεις ἐν τῇ ἐργασίᾳ
21. Ὁργανωτικὰ προβλήματα
22. Κοινωνικὴ ἀσφάλισις
23. Ἱστορία τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ ἐργοδοτικοῦ καὶ ἐργατι-
κοῦ συνδικαλισμοῦ
24. Συνεταιριστικὰ θέματα

Πληροφορίαι : Ἀκαδημίας 84, τηλ. 24.166

Ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου

ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Εἰς τὸ κτίριον τῆς Λεωφόρου Ἀμαλίας 52 (Παράρτημα τῆς Σχολῆς) θὰ λειτουργήσῃ τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Θὰ διδασχθοῦν τὰ ἑξῆς μαθήματα :

1. Ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία
2. Τὰ Δημόσια Οἰκονομικά τῆς Ἑλλάδος
3. Τουριστικὴ Οἰκονομία καὶ Νομοθεσία
4. Τουριστικὴ Πολιτικὴ
5. Ξενοδοχειακὴ Οἰκονομία καὶ Νομοθεσία
6. Τουριστικὴ Γεωγραφία
7. Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ
8. Αἱ Ἑλληνικαὶ Ἰαματικαὶ Πηγαί
9. Ἀρχαιολογικοὶ τουριστικοὶ χώροι
10. Διοικητικαὶ Ὀργανώσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους
11. Τουριστικὴ Δεοντολογία
12. Ὀργάνωσις καὶ Διοίκησις
13. Λογιστικὴ Τουριστικῶν μονάδων
14. Ἑλληνικὴ Λαογραφία
15. Ἡ Ἑλληνικὴ Συγκοινωνία
16. Συναλλαγματικὴ καὶ Τελωνιακὴ Νομοθεσία
17. Πολεοδομικὰ προβλήματα

Πληροφορίαι : Λ. Ἀμαλίας 52, τηλ. 33.436

KENTON ROYALTY EXPANSION

For to show the amount of the expansion of the
of the expansion to the amount of the expansion
of the expansion to the amount of the expansion

1. In 1950, the amount of the expansion was \$100,000.
2. In 1951, the amount of the expansion was \$150,000.
3. In 1952, the amount of the expansion was \$200,000.
4. In 1953, the amount of the expansion was \$250,000.
5. In 1954, the amount of the expansion was \$300,000.
6. In 1955, the amount of the expansion was \$350,000.
7. In 1956, the amount of the expansion was \$400,000.
8. In 1957, the amount of the expansion was \$450,000.
9. In 1958, the amount of the expansion was \$500,000.
10. In 1959, the amount of the expansion was \$550,000.
11. In 1960, the amount of the expansion was \$600,000.
12. In 1961, the amount of the expansion was \$650,000.
13. In 1962, the amount of the expansion was \$700,000.
14. In 1963, the amount of the expansion was \$750,000.
15. In 1964, the amount of the expansion was \$800,000.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

(Βιβλιοπωλείον: ΑΡΓ. ΠΑΠΑΖΗΣΗ, Έμμ. Μπενάκη 26)

"ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΔΕΣ"

Άκαδημαϊκά έτη 1948/49 και 49/50

"ΣΠΟΥΔΑΙ,"

«Οικονομικαί — Κοινωνικαί — Τεχνικαί»

Τόμοι 8 — Άκαδημαϊκά έτη 1950/51 — 1957/58

"Τά ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ."

Τόμοι 5 — Άκαδημαϊκά έτη 1953/54—1957/58

"ΟΔΗΓΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ,"

Διοικητικός και Έκπαιδευτικός

"ΤΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΛΑΝΑ,"

I. Γενική Είσαγωγή. II. Τό Αύστραλιανόν Λογιστικόν Σχέδιον

III. Τό Γαλλικόν Λογιστικόν Σχέδιον

Α' ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

19 Διαλέξεις

Α' ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

14 Μελέται

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Έκδόσεις του Γραφείου Βιομηχ. και Έμπορ. Έρευνών Α.Σ.Β.Σ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Έκδόσεις του Κέντρου Κοινωνικῶν Μελετῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ

Δεκαήμερον Είσηγήσεων και Συζητήσεων

ΤΟ ΠΟΡΘΕΜΕΙΟΝ ΕΛΛΑΔΟΣ - ΙΤΑΛΙΑΣ

Δημοσία συζήτησις

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἔσο μορφωμένος καί ἰκανός ἐπαγγελματίας,
ὑπερήφανος διότι συμμετέχει εἰς τήν παραγω-
γήν, καλός καί ἄξιος Ἕλλην μέ πλήρη συνεί-
δησιν τῶν ὑποχρεώσεών σου πρὸς τὸ Ἔθνος,
φωτισμένος ὁδηγός καί πιστός ὑπηρέτης τοῦ
λαοῦ, χρήσιμος καί ἀξιοπρεπής ἄνθρωπος,
φίλος τῆς Ἐλευθερίας καί τῆς Δικαιοσύνης,
ἔμπλεως Ἀνθρωπιστικῶν Ἰδανικῶν.

Ζητεῖ ἡ Σχολή νά καταστήσῃ τοὺς σπουδα-
στάς της δημιουργικά στελέχη, μέ ὑπερηφάνειαν
διὰ τήν ἀποστολήν των καί μέ φιλοδοξίας, μέ
πνευματικὰς ἀνησυχίας, μέ ἀληθῆ ἀνάτασιν ψυχῆς
καί ὄχι εὐτελεῖς καί ἀναξιοπρεπεῖς δεσிடήρας.

Τὸ ἐπάγγελμα πού θέλω νά μάθω εἰς τοὺς
μαθητάς μου, ἔλεγεν ὁ J. J. Rousseau, εἶναι ἡ
ζωή. Σωστά, ἀλλά ζωή, προσδέτει ἡ Σχολή, πού
πρέπει νά ἔχη ὡς σκοπὸν νά ἀνυψῶνῃ τὸ ἄτο-
μον μέσα εἰς ἓν εὐήμεροῦν σύνολον.

ΝΕΑ *της* ΑΣΒΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γ' ΤΕΥΧΟΥΣ — Ε' ΤΟΜΟΥ

Τὸ Ἴδρυμα Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν — Δύο συνεντεύξεις τῆς ἔφημερίδος «Ἀκρόπολις» διὰ τὸ δράμα τῶν ἀποφοίτων τῶν Γυμνασίων Τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Θεσσαλονίκης — Ἐξέτασις τῆς ἀγροτικῆς περιφερείας τῆς Κοινότητος Ἡρακλείας (Νομοῦ Ἡλείας)

ΤΕΥΧΟΣ **25** ΕΤΟΣ Ε'

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος, 1957-1958

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1957 - 1958

ΕΤΟΣ Ε'

Τιμή Δρχ. 5 —

ΤΕΥΧΟΣ 25

«Τὸ προσεχές ὑπ' ἀριθμὸν 26 τεύχος τοῦ περιοδικοῦ μας
θὰ περιλάβῃ τὴν περιγραφὴν τῶν ἐγκαινίων
τοῦ Κέντρου Τουριστικῆς Ἑκπαιδεύσεως
καὶ τοῦ
Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν

ἠμερῶν ἀπόφορος Ἀμαλίας

ὑπό

ἠμερῶν

Τὸ παρὸν τεύχος ἐκδίδεται
ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν, ἐποπτεῖαν καὶ εὐθύνην
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

Ἐπιμέλεια :

ΛΟΥΙΖΑΣ ΠΗΛΙΑ

Γραφεῖα :

Παράρτημα τῆς Α.Σ.Β.Σ. — Ὁδὸς Ἀκαδημίας 84, Τηλ. 34.166

Τυπογραφεῖον :

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Π. ΣΕΡΜΠΙΝΗ

ὁδὸς Κωλέττη 31 — Τηλ. 615.501

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἔτος Ε' 1957/8

Δραχμὴ 1

Τεύχος 25

Τὸ παρὸν τεύχος μας κοσμεῖται ἀπὸ ἄρθρον τοῦ κ. Κ. Δημαρᾶ, Διευθυντοῦ τοῦ Ἰδρύματος τῶν Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν, πὺ ἀποτελεῖ ἓνα τῶν καλύτερων θεσμῶν τῆς Πατρίδος μας.

Τὸ Ι.Κ.Υ. καθίσταται διὰ τῆς λαμπρᾶς δράσεώς του εἰς τῶν κυριωτέρων παραγόντων τῆς ἀνουψώσεως τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας καὶ εἰς τῶν σπουδαιωτέρων συντελεστῶν τῆς ἀνόδου τοῦ πνευματικῶ ἐπιπέδου τοῦ Λαοῦ μας. Δι' αὐτὸ παντοτεινὴ θὰ εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη, ἰδίᾳ τῶν νέων, πρὸς τοὺς ἰδρυτάς του καὶ πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸ ὄργάνωσαν καὶ τόσον ἐπαξίως τὸ διευθύνουν.

Τὸ δεύτερον ^{ἑκατοστιῶν ἐλ.} περιλαμβάνει δύο συνεντεύξεις, δοθείσας εἰς τὴν ^{ἐξ} ἑκατοστιῶν ἐλ. ἑπολιτῶν», σχετικῶς μὲ τὸ δραματικὸν πρόβλημα τῶν ἀποφοιτοῦ τοῦ Γυμνασίου, τὴν μίαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς μας κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου καὶ τὴν ἑτέραν τοῦ κ. Χριστοφόρου Στράτου, βιομηχάνου καὶ Προέδρου τῆς Ἑταιρείας τῶν Ἑλληνικῶν Σπουδῶν, ὁ ὁποῖος ἐτίμησε τὴν Σχολὴν μας ἀποδεχθεὶς τὴν προεδρίαν τοῦ «Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν» τῆς.

Τὸ τρίτον τμήμα ἀναφέρεται εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Θεσσαλονίκης, ἡ ὁποία, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ καταστή φωτεινὸν πνευματικὸν κέντρον εἰς τὴν Μακεδονίαν.

Τὸ τέταρτον τμήμα περιλαμβάνει μίαν ἐνδιαφέρουσαν μελέτην τοῦ πτυχιούχου τῆς Σχολῆς μας κ. Δημ. Σπ. Καρυανοῦ ἐξετάζουσαν τὴν ἀγροτικὴν περιφέρειαν τῆς Κοινότητος Ἡρακλείας τοῦ Νομοῦ Ἡλείας.

Ἡ Σύνταξις

ΚΕΝΤΡΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ. ΑΘΗΝΩΝ

1. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

διετούς φοιτήσεως

Λεωφόρος Ἀμαλίας 52 — Τηλ. 33.436

ἐκάστην Δευτέρα, Τρίτην, Πέμπτην καὶ Παρασκευὴν 5—9 μ.μ.

2. ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

μονοετούς φοιτήσεως

Λεωφόρος Ἀμαλίας 52 — Τηλ. 33.436

ἐκάστην Δευτέρα, Τετάρτην καὶ Σάββατον καὶ ὥραν 5—9 μ.μ.

3. ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

διετούς φοιτήσεως

Ὁδὸς Ἀκαδημίας 84 — Τηλ. 34.166

ἐκάστην Δευτέρα, Τρίτην, Πέμπτην καὶ Παρασκευὴν 5—9 μ.μ.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥΣ

ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ

Ὁ θεσμὸς τῶν ὑποτροφιῶν εἶναι παλαιότατος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἡ ἔφεσις πρὸς τὰ γράμματα καὶ ἡ ἐπίδοσις εἰς αὐτὰ εἶναι φαινόμενον σύνθημα εἰς ὅλας τὰς τάξεις, καὶ δὴ εἰς τὰς ἀσθενεστεράς οἰκονομικῶς καὶ εἰς τὰς οἰκονομικῶς ἀγόνους περιουσίας. Ἦδη κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας τόσον ἡ Ἐκκλησία καὶ οἱ πλοῦσιοι, ὅσον καὶ οἱ Φαναριῶται ἄρχοντες, βραδύτερον, καὶ αἱ κοινότητες ἐφρόντιζον ἰδίαις δαπάναις περὶ τῆς μορφώσεως ἱκανῶν νέων, τῶν ὁποίων οἱ ἀριστεῖς ἀνῆλθον εἰς ὑψηλὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀξιώματα ἢ διετέλεσαν διδάσκαλοι.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν πολλοὶ ἐθνικοὶ εὐεργέται, μέχρι ἀκόμη καὶ τῶν ἡμερῶν μας, προσέφεραν σημαντικὰ ποσὰ δι' ὑποτροφίας, ἐνῶ κατὰ καιροὺς καὶ ἡ Πολιτεία παρέσχεν ὑποτροφίας, ἰδίως πρὸς μετεκπαίδευσιν ἐπιστημόνων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Τὴν μέριμναν αὐτὴν τῆς Πολιτείας ἦλθε νὰ συστηματοποιήσῃ ἡ σχετικὴ πρὸς τὸ Ἴδρυμα Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν νομοθεσία κατὰ τὸ 1951, προβλέψασα ὑποτροφίας εἰς ὅλας τὰς βαθμίδας τῆς ἐκπαιδεύσεως, καὶ θεσπίσασα συνάμα τὴν παροχὴν ἄλλων ἐνισχύσεων πρὸς ἐπιλέκτους σπουδαστὰς στερουμένους ἐπαρχῶν οἰκονομικῶν μέσων.

Πράγματι, ἡ περὶ ὑποτροφιῶν ἐλληνικὴ νομοθεσία παρουσιάζει μεσότητα μεταξὺ τῶν δύο ἄκρων τύπων: αὗται, δηλαδή, δὲν χορηγοῦνται εἰς μόνον οἰκονομικῶς ἀσθενεῖς, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐπιδόσεώς των, ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς μόνον πρωτεύοντας ἀνεξαρτήτως τῆς οἰκονομικῆς των καταστάσεως. Εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Ἰδρύματος συνδυάζονται αἱ δύο προϋποθέσεις, ἐπιτυγχανομένων οὕτω τοῦ μεγίστου παιδευτικοῦ ἀποτελέσματος καὶ τῆς μεγίστης ἐνταυτῶ ὕλιχῆς φειδοῦς.

Ὁ Νόμος ἐμερίμνησεν, ὡς εἰκός, καὶ περὶ ἐξασφαλίσεως τῆς οἰκονομικῆς βάσεως τοῦ Ἰδρύματος, θεσπίσας, κυρίως, κρατικὴν ἐπιχορήγησιν τὴν ὁποίαν ὀρίζει ὡς ἐλάχιστον εἰς 20.000.000 σημερινὰς δραχμάς· λαμβανομένου ὅμως ὑπ' ὄψιν ὅτι κατὰ τὸ διαρεῦσαν διάστημα ἐγένετο ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῆς τιμῆς τοῦ συναλφάματος, καὶ ὅτι τὸ ἡμισυ περίπου τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἰδρύματος δαπανᾶται εἰς ὑποτροφίας Ἐξωτερικοῦ, θὰ πρέπη ἡ κρατικὴ ἐπιχορήγησις ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας νὰ φθάσῃ τὰ 30.000.000 δραχμῶν.

Εἰς τὴν πραγματικότητά οἱ Προϋπολογισμοὶ τοῦ Ἰδρύματος παρέμειναν εἰς ἐπίπεδον αἰσθητῶς κατώτερον, μὲ μόνην εὐδαιμονοῦ οἰκονομικὴν ἔνδειξιν τὴν σταθερὰν αὐξήσιν ἀπὸ ἔτους εἰς

έτος τῆς κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως, ἥτις περιορισθεῖσα εἰς δραχμὰς ἕν ἑκατομμύριον κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς λειτουργίας τοῦ θεσμοῦ, ἀνῆλθεν ἤδη διὰ τὸ ἔτος 1958 εἰς 13.000.000 δραχμὰς μὲ πρόβλεψιν αὐξήσεως δεδομένου ὅτι τὸ πρόγραμμα διευρύνεται ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος.

Ἄλλωστε, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀναπτυχθῇ ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἰδρύματος εὐρὴ πρόγραμμα, δεδομένου ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη θὰ ἠῤῥξανε πάντως αἰσθητῶς ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην χρῆσιν ἡ δαπάνη τῶν ὑποτροφιῶν: θὰ ἐσυνέχιζον λαμβάνοντες οἱ παλαιοὶ ὑπότροφοι, καὶ θὰ προσετίθεντο εἰς αὐτοὺς οἱ νέοι.

Ἐνδεικτικὸν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς τυγχάνει τὸ γεγονός ὅτι ἡ γενικὴ δαπάνη ὑποτροφιῶν καὶ ἐνισχύσεων, ἀνεληθοῦσα κατὰ τὸ ἔτος 1952 εἰς 1.453.000 δραχμὰς, ὑπερέβη κατὰ τὸ 1957 τὰ 13.000.000.

Τὸ κύριον ἔργον τοῦ Ἰδρύματος, συνεχῶς οὕτω ἀναπτυσσόμενον, ἐκτείνεται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τέσσαρας τομεῖς: Μέση Ἐκπαίδευσις, Ἀνωτέρα καὶ Ἀνωτάτη Ἐκπαίδευσις, μετεκπαίδευσις εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν, Ἐπαγγελματικὴ Ἐκπαίδευσις.

Ὡς πρὸς τὴν τελευταίαν αὐτὴν ὁ Νόμος δὲν προέβλεπεν εἰδικῶς οὔτε καθώριζε τὸν τρόπον χορηγήσεως τῶν ὑποτροφιῶν. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἐκρίθη δίκαιον, ὅπως χορηγῶνται κατ' ἔτος ἐνισχύσεις εἰς τοὺς μαθητὰς μεγάλου ἀριθμοῦ ἐπαγγελματικῶν σχολῶν, οὕτως ὥστε νὰ μὴ στερηθῇ τοῦ εὐεργετήματος τάξεις σπουδαστῶν ἔχουσα κατ' ἔξοχὴν ἀνάγκην τούτου. Αἱ ἐνισχύσεις αὐταί, συνεχιζόμεναι ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἐφ' ὅσον οἱ μαθηταὶ ἐξακολουθοῦν παρουσιάζοντες ἐπίδοσιν, ἀνέρχονται περίπου εἰς 500.000 δραχμὰς ἑτησίως.

Εἰς τὴν Μέσην Ἐκπαίδευσιν, ἐξ ἄλλου, ὁ Νόμος ἀνέθετε τὸ κύριον ἔργον τῆς χορηγήσεως ὑποτροφιῶν εἰς συνιστωμένας Νομαρχιακὰς Ἐπιτροπὰς Ὑποτροφιῶν εἰς τὰς ὁποίας τὸ Ἰδρυμα παρέχει χορηγίαν ἰσόποσον πρὸς τὰ ἐκ τοπικῶν πόρων παρὰ τούτων συλλεγόμενα ποσά. Τὸ σύνολον τῶν οὕτω χορηγουμένων ὑποτροφιῶν εἰς τὴν Μέσην Ἐκπαίδευσιν ἀνέρχεται περίπου εἰς 300.000 δραχ.

Κατὰ ταῦτα ἀπόλυτος ἡ εὐθύνη τοῦ Ἰδρύματος, ἐντὸς τῶν παρεχομένων οικονομικῶν δυνατοτήτων, ὑπάρχει διὰ τὰς ὑποτροφίας Ἀνωτέρων καὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν καὶ διὰ τὰς ὑποτροφίας Ἐξωτερικοῦ. Κατὰ τὸ 1957 διὰ μὲν τὰς ὑποτροφίας Ἀνωτέρας καὶ Ἀνωτάτης Ἐκπαίδευσεως ἐδαπανήθησαν 5.244.000 δραχ., διὰ δὲ τὰς ὑποτροφίας Ἐξωτερικοῦ 6.169.000 δραχ. Τὰ ποσὰ αὐτὰ ἀντιπροσωπεύουν τροφεῖα 715 ὑποτρόφων Ἀνωτέρων καὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν εἰς τὸ Ἐσωτερικόν, καὶ τροφεῖα καὶ ἔξοδα ταξιδίου 164 ὑποτρόφων Ἐξωτερικοῦ, εἴτε οὗτοι παρέμενον εἰς

τήν ἀλλοδαπήν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἔτος, εἴτε ἀνεχώρησαν ἐντεῦθεν, εἴτε ἐπέστρεψαν ἐντὸς τοῦ ἔτους· καὶ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν μὲν καθ' ὅλον τὸ ἔτος παρέμειναν 77, κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ διάστημα ἐπέστρεψαν παλαιότερον ἀναχωρήσαντες 46 καὶ ἀνεχώρησαν νέοι 41.

Τὸ Ἰδρυμα κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς λειτουργίας του ἐχορήγησεν ὑποτροφίας εἰς 209 σπουδαστὰς Ἀνωτέρων καὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν Ἑσωτερικοῦ καὶ εἰς 28 ὑποτρόφους Ἐξωτερικοῦ, ὅσοι ἦσαν οἱ ἀναχωρήσαντες μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1952. Ἐν τῷ συνόλῳ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1957 ἐπέλεξε 1464 ὑποτρόφους Ἀνωτέρων καὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν Ἑσωτερικοῦ καὶ 361 Ἐξωτερικοῦ. Διὰ τοῦ ἐν ὄψει Προγράμματος οἱ μὲν ὑπότροφοι Ἐξωτερικοῦ πρόκειται νὰ ἀναβιβασθοῦν εἰς 427, οἱ δὲ ὑπότροφοι Ἀνωτέρων καὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν καὶ οἱ ἀντιστοίχως πρὸς αὐτοὺς ἐνισχυόμενοι θὰ ἀνέλθουν κατὰ τὴν πλήρη ἀνάπτυξίν του εἰς 1619 ὑποτρόφους κατ' ἔτος. Οἱ ἀριθμοὶ αὗτοι ἐν σχέσει πρὸς τὸν δημόσιον Προϋπολογισμόν δὲν εἶναι μικροί, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι οἱ μὲν ὑπότροφοι Ἑσωτερικοῦ λαμβάνουν διὰ τὸ ἐννεάμηνον διάστημα τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 800 δραχ. μηνιαίως, ἤτοι κατὰ τι ὀλιγώτερον ἀπὸ ἓνα μισθὸν ὑπουργικοῦ γραφείως β', οἱ δὲ ὑπότροφοι Ἐξωτερικοῦ λαμβάνουν κατὰ μέσον ὄρον 5.500 δραχ. μηνιαίως, ἤτοι αἰσθητῶς περισσότερα ἀπὸ ἓνα μισθὸν Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ὑπουργείου.

Ταῦτα ἀπὸ πλευρᾶς οἰκονομικῆς. Τὸ Ἰδρυμα, ὅμως, εἶχε νὰ μεριμνήσῃ ἰδίως περὶ τοῦ τρόπου ἐπιλογῆς τῶν ὑποτρόφων, διὰ τὸν ὅποιον συνέταξεν ἰδίους Κανονισμοὺς. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὰς ὑποτροφίας Ἀνωτέρων καὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν ἡ ἀρχικὴ μὲν ἀς ὑποτροφίας Ἀνωτέρων καὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν ἡ ἀρχικὴ ἐκλογή γίνεται βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων εἰς τὰς σχολὰς ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀπολυτηρίου· οἱ οὕτω ἐπιλεγόμενοι διατηροῦν συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον τὴν ὑποτροφίαν των κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη τῆς φοιτήσεως, ἐφ' ὅσον προτιμῶνται μὲ βαθμὸν τοῦλάχιστον «λίαν καλῶς» καὶ ἐπιδεικνύουν ἱκανοποιητικὴν διαγωγὴν. Παραλλήλως ὅμως πρὸς τὴν πρώτην ἀποτιμήσιν τὴν ἐπιλογήν, τὸ Ἰδρυμα ἐνισχύει δι' ἰσοπόσου πρὸς τὰς ὑποτροφίας χορηγίας τοὺς σπουδαστὰς οἱ ὅποιοι, πρωτεύσαντες κατὰ τὸ πρῶτον ἢ καὶ τὸ δεύτερον ἔτος τῶν σπουδῶν των, ὑπερέβαλον τὸν βαθμολογικῶς τοὺς ἤδη διατελοῦντας ὑποτρόφους. Ὁσαύτως καὶ οἱ ἐνισχυόμενοι τῆς κατηγορίας αὐτῆς συνεχίζουν λαμβάνοντες τὴν ἐνίσχυσίν των, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐπομένων ἐτῶν τῆς φοιτήσεώς των συγκεντρώνουν τὸν βαθμὸν «λίαν καλῶς» ἐπιδεικνύουν τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανοποιητικὴν διαγωγὴν.

Ὡς πρὸς τὰς ὑποτροφίας Ἐξωτερικοῦ, ἡ ἐπιλογή τῶν ὑποτρόφων γίνεται διὰ διαγωνισμῶν προκηρυσσομένων ἀπαξ τοῦ

ἔτους καὶ ἀφορώντων (ἐκτὸς τῶν διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαί-
 δευσιν προκηρυσσομένων) εἰς ἀποφοίτους Ἀνωτέρων καὶ Ἀνω-
 τάτων Σχολῶν. Εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς τούτους οἱ ὑποψήφιοι ἐξε-
 τάσσονται εἰς θέματα, προκαθοριζόμενα εἰς τὴν Προκήρυξιν, σχέ-
 σιν ἔχοντα εἴτε γενικῶς μὲ τὴν προηγηθεῖσαν ἀκαδημαϊκὴν ἐκ-
 παίδευσίν των, εἴτε εἰδικώτερον μὲ τὸν σκοπὸν τῆς ὑποτροφίας.
 Λεπτὸν ἦτο τὸ ζήτημα τῆς συσχέτισεως τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐπιτυ-
 χίας πρὸς τὴν γλωσσομαθειαν: ἔπρεπε δηλαδὴ νὰ ἐξευρεθῆ
 τρόπος ὥστε ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ μὴ προκρίνονται οἱ μὴ γνωρίζον-
 τες ξένας γλώσσας, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ μὴ προκρίνονται οἱ ὑπο-
 ψήφιοι λόγῳ τῆς γλωσσομαθείας των εἰς βάρος ἄλλων συνυπο-
 ψηφίων ἤτιον γλωσσομαθῶν ἀλλὰ παρουσιαζόντων μεγαλυτέραν
 ἐπίδοσιν εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν των κλάδον. Ἡ λύσις ἐξευρέθη διὰ
 τοῦ ἀποχωρισμοῦ τῶν δύο δοκιμασιῶν: οἱ ὑποψήφιοι διαγωνίζον-
 ται προηγουμένως εἰς τὴν ἐπιστήμην διὰ σειρᾶς γραπτῶν καὶ προ-
 φορικῶν δοκιμασιῶν. Οἱ ἐκ τούτων ἐπιτυχόντες, ἀνεξαρτήτως τοῦ
 ἀριθμοῦ τῶν προκηρυχθεισῶν θέσεων ἐξετάσσονται κατόπιν εἰς τὰς
 γλώσσας τῆς ἐκλογῆς των μεταξὺ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἰδρυματος καθωρι-
 σμένων δι' ἐκάστην εἰδικότητα: οἱ ἐκ τῶν γλωσσικῶς δοκιμασθέντων
 ἔφ' ὅσον δὲν ἐπιτύχουν εἰς τὴν ἐξέτασιν, διατηροῦν κατὰ τὰ ἄλλα
 τὴν σειρὰν των καὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα τῆς ἐπανεξετάσεώς των εἰς
 μόνον τὴν γλῶσσαν μετὰ ἑξάμηνον, ὅποτε καὶ βάσει τῆς τελευταίας
 αὐτῆς ἐξετάσεως καταρτίζεται ὁ ὀριστικὸς πίναξ προτεραιότητος τῶν
 ἐπιτυχόντων εἰς τὸν διαγωνισμόν. Διὰ τοῦ συστήματος τούτου α) ἐπι-
 τυγχάνεται ὥστε οἱ παρουσιάζοντες τὴν μεγαλυτέραν ἐπίδοσιν εἰς
 τὴν ἐπιστήμην νὰ προτιμῶνται, ἔφ' ὅσον ἀποδειχθοῦν ἐπαρκῶς
 γλωσσομαθεῖς, β) παρακινοῦνται οἱ πρωτεύσαντες εἰς τοὺς διαγωνι-
 σμούς, ἔστω καὶ ἂν ἀρχικῶς ὕστερον εἰς τὴν γλωσσομαθειαν, νὰ
 διαθέσουν τὸ παρεχόμενον εἰς αὐτοὺς ἑξάμηνον εἰς ἐντατικὴν τελει-
 οποίησιν εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς προτιμησεώς των. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς
 οὕτω καθορισθείσης διαδικασίας εἶναι ὅτι κατὰ κανόνα οἱ πρωτεύ-
 σαντες εἰς τὰς ἐξετάσεις εἶναι καὶ οἱ τελικῶς λαμβάνοντες τὴν ὑπο-
 τροφίαν. Οὕτω ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀσφαλεστέρα ἐπένδυσις τῶν ἐθνι-
 κῶν κεφαλαίων, χωρὶς νὰ διδάσκονται τὰς γλώσσας οἱ ὑπότροφοι
 εἰς βάρος αὐτῆς τῆς ὑποτροφίας των κατὰ τρόπον ἀνεξέλεγκτον
 ἀπὸ τὴν Πολιτείαν. Οἱ διαγωνισμοὶ διεξάγονται ἐπὶ ὕψηλῳ ἐπιπέ-
 δου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπέτρεψε τὴν ἐπιλογὴν τῶν ἀρίστων ἐκ τῶν
 προσερχομένων ὑποψηφίων, οἱ ὅποιοι κατὰ μεγίστην ἀναλογίαν δια-
 πρέπουν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν κατὰ τὴν μετεκπαίδευσίν των.

Παραλλήλως πρὸς πάσας τὰς ἀνωτέρω ὑποτροφίας, καὶ ἀνεξ-
 αρτήτως πρὸς αὐτάς, τὸ Ἰδρυμα ἐμερίμνησεν ἀπὸ τῆς συστάσεώς
 του καὶ περὶ τῆς παροχῆς ὑποτροφιῶν εἰς ὁμογενεῖς τοῦ Ἐξωτε-
 ρικοῦ πρὸς ἐκπαίδευσίν των εἰς Ἀνωτέρας καὶ Ἀνωτάτας Σχολὰς
 Ἐσωτερικοῦ, ὅπως διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐνισχύηται ὁ δεσμὸς τῶν
 νεαρῶν ὁμογενῶν πρὸς τὴν μητέρα πατρίδα. Ὁ ἀριθμὸς τούτων

άνεθιβάσθη μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1957 εἰς 60, εἰς τοὺς ὁποίους δέον νὰ προστεθῇ καὶ ἀριθμὸς τις σπουδαστῶν ὁμογενῶν ἐνισχυθέντων ἐκτάκτως κατὰ καιροῦς. Ἀντιστοίχους ὑποτροφίας πρὸς μετεκπαίδευσιν ὁμογενῶν ἐπιστημόνων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν προκηρύσσει κατ' ἔτος τὸ Ἴδρυμα. Πᾶσαι αἱ εἰς ὁμογενεῖς ὑποτροφίαι ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν χορηγοῦνται κατόπιν προκηρυσσομένων διαγωνισμῶν.

Κατὰ ταῦτα, καὶ κρινομένου τοῦ ἔργου ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος, ἦτοι ἐκ τῆς γενικῶς λιαν ὑψηλῆς μέσης στάθμης τῶν ὑποτρόφων, δύναται νὰ λεχθῇ ἀντικειμενικῶς ὅτι τοῦτο ἐπέτυχεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν του, χάρις εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Νόμου θεσπιζόμενον θεσμὸν τῶν διαγωνισμῶν, ὁ ὁποῖος ἐφαρμόζεται μὲ τὴν δέουσαν συνειδητῶν. Αἱ ὀλίγαι χορηγοῦμεναι ἐνισχύσεις ἄνευ διαγωνισμῶν, εἴτε εἰς τὴν Ἀνωτέραν καὶ Ἀνωτάτην Ἐκπαίδευσιν, εἴτε εἰς τὴν ἐν ἀλλοδαπῇ σπουδῇ εἶναι κατὰ μέσον ὄρον κατωτέρας αἰσθητῶς ἀποδόσεως καὶ θὰ ἐκινδύνεον νὰ διασεύουν αὐτὰ τὰ θεμέλια τοῦ θεσμοῦ, ἂν δὲν παρέμενον εἰς τὸ χαμηλὸν ποσοστὸν εἰς τὸ ὅποιον εἶναι σήμερον περιορισμένα.

Ἀπομένει τὸ γενικὸν ὕψος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποτρόφων. Τοῦτο διὰ μὲν τὴν μετεκπαίδευσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν θὰ ἦτο δύσκολον γενικῶς νὰ αὐξηθῇ, διότι ἡ προσέλευσις τῶν ὑποψηφίων παραμένει περίπου σταθερὰ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος καὶ εἰς ἐπίπεδον χαμηλὸν (κατὰ μέσον ὄρον 2 - 2,5 ὑποψήφιοι κατὰ θέσιν). Ἀλλὰ προκειμένου περὶ τῶν ὑποτροφιῶν Ἐσωτερικοῦ εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο, ἂν ἡ Πολιτεία, ἐν ὄψει τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ τῶν ἀντιστοιχῶν ἀναγκῶν, ἠῤῥξανε τὴν πρὸς τὸ Ἴδρυμα ἐπιχορηγήσιν κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα ἀφ' ἑνὸς τοῦλάχιστον τὸν διπλασιασμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποτρόφων, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν αὐξήσιν τοῦ ποσοῦ τῶν τροφείων περίπου κατὰ 20%.

Κ. Θ. ΔΗΜΑΡΑΣ

Δημοκρατία σημαίνει ἡ Πολιτεία νὰ παρέχη εἰς πάντα τὴν δυνατότητα νὰ μορφωθῇ, ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν πνευματικῶν ἱκανοτήτων καὶ δεξιοτήτων του, ὥστε νὰ δυναθῇ νὰ ἐκμεταλλευθῇ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον τὰ πνευματικά του χαρίσματα ἐπ' ἀγαθῶ τοῦ Συνόλου.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

(Βιβλιοπωλείον : ΑΡΓ. ΠΑΠΑΖΗΣΗ, Έμμ. Μπενάκη 26)

"ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΔΕΣ"

Άκαδημαϊκά έτη 1948/49 και 49/50

"ΣΠΟΥΔΑΙ,"

«Οικονομικαί — Κοινωνικαί — Τεχνικαί»

Τόμοι 8 — Άκαδημαϊκά έτη 1950/51 — 1957/58

"Τά ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ."

Τόμοι 5 — Άκαδημαϊκά έτη 1953/54—1957/58

"ΟΔΗΓΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ,"

Διοικητικός και Έκπαιδευτικός

"ΤΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΛΑΝΑ,"

I. Γενική Είσαγωγή. II. Τό Αύστραλιανόν Λογιστικόν Σχέδιον

III. Τό Γαλλικόν Λογιστικόν Σχέδιον

Α΄ ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

19 Διαλέξεις

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

(Άλμανάκ έτών 1957 — 1958)

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Έκδόσεις του Γραφείου Βιομηχ. και Έμπορ. Έρευνών Α.Σ.Β.Σ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Έκδόσεις του Κέντρου Κοινωνικών Μελετών τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ

Δεκαήμερον Εισηγήσεων και Συζητήσεων

ΤΟ ΠΟΡΘΜΕΙΟΝ ΕΛΛΑΔΟΣ - ΙΤΑΛΙΑΣ

Δημοσία συζητήσις

ΔΥΟ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ»

[Ἡ ἔγκριτος καθημερινή ἔφημερίς «Ἀκρόπολις» ἀνέθεσεν εἰς τὸν διακεκριμένον δημοσιογράφον τῆς κ. Πολ. Παπαϊωάννου τὴν ἔρευναν τοῦ δραματικοῦ προβλήματος τῶν ἀποφοίτων τῶν Γυμνασίων, οἱ ὅποιοι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὰς Σχολὰς τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀναζητοῦν, συνήθως ἐπὶ ματαίῳ, ἐργασίαν. Κατωτέρω ἀναδημοσιεύομεν τὰς εἰς τὰ τεθέντα ἐρωτήματα δοθεῖσας ἀπαντήσεις ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς μας κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου καὶ τοῦ ἐκλεκτοῦ βιομηχάνου καὶ συνεργάτου τῆς Σχολῆς μας κ. Χρήστου Στράτου].

Τί εἶπεν ὁ Διευθυντής μας κ. ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Ὁ Διευθυντής τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν κ. Στράτος Παπαϊωάννου πιστεύει ὅτι μόνο μέ τήν ἀνάπτυξι τῆς οἰκονομίας μας καί πῶ συγκεκριμένα μέ τήν ἐκτέλεσι παραγωγικῶν ἔργων ἐν συνδυασμῶ πρὸς ἀνάλογον προγραμματισμό τῆς Παιδείας μας μπορεῖ νά βρῆ τή λύσι τοῦ τῶ πρόβλημα τῶν ἀποφοίτων τῶν Γυμνασίων, πῶ τὸ βρίσκει καί ὁ ἴδιος ὀξύτατο.

—Ξεκινῶ ἀπὸ τήν ἀποψι —μοῦ εἶπε ἀπαντῶν σιὸ πρῶτο σχετικὸ ἐρώτημα— ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις, σάν ἓνα κοινωνικὸ φαινόμενο, πρέπει νά ἔχη ὡς ἰδανικὸ νά

δημιουργήσῃ ἀνθρώπου, πῶ νά φιλοδοξοῦν νά συμβάλουν σιὴν αὔξισι τοῦ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος, μέ τὸν βαθύτερο βέβαια σκοπὸ, χάρις σιὴν ὕλικῃ εὐημερία νά ὑψώσουμε τὸ πνευματικὸ καί ψυχικὸ ἐπίπεδο τοῦ λαοῦ μας, ὡστε εἰς τὸ βάθος τὰ ἰδανικὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως νά ἀπομένουν πράγματι ἀνθρωπιστικά.

Βάσις πάσης σκέψεως γιὰ τῆ νέα ὀργάνωσι τῆς Παιδείας —συνέχισε ὁ ἔγκυρος ἐπιστήμων— πρέπει νά εἶναι ἡ ὑπάρχουσα διάρθρωσι τῶν παραγωγικῶν ἔργων καί αἱ ἐπιδιώξεις τοῦ Κράτους καί τῆς Κοινωνίας γιὰ τήν ἀνάπτυξι τῆς ἔθνικῆς παραγωγῆς καί τοῦ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος.

Καί συνέχισε ὁ κ. Καθηγητής :

—Πρέπει νά κατακτήσουμε τήν Ἑλλάδα, ὅπως ἐτόνισα καί σέ ἄλλη εὐκαιρία. Καί τὸ διακηρύσσω αὐτὸ μέ τήν ἔννοια ὅτι πρέπει νά καλλιεργήσουμε περισσότερο καί καλύτερα τῆ γῆ, νά ἀναπτύξουμε τῆ βιομηχανία, νά ὀλοκληρώσουμε τὰ παραγωγικά μας ἔργα, νά ὑψώσουμε ἐπομένως τὸ ὕλικὸ, τὸ πνευματικὸ καί ψυχικὸ ἐπίπεδο τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Βεβαίως ἀποτελεῖ παρήγορο σημεῖο ὅτι ἡ Κυβέρνησις καί ἡ ἀντιπολίτευσις καί αἱ παραγωγικαὶ τάξεις τῆς χώρας ἀρχίζουν νά κατανοοῦν ὅτι χωρὶς μία ἄρδην μεταβολὴ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ μας συστήματος δέν εἶναι δυνατὸν οὔτε ἡ παραγωγή νά ὀργανωθῆ, οὔτε νά αὔξηθῆ τὸ ἔθνικὸ μας εἰσόδημα, οὔτε ἐπομένως νά βελτιωθῆ τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τοῦ λαοῦ μας. Ἡ βάσις δέ πάνω σιὴν ὀποία θὰ στηριχθῆ κάθε προσπάθεια βελτιώσεως τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ μας συστήματος εἶναι ὅτι ἡ Παιδεία πρέπει νά μορφώσῃ ἀνθρώπους, πῶ νά ἐξυπηρετήσουν τὸν παραγωγικὸ μηχανισμό τῆς Χώρας. Ἐπομένως ἡ ὀργάνωσις τῆς Παιδείας πρέπει νά στηριχθῆ σιὴ διάρθρωσι τῆς ἔθνικῆς μας οἰκονομίας

καί νά ἔξη ὡς σκοπό τήν ἐξυπηρέτησι τῶν διαφόρων κλάδων τοῦ ἔθνικοῦ μας εἰσοδήματος.

Δύο λοιπὸν πράγματα, σὰς ἐπαναλαμβάνω, πρέπει νά γίνουν κατὰ τὴ γνώμη μου : νά αὐξήσουμε τὴν παραγωγή, ὅποτε εἶναι φυσικὸ νά εὑρουν ἀσχολία καὶ οἱ πλεονάζοντες σήμερα νέοι, ἀλλὰ καὶ νά ὀργανώσουμε τὴν Παιδεία, μὲ βάσει τὴς ἀνάγκης τῆς παραγωγῆς. Αὐτὸ δὲ θά μᾶς τὸ δείξη ὁ πῖναξ τοῦ ἔθνικοῦ μας εἰσοδήματος καὶ αὐτὸ τὸ λησμόνησε ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Παιδείας.

Ὅτι μᾶς ἔλειψε εἶναι κυρίως ὁ προγραμματισμός. Ἐάν ἡ ἀμερικανικὴ βοήθεια ἐχρησιμοποιεῖτο ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίου γιὰ τὴν ἐκτέλεσι μεγάλων παραγωγικῶν ἔργων, θά εἴχαμε ἤδη ἐπιτελέσει σημαντικὰ ἄλλα καὶ θά εἴχε ἤδη ἐπιτευχθῆ τεραστίαι ἀνάπτυξι τῶν οἰκονομικῶν δραστηριοτήτων τῆς Χώρας μας, ὥστε νά μὴ ὑπάρχη ἀνεργία.

Ἔλα αὐτὰ ἀναμφισβητήτως — παρατήρησα εἰς τὸν κ. Στρ. Παποϊωάννου — εἶναι ἀξιόλογα καὶ λύουν ριζικὰ τὸ πρόβλημα. Δὲν νομίζετε ὅμως ὅτι ἡ πραγματοποίησις τῶν σχεδίων αὐτῶν ἀπαιτεῖ καὶ συμφωνίαν ἔλων τῶν παραγόντων τοῦ τόπου καὶ μέσα οἰκονομικὰ ἄφθονα, ἀλλὰ πρὸ παντὸς χρόνον πολύν ; Πόσο τὸν ὑπολογίζετε ;

— Θά χρειασθῆ βέβαια μία δεκαετία γιὰ νά ἀποδώσουν τὰ μέτρα αὐτά. Αἱ οἰκονομικαὶ δυνατότητες γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματος νομίζω ὅτι ὑπάρχουν. Καὶ δὲν χρειάζεται ἐπομένως παρὰ ἡ συμφωνία τῶν ἀρμοδίων παραγόντων γιὰ νά ἀρχίσῃ τὸ πρόγραμμα νά ἐφαρμόζεται.

Ἔως τότε ὅμως ; Δὲν βλέπετε καμμιά ἄλλη προσωρινὴ λύσι τοῦ προβλήματος ;

— Ἄλλη λύσι δὲν ὑπάρχει. Αὐτὸ πρέπει νά γίνῃ ἀπὸ ὅλους ἀντιληπτό. Καὶ ἀκόμη ὅτι ὅσο δὲν τίθεται σὲ ἐφαρμογὴ τὸ σχέδιον ποῦ σὰς ἐξέθεσα εἶναι μοιραῖο τὸ κακὸ νά ἐντείνεται. Πρόκειται περὶ δράματος, ποῦ ἔπρεπε νά συγκινήσῃ, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Πολιτεία καὶ τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς κηδεμόνας τῶν παιδιῶν. Καὶ χαίρω ποῦ βλέπω τοὺς γονεῖς ὀργανωμένους εἰς Συλλόγους καὶ Συνομοσπονδίας καὶ ἐνδιαφερομένους γιὰ τὴν Παιδεία μας.

Καὶ ὁ κ. καθηγητὴς συνέχισε :

— Ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους καλεῖται ἡ ἐκπαίδευσις νά ἐκτελέσῃ τὸ χρέος τῆς, μορφώνουσα καὶ διαπλάσσουσα τοὺς νέους· καλεῖται νά καταστῇ συντελεστὴς τῆς οἰκονομικῆς προσπάθειας τοῦ ἔθνους, παράγων στὴ βελτίωσι τῶν ὄρων διαβίωσης τοῦ λαοῦ μας. Μαζὶ μὲ τὴν εἰρηνικὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας, ἡ ἐκπαίδευσις πρέπει νά εὑρεθῇ ἐτοίμη διὰ νά δώσῃ τὰς νέας κατευθύνσεις, τὰ νέα ἰδανικὰ· τὸ ἰδανικόν τοῦ παραγωγικοῦ ἀνθρώπου, τὸ ἰδανικόν τοῦ ἐξανθρωπισμέ-

νου παραγωγού, τὸ ἰδανικὸν μιᾶς συνθέσεως, ἢ ὅποια κατὰ τοὺς διαλεκτικούς νόμους ἀνεπήδησε ἀπὸ τὴν ἀντίθεσιν τῆς γενικῆς ἐπαγγελματικῆς παιδείας. Θὰ παραμείνῃ αἰωνία ἢ φράσις τοῦ Πλινίου γιὰ τοὺς ἀρχαίους "Ἕλληνες : «Θὰ πᾶς σὲ ἀνθρώπους ποὺ εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἀνθρώποι». Αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους πρέπει νὰ δημιουργήσουμε, ἀλλὰ μέσα στὸν παραγωγικὸ μηχανισμό. Καὶ αὐτὸ ἀπαιτεῖ νέο πνεῦμα, νέες ἀντιλήψεις, νέα μαθήματα, νέους τρόπους ὀργανώσεως, νέα συνθήματα, νέαν θεωρίαν τῆς οικονομικῆς ζωῆς, νέα ἰδανικά. Χρειαζόμεθα, βέβαια, ἄριστον ἐξοπλισμὸν εἰς κτίρια καὶ εἰς μηχανήματα, εἰς ὑλικά μέσα παραγωγῆς, ἀλλὰ χρειαζόμεθα πρὸ παντὸς ἀνθρώπους. Ζῶμεν πράγματι μία νέαν ἐποχὴ καὶ πρέπει νὰ ἀναταθῶμεν μέχρις αὐτῆς.

**Υποστηρίζουν πολλοὶ ὅτι τὰ Γυμνάσια δημιουργοῦν θεσιθηρίας. Καὶ δὲν εἶναι ἐπίσης ὀλίγοι ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν κηρυχθῆ ὑπὲρ τῶν περιορισμῶν εἰς τὴν κλασσικὴν παιδείαν. Ποιὰ εἶναι ἡ ἰδική σας ἄποψις ;*

Τὸ πρόβλημα τῆς ὀργανώσεως τῆς Παιδείας εἶναι ἕτερον θέμα. Τὸ ὑπάρχον ἐκπαιδευτικὸν σύστημα εἶναι ἔξω τόπου καὶ χρόνου. Πάντως ἡ νεολαία ζητεῖ τὴν ἀνωτέραν μόρφωσιν, πρόθυμος εἰς κόπους καὶ εἰς θυσίας. Καὶ τὸ φαινόμενον εἶναι παγκόσμιον. Αὐτὴν τὴν τάσιν τῶν νέων κατεδίκασαν πνευματικοὶ ἡγέται, ὡς θεσιθηρίαν. Κατηγοροῦν τοὺς νέους ὡς ἄμορφώτους, ἐνῶ ἡ ἄμορφωσιά των ἀποτελεῖ καταδίκην σκληρὰν ἡμῶν τῶν μεγαλυτέρων, διότι ἡμεῖς πταίομεν ἐὰν οἱ νέοι δι' ἔλλειψιν σχολείων καὶ διδασκάλων, δι' ἔλλειψιν συστήματος καὶ μεθόδων νέων δὲν ἐμορφώθησαν. Ἔργον ὅμως τῆς πνευματικῆς ἡγεσίας δὲν εἶναι τὸ κλείσιμον τῶν θυρῶν τῶν Ἀνωτάτων πνευματικῶν Ἰδρυμάτων, ἀλλ' ἀντιθέτως καθῆκον μας εἶναι νὰ ἀνοίξουμε διάπλατα τὰς θύρας εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν σὲ ὅλους ὅσους ἐπροίκισεν ἡ φύσις με πνεῦμα καὶ ἰκανότητες ἀνάλογες.

Μόνον μία χρεοκοπημένη καὶ δουλόφρων πνευματικὴ ἡγεσία δύναται νὰ κραυγάζῃ πρὸς τοὺς νέους, ποὺ ζητοῦν μίαν ἀνωτέραν κατάρτισιν «γενῆτε σκαφτιάδες», ὡς ἐὰν ἡ μόρφωσις πρέπει ἢ δύναται νὰ εἶναι προνόμιον μιᾶς ὀλιγαρχίας. Ἐγὼ λέγω : «Ἀνοίξατε ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερα σχολεῖα, ἀλλὰ καὶ ὀργανώσατέ τα διὰ νὰ παρασκευάζουν πραγματικὰ μορφωμένους καὶ ἀληθινὰ παραγωγικούς ἀνθρώπους». Κόμειτε τὴν Παιδείαν δημοκρατικὴ καὶ στοὺς τύπους καὶ στὴν οὐσίαν θεσμὸ βρασιλικὸ τῆς ζωῆς μας.

Καὶ ἡ θεσιθηρία ;

— Εἶναι βαθύτερα τὰ αἰτία τῆς. Ἡ θεσιθηρία ὀφείλεται στὴν ἀνυπαρξία ἢ τὴν κακὴν ὀργάνωσιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων, στὴν ἔλλειψιν μιᾶς σχεδιασμένης καὶ συστηματικῆς οικονομικῆς πολιτικῆς. Εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ κακοῦ ἐκπαιδευτικοῦ μας συστήματος, τοῦ ψευδολογιωτατισμοῦ. Εἶναι ἔργον τῆς συγκεντρώσεως τῶν πάντων εἰς τὴν Πρωτεύουσαν, τῆς ἐλλείψεως αὐτοδιοικήσεως, τῆς περιφρονησεως

καί τῆς ἀστοργίας πρὸς τὴν Ἐπαρχίαν, πρὸς τὸ Ἑλληνικὸ χωριό, "Ἄς ἐκτελέσωμεν παραγωγικὰ ἔργα εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἄς δώσωμεν τὰ μέσα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γεωργικὴν οἰκογένειαν νὰ ζήσῃ, ἄς ἀναπτύξωμεν πολιτιστικῶς τὸ χωριό, ἄς ἀφήσωμε τὴν ἐπαρχίαν νὰ αὐτοδιοικηθῇ, ἄς δημιουργήσωμεν πραγματικὸν λαϊκὸν σχολεῖον ἀ' βαθμοῦ, ἄς ἰδρῦσωμεν ἐπαγγελματικὰ σχολεῖα παντὸς τύπου καὶ παντὸς βαθμοῦ καὶ τότε ἡ θεσιθηρία, καὶ μόνον τότε, θὰ λείψῃ.

Καὶ ὁ κ. Διευθυντῆς τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἔκλεισε ὡς ἐξῆς τὴν τόσο ἐνδιαφέρουσαν συνομιλίαν του :

— Εἶναι ἀνάγκη, μὲ ὀλίγας λέξεις, νὰ ἀποκτήσῃ ὁ τόπος μας πρόγραμμα παραγωγικῆς του ἀναπτύξεως καὶ νὰ ἀντιληφθῶμεν ὅλοι ὅτι τὸ πρῶτον μέλημα τοῦ Κράτους, μετὰ τὴν ἀσφάλειάν του, εἶναι ἡ Παιδεία. Ἄλλὰ τούτο εἶναι ἕτερον θέμα. Βασικὴ σκέψις μας διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Παιδείας πρέπει νὰ εἶναι ὅτι ζῶμεν στὸ 1958 καὶ πολὺ φοβοῦμαι ὅτι πολλοὶ τῶν ὑπευθύνων εὐρίσκονται στὸ 1858.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ νεανθρωπιστικὴ ἀντίληψις τῆς ζωῆς ἐντάσσει τὴν Παιδείαν μέσα εἰς τὸ αἶτημα τῆς ἐποχῆς μας, ποῦ εἶναι : νὰ ἀυξήσωμεν τὴν παραγωγὴν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο ὀργανοῦντες αὐτὴν ὅσον τὸ δυνατόν καλύτερον, διὰ νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τὸν ἄνθρωπον, διὰ νὰ ἀνυψώσωμεν τὸ Σύνολον, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἐλευθέρως νὰ κινῆται τὸ ἄτομον. Ν' ἀυξήσωμεν τὰ ἀγαθὰ διὰ νὰ τὰ καταστήσωμεν προσιτὰ εἰς ὅλους, διὰ νὰ ἀυξήσωμεν ἐπομένως τὴν ἀνθρωπίνην ἀξίαν.

Τί εἶπεν ὁ κ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας Ἑλληνικῶν Σπουδῶν
καὶ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν τῆς Σχολῆς μας

Μέσα στὴ σφαῖρα τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Ἑταιρείας Ἑλληνικῶν Σπουδῶν εἶναι καὶ τὸ θέμα τῆς ἐρεύνης μας καὶ μάλιστα ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα καὶ ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ τὴν ἀπασχόλησαν ἕως τώρα, μέσα στὰ γενικὰ πλαίσια τοῦ προγραμματισμοῦ τῆς παιδείας μας. Καὶ ἡ συνομιλία μας μὲ τὸν πρόεδρό της, τὸν κ. Χριστ. Στράτο, παίρνει ξεχωριστὴ σημασία, γιατί θγαίνουν ἀπ' αὐτὴν ἀπόψεις πρακτικῆς, ποὺ μποροῦν πραγματικὰ νὰ προωθήσουν σὲ κάποια λύσι τὸ τεράστιο αὐτὸ πρόβλημα.

— Ὑπάρχει πράγματι — ἤρχισεν ὁ κ. Στράτος — καὶ μάλιστα

εἰς μεγάλην ὀξύτητα τὸ πρόβλημα αὐτὸ τῶν ἀποφοίτων τῶν Γυμνασίων ποὺ ἀπασχολεῖ τὴν ἔρευνά σας. Εἶναι θέβαια πρόβλημα γενικώτερο, ποὺ παρατηρεῖται καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, γνωστὸ ὡς πρόβλημα τῶν «ἀσπρων γιακάδων», ἀλλὰ ἐδῶ εἰς τὸν τόπον μας ἐμφανίζεται ἰδιαιτέρως σοβαρόν, λόγῳ τῆς μεγάλης του ἐκτάσεως.

Σὰς παρηκολούθησα, εἶδα ὅλας τὰς ἀπόψεις ποὺ ἐξετέθησαν ἕως τώρα, ὅπως ἐπίσης εἶδα καὶ τοὺς ἀριθμοὺς ποὺ παραθέτετε καὶ οἱ ὁποῖοι πράγματι πρέπει νὰ μᾶς ἐμβάλουν εἰς κάποιαν ἀνησυχίαν καὶ νὰ τονώσουν τὸ ἐνδιαφέρον ὄλων τῶν ἀρμοδίων καὶ τῶν δυναμένων νὰ βοηθήσουν εἰς τὸ νὰ δοθῇ μία λύσις. Καὶ νομίζω ὅτι ὑπάρχει ἡ λύσις αὐτῆ.

Ποῦ νομίζετε, κατ' ἀρχήν, ὅτι ὀφείλεται ἡ δημιουργία τοῦ προβλήματος ;

— Νομίζω ὅτι τὸ κακὸ ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν προγραμματισμοῦ εἰς τὴν ἐκπαίδευσίν μας. Ὅταν τοῦτο γίνῃ ἀντιληπτόν, τότε δὲν εἶναι δύσκολον νὰ προχωρήσωμεν καὶ εἰς τὰ μέσα τῆς θεραπείας.

Ποιὰ εἶναι αὐτά, κατὰ τὴν γνώμη σας ;

— Ἡ Ἑλληνικὴ Παιδεία προσφυῶς ἀπεκλήθη «ὁ μέγας ἀσθε-

νῆς τῆς Ἑλλάδος». Ἀλλὰ καὶ τοῦ μεγάλου τούτου ἀσθενοῦς τὸ νευραλγικώτερον σημεῖον εἶναι ἡ Μέση Παιδεία, ἡ ὁποία εἶναι καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐρεῦνῆς σας.

Ἡ Μέση Παιδεία μας χωλαίνει, χρήζουσα πλήρους ἀναδιοργανώσεως. Χωρὶς δὲ νὰ κατακριθῆ καμμία ἄλλη πρότασις ἢ ἀποφίς μου εἶναι ἤδη ἐτοίμη, βασανισθεῖσα εἰς τὴν κάμινον πολλῆς μελέτης καὶ ἀνταλλαγῆς γνωμῶν μετὰ τῶν ἐπαϊόντων».

Ὁ κ. Χριστ. Στράτος μᾶς ἀνέλυσε στὴν συνέχεια τῆς συνομιλίας μας πῶς ἀντιλαμβάνεται αὐτὴ τὴν ἀναδιάρθρωσιν τῆς Μέσης Παιδείας, ποῦ προτείνει καὶ τί μορφή πρέπει νὰ πάρῃ.

Μὲ τὴν ἀναδιάρθρωσιν τῆς Μέσης Παιδείας ὁ κ. Χριστ. Στράτος πιστεύει ὅτι θὰ λυθῆ καὶ τὸ πρόβλημα τῶν ἀποφοίτων τῶν Γυμνασίων, ποῦ τὸ βλέπει καὶ ὁ ἴδιος σοβαρώτατο καὶ δεύτατο στὸν τόπο μας.

Πῶς θὰ γίνῃ ὅμως αὐτὴ ἡ ἀναδιάρθρωσις ; τὸν ρωτήσαμε στὴν συνέχεια τῆς συνομιλίας μας.

— Φρονοῦμεν — μᾶς ἀπάντησεν — ὅτι μία ὀρθὴ ἀναδιάρθρωσις τῆς Μέσης Παιδείας, τοῦ σημαντικωτέρου τομέως τῆς ἐθνικῆς μας Παιδείας, δεόν νὰ λάβῃ τὴν ἐξῆς μορφήν:

1) Πρῶτος κύκλος Μέσης Παιδείας, τριετῆς δι' ὄλους καὶ ἀπὸ ἡλικίας 12—15 ἐτῶν. Δηλαδή τρεῖς γυμνασιακαὶ τάξεις, αἱ ὁποῖαι θὰ εἶναι κοιναὶ δι' ὄλους.

Ὁ κύκλος αὐτὸς θὰ ἔχῃ ὡς σκοπὸν καὶ ἀποστολὴν νὰ εὐρύνῃ τὰς γνώσεις ὄσων εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν 15 ἐτῶν θὰ ριφθοῦν εἰς τὴν παραγωγικὴν μηχανὴν ἢ θὰ συνεχίσουν τὰς σπουδὰς τῶν διὰ νὰ ἀποτελέσουν τὰ στελέχη τῆς παραγωγῆς ἢ τοὺς ὑποψηφίους τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν.

Ὁ δεύτερος κύκλος χωρίζεται εἰς δύο παραλλήλους ὑποκύκλους, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ἕνας θὰ εἶναι ἐπαγγελματικὸς καὶ ὁ ἄλλος προπαιδείας διὰ τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς.

Ὁ ἐπαγγελματικὸς κύκλος κατὰ σχολὰς συγγενῶν γνώσεων, κατὰ τὰς τοπικὰς καὶ γενικὰς ἀνάγκας καὶ κατὰ τὰς οἰκονομικὰς δυνατότητας, θὰ εἶναι διαρκείας ἐνὸς ἔτους, δύο ἢ καὶ τριῶν ἐτῶν, ἀναλόγως τῶν ἀπαιτήσεων ἐκάστου ἐπαγγέλματος καὶ ὑπὸ τὴν ἔντονον κατεῦθυνσιν τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου Παιδείας.

Ὁ κύκλος προπαιδείας διὰ τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς θὰ προετοιμάζει τοὺς μαθητὰς διὰ τὰς ἀντιστοιχοὺς σπουδὰς. Πιθανῶς νὰ ἀπαιτηθῆ τριετία ἢ καὶ τετραετία διὰ πλήρη κατάρτισιν, καταργουμένων πλέον τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων.

Τὸ σχέδιόν σας — παρετήρησα στὸν κ. Στράτο — εἶναι πράγματι λαμπρό. Φοβοῦμαι ὅμως ὅτι πολὺ λίγοι γονεῖς θὰ θελήσουν μόνοι τους νὰ σταματήσουν τὰ παιδιὰ τυς ἀπὸ τὴν κλασσικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ νὰ βάλουν στὶς ἐπαγγελματικὰς σχολὰς, ἐφ' ὅσον ἄλ-

λωστε και πολυ σωστα, θα υπαρχει ελευθερια στην εισαγωγη στις ανωτατες Σχολες. Θα χρειασθη σταυροφορια για να αλλαξουν νοσοτροπια οι γονεις.

— Ειναι ορθη η αποψις σας. Θα χρειασθη πραγματι σταυροφορια δια να επιτευχθη ενα καλο αποτελεσμα. Αλλα την σταυροφορια αυτη δεν πρεπει να διστασουν να την αναλαθουν ολοι οι δυναμενοι να βοηθησουν εις αυτην την προσπαθειαν. Τιποτε δεν επιτυχανεται χωρις κόπους, χωρις θυσιας. Και αυτο ισχυει κατα μειζονα λογον εις το θεμα αυτο, οπου προκειται να αλλαξωμε ριζικα συστηματα, μεθόδους και νοσοτροπιαν.

Νομίζετε λοιπόν ότι ετσι λυεται το πρόβλημα των αποφοιτων των Γυμνασίων ;

— Πιστευω οτι η διαφοροποιημενη αυτη Μεση Παιδεια θα διευκολυνη την απορροφησι πολλων ανεργων αποφοιτων και θα απαλλαξη το Κρατος απο μερικας σοβαρας δαπανας. Πρεπει να σας τονισω οτι κατα την γνωμην μου δεον να προσεχθουν ιδιαιτερωσ αι τοπικαι συνθηκαι. Πρεπει να ιδρυσωμεν την Σχολην, που καθε περιφερεια χρειαζεται. Ναυτικη εις τα νησια μας, γεωπονικη εις τας αγροτικας περιοχας και ουτω καθ' εξης. Και να αποφευχθη η ιδρυσις Σχολης προπαιδειας εκει οπου αι τοπικαι συνθηκαι απαιτουν να ιδρυθη ναυτικη η γεωπονικη σχολη.

Το πρόγραμμά σας εινοι μακρας πνευσης. Θα απαιτηση χρόνο αρκετό, ενω το πρόβλημα ειναι οξύτοτο και εχει αναγκη αμεσου αντιμετωπιασεως. Δεν βλέπετε καμμια σύντομη λύσι ;

— Όλα αυτα που σας εξεθεσα αφορουν ασφαλωσ καποιαν μακροπρόθεσμον αντιμετωπισιν του προβληματος. Δια την αμεσον και βραχυπρόθεσμον αντιμετωπισιν του νομιζομεν αναγκαιοτατην την ενισχυσιν και τον συντονισμον της επαγγελματικης εκπαιδευσεως, με ιδιαιτεραν ενισχυσιν των βιμηχανικων και τουριστικων επαγγελμάτων, τα οποια παρουσιάζουν ηδξημενην απορροφητικότητα.

Εις το σημειον αυτο μου εξηγησε ο κ. Στρατος οτι αι τουριστικαι δυνατοτητες της χωρας μας ειναι τεραστιες και οτι μεσα σ' ολα τα συναφη με τον τουρισμο επαγγέλματα υπαρχουν εκτος απο τις σημερινες δυνατοτητες και προσπτικες για ευρυτατες και εκτεταμενες απορροφησεις στο εγγυς μελλον. Και προσεθεσε οτι οταν αποκτησωμε μορφωμενο και ειδικευμενο προσωπικο σ' ολα τα τουριστικα επαγγέλματα, θα εχωμε δημιουργησει αναμφισθητητα ενα πρόσθετο λογο για την προσελκυσιν μεγαλυτερου αριθμου ξενων τουριστων.

Επισης στα βιομηχανικα επαγγέλματα μπορει να εχωμε πληθωρισμο και ανεργια στους απλους τεχνιτας, που δεν εχουν προ-

σόντα όμως για προαγωγή, όπως και στους ανειδικεύτους εργάτες, έχουμε όμως έλλειψη στελεχών. Και αυτά μπορούν άριστα να τα δώσουν οι τεχνικές και επαγγελματικές σχολές.

Και συνέχισε ο κ. Χριστ. Στράτος:

— Πρό πάσης όμως νέας ένεργείας δύο σημαντικοί παράγοντες θα δώσουν εις τὸ θέμα τὴν βεβαιότητα τῆς προωθήσεως. Πρῶτον ἡ ὕψωσις τοῦ διὰ τὴν Παιδείαν ὀριζομένου ποσοστοῦ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ δεύτερον, ὅπως καὶ προηγουμένως σὰς εἶπα ἀπαντῶν εις σχετικὴν ἐρώτησίν σας, ἡ διαφώτισις τῆς Κοινῆς Γνώμης, ἡ συμβολὴ τῆς ὁποίας θα παίξῃ σπουδαῖον ρόλον εις τὴν ἀνάρρωσιν τοῦ μεγάλου ἀσθενοῦς.

Θὰ πρέπει ὅλοι νὰ πεισθοῦν ὅτι δὲν εἶναι μόνον τὸ «χαρτί τοῦ Γυμνασίου, τὸ ὁποῖον ἐξασφαλίζει ἕνα καλὸ μέλλον εις τὰ παιδιὰ των. Ἄλλὰ ἡ οὐσιαστικὴ ὄπλισις των μὲ ὄσας γνώσεις ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ γίνουν καλοὶ ὑπάλληλοι ἢ τεχνικοὶ ἢ επαγγελματῖαι, ὅπως καὶ καλοὶ πολῖται καὶ καλοὶ Ἕλληνες. Ἀσφαλῶς δὲ πολὺ θὰ συμβάλῃ εις τοῦτο ἡ βασικὴ ἀναγνώρισις ὅτι οἰοσδήποτε τίτλος μέσης σχολῆς δίδει τὰς δυνατότητας περαιτέρω προωθήσεως εις ἀνωτάτας σπουδὰς, ἀρκεῖ ὁ ὑποψήφιος νὰ ἀποδεικνύῃ ὅτι κατέχει τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις καὶ τὰ προσόντα ποῦ εἶναι ἀπαραίτητα.

Ἔτσι ἔκλεισε τὴν τόσο ἐνδιαφέρουσαν συνομιλίαν μας ὁ πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Ἑλληνικῶν Σπουδῶν κ. Χριστόφ. Στράτος.

ΠΟΛ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Ἐκπαίδευσις εἶναι μαθητεία εις τὴν Ἐλευθερίαν, στηριζομένην εις τὴν αὐτοπειθαρχίαν καὶ τὸν αὐτοέλεγχον, μαθητεία εις τὴν κρίσιν, εις τὴν εὐθύνην, εις τὴν ἀναζητήσιν τῶν μέσων νὰ συνεργασθῇ ὁ νέος εις μίαν κοινὴν προσπάθειαν, εις τὴν ἀλληλεγγύην μέχρις ὅτου ὑψωθῇ ὑπεράνω τῶν μικροτήτων τῆς ζωῆς καὶ δοθῇ εις τὴν ἐπιδίωξιν ἑνὸς ἔθνικοῦ καὶ ἀνθρωπιστικοῦ ἰδανικοῦ.

ΚΕΝΤΡΟΝ
ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
(Business and Public Administration)

Θά λειτουργήσῃ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἐκπαιδευτικοῦ ἔτους 1958/1959 ὡς ἴδρυμα τῆς Σχολῆς λειτουργοῦν παραλλήλως καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν λοιπῶν ἐκπαιδευτικῶν κέντρων τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Ἀνάπτυξις κατὰ πλάτος καὶ διερεῦνησις κατὰ βάθος ὄλων τῶν ὀργανωτικῶν, διοικητικῶν, λογιστικῶν, καὶ διαχειριστικῶν προβλημάτων, βάσει τῶν τελευταίων δεδομένων τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Πρακτικῆς ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ.

Η ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, =====

*[Τὴν 24ην Ὀκτωβρίου 1957 ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαί-
νια τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπου-
δῶν Θεσσαλονίκης με σεμνήν καὶ ὥραϊαν τελε-
τήν. Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὸ ἱστορικὸν τῆς ἰδρύ-
σεως τῆς Σχολῆς καὶ τοὺς ἐκφωνηθέντας λόγους].*

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἐγένοντο πανηγυρικῶς τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Θεσσαλονίκης, μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου 800/1948.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δημοσιεύομεν τὸ ἱστορικὸν τῆς ἐν λόγῳ Σχολῆς, ἡ ὁποία, ἐλπίζομεν, θὰ καταστῇ πρωτοπόρον πνευματικόν, ἀνωτάτης βαθμίδος Ἰδρυμα εἰς τὴν συμπρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος, διότι οἱ Ἕλληνες ἀγνοοῦν ἢ καὶ πολλακίς παραχαράσσου τὴν ἱστορίαν. Ἡ ἔλλειψις «ἱστορικῆς μνήμης» ἠμπόδισε νὰ δημιουργήσων παράδοσιν καὶ ἴσως αὐτὸ εἶναι μία αἰτία τῆς ἐλλείψεως ἱστορικῆς συνεχείας εἰς τὸν τόπον μας. Κατὰ κανόνα διὰ τοὺς Ἕλληνας, δυστυχῶς, ἡ ἱστορία ἀρχίζει ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν των καὶ τελειώνει εἰς τὸν ἑαυτὸν των. Δι' αὐτὸ οἱ πρωτεργάται καὶ οἱ πρόδρομοι εἶναι κατὰ κανόνα ἄγνωστοι καὶ πολλακίς τὴν τιμὴν ἐνὸς ἔργου φέρουσι ἀκόμη ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀντέδρασαν.

Κατὰ τὴν περίοδον τῆς ὑπουργίας του ὁ κ. Πλάτων Χατζημηχάλης ἀνέθεσεν εἰς Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Εὐάγγ. Ἰατροίδην, τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν κ. Ἀγγ. Βαρβαγιάννην καὶ τοὺς Καθηγητὰς κ.κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου καὶ Ἰω. Χρυσοχοῦ τὴν σύνταξιν σχεδίου νέας ὀργανώσεως τῆς Ἐμπορικῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Χώρας.

Μεταξὺ τῶν προτάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς ἦτο ἡ ἴδρυσις Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς καὶ Ναυτιλιακῆς Σχολῆς ἐν Πειραιεὶ καὶ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς καὶ Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ. Αἱ δύο αὗται Σχολαὶ θὰ ἦσαν Δημόσιαι ἀλλὰ μὲ ἰδιάζουσιν αὐτοδιοικήσιν καὶ ὀργάνωσιν, ὡς ὀρθῶς συμβαίνει εἰς ὅλας τὰς ἀνωτάτας οικονομικὰς Σχολὰς τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς.

Ὡς εὐνόητον, τὸ σχέδιον τοῦτο δὲν κατέστη δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ, λόγῳ τῶν περιστάσεων, οὐδὲ καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ὅταν καὶ πάλιν προετάθη εἰς τὴν ὑπὸ τὸν κ. Γ. Παπανδρέου Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν παρὰ τοῦ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, διευθύνοντος τότε τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Βραδύτερον, τὴν 30ὴν Ἀπριλίου 1947, ὁ τότε ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς κ. Σ. Βενιζέλος κατέθεσεν εἰς τὴν Δ' Ἀναθεωρητικὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων τὸ ὑπὸ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν καταρτισθὲν Σχέδιον Νόμου, τὰ ἀρθρα 5 - 8 τοῦ ὁποίου προέβλεπον τὴν ἴδρυσιν παρομοίας Σχολῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Πολλὰ καὶ μακρὰ συζητήσεις διεξήχθησαν τότε ἐν τῇ ἀρμοδία Κοινοβουλευτικῇ Ἐπιτροπῇ σχετικῶς μὲ τὸ κατατεθὲν νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἀνέλυσαν καὶ ὑπεστήριξαν, εἰδικῶς προσκληθέντες, ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν κ. Ἐπαμεινώνδας Χαρίλαος καὶ ὁ Διευθυντὴς κ. Στράτος Παπαϊωάννου, ὡς καὶ ὁ τότε Προϊστάμενος τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδύσεως κ. Γ. Βασιλείδης. Πρόεδρος τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἦτο ὁ κ. Κ. Παπαγιάννης καὶ Εἰσηγηταὶ αὐτῆς οἱ κ.κ. Καψάλης καὶ Φωκᾶς.

Εὐχάριστον ἐκπληξιν καὶ ἀπορίαν ἐδημιούργησεν εἰς τὰ μέλη τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τὸ γεγονός ὅτι ἡ πρότασις περὶ ἰδρύσεως παρομοίας, πλήρως ἀνεξαρτήτου, Σχολῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὠφείλετο ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ κ. Παπαϊωάννου ἔδωσε τὴν ἐξήγησιν ὅτι ἡ Σχολὴ Ἀθηνῶν εἶναι ἰδεολογικὸν ἐδημιούργημα, τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον δὲν φοβεῖται τὸν ἀνταγωνισμόν, ἀλλ' ἀντιθέτως εὐχεται τὴν γόνιμον καὶ εὐγενῆ ἀμίλλαν τῶν δύο ἀδελφῶν πνευματικῶν ἰδρυμάτων. Ὁ κ. Παπαϊωάννου ἐτόνισεν ὅτι ἀποτελεῖ πνευματικὸν καὶ ἔθνικὸν χρέος ἡ ἴδρυσις μιᾶς ἀνωτάτης ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως οἰκονομικο - διοικητικῆς Σχολῆς ἐν Μακεδονίᾳ.

Τὸ Νομοσχέδιον κατέστη βραδύτερον ὁ ὑπ' ἀριθ. 800 Α. Νόμος τοῦ 1948, μετὰ ταῦτα δὲ οὗτος ἐκυρώθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1285]1949 Ν. Διατάγματος «περὶ ἀνωτάτων βιομηχανικῶν σχολῶν», ἐπὶ Ὑπουργίας κ. Πολίτη. Ὁ Ὄργανισμὸς τῆς Σχολῆς ἐκυρώθη διὰ Β. Διατάγματος ἐκδοθέντος τῇ προτάσει τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Γ. Βαρβούτη. Ὁ Ὄργανισμὸς οὗτος ἐχρησίμευσε καὶ ὡς ὑπόδειγμα διὰ τὸν Ὄργανισμὸν τῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης.

Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν καὶ ἰδίᾳ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς, κ. Στράτου Κ. Παπαϊωάννου, συνεχίσθη ἔντονον καὶ μετὰ ταῦτα, ἐπὶ ἔτη, παρὰ τὴν ἀδιαφορίαν τῶν μὲν ἢ τὴν ἀντίδρασιν τῶν δέ. Σήμερον εὐτυχῶς, ἡ Σχολὴ Θεσσαλονίκης ἀποτελεῖ μίαν ἐλπιδοφόρον πραγματικότητα, χάρις εἰς τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ νῦν Ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας κ. Παπαληγούρα καὶ τοῦ Ἐμπορίου κ. Μάρτη, καὶ ἰδιαιτέρως χάρις εἰς τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἄλλοτε Ὑπουργοῦ κ. Βασιλικοῦ καὶ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Βογιατζῆ. Τὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς ἐχαιρέτησαν, ἐπὶ τέλους, μὲ θερμὸν ἐνθουσιασμόν τὸ Κράτος καὶ ὅλοι οἱ οἰκονομικοί, πνευματικοὶ καὶ πολιτικοὶ παράγοντες τῆς Μακεδονίας.

Ἀπουσιάζων ὁ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου εἰς Παρισίους, ὅπου εἶχε κληθῆ παρὰ τῆς ἐκεῖ École des Hautes Études Commerciales, δὲν ἠδυνήθη νὰ παραστῇ εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς Σχολῆς Θεσσαλονίδεν ἐμόχθησεν καὶ ἠγωνίσθη. Ὁ Διευθυντὴς, διὰ τὴν ὁποίαν τόσον ἐμόχθησεν καὶ ἠγωνίσθη, θυνητὴς μας ἦτο ἀπὸν ἀπὸ τὴν σεμνὴν καὶ ὠραίαν αὐτὴν τελετὴν, ἀλλ' οἱ πάντες ἠσθάνοντο τὴν παρουσίαν του. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης γράφει σχετικῶς πρὸς τὸν

Διευθυντήν μας κ. Στρο. Κ. Παπαϊωάννου: «Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Θεσσαλονίκης δὲν θὰ λησμονήσῃ ποτὲ τὴν προσφερθεῖσαν ὑφ' ὑμῶν ἠθικὴν συμβολὴν καὶ ὑποστήριξιν διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς. Ἡ ἐν Ἀθήναις πρεσβυτέρα ἀδελφὴ τῆς Σχολῆς μας, ἡ ὁποία διευθύνεται ὑφ' ὑμῶν τόσο ἐπαξίως καὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιστημονικὴ δρασὶς καὶ ἀκτινοβολία, ὅπως εὐχαρίστως διαπιστώνομεν, ἐπεκτείνεται καὶ εἰς ἑτέρους ἐπιστημονικοὺς τομεῖς, θὰ ἀποτελέσῃ διὰ τὴν ἡμετέραν σχολὴν φωτεινὸν παράδειγμα πρὸς μίμησιν». Εὐτυχῶς παρ' ὅλων ἔχει ἀναγνωρισθῆ ἡ καθαρῶς ἰδεολογικὴ αὐτὴ προσπάθεια τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς μας, ἡ ὁποία ἀντεπροσωπεύθη κατὰ τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν τῆς κ.κ. Σημαντήρα καὶ Μαργαρίτη, ὅπως καὶ ὁ Σύλλογος τῶν Πτυχιούχων τῆς ὑπὸ τῶν κ.κ. Βαροῦ, Ραφτοπούλου καὶ Βαρβάκη.

Ἡ Σχολὴ Θεσσαλονίκης ἀποτελεῖ ἤδη μίαν πραγματικότητα. Ἐν νέον πνευματικὸν κέντρον προσετέθη εἰς τὴν Μακεδονίαν. Τὸ Δ. Συμβούλιον ἐξέλεξε ὡς Διευθυντὴν τὸν Καθηγητὴν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου κ. Ἡλίαν Γ. Κυριακόπουλον καὶ ὡς Καθηγητὰς τοὺς κάτωθι: 1) Σάντην Δημ., Οἰκονομικὴ Ἱστορία. 2) Φραγκίσταν Χαρο., Ἰδιωτικὸν Δίκαιον. 3) Κυριακόπουλον Ἡλ., Δημόσιον Δίκαιον. 4) Καραβάν Κων/νος, Ἐμπορικὸν Δίκαιον. 5) Ἐμπειρῖκον Νικολ., Φυσικὴ. 6) Καββασιάδην Κων/νον, Χημεία. 7) Δερτιλὴν Παναγ., Οἰκονομικὴ Ἱστορία. 8) Μιχαηλίδην-Νουάρου Γ., Ἐργατικὸν Δίκαιον. 9) Βογιατζῆν Βασ., Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ καὶ Ἐρευνα τῆς Ἀγορᾶς. 10) Ἀδαμόπουλον Δημ., Οἰκονομικὴ τῶν ἐκμεταλλεύσεων καὶ Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ. 11) Λαμασκηνίδην Ἀντ., Οἰκονομικὴ Γεωγραφία. 12) Ἀρκουδογιάννην Κ., Λογιστικὴ. 13) Παγαγιωτόπουλον Δ., Οἰκονομικὰ Μαθηματικά.

Ἡ Βιομηχανικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν εἶναι ὑπερήφανος, διότι συντέλεσεν εἰς τὴν ἰδρυσιν τῆς ἀδελφῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης, ἀποτελοῦσα οὕτω φωτεινὴν ἐξαίρεσιν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν πνευματικῶν ἰδρυμάτων, τὰ ὁποία πολλάκις δὲν ἀνέχονται τὴν ὑπαρξιν ἄλλων, τὰ καταπολεμοῦν καὶ ἀντιδροῦν εἰς τὴν ἰδρυσιν καὶ πρόδόν των. Τὸ ἦθος καὶ τὸ πνεῦμα τῆς Βιομηχανικῆς Σχολῆς πρέπει νὰ μείνῃ φωτεινὸν παράδειγμα εἰς τὴν ζωὴν τοῦ τόπου μας.

Λ. Πήλια

Ὅταν ἀνοίγῃ ἓνα σχολεῖο, κλείνει μία φυλακὴ.

Victor Hugo

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ο Νόμος 800 ὅστις καθώρισεν τὸ πλαίσιον διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν Ἰδρυμάτων ἀνωτέρας οἰκονομικο-διοικητικῆς μορφώσεως ἐψηφίσθη τὸ 1948. Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἡ ὠφελιμότης τοῦ ἀνωτέρου νόμου ὑπέπεσεν εἰς τὴν ἀντιληψιν τῶν διοικούντων τὰς ἐμποροβιομηχανικὰς καὶ ἐπαγγελματικὰς καὶ βιοτεχνικὰς ὀργανώσεις τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης καὶ ἐπανελημμένα ἔλαβον χώραν συσκέψεις καὶ ἀνταλλαγὰς γνώμων διὰ τὴν ἵδρυσιν καὶ εἰς τὴν Προτεύουσαν τῆς Βορείου Ἑλλάδος Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. Λόγω

ὅμως τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς καταστάσεως μόνον τὴν 25ην Ἰανουαρίου τοῦ 1954 κατορθώθη ἡ συγκρότησις τοῦ πρώτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς ἐπομένης ἤρξατο τῶν ἐνεργειῶν του διὰ τὴν ταχύτεραν δημιουργίαν ὅλων τῶν ἀπαραιτητῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν ἑναρξιν τῆς λειτουργίας τῶν μαθημάτων τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἀπὸ τοῦ ἐπομένου ἔτους τοῦλάχιστον. Συνταχθέντος τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἀνωτ. Σχολῆς Βιομ. Σπουδῶν, ἐγκαίρως οὗτος ὑπεβλήθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας πρὸς ἔγκρισιν, πλὴν ἐπὶ μίαν ὀλοκληρον τριετίαν δὲν παρείχτο ἡ τοιαύτη ἔγκρισις. Ὁ Ἀξιοτίμος βουλευτῆς Χαλκιδικῆς κ. Βασίλειος Βασιλικός, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς διευθύνσεως παρ' αὐτοῦ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, ὡς πρῶτον μέλημά του ἔταξεν νὰ ἐγκρίνη καὶ νὰ δημοσιεύσῃ τὴν 20-1-1956 εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸν Ἐσωτερικὸν κανονισμὸν τῆς Ἀν. Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, παρέχων οὕτω τὸ δικαίωμα εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Σχολῆς νὰ συνεχίσῃ τὰς ἐνεργείας τοῦ πρὸς ἄμεσον λειτουργίαν τῆς Σχολῆς διὰ νὰ ἐπαληθεύσῃ καὶ πραγματοποιῆ τὸ ἀρχαῖον ῥητὸν «Ἐυρήσω ὁδὸν ἢ ποιήσω Ἀυτήν».

Τὸν κ. Βασιλικὸν εἰς τὸν ὁποῖον εὐθύς ἀμέσως θὰ παραχωρήσω τὸ βῆμα, ἱερὰν αἰσθάνομαι ὑποχρέωσιν ὅπως ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς, ἣτις συμβολίζει τὸν Ἐθνικὸν ἄρτον τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγον τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, νὰ ἐκφράσω ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐκ μέρους τῶν πρώτων Ἀκαδημαϊκῶν πολιτῶν τῆς Σχολῆς, τὴν εὐγνωμοσύνην μας.

Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς ἐπηκολούθησεν ὁ διορισμὸς τῶν πρώτων Καθηγητῶν τῆς καὶ ἡ συγκρότησις τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν, βασικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ὄργανου τῆς Σχολῆς. Ἡ διαδικασία αὕτη ἐξελίχθη ἐντὸς τῶν ἐπιτροπομένων χρονικῶν ὁρίων καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἂν καὶ λυπεῖται διότι δὲν παρευρίσκειται σήμερον ὁ Ἀρμοδίος Ὑπουργὸς Βιομηχανίας κ. Παν. Παπαληγούρας, διὰ νὰ κηρύξῃ τὴν ἐναρξιν τῆς πρώτης λειτουργίας τῆς Σχολῆς, οὐχ ἦττον ἐκφράζει τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας του, τόσον εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν Βιομηχανίας ὅσον καὶ τὸν κ. Γεν. Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου. Ἐχομεν δὲ τὴν πεποιθήσιν ὅτι ὅλα τὰ ὑφιστάμενα εἰσέτι ἐκκομῆ ζητήματα τῆς Σχολῆς θὰ εὗρουν τὴν δέουσαν ἱκανοποιητικὴν ἐπίλυσιν παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ τῶν ἀρμοδίων Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου, ὥστε ἡ Σχολὴ ἀπροσκόπτως νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀποστολὴν τῆς.

Δὲν θὰ Σᾶς κουράσω μὲ περισσοτέραν ἀνάπτυξιν τοῦ ἱστορικοῦ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Θεσσαλονίκης. Ἡ ἱστορία αὐτῆς εἶναι μία συνεχῆς προσπάθεια ὀλίγων ἀνθρώπων τῶν ὁποίων μόνη φιλοδοξία ὑπῆρξε νὰ δώσουν σάρκα καὶ ὄσπ' εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἰδρύσεως ἐνὸς ἀνωτέρου ἐκπαιδευτικοῦ ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως εἰς τὴν δευτέραν ἐμποροβιομηχανικὴν πόλιν τοῦ τόπου μας, τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βορᾶ. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς ἄλλοτε μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ δημιουργοῦ ἄλλοτε μὲ τὰς ἐπιφυλάξεις καὶ τὰς ἀμφιβολίας αἱ ὁποῖαι ἐγεννῶντο εἰς τὴν σκέψιν ὅλων ἀπὸ τὰς συναντωμένας δυσχερείας καὶ τὰ ἐμπόδια, ἐπροχώρησε εἰς τὸ ἔργον του καὶ ἔδωσε τὸ σχῆμα τῆς ὄντότητος καὶ τὴν πρώτην μορφήν εἰς τὴν Σχολήν, ἡ ὁποία τώρα ἀπὸ τὴν ἀφετηρίαν αὐτὴν ἠμπορεῖ νὰ σταδιοδρομήσῃ, νὰ ἀναπτυχθῇ, νὰ δλοκληρωθῇ καὶ νὰ ἀχθῇ εἰς ἐπίπεδον ἀνάλογον πρὸς τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν τῆς.

Ἐπιθυμῶ ὅμως τὴν ἡμέραν αὐτὴν τὴν ἐπίσημον διὰ τὴν Σχολήν, καὶ θεωρῶ τοῦτο ἐπιβεβλημένον καθήκον μου, νὰ ὑπογραμμίσω ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ τὴν συμβολὴν εἰς τὰς προσπάθειάς μας διὰ τὴν ἰδρυσιν καὶ λειτουργίαν τῆς Σχολῆς μας δύο κυρίως παραγόντων, εἰς τοὺς ὁποίους καὶ ὀφείλεται πρωτίστως ἡ πραγματοποιήσις τῆς λειτουργίας τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Θεσσαλονίκης.

Πρῶτον τὴν συμβολὴν τῶν διακεκριμένων πανεπιστημιακῶν διδασκάλων οἱ ὁποῖοι εἶχον τὴν εὐγενῆ καλωσύνην ν' ἀποδεχθῶν

Ἀπὸ τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἀνωτέρας Βιομηχανικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης

ὅπως προσφέρουν τὸ βαρῦνον ἀκαδημαϊκὸν των κῦρος ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Σχολῆς, ἀναλαβόντες ὅπως διαθέσουν τὴν μακρὰν πανεπιστημακὴν των πείραν καὶ τὴν διδακτικὴν των αὐθεντίαν χάριν τῆς ἀριστετέρας ἐπιστημονικῆς καὶ πληρεστερας οργανωτικῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς μας, ἀπὸ τῶν πρώτων αὐτῆς βημάτων.

Δεύτερον τὴν ἀλόθερον συμπαράστασιν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης, εἰς τοὺς κόλπους τοῦ ὁποίου ἐκνοφορήθη ἡ ἰδέα τῆς Σχολῆς, ἐθεμελιώθησαν αἱ προϋποθέσεις τῆς πραγματοποιήσεως τῆς λειτουργίας της καὶ ἐστηρίχθη ὀικονομικῶς εἰς τὰ πρώτα του βήματα τὸ ὅλον οἰκοδόμημα.

Ἡ Ἄνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Θεσσαλονίκης ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν κατάρτισιν ἐιδικῶν στελεχῶν διὰ τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τοὺς συναφεῖς παραγωγικοὺς κλάδους ὡς καὶ διὰ τὰς ἀντιστοίχους δημοσίας Ὑπηρεσίας καὶ Ὁργανισμοὺς.

Ἐκ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ τῆς Σχολῆς καθίσταται πρόδηλος ἡ ὑψίστη σημασία της διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς Βορείου Ἑλλάδος. Εὐρυσκόμεθα εἰς μίαν περίοδον ἀναγεννήσεως τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας, βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἀνασυγκροτήσεως καὶ ἡ ἀναγκαιότης δημιουργίας ἐιδικῶν στελεχῶν θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς κατηρτισμένων εἶναι ἐκ τῶν πρώτων προϋποθέσεων διὰ τὴν οἰκονομικὴν μας ἀνάπτυξιν. Ὡστε δεδικοιολογημένως ἡ Σχολὴ περιβάλλεται μὲ στοργὴν ἀπὸ τὰς ἐμποροβιομηχανικὰς Ὁργανώσεις τῆς Βορείου Ἑλλάδος, καὶ ἀποβλέπουν εἰς αὐτὴν ὡς εἰς τὸ φυτώριον ἐκ τοῦ ὁποίου θὰ ἀντληθοῦν αἱ νέαι δυνάμεις διὰ νὰ ἀποδυνθῶμεν ἐπιτυχῶς εἰς τὴν μεγάλην προσπάθειαν ἀναπροσαρμογῆς τῆς οἰκονομίας μας εἰς τὸ πλαίσιον τῆς εὐρύτερας εὐρωπαϊκῆς οἰκονομικῆς συνεργασίας.

Τοῦ ρόλου αὐτοῦ τῆς Σχολῆς ἔχει βαθεῖαν συνείδησιν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, εἶμαι δὲ ὑποχρεωμένος ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ νὰ ἐκφράσω τὴν ἀπόλυτον ἱκανοποίησίν μας καὶ θερμὰ συγχαρητήρια ἰδιαιτέρως εἰς τὸν ἀκάματον καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἡλίαν Κυριακόπουλον εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν ἀνέθεσε τὴν Διεύθυνσιν τῆς Σχολῆς, ἐπομισθέντα τὸ βαρῦτον ἔργον τῆς πρώτης ὀργανώσεώς της. Αἱ ἱκανότητες καὶ ἡ σοφὴ πείρα τοῦ κ. Κυριακοπούλου ἐγγυῶνται ὅτι ἡ Σχολὴ θὰ ἐπιτύχῃ εἰς τοὺς σκοποὺς της.

Ἀπευθυνόμενος δὲ εἰς ὑμᾶς τοὺς πρώτους σπουδαστὰς τῆς Σχολῆς μας, εἶμαι βέβαιος ὅτι προσέρχεσθε ἐδῶ μὲ πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν σκοπῶν της καὶ τῶν νέων δρόμων τοὺς ὁποίους προσπαθεῖ νὰ διανοίξῃ. Ἐὰν οἱ δημοιογοὶ τῆς Σχολῆς αἰσθάνονται ὑπερηφάνειαν διότι ἠξιώθησαν νὰ ἰδοῦν λειτουργοῦν τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦτο εἰς σᾶς ἀνῆκει ἐν σπουδαῖον καθήκον νὰ καταστήτε

ἀντάξιοι τῶν κόπων καὶ θυσιῶν αἱ ὁποῖα καταβάλλονται διὰ τὴν
μόρφωσίν σας.

Ἀπὸ τὴν στιγμήν αὐτὴν ἀναλαμβάνετε ἓνα βαρύτερον φορ-
τίον καὶ ὑπογράφετε ὑπόθήκην ἔναντι τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος νὰ

Ὁ Ὑφυπουργὸς
κ. Ν. Μάβρουδης

Ὁ Ὑπουργὸς
κ. Π. Παπαληγούρας

τὴν δώσητε τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν σας. Σεῖς αὔριον θὰ ἀποτε-
λέσητε τὰ οικονομικοδιοικητικὰ καὶ πολιτικὰ στελέχη τῆς Ἑλλάδος.

Ναί: Ὄταν ὁ Μέγας Ναπολέων ἀνῆλθεν εἰς τὰ ὑπάτα ἀξιώ-
ματα τῆς Γαλλίας, ἐρωτηθεὶς πῶς ἀπὸ ἀπλοῦς Στρατιώτης ἔγινε
Στρατάρχης καὶ Αὐτοκράτωρ, ἀπήντησε λακωνικά. «Μὴ λησμο-
νεῖτε ὅτι ἕκαστος τῶν Στρατιωτῶν φέρει εἰς τὸν γυλιόν του τὴν
Στραταρχικὴν Ράβδον».

Πᾶς τις δύναται νὰ καταστῇ μέγας εἰς τὸν μικρὸν ἢ τὸν
μεγάλον κύκλον τῶν καθηκόντων του.

(Μέγας Ναπολέων)

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Καθηγητοῦ κ. Κ. ΣΗΜΑΝΤΗΡΑ

ἐκπροσώπου τῆς Α.Σ.Β.Σ. Ἀθηνῶν

Πρὸς τὴν Ἀνωτέραν Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν τὰ ἐγκαί-
νια τῆς ὁποίας τελοῦνται αὐτὴν
τὴν στιγμὴν εἰς τὴν συμπρωτεύου-
σαν, πρὸς τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ
Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ τῆς Συμβου-
λίου, πρὸς τὸν Διευθυντὴν καὶ τοὺς
Καθηγητὰς αὐτῆς, πρὸς τοὺς σπου-
δαστὰς, ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομη-
χανικῶν Σπουδῶν τῶν Ἀθηνῶν, ὁ
Πρόεδρος καὶ τὰ Μέλη τοῦ Δ. Συμ-
βουλίου, ὁ Διευθυντὴς τῆς, τὰ Μέ-
λη τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ
οἱ λοιποὶ Συνάδελφοι Καθηγηταὶ
ἀπευθύνουν δι' ἐμοῦ, θερμόν, θὰ
ἔλεγον, ἀδελφικὸν χαιρετισμόν.

Σεβασμιώτατε, κ. Ὑπουργέ, κ. Βουλευταί, κ. Πρόεδρε, κύριοι
Συνάδελφοι, Κυρίαί καὶ Κύριοι,

Ἡ Ἴδρουσις τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν
Θεσσαλονίκης ἀποτελεῖ ἓνα σταθμόν. Εἶναι σταθμὸς πού κλείει μίαν
περίοδον ἀγώνων. Ἀγώνων οἱ ὅποιοι ἀνήκουν εἰς τὸ παρελθόν καὶ
σταθμὸς ἀφετηρίας διὰ νέους εἰς τὸν σχετικὸν ἐκπαιδευτικὸν τομέα
τοῦ μέλλοντος. Μεγάλην συγκίνησιν δοκιμάζουν ἐκεῖνοι, οἵτινες
ἐστάθησαν κοντὰ εἰς τὴν Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Ἀθηνῶν
ἀπὸ τὰ πρῶτα τῆς βήματα, πού τὴν παρηκολούθησαν εἰς τὴν
ὥραίαν καὶ πρωτοπόρον προσπάθειάν τῆς, πού παρέστησαν κοινω-
νοὶ τῶν ἀνησυχιῶν τῆς, πού μετέσχον τῶν εὐγενῶν τῆς ἀγόνων,
πού ἀντιμετώπισαν μαζί τῆς ἓνα πλῆθος ἀντιδράσεων καὶ ἐμποδίων,
πού ἐστάθησαν πιστοὶ εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς. Δοκιμάζουν δὲ συγ-
κίνησιν διότι ἡ Ἴδρουσις τῆς ἀδελφῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης ἀποτελεῖ
τρανήν ἀπόδειξιν ὅτι ἡ ὁδὸς τὴν ὁποίαν ἠκολούθησαν ἦτο ἡ ὀρθή,
ὅτι τὸ ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον ἐπεδόθησαν ἦτο γόνιμον καὶ ὄντως ἡ
ἀλματώδης ἀνάπτυξις τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ
ἱκανὰ στελέχη καὶ δὴ ὄχι μόνον τεχνικὰ ἀλλὰ καὶ διοικητικά. Καί
τοιαῦτα διοικητικά στελέχη προικισμένα μὲ τὴν κατάλληλον οἰκονο-

μοτεχνικήν μόρφωσιν μόνον Σχολαί, ὡς αἱ Βιομηχανικαὶ Σχολαὶ Ἀθηνῶν καὶ ἤδη καὶ Θεσσαλονίκης, εἶναι εἰς θέσιν νὰ δημιουργήσουν καὶ νὰ ἐκπαιδεύσουν. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι καὶ εἰς τὴν Σχολὴν τῆς Θεσσαλονίκης θὰ πρυτανεύσῃ τὸ πνεῦμα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τόσον παραστατικὰ ἀποκαλύπτεται εἰς ὄρισμένα συνθήματα τῆς Σχολῆς μας, τῆς Σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν, ὡσὰν τὸ ἐπόμενον. «Ἡ Σχολὴ ζητεῖ νὰ καταστήσῃ τοὺς σπουδαστὰς της δημιουργικὰ στελέχη, μὲ ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν ἀποστολὴν των, μὲ φιλοδοξίας καὶ μὲ πνευματικὰς ἀνησυχίας, μὲ ἀληθῆ ἀνάτασιν ψυχῆς καὶ ὄχι εὐτελεῖς καὶ ἀναξιοπρεπεῖς θεσιθῆρας. Φιλοδοξεῖ νὰ δημιουργήσῃ καλοὺς Ἑλληνας διὰ νὰ ἀγαπήσουν τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ἐργασθῶν διὰ τὴν εὐτυχίαν της, διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, βέβαιοι ὅτι μόνον ἡ εὐτυχία τοῦ συνόλου ἐξασφαλίζει τὴν εὐτυχίαν τῶν ἀτόμων».

Ὅπως ιδιαιτέραν, ὁ ὁμιλητὴς, δοκιμάζει σήμερον συγκίνησιν, ἔχει πρὸς τοῦτο εἰδικὸν λόγον, ὁ λόγος δὲ αὐτὸς ἄς ἐπιτραπῇ νὰ τὸν ἀναφέρῃ: εἶναι ὅτι διατελῶν Γεν. Γραμματεὺς τοῦ τότε Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, κατὰ τινὰ τρόπον συνδέεται πρὸς τὴν θέσπισιν τῆς εἰδικῆς διατάξεως τοῦ Νόμου, τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 800, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὁποίας ἐξεδόθη τὸ ἰδρυτικὸν διάταγμα τῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης. Ἐκτοτε χρονολογοῦνται οἱ δεσμοὶ του πρὸς τὴν Νύμφην τοῦ Θεσμαϊκοῦ, οἱ ὁποῖοι, ἐλπίζει νὰ καταστοῦν εἰς τὸ μέλλον ἔτι στενωτέρου. Συγγαίροντες τὴν νέαν ἀδελφὴν Σχολὴν, παραστεκόμεθα μὲ στοργὴν καὶ ἀγάπην εἰς τὰ πρῶτα της βήματα. Ἄς εἶναι βεβαία, ὅτι ἡμεῖς, οἱ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Ἀθηνῶν, θὰ παρακολουθήσωμεν μὲ ὅλον μας τὸ ἀδελφικὸν ἐνδιαφέρον τὸ ἔργον της, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν καὶ εὐδῶσιν τοῦ ὁποίου τὴν συνοδεύουν αἱ θερμότεραί μας εὐχαί.

Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Ἀθηνῶν κατέδειξε μὲ τὰ ἰδανικά της, μὲ τὸ ἦθος της, μὲ τὸ πρόγραμμά της, μὲ τὰς μεθόδους της ὅτι εἶναι ἐν ἐλεύθερον, πρωτοπόρον καὶ ὑποδειγματικὸν μορφωτικὸν κέντρον. Ἡ εὐχὴ της εἶναι ἡ Α.Σ.Β.Σ. Θεσσαλονίκης νὰ καταστῇ καλυτέρα της. Τότε θὰ εἶναι, πράγματι, υπερήφανος καὶ εὐτυχής, διότι συνέβαλεν εἰς τὴν δημιουργίαν της.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ

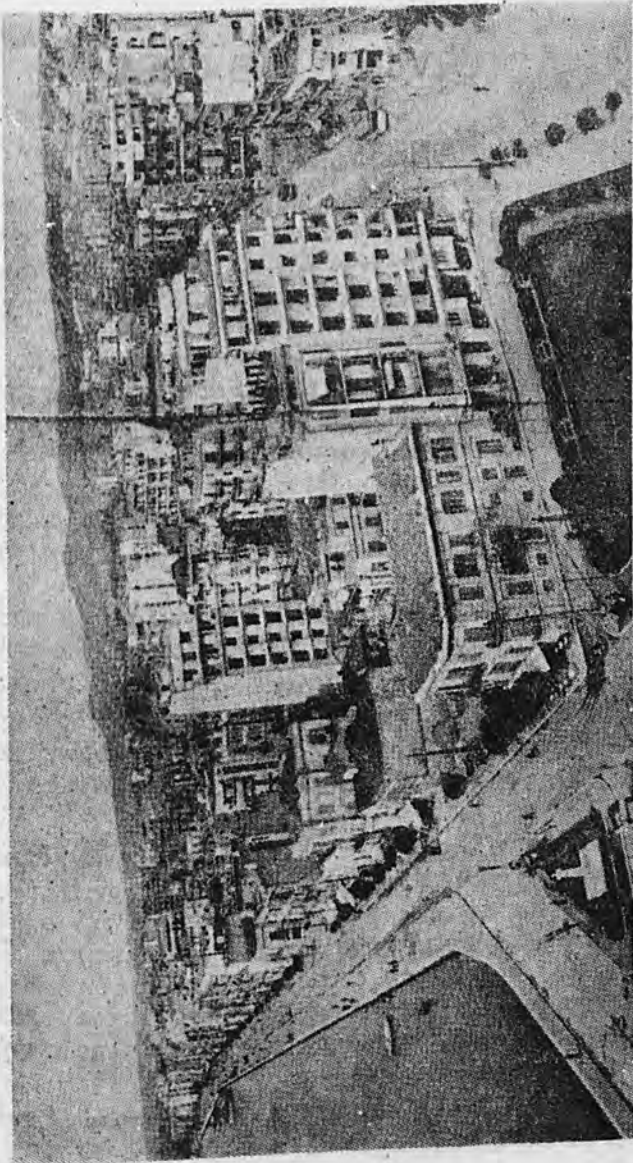
τέως Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας

Εὐχαριστῶ διὰ τοὺς φιλόφρονας λόγους τοὺς ὁποίους εἶχατε τὴν καλωσύνην νὰ εἴπητε διὰ τὸ πρόσωπόν μου, κ. Πρόεδρε. Εὐτυχῆς, ὁμολογῶ, λογίζομαι διότι χάρις εἰς τὴν τιμητικὴν πρόσκλησίν σας παρίσταμαι εἰς τὰ σημερινὰ ἑγκαίρια τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Θεσσαλονίκης, σκοπούσης, ὡς γνωστόν, εἰς τὴν κατάρτισιν ἀνωτέρων συγκεκριημένων στέλεχων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καὶ τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ, τῶν ὁποίων ἐπιτακτικὴν ἔχει ἀνάγκη σήμερον ἡ Ἐθνικὴ μας οἰκονομία καὶ δὴ ἡ βιομηχανία.

Δὲν σᾶς ἀποκρύπτω ὅτι ἰδιαίτερον χάραν καὶ ὑπερηφάνειαν αἰσθάνομαι διότι ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς τότε Κυβερνήσεως καὶ τὴν ἐμπνευσμένην καθοδήγησιν τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. Καραμανλῆ εἶμαι καὶ ἐγὼ εἰς ἓκ τῶν συντελεστῶν τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς αὐτῆς, νέους ἐκπαιδευτικούς, δρόμους φιλοδοξούσης ν' ἀνοίξῃ εἰς τὴν Βορ. Ἑλλάδα, τὴν ἀκριτικὴν, τὴν Ἐθνικὴν αὐτὴν ἐπαλξίν. Μὲ συγκίνησιν ἐνθυμοῦμαι τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὸ ἐκδηλωθὲν ζῶηρον ἐνδιαφέρον καὶ τὴν συμπάρασιν ἐκλεκτῶν παλαιῶν συνεργατῶν μου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Βιομηχανίας, ὅταν πρὸ διετίας εἶχον τὴν τιμὴν νὰ προϊσταμαι αὐτοῦ, καθὼς καὶ τὴν πολύτιμον συνδρομὴν τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ κόσμου τῆς πόλεώς μας καὶ ἄλλων παραγόντων, διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἀνωτάτου καὶ συγχρονισμένου αὐτοῦ πνευματικοῦ ἰδρυμάτος, τὸ ἔργον τοῦ ὁποίου εἶμαι βέβαιος ὅτι χάρις καὶ εἰς τοὺς διακεκριμένους κ.κ. Καθηγητὰς θὰ ἀποβῇ γόνιμον ἐπ' ἀγαθῶ τοῦ τόπου γενικώτερον. Ἀλευθινόμενος πρὸς τοὺς νέους σπουδαστὰς ἐπιθυμῶ νὰ εἴπω ὅτι ἐμπνεόμενοι οὗτοι ἀπὸ τὰς ἡθικὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ὑψηλὰ διδάγματα τῶν κ.κ. Καθηγητῶν τῶν μετὰ ζήλου θ' ἀφοσιωθοῦν εἰς τὸ ἔργον τῶν διὰ νὰ καταστοῦν τὰ ἄξια καὶ ἱκανὰ ἐκεῖνα στέλεχη τὰ ὁποῖα θὰ συμβάλουν ὄχι μόνον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν εἰδικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Χώρας.

Εὐχόμενος εὐόδωσιν τῶν σκοπῶν τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Θεσ)νίκης, σᾶς ὑπόσχομαι κ. Πρόεδρε, ὅτι καὶ ὑπὸ τὴν ἰδιότητά μου, τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἐκπροσώπου τῆς Πατρίδος τοῦ Ἀριστοτέλους, ἀμέριστος θὰ εἶναι ἡ συνδρομὴ μου διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς σημαντικῆς καὶ ὑψηλῆς ἀποστολῆς τῆς Σχολῆς σας, τῆς Σχολῆς τῶν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Θεσ)νίκης.

Μία άποψη της Θεσσαλονίκης δείχνουσα τον οικοδομικόν οργανισμό της πρωτεύουσας της Βορείου Ελλάδος.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΑΡΛΑ

έκπροσώπου τῶν Πτυχιούχων τῆς Α.Σ.Β.Σ. Ἀθηνῶν

Ἐκ μέρους τῶν Πτυχιούχων τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Ἀθηνῶν μεῖ ἰδιαιτέραν χαρὰν καὶ ἱκανοποίησιν χαιρετίζομεν τὴν Ἱδρυσιν τῆς ἀδελφῆς σχολῆς Θεσσαλονίκης.

Χαιρετίζομεν ἐπίσης τοὺς πρώτους σπουδαστὰς καὶ ἀδριανοὺς συναδέλφους τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Θεσσαλονίκης, οἱ ὅποιοι με φιλοδοξίας καὶ δημιουργικὰ δυνεῖρα διὰ τῆς εἰσόδου των ἀνοίγουν μίαν νέαν σελίδα τῆς ζωῆς των.

Ἡ Ἱδρυσις καὶ λειτουργία τῶν Βιομηχανικῶν Σχολῶν, ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς κοινωνιολογικῆς διαπιστώσεως

ἀλλὰ καὶ ἐκπαιδευτικῆς ἀνάγκης, ὅτι τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα δὲν πρέπει νὰ εὐρίσκονται ἐκτὸς τόπου καὶ χρόνου, ἀλλὰ νὰ ἀντανάκλουν τὰς κοινωνικὰς συνθήκας τοῦ τόπου καὶ νὰ ἐξυπηρετοῦν τὰς οἰκονομικὰς ἀνάγκας αὐτοῦ.

Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Ἀθηνῶν, ἱδρυθεῖσα τὸ 1938, πρωτοβουλία τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ λειτουργοῦσα οὐσιαστικῶς ἀπὸ δεκαετίας, ὑπὸ τὴν σημερινήν της μορφήν, ὡς Ἱδρυμα Ἀνωτάτης Οἰκονομικῆς Διοικητικῆς Ἐκπαίδευσως, συνέλαθεν, ἴσως πρώτη ἐν Εὐρώπῃ, τὸ νέον ἐκπαιδευτικὸν ἰδανικόν, τῆς δημιουργίας τοῦ ἐξανθρωπισμένου παραγωγοῦ, καὶ πρὸς αὐτὸ συνεμόρφωσεν τὸ πρόγραμμά της, τοὺς σκοποὺς της, τὰς μεθόδους καὶ τὰς κατευθύνσεις της.

Τὸ σύνθημα τῶν Σχολῶν εἶναι ὄχι νὰ μηχανοποιήσωμεν τὸν ἄνθρωπον ἀλλὰ νὰ ἐξανθρωπίσωμεν τὸν μηχανισμόν.

Ἡ λειτουργία τῆς Α.Σ.Β.Σ. Ἀθηνῶν ἀπέβλεπεν πράγματι εἰς τὴν κάλυψιν οὐσιώδους ἐκπαιδευτικοῦ κενοῦ, τῆς δημιουργίας εἰδικευμένων διοικητικῶν καὶ ὀργανωτικῶν στελεχῶν, κυρίως διὰ τὴν βιομηχανίαν ἀλλὰ καὶ τὰς πρὸς αὐτὴν συναφεῖς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ ὀργανισμοὺς.

Πρὸς ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ κατηρτίσθη ἐν συγχρονισμένον πρόγραμμα διδασκομένων μαθημάτων στηριζόμενον εἰς ὅ,τι ἐπιτυχῶς ἐφαρμόζεται παρὰ τῶν οἰκονομικῶς προσδευμένων χωρῶν καὶ προσιδιάζει εἰς τὰς ἰδιαιτέρας συνθήκας οἰκονομίας τῆς χώρας μας.

Πράγματι, εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦτο τῶν μαθημάτων ἰδιαιτέρα προσοχὴ ἐδόθη εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν καὶ τὸν ἀνθρωπίνον παράγοντα, τὸν πολυτιμώτατον τοῦτον συντελεστὴν τῆς παραγωγῆς.

Καὶ εἶναι γεγονός ὅτι παρόμοια προβλήματα τὸ πρῶτον ἤρχισαν ἐρευνώμενα παρ' ἡμῖν, στηριζόμενα εἰς τὴν νεωτέραν ἀντίληψιν, ὅτι ἡ βιομηχανία ἀποτελεῖ ἐν σύνθετον τεχνικοοικονομικὸν φαινόμενον, παρουσιάζουσα κατὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ποικίλα προβλήματα, τεχνικά, οἰκονομικά, νομικά, ὀργανωτικά καὶ τοιαῦτα ἀνθρωπίνου παράγοντος. Τὰ τελευταῖα ταῦτα δὲν ἤρευνῶντο, ὡς ἐάν ἡ παραγωγὴ, εἶναι δυνατόν νὰ συντελεσθῇ διὰ μόνων τῶν μηχανικῶν μέσων.

Ἦδη κατὰ τὰ τελευταῖα μεταπολεμικὰ ἔτη ἰδιαιτέρα προσοχὴ ἐδόθη εἰς τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγικότητος τῆς ἐργασίας, ἥτις ὀρθῶς ἐθεωρήθη ὡς εἰς ἐκ τῶν ἀποτελεσματικωτέρων παραγόντων αὔξησεως τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Ἀλλὰ ἡ πείρα ἀπέδειξεν ἐπίσης ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ ἀτενίσωμεν μὲ βεβαιότητα πρὸς μίαν σταθερὰν καὶ ταχεῖαν ἀνοδὸν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου, ἀνευ τῆς ὀρθολογιστικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἀξιοποιήσεως τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τῆς χώρας μας, δηλαδὴ ἀνευ τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεώς της.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων ἐτῶν τὰ ἀποτελέσματα πλήθους μελετῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων Ἑλλήνων καὶ ξένων, τεχνικῶν καὶ οἰκονομολόγων, ἐδραΐωσαν τὴν πεποίθησιν καὶ κατέστησαν πράγματι συνείδησιν τὸ γεγονός ὅτι ἡ χώρα μας δὲν εἶναι πτωχὴ, ἀλλ' οἰκονομικῶς καθυστερημένη, πλουσία ὅμως εἰς ὀρυκτὸν πλοῦτον καὶ πηγὰς ἐνεργείας, ἡ ἀξιοποίησις τῶν ὁποίων — πλέον ἢ ἐπιβεβλημένη σήμερον — θὰ δειγήσῃ εἰς τὴν ἀναδιάρθρωσιν τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας, αὔξησιν τῆς παραγωγῆς, τῆς ἀπασχολήσεως καὶ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Ἡ λειτουργία τῶν Βιομηχανικῶν Σχολῶν νομίζομεν ὅτι σημαντικῶς ὑποβοηθεῖ τὴν τοιαύτην, κατ' ἐξοχὴν Ἐθνικὴν προσπάθειαν, θέτουσα εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὰ ἀπαραίτητα καὶ πλήρως κατηρτισμένα ἐπιστημονικῶς στελέχη, τοὺς ὀργανωτάς, κοστολόγους, στατιστικολόγους καὶ διευθυντάς ἐπιχειρήσεων.

Ἀλλ' αἱ Βιομηχανικαὶ Σχολαί, ὡς τοῦτο ἐπιτυχῶς πράττει ἡ ἤδη λειτουργοῦσα ἐν Ἀθήναις Βιομηχανικὴ Σχολή, ἔχουν καὶ ἕναν ἄλλον προορισμὸν διὰ τῆς καθ' ἑαυτῆς ἐργασίας τῶν καὶ ἐν γένει δραστηριότητός των νὰ καταστήσουν συνείδησιν εἰς τὸν ἐπιστημο-

νικόν και παραγωγικόν κόσμον ιδιαίτέρως δὲ εἰς τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν ὅτι εἶναι δυνατὴ ἀπολύτως ἡ ἀνοδος τοῦ πολιτιστικοῦ καὶ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ μας διὰ τῆς βιομηχανικῆς μετατροπῆς τοῦ ἀληθῶς ἀφαντάστου ὑπογείου καὶ ἐδαφικοῦ πλοῦτου τῆς χώρας μας.

Ἡ ἐν Ἀθήναις Βιομηχανικὴ Σχολὴ ἐκτὸς τῆς ὑποδειγματικῆς ἐκπαιδευτικῆς δραστηριότητος, ἀναπτύσσει πλουσίαν ἐπιστημονικὴν δράσιν συνισταμένην εἰς τὴν ὀργάνωσιν τακτικῶν ἐπιστημονικῶν διαλέξεων καὶ συζητήσεων ἐπὶ ζεόντων θεμάτων τῆς ἐν γένει Ἑθνικῆς Οἰκονομίας τῆς χώρας.

Εὐχόμεθα καὶ πιστεύομεν ὅτι ἡ σήμερον ἐγκαινιάζουσα τὴν λειτουργίαν τῆς ἀδελφῆ σχολῆ Θεσσαλονίκης θὰ καταστῇ ἐν πρωτοπορειῶν Ἑκπαιδευτικῶν Ἰδρυμα, ἀληθινὸς πνευματικὸς καὶ ἐπιστημονικὸς φάρος τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ. ΑΘΗΝΩΝ

Ἔσο μορφωμένος καὶ ἱκανὸς ἐπαγγελματίας, ὑπερήφανος διότι συμμετέχει εἰς τὴν παραγωγήν· καλὸς καὶ ἀξίος Ἕλλην, μὲ πλήρη συνείδησιν τῶν ὑποχρεώσεών σου πρὸς τὸ Ἔθνος· φωτισμένος ὁδηγὸς καὶ πιστὸς ὑπῆρέτης τοῦ λαοῦ· χρήσιμος καὶ ἀξιοπρεπὴς ἄνθρωπος· φίλος τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης· ἔμπλεως Ἀνθρωπιστικῶν Ἰδανικῶν.

Ἡ ἐκπαίδευσις πρέπει ν' ἀτενίσῃ τὸ πρόβλημα πῶς νὰ δημιουργήσωμεν ἓνα πολιτισμὸν ὄχι μονομερῶς τεχνικὸν καὶ ὑλικόν, ἀλλὰ πολιτισμὸν ἀνθρωπιστικόν, ἐκμεταλλεῦόμενοι συγχρόνως τὰ τεχνικὰ ἐπιτεύγματα καὶ τὰ ἀγαθὰ ἔνστικτα τοῦ ἀνθρώπου, τὰς ὑλικὰς προόδους καὶ συνάμα τὰ ἠθικὰ καὶ πνευματικὰ ἔργα αὐτοῦ.

Πρὸς τοὺς Νέους ἀπευθυνόμεθα, οἱ ὅποιοι ζητοῦν καὶ ὀφείλομεν νὰ τοὺς δώσωμεν, οἱ ὅποιοι πεινοῦν καὶ διψοῦν διὰ μόρφωσιν καὶ χρέος ἔχομεν νὰ τοὺς χορτάσωμεν· πρὸς τοὺς Νέους τῶν ὁπίων ἡ νεανικὴ ψυχὴ ἀγωνιᾷ καὶ πρέπει ὡς Διδάσκαλοι νὰ δώσωμεν ἀπάντησιν εἰς τὰς ἀπορίας των, νὰ χαράξωμεν εἰς τὴν ψυχὴν των τὴν πίστιν εἰς τὰ ἀνθρώπινα Ἰδανικά, εἰς τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν Δικαιοσύνην, αἱ ὅποια συνθέτουν τὴν Ἀνθρωπιάν, πού εἶναι ὁ τελικὸς σκοπὸς τῆς Παιδείας.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Υπουργού Βορείου Ελλάδος

Είμαι ιδιαίτερος ευτυχής διότι μου δίδεται σήμερα η ευκαιρία, υπό την ιδιότητά μου, ως Υπουργού Βορείου Ελλάδος και ως εκπροσώπου της Ελληνικής Κυβερνήσεως, να εγκαινιάσω την λειτουργίαν της Ανωτέρας Σχολής Βιομηχανικών Σπουδών Θεσσαλονίκης.

Η ίδρυσις της Σχολής αυτής εύρεσκει μέσα εις τὰ πλαίσια της εφαρμογής του Κυβερνητικού προγράμματος, τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει εἰς τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας μετὰ τελικὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων αὐτῆς καὶ

τὴν ἀξιοποίησιν ὅλων τῶν δυνατοτήτων αἱ ὁποῖαι ὑπὸ τὸ φῶς τῶν πορισμάτων τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Τεχνικῆς θὰ συντελέσουν εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ τὴν βελτίωσιν τοῦ βιοτικού ἐπιπέδου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Εἶναι ἀξιοσημείωτον τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας τῆς Ανωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Θεσσαλονίκης συμπύλνεται μετὰ μίαν περίοδον, ἡ ὁποία δύναται, χωρὶς κίνδυνον ὑπερβολῆς, νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐπαναστατικὴ, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ σταθμὸν ἱστορικὸν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν καὶ τὴν βιομηχανικὴν ἐξέλιξιν τοῦ τόπου μας.

Μεγάλαι ἔργα τείνοντα εἰς τὸν ἐκβιομηχανισμὸν τῆς Χώρας ἐπετελέσθησαν μέχρι τοῦδε ἢ εὐρίσκονται ἐν ἐκτελέσει τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἰς ὅλην τὴν Χώραν ἐπὶ τῇ βάσει ἑνὸς μεγάλης πνοῆς προγράμματος. Νεαὶ βιομηχανίαι μετὰ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν κρατικὴν χειραγώγησιν καὶ βοήθειαν ἱδρύνονται. Αἱ ὑπάρχουσαι προσαρμίζονται εἰς τὰ νέα δεδομένα καὶ συγχρονίζονται μετὰ γοργὸν ρυθμὸν. Ἐνῶ παράλληλα τὸ κράτος καταβάλλει μεγάλας προσπάθειαι διὰ τὴν ίδρυσιν βιομηχανιῶν αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουν εἰς ἐκμετάλλευσιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τῆς Χώρας. Εἰς

τὴν πρώτην σειράν τῶν ἔργων αὐτῶν θὰ ἡδυνάμην ν' ἀναφέρω τὸν ἐξηλεκτροισμόν τῆς χώρας, τὰς μεγάλας μονάδας παραγωγῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας διὰ τῶν ὁποίων ἡ κίνησις καὶ τὸ φῶς, θ' ἀποτελέσουν, ἐντὸς βραχείου, κτήμα καὶ τοῦ τελευταίου ἀγροτικοῦ συν-οικισμού. Τὰ μεγάλα ναυπηγεῖα, τὸ ἐργοστάσιον τοῦ ἀζώτου, τὸ ἐργοστάσιον τῶν πυρῶν, τὰ διυλιστήρια πετρελαίου, τὸ ἐργοστάσιον ζαχάρους, τὰ ἐργοστάσια ἀξιοποιήσεως τοῦ μεταλλευτικοῦ πλούτου τῆς Χώρας καὶ τόσα ἄλλα.

Ἰδιαιτέρα προσπάθεια καταβάλλεται διὰ τὸν βιομηχανικὸν ἐξοπλισμὸν καὶ τὴν βιομηχανικὴν ἐν γένει ἀξιοποίησιν τῆς ἀγροτικῆς μας οἰκονομίας. Εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἡ κυβέρνησις ἀποδίδει ὅλως ἰδιαιτέραν σημασίαν. Διότι ἀπὸ τὴν πληρεστέραν ἀνάπτυξιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ γεωργικοῦ πλούτου τῆς Χώρας ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἡ εὐημερία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Δὲν πρέπει νὰ μᾶς διαφεύγη οὔτε ὁ χαρακτήρ τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ὡς βασικὰ ἀγροτικὸς οὔτε ὁ γεωργικὸς πλοῦτος τῆς Χώρας ὁ ὁποῖος μέχρι τώρα, ἦτο σχεδὸν ἀνεκμετάλλετος ἢ ὅτι πάντως ἡ ἐκμετάλλεσις αὐτοῦ εὐρίσκετο ἐν πλήρει καθυστέρησει. Ἡ κυβέρνησις μὲ πρόγραμμα καὶ συνέπειαν κατατείνει ὅλας τῆς τὰς προσπάθειάς πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς πληρεστέρας ἀξιοποιήσεως καὶ ἐκμετάλλευσως τοῦ γεωργικοῦ πλούτου τῆς Χώρας. Μέσα εἰς τὰ πλαίσια αὐτὰ εὐρίσκονται ὅλα τὰ ἐγγειοβελτιωτικά, ἀρδευτικά καὶ λοιπὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἐξετελέσθησαν καὶ ἐκτελοῦνται εἰς τὴν ὑπαιθρον ἀλλὰ καὶ αἱ προσπάθειαι τὰς ὁποίας καταβάλλει διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀγροτικῆς βιομηχανίας καὶ ἐν γένει βιομηχανικὴν ἐκμετάλλευσιν τόσον τοῦ ἐδάφους ὅσον καὶ τοῦ ὑπεδάφους.

Ἡ ἐπιτελουμένη πρόοδος ἔχει ἤδη ἀρχίσει νὰ ἀποφέρῃ τοὺς καρπούς τῆς. Τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα ἔχει αἰσθητῶς βελτιωθῆ κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ προηγουμένα, καὶ βαίνει σταθερὰ αὐξανόμενον εἰς τρόπον ὥστε βασίμως νὰ ἐλπίζωμεν εἰς τὸν ἐντὸς βραχείου χρόνου διπλασιασμὸν του, πρᾶγμα ποῦ ἀποτελεῖ σταθερὰν ἐπιδίωξιν τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τοῦ Λαοῦ μας καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ ἀγροτικοῦ ἔχει ἐπίσης σταθερῶς βελτιωθῆ καὶ βαίνει ὁσημέραι βελτιούμενον. Ἡ Β. Ἑλλάς μὲ τοὺς ἀνεξαντλήτους πόρους τῆς ἀποτελεῖ ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας μερίμνης τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἶναι τοῦτο φυσικὸν ἀφοῦ οἱ πόροι αὐτοὶ ἔμεναν μέχρι τοῦδε ἀνεκμετάλλετοι ἐπὶ ζημίᾳ καὶ τοῦ συνόλου καὶ τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας καὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἀκριτικῆς αὐτῆς περιοχῆς, ἢ ὁποῖα, ἀνεξαρτήτως ὅλων τῶν ἄλλων λόγων, θέλε δια λόγους αὐτόχρημα ἐθνικούς, νὰ τύχη ἰδιαζούσης μεταχειρίσεως.

Ἡ ἴδρσις εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Β. Ἑλλάδος τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, τῆς ὁποίας τὴν λειτουργίαν ἐγκαινιάζομεν σήμερον, θὰ συνδράμη ἀσφαλῶς εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας. Ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτῆς καὶ μὲ τὴν σοφὴν διδασκαλίαν τὴν ὁποίαν θὰ μεταλαμπαδεύ-

συν πρὸς τὴν φοιτητικῶσαν νεολαίαν οἱ Καθηγηταὶ τῆς θὰ προω-
θηθῆ ἀσφαλῶς ἢ ἐπιστημονικῇ καὶ πρὸς τὰς βιομηχανικὰς γνώσεις
εἰδίκευσις τῶν σπουδαστῶν. Θὰ ἀποτελέσῃ ἡ Ἀνωτέρα Βιομηχα-
νικὴ Σχολὴ τὸ φυτώριον μὲ τὸ ὅποιον θὰ μᾶς δώσῃ τὴν νέαν
ζωὴν τὰς βιομηχανικὰς γνώσεις τῶν ὁποίων τόσῃν ἔχομεν ἀνάγκην.

Ἐξ ἄλλου, ἡ ἴδρυσις τῆς Σχολῆς αὐτῆς ἀποτελεῖ μίαν ἀκόμη
ἀπόδειξιν τῆς στοργῆς καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ τοῦ Προέδρου αὐτῆς μέσα εἰς τὰ τόσα ἄλλα δείγματα τοῦ ἐν-
διαφέροντος τὰ ὁποῖα ἔχει παράσχει πρὸς τὴν Β. Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ
πρὸς τὴν πρωτεύουσαν αὐτήν, τὴν ἑνδοξον πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης.

Μὲ τὰς σκέψεις αὐτὰς χαιρετίζων ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλληνικῆς
Κυβερνήσεως τὴν λειτουργίαν τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν
Σπουδῶν Θεσσαλονίκης, τὴν προκοπὴν τῆς ὁποίας εὐχομαι καὶ διὰ
τὴν ὁποίαν εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος.

Ὁ Στράβων λέγει ὅτι «καὶ ἡ Μακεδονία εἶναι Ἑλλάς».

Ὁ Στράβων πλανᾶται. Σήμερον Ἑλλάς εἶναι πρωτίστως

ἡ Μακεδονία. Χωρὸς αὐτὴν Ἑλλάς δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ.

Πρὸς τὴν Μακεδονίαν, λοιπόν, ἀμέριστος ἄς στραφῆ ἡ ἀγά-
πη καὶ ἡ στοργὴ μας, τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ προσοχὴ μας.

Τοῦτο εἶναι συμφέρον μας καὶ καθῆκόν μας.

ΚΕΝΤΡΟΝ
Ν Α Υ Τ Ι Λ Ι Α Κ Ω Ν
Σ Π Ο Υ Δ Ω Ν

Θὰ λειτουργήσῃ ἐν Πειραιεῖ ὡς Ἰδρυμα τῆς
Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

Ἄρτια ὀργανωτικῆ, οἰκονομικῆ καὶ νομικῆ
κατάρτισις διοικητικῶν καὶ διαχειριστικῶν
στελεχῶν διὰ τὴν Ἐμπορικὴν μας Ναυτιλίαν

«Δὲν ἀρκεῖ τὰ πλοῖα μας νὰ φέρουν ὑπερηφά-
τως τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν· προπαντὸς πρέπει
τὰ ἐφοπλιστικὰ γραφεῖα, τὰ ναυτικὰ πρακτο-
ρεῖα καὶ τὰ πλοῖα νὰ ἔχουν ὑπαλλήλους
Ἕλληνας καὶ πλήρωμα ἑλληνικόν».

Η ΚΟΙΝΟΤΗΣ "ΗΡΑΚΛΕΙΑ",
τοῦ Νομοῦ Ἡλείας

[Με πολλὴν χαρὰν δημοσιεύομεν μελέτην τοῦ πτυχιούχου τῆς Σχολῆς μας κ. Δ. ΚΑΡΥΑΝΟΥ σχετικὴν μετὰ τὴν ἀγροτικὴν περιφέρειαν τῆς «Ἡρακλείας». Ἡ Σχολὴ κατ' ἐξοχὴν ἐνδιαφέρεται διὰ τοιαύτας ἐργασίας καὶ πᾶς ἐπιθυμῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Γραμματεῖαν ἢ τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν (Λεωφόρος Ἀμαλίας 52) διάγραμμα ὑποβοηθητικὸν πρὸς σύνταξιν τοιούτων μελετῶν, χάρις εἰς τὰς ὁποίας θὰ γνωρίσωμεν, βάσει θετικῶν στοιχείων, τὴν Πατρίδα μας.]

Ἐξέταση καταστάσεως καὶ προτάσεις περὶ ἀλλαγῆς τοῦ τρόπου
ἐκμεταλλεύσεως τῆς Ἀγροτικῆς Περιφερείας τῆς Κοινότητος
Ἡρακλείας (Νομοῦ Ἡλείας)

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΜΕΛΕΤΗ
τοῦ σπουδαστοῦ : ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΠ. ΚΑΡΥΑΝΟΥ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ οικονομικὴ ἀνάπτυξη μιᾶς καθυστερημένης Οἰκονομίας ἐπιβάλλεται ὡς πρωταρχικὴ ἀνάγκη, ὄχι μόνο γιὰ λόγους κοινωνικῆς δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ γιὰ λόγους ἐθνικούς.

Ἡ καθυστερημένη Οἰκονομία μας ἀποτελεῖ δημόσιο κίνδυνο, ὄχι μόνο γιὰτὶ κρατεῖ τὴ στάθμη τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ πληθυσμοῦ σὲ πολὺ χαμηλὰ ὄρια καὶ δημιουργεῖ ἔτσι σοβαρὰ κοινωνικά προβλήματα, ἀλλὰ καὶ ἀκόμα γιὰτὶ δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἀπορρόφηση τῆς φυσιολογικῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ, διότι ἡ μετανάστευση δὲν μπορεῖ νὰ συστηθῇ ἀφοβὰ ὡς μέσον ἀπορροφήσεως τοῦ δημογραφικοῦ μας πλεονάσματος.

Εἶναι συνεπῶς ἐπιβεβλημένη ἡ οικονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς Χώρας, κατὰ τρόπον ποῦ νὰ ἐπιτρέπη τὴν αὐξηση τῆς παραγωγικότητος γιὰ τὴν ἀνύψωση τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τὴν καλύτερη δυνατὴ λύση τοῦ δημογραφικοῦ μας προβλήματος.

Πιστεύουμε ὅτι ἡ οικονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς Χώρας παρεμποδίζεται καὶ ἀπὸ ἄλλους βασικούς παράγοντας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἀνεπάρκεια στὴν ἀξιοποίηση τῶν ἐπιτοπίων πόρων.

Ἡ ἀνάπτυξη τῶν φυσικῶν μας πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν θὰ ἐπιτρέψη νὰ εὑρεθοῦν οἱ δυνατότητες πλήρους ἀπασχολήσεως γιὰ τὸν ὑπο ἀπασχολούμενο ἀγροτικὸ μας πληθυσμὸ καὶ θὰ μειώσῃ τὴν ἐξάρτηση τῆς Χώρας ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικόν.

Στὴν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, οικονομικὴ ἀνάπτυξη μιᾶς ὠρισμένης ἀγροτικῆς περιοχῆς καὶ συγκεκριμένως τῆς ἀγροτικῆς περιοχῆς τῆς Κοινότητος Ἡρακλείας τοῦ Νομοῦ Ἡλείας (στὴν Πελοπόννησο) ἀναφέρεται ἡ παροῦσα μελέτη, ἡ ὁποία δὲν ἐξαντλεῖ βέβαια τὸ θέμα, ἀποτελεῖ ὅμως μία προσπάθεια ἀντιμετωπίσεως τῆς οικονομικῆς καταστάσεως, ποῦ ὑπάρχει στὴν Περιφέρεια αὐτῇ.

Ἡ γεωργία στὸ πλαίσιο τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

Πρὶν ἀρχίσω τὴν ἐξέταση τοῦ ζητήματος, ποῦ ἀποτελεῖ τὸν κύριον ἀντικειμενικὸ σκοπὸ τῆς μελέτης αὐτῆς καὶ ἐπειδὴ τὸ ζήτημα τοῦτο ἀνα-

φέρεται στη Γεωργική Οικονομία, κρίνω σκόπιμο να εξετάσω προκαταρκτικά τη σπουδαιότητα που έχει η γεωργία στην καθόλου κοινωνική οικονομία, συνεχίζοντας δε να εξειδικεύσω το θέμα εξετάζοντας το ρόλο που παίζει η γεωργία στην Έλληνική Οικονομία και να καταλήξω στις συνθήκες γενικά υπό τις οποίες γίνεται η γεωργική έκμεταλλευση στον τόπο μας (συνθήκες υπό τις οποίες προσφέρεται η Έλληνική Γη στη γεωργική έκμετάλλευση, ο τρόπος που εφαρμόζεται στην άσκηση της γεωργικής έκμεταλλεύσεως και η άσκουμένη υπό του Κράτους γεωργική πολιτική).

α') Η σπουδαιότητα της γεωργίας στην κοινωνική οικονομία

Για την κοινωνική οικονομία τη μεγαλύτερη σπουδαιότητα από κάθε άλλη μορφή παραγωγής την έχει η γεωργία.

Άλλες μορφές παραγωγής, όπως η βιομηχανία, μάλλον μεταποιεί και ολιγότερο παράγει, ενώ το εμπόριο μεσολαβεί μεταξύ παραγωγής και καταναλώσεως, παρέχει δηλ. χρησιμότητα. «Ο όρος, λοιπόν, «παραγωγή» κυριολεκτείται στη γεωργική παραγωγή (1).

Δέν είναι δύσκολο να καταλάβουμε γιατί η γεωργική παραγωγή κατέχει την πρώτη θέση μέσα στις άλλες μορφές παραγωγής, αφού είναι ο δόλος μας γνωστό ότι από την γεωργική παραγωγή θα πάρουμε τα μέσα να συντηρηθούμε και να υπάρξουμε.

Δέν λέμε βέβαια ότι η συμβολή της βιομηχανίας και του εμπορίου είναι μικρή, αλλά δεν μπορούμε και να παραβλέψουμε ότι χωρίς γεωργική παραγωγή και χωρίς εμπόριο κατόρθωσαν οι άνθρωποι να ζού, στην πρωτόγονη εποχή.

Η γεωργική, λοιπόν, παραγωγή παρέχει, είτε πρωτογενώς, είτε δευτερογενώς διά της παρεμβολής της βιομηχανίας και του εμπορίου, τα απαραίτητα μέσα διατροφής και συντηρήσεως του ανθρώπου και γενικώτερα του ζωϊκού βασιλείου.

Είναι έξ άλλου γνωστό ότι το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού της Γης (59% περίπου) αποζούν από τη γεωργία και το υπόλοιπο (41%) από τις διάφορες άλλες μορφές παραγωγής: βιομηχανία, εμπόριο, κλπ. Άλλά και το μεγαλύτερο μέρος του εθνικού εισοδήματος των περισσότερων χωρών του κόσμου, το αποφέρει η γεωργική παραγωγή, εκτός φυσικά των καθαρώς βιομηχανικών χωρών.

β') Ο ρόλος της γεωργίας στην κοινωνική οικονομία

Ειδικότερα στην Έλληνική Οικονομία η γεωργία παίζει τον πρώτο ρόλο κατά το μεγαλύτερο από όλους τους άλλους παραγωγικούς κλάδους ποσοστό συμβάλλει στη δημιουργία του εθνικού μας εισοδήματος. Χαρακτηριστικό είναι ότι το εισόδημα που αποφέρει η γεωργική

1) Παναβάλε Χρ. Εύελπ.δη «Η γεωργία από οικονομική και κοινωνική άποψη» σελ. 18.

κή παραγωγική στην Ελλάδα αναλογεί στα 36.52 % του όλικου ποσού του έθνικου μας εισοδήματος, ενώ το εισόδημα από τη βιομηχανική παραγωγή δεν αποτελεί παρά τα 20 % του συνολικού έθνικου μας εισοδήματος.

Αλλά και από απόψεως απασχολήσεως του πληθυσμού ή γεωργία έχει το προβάδισμα. Τα 63 % του συνολικώς απασχολούμενου πληθυσμού της Ελλάδος απασχολούνται και αποζούν από τη γεωργία, ενώ όλοι οι άλλοι παραγωγικοί κλάδοι απασχολούν το υπόλοιπον 37 %.

Η Ελλάδα είναι χώρα γεωργική κατά πρώτο και κύριο λόγο και κατά δεύτερο βιομηχανική. Λόγω, λοιπόν, της περιορισμένης βιομηχανικής παραγωγής, ή Ελληνική Οικονομία έχει ανάγκη εισαγωγής βιομηχανικών ειδών. Τοπο επιτυγχάνεται και διά της εξαγωγής κατά ένα μέρος γεωργικών προϊόντων και πράγματι τα 81% των εξαγωγών μας αντιπροσωπεύουν γεωργικά προϊόντα και μόνον το υπόλοιπο 19 % αντιπροσωπεύει εξαγωγή προϊόντων των άλλων παραγωγικών κλάδων.

Συνεπώς η γεωργική παραγωγή αποτελεί τη βάση του εξαγωγικού μας έμπορίου, και αυτή μας παρέχει τη δυνατότητα να καλύψουμε μεγάλο μέρος των αναγκών μας σε βιομηχανικά προϊόντα

Από τα παραπάνω δεδομένα καταλήγουμε στην πρόχειρη διαπίστωση, ότι ενώ τα 63 % του συνολικώς απασχολούμενου Ελληνικού πληθυσμού ασχολούνται στη γεωργία και αποζούν απ' αυτή, το γεωργικό εισόδημα δεν υπερβαίνει το 36 % του συνολικού έθνικου εισοδήματος, πρέπει επομένως, το υπόλοιπον 37 % του πληθυσμού, που ασχολείται με τους άλλους παραγωγικούς κλάδους, να απολαμβάνει το υπόλοιπον 64 % του έθνικου μας εισοδήματος. Ήτοι, το μέσον εισόδημα του απασχολούμενου με τη γεωργία πληθυσμού αντιστοιχεί στο μισό του μέσου εισοδήματος, που αντιστοιχεί στους απασχολούμενους με τους άλλους παραγωγικούς κλάδους. Στόν Έλληνα, λοιπόν, αγρότη αναλογεί ή μικρότερη μερίδα του έθνικου εισοδήματος και τοπο όφειλεται αφ' ενός στη μειωμένη απόδοση της Ελληνικής Γης, αλλά και σε άλλους βασικούς παράγοντας Αγροτικής Οικονομίας και Πολιτικής.

γ) Η γεωργική έκμετάλλευση στην Ελλάδα

Η μειωμένη απόδοση της Ελληνικής Γης όφειλεται και σε άλλους παράγοντες, αλλά και στις δυσμενείς κλιματολογικές συνθήκες, που συχνά προκαλούν μεγάλες και άνωπολόγιστες καταστροφές, περισσότερο όμως στην πλημμελεστάτη έκμετάλλευση που κάνουν οι Έλληνες αγρότες στη γη τους.

Η μηχανική καλλιέργεια, που θα άλλαζε την όψη της Ελληνικής υπαίθρου, εξακολουθεί να είναι περιορισμένη και σχεδόν απρόσιτη στόν «μέσο» Έλληνα αγρότη. Σ' αυτό βέβαια συντελεί ή μεγάλη κατάτμηση του γεωργικού έδαφους, αλλά περισσότερο ή έγκληματική αδράνεια και αδιαφορία του Κράτους μπροστά στη μεγάλη σπατάλη που γίνεται στόν ά ν θ ρ ώ π ι ν ο μ ό χ θ ο και στις παραγωγικές δυνατότητες της Ελληνικής Γης.

Ἐκεῖνο πού κυρίως χρειάζεται γιὰ νὰ ἐπιτευχθῆ μιὰ ἱκανοποιητικὴ γεωργικὴ παραγωγή μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀνύψωση τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν γεωργῶν μας καὶ τὴν αὔξηση τοῦ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος, εἶναι μιὰ ἐνθαρρυντικὴ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τῶν παραγωγικῶν μας δυνατοτήτων ἀγροτικῆ πολιτικῆ. Εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ἐφαρμογὴ μιᾶς ἀγροτικῆς πολιτικῆς, πού, χωρὶς νὰ πάψη βέβαια νὰ ἄποβλέπη στὴν ἐξυπηρέτηση τοῦ συνόλου, νὰ μὴ συγκρούεται ὁμως σὲ καμμιά περίπτωση μὲ τὴν ἀγροτικὴ οἰκονομία, πού πρέπει νὰ ἀποβλέπη στὴν ἀποκλειστικὴ προώθηση τῶν συμφερόντων τῶν ἀγροτῶν, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὰ συμφέροντα τοῦ συνόλου.

Τὸ βασικὸ ζήτημα πού ἐνδιαφέρει τὸν ἀγροτικὸ πληθυσμὸ καὶ πού πρέπει νὰ ἀποτελῆ τὸν ἄξονα τῆς γεωργικῆς πολιτικῆς, ὅπως τίθεται παραπάνω, εἶναι ἡ προστάσια τοῦ παραγομένου προϊόντος, γιὰ τὴν παραγωγή τοῦ ὁποῦ μοχθοῦν καὶ ἀναλίσκονται οἱ ἀγρότες μας καὶ στὸ τέλος κατανοῦν νὰ τὸ διαθέτουν σὲ τιμὲς ἀπαράδεκτα ἐξευτελιστικές, οἱ ὁποῖες, κατὰ κανόνα, δὲν καλύπτουν οὔτε τὰ ἐξοδα τῆς παραγωγῆς. Ἐχῶ πρόσφατο τὸ παράδειγμα τοῦ ρυζιοῦ, πού κατὰ τὰ δύο τελευταῖα χρόνια ἀφέθηκε οὐσιαστικῶς ἀπροστάτευτο καὶ, ἀφοῦ ἔμεινε στὶς ἀποθήκες τῶν παραγωγῶν ἄρκετὸν καιρὸ, πουλήθηκε στὸ τέλος στὴν ἐξευτελιστικὴ τιμὴ τῶν 2.50—3 δραχ.!

Προσεκτικὴ παρατήρηση πείθει ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅτι τὸ Κράτος δὲν προστατεύει τὰ γεωργικὰ μας προϊόντα, ἀλλὰ ἀπλῶς βρῖσκει τὴν εὐκαιρία κάθε φορὰ νὰ δημαγωγῆ μὲ τὴν ἐξαγγελία τῶν περιφήμων μέτρων του! Παραβλέπει τὸ Κράτος ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ ἐννοηθῆ «προστάσια», ὅταν μὲν ἀνοικτὴ ἡ εἴσοδος στὰ ξένα ὁμοειδῆ προϊόντα. Εἶναι, τὸ ὀλιγώτερο, ἀκατανόητο, ὅταν ἡμεῖς παράγουμε ρύζι καὶ μάλιστα σὲ ποσότητες πού ἐπιτρέπουν νὰ κάνουμε καὶ ἐξαγωγή, νὰ ἔχουμε τὴν εἴσοδο ἐλευθερὴ στὸ ξένο ρύζι, πού μᾶς συναγωνίζεται.

Ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου καὶ ὁ ἐλεύθερος ἀνταγωνισμὸς θὰ ὠφελήσῃ βέβαια ὅλους τοὺς συναλλασσομένους καὶ θὰ κατευθύνῃ τὴν παραγωγικὴς δυνατότητες τῆς Χώρας στὴν παραγωγή τοῦ εἴδους ἐκείνου, πού ἀπαιτεῖ τὴν καταβολὴ τῆς μικρότερης παραγωγικῆς προσπάθειας. Αὐτὸ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὑπὸ τὴν βασικὴ ὁμως προϋπόθεση ὅτι καὶ ἡ δική μας Οἰκονομία ἀπὸ ἀπόψεως ἐξελίξεως θὰ βρῖσκεται στὰ ἴδια ἐπίπεδα μὲ ἐκείνη τῶν ἀνταγωνιστῶν μας. Τὸ σπουδαιότατο ὁμως αὐτὸ σημεῖο ἐξοχινεῖται ἢ σκοπίμως παραλείπεται ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους μας στὰ διάφορα διεθνῆ συνέδρια (ἴσως ἀπὸ φόβο μήπως χαρακτηρισθῆ ἡ Οἰκονομία μας ὡς πάσχουσα ἀπὸ Ἐπαρχιωτισμὸ), καὶ πλειοδοτοῦμε στὶς ἀποφάσεις πού λαμβάνονται ἐκεῖ γιὰ τὴν ἀσύδοτη λειτουργία τοῦ ἐλεύθερου ἀνταγωνισμοῦ καὶ στὴ Χώρα μας. Ὁ ἐλεύθερος ἀνταγωνισμὸς εἶναι καλὸς γιὰ κείνους πού μποροῦν νὰ τὸν κάνουν, ἀλλὰ μεταξὺ αὐτῶν, δυστυχῶς, δὲν εἴμαστε ἡμεῖς. Καὶ ἐκεῖνοι ἀκόμη πού παρουσιάζονται σήμερα ὑπέρμαχοι τοῦ ἐλεύθερου ἀνταγωνισμοῦ (Ἄγγλοι κλπ.) ὑπῆρξαν κάποτε οἱ μεγαλύτεροι ἐχθροὶ του, ἀκριβῶς τότε πού εἶχαν ἀνάγκη νὰ προστατέψουν τὴν ἐγχώρια παραγωγή τους. Τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἐλεύθερου

άνταγωνισμού τὰ υιοθετούμε κι' ἑμεῖς γιὰ νὰ μὴ φανοῦμε ὀπισθοδρομικοὶ
μὲ ἀποτέλεσμα ὅλα σχεδὸν τὰ γεωργικὰ μας προϊόντα νὰ ὕψιτανται
τὸν δὲ ἄνταγωνισμό τῶν ξένων οἱ δὲ ἔμπνευσταὶ αὐτῆς τῆς ἀγροτικῆς
πολιτικῆς προβάλλουν τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἔτσι θὰ ἐξαναγκασθοῦν οἱ παρα-
γωγοὶ μας ἢ νὰ παράγουν καὶ αὐτοὶ τὰ ἴδια προϊόντα μὲ μικρότερο κό-
στος ἢ θὰ περιοριστοῦν στὴν παραγωγή προϊόντων πού ἀπαιτοῦν τὴν
καταβολὴ μικρότερης παραγωγικῆς προσπάθειας ἐναντι ἐκείνης πού ἀπαι-
τεῖται γιὰ τὴν παραγωγή τῶν ἰδίων προϊόντων σὲ ἄλλες Χῶρες.

Αὐτὸ ὅμως στὴ Χώρα μας εἶναι ἀκόμη ἀνεφάρμοστο γιὰ πολλοὺς
καὶ γνωστούς λόγους καὶ πρὸ παντός γιὰτὶ ἡ γεωργικὴ μας Οἰκονομία
ἀπὸ ἀπόψεως ἐξελίξεως βρῖσκεται ἀκόμη στὰ πρῶτα τῆς βήματα, σχετικὰ
μὲ τὴν πρόοδο ἄλλων λαῶν καὶ γι' αὐτὸ τὰ περισσότερα γεωργικὰ καὶ
κτηνοτροφικὰ μας προϊόντα κοστίζουν περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι μᾶς προ-
σφέρονται τὰ ξένα ἐδῶ.

"Υστερα ἀπ' αὐτὸ δὲν ἀπομένει παρά ἢ νὰ στραφοῦμε στὴν κατα-
νάλωση τῶν ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων γεωργικῶν καὶ κτηνότρο-
φικῶν προϊόντων καταδικάζοντας τὴν ἐγχώρια παραγωγή μας σὲ ὁμο-
ειδῆ προϊόντὰ ἢ νὰ ἐμποδίσουμε τὴν εἰσαγωγή γεωργοκτηνοτροφικῶν
προϊόντων ἐν γνώσει τῆς θυσίας εἰς τὴν ὁποῖαν θὰ ὑποβληθῇ ὁ Ἑλληνι-
κὸς λαὸς εἰς τὸ σύνολόν του πληρώνοντας περισσότερα γιὰ κάτι πού
μπορεῖ νὰ προμηθευθῇ ἀπ' ἔξω μὲ μικρότερα ἔξοδα. Αὐτὸ εἶναι τὸ δι-
λημμα στὸ ὁποῖο προσκρούει ἡ ἀγροτικὴ πολιτικὴ στὴν Ἑλλάδα κατὰ
τὰ τελευταῖα ἰδίως χρόνια. Ἄς ἐξετάσουμε τώρα τίς συνέπειες πού
θὰ ἔχουμε ἂν ἀκολουθήσωμε τὴ μιὰ ἢ τὴν ἄλλη ἀπ' αὐτὲς τίς λύσεις.

Α' Ἡ ἀνεξέλεγκτὴ εἰσαγωγή ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ γεωργικῶν καὶ
κτηνοτροφικῶν προϊόντων, πού παράγονται στὴ Χώρα μας καὶ μάλιστα
ὄχι ἀπαραίτητα χρησίμων (ἀφ' οὗ πέρυσι κάναμε εἰσαγωγή καὶ σκόρδων
ἀκόμη ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο!!) ἐπόμενον εἶναι νὰ κρατᾶται τίς τιμὲς σὲ χα-
μηλὰ ἐπίπεδα, ἔτσι πού νὰ μὴν ἀνταποκρίνονται οὔτε στὰ ἔξοδα παρα-
γωγῆς.

Θὰ συνιστᾶτο νὰ στραφοῦν οἱ γεωργοὶ μας στὴν παραγωγή ἄλλων
προϊόντων, μὲ τὴν ἐξαγωγή τῶν ὁποίων θὰ ἐπρομηθεύομεθα τὰ ἀσυμφό-
ρως καλλιεργούμενα στὸν τόπο μας. Ἄλλὰ τέτοια προϊόντα πού νὰ μπο-
ροῦμε ἀπροσκόπτως νὰ τοποθετοῦμε σὲ ξένες ἀγορὲς δὲν παράγονται
ἐδῶ, καὶ συνεπῶς οἱ ἀγρότες μας θὰ περιορίσουν τὴν παραγωγή τους σὲ
σημεῖο πού μόλις νὰ ἀνταποκρίνονται στὶς ἀνάγκες μιᾶς στοιχειώδους
διαβιώσεως. Καὶ τότε ἀντὶ νὰ ἐνισχύωμε τὴν ἐγχώρια παραγωγή μας
διὰ τῆς δημιουργίας ἀπασχολήσεως στὸν ἀγροτικὸ μας πληθυσμό, οἰκο-
νομώντας παράλληλα κι' ἕνα σοβαρὸ ποσοῦ πολυτίμου συναλλάγματος,
ἐνισχύομε τὴν ξένη παραγωγή καὶ δίνουμε δουλειὰ σὲ ξένους
ἐργάτες, ἐνῶ οἱ δικοὶ μας κάθονται καὶ πένονται.

Δὲν πρέπει νὰ μᾶς διαφεύγῃ ὅτι παραγωγή μὲ μικρὸ κόστος σ' ἕναν
κλάδο προϋποθέτει σύγχρονα καὶ ἐξελιγμένα μέσα τὰ ὁποῖα ἐξασφαλίζει
ἡ Κρατικὴ προστασία καὶ ἡ ἀκολουθοῦσα αὐτὴν οἰκονομικὴ ἀνθιση.

Β') Ἄς δοῦμε τώρα τί θὰ συνέβαινε ἂν γινόταν μιὰ λελογισμένη
εἰσαγωγή γεωργικῶν προϊόντων, ἀποκλειομένων ἐκείνων, πού παράγον-

ται επιτοπίως σε επάρκεια ή που επιδέχονται αύξηση παραγωγής μέχρι πληρώσεως των απαιτήσεων της έγχωρίου καταναλώσεως.

Πρώτη και άμεση συνέπεια τούτου θα ήταν ή συγκράτηση των τιμών των έγχωρίων προϊόντων σε επίπεδα ένθαρρυντικά για την περαιτέρω αύξηση της παραγωγής, ή οποία αύξηση θα έπιτευχθή περαιτέρω με την εφαρμογή νέων μεθόδων και νέων μέσων με αποτέλεσμα την μείωση του κόστους και περιορισμού αυτού εις τὰ διεθνώς παραδεκτά όρια. Έτσι άπ' αυτή την τακτική δέν περισώζουμε μόνο πολύτιμο συνάλλαγμα, που απαιτείται για την εισαγωγή των προϊόντων αυτών, αλλά δημιουργούμε και άπασχόληση στον ύποαπασχολούμενο άγροτικό μας πληθυσμό.

Η λύση αυτή θα πλήξει στην άρχή το ευρύτερο καταναλωτικό κοινό, πολύ όμως σύντομα ή μέλλουσα να έπακολουθήση άνοδος θα άποβή ύπέρ του συνόλου.

Πρός αυτήν την κατεύθυνση θα έπρεπε να άποβλέπη ή οικονομική μας και ειδικώς ή γεωργική μας πολιτική και όταν άκόμη το Κράτος άδυνατή να ένισχύση άμεσα την παραγωγή και μόνη ή προστασία των γεωργικών προϊόντων διά της λελογισμένης εισαγωγής θα άποτελούσε άρκετή ώθηση για την ανάπτυξη της έγχωρίας παραγωγής μας.

Τούτο όμως δέν γίνεται και ό γεωργικός μας πληθυσμός φυτόζωεϊ και ένω με τὰ προϊόντα, που παράγουν οί άγρότες μας (τὰ 63% του πληθυσμού) τρέφουν κατά το μεγαλύτερο μέρος όλόκληρο τον Έλληνικό Λαό και τον έφοδιάζουν άκόμη με βιομηχανικά προϊόντα κατά ένα άρκετά μεγάλο μέρος έναντι των έξαγωγών των γεωργικών μας προϊόντων, δέν μπορούν να θρέψουν τον έαυτόν των.

Έτσι δημιουργείται ή έντύπωση στους άγρότες ότι: «δουλεύουν για τους άλλους» και γι' αυτό καταφεύγουν στις πόλεις, όπου άπασχολούμενοι και σε παρασιτικά άκόμη έπαγγέλματα, έξασφαλίζουν ένα κομμάτι ψωμί και στο μεταξύ ή ύπαιθρος έρημώνεται άπό τὰ παραγωγικώτερα στοιχεία της.

Όλοι άναγνωρίζουν ότι τον πρώτο ρόλο στην Κοινωνική Οικονομία παίζει ή γεωργία και όμως και ή πιο άσήμαντη παραχώρηση στους άγρότες γίνεται πάντα με δισταγμό. Οί άγρότες μας βρίσκονται έτσι στη χειρότερη θέση οικονομικά και κοινωνικά.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΕΞΕΤΑΣΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ (Νομού Ήλειας)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Περιγραφή τῆς ὑπὸ ἐξέταση περιφέρειας

Α'. Θέση

Ἀκολουθώντας ἀνατολικά ἀπὸ τὸν Πύργο, τὴν πρωτεύουσα τῆς Ἡλείας, τὸ δρόμο πὸ πηγαίνει πρὸς τὴν Τρίπολη, μόλις φτάσουμε στὸ ποτάμι τὸν Ἐνιπέα, στὸ 10ο χιλιόμετρο, βρισκόμαστε μπροστὰ σὲ μιά μεγάλη σχετικῶς πεδιάδα 50 000 περίπου στρεμμάτων. Τὴν πεδιάδα αὐτὴ ἐκμεταλλεύεται γεωργικῶς ὁ πληθυσμὸς 15 περίπου χωριῶν πὸ εἶναι χτισμένα στοὺς πρόποδες μικρῶν λόφων, εἰς τοὺς ὁποίους καταλήγει τὸ πρὸς τὰ Β.Α. τοῦ κάμπου αὐτοῦ ὑπερκείμενο βουνὸ τῆς Φολόης.

Ὁ κάμπος αὐτὸς ἀυλακώνεται ἀπὸ μερικὰ ποταμάκια πὸ καταλήγουν στὸν Ἄλφειο ποταμὸ στὴ βόση τοῦ κάμπου αὐτοῦ καὶ ἀποχετεύουν σ' αὐτὸν τὰ βρόχινα νερά.

Σπουδαιότερο ἀπὸ τὰ ποταμάκια αὐτὰ εἶναι ὁ Ἐνιπέας, τοῦ ὁποίου τὰ νερά, τὸ καλοκαίρι, χρησιμοποιοῦν δι' ἀρδευτικούς σκοποὺς τὰ παρόχθια χωριά.

Ἀντικείμενο τῆς μελέτης αὐτῆς εἶναι ἓνα τμήμα μόνο τοῦ κάμπου αὐτοῦ καὶ εἰδικῶς ἐκεῖνο, πὸ ἀνήκει στὴν περιοχὴ τῆς Κοινότητος Ἡρακλείας (14ο χιλιόμετρο ἀπὸ τὸν Πύργο).

Β'. Ὅρια - ἔκταση - μορφή καὶ σύσταση τοῦ ἐδάφους

Τὸ τμήμα αὐτό, πὸ ἀνήκει εἰς τὴν Κοινότητα τῆς Ἡρακλείας, βρίσκεται στὸ βόρειο μέρος τοῦ κάμπου αὐτοῦ καὶ στοὺς πρόποδες τῶν λόφων πὸ καταλήγουν σ' αὐτὸν εἶναι κτισμένο τὸ χωριό.

Πρὸς δυσμὰς συνορεύει μὲ τὴν περιφέρειαν τῆς Κοινότητος Σμύλα, πρὸς ἀνατολὰς μὲ τὴν περιφέρειαν τῆς κοινότητος Πουρναρίου, ἀπὸ τὴν ὁποία χωρίζεται μὲ τὸ ποταμάκι «Κυθήριο» καὶ πρὸς τὰ Ν.Α. ἀπὸ τὴν περιφέρειαν Πελοπίου. Πρὸς βορρᾶν, τέλος, συνορεύει μὲ τὸν ποταμὸ Ἐνιπέα, ὁ ὁποῖος χωρίζει τὴν περιφέρειαν Ἡρακλείας ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τῆς Κοινότητος Λαντζοῦ.

Ὁ κάμπος αὐτὸς βρίσκεται σὲ ὑψόμετρο ὀ.έ.θ. 100 περίπου μέτρων, ἢ ἐπιφάνεια τοῦ ἐδάφους εἶναι μᾶλλον ὀμαλὴ μὲ ἐλαφρὰν κλίση πρὸς νότον.

Τὸ καλλιεργούμενο τμήμα τῆς περιφέρειας τῆς Κοινότητος εἶναι

3.000 περίπου στρέμματα (των 1.000 τ.μ.). Ένα δέ μέρος αυτού ποτίζεται από τὰ νερά του ποταμού Ένιππέα, διά φυσικής ροής.

Τό έδαφος έχει σύσταση, κατά τό μεγαλύτερο μέρος του, άμμο-αργιλώδη.

Τό κλίμα είναι μέτριο τό χειμώνα, μάλλον θερμό τό καλό καιρί, με πολλές βροχές τήν άνοιξη και τό φθινόπωρο.

Η άποχέτευση του έδάφους είναι άτελής, γιατί οί Νερομάνες, που είχαν κατασκευασθί γι' αυτή τή δουλειά, έχουν άχρηστευθεί από έλλειψη συντηρήσεως· δύσκολη δέ είναι και ή άποστράγγιση των χωραφιών, που καλλιεργούνται με έαρινές σπορές, και γι' αυτό ή σπορά πολλές χρονιές γίνεται όψιμωτέρα του κανονικού.

Γ'. Πληθυσμός - άσχολίες κατοίκων

Η περιφέρεια, που περιγράψαμε άνωτέρω, κατοικείται από 646 κατοίκους (άπογραφή 1951), οί όποιοι άπαρτίζουν 150 περίπου γεωργικές οίκογένειες. Η πυκνότητα του πληθυσμού έν σχέση με τήν έκταση του άρροσίμου έδάφους είναι 215,3, βρίσκεται, δηλαδή, πολύ ψηλότερα από τή μέση πυκνότητα πληθυσμού σχετικά με τό άρροσίμο γεωργικό έδαφος στην Έλλάδα, που είναι 157 περίπου κάτοικοι.

Τό χωριό είναι χτισμένο σε μία μικρή κοιλάδα και στα νότια του άπλώνεται ό καλλιεργούμενος κάμπος. Απέχει από τόν Πύργο (τήν Πρωτεύουσα του νομού) 15 χιλιόμετρα, εύρίσκεται προς βορράν του Δημοσίου δρόμου Πύργου—Όλυμπίας—Τριπόλεως, με τόν όποιον συνδέεται με κοινοτικό δρόμο, καλής καταστάσεως 1,5 χιλιόμετρο. Ένα δέ χιλιόμετρον προς νότον του Δημοσίου δρόμου διέρχεται ή σιδηροδρομική γραμμή Πύργου—Όλυμπίων, στο 13.850 χιλιόμετρο τής όποίας γίνεται προαιρετική στάση για τήν σιδηροδρομική έξυπρέτηση των κατοίκων.

Έχει 2τάξιο δημοτικό σχολείο με 120 μαθητές και μαθήτριες τό σχολείο άποτελεί τή μοναδική δημόσια Έπηρεσία που ύπάρχει στο χωριό. Έπάρχει ακόμα και Γεωργικός Πιστωτικός Συνεταιρισμός με 80 μέλη, με καμμία, όμως, δυστυχώς, δραστηριότητα και με μοναδικό σκοπό τή διευκόλυνση του δανεισμού των συνεταίρων από τήν Έγροτική Τράπεζα.

Μοναδική άπασχόληση των κατοίκων είναι ή καλλιέργεια τής γής κατά κύριο έπάγγελμα. Τά άλλα έπαγγέλματα, που είναι άπαραίτητα σε κάθε όσοδήποτε μικρή κοινωνία, άποτελούν πάρεργη άπασχόληση ούσιαστικά άσήμαντη. Η κατανομή του πληθυσμού κατά φύλον είναι σχεδόν ή ίδια (με άσήμαντη ύπεροχή των γυναικών). Όσο δέ άφορά τήν κατανομή κατά ηλικία φαίνεται στον παρακάτω πίνακα 1.

Όπως θα άναπτυχθί πιο κάτω τό εισόδημα των κατοίκων είναι πολύ χαμηλό και οί περισσότεροι άπ' αυτούς κατορθώνουν με δυσκολία να «πά ρχου», όχι όμως και να ζούν!!!

Οί προοδευτικώτεροι βρίσκουν διέξοδο στην άποδημία...

Μεγάλο ποσοστό οικογενειών ξενητεύουν τά παιδιά τους, όταν φτάσουν σε κατάλληλη ηλικία, που άρχίζει, δυστυχώς, από τά 11 χρό-

Πίναξ 1

Κατανομή του πληθυσμού κατά φύλον και ηλικίαν

ΗΛΙΚΙΕΣ	ΑΡΡΕΝΕΣ	ΘΗΛΕΙΣ	ΣΥΝΟΛΟΝ	Παρατηρήσεις
0-6	48	50	98	
7-15	53	57	110	
16-65	197	205	402	
65 και άνω	16	20	36	
*Αθροισμα	314	332	646	

νια τους, και τὰ μὲν κορίτσια τὰ στέλνουν ὑπηρετίες σὲ Ἀθηναϊκὰ σπίτια, τὰ δὲ ἀγόρια καὶ ἐκεῖνα στὴν Ἀθήνα σὲ κανένα συνοικιακὸ μπακάλικο ἢ σὲ δουλειὲς παρασιτικές· δὲν ὑπολογίζουν οἱ καλοὶ αὐτοὶ οἰκογενειάρχες τοὺς κινδύνους ποὺ διατρέχουν τὰ παιδιὰ τους στὴν Ἀθήνα καὶ μάλιστα τοὺς ἠθικοὺς κινδύνους, ἀλλὰ καὶ τί ἄλλο νὰ κάνουν;

Ἡ καταθλιπτικὴ φτώχεια νεκρῶνει ἀκόμα καὶ τὸ φίλτρο, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα ἀνθρώπινα αἰσθήματα καὶ τὸ χειρότερο εἶναι ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ συνηθίζουν στὴ φτώχεια, ὅπως καὶ σ' ὅλα τὰ πράγματα, καὶ καμμιά δὲν παρουσιάζουν ἀντίδραση γιὰ τὴ βελτίωση τῆς θέσεώς των, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ χειροτερεύη προοδευτικὰ ἡ οἰκογένεια, ἡ οἰκονομικὴ, ἡ κοινωνικὴ καὶ ἡ πνευματικὴ ἀκόμη θέση τους, μέχρις ὅτου κάτι τὸ τυχαῖο τοὺς ἀλλάξει τὴ ζωὴ.

Αὐτοί, μὲ λίγα λόγια, εἶναι σὲ μεγάλο ποσοστὸ οἱ ἄνθρωποι, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ ἔμφυχο ὕλικὸ τῆς Περιφέρειᾶς ποὺ ἐξετάζομε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Ὑφισταμένη γεωργικὴ ἐκμετάλλευση

α'. Γενικά

Ὅπως ἀναφέρεται ἀνωτέρω, τὸ σύνολο τῆς καλλιεργουμένης εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκτάσεως εἶναι 3000 στρέμματα περίπου. Ἀπ' αὐτὰ 1.200 στρέμματα εἶναι ποτιστικὰ καὶ τὰ ὑπόλοιπα 1.800 ξηρικά.

Τὰ ξηρικά ἐκμεταλλεῦνται κυρίως ὡς φυτεῖς ἀμπελών (γιὰ παραγωγή γλεύκους καὶ ἐπιτραπέζιων σταφυλῶν), σταφίδαμπελών (μαύρη Κορινθιακὴ σταφίδα) καὶ τὰ ὑπόλοιπα καλλιεργοῦνται μὲ ἐτήσια φυτὰ τῆς ἀροτραίας καλλιεργείας, ἰδίως σιτάρια καὶ βρώμες.

Στὰ 1.200 στρέμματα ποτιστικῶν χωραφῶν καλλιεργεῖται σχεδὸν ἀποκλειστικὰ τὸ καλαμπόκι (ἀραβόσιτος) καὶ μόνο τὸ 1)10 περίπου ἀπ' αὐτὰ καλλιεργεῖται μὲ κτηνοτροφικὸ τριφύλλι (μηδικὴ) γιὰ τὴν διατρο-

φή των άροτριώντων ζώνων κατά τους χειμερινούς μήνες ή προς πώληση.
 Ο παρακάτω Πίναξ 2 δείχνει συνοπτικά την καλλιεργουμένη έκτα-
 ση κατά κατηγορίας.

Πίναξ 2

Κατανομή της καλλιεργουμένης έκτασεως κατά είδος καλλιέργειας
 (1956)

Είδος άγρωθ	Άραβό- σίτος Στρέμ.	Σιτάρι Στρέμ.	Βρώμη Στρέμ.	Σταφ) λος Στρέμ.	Άμπε- λοι Στρέμ.	Τριφύλ- λια Στρέμ.	Λαχα- νικά Στρέμ.	Σύνολο Σ τ ρ ε μ.
Ξηρικοί	250	1.000	150	150	250	—	—	1.800
Ποτιστικοί	1.000	—	—	—	—	100	100	1.200
*Άθροισμα	1.250	1.000	150	150	250	100	100	3.000

Όπως φαίνεται το μεγαλύτερο μέρος των Ξηρικών χωραφιών σπέρ-
 νεται σιτάρι και το υπόλοιπο χρησιμοποιείται για την καλλιέργεια των
 λοιπών ειδών, ενώ στο σύνολο σχεδόν τα ποτιστικά χωράφια καλλιε-
 ρούνται με άραποσίτια και ένα ελάχιστο μόνο μέρος (το 1/10 περίπου)
 χρησιμοποιείται για καλλιέργεια τριφυλλιού (μηδικής).

Θά εξετάσωμε με τη σειρά όλα τα καλλιεργούμενα είδη στην περι-
 φέρεια για να καθορίσωμε έπακριβώς το καθαρό εισόδημα του γεωργού
 και της άπασχολήσεως που δημιουργείται από κάθε καλλιεργούμενο
 στρέμμα. Θά εξετάσωμε επίσης πόσο χρηματικό ποσό απαιτεί κατά
 στρέμμα ή καλλιέργεια του κάθε είδους συνολικά και πόσο απ' αυτό
 άντιστοιχεί στην προσωπική άπασχόληση του άγρότη. Ευνόητο είναι ότι
 το ποσόν που απομένει άν αφαιρέσωμε το αναλογούν στην προσωπική
 άπασχόληση του άγρότη και το ποσόν που καταβάλλεται απ' αυτόν σε
 τρίτους (λιπάσματα — γεωργικά φάρμακα κ.λ.π.) άποτελεί το αναγκαίο
 και άπαραίτητο κεφάλαιο, που χρειάζεται για να επιχειρηθή ή καλ-
 λίργεια.

β'. Καλλιέργεια άραβοσίτου

Όπως αναφέρωμε, επί 3.000 στρεμμάτων καλλιεργουμένης έκτα-
 σεως τα 1.250 στρέμματα καλλιεργούνται με καλαμπόκιο (άραποσίτια)
 ήτοι 250 στρέμματα Ξηρικά και 1000 στρέμματα ποτιστικά. Το άραπο-
 σίτι είναι φυτό που έχει διάρκεια ζωής 3 - 4 μόνον μηνών· σπέρνεται
 από τα μέσα Άπριλίου (Ξηρική καλλιέργεια) και μέχρι του τέλους
 σχεδόν του Ιουνίου (ποτιστική καλλιέργεια)· οι συνηθισμένες στρεμ-
 ματικές άποδόσεις είναι κατά μέσον όρον 150 περίπου όκάδες, αναλό-
 γως πάντοτε και των καιρικών συνθηκών.

Τά καλλιεργητικά έξοδα κατά στρέμμα εἶναι τὰ ἑξῆς :

'Εργασίαι ἡμερ. ἐργάτου	'Αξία ἡμερο- μισθ.	'Αξία ἐργα- σίας	'Ημερ. ἐργασ. ζῶων	'Αξία ἡμερο- μισθ.	'Αξία ἐργα- σίας	Σύνολ. ἀξίας ἐργασ.	'Αξία ὀλι- κῶν	Σύνολ. ἐξόδ.
Α' ὄργωμα 1/3	35	11.65	1/3	70	23.35	35	—	35
Β' > 1/5	35	7	1/5	70	14	21	—	21
Σπορά 1/3	35	11.65	1/3	70	23.35	35	—	35
Ποτίσματα 2	35	70	—	—	—	70	—	70
Σκάλισμα 1	35	35	—	—	—	35	—	35
Θερισμός 1	35	35	—	—	—	35	—	35
'Εκκόμισις 1	35	35	—	—	—	35	—	35
Σπόρος ὄκ. 3	—	—	—	—	—	—	9	9
Λιπάσματα	—	—	—	—	—	—	100	100
Ἔθροισμα 13/15	—	205.30	13/15	—	60.70	226	109	375

Σημείωση — Τ' ἀροτριῶντα ζῶα διατρέφονται κυρίως δι' ἐλευθέρως βοσκῆς καὶ ἀπὸ τὰ ὑποπροϊόντα τῶν καλλιεργειῶν.

Ἡ στρεμματική ἀπόδοση, ὡς ἀνεφέρθη, δὲν ὑπερβαίνει κατὰ μέσον ὄρο τίς 150 ὀκάδες, ἐνῶ οἱ καιρικές συνθήκες τῆ ρίχνουν πολλές φορές καὶ χαμηλότερα.

Ἄν τώρα ὑπολογισθῇ ἡ τιμὴ τοῦ προϊόντος σὲ 2,50 τὴν ὀκά (τὰ τελευταῖα τουλάχιστον χρόνια δὲν πουλήθηκε ἐδῶ ἀπὸ τὸν παραγωγὸ ἀκριβώτερα) σημαίνει ὅτι ὁ παραγωγὸς θὰ εἰσπράξῃ ἀπὸ κάθε στρέμμα καλλιεργούμενο μὲ ἀραποσίτια ὄρ. (150X2.50=) 375, ἀκριβῶς δηλαδὴ ὅσα ἐξόδεψε.

Τί λοιπὸν κερδίζει ὁ παραγωγός ; Τίποτα δυστυχῶς.

Γίνεται μόνον ἐργοδότης τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ μάλιστα γίνεται ὁ χειρότερος ἐργοδότης.

Δὲν κερδίζει, λοιπὸν, ὁ παραγωγός, ἀπλῶς ἀμείβεται γιὰ τὴν προσωπική του ἐργασία. Καὶ ἐνῶ γιὰ τοὺς ἄλλους ἐργαζομένους οἱ Νόμοι προστατεύουν τὸ δικαίωμα τοῦ μισθοῦ, ποὺ παίρνει στὴν περίπτωσή μας τὴ θέση τῆς ἀμοιβῆς, γιὰ τὸν ἀγρότη οὐδεμία νόμιμη προστασία ὑφίσταται στὸ ζήτημα αὐτό.

Γιὰ νάβρη, λοιπὸν, ὁ ἀγρότης μας ἀπασχόληση 6 περίπου ἡμερομισθίων, ποὺ νὰ τοῦ ἀποδώσῃ δραχμὲς 205.30, καλλιεργεῖ ἓνα στρέμμα ἀραποσίτι καὶ πληρώνει, προκαταβολικὰ μάλιστα, 169.70 σὲ ἀμοιβῆς τρίτων (ἐργασίαι ζῶων, σπόροι, λιπάσματα). Νὰ γιὰ τὸν ἀνθρώπου αὐτοῦ γίνονται οἱ χειρότεροι ἐργοδότες τοῦ ἑαυτοῦ των.

γ'. Καλλιέργεια σίτου

Ὅπως καὶ στὸν Πίνακα 2 φαίνεται, τὸν μεγαλύτερο ἀριθμὸ στρεμμάτων, μετὰ τὸ ἀραποσίτι, καταλαμβάνει ἡ καλλιέργεια τοῦ σιταριοῦ. 1.000 περίπου στρέμματα.

Είναι και αυτό φυτό έτησιο· σπέρνεται από τὸ τελευταίον 10ήμερο τοῦ Ὀκτωβρίου μέχρι 15 περίπου Δεκεμβρίου καὶ θερίζεται ἀπὸ 20 Μαΐου μέχρι 10 Ἰουνίου (κατὰ ποικιλίας).

Οἱ κίνδυνοι ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀπειλεῖται ἡ σιτοκαλλιέργεια εἶναι σημαντικοὶ καὶ ὀφείλονται κυρίως εἰς δυσμενεῖς κλιματολογικὰς συνθήκας· τῆ μεγαλύτερη ζημιὰ προκαλοῦν οἱ νότιοι θερμοὶ ἄνεμοι (λίβας), ἀλλὰ καὶ οἱ παρατεταμέναι ἀνοιξιάτικες βροχῆς (σκωρίαση, πλάγιασμα).

Ἡ συνηθισμένη στρεμματικὴ ἀπόδοσις, ὅταν δὲν ὑποστῇ ζημιὰς εἶναι 150 περίπου ὀκάδες ποῦ ἀντιπροσωπεύουν ποσὸν δραχμῶν $(150 \times 3,50) = 525$.

Τὰ κατὰ στρέμμα καλλιεργητικὰ ἐξοδα εἶναι τ' ἀκόλουθα:

Ἔργασιαί	Ἡμερ. ἐργάτου	Ἀξία ἡμερομισθ.	Ἀξία ἐργασίας	Ἡμέρ. ἐργασ. ζώων	Ἀξία ἡμερομισθ.	Ἀξία ἐργασίας	Σύνολ. ἀξίας ἐργασ.	Ἀμοιβὰς τρίτων	Σύνολο ἐξόδων
Α' ὄργωμα	1/3	40	13.30	1/3	80	26.70	40	—	40
Σπορά	1/3	40	13.30	1/3	80	26.70	40	—	40
Σπόρος	—	—	—	—	—	—	—	100	48
Λιπάσματα	—	—	—	—	—	—	—	4	4
Ζιζανιοκτόνα	—	—	—	—	—	—	9	—	9
Ράντισμα	1/4	35	9	—	—	—	35	—	35
Θερισιμός	1	35	35	—	—	—	—	40	40
Ἄλωνισμός	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ἄθροισμα	1 11/12	—	70.60	2/3	—	53.40	124	192	316

ἦτοι δραχμ. 316, ἐξ ὧν 70,60 καλύπτουν ἐργατικά, δραχ. 53,40 ἐργασίαν ζώων καὶ δραχ. 192 ἀμοιβὰς τρίτων (σπόροι—λιπάσματα—ζιζανιοκτόνα)

Τὰ ἐξοδα ὑπερβαίνουν τὰ ἐξοδα κατὰ δραχμάς $(525 - 316 =) 209$ καὶ ἀποτελοῦν τὸ καθαρὸ κέρδος, ποῦ ἀποφέρει στὸ γεωργὸ ἢ σιτοκαλλιέργεια ἑνὸς στρέμματος.

Ἡ ἀπασχόλησις ποῦ δημιουργεῖ στὸν ἀγρότη κάθε στρέμμα σιτοκαλλιέργειας εἶναι 2 περίπου ἡμερομίσθια.

Οἱ κίνδυνοι ὅμως ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀπειλεῖται ἡ σιτοκαλλιέργεια εἶναι σημαντικοὶ καὶ ὁ λόγος αὐτὸς ἀναγκάζει τοὺς ἀγρότες νὰ στρέφονται στὴν καλλιέργεια τοῦ ἀραποσιτιοῦ, τὸ ὁποῖον, ὡς ποιοτικὴ ἰδίως καλλιέργεια, εἶναι σχεδὸν ἀπηλλαγμένο κινδύνων.

δ'. Καλλιέργεια βρώμης

Ἐνα μικρὸ μόνον μέρος τῆς ἀροσίμου ἀγροτικῆς ἐκτάσεως τῆς περιφέρειας αὐτῆς καλλιεργεῖται μὲ β ρ ὠ μ η. Στρέμματα 150.

Τὰ καλλιεργητικά κατὰ στρέμμα έξοδα καὶ τῆς καλλιεργείας αὐτῆς εἶναι ἀκριβῶς τὰ ἴδια μὲ τὰ έξοδα τῆς καλλιεργείας τοῦ σιταριοῦ γύρω, δηλ. στὶς 300 δραχμῆς, ἐνῶ τὸ εἰσόδημα ποῦ κάθε στρέμμα ἀποφέρει εἶναι ἀρκετὰ χαμηλότερο, γιατί ἡ συνηθισμένη παραγωγή δὲν ὑπερβαίνει τίς 100 ὀκάδες στὸ στρέμμα καὶ ἡ τιμὴ διαθέσεως αὐτῆς δὲν ὑπερβαίνει τίς 3 δρχ. τὴν ὀκά. Ἀντιπροσωπεύει, δηλαδή, ἀπόδοση δρχ. 300 περίπου, ποῦ μόλις καὶ μὲ εὐνοϊκῆς μάλιστα καιρικῆς συνθηκῆς, καλύπτει τὰ καλλιεργητικά έξοδα.

Ἡ ἀπασχόληση δὲ ποῦ δημιουργεῖ γιὰ τὸν ἀγρότη κάθε στρέμμα καλλιεργούμενο μὲ βρώμη εἶναι ὅση περίπου καὶ τὸ σιτάρι (περίπου δύο ἡμερομίσθια).

ε'. Καλλιέργεια σταφιδαμπέλων

Εἰς 150 ἀνέρχονται τὰ στρέμματα, ποῦ ἀπασχολοῦνται σήμερα στὴν καλλιέργεια τῆς μαύρης Κορινθιακῆς σταφίδας καὶ λέμε «σήμερα» γιατί πρὸ τῆς Κατοχῆς ἐκαλλιεργοῦντο 1.000 περίπου στρέμματα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος ἐξερριζώθηκαν, εἴτε γιατί οἱ καλλιεργητῆς ἐστεροῦντο τῶν μέσων καλλιεργείας, εἴτε γιατί ἦταν ἀνάγκη νὰ γίνουν σιταροχώραφα γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς ἐπιβίωσης.

Κι' ἔτσι περιωρίστηκε σημαντικῶς ἡ καλλιέργεια αὐτῆ.

Εὐκαιρία ἄλλως τε ἦταν νὰ περιορισθῆ, γιατί οἱ περισσότερες φυτεῖες εἶχαν ἀπὸ 60ετίας νὰ ἀνανεωθοῦν καὶ ἡ μέση ἀπόδοσις τῶν δὲν ἐκάλυπτε τὰ σοβαρὰ καλλιεργητικά έξοδα. Ἐπὶ πλέον ἡ παραγομένη ποιότητα στὰ πεδινότερα τμήματα δὲν ἦταν ἐξαγωγήμη καὶ μὲ τὸν ἀνταγωνισμό τῶν ξένων σταφίδων στὴ διεθνή ἀγορὰ ἀποτελοῦσαν παθητικὸ στὸν Α.Σ.Ο. (Αὐτόνομο Σταφιδικὸ Ὅργανισμὸ).

Ἡ σταφιδοκαλλιέργεια, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη γνωστὴ στὸν τόπο μας καλλιέργεια, ἀπαιτεῖ συνεχῆ καὶ ἀδιάλειπτη ἐργασία καὶ παρακολούθηση ἐκ μέρους τοῦ καλλιεργητῆ ὡς ἐκ τούτου δημιουργεῖ τὴ μεγαλύτερη ἀπασχόληση καὶ ἀποφέρει ἱκανοποιητικὸ κέρδος, ὑπὸ τὴν προϋπόθεση, ὅτι πρόκειται περὶ νέων φυτειῶν, ἐπιμελῶς καλλιεργουμένων καὶ μὲ ἀποδόσεις ὄχι κατώτερες τῶν 300 ὀκάδων στὸ στρέμμα.

Ἡ καλλιέργεια τῆς σταφιδαμπέλου, σύμφωνα μὲ ἐξακριβωμένα ἐπιτοπίως στοιχεῖα, ἀπαιτεῖ ἀπασχόληση 17 ἡμερομισθίων τὸ χρόνο κατὰ στρέμμα, τὰ ὁποῖα συνολικὰ ἀποτιμώμενα, ἀντιπροσωπεύουν 600 περίπου δραχμῆς καὶ 300 ἀκόμη δραχμῆς ἀποτελοῦν τὴν ἀξία τῶν λιπασμάτων καὶ γεωργικῶν φαρμάκων ὄσον ἔξοδων καλλιεργείας κατὰ στρέμμα δραχμῆς (ἐννεακόσιες).

Ἡ στρεμματικὴ ἀπόδοση φθάνει στὰ καλῶς συντηρούμενα σταφιδοκτήματα τίς 300 ὀκάδες, οἱ ὁποῖες, μὲ τίς ἐφειτινῆς τιμῆς ἀσφαλείας, ἀντιπροσωπεύουν $(300 \times 8,50 =)$ 2.550 δραχ., ἤτοι ἡ ἐκμετάλλευση ἑνὸς στρέμματος σταφιδοφυτείας ἀποφέρει καθαρὸ κέρδος $(2.500 - 900 =)$ 1600 δραχμῆς.

Ἡ σταφιδοκαλλιέργεια ὁμως, ἀντὶ νὰ ἐπεκτείνεται διὰ τῆς ἀνα-

συστάσεως τών σταφιδοφυτειών, αντίθετα περιορίζεται για λόγους άναφερομένους στους συνεχείς κινδύνους τής παραγωγής και τής διαθέσεως του προϊόντος.

Έξ άλλου, ή έγκατάσταση μιās σταφιδοφυτείας, από τής έμφυτεύσεως μέχρι τής άποδόσεως εισοδήματος, χρειάζεται 6 περίπου χρόνια, κατά τά όποια τό χωράφι μας, ένώ θ' άπαιτη πολλά και διάφορα καλλιεργητικά έξοδα στο διάστημα αυτό, δέν θ' άποδίδη σχεδόν τίποτα και θα στερούμεθα, στο διάστημα αυτό, και του εισοδήματος τό όποϊον τό χωράφι μας με κάθε άλλη καλλιέργεια θ' απέδιδε.

Άλλος σπουδαιότερος λόγος, που δέν γίνεται ή άνασύσταση τών σταφιδοφυτειών, που ξεριζώθηκαν στην Κατοχή, είναι οι κίνδυνοι τούς όποιους διατρέχει ή έκμετάλλευση αυτών, έξ αιτίας τών συνθηκών τών καιρικών μεταβολών στον τόπο μας (παγετοί, χάλασα, άνοικτων τών καιρικών μεταβολών στον τόπο μας (παγετοί, χάλασα, άνοικτων ξιάντικες βροχές, περονόσπορος, ώιδιον, βροχές κατά τήν ώρίμανση και τον τρυγητό κ.λ.π.), και οι όποιοι κίνδυνοι, στα 3 τουλάχιστο χρόνια κάθε πενταετίας, έκμηδενίζουν τό εισόδημα.

Κατόπιν αυτών δέν είναι ένθαρρυντική ή επέκταση τής σταφιδοκαλλιέργειας, μολονότι δημιουργεί για τον άγρότη τή μεγαλύτερη άπασχόληση και άφίνει τά μεγαλύτερα αλλά ά β έ β α ι α κέρδη.

στ'. Καλλιέργεια άμπέλων

Σε 250 έξ άλλου στρέμματα άνέρχεται ή καλλιεργουμένη έκταση με άμπέλια για τήν παραγωγή γλεύκους και έκ τούτων σε έλάχιστα στρέμματα για τήν παραγωγή έπιτραπεζίων σταφυλιών, ή όποια είναι άσήμαντη και δέν θα μας άπασχόληση ιδιαιτέρως στην παρούσα μελέτη.

Έχει περίπου τά ίδια μειονεκτήματα με τή σταφιδοκαλλιέργεια και ένώ οι καλλιεργητικές δαπάνες είναι περίπου οι ίδιες, ή στρεμματική άπόδοση είναι αρκετά χαμηλότερη.

Δημιουργεί άπασχόληση 15 περίπου ήμερομισθίων τό χρόνο κατά στρέμμα, ήτοι αξίας δραχμών 530 περίπου, εις τό ποσόν δέ αυτό πρέπει να προστεθούν 300 άκόμη δραχμές για άξια λιπασμάτων και γεωργικών φαρμάκων.

Η συνηθισμένη παραγωγή είναι 750 όκάδες γλεύκους στο στρέμμα, αξίας, τήν έποχή τής συγκομιδής, δρχ. 1.125, ήτοι άποδίδει καθαρό κέρδος τό κάθε καλλιεργούμενο στρέμμα δραχμές 295.

Συνήθως όμως ή διάθεση του γλεύκους είναι δυσχερής και διά τούτο ή παραγωγή δέν έπεκτείνεται πέραν τής καλύψεως τών προσωπικών άναγκών έκάστου παραγωγού.

ζ'. Καλλιέργεια τριφυλλίου (μηδικής)

Τή μικρότερη έκταση στην περιφέρεια αυτή καταλαμβάνει ή καλλιέργεια του τριφυλλίου (μηδικής), δηλ. στρέμματα 100.

Έπειδή ή μεταβολή του τρόπου τής έκμεταλλεύσεως, που έχω να συστήσω κατωτέρω, συνίσταται στην περαιτέρω καλλιέργεια και

έκμετάλευση του τριφυλλιοῦ θά ἐπεκταθῶ ἐπ' αὐτοῦ ἐκτενέστερα, περιγράφοντας ἀναλυτικώτερα τὰ πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα τοῦ εἴδους αὐτοῦ τῆς καλλιέργειας.

Τὸ τριφύλλι εἶναι φυτὸ (πόα) πολυετές. Σπέρνεται τὴν ἀνοιξη—μόλις περάσουν οἱ πάγοι—ἢ τὸ φθινόπωρο. Προτιμᾶ ἀμμοσαργιλώδη ἢ ποταμόχλωστα ἐδάφη καὶ διατηρεῖται σὲ ἐκμετάλλευση 5—7 χρόνια, ἀναπτύσσεται κυρίως τὴν ἀνοιξη καὶ τὸ καλοκαίρι καὶ δταν φτάση στὸ σημεῖο τῆς ἀνθίσεως θερίζεται καὶ χρησιμοποιεῖται γιὰ σανός. Ποτίζεται ἀμέσως καὶ σὲ 30 - ἡμέρες θερίζεται γιὰ δεύτερη φορὰ καὶ στὴ διάρκεια ἀπὸ Μαρτίου μέχρι Ὀκτωβρίου θερίζεται 5 - 6 φορές.

Ἡ ἐτήσια στρεμματικὴ ἀπόδοση σὲ ξηρὸ σανὸ εἶναι περίπου 1.200 ὀκάδες, οἱ ὁποῖες, ἂν πουληθοῦν τὴν ἐποχὴ τῆς συγκομιδῆς, ἀντιπροσωπεύουν 1.200 δραχμὲς εἰσόδημα, γιὰτὶ ἡ συνηθισμένη τιμὴ πωλήσεως τὴν ἐποχὴ ἐκείνη εἶναι περίπου 1 δραχ. στὴν ὀκά.

Τὰ ἐξοδα ποῦ ἀπαιτεῖ ἡ καλλιέργεια ἐνὸς στρέμματος εἶναι τὰ ἑξῆς:

A' "Οργωμα	Ἡμέρ.	"Εργ.	1/3	Ζώων	1/3	ἀξ. ἐργ.	40	ἀξ. ὑλ.	0	Σύν.	40
B' >	>	>	1/3	>	1/3	>	20	—		>	20
Σπορά	>	>	1/3	>	1/3	>	40	—		>	40
Σπόρος			—	—	—	—		90		>	90
"Αθροισμα			1	1		100	90				190

Τὰ ἐξοδα αὐτὰ θά πρέπει νὰ κατανεμηθοῦν στὰ 6 χρόνια, ποῦ κατὰ μέσον ὄρο διαρκεῖ ἡ ἐκμετάλλευση.

Τὰ ἐξοδα ἀφ' ἐτέρου ποῦ ἐπαναλαμβάνονται κάθε χρόνο εἶναι τὰ ἑξῆς:

1) Θερισμός	ἡμερ.	1	δρχ.	100	ἀξία ὑλικῶν	Σύνολο	100
2) Ποτίσματα	>	3	>	105	>	>	105
3) Συσκευασία	>	1 1/2	>	50	>	>	50
4) Λίπανση	>	—	>	—	>	150	150
"Αθροισμα	>	5 1/2	>	255	>	150	405

Σ' αὐτὰ τὰ δεύτερα ἐξοδα, τὰ ἐτήσια, πρέπει νὰ προστεθῇ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 31.65, ποῦ ἀναλογεῖ γιὰ τὸν κάθε χρόνο ἀπὸ τὰ ἐφ' ἅπαξ ἐξοδα (τῆς σπορᾶς) στὴν ἀρχὴ τῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἴητοι $405 + 31.65 = 436.65$.

Ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὰ παραπάνω, τὰ μὲν ἐτήσια ἐξοδα ἀνέρχονται συνολικὰ σὲ δραχμὲς 436.65, ἐνῶ τὰ ἐσοδα ἀνέρχονται σὲ δραχμὲς 1.200, ἴητοι κάθε καλλιεργούμενο στρέμμα μὲ τριφύλλι ἀφίνει καθαρὸ κέρδος $(1.200 - 436.65 =) 763.35$.

Ἡ ἀπασχόληση ποῦ δημιουργεῖ μὲ τὰ ἐξοδα τῆς σπορᾶς καὶ τὰ ἐτήσια ἀνέρχονται σὲ 6 περίπου ἡμερομίσθια τὸ χρόνο.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι στὴν περιφέρειαν τουλάχιστον αὐτὴ ἡ

άνωτέρω καλλιέργεια ούδένα σχεδόν διατρέχει σοβαρό κίνδυνο από τυχόν αντίξοες καιρικές συνθήκες.

η'. Καλλιέργεια λαχανικῶν

Τέλος 100 περίπου στρέμματα απασχολούνται για την παραγωγή λαχανικῶν, αποκλειστικῶς γιὰ τὴν κάλυψη τῶν οἰκιακῶν ἀναγκῶν ἐκάστου καλλιεργητῆ.

Κάθε στρέμμα δημιουργεῖ ἀπασχόληση στὸ χρόνο 5 ἡμερομίσθιων, ἀξίας δραχμῶν 175, ἢ ἀξία τῆς παραγωγῆς εἶναι κατὰ στρέμμα 775 καὶ ἐπομένως τὸ καθαρὸ κέρδος ποῦ ἀποδίδει κάθε στρέμμα εἶναι δρ. 600.

Ἐπειδὴ δὲ εὐρισκόμεθα μακριὰ ἀπὸ τὰ κέντρα καταναλώσεως (ἀστικά κέντρα) δὲν συνιστᾶται ἡ ἐπέκταση αὐτῆς τῆς καλλιέργειας.

θ'. Γεωργικὴ ἐκμετάλλευση ποῦ δὲν ἀπασχολεῖ ἰδιαιτέρως γεωργικὸ ἔδαφος

Γιὰ νὰ ἔχουμε πλήρη καὶ ὀλοκληρωμένη εἰκόνα τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος τῶν κατοίκων τῆς περιφέρειας ποῦ ἐξετάζουμε, πρέπει νὰ ἐξετάσωμε καὶ τὸ εἰσόδημα ποῦ ἀποδίδει ἡ ἐκμετάλλευση τῶν ἐλαιοδένδρων, τὰ ὁποῖα δὲν περιλάβαμε στὸν Πίνακα καλλιεργουμένης ἐκτάσεως, γιατί αὐτὰ δὲν ἀπασχολοῦν ἰδιαιτέρως γεωργικὸ ἔδαφος, ἀλλὰ συγκαλλιεργοῦνται μὲ τις ἄλλες καλλιέργειες σ' ὅλα τὰ ξηρικά χωράφια καὶ μέσα στὶς ἀμπελοφυτεῖες καὶ σταφιδοφυτεῖες.

Τὰ ὀλίγα ἄλλα ὀπωρόφρα δένδρα, συγκαλλιερούμενα καὶ ταῦτα, δὲν ἀποφέρουν ὑπολογίσιμο εἰσόδημα καὶ χρησιμεύουν γιὰ τὴν οἰκογενειακὴ κατανάλωση τῶν ἀγροτῶν μας καὶ γι' αὐτὸ δὲν θ' ἀσχοληθοῦμε ἰδιαιτέρως μ' αὐτὰ, παρὰ μόνο μὲ τὴν ἐκμετάλλευση τῶν ἐλαιοδένδρων.

Στὴν περιφέρεια ὑπάρχουν 3.000 περίπου καρποφοροῦντα ἐλαιόδενδρα (κατὰ πληροφῶριαν τῆς ὑπηρεσίας καταπολεμήσεως τοῦ δάκου), ποῦ ἀποδίδουν συνολικὰ καὶ κατὰ μέσον ὄρο 15.000 ὀκάδες λάδι, τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύει εἰσόδημα δραχμῶν 300.000 (ὅπως δὲ εἶναι γνωστὸ πλήρη παραγωγή στὰ ἐλαιόδενδρα ἔχουμε κάθε δεῦτερο χρόνο).

Ἡ δημιουργουμένη ἀπασχόληση εἶναι 2.500 ἡμερομίσθια (γιατὶ ἓνας ἐργάτης ἀρκεῖ γιὰ τὴ συλλογὴ 50 ὀκάδων ἐλαιοκάρπου, ποῦ ἀποδίδουν 6 ὀκάδες λάδι περίπου).

Τὰ 2.500 ἡμερομίσθια ἀντιπροσωπεύουν ἀξία ἐργασίας δραχμῶν 62.500 καὶ ἔτσι τὸ ἐπιτυχανόμενον κέρδος ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση τῶν ἐλαιοδένδρων εἶναι δραχμῆς (300.000 — 62.500 =) 237.500.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Υφισταμένη κτηνοτροφική έκμετάλλευση

α' Μικρά και μεγάλα ζώα

1) Μεγάλα ζώα

Τέτοια είναι τὰ ἄλογα (ἵπποι) 70 ἐν ὄλῳ, ἐξ ὧν 48 ἄρρενα καὶ 22 θήλεα μὲ κύριο προορισμὸ τὴν ἄρση τῶν χωραφῶν καὶ δευτερευόντως ἄλλες γεωργικὲς καὶ οἰκιακὲς μικρομεταφορὲς.

Ἡ συντήρησὴ τῶν δὲν δημιουργεῖ ἰδιαίτερη ἀπασχόληση· κατὰ κανόνα δὲ διατρέφονται μὲ ἐλεύθερη βοσκή καὶ ἀπὸ τὰ ὑποπροϊόντα τῶν γεωργικῶν καλλιέργειων.

Ἡ ἐργατικὴ τούτων ἀπασχόληση γιὰ τὶς γεωργικὲς ἐργασίες συμπεριελήφθη καὶ ὑπολογίσθη εἰς τὰ ἀφορῶντα ἐκάστην καλλιέργειαν.

Ἰδιαίτερα ὅμως πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἀπὸ τὴ διατήρησιν τῶν ἀροτριῶντων ζῶων ἔχουμε ἕνδεκα (11) περίπου πώλους κάθε χρόνο οἱ ὅποιοι κατὰ κανόνα προορίζονται γιὰ τὴν ἀνανέωση τῶν γηρασμένων.

Ἡ ἀξία τῆς κόπρου τῶν ζῶων τούτων δὲν ὑπολογίζεται ἐδῶ ἰδιαίτερα, γιὰτὶ χρησιμοποιεῖται ἀποκλειστικὰ γιὰ τὴν λίπανση τῶν λαχανοκήπων, κατὰ τὴν ἐξέταση τῆς καλλιέργειας τῶν ὁποίων δὲν ὑπολογίσθηκε ὡς δαπάνη, ἀλλὰ ἐλλήφθη ὡς εἰσόδημα.

2) Μικρά ζώα

Διαίτωνται στὴν περιφέρεια τοῦ χωριοῦ—κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ μᾶς ἔδωκε ἡ Ἀγροφυλακὴ—350 μικρὰ γαλακτοφόρα ζῶα (γίδια καὶ πρόβατα) ὡς οἰκόσιτα.

Γιὰ τὰ ζῶα αὐτὰ δὲν χρειάζεται ξεχωριστὴ ἐργατικὴ ἀπασχόληση, οὔτε ἰδιαίτερα ἐξοδα διατροφῆς.

Ἔχουν ἀπόδοση δραχμ. 500 κατὰ κεφαλὴν σὲ κρέας, γάλα καὶ μσλλιά. ἤτοι παρέχουν συνολικὸ κτηνοτροφικὸ εἰσόδημα δρ. 175.000.

β) Πτηνοτροφία

Καὶ ὁ πλουτοπαραγωγικὸς αὐτὸς κλάδος δὲν εἶναι ἀνεπτυγμένος γιὰ μιὰ ἀξιόλογη ἀπόδοση. Ἐντελῶς πέρασα κάθε οἰκογένεια διατηρεῖ κατὰ μέσον ὄρο 10 κόττες γιὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν τῆς διατροφῆς τῆς (αὐγά, κρέας πουλερικῶν).

Οἱ διατηρούμενες αὐτὲς κόττες διατρέφονται κυρίως δι' ἐλευθέρως βοσκῆς καὶ ἀπὸ τὰ ὑποπροϊόντα τῶν γεωργικῶν καλλιέργειων· καμμιά ἀπασχόληση ὑπολογίσιμη δὲν δημιουργοῦν.

Οἱ διατηρούμενες συνολικὰ κόττες ἀνέρχονται σὲ 1.600, ἡ συνολικὴ ἀπόδοση τῶν ὁποίων σὲ αὐγά εἶναι 125 000 καὶ κρέας πουλερικῶν 4.000 ὀκάδες ἀξίας δραχμ. 88.000, ἤτοι τὸ δημιουργούμενο ἀπ' αὐτὲς εἰσόδημα ἀνέρχεται σὲ δραχμὲς 213 000.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

Αποτελέσματα γεωργικής και κτηνοτροφικής έκμεταλλεύσεως, δημιουργουμένη άπασχόληση, παρατηρήσεις και συμπεράσματα

α' Αποτελέσματα γεωργικής έκμεταλλεύσεως

Με την άνάλυση που έγινε και τον καθορισμό του εισοδήματος, των κερδών και της άπασχολήσεως για κάθε μιá από τις καλλιέργειες που εξετάσαμε, άπομένει νά ίδουμε τó συνολικό εισόδημα όλης της γεωργικής έκμεταλλεύσεως και τη δημιουργουμένη άπασχόληση του έργιτικού δυναμικού.

Όπως φαίνεται από τον παρακάτω πίνακα, του όποιου τá στοιχεία είναι παρμένα από τούς πίνακες της κάθε καλλιέργειας, τó καθαρό εισόδημα, που φέρνει ή γεωργική έκμετάλλευση όλης της περιφέρειάς που εξετάζουμε είναι δραχμές 1.708.850, που προέρχεται από άμοιβές έργασίας, δραχμές 804.800 και από κέρδη έκμεταλλεύσεως, δραχμές 904.050.

Τό εισόδημα που άποδίδει κατά μέσον όρο κάθε καλλιεργούμενο στρέμμα μάς τó δίνει τó πηλίκον της διαιρέσεως του συνολικού εισοδήματος (πίναξ 3), διά του άριθμού των στρεμμάτων, και είναι δραχμές 569.60.

Διαιρώντας τώρα τó συνολικό γεωργικό εισόδημα με τον άριθμό των κατοίκων θά έχωμε τó μέσο έτήσιο γεωργικό εισόδημα κατά κάτοικον, τó όποιον είναι δραχμές 2.645.

Τό παραγωγικώς άπασχολούμενο γεωργικό έδαφος των 3.000 στρεμμάτων άποφέρει συνολικό εισόδημα 1.708.850 και έπομένως ή κατά στρέμμα μέση άπόδοση είναι δραχμές 570 (569.60), ή δέ μέση στρεμματική άπόδοση κάθε μιás καλλιέργειας άναφέρεται ιδιαίτέρως στον πίνακα.

Χρειάζεται νά καθορίσωμε άκόμη τί ποσοστό καλλιεργησίμου έδάφους άπασχολεί ή κάθε μιá καλλιέργεια και τó ποσοστό της άπόδόσεως της κάθε μιás έν συγκρίσει με τó σύνολο του γεωργικού εισοδήματος.

Τούτο γίνεται στον Πίνακα 4, στην άμέσως έπομένη σελίδα.

β' Αποτελέσματα κτηνοτροφικής έκμεταλλεύσεως

Τό έτήσιο κτηνοτροφικό εισόδημα στην περιφέρεια αυτή, σύμφωνα με την άνάλυση που έχει γίνει παραπάνω άνέρχεται.

1. Άπό μικρά ζώα	σε δραχμές	175.000
2. Άπό την πτηνοτροφία	»	213.000
"Ητοι συνολικά δρχ.		388.000

χωρίς καμμιά άπασχόληση.

Τό εισόδημα τούτο, που άποφέρει ξεχωριστά ή κτηνοτροφική έκμετάλλευση, άναλογεί κατά κάτοικο σε δραχμές 600.60.

Πίναξ 3

Πού δείχνει τὸ κέρδος καὶ τὸ εἰσόδημα τῆς κάθε μιᾶς ξεχωριστὰ καὶ ὄλων μαζί τῶν καλλιεργειῶν καὶ τῆ δημιουργουμένη ἀπασχόληση στὴν Περιφέρεια

Εἶδος καλλιεργείας	Ἐκταση στρέμ.ατος	Ἀπασχό- ληση σὲ ἡ- μερομίσθ.		Ἀξία ἐργασίας		Κέρδη		Εἰσόδημα (ἐργασ.+κέρδ.)	
		Στὸ στρ.	Σύνολ.	Στὸ στρ.	Σύνολον	Στὸ στρ.	Σύνολον	Στὸ στρέμ.	Συνολι- κά
		1. Ἀραβόσιτος	1.250	6	7.500	266	332.500	—	—
2. Σίτος	1.000	2	2.000	124	124.000	209	209.000	333	333.000
3. Βρώμη	150	2	300	124	18.60	—	—	124	18.600
4. Σταφιδάμ.	150	17	2.550	600	90.000	1650	247.000	2250	337.500
5. Ἀμπελος	250	15	3.750	530	132.500	295	73.750	825	206.250
6. Τριφύλλι	100	6	600	272	27.200	763	76.300	1035	103.500
7. Λαχανικά	100	5	500	175	17.500	600	60.000	775	77.500
8. Ἐλαιόδενδρα	—	—	2.500	—	62.500	—	237.500	—	300.000
Ἄθροισμα	3.000	—	19.700	—	804.800	—	904.500	—	1708850

Πίναξ 4

Πού δείχνει τὴν ἑκατοστιαία ἔκταση πού ἀπασχολεῖ ἡ κάθε μιὰ καλλιεργεία καὶ τὴν ἑκατοστιαία ἀπόδοση αὐτῆς σχετικὰ μὲ τὸ σύνολο τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος

Εἶδος καλλιεργείας	Ἀπασχολουμένη ἔκταση		Εἰσοδήματα	
	Στρέμ.	Ἀναλογία %	Ποσὸν	Ἀναλογία %
1. Ἀραποσίτι	1.250	41.67	332.500	19.45
2. Σιτάρι	1.000	33.33	333.000	19.48
3. Βρώμη	150	5.00	18.600	1.08
4. Σταφιδάμπ.	150	5.00	337.500	19.75
5. Ἀμπελος	250	8.34	206.250	12.07
6. Τριφύλλι	100	3.33	103.500	6.07
7. Λαχανικά	100	3.33	77.500	4.53
8. Ἐλαιόδενδρα	—	—	300.000	17.57
Ἄθροισμα	3.000	100	1.708.850	100

Υ'. Σύνολον αποτελεσμάτων γεωργικής και κτηνοτροφικής εκ- μεταλλεύσεως

Συνοψίζοντας τὰ στοιχεῖα καὶ τῶν δύο ἐκμεταλλεύσεων (γεωργικῆς
καὶ κτηνοτροφικῆς) θὰ ἔχωμε τὰ ἑξῆς αποτελέσματα :

			19.700
1ο.	Ἀπασχόληση ἡμέρες ἐργασίας	804.800	
2ο.	Ἀξία ἐργασίας	904.050	
3ο.	Κέρδος γεωργ. ἐκμετ. κτηνοτρ. »	388.000	1.292.050
4ο.	Εἰσόδημα συνολικὸ		
α)	Γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως	1.808.850	
β)	Κτηνοτροφικῆς »	388.000	
		2.096.850	

Τὸ εἰσόδημα ποῦ ἀποφέρει ἡ ὄλη παραγωγικὴ ἀπασχό-
ληση τῶν κατοίκων, ἐάν διαιρεθῇ μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν (646) μᾶς δίνει τὸ
μέσο ἐτήσιο συνολικὸ εἰσόδημα κατὰ κάτοικον, τὸ ὁποῖον εἶναι δραχ.
μὲς 3.246 (3.245,90).

Δ'. Ἀπασχόληση

Θὰ καθορίσουμε ἐδῶ ἀκριβέστερα τὴν ἀπασχόληση ποῦ ἀντι-
στοιχεῖ κατὰ μέσον ὄρο σὲ κάθε ἐργαζόμενον ἄτομο γιὰ νὰ ἴδουμε
καὶ τί ἐργατικὸ δυναμικὸ διαθέτουμε γιὰ μιὰ ἐνδεχομένη μεταβολὴ
τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Ἀνάγκη νὰ καθορισθῇ πρῶτα πόσοι εἶναι οἱ κάτοικοι ποῦ προσ-
φέρουν τὴν ἐργασία τους στὴ δημιουργία τοῦ ἀναφερομένου παραπάνω
εἰσοδήματος τῶν 2.096.850 δραχμῶν.

Ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ τῶν 646 κατοίκων τῆς Κοινότητος τὰ παιδιά μέ-
χρις ὠρισμῆνης ἡλικίας καὶ οἱ ὑπερήλικες δὲν ἐργάζονται, δὲν μπο-
ροῦμε δὲ νὰ καθορίσουμε ἐπακριβῶς ἀπὸ ποίαν ἡλικία ἀρχίζουν νὰ
ἐργάζονται ἀποδοτικῶς οἱ ἄνθρωποι. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου θὰ λάβω-
με ὑπ' ὄψιν τὴν πραγματικότητα ποῦ ὑπάρχει στὴν ἐξεταζομένη περι-
φέρεια, ὅπως ἔχει διαμορφωθῆ ἀπὸ τίς ὑπάρχουσες τοπικὲς συνθήκες.
Ἡ πραγματικότητα αὐτὴ εἶναι ἡ ἑξῆς, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὴν ἐξέ-
ταση τῶν σχετικῶν στοιχείων τῆς κάθε μιᾶς τῶν 150 οἰκογενειῶν τῆς
Κοινότητος αὐτῆς σήμερα.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀτόμων, ποῦ μποροῦν κατ' ἀρχὴ νὰ προσφέρουν
ἐργασία περιλαμβάνεται μέσα στὶς ἡλικίες 16—65 χρόνων, ὅπως
ὁ πίναξ 1 δείχνει (σελ. 48), ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀτόμων ποῦ βρίσκονται
στὴν ἡλικία αὐτὴ (16—65) εἶναι 402 (197 ἄνδρες καὶ 205 γυναῖκες), ἀπ'
αὐτοὺς 12 ἄτομα 7 ἄρρενα καὶ 5 θήλεα φοιτοῦν σὲ σχολεῖα Μ. Ἐκ-
παιδεύσεως καὶ ἔτσι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργαζομένων μειοῦται στοὺς 390
(ἄρρενες 190, θήλειες 200).

Γιὰ νὰ δώσουμε δὲ περισσότερο ἀνταποκρινόμενη στὴν πραγμα-
τικότητα εἰκόνα τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ χρειάζεται νὰ μειώσουμε

στο μισό τὸν ἀριθμὸ τῶν ἐργαζομένων παραγωγικῶς γυναικῶν, γιατί ἐπόμενον εἶναι οἱ γυναῖκες νὰ ἀσχολοῦνται καὶ μὲ ἄλλες οἰκιακές ἐργασίες πού δὲν εἶναι κατ' εὐθειαν παραγωγικῆς (ἀνατροφή παιδιῶν, οἰκιακές ἐργασίες, ἀπασχόληση πάρεργη στὴν οἰκόσιτη κτηνοτροφία καὶ πτηνοτροφία κ.λ.π.) ἐξ ἄλλου ἓνα ποσοστὸ 50% ἀπὸ τοὺς ὑπερήλικες, ἧτοι 10 περίπου ἄτομα προσφέρουν καὶ αὐτὰ ἐξ ἴσου παραγωγικὴ ἐργασία.

*Εἰς προσδιορίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν παραγωγικῶς ἀπασχολουμένων σὲ ἄτομα:

* Ἀρρενα 16 — 65	190
Θήλεα (τὸ 1/2 τῶν 200)	100
* Ὑπερήλικες	10
	<hr/> 300

καὶ συνεπῶς ἢ κατὰ μέσον ὄρο δημιουργουμένη ἐτησίως ἀπασχόληση ἐν συγκρίσει μὲ τίς 19.700 ἡμέρες ἐργασίας (πίναξ 3), πού ἀπαιτοῦνται γιὰ τὴν ἐκμετάλλευση τῶν 3.000 στρεμμάτων τὰ ὁποῖα ἀποφέρουν εἰσοδήμα 1.708.850, ἀ ν ἔ ρ χ ε τ α ι σ ἔ 65 ἡ μ ἔ ρ ε ς ἐ ρ γ α σ ί α ς.

ε' Παρατηρήσεις καὶ συμπεράσματα

* Ἀπὸ τὸν Πίνακα 4 (σελ. 58) βλέπουμε, ὅτι τὸ ποσοστὸ τοῦ εἰσοδήματος πού ἀποφέρει ἡ καλλιέργεια τοῦ ἀ ρ α π ο σ ι τ ι ο ῦ, τοῦ σιταριοῦ καὶ τῆς βρώμης ὑ π ο λ ἔ ι π ε τ α ι σοβαρῶς τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἀπασχολουμένης μὲ τίς καλλιέργειες αὐτῆς ἐκτάσεως.

* Ἀντίθετα, τὸ ποσοστὸ τοῦ εἰσοδήματος πού ἀποφέρει ἡ καλλιέργεια τῶν λοιπῶν εἰδῶν (σταφιδάμπελος, ἄμπελος, τριφύλλι, λαχανικά) εἶναι ἀ ν ὠ τ ε ρ ο τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἀπασχολουμένης μὲ τίς καλλιέργειες αὐτῆς ἐκτάσεως.

Μὲ πρόχειρη σκέψη θὰ κατέληγε κανεὶς, ὅτι πρέπει νὰ σταμάτησι ἢ ἀσύμφορη καλλιέργεια τῶν τριῶν πρώτων εἰδῶν τοῦ πίνακος αὐτοῦ (ἀραποσιτιοῦ — σιταριοῦ καὶ βρώμης) καὶ νὰ περιορισθῇ στὰ ὑπόλοιπα εἶδη (σταφιδάμπελος, ἄμπέλι, τριφύλλι, λαχανικά), ἀλλὰ ἡ καλλιέργεια τῆς βρώμης εἶναι ἀσήμαντη καὶ ἀσθενέστατα ἐπηρεάζει τὸ ὕψος τοῦ εἰσοδήματος τοῦ σιταριοῦ ἐξ ἄλλου ἡ καλλιέργεια καθίσταται ἀναγκαία, διότι εἶναι ἡ περισσότερο ἀποδοτικὴ ἀπὸ ὅλες τίς ἄλλες καλλιέργειες, πού γίνονται σὲ ξηρικὰ χωράφια· τουναντίον νὰ τὴν ἐπεκτείνωμε χρειάζεται καὶ στὴν ὑπόλοιπη ξηρικὴ περιφέρεια.

* Ἐξετάζουμε τώρα τὰ ὑπόλοιπα εἶδη καλλιέργειας.

Τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ εἰσοδήματος, ἀνάλογα μὲ τὴν καλλιεργουμένη ἐκταση, τὸ φέρνει ἡ καλλιέργεια τῆς σταφιδάμπελου.

* Ἀλλά, ὅπως καὶ παραπάνω εἶπαμε, ἡ καλλιέργεια αὐτὴ περιορίζεται καὶ ἀπὸ τὴν παρέμβαση τοῦ Κράτους, λόγω τῶν δυσχερειῶν τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τοποθετήσεως τοῦ προϊόντος τῆς, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἑτίας τῶν ἀγροτῶν πρωτοβουλίας, λόγω τῶν μεγάλων ἐξόδων ἐγκατα-

στάσεως μιᾶς σταφιδοφυτείας και λόγω ἀκόμη τῶν μεγάλων κινδύνων ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀπειλεῖται ἡ παραγωγή τους.

Χαμηλότερο εἶναι τὸ εἰσοδήμα πού ἀποφέρει ἡ καλλιέργεια τοῦ ἀμπελιοῦ, ἐνῶ στοὺς ἴδιους κινδύνους ὑπόκειται ἡ παραγωγή καὶ τὶς ἴδιες δαπάνες ἀπαιτεῖ.

Τὸ ποσοστὸ εἰσοδήματος τώρα πού ἀποφέρει ἡ καλλιέργεια τοῦ τριφυλλιοῦ, ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀπασχολουμένη ἐκταση εἶναι 6,07% ἐνῶ τὸ ποσοστὸ τῆς ἀπασχολουμένης ἐκτάσεως εἶναι μόνον 3,33% τῆς συνολικῆς καὶ ἀκόμη κανένας σοβαρὸς κίνδυνος δὲν ἀπειλεῖ τὴν καλλιέργεια αὐτὴ καὶ μόνον ἡ περιορισμένη κατανάλωση τοῦ χόρτου πού παράγεται κάνουν δύσκολη τὴν ἐπέκταση αὐτῆς τῆς καλλιεργείας.

Ἀπομένει, τέλος, ἡ καλλιέργεια τῶν λαχανικῶν, ἡ ὁποία ἀπασχολεῖ 3,33% τοῦ γεωργικοῦ ἐδάφους καὶ ἀποφέρει ποσοστὸ εἰσοδήματος 4,53%. Ἡ ἐπέκταση ὅμως αὐτῆς τῆς καλλιεργείας δὲν εἶναι ἐνδεδειγμένη, γιὰ λόγους πού καὶ προηγουμένως ἀναπτύξαμε, δηλαδὴ γιὰ τὴν ἀδύνατη σχεδὸν διάθεση τῶν προϊόντων της.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Προτεινομένη μεταβολὴ τῆς ὑφισταμένης γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως

Δώσαμε μέχρι τώρα συνοπτικὴ μὲν, ἀλλὰ ὅσο ἦταν δυνατό, σαφὴ περιγραφή τῆς περιφερείας καὶ ἀναπτύξαμε τὶς παραγωγικὲς τῆς δυνατότητες.

Ἀπομένει νὰ προτείνουμε τόν, κατὰ τὴν γνώμη μας, καλύτερο τρόπο ἐκμεταλλεύσεως, ἐκεῖνον δηλαδὴ πού θὰ ἐπιφέρῃ αὐξηση τοῦ κατὰ μέσον ὄρο εἰσοδήματος τῶν κατοίκων.

Ποιᾶς ὅμως ἀπὸ τὶς ὑπάρχουσες συνθήκες εἶναι ἐπιδεκτικὲς μεταβολῆς :

Τὴν ἀπάντηση δίνουν τὰ πλεονεκτήματα πού ἐξασφαλίζουν τὴ δημιουργία ἑνὸς ἱκανοποιητικοῦ εἰσοδήματος καὶ τὰ μειονεκτήματα πού ἀναφέρονται στοὺς κινδύνους καὶ στὶς μικρὲς ἀποδόσεις τῆς κάθε μιᾶς καλλιεργείας.

1. Ἐνδείκνυται ἡ ἐπέκταση τῆς σιτοκαλλιέργειας στὰ ξηρικὰ χωράφια

Ἀπὸ ὅσα ἐξετέθησαν στὰ προηγούμενα, βγαίνει τὸ συμπέρασμα ὅτι στὰ ξηρικὰ χωράφια δὲν εἶναι δυνατὴ ἄλλη μεταβολὴ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐπέκταση τῆς σιτοκαλλιέργειας στὰ μικρὰ περιθώρια, πού

ἀπομένουν και εις βάρος τῶν καλλιιεργειῶν ἀραποσιτιοῦ (ξηρική καλλιέργεια) και τῆς βρώμης.

Ἄφοῦ τὸ σιτάρι ἀποφέρει εισόδημα δραχμὲς 333 στὸ στρέμμα (Πίναξ 3, σελ. 58), ἀπὸ τὶς ὁποῖες δραχμὲς 209 εἶναι καθαρὸ κέρδος και τὸ ἀραποσιτί και ἡ βρώμη ἀποφέρουν εισόδημα μόνον δραχμὲς 266 και 124 ἀντιστοιχῶς και χωρὶς καθόλου κέρδος, γιατί νὰ μὴ ἐπεκτείνω με τὴν καλλιέργεια τοῦ σιταριοῦ σ' ἄλλα τὰ ξηρικά χωράφια, ἐγκαταλείποντας τὴν καλλιέργεια τοῦ ἀραποσιτιοῦ και τῆς βρώμης ὡς ἀσύμφορο;

Ἐπάρχει βέβαια τὸ δεδομένον, ὅτι τὸ σιτάρι ἀπειλεῖται πολὺ συχνὰ με καταστροφὲς λόγω ἀντιξῶν καιρικῶν συνθηκῶν, ἐνῶ γιὰ τὸ ἀραποσιτί οἱ κίνδυνοι αὐτοῖ εἶναι ἀνύπαρκτοι, ἀλλὰ και σὲ κάθε τρίτο ἀκόμη χρόνο νὰ ἔχουμε τελειωτικὴ καταστροφή τῶν σιτοκαλλιιεργειῶν (πράγμα πού ποτέ δὲν ἔχει γίνει) και πάλι συμφέρεῖ ἡ καλλιέργεια τοῦ σιταριοῦ.

Θὰ γεννηθῆ ἴσως τὸ ἐρώτημα : Γιατί ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν κάνουμε τὴ σύσταση νὰ ἐπεκταθῆ περισσότερο ἡ σιτοκαλλιέργεια και νὰ ἀντικαταστήσῃ σ' ἄλλη τὴν περιφέρεια και στὴν ποτιστικὴ ἀκόμη τὴν καλλιέργεια τοῦ ἀραποσιτιοῦ; ἡ ἀπάντηση εἶναι ὅτι στὴν ποτιστικὴ περιφέρεια, λόγω τῆς μεγάλης ὑγρασίας, τοὺς χειμερινοὺς μῆνες, δὲν μπορεῖ νὰ καλλιιεργηθῆ τὸ σιτάρι, τὸ ὅτι, ἄλλως τε, εἶναι ποτιστικὴ ἡ περιφέρεια τῶν 1.200 στρεμμάτων εἶναι ἕνα μεγάλο πλεονέκτημα πού δίνει μεγάλες δυνατότητες ἐπικερδοῦς ἐκμεταλλεύσεως, ἄσχετα ἂν σήμερα δὲν ἐκμεταλλεύεται καλλύτερα.

2. Ἐνδείκνυται ἡ ἀντικατάσταση τῆς καλλιιεργείας τοῦ ἀραποσιτιοῦ (ποτιστικοῦ) με καλλιέργεια τριφυλλιοῦ (μηδικῆς)

Προκειμένου νὰ ἀσχοληθοῦμε τώρα με τὴν καλλιέργεια τῆς ποτιστικῆς μόνο περιφερείας, ἀνάγκη νὰ μεταφέρουμε ἐδῶ ἐκ τοῦ πίνακος 3 και 4 (σελ. 58) τὰ στοιχεῖα τὰ ἀναφερόμενα στὴν ἔκταση, ἀπασχόληση, ἀξία ἐργασίας, κέρδη και εισόδημα και τὴν ἑκατοστιαία ἀναλογία ἐκστῆς σημερινῆς καλλιιεργείας και εισοδήματος αὐτῆς, ἐν συγκρίσει με τὸ σύνολο τῆς ποτιστικῆς περιφερείας.

Ὅπως βλέπουμε ἀπὸ τὸν πίνακα αὐτὸν στὴν ποτιστικὴ περιφέρεια τῶν 1.200 στρεμμάτων καλλιιεργεῖται κυρίως τὸ ἀραποσιτί σὲ 1.000 στρέμματα, πού ἀναλογεῖ στὰ 83,34 % τοῦ συνόλου αὐτῆς, δευτερευόντως δὲ τὸ τριφύλλι σὲ 100 στρέμματα (8,33 % τοῦ συνόλου) και τὰ λαχανικά σὲ ἄλλα 100 στρέμματα (8,33 % τοῦ συνόλου).

Και τὰ μὲν 83,34 % τῆς συνολικῆς ποτιστικῆς ἐκτάσεως πού καλλιιεργοῦνται με ἀραποσιτί ἀποφέρουν τὰ 59,51 % τοῦ εισοδήματος, τὰ 8,33 % πού καλλιιεργοῦνται με τριφύλλι ἀποφέρουν τὰ 23,15 % τοῦ εισοδήματος και τὰ 8,33 % τέλος πού καλλιιεργοῦνται με λαχανικά ἀποφέρουν τὰ 17,34 % τοῦ εισοδήματος.

Στὸν πίνακα τῆς παρακάτω σελίδος ἐμφαίνονται ἀναλυτικώτερα τὰ στοιχεῖα αὐτά.

Πίναξ 5

Με τὰ στοιχεία τῆς καλλιεργουμένης ποτιστικῆς μόνον ἐκτάσεως σήμερα καὶ τὴν ἑκατοστιαία ἀναλογία ἐκτάσεως καὶ εἰσοδήματος

Εἶδη καλλιεργείας	*Εκταση		*Απα- σχόληση ἡμερ.		*Ἄξια ἐργασίας		Κέρδη		Εἰσοδήματα		
	Στό στρ.	%	Στό στρ.	Σύνολ.	Στό στρ.	Σύνολ.	Στό στρ.	σύνολ.	Στό στρ.	Σύνολ.	%
1. Ἄραποισίτ.	1000	83,34	6	6000	266	266.000	—	—	266	266000	59,51
2. Τριφυλλί	100	8,33	6	600	272	27.200	763	76.300	1035	103500	23,15
3. Λαχανικά	100	8,33	5	500	175	17.500	600	60.000	775	77500	17,34
*Ἀθροισμα	1200	100	—	7100	—	310.700	—	136300	—	477000	100

*Ἀδίστακτα, λοιπόν, μ' αὐτὲς τὶς διαπιστώσεις μποροῦμε νὰ εἰποῦμε ὅτι εἶναι ἐπιβεβλημένο νὰ ἐγκαταλειφθῆ ἡ καλλιέργεια τοῦ ἀραποσιτιοῦ καὶ νὰ ἀντικατασταθῆ μετὰ τὴν καλλιέργεια τοῦ τριφυλλιοῦ (μηδικῆς).

3. Ἀντιμετώπιση δυσχερειῶν ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς προτεινομένης ἀλλαγῆς

Μετὰ τὴν προτεινομένη ἀντικατάσταση τῆς καλλιεργείας τοῦ ἀραποσιτιοῦ μετὰ καλλιέργεια τριφυλλιοῦ, θὰ προσκρούσωμε σ' ἓνα σοβαρὸ ἐμπόδιο· στὸ ζήτημα πῶς θὰ διατεθῆ ἡ ἠϋξημένη τῶρα παραγωγή.

Ἄν θὰ μπορούσαμε νὰ δημιουργήσωμε τὴν κατανάλωσιν πού ἀπαιτεῖται γιὰ τὴν ἀπορρόφηση αὐτῆς τῆς παραγωγῆς, θὰ ἦταν ἡ καλύτερη λύσις γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό. Χρειαζέται καθοδήγησις ἀπὸ τοὺς γεωπόνους μας καὶ πρὸ παντὸς τὰ ἀπαραίτητα κεφάλαια, τὰ ὅποια θὰ ἐξευρεθοῦν μετὰ τὴν κρατικὴν μέριμνα. Ἡ ἐφαρμογὴ βέβαια ἑνὸς τέτοιου προγράμματος σὲ πολλὰς περιφέρειας τῆς Χώρας ἔχει ἀνάγκη μεγάλων κεφαλαίων.

*Ἄλλ' ὥς καθορίσωμε ἀκριβέστερα σὲ τί συνίσταται τὸ πρόγραμμα τῆς ἀλλαγῆς πού προτείνουμε καὶ πιστεύουμε πῶς θὰ ἀλλάξῃ τὴν ὄψιν τῆς περιφέρειας πού ἐξετάζουμε.

Τοῦτο πρέπει νὰ συνίσταται σ' ἓνα ἐπιτυχὴ συνδυασμὸ γεωργικῆς καὶ κτηνοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως, μετὰ τὴν καλλιέργεια τοῦ τριφυλλιοῦ, τοῦ εἶδους δηλαδὴ ἐκείνου πού ἔχει τὴν μεγαλύτερη ἀπόδοση καὶ καλλιεργεῖται ἀποκλειστικὰ σὲ χωράφια ποτιστικά· τὸ προϊόν δὲ τῆς καλλιεργείας αὐτῆς, νὰ καταναλώνεται ἐπιτοσίως ἀπὸ γαλακτοπορὰ ζῶα, πού θ' ἀποκτήσουν οἱ ἀγρότες μας.

Θὰ γεννηθῆ, βέβαια, ζήτημα, πού θὰ καταναλωθοῦν τὰ κτηνοτροφικά προϊόντα μιᾶς κάπως μεγάλης κτηνοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως,

αφοῦ καὶ αὐτὰ τὰ λίγα ποῦ παράγονται τώρα δυσχερῶς διατίθενται ἕνα ἐργοστάσιο βιομηχανοποιήσεως τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων θ' ἀπορροφήσῃ ὅλη αὐτὴν τὴν παραγωγή καὶ θὰ τὴν μεταποιήσῃ σὲ προϊόντα εὐρείας καὶ ἀνέτου καταναλώσεως.

Τὸ τελικὸ αὐτὸ προϊόν, ποῦ θὰ προκύψῃ ἀπὸ τὴ βιομηχανοποίηση τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων καὶ τῶν προϊόντων τῶν κτηνοτροφικῶν ποῦ θὰ καταναλωθοῦν αὐτούσια, ἱκανοποιεῖ μόνιμη ἀνάγκη τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας καὶ δὲν θὰ χρειασθῇ νὰ ἐξευρεθοῦν ἀγοραὶ ἐξαγωγῆς τῶν στὸ ἐξωτερικόν.

Ὅλοι μας ξέρομε ὅτι ἕνα μέρος τῶν εἰσαγωγῶν μας ἀποτελεῖται ἀπὸ κτηνοτροφικὰ προϊόντα (αὐτούσια ἢ βιομηχανοποιημένα), σὰν νὰ εἶναι ἀκατόρθωτο σὲ μᾶς νὰ παράγουμε τυριὰ καὶ σφάγια καὶ μάλιστα ὄχι κατεψυγμένα· ὅλη ἡ κτηνοτροφικὴ παραγωγή, ποῦ θὰ προκύψῃ ἀπὸ τὴν προτεινομένη μεταβολὴ δὲν θὰ καταργήσῃ παρὰ ἕνα μικρὸ μόνον μέρος τῶν εἰς κτηνοτροφικὰ προϊόντα εἰσαγωγῶν μας. Κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπο καὶ οἰκονομία συναλλάγματος θὰ κάνωμε καὶ ἀπασχόληση θὰ δημιουργήσωμε στὸν ὑποαπασχολούμενο γεωργικὸ μας πληθυσμό.

Ἡ πρώτη, λοιπόν, προϋπόθεσις ποῦ τίθεται ὅταν μελετᾶται ἡ παραγωγή προϊόντων, γενικῶς, ἐδῶ ὑπάρχει καὶ μάλιστα σὲ βαθμὸ ἱκανοποιητικόν.

4. Προκύπτουσα ἀπὸ τὴ μεταβολὴ αὔξησις τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος

Εἶδαμε παραπάνω, ὅτι τὰ 83,34 % τῶν ποτιστικῶν χωραφίων, ποῦ καλλιεργοῦνται σήμερα μὲ ἀραποσίτια ἀποφέρουν τὰ 59,15 % τοῦ εἰσοδήματος τῆς ποτιστικῆς μόνον περιφερείας καὶ τὰ 8,33 % ποῦ καλλιεργοῦνται μὲ τριφύλλι ἀποφέρουν τὰ 23,15 % τοῦ εἰσοδήματος τῆς ἴδιας περιφερείας (πίναξ 5). Πρόκειται, ὅπως φαίνεται, γιὰ τὰ 1.100 μόνον στρέμματα ποτιστικά, ἀπὸ τὰ 1.200 συνολικά, γιὰτὶ ἔχομε ὑπ' ὄψιν μας, ὅτι τὰ 100 στρέμματα (8,33 %) ποῦ καλλιεργοῦνται μὲ λαχανικά πρέπει νὰ μείνουν γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς διατροφῆς κάθε μιᾶς οἰκογενείας.

Ἄν, λοιπόν, τὰ 83,34 % (καλλιέργεια ἀραποσιτιοῦ) + 8,33 % (σημερινὴ καλλιέργεια τριφυλλιοῦ) ἦτοι τὰ 91,67 % τῆς ποτιστικῆς περιφερείας καλλιεργηθοῦν μὲ τριφύλλι, αὐτομάτως τὸ εἰσόδημα τῶν χωραφίων αὐτῶν θὰ τριπλασιασθῇ. Γιατὶ θὰ ἔχομε :

Στρέμματα 1.100 × εἰσόδημα τριφυλλιοῦ 1.035 δρχ. = 1.138.500 εἰσόδημα ἔναντι εἰσοδήματος ἀραποσιτιοῦ 332.000 + εἰσόδημα καλλιεργουμένου σήμερα τριφυλλιοῦ 103.500 = δρχ. 435.500, ἦτοι τὸ προκύπτον εἰσόδημα μὲ τὴν προτεινομένην ἀλλαγὴν ἂν ἔξει ἀπὸ δρχ. 435.000 σὲ δραχμὲς 1.138.500 καὶ σὲ ποσοστὸ 261,72 %.

5. Διάθεση τῶν ἠύξημένων γεωργικῶν προϊόντων σὲ ἔκτροφή γαλακτοφόρων ζῶων καὶ ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος τῆς ἀποκτίσεως τούτων

Ἐχοντας τώρα ὅπ' ὄψει ὅτι ἡ παραγωγή χόρτου (σανοῦ τριφυλλιοῦ) κατὰ στρέμμα εἶναι 1.200 ὀκάδες θὰ ἔχωμε συνολικὴ παραγωγή χόρτου στὰ 1.100 στρέμματα ($1.100 \times 1.200 =$) 1.320.000. Χρειάζεται τώρα νὰ καθορίσωμε πόσα ζῶα (ἀγελάδες) χρειάζονται γιὰ τὴν κατανάλωσή του· διάφορα δεδομένα συμφωνοῦν ὅτι γιὰ μιὰ ἀγελάδα ποσὸ 4.400 ὀκ. χόρτου τὸ χρόνο εἶναι ἐπαρκές, ὅταν μάλιστα συνοδεύεται μὲ μικρὴ προσθήκη ἄλλων κτηνοτροφῶν (βαμβακόπιτα) ἐπομένως οἱ 1.320.000 ὀκ. χόρτου θὰ ἐπαρκέσουν στὴ διαστροφή 300 ἀγελάδων, ἥτοι ἀνὰ δύο γιὰ κάθε μιὰ ἀπὸ τῆς 150 οἰκογένειες τῆς Κοινότητος.

Ἄλλὰ 2 ἀγελάδες γιὰ μιὰ γεωργικὴ οἰκογένεια δὲν ἀποτελοῦν καμμιά σπουδαία ἐπιχείρηση καὶ δὲν βγαίνουν ἔξω ἀπὸ τὰ πλαίσια τῆς οἰκοσίου κτηνοτροφίας· εἶναι, λοιπόν, κάτι ποῦ μὲ προθυμία καθέννας θὰ τὸ ἔκανε, ἂν ἐλύετο τὸ ζήτημα τῆς ἐξευρέσεως τῶν ἀπαιτούμενων κεφαλαίων γιὰ τὴν ἀγορά τους, καὶ τὸ ζήτημα τῆς διαθέσεως τοῦ γάλακτος. Ἐδῶ ἀπαιτεῖται ἡ ἐνίσχυση τοῦ Κράτους, γιὰ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν γεωργῶν μας δὲν τοῦς ἐπιτρέπει νὰ σκεφτοῦν τέτοιο πρᾶγμα.

Θὰ χρειασθῆ νὰ διατεθοῦν κεφάλαια 4.500.000 δρχ., ποσὸν ποῦ μέχρι τώρα, δυστυχῶς, γιὰ διαφόρους λόγους δὲν περίσσεψε, χρειάζεται ἀκόμα νὰ διατεθῆ τὸ ἀπαιτούμενο ποσὸν γιὰ τὴν ἴδρυση ἐργοστασίου ἐπεξεργασίας τοῦ παραγομένου γάλακτος, γιὰ τὴ μεταποίησίν του σὲ τυριά, βούτυρο καὶ ἄλλα τυροκομικὰ προϊόντα.

6. Καθορισμὸς τοῦ ἰδιαίτερου εἰσοδήματος ἀπὸ τὴν ἔκτροφή τῶν ἀγελάδων

Ἐξετάζουμε τώρα τὸ εἰσόδημα ποῦ ἀποφέρει ἡ προτεινομένη κτηνοτροφικὴ ἀπασχόληση μόνη τῆς καὶ τὸ εἰσόδημα μαζὺ μὲ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ εἴδους τῆς καλλιέργειας, μήπως τὰ πλεονεκτήματα ποῦ προκύπτουν ἀπὸ τὴ μιὰ ἐξουδετερῶνται ἀπὸ τὰ τυχόν μειονεκτήματα τῆς ἄλλης.

Γιὰ νὰ καθορίσωμε τὸ κτηνοτροφικὸ εἰσόδημα θὰ λάβωμε γιὰ βᾶσιν τὴν τρέχουσα τιμὴ τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων (γάλακτος καὶ κρέατος) καὶ τῆς παραγόμενης ποσότητος.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι μιὰ ἀγελάδα, ποῦ τρέφεται κανονικὰ παράγει 3.000 ὀκ. γάλα τὸ χρόνο καὶ 1 μοσχάρι 40 περίπου ὀκάδων· θὰ παραχθοῦν, λοιπόν, συνολικὰ 900.000 ὀκάδες γάλα τὸ χρόνο καὶ 12.000 ὀκάδες κρέας. Οἱ τρέχουσες τιμὲς εἶναι 4 δρχ. ἡ ὀκά τὸ γάλα καὶ 30 δρχ. ἡ ὀκά τὸ κρέας. Συνεπῶς τὰ προϊόντα αὐτὰ θὰ ἀντιπροσωπεύουν τὸ ἔξῃς εἰσόδημα.

$$1) \text{ ἀξία γάλακτος } \text{ ὀκ. } 900.000 \times 4 \text{ δρχ.} = \text{ Δρχ. } 3.600.000$$

$$2) \text{ > κρέατος } \text{ > } 12.000 \times 30 \text{ > } = \text{ > } 360.000$$

$$\text{Σύνολο εἰσοδήματος} \text{ > } 3.960.000$$

Τὰ ἔξοδα πού ἀπαιτοῦνται γιὰ τὴ συντήρηση αὐτῶν τῶν ζώων συνίστανται κυρίως σὲ ἔξοδα διατροφῆς, πού ἀνέρχονται στὴν ἀξία τοῦ χόρτου (σανοῦ) πού καταναλώνουν, δηλαδὴ σὲ δραχμὲς 1.320.000 καὶ δευτερευόντως σὲ ἀσφάλιστρα, τόκους, συμπλήρωση διατροφῆς καὶ διάφορα ἄλλα μικροἔξοδα, ὑπολογιζόμενα συνολικὰ σὲ 600.000 (ἦτοι ἀνὰ 2.000 δρχ. τὸ χρόνο γιὰ κάθε ζῶο), καὶ ἔτσι ὅλα μαζὺ τὰ ἔξοδα — τὰ παραγωγικὰ ἔξοδα — φθάνουν εἰς τὸ ποσὸν δρχ. $(1.320.000 + 600.000 =) 1.920.000$ δραχμῆς.

Ἡ διαφορὰ τῶν ἐξόδων ἀπὸ τὰ ἔσοδα $(3.960.000 - 1.920.000)$ ἀποτελεῖ τὸ εἰσόδημα καὶ εἶναι δραχμῆς 2.040.000.

7. Καθορισμὸς τῆς ἀπαιτουμένης ἀπασχολήσεως

Ποιά εἶναι τώρα ἡ ἀπαιτουμένη ἀπασχόληση γιὰ τὴ δημιουργία τοῦ ἀναφερομένου παραπάνω εἰσοδήματος καὶ μήπως εἶναι μεγαλύτερα ἐκείνης πού μποροῦν οἱ κάτοικοι νὰ προσφέρουν θὰ ἐξετάσωμε ἐδῶ.

Ὁ ἀπόλυτος καθορισμὸς τῆς ἀπαιτουμένης ἀπασχολήσεως παρουσιάζει κάποια δυσχέρεια, διότι ἡ ἀπαιτουμένη καθημερινή ἀπασχόληση δὲν εἶναι συνεχῆς, ἀλλὰ διακεκομμένη. Πάντως ἡ συνεχῆς ἀπασχόληση ἑνὸς ἀνθρώπου κατὰ οἰκογένειαν (1 ἡμερομίσθιον γιὰ 2 ζῶα) εἶναι ὑπεραρκετὴ, δεδομένου ὅτι δὲν θὰ ἔχωμε παρὰ τοὺς 150 μόνο μ' αὐτὴ τὴ δουλειὰ ἀπασχολούμενους ἡμερησίως καὶ συνεπῶς γιὰ ὀλόκληρο τὸ χρόνο $(150 \times 365 =) 54.750$ ἡμερομίσθια. Ἀλλὰ τὸ ὀρθὸν μέγεθος ἀπὸ ἀπόψεως ἀπασχολήσεως πρέπει νὰ βρισκεται πολὺ ψηλότερα, δηλαδὴ γιὰ νὰ δημιουργηθῇ συνεχῆς ἀπασχόληση ἑνὸς ἀτόμου χρειάζονται περισσότερες ἀγελάδες ἀπὸ δύο. Ἡ οὐσία εἶναι πάντως, ὅτι ἡ ἀπασχόληση πού ἀπαιτεῖται δὲν βρισκεται ἔξω ἀπὸ τὴν ἐργατικὴ δυναμικότητα τῶν κατοίκων, ἀλλὰ τουναντίον ὑπολείπεται.

8. Καθορισμὸς τοῦ ὕψους τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος πού θὰ ἐπέλθῃ μετὰ τὴν προτεινομένη μεταβολή

Συνοψίζοντας, θὰ καθορίσωμε τὸ συνολικὸ εἰσόδημα, πού θὰ ἔχωμε στὴν περίπτωσι ἐφαρμογῆς τῆς προτεινομένης μεταβολῆς, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει καὶ τῶν στοιχείων τῶν μὴ μεταβαλλομένων καλλιεργειῶν, ὥστε νὰ ἔχωμε πλήρη ἀποτελέσματα τῆς συνολικῆς γεωργικοκτηνοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ σανὸς ἔχει ὑπολογισθῇ γιὰ τὴν κτηνοτροφικὴ ἐκμετάλλευση στὴν τιμὴ διαθέσεως καὶ ὄχι στὸ κόστος, δηλαδὴ, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ κτηνοτροφικὸ εἰσόδημα, ἔχουμε καὶ γεωργικὸ ἔξ αιτίας τῆς μεταβολῆς καὶ συνίσταται τοῦτο στὸ εἰσόδημα πού ἀποφέρουν τὰ 1.000 στρέμματα (τὰ ποτιστικά), στὰ ὁποῖα θ' ἀντικατασταθῇ ἡ καλλιέργεια τοῦ ἀραποσιτιοῦ μὲ τὴν καλλιέργεια τοῦ τριφυλλιοῦ.

Κατά τὸν Πίνακα 3 κάθε στρέμμα καλλιέργειας τριφυλλιοῦ ἀποφέρει εἰσόδημα δρχ. 1.035 καὶ τὰ 1.000 στρέμματα θ' ἀποφέρουν εἰσόδημα 1.305.000 δραχ.

Ἡ συνδυασμένη, λοιπόν, γεωργοκτηνοτροφικὴ ἐκμετάλλευση τῶν 1.100 στρεμμάτων τριφυλλιοῦ (100 ποὺ ἐκαλλιεργοῦντο πρὸ τῆς μεταβολῆς καὶ 1.000 ποὺ θὰ προστεθοῦν ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴ τῆς καλλιέργειας) θ' ἀποφέρει εἰσόδημα δρχ. 1.138.500 ἀπὸ τῆς γεωργίας καὶ 2.040.000 ἀπὸ τὴν κτηνοτροφία, δηλαδὴ συνολικὸ εἰσόδημα 3.178.800. Στὸ ποσὸν αὐτὸ πρέπει νὰ προσθέσωμε καὶ τὸ εἰσόδημα τῶν ὑπολοίπων καλλιεργειῶν, οἱ ὁποῖες δὲν μεταβάλλονται (Κεφ. Β', Πίναξ 3).

1) Ἀραποσίτι τὰ 250 στρ. (ξηρικά) × 266	Δρχ.	66.500
2) Σιτάρι	>	333.000
3) Βρώμη	>	18.600
4) Σταφιδάμπελος	>	337.500
5) Ἀμπελος	>	206.250
6) Λαχανικά	>	77.500
7) Ἐλαιόδενδρα	>	300.000

Σύνολο Δρχ. 1.339.350

* Ἀκόμη πρέπει νὰ προσθέσωμε καὶ τὸ κτηνοτροφικὸ εἰσόδημα τῆς παρέργου κτηνοτροφίας (Κεφ. Γ'Β') ἐκ δραχμῶν 388.000.

Θὰ ἔχωμε συνεπῶς :

1) Συνδυασμένη γεωργο - κτηνοτροφικὴ ἐκμετάλλευση τῶν 1130 ποτιστικῶν στρεμμάτων	δρχ.	3.178.500
2) Γεωργικὴ ἐκμετάλλευση τῶν καλλιεργειῶν ποὺ δὲν μεταβάλλονται	>	1.339.350
3) Πάρεργη κτηνοτροφικὴ ἐκμετάλλευση (Μικρὰ ζῶα - Πτηνοτροφία)	>	388.000
Ἐθροισμα συνολικὸ		4.905.850

Ἀπὸ τοὺς παρακάτω πίνακας φαίνεται καλύτερα τὸ ἐπὶ μέρους καὶ τὸ συνολικὸ εἰσόδημα καὶ ἡ ἀπασχόληση ποὺ ἐπιτυγχάνεται. α) πρὸ τῆς μεταβολῆς, β) μετὰ τὴ μεταβολή.

Πίναξ 6

Τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος τῆς περιφέρειας πρὸ τῆς μεταβολῆς

Φορεῖς	Ἀπασχόληση	Εἰσόδημα	Ἕγρος κατὰ κάτοικον	Ἐτησίαι ἀπασχόληση κατὰ κάτοικον
1) Γεωργικὲς ἐκμεταλλεύσεις (Πίνακ. 3)	19.700	1.708.850	↓	↓
2) Ἐκμετάλλευση μικρῶν ζώων (Κεφ. Γ')		388.999	↓	↓
Ἐθροισμα	19.700	2.096.850	3.246	65

Πίναξ 7

Τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος τῆς περιφέρειας μετὰ τὴν μεταβολὴν

Φορεῖς	Ἀπασχόληση	Εἰσόδημα Ποσόν		
1) Καλλιέργ. ἀραποσιτιοῦ (ξηρική)	1.500	66.500	* Ὑψος εἰσοδήματος κατὰ κάτοικον	* Ἐτησία ἀπασχόληση κατὰ κάτοικον
2) Καλλιέργ. σιταριοῦ	2.000	333.000		
3) » βρώμης	300	12.000		
4) » σταφ(μ)πέλου	2.550	33.500		
5) » ἀμπέλου	3.750	206.250		
6) » τριφυλλιοῦ	6.600	1.138.500		
7) » λαχανικῶν	500	77.500		
8) » ἐλαιοδένδρων	2.500	300.000		
9) Οἰκίστιη κτηνοτροφία μικρῶν ζῶων (πάρεργη)	—	388.000		
10) Ἐκμετάλλευση μεγάλων ζῶων	54.750	2.040.000		
* Ἀθροισμα	74.450	4.905.850	7.594	248

Ἡ ὠφέλεια ποῦ προκύπτει εἶναι προφανής. Τὸ εἰσόδημα τῶν κατόικων ὑπερδιπλασιάζεται, χωρὶς ἢ δημιουργουμένη ἀπασχόληση ἐτησίως (248 ἡμερομισθίων) νὰ βγαίνει ἀπὸ τὰ πλαίσια τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ καὶ ἐξασφαλίζονται τὰ μέσα τὰ δημιουργοῦντα τὶς προϋποθέσεις μιᾶς ἀνθρώπινης διαβίωσης.

Χ. Ἀγαλλοπούλου	Κοινωνικαὶ Ἀσφαλίσεις
»	Μαθήματα Ἐργατικοῦ Δικαίου
Σ. Ἀγαπητίδη	Πολιτικὴ Οἰκονομία
Δ. Γαλάνη	Τραπεζικὰ
Σ. Γεδεών	Ψυχοτεχνικὴ
Ε. Γεωργαντοπούλου	Θαλάσσιαι Μεταφοραὶ
Μ. Γεωργιάδη	Οἰκονομικὴ τῶν Ἐπιχειρήσεων
»	Τὸ Κόστος διαθέσεως τῶν προϊόντων
Γ. Γιαννοπούλου	Ἡλεκτροτεχνία
Ν. Δελούκα	Μαθήματα Ἐμπορικοῦ Δικαίου
Ν. Δερτιλῆ	Δημοσίαι Οἰκονομία
Δ. Δημητρακάκη	Γενικαὶ Ἀρχαὶ Δικαίου
»	Οἰκογενειακὸν Δίκαιον
Ν. Θεοδώρου	Μαθήματα Φυσικῆς
Α. Καλλιαβᾶ	Οἰκονομικὴ Γεωγραφία
Σ. Καλογεροπούλου	Δημόσιον Δίκαιον
Χ. Κανελλοπούλου	Μαθήματα Συγκοινωνιακῆς Οἰκονομίας
Χ. Καραβᾶ	Γαλλισμοὶ
Δ. Κόλια	Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ
Π. Κουβέλη	Ὁ τύπος ἐγκαταστάσεως τῶν βιομηχανιῶν
»	Ἐνεργειακὴ Οἰκονομία
»	Μαθήματα Βιομηχανικῆς Πολιτικῆς
»	Προγραμματισμὸς καὶ ἐκβιομηχάνισις
Ι. Κουτσογιάννη	Ἀσφαλιστικὰ
»	Ἐρωτηματολόγιον Ἀσφαλιστικῶν
Α. Κυρκιλίτση	Μαθήματα Ἐμπορικῆς Πολιτικῆς
Φ. Λέτσα	Ὁργανωτικὴ Ἐργοστασιῶν
Ε. Μαργαρίτη	Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ
»	Στατιστικὴ
»	Ἀριθμοδείκται
Ε. Μελετῆ	Τρίγωνισσος Στενογραφία
Θ. Μούντριχα	Ἐμπορικὴ Ἀλληλογραφία

Κ. Μπανταλούκα	Ὑποθηκοδότησις
Γ. Ξυνοπούλου	Ὑποθηκοδότησις
Δ. Παπαδημητρίου	Ὑποθηκοδότησις
»	»
Σ. Παπαϊωάννου	Ὑποθηκοδότησις
»	»
»	»
Γ. Παπακώστα	Ὑποθηκοδότησις
Γ. Παυλίδη	Ὑποθηκοδότησις
»	»
Π. Πέρδικα	Ὑποθηκοδότησις
Κ. Σημαντήρα	Ὑποθηκοδότησις
»	»
Σ. Σταυροπούλου	Ὑποθηκοδότησις
Ε. Συνοδινού	Ὑποθηκοδότησις
»	»
Ι. Φράγκου	Ὑποθηκοδότησις
Γ. Χαλκιοπούλου	Ὑποθηκοδότησις
»	»
»	»
Ι. Χρυσόχοῦ	Ὑποθηκοδότησις
»	»
»	»

Ὑποθηκοδότησις
Μεταλλευτικὸν Δίκαιον
Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ
Ἐφαρμογαὶ Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς
Τεχνικὴ τοῦ Ἐμπορίου
Λογιστικὴ
Προβλήματα Λογιστικοῦ Δικαίου
Βιομηχανικὴ Ὑγιεινὴ
Commercial English Letter Writer
Μέθοδος Ἀγγλικῆς γλώσσης
Ἐμπορικὸν Δίκαιον
Ἐμπράγματον Δίκαιον
Ἐνοχικὸν Δίκαιον
Μηχανογνωσία
Χημεία
Ἐμπορευματολογία
Τελωνειακαὶ καὶ Δασμολογικαὶ Μελέται
Πολιτικὴ Οἰκονομία
Ὁ μηχανισμὸς τῶν τιμῶν
Ἡ χρυσῆ λίρα
Ὁργάνωσις τῶν Ἐπιχειρήσεων
» » Ἐργοστασίων
Ἐλεγκτικὴ

Πωλοῦνται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον

ΑΡΓΥΡΗ ΠΑΠΑΖΗΣΗ

ὁδὸς Ἀκαδημίας 78

Ζητήσατε τιμοκατάλογον

ΝΕΑ *της* ΑΣΒΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Δ' ΤΕΥΧΟΥΣ — Ε' ΤΟΜΟΥ

Τὰ ἐγκαίνια τῶν Κέντρων Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Κοινωνικῶν Σπουδῶν — Οἱ λόγοι τῶν κ.κ. Σ. Κωστοπούλου, Κ. Σημαντήρα, Χ. Ἀγαλλοπούλου, Ρ. Ἀγαθοκλῆ καὶ Κ. Τσάτσου — Γενικαὶ γραμμαὶ τῆς λειτουργίας τῶν Κέντρων τούτων —
Τὸ Διδακτικὸν Προσωπικόν

ΤΕΥΧΟΣ **26** ΕΤΟΣ Ε'

Ἀμαθημαϊκὸν ἔτος, 1957-1958

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1957 - 1958

ΕΤΟΣ Ε'

Τιμή Δρχ. 1 —

ΤΕΥΧΟΣ 26

«Τὸ προσεχὲς ὑπ' ἀριθμὸν 27 τεύχος τοῦ περιοδικοῦ μας
θὰ περιλάβῃ ἄρθρα καὶ μελέτας σχετιζομένας μὲ προβλήματα
τῆς ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων,
ὡς καὶ γενικὰς πληροφορίας περὶ τοῦ νεοϊδρυθέντος
«Κέντρου Ὄργανώσεως καὶ Διοικήσεως»
τῆς Σχολῆς μας.»

Τὸ παρὸν τεύχος ἐκδίδεται
ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν, ἐποπτεῖαν καὶ εὐθύνην
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

Ἐπιμέλεια :

ΛΟΥΙΖΑΣ ΠΗΛΙΑ

Γραφεῖα :

Παράρτημα τῆς Α.Σ.Β.Σ. — Ὁδὸς Ἀκαδημίας 84, Τηλ. 34.166

Τυπογραφεῖον :

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Π. ΣΕΡΜΠΙΝΗ

ὁδὸς Κωλέττη 31 — Τηλ. 615.501

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἔτος Ε' 1957/8

Δραχμὴ 1

Τεύχος 26

ΔΥΟ ΝΕΑΙ ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ

Τὴν 8ην Φεβρουαρίου ἐγένοντο, παρουσία τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Κ. Τσάτσου, τῆς Ὑπουργοῦ Προνοίας κ. Λ. Τσαλδάρη, τοῦ Προέδρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ κ. Ρ. Ἀγαθοκλή καὶ πλείστων ἀνωτάτων διοικητικῶν λειτουργῶν, ἐξεχόντων ἐπιστημόνων, τουριστικῶν παραγόντων, μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς, Καθηγητῶν καὶ σπουδαστῶν, τὰ ἐγκαίνια τοῦ Κέντρου Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας κ. Λ. Μπουρνιάς δὲν ἠδυνήθη νὰ παραστή λόγῳ ἀπουσίας του ἐξ Ἀθηνῶν.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τοὺς ἐκφωνηθέντας λόγους τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου κ. Στ. Κωστοπούλου, τοῦ Προέδρου τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν κ. Κ. Σημαντήρα, τοῦ Διευθυντοῦ Σπουδῶν τοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν κ. Χ. Ἀγαλλοπούλου, τοῦ κ. Ρ. Ἀγαθοκλή καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Κ. Τσάτσου, ὁ ὁποῖος ἐξεπροσώπησε τὴν Κυβέρνησιν κατὰ τὴν σεμνὴν καὶ ὥραϊαν αὐτὴν τελετὴν τῶν ἐγκαίνιων.

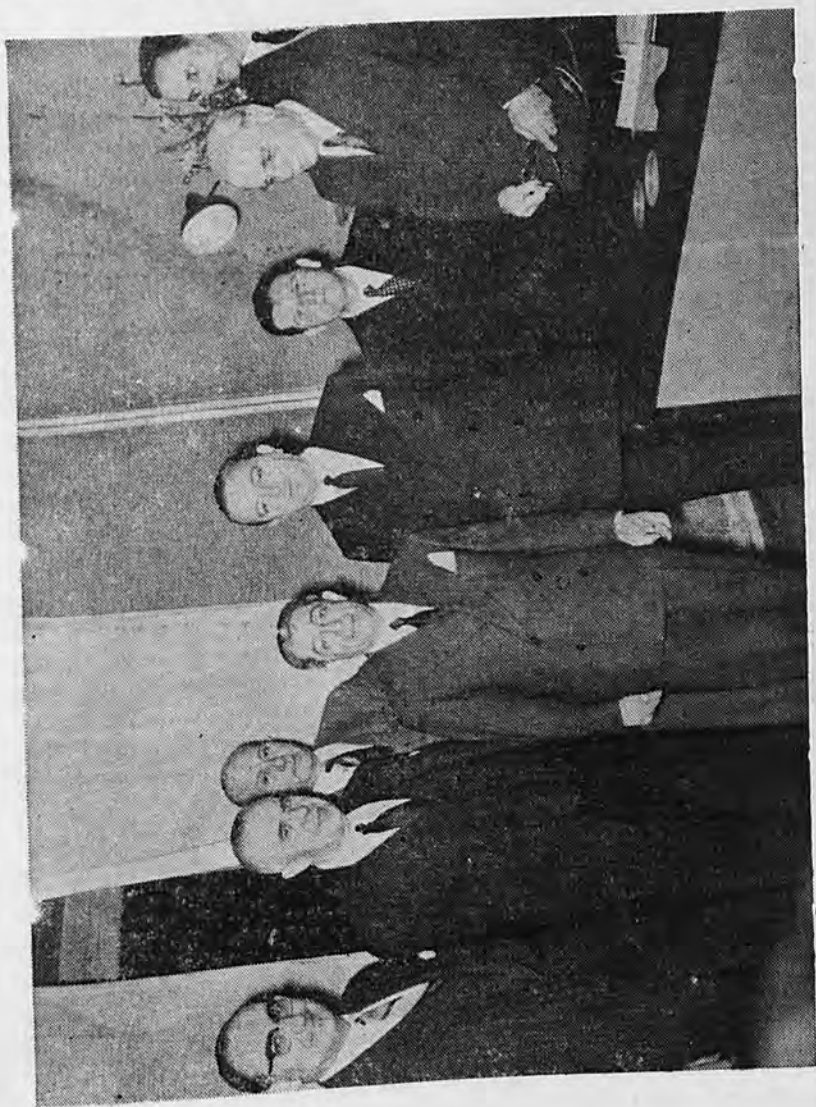
Ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας τῶν δύο τούτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων ἀποτελεῖ μίαν διπλὴν ἐξόρμησιν τῆς

Σχολής κατά τὸ τρέχον Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος πρὸς ἐξυπηρέτησιν δύο βασικῶν τομέων τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς τοῦ τόπου μας Ὁ Τουρισμὸς ἀποτελεῖ βασικὸν πλέον κλάδον τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας, σπουδαῖον πολιτιστικὸν παράγοντα καὶ συντελεστήν τοῦ ἐθνικοῦ μας εἰσοδήματος. Ἐξ ἄλλου ἡ σπουδὴ τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων κατέστη ἐπιτακτικὴ. Ἡ κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ πλευρὰ τῶν προβλημάτων εἶναι πλέον ἀρρήκτως συνδεδεμένα. Ἡ Οἰκονομία θεωρεῖται πλέον ὡς ἓν κοινωνικὸν φαινόμενον, ἡ κανονικὴ λειτουργία τοῦ ὁποῦ ἀποβλέπει ἐξ ὁλοκλήρου εἰς κοινωνικοὺς σκοποὺς. Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιστήμη κατέστη πράγματι Κοινωνικὴ Ἐπιστήμη.

Ἡ Σχολὴ εἶναι εὐτυχῆς καὶ ὑπερήφανος, διότι, μὲ τὰ ἀσήμαντα μέσα τὰ ὁποῖα διαθέτει, ἠδυνήθη νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς δύο ταύτας ἐκπαιδευτικὰς τῆς ἐξορμήσεις, ἐν τῇ συναισθήσει ὅτι ἐκπληροῖ πραγματικὸν ἐθνικὸν χρέος. Ἡ πάγκοινος ἐπιδοκιμασία καὶ ἡ κυβερνητικὴ ἀναγνώρισις τοῦ ἔργου τῆς διὰ τοῦ στόματος τοῦ Ὑπουργοῦ κ Κ. Τσάτσου, ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν βράβεισιν τῶν τόσων κόπων καὶ θυσιῶν τῆς.

Τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν, τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, τὰ ὁποῖα ἤδη λειτουργοῦν ὡς ἐσωσχολικὰ αὐτοδιοίκητα Ἰδρύματα τῆς Σχολῆς, θὰ συμπληρωθοῦν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1958/1959 μὲ τὸ Κέντρον Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως καὶ μὲ τὸ Κέντρον Ναυτικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Τοιοῦτοτρόπως ἡ Σχολὴ συμπληρῶναι τὸ ἔργον τῆς, καθισταμένη Ἐκπαιδευτικὸν Ἰδρυμα ἀντάξιον τῶν ὀνειρῶν καὶ τῶν φιλοδοξιῶν τῶν Ἰδρυτῶν τῆς, τῶν Διοικούντων καὶ τῶν Καθηγητῶν τῆς, ἀντάξιον Ἰδρυμα τοῦ Ἔθνους.

*Από τὰ ἐγκαινια τῶν Κέντρων Κοινωνικῶν Σπουδῶν καὶ Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ὁ πρόεδρος τῆς Σχολῆς κ. Σ. Κωστόπουλος, ὁ Ὑπουργὸς κ. Κ. Τσάτσος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ο.Τ κ. Ρ. Ἀγαθοκλῆς, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Σπετοσύρης κ.ἄ.

Τὸ ἀκροατήριον κατὰ τὰ ἐγκαίνια
τῶν Κέντρων Τουριστικῆς καὶ Κοινωνικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀπευθύνομαι πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς Καθηγητὰς τῆς Σχολῆς, τοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Μελετῶν, τοῦ Κέντρου Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἰδιαίτερος πρὸς τοὺς κ. κ. Ἀγαλλόπουλον καὶ Σημαντήραν, ὑπὸ τὴν διεὐθυνσιν τῶν ὁποίων θὰ λειτουργήσουν αἰ ἀνωτέρω Σχολαὶ καὶ πρὸς τὸν δημιουργικὸν καὶ ἀκούραστον Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς μας κ. Σιρᾶτον Παπαϊωάννου ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν καὶ καθοδήγησιν τοῦ ὁποίου τελοῦν ὅλα αἱ ἐργασίαι τοῦ ὕφ' ἡμᾶς Ἰδρύματος, ἀπευθύνομαι ἀκόμη πρὸς ὄλους τοὺς Φίλους καὶ Συνεργάτας μας, οἱ ὅποιοι μᾶς ἐνισχύουν εἰς τὸ ἔργον μας.

Θέλω — καὶ τὸ θεωρῶ χρέος μου — νὰ ἐπισημάνω εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν παρουσίαν τῆς Σχολῆς εἰς τὴν ἔρευναν τῶν δύο αὐτῶν θεμελιωδῶν ἐκδηλώσεων τῆς ἐλληνικῆς ζωῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς μας δραστηριότητος. Αἱ Κοινωνικαὶ Μελέται ἀποτελοῦν μίαν ἀπὸ τὰς κατακτήσεις τοῦ 20οῦ αἰῶνος. Δὲν ἰσχυρίζομαι βεβαίως ὅτι πρὸ τοῦ 20οῦ αἰῶνος δὲν ὑπῆρχε κοινωνικὸν πρόβλημα καὶ δὲν ἐμελετᾶτο τοῦτο, ἀλλὰ ἰδίως κατὰ τὴν τελευταίαν τριακονταετίαν ἢ τεσσαρακονταετίαν ὠλοκληρώθη ἡ νέα μορφή τοῦ συγχρόνου κράτους, ἡ ὁποία ἀγκαλιάζει ὅλα ἐκεῖνα τὰ πελῶρια προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἄλλοτε ἀντιμετώπιζε τὸ κράτος ὡς ἀπαθῆς θεατῆς, καὶ τὰ ὁποῖα σήμερον ἀποτελοῦν μίαν ἀπὸ τὰς πλέον ὀρθοδόξους

έκδηλώσεις του κρατικού ενδιαφέροντος. 'Υπάρχει μία όλοκληρος διοίκησης ή όποια άπασχολείται σήμερα, κρατική διοίκησης, με προβλήματα κοινωνικής πολιτικής και την κρατικήν αυτήν διοίκησην είναι ανάγκη να την άπομακρύνωμεν άπο την παλαιάν γραφειοκρατικήν αντίληψιν και να της δώσωμεν ένα περιεχόμενον κοινωνικής ανατάσεως εις τρόπον ώστε πράγματι τό Κράτος, τό όποϊον άσκει την κοινωνικήν αυτήν πολιτικήν να έχη και όργανα γνωρίζοντα εις ποίους άνθρωπιστικούς και οικονομικούς σκοπούς άποβλέπει και κατά ποϊον τρόπον, με ποϊα πρόσφορα μέσα αντιμετωπίζεται ή κοινωνική αυτή πολιτική

"Όσον άφορᾷ τόν Τουρισμόν ό κλάδος αυτός είναι σχετικώς νέος διά την Χώραν μας. Μόλις κατά τά τελευταία έτη δυνάμεθα να ειπωμεν ότι όπολογιζόμεθα ως τουριστική όργάνωσις, διότι μεταπολεμικώς έμεσολάβησαν τόσαι μεγάλαι μεταμορφώσεις και αλλαγαι εις την έν γενει τουριστικήν αντίληψιν και την διεθνή τουριστικήν όργάνωσιν, ώστε πράγματι να εισέλθη και ή Έλλάς εις τόν άξονα του διεθνούς τουριστικού ρεύματος. 'Αλλά δέν άρκοϋν βέβαια ούτε ή βελτίωσις των μέσων συγκοινωνίας ούτε ή όργάνωσις των όμαδικών ταξιδίων διά να συντελέσουν ώστε μία χώρα να καταστή τουριστική ή τουριστικώς ενδιαφέρουσα, χρειάζεται παράλληλα προς όλα αυτά τά έκτός της Χώρας γεγονότα να ύπάρξη και έντός της Χώρας μία ανάλογος όργάνωσις ύποδοχής και ανάλογος όργάνωσις διαβίωσης των ξένων αυτόν τουριστών. "Όλα αυτά δέν γίνονται χωρίς μίαν θεωρητικήν αλλά και πρακτικήν ύψωσιν του επιπέδου μορφώσεως των οίωνδήποτε όργάνων τά όποια άσχολοϋνται με τόν τουρισμόν. Είναι άπόλυτος ανάγκη να δώσωμεν αυτό τό περιεχόμενον και αυτήν την πλήρη γνώσιν όλων των διεθνών έξωτερικών και έσω'ερικών παραγόντων εις τά όργανα τά άσκοϋντα την τουριστικήν πολιτικήν εις τρόπον ώστε έν Έλλάδι ό τουρισμός να καταστή άξων του προορισμού του.

"Η 'Ανωτέρα Σχολή Βιομηχανικών Σπουδών είναι ιδιαίτέρως εύτυχής διότι ανέλαβε την πρωτοβουλίαν της όργάνωσης των δύο αυτόν Κέντρων. "Όπως και εις άλλας περιπτώσεις κατά τό παρελθόν ή Σχολή είναι υπερήφανος διότι και εις την περίπτωσιν αυτήν ανήκει και πάλιν εις την πρωτοπορίαν της μελέτης των ζωντανών προβλημάτων της χώρας. 'Υπό την έννοιαν αυτήν χαιρετίζομεν και πάλιν την παρουσίαν Σας εις την σημερινήν έναρξιν των μαθημάτων των δύο Κέντρων και Σας εύχαριστούμεν δι' άλλην μίαν φοράν διά την εύγενή και πρόθυμον συμμετοχήν Σας εις αυτήν.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΗΜΑΝΤΗΡΑ

Προέδρου του Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν

Ἐκ τῶν πραγμάτων ἔχει ἤδη ἀποδειχθῆ ἡ σημασία τοῦ τουρισμοῦ καὶ ἡ ἀξία αὐτοῦ ὡς πλουτοπαραγωγικοῦ παράγοντος διὰ τὴν χώραν μας. Ἡ θέσις τὴν ὁποίαν ἔχει καταλάβῃ ὡς πηγὴ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος εἶναι ἤδη ἀξιόλογος, εἶναι δὲ βέβαιον, ὅτι εἰς τὸ μέλλον προόρισταὶ νὰ καταστῇ ἔν ἀπὸ τὰ κυριώτερα θάθρα τῆς οἰκονομίας μας.

Ἐξηγεῖται λοιπὸν ἀπολύτως τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον τελευταίως ἐπιδεικνύεται πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ καὶ εἶναι πλήρως δικαιολογημένη ἢ προσπάθεια, ἣτις καταβάλλεται τόσον ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ὅσον καὶ ὑπὸ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας πρὸς ἐντονὴν προαγωγὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν αὐτοῦ.

Ἡ Ἄνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀγνοήσῃ τὸν τομέα αὐτὸν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καί, ἐπεκτείνουσα τὴν κοινωνιολογικὴν, συνάμα δὲ καὶ ἐκπαιδευτικὴν τῆς προσπάθειαν συμπεριέλαβε καὶ τὸν τουρισμὸν μεταξύ τῶν ἀντικειμένων πρὸς τὰ ὁποῖα κατευθύνεται ἡ πρωτοποριακὴ δράσις αὐτῆς. Προῆλθε λοιπὸν εἰς τὴν ἴδρυσιν τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ ὁποῖου καλλιεργεῖται ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα ἢ στρεφόμενη περὶ τὸν Τουρισμὸν.

Πολλὰ καὶ ποικίλα εἶναι τὰ προβλήματα τοῦ συνθέτου αὐτοῦ οἰκονομικοτεχνικοῦ ἀλλὰ συγχρόνως καὶ κοινωνικοῦ φαινομένου, τὰ ὁποῖα συμφώνως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν, τὸν διαγραφόμενον εἰς τὸν Κανονισμὸν Λειτουργίας αὐτοῦ, θὰ ὑποβάλλωνται εἰς μελέτην καὶ ἐρευνῶνται ἀπὸ πάσης δυνατῆς πλευρᾶς. Μία σύντομος σκιαγράφησις ὀρισμένων ἐκ τῶν προβλημάτων αὐτῶν παρέχει ἑναργῆ εἰκόνα τοῦ περιεχομένου τῆς ἀναληφθείσης προσπάθειας. Ἀντικείμενον μελέτης θὰ καταστῇ ἐν πρώτοις τὸ λεγόμενον τουριστικὸν κεφάλαιον τῆς χώρας. Εἶναι περὶ τὸν νὰ τονισθῇ ἰδιαίτερος ὅτι ἡ Ἑλλάς διαθέτει ὀρισμένας προ-

υποθέσεις και προσόντα που άπαρτίζουν αυτό το κεφάλαιον και καθιστούν αυτό παράγοντα σημαντικόν και άνεκτίμητον διά την ανάπτυξιν του τουρισμού. Διαθέτει φυσικάς καλλονάς με άπαραμίλλα θέλγητρα, κλίμα εύκραές με λαμπρόν ήλιον και την γνωστήν φωτεινότητα της άτμοσφαιράς. Έξ άλλου ή γεωγραφική θέσις της χώρας μας, που εύρίσκεται εις τὸ σταυροδρόμιον τριῶν ηπειρῶν, είναι προνομιακή και την καθιστᾶ κόμβον τῶν διεθνῶν συγκοινωνιῶν. Εἰς αὐτὰ πρέπει νά προστεθῆ ὁ πλοῦτος τῶν μνημείων και κειμηλίων ἀπὸ την μακραίωνα ἱστορίαν της ὡς κοιτίδος τοῦ δικαιοῦ πολιτισμοῦ. Τὸ νά ὑπάρχουν ὅλα αὐτὰ ὅμως δὲν ἀρκεί. Ἀπαιτεῖται νά ἀξιοποιηθῶν και δὴ κατὰ τρόπον ὥστε νά ἀποκτήσουν τουριστικὴν ἀξίαν. Θὰ την ἀποκτήσουν δὲ ἐάν εις αὐτὰ τὰ ἄς τὰ ὀνομάσωμεν φυσικά δεδομένα, προστεθοῦν πρὸς ὀλοκλήρωσιν της ἐννοίας τοῦ τουριστικοῦ κεφαλαίου και τὰ ἄλλα δεδομένα τὰ ὀποῖα ὑπὸ μορφήν κατασκευῶν και λοιπῶν τεχνικῶν ἔργων συμπληρώνουν τὸν τουριστικὸν ἐξοπλισμόν. Οἰκονομικά λοιπόν, τεχνικά και ἄλλα προβλήματα είναι συνυφασμένα πρὸς την ἔρευναν και ἐξακρίβωσιν τῶν τουριστικῶν αὐτῶν δεδομένων της χώρας, την ἀνάλυσιν ἐνὸς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν και τὸν προδιορισμόν της ἀξίας που ἔχει ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἄλλα. Ἀλλὰ πέραν αὐτῶν ὁ τουρισμός και ἡ προαγωγή αὐτοῦ συνδέεται και πρὸς θέματα ἀπτόμενα ἀμέσως πολλῶν τομέων της ἐθνικῆς ἀναπτύξεως, θὰ ἀποτελέση δὲ ἀντικείμενον μεγίστου ἐνδιαφέροντος ἡ μελέτη τοῦ προβλήματος της ἐκτάσεως και τοῦ βαθμοῦ ἀλληλοεπιδράσεως μεταξὺ τουρισμοῦ ἀφ' ἐνὸς και τῶν διαφόρων ἐπὶ μέρος οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν και ἄλλων φαινομένων ἀφ' ἑτέρου. Ἀναφέρω κατὰ σύντομον, μὴ ἐξαντλητικὴν θεααίως ἀπαρρίθμησιν:

Τὴν σχέσιν τουρισμοῦ και συγκοινωνιῶν, ἀπὸ της ἀπόψεως ἰδίως συγκοινωνιακῶν ἀρτηριῶν και συγκοινωνιακῶν μέσων.

Τὴν σχέσιν τουρισμοῦ και σχετικῶν πρὸς αὐτὸν ἐπιχειρήσεων ἀπὸ της ἀπόψεως ἰδίως ἰδρύσεως και ἐπεκτάσεως αὐτῶν πρὸς κάλυψιν τῶν ἀξαναομένων τουριστικῶν ἀναγκῶν και την συναφή προσθήκην νέων ἐπαγγελμάτων.

Τὴν σχέσιν τοῦ τουρισμοῦ πρὸς τὰ προβλήματα της ἐργασίας, ἰδίως ἀπὸ της ἀπόψεως της ἐνεκα της ἀναπτύξεως τοῦ τουρισμοῦ δημιουργίας προϋποθέσεων ἀξίσεως της ζητήσεως ἐργασίας, ὡς συνεπείας τόσον της ἀνάγκης ἐπαοδρωσεως τῶν νέων τουριστικῶν ἐπιχειρήσεων, ὅσον και τῶν οἰκοδομικῶν και ἄλλων κατασκευῶν και ἔργων, τῶν ὀποίων την ἐκτέλεσιν συνεπάγεται ἡ κάλυψις διαφόρων τουριστικῶν ἀναγκῶν. Ἡ ἐκ της τιοαύτης ἀπορροφήσεως ἐργατικῶν χειρῶν μεῖωσις της ἀνεργίας ὀφειλομένης, ἐν τελευταία ἀναλύσει, εις την ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ ὀλοκληρώνει την σχετικὴν εἰκόνα.

Ἀλλὰ δὲν σταματᾶ ἐδῶ ἡ ἐπίδρασις τοῦ τουρισμοῦ.

Πρέπει ὡσαύτως νά ἐρευνηθῆ ἡ σχέσις της ἀναπτύξεως αὐτοῦ πρὸς την λειτουργίαν και την ἀξησιν της παραγωγῆς τῶν βιομηχανικῶν και βιοτεχνικῶν ἐκείνων ἐπιχειρήσεων αἰτινες ἀχολοῦνται με την παραγωγήν τῶν ἀπαιτουμένων διά τὰ τουριστικά ἔργα και τὰς τουριστικὰς ἐπιχειρήσεις ὕλικῶν και ἐξοπλισμοῦ ἐν γένει.

Περαιτέρω την σχέσιν τοῦ τουρισμοῦ πρὸς τὸ εἰσαγωγικόν

κὸν καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον καὶ τὴν ἐπίδρασιν αὐτοῦ ἀπὸ δημοσιονομικῆς πλέον ἀπόψεως ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τῆς ἀποδόσεως ὀρισμένων φόρων.

Ὡς μέσον αὐξήσεως τῆς εἰσροῆς συναλλάγμα-
τος ἰδιαίτερος ὡσαύτως ἐξαίρεται ὁ τουρισμός. Τὰ σχετικά ζη-
τήματα καὶ οἱ σχετικοὶ στατιστικοὶ ἀριθμοὶ ἤμποροῦν καὶ πρέπει νὰ
τύχουν εἰδικῆς ἐπιστημονικῆς μελέτης καὶ ἐπεξεργασίας.

Τὰ πορίσματα θὰ εἶναι πολλαπλῶς χρήσιμα.

Κατόπιν ἔχομεν τὴν σχέσιν τουρισμοῦ καὶ ἀνυψώσεως τοῦ
τεχνικοῦ καὶ ἐκπολιτιστικοῦ ἐπιπέδου
διαβιώσεως, ἰδίως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς περιφέρειας. Τὴν
σχέσιν περαιτέρω τοῦ τουρισμοῦ πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς λαϊ-
κῆς τέχνης, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον πρὸς τὴν καλλι-
έργειαν τῶν καλῶν τεχνῶν, μουσικῆς, θεάτρου,
ἀρχιτεκτονικῆς κλπ.

Ἡ ἀλληλεπίδρασις ἐπίσης τουρισμοῦ καὶ ἀθλητισμοῦ
καθὼς καὶ ἄλλα ἀνάλογα ζητήματα θὰ ἀποτελέσουν τὸ ἀντικείμε-
νον τῆς ὑπὸ τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν ἐρεύνης, χωρὶς θε-
θαίως αὕτη νὰ ἐξαντλεῖται εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. Διότι τὸ εὐρύτατον
πεδῖον τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης σχετικῆς πρὸς τὸν τουρισμὸν
περιλαμβάνει περαιτέρω καὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν διαφόρων προὔπο-
θέσεων καὶ παραγόντων ἀντικειμενικῶν καὶ ὑποκειμενικῶν, τῶν δυ-
ναμένων νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ ὡς καὶ τῆς μορφῆς
τῆν ὁποῖαν δεόν νὰ λάβῃ εἰς τὰς ἐπὶ μέρους περιπτώσεις ἢ ἀνάπτυ-
ξιν αὕτη. Εἰς τὸ πλαίσιον δὲ τῆς ἐρεύνης ταύτης ἰδιαίτεραν σημα-
σίαν θὰ λάβῃ τὸ πρόβλημα τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος ὡς φο-
ρέως τῆς λεγομένης τουριστικῆς συνειδήσεως ἄνευ καλλιέργειας
τῆς ὁποίας πᾶσα προσπάθεια πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ ἐπὶ
σταθερῶν βάθρων θὰ ἀπέβαινε ματαία.

Μὴ λησμονοῦμεν πρὸς τούτοις ὅτι ἤδη διαγράφονται εἰς τὸν ὀ-
ρίζοντα νέαι εὐρύταται δυνατότητες ἀξιοποιήσεως τῆς χώρας μας
ἀπὸ τουριστικῆς ἀπόψεως. Διὰ τῆς δημιουργίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς
Ἐνότητος διόλου ἀπίθανον ἢ Ἑλλάς μελλοντικῶς, ὡς ἐκ τῶν φυ-
σικῶν τῆς ἰδία δεδομένων καὶ συντελοῦντος καὶ τοῦ ἐκ τῆς ἁμα-
σιῶδος τεχνικῆς προόδου ἐκμηδενισμοῦ τῶν ἀποστάσεων, νὰ κατα-
στῇ διὰ τὴν μονάδα «Εὐρώπη» ὅτι ἀντιστοίχως εἶναι ἢ Φλώριδα ἢ
ἢ Καλλιφόρνια διὰ τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὸν
Καναδᾶ.

Νέα λοιπὸν ἀνακύπτουν προβλήματα παρέχοντα εὐρύτατον
ἔδαφος μελέτης ἢ ὁποῖα μάλιστα ἐπιβάλλεται ἐγκαίρως νὰ ἀρχίσῃ.
Δέον πρὸς τούτοις νὰ σημειωθῇ ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ θέματα τὰ
ὁποῖα ἀνέφερα δύνανται εἰς τὸν ἐρευνητὴν νὰ παρουσιάσουν διαφά-
ρους ὄψεις. Εἶναι σύνθετα καὶ παρέχουν ἔδαφος μελέτης εἰς τὸν
οἰκονομολόγον καὶ τὸν τεχνικόν, εἰς τὸν νομικόν καὶ τὸν δημοσιο-
λόγον, εἰς τὸν κοινωνιολόγον καὶ τὸν πολεοδόμον, εἰς τὸν θεωρη-
τικόν τῆς ὀργανώσεως καὶ τὸν ἐκπαιδευτικόν. Ἡ ὡς πρὸς τὸ φαι-
νόμενον τοῦ τουρισμοῦ, ἐξωτερικοῦ καὶ ἐσωτερικοῦ, συγκέντρωσις
τῶν πορισμάτων ἀπὸ τῶν εἰδικωτέρων αὐτῶν ἀπόψεων θὰ ἀποτελέ-
σῃ ἀναντιρρήτως χρήσιμον ἔργον. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὸ σκέλος αὐ-
τὸ τῆς ἐρεύνης ὑπάρχει καὶ τὸ ἕτερον σκέλος τῆς δράσεως τοῦ
Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν: Τὸ διδασκτικόν.

Τὸ Κέντρον μας φιλοδοξεῖ νὰ παράσῃ εἰς ἐκείνους πού ἐπι-
θυμοῦν νὰ ἐνημερωθοῦν εἰς τὰ προβλήματα τοῦ τουρισμοῦ, τὴν εὐ-

χέρειαν νά παρακολουθήσουν σειράν ειδικῶν μαθημάτων, πρωτοῦ-
που περιεχομένου ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τῶν ὁποίων πάντως ὁ συνδυα-
σμός δὲν εἶναι δυνατόν νά ἀνευρεθῆ εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἀνωτέραν
ἢ ἀνωτάτην σχολήν. Τὸ ἀρμόδιον Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδευ-
σεως κατόπιν μακρᾶς μελέτης καὶ ἔχον ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ πρότυπα τῆς
ἁλλοδαπῆς, κατήρτισε ἔν κατὰ τὸ δυνατόν ἄριστον πρόγραμμα μα-
θημάτων.

Αἱ ἐκ τῆς παρακολουθήσεως τῶν μαθημάτων τοῦ προγράμμα-
τος αὐτοῦ ἀποκομιζόμεναι γνώσεις, νομιζομεν ὅτι εἶναι εἰς θέσιν
νά ὀλοκληρώσουν τὴν θεωρητικὴν κατάρτισιν ἐκείνων ποὺ ἐπιθυ-
μοῦν νά ἀφιερωθοῦν ἐπαγγελματικῶς ἢ ἄλλως εἰς τὸν τουρισμόν.
Καὶ ἂν σήμερον, κατὰ τὴν ἐκκίνησιν διὰ τὴν νέαν αὐτὴν προσπά-
θειαν, τὸ ὑπὸ τοῦ Κέντρου, μετὰ ἐπιτυχῆ ἐξέτασιν τοῦ σπουδαστοῦ,
χορηγούμενον «Πιστοποιητικὸν Παρακολουθήσεως Τουριστικῶν Μα-
θημάτων», ἢ «Δίπλωμα Τουριστικῶν Σπουδῶν», οὔτε παρέχῃ προ-
σόντα οὔτε εἶναι ἐπισήμως κατοχυρωμένον, ἔχομεν ἐν τούτοις τὴν
πεποίθησιν ὅτι παρὰ ταῦτα θὰ θεωρητῆ ἢ κτήσις αὐτοῦ ἀπαραίτη-
τος διὰ πάντα ὅστις θέλει, μὲ προοπτικὴν τὴν ἀποδοτικὴν σταδιο-
δρόμησιν, νά ἀναλάβῃ θέσιν διοικητικοῦ στελέχους εἰς τὰς τουρι-
στικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ἰδρύματα ἢ νά καταστῆ ἱκανὸν ὄργανον
τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν συναφῶν πρὸς τὸν Τουρισμὸν
Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὁργανισμῶν. Τρέφομεν δὲ τὴν ἐλπίδα
ὅτι θάττον ἢ θράδιον, θὰ ἔλθῃ στιγμή καθ' ἣν ἢ ἐν τοῖς
πράγμασιν ἐπιτυχία τῆς Σχολῆς μας καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτόν,
θὰ ὀδηγήσῃ τὴν πολιτείαν ἢ ὁποῖα ἤδη παραστέκεται διὰ τῶν ἐκ-
προσώπων τῆς εἰς τὰ σημερινὰ πρῶτα θήματα τοῦ Κέντρου, νά πα-
ράσχῃ καὶ ἐπισήμως τὴν ἀναγνώρισιν καὶ κατοχύρωσιν αὐτοῦ.

Ἐπιθυμῶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης νά εὐχαριστήσω θερμῶς ἅ-
παντα τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν
διὰ τὴν συνδρομὴν τῶν εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ. Προερχόμενα ἀπὸ τὰς
διαφόρους Κρατικὰς Ὑπηρεσίας καὶ Ὁργανισμοῦς, ἀπὸ τοὺς Ὀ-
μίλους, Ἐνώσεις καὶ Λέσχας τῶν ὁποίων οἱ σκοποὶ ἄπτονται τοῦ
τουρισμοῦ, ἀπαρτίζουν τὸ κατάλληλον πλαίσιον ἐντὸς τοῦ ὁποίου
ἐναρμονίζονται αἱ κατευθύνσεις τῶν διαφόρων ἐκπροσωπούμενων
τομέων ὥστε νά δημιουργοῦνται οὕτω αἱ προϋποθέσεις παραγωγῆς
χρησίου καὶ ἐποικοδομητικοῦ ἔργου.

Ἐξ ἴσου θερμῶς εὐχαριστῶ, ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ
Κέντρου, τοὺς διαπρεπεῖς ἐπιστήμονας, οἵτινες προθύμως ἀνέλαβον
τὴν διδασκαλίαν τῶν καθ' ἕκαστον μαθημάτων τοῦ προγράμματος
Τουριστικῆς Ἐκπαιδευσεως δεχθέντες νά παράσχουν τὴν πολυτίμω
των συνεργασίαν εἰς τὴν ἀναληφθεῖσαν προσπάθειαν.

Ἐκκινήσαμεν διὰ τὴν προσπάθειαν αὐτὴν μὲ μόνον κίνητρον
τὸν ἄδολον ἐνθουσιασμόν καὶ τὴν πεποίθησιν ὅτι διὰ τοῦ ἀναληφθέν-
τος ἔργου καλύπτεται μία ἀνάγκη καὶ πληροῦται ἓνα κενὸν χάριν
τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ συνόλου.

Ἡ πλέον πολυτίμος ἀμοιβή μας, θὰ εἶναι νά ἐπιτύχωμεν.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΧΡΙΣΤΟΥ Ν. ΑΓΑΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Διευθυντού του Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν

Τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν, τοῦ ὁποίου τὴν σύστασιν ἀπεφάσισε ἡ Ἄνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, πρόκειται, ὡς κέντρον μελέτης, ἐρεύνης καὶ διδασκαλίας τῶν κοινωνικοπολιτικῶν προβλημάτων τῆς χώρας νὰ πληρῶσῃ ἓνα μεγάλο κενόν. Ἄτυχῶς εἰς τὴν χώραν μας αἱ κοινωνικοπολιτικαὶ σπουδαὶ εὐρίσκονται ἀκόμη εἰς ἐμβρυώδη κατάστασιν παρ' ὅλην τὴν ὀσημέραν.

Αὐξανομένην σπουδαιότητα τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων, τῶν ὁποίων ἡ ὀρθὴ καὶ προσήκουσα ἀντιμετώπισις ἐπιβάλλει μίαν πολὺπλευρον ἐξέτασιν. Δὲν ἀρκεῖ πλέον μόνῃ τῇ πλήρῃ γνῶσιν τῆς οικονομικῆς αὐτῶν πλευρᾶς, ἐκείνης δηλ. ἣτις συνδέεται μὲ τὰς ἐγγυτέρας ἢ ἀπωτέρας οικονομικὰς συνεπειὰς αὐτῶν ἀλλὰ πέραν ταύτης ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἀπὸ κοινωνιολογικῆς, ψυχολογικῆς ὑγιεινῆς καὶ παιδαγωγικῆς ἀπόψεως ἐξέτασις αὐτῶν. Πρὸς τοῦτο χρειάζεται μίαν πλήρην ἀνατομία τῶν διαφόρων ἐπιδράσεων διὰ νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ λήψις τοῦ προσήκουτος μέτρου καὶ ν' ἀποφεύγεται ἡ τῶν ἐπικίνδυνος μεταφορὰ εἰς τὴν χώραν μας ξένων προτύπων, ποὺ ἐθεσπίσθησαν πολλακίς ὑπὸ διαφορῆτικὰς ἀπὸ τὰς ἰδικὰς μας συνθημας — ἄλλη κοινωνικὴ καὶ οικονομικὴ διάρθρωσις, φυλετικαὶ ἰδιότητες,

πῆλαι, διάφορος ἔθνικὴ σύνθεσις πληθυσμοῦ ἢ καὶ διάφοροι κοσμοθεωρίαι — ἢ ἀκόμη ν' ἀποφεύγονται αἱ προχειρολόγοι λύσεις. Σήμερον εὐρισκόμεθα πρὸ μιᾶς ἀποφασιστικῆς καμπῆς τοῦ τρόπου ἀντιμετώπισεως τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων. Εἰς τοῦτο συνετέλεσεν ἡ ἰδιαίτερα τόνωσις κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα, ἰδίως ὅμως μετὰ τοὺς πολέμους τῆς τεραστίας σημασίας τοῦ «ἀνθρώπου» καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἤδη οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες εἶχον ἐπισημάνει καὶ ἡ κοσμοθεωρία τοῦ φυσικοῦ δικαίου εἶχεν ἰδιαίτερος τονίσει καὶ ποὺ ἐξαίρεται, ὑπὸ τῶν συγχρόνων φιλοσοφικῶν ρευμάτων, μετὰ τῶν ὁποίων προέχουσαν θέσιν κατέχει ὁ ἐξαιρετικὸς γαλλικὸς περσοναλισμὸς. Διεθνεῖς πράξεις ἐξ ἄλλου, ξειλιγμένος γαλλικὸς περσοναλισμὸς. Διεθνεῖς πράξεις ἐξ ἄλλου, κοσμοϊστορικῆς σημασίας ὅπως ἡ οἰκουμένη Διακήρυξις τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου, καὶ πολλὰ τῶν νεωτέρων Συνταγμάτων θέτουν εἰς τὴν προμετωπίδα τῶν τῆν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν καὶ

ἔτσι ὑπὸ νέον φῶς προβάλλονται τὰ κοινωνικά προβλήματα. Εἰς αὐτὰ προσετέθησαν, πέραν τοῦ προέχοντος μέχρι τοῦδε οικονομικοῦ των χαρακτήρος καὶ νέαι πλευραί. Ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ διέσπασε τὰ ὅρια τῶν οικονομικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἐνετάχθη εἰς τὰ εὐρύτερα τοιαῦτα, τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν.

Αὕτη εἶναι ἡ μία πλευρά, ἡ ὑποκειμενικὴ. Ὑπάρχει καὶ ἡ ἄλλη, ἡ ἀντικειμενικὴ. Ἡ ἐποχὴ τὴν ὁποῖαν ζῶμεν, εἶναι ἐποχὴ μεγάλων τεχνικῶν ἐπαναστάσεων, ἀπείρως μεγαλυτέρων ἐκείνων, τὰς ὁποῖας ἀντιμετώπισε ὁ κόσμος κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Ἐλέχθη προσφῶς, ὅτι εὕρισκόμεθα εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν κλείει ἡ προϊστορία τοῦ κόσμου καὶ ἀρχίζει ἡ ἱστορία αὐτοῦ. Πράγματι εἶναι ἀκόμη ἀσύλληπτοι αἱ συνέπειαι, αἱ ὁποῖαι θὰ προέλθουν ἐκ τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας καὶ τῶν καθ' ἑκάστην ἀναγγελλομένων νέων ἐπιτευγμάτων χρησιμοποίησεως τῆς θερμοπυρηνικῆς ἐνεργείας, ὅπως καὶ ἀκόμη τὰ ἀποτελέσματα τοῦ καλουμένου «αὐτοματισμοῦ», χάρις εἰς τὸν ὁποῖον ἔργα ἐκτελούμενα σήμερον ὑπὸ χιλιάδων ἐργατῶν, θὰ ἐκτελοῦνται αὖριον μὲ τὴν κίνησιν ἑνὸς κομβίου. Ἀκόμη νέα φαινόμενα, ὅπως ἡ παραγωγικότης ἢ ἡ μελετωμένη Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομ. Ἐνωσις — καὶ αὐτὰ προϊόντα τῶν μεγάλων τεχνικῶν οικονομικῶν προόδων — θὰ δημιουργήσουν μίαν νέαν τελείως διάφορον κατάστασιν, ἡ ὁποία θὰ μεταβάλλῃ ριζικῶς τὸν τρόπον ἀντιμετώπισεως τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων. Νέοι θεσμοὶ θὰ ἐκπηδήσουν καὶ νέα θέματα θὰ προβάλλουν πρὸς ρύθμισιν. Ἐρωτᾶται, πῶς θ' ἀντιμετωπισθοῦν αἱ ριζικαὶ αὐτὰ μεταλλάξαι, κοινωνιολογικαὶ καὶ τεχνικαί. Δυστυχῶς, ὅπως εἶπον καὶ ἐν ἀρχῇ, δὲν ὑπάρχει παρ' ἡμῖν, οὐδὲν σχετικῶν ἐκπαιδευτικῶν πρόγραμμα, οὐτε ἐργαστήριόν τι, πρὸς ἔρευναν τῆς κοινωνικῆς καταστάσεως καὶ τῶν ἐπερχομένων ραγδαίων μεταβολῶν. Ἡ ἀνωτάτη μας ἐκπαίδευσις δὲν ἔχει ἀκόμη συλλάβει ἐν τῇ ὁλότητι τοῦ τὸ πρόβλημα τῆς μεθόδου ἐρεύνης καὶ διδασκαλίας τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων καὶ παρέχει ἀποσπασματικὴν κατάρτισιν, πολὺ μακρὰν τῆς ἀποκλειρωμένης τοιαύτης καὶ περιοριζομένην εἰς μονόπλευρον, νομικὴν ἢ οικονομικὴν, ἔρευναν γενικοτήτων. Περί κοινωνικῆς ἐρεύνης προβλημάτων δὲν δύναται κανὼν νὰ γίνῃ λόγος. Τομεὺς παρθένος. Ἡ Ἄνωτ. Βιομ. Σχολὴ ἔχει ἤδη ἀπὸ τῆς συστάσεώς της προσέξει τὰ προβλήματα τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος καὶ ἔχει προσαρμόσει πρὸς αὐτὰ τὸ πρόγραμμά της, ποὺ ἀπετέλεσε πράγματι μίαν ἐκπαιδευτικὴν πρωτοπορίαν. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἦτο ἀρκετὸν καὶ ἔρχεται ἤδη νὰ τὸ συμπληρώσῃ τὸ σήμερον ἐγκαινιάζόμενον Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν. Πέραν τῶν ἀνωτέρω λόγων, τῆς ὑπὸ τὸ νέον πνεῦμα ἀντιμετώπισεως τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων προβάλλει καὶ ἕνας ἄλλος λόγος ἐξ ἴσου ἐπιτακτικὸς διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Κέντρου ὁ λόγος αὐτὸς εἶναι καθαρῶς πρακτικὸς.

Ἦδη εἰς τὴν χώραν μας ἐδημιουργήθη εἰς πολυπληθέστατος κλάδος κοινωνικῶν λειτουργῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπασχολοῦνται τόσον εἰς τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας, ὅσον καὶ εἰς τὰς διαρκῶς πληθυνομένας ὑπηρεσίας ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου. Ἀρκετὴ νὰ σκεφθῇ κανεὶς τὰς χιλιάδας τῶν ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται εἰς τοὺς ἀσφαλιστικούς ὀργανισμούς, τὰ γραφεῖα εὐρέσεως ἐργασίας, τὰ κέντρα κοινωνικῆς προνοίας κλπ. ἢ τὸ πλῆθος τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα ἔχουν πάσης φύσεως ἀνάμιξιν εἰς τὰς κοινωνικὰς ὑποθέσεις, συνδικαλιστῶν κλπ. Πάντες οὗτοι δὲν διαθέτουν καμμίαν σχεδὸν προπαιδευσιν διὰ τὸ ὑψηλὸν λειτούργημα τῶν κοινωνικῶν ὑπαλλήλων, ὅπερ ἀσκούν, καὶ τείνει δυστυχῶς νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ ἀντίληψις, ὅτι

κλάδων τούτων είναι και η κοινωνιογραφία, η κοινωνιομετρία και η κοινων. στατιστική. Με στερεόν υπόβαθρον τούς γνωσιολογικούς κλάδους θα προχωρήσωμεν εις τούς ρυθμιστικούς η κοινωνιολογικούς τοιούτους με την κοινωνική ηθικήν την έρευναν, δηλ. του δέοντος, του ήθικώς γενέσθαι και πράττειν, τὸ κοινωνικὸν δίκαιον, με την εξέτασιν δηλ. τῶν κανόνων και τήν ὀργάνωσιν τῆς κοινωνικῆς συμβιώσεως, τήν κοινωνικήν πολιτικήν και πρόνοιαν, ἥτις ἀποβλέπει εἰς τήν διαρκή ἐπίτευξιν τῶν κοινων. σκοπῶν, δηλ. μίαν κοινωνικήν τάξιν και εὐημερίαν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου και τῶν ἐπὶ μέρους μελῶν. Αὗται θα συμπληρωθῶν διὰ τῶν πορισμάτων τῆς κοινωνικῆς οικονομίας, τῆς ἐπιστήμης τῆς ἐρευνώσεως τήν οικονομικήν πλευράν τῆς κοινωνικῆς συμβιώσεως, δηλ. με τήν παραγωγὴν, κατανομήν και κατανάλωσιν τῶν ἀγαθῶν, ἅτινα ἱκανοποιοῦν τὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας με ἰδιαιτέραν προσοχὴν εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἑλληνικήν οικονομίαν. Ἡ κοινωνικὴ ἱατρική, ἡ κοινωνικὴ παιδαγωγική, μαζί με τήν ἐνημέρωσιν ἐπὶ τῶν συγχρόνων διοικητικῶν προβλημάτων και ἰδίως τῶν γεννωμένων ἐκ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ κράτους εἰς τὴν οικονομίαν και τὴν διοίκησιν, ὀργάνωσιν και λογιστικὴν τῶν δημιουργηθεισῶν μονάδων κοινωνικῆς αὐτοδιοικήσεως, τῶν νέων τούτων μονάδων ποῦ ἐνεφανίσθησαν παραλλήλως πρὸς τὴν τοπικὴν αὐτοδιοίκησιν, θα συμπληρώσουν τὸν κύκλον τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν. Κατεβλήθη κάθε προσπάθεια, ὅπως τὰ βασικά μαθήματα συμπληρωθῶν δι' ὄλων ἐκείνων τῶν μαθημάτων, τὰ ὁποῖα θα παρασχοῦν εἰς τὸν σπουδαστὴν τὴν δυνατότητα νὰ διαγνώσῃ ἐν τῷ συνόλῳ του τὸν κοινωνικὸν βίον, νὰ διαπιστώσῃ τὴν κοινωνικὴν μορφήν τῆς κοινωνικῆς συμβιώσεως και οὕτω νὰ εἶναι εἰς θέσιν ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ἑλληνικῆς πραγματικότητος νὰ προσδιορίσῃ τοὺς νόμους διὰ τὴν ἀδιατάρακτον κοινωνικὴν ζωὴν. Ἐλπίζομεν, ὅτι διὰ τῆς ἐνημερώσεως εἰς τοὺς κλάδους, τοὺς ὁποίους σὰς ἀνέφερα, θα ἔχωμεν ἕνα ὀλοκληρωμένον, ἕνα πλήρη κοινωνικὸν λειτουργόν, ὅστις θα εἶναι οὐχὶ μόνον πλέον ἄριστος ἐφαρμοστὴς τῶν κοινωνικῶν νόμων, ἀλλὰ και ἄριστος δέκτης και μετασχηματιστὴς τῶν σημειουμένων κοινωνικῶν ἐξελίξεων.

Πέραν τοῦ διδακτικοῦ σκοποῦ, τὸ κέντρον θα προχωρήσῃ και εἰς τὴν ἔρευναν κοινωνικῶν προβλημάτων, ἀπολύτως ἀντικειμενικῶς, μακρὰν οἰουδήποτε ἐπηρεασμοῦ ἐκ πολιτικῶν η ταξικῶν λόγων, με τὴν βοήθειαν θεβαίως τῶν ἀρμοδίων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, κατ' ἐσχέρην τῆς τόσον λαμπρῶς λειτουργούσης στατιστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ κράτους και τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων. Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν, με ποῖα ἀτελῆ μέσα ἐξεκίνησε πρὸ 100 ἐτῶν ὁ πατὴρ ἡ μάλλον ὁ ἀνάδοχος τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς W. Rhiell και τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπείρως σήμερον μεγαλύτερα με τὰς προόδους τῆς στατιστικῆς ἐπιστήμης. Αἱ ἔρευναί, ὅπως εἶναι φυσικόν, θ' ἀρχίσουν ἀπὸ τὰ θέματα, ἅτινα ἐμφανίζουν τὰς μικροτέρας δυσκολίας και σὺν τῷ χρόνῳ ἀποκτωμένης και τῆς ἀπαιτουμένης πείρας θα προχωρήσωμεν εἰς συνθετώτερα και πολυπλοκώτερα θέματα. Τοιαῦτα θέματα ἅτινα θα ἐξετάσῃ σὺν τῷ χρόνῳ τὸ κέντρον θα ἡδύνατο τις νὰ ἀναφέρῃ ἀπὸ τοῦδε τὴν θέσιν τῶν ἀγροτικῶν και μεταλλευτικῶν ἐργατῶν, τοῦ οἰκοσίτου προσωπικοῦ, τῶν κατ' οἶκον ἐργαζομένων, τὰ κοινωνικὰ μέτρα τῶν ἐργοδοτῶν, τὴν κοινωνικὴν μορφήν τῆς ἐπιχειρήσεως, τὸν ὑπερεπαγγελματισμόν, τὸν κοινωνικὸν παρασιτισμόν, τὰς κοινωνικὰς συνεπείας τῆς παραγωγικότητος, τὰ κοινωνικὰ θάρη, τὴν ἐπαγγελματικὴν κατοχύρωσιν, τὰς λαογραφικὰς ἐκδηλώσεις διὰ τὴν ἐργασίαν κλπ. Ὑπάρχει και πλῆθος ἄλλων θεμά-

των, τὰ ὁποῖα ἀναμένουν τὴν μελέτην των ὑπὸ τὸ φῶς τῆς συγχρόνου ἐπιστημονικῆς μεθοδολογίας καὶ τὴν ἐπίδρασιν τῆς νεωτέρας τεχνικῆς καὶ κοινωνικῆς προόδου. Μὲ τοιαύτην προοπτικὴν καὶ φιλοδοξίαν ἀρχίζει τὴν λειτουργίαν τοῦ Κέντρου τῶν Κοινωνικῶν Σπουδῶν.

Δὲν ἀρκεῖ εἰς μίαν χώραν νὰ ὑπάρχη πλοῦτος ἢ θαυμαστὴ τεχνικὴ πρόοδος, ἂν ὅλα αὐτὰ δὲν χρησιμοποιοῦνται διὰ νὰ εἶναι ὀρειότερη ἢ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἂν ὅλα αὐτὰ δὲν συντελοῦν, ὅπως ὁ ἀνθρώπος ζῆ πραγματικῶς μὲ ἀνθρωπιὰν μέσα εἰς μίαν κοινωνίαν τοῦ ὑπόσχεται ὄχι μόνον τὴν ἱκανοποίησιν τῶν βιοτικῶν ἀναγκῶν ἀλλὰ καὶ ὅλων ἐκείνων τῶν ἀνωτέρων ἠθικῶν ἐπιδιώξεων, ποὺ θέτουν τὸν ἀνθρώπον ἐπὶ κεφαλῆς τῆς δημιουργίας. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς προσωπικότητος ἀποτελεῖ κατὰ τὸν Γκαίτε ὄχι μόνον τὴν ὑψίστην ἀξίωσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑψίστην εὐτυχίαν τῶν ἀνθρώπων. Μόνον ὅταν θὰ ὑπάρξῃ ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς προσωπικότητος ἐπὶ τῇ θάσει τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, τῆς ὁποίας τὸν τελειότερον ὄρισμόν ἔδωκεν Ἕλληνας φιλόσοφος κατὰ τρόπον ἀνυπερβλητόν, ὁ Ἀριστοτέλης, καὶ συνεπλήρωσεν ὁ Χριστιανισμὸς μὲ τὸ μέγα κήρυγμα τῆς ἀγάπης, τότε πλέον δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι πράγματι ἀξίζει ἡ ζωὴ καὶ ὁ ἀνθρώπος. Νὰ εἴσθε ὑπερήφανοι, ὅτι ἐτάχθητε νὰ θητεύσετε εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἰδανικοῦ καὶ καταβάλετε κάθε προσπάθειαν νὰ φανήτε ἀντάξιοι τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς κοινωνικῆς ἀποστολῆς.

ΧΡ. Ν. ΑΓΑΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΕΝΤΡΟΝ
ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

(Business and Public Administration)

Θά λειτουργήσῃ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἐκπαιδευτικοῦ
ἔτους 1958/1959 ὡς αὐτοδιοίκητον ἐσωσχολικὸν
ἴδρυμα τῆς Σχολῆς, παραλλήλως καὶ ἀνεξαρτήτως
τῶν λοιπῶν ἐκπαιδευτικῶν κέντρων τῆς Α.Σ.Β.Σ.
Ἀνάπτυξις κατὰ πλάτος καὶ διερεύνησις κατὰ
βάθος ὄλων τῶν ὀργανωτικῶν, διοικητικῶν, λο-
γιστικῶν, καὶ διαχειριστικῶν προβλημάτων, βάσει
τῶν τελευταίων δεδομένων τῆς Ἐπιστήμης καὶ
τῆς Πρακτικῆς ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ.

Πρόεδρος
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Διευθυντὴς Σπουδῶν
ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΧΟΥ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. Ρ. ΑΓΑΘΟΚΛΗ

Κυρία Υπουργός, κ. Υπουργέ, κ. Πρόεδρε, Κυρίες και Κύριοι.

Ο Τουρισμός ήρχισε ως μία ευχάριστη άσχολία, έξιελίχθη σέ έπιχείρησιν και τείνει νά πολιτογραφηθῆ ως ένα από τά δικαιώματα του ανθρώπου. Είναι τόσο μεγάλο αυτό τó κίνημα τó όποϊον γίνεται σέ όλες τις χῳρες του κόσμου και τόσο συνέχει, συγκινεί και άποτελεί άντικείμενον μελέτης και όργανώσεως, ώστε ή λέξις κίνημα τήν όποϊαν μεταχειρίστηκα αυτήν τήν στιγμήν δέν υπερβάλλει καθόλου τά πράγματα. Όσοι έχουν τήν ευκαιρίαν νά έπικοινωνούν από κοντά με ομάδας ανθρώπων, ιδίως σέ συνέδρια, στά όποϊα άντιπροσωπεύονται πολλές χῳρες, για νά μήν πῶ

όλες οι χῳρες, βλέπουν τόσο αυτό τó θέμα, πού έδῳ και λίγα χρόνια ή μάλλον από τόν πόλεμο κι' έδῳ συγκινοῦσε πάρα πολύ λίγες χῳρες, τώρα κατέλαθε και τις έξη Ήπειρους, διότι οι πέντε αύξήθηκαν σέ μια έκτην Ήπειρο και όλοι συναγωνίζονται πῳς θά όργανώσουν τόν Τουρισμόν με καινούριες βάσεις, πού άπαιτοῦν τήν άνατροπήν τῶν προϋποθέσεων πού ίσχυαν έως τώρα και πῳς οι χῳρες πού για πρώτη φορά άσχολοῦνται με τόν τουρισμόν θά μπορέσουν με όλματα νά φθάσουν στό σημείο εκείνο τó όποϊο οι άλλοι έχουν ήδη φθάσει. Θά σάς άναφέρω δύο παραδείγματα για νά δείτε πῳς μία χῳρα με πάρα πολύ μεγάλην όργανώσιν και άνεπτυγμένη τεχνικήν και μία άλλη υπανάπτυκτη αλλά από τις πιο σπουδαίες, πού έχουν όμως δυνατότητες έξελίξεως, άντιμετωπίζουν τó ίδιο θέμα από διαφορετική σκοπία. Τό 1955, στό έτήσιο συνέδριο του Τουρισμού, πού έγινε στις Ίνδιες, ό Άμερικανός άντιπρόσωπος άνέφερε τήν

λάδα ως υπόδειγμα ραγδαίας τουριστικής εξέλιξεως, απαντώντας εις τὸν Ἴνδο ἀντιπρόσωπο, ὁ ὁποῖος παρουσίασε ἀποτελέσματα ἐλάχιστα, σὲ μιά χώρα ἢ ὁποία ἔχει 280.000.000 πληθυσμὸν καὶ ἀπειρα, σὲ δυνατότητες οικονομικές, προσέθεσε δὲ πῶς ὑπάρχει μιά χώρα, ἢ Ἑλλάς, ἢ ὁποία μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἔχει κάνει θαύματα ἐντὸς 3-4 χρόνων καὶ παρεκάλεσε τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀναπτύξῃ τὸ σχετικὸν θέμα. Τὴν ἄλλη ἡμέρα ὄλες οἱ ἐφημερίδες τὸ ἐσχολίαζαν καὶ τὸ βράδυ εἰς τὴν δεξιῶσιν πού ἐδόθη, ὅταν μὲ παρουσίασαν ὡς ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας (ὁ ὁποῖος εἶναι δικηγόρος, πολὺ καλλιεργημένος ἄνθρωπος καὶ μαζί μὲ τὸν Νεχρού ἕνας ἀπὸ ἐκείνους πού ἐπλαιώσαν τὸν Γκάντι), μὲ παρεκάλεσε νὰ τοῦ ἐξηγήσω μερικά πράγματα σχετικά μὲ ὅσα εἶχε διαβάσει στὶς ἐφημερίδες, καὶ ὅταν τοῦ ἐξήγησα μοῦ λέει: βλέπω ὅτι οἱ εὐρωπαϊκοὶ λαοὶ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὸν τουρισμὸ μόνον γιὰ τὴν συγκέντρωσιν συναλλάγματος, αὐτὸ εἶναι κάτι πού ἡμᾶς ποτέ δὲν μᾶς ἀπησχόλησε γιὰτί ἡμεῖς εἴμεθα χώρα ἐξαγωγική, ἀπὸ τίς συζητήσεις ὅμως πού παρηκολούθησα, εἶδα ὅτι ὑπάρχουν πολλοὶ τομεῖς στοὺς ὁποίους ὁ τουρισμὸς μπορεῖ νὰ δώσῃ σπουδαία ἀποτελέσματα· κυρίως ἡμᾶς μᾶς ἐνδιαφέρει νὰ μᾶς γνωρίσετε καὶ νὰ σᾶς γνωρίσωμεν καὶ ἔχω τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ Πρόεδρος μας θὰ θάλῃ πλέον εἰς τὸ πρόγραμμα τὴν σοβαρὰν ἀντιμετώπισιν τοῦ Τουρισμοῦ.

Φέτος εἰς τὴν Ἀμερικὴν, εἰς τὸ ἐτήσιον Συνέδριον, πού ἔγινε εἰς τὴν Οὐάσιγκτον, ἕνας δημοσιογράφος τῆς μεγαλειώδους ἐφημερίδος τῆς Οὐάσιγκτον μᾶς ἐξήγησε συνεντεύξεις: Πῶς εἶναι δυνατόν ἢ Ἀμερικὴ νὰ προσελκύσῃ Εὐρωπαϊκοὺς τουρίστας; Εἶναι περίεργον, ἀπάντησα, νὰ συζητεῖται γιὰ τὴν Ἀμερικὴ τὸ ἴδιον θέμα· τί σᾶς ἐνδιαφέρουν οἱ τουρίστες ἐσᾶς; ἐσεῖς δὲν ἔχετε ἀνάγκη ἀπὸ συνάλλαγμα! Naί, μοῦ ἀπάντησε· ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον θέλομε εἶναι ν' αὐξηθῇ ὅσο εἶναι δυνατόν ὁ κύκλος ἐργασιῶν ἀπὸ τὸ ὁποῖον μένει πάντα ἕνα κέρδος εἰς τὴν χώραν. Μὲ αὐτὸ θέλω νὰ σᾶς ἀποδείξω πῶς χῶρες ἐντελῶς διαφορετικῶς ἀντιμετωπίζουν τὸ ἴδιον θέμα καὶ ποῖο εἶναι τὸ μέγιστον ἐνδιαφέρον τῆς καθεμιάς. Γιὰ μᾶς, γιὰ τὸν τόπον μας, γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς μιά ἀνακάλυψις ἢ δυνατότητα τῆς ἐξυπηρησεῶς μας ἀπὸ τὸν Τουρισμὸ. Πρῶτα-πρῶτα ὁ τουρισμὸς ἐξυπηρετεῖ τὰς συναλλαγματικὰς μας ἀνάγκας καὶ γενικώτερα προβάλλει τὴν χώραν μας εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐξυπηρετεῖ ὅμως ἐπίσης τὰς δημογραφικὰς καὶ τόσας ἄλλας ἀνάγκας μας, διότι δὲν νομίζω ὅτι ὑπάρχει τομεὺς εἰς τὸν ὅποιον μποροῦν νὰ χρησιμοποιηθοῦν νέοι μὲ ὀλίγη μόρφωσις καὶ χωρὶς κεφάλαια. Φαντασθῆτε μιά τουριστικὴ ὀργάνωσις ἢ ὁποία θὰ ἐκτείνεται ρωμαλέα σὲ ὅλη τὴν χώρα, πῶς μπορεῖ νὰ ἀπορροφήσῃ νέους καὶ κυρίως αὐτοὺς πού δὲν ἔχομε πού νὰ τοὺς προσανατολίσωμε καὶ πῶς νὰ τοὺς διαθέσωμε.

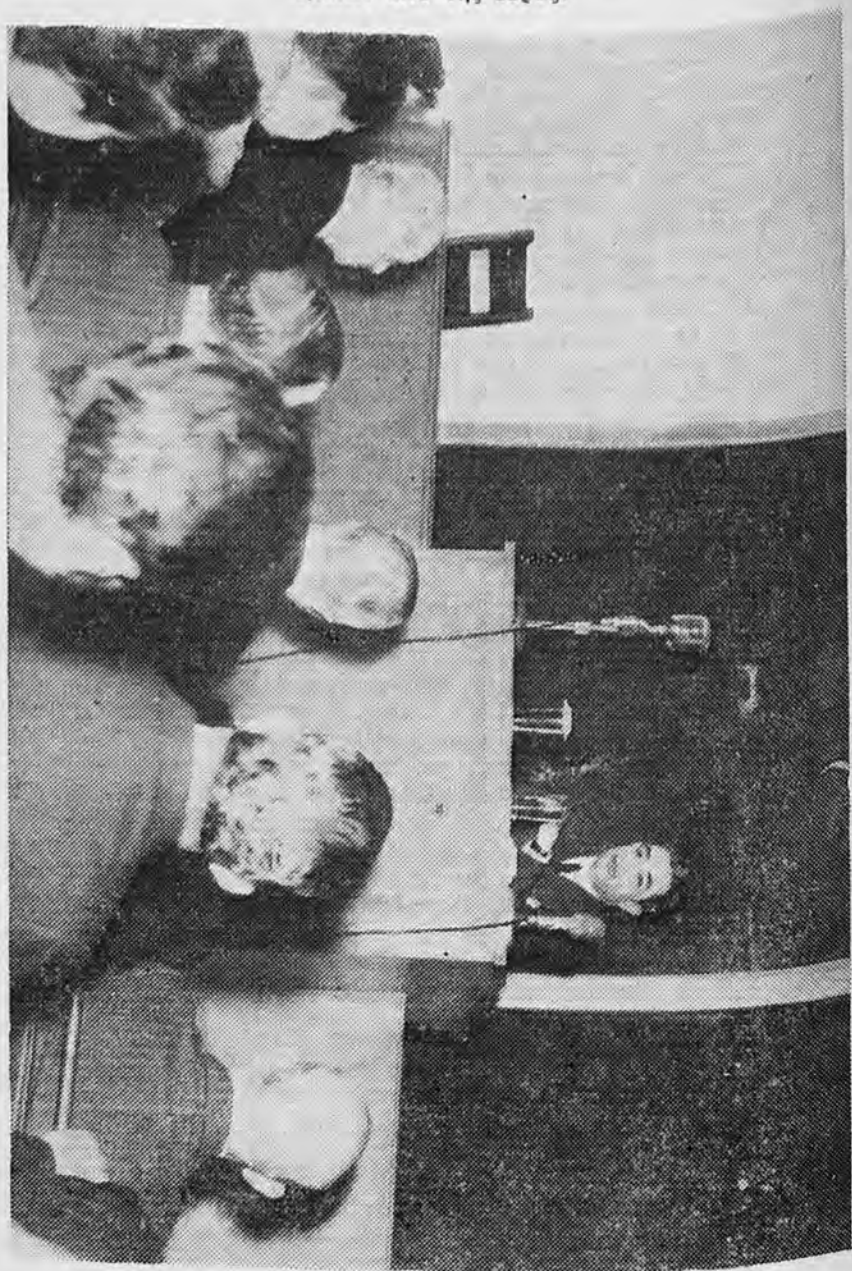
Ἐλπίζω ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς θὰ ἀναφέρῃ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ραγδαίας τουριστικῆς μας ἐξελίξεως. Ἐγὼ δὲ εὐρίσκομαι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ σᾶς πληροφωρήσω ὅτι παντοῦ ἢ Ἑλλάς σχολιάζεται ὡς υπόδειγμα ταχυτάτων ἀποτελεσμάτων. Εὐτυχῶς ἢ Κυβερνήσις δείχνει ὅτι θέλει νὰ τοποθετήσῃ τὸν Τουρισμὸν εἰς πρέπουσαν θέσιν καὶ νὰ τὸν θεωρήσῃ, ἂν ὄχι κύριον τομεᾶ, ὅπως θὰ ἐπιθυμοῦσε ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς, πού ἀσχολεῖται μὲ τὸν Τουρισμὸν καὶ κρίνει κάπως ὑποκειμενικὰ τὰ πράγματα, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ὡς ἕνα ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους τομεῖς, ὅπως ἀνέφερε καὶ ὁ φίλος μου κύριος Σημαντήρας. Τότε βεβαίως τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ μποροῦν νὰ πραγματοποιηθοῦν σὲ χρόνον πολὺ μικρότερον τῆς δεκαετίας. Ἐνα χελι-

δόνι, όμως, δέν φέρνει τήν άνοιξη και ένας οργανισμός, φορεός τής τουριστικής πολιτικής τής χώρας, δέν είναι αρκετός νά καλύψη όλες τίς ανάγκες. Οί ανάγκες είναι πελώριες, τά προβλήματα είναι τεράστια, είναι τόσα ώστε δέν θά έπρεπε νά χαρακτηρίζεται ως έπιστήμη το έργο τής αντιμετώπισης και τής έξευρέσεως λύσεως, αλλά περισσότερο ως τέχνη, τέχνη διότι τά προβλήματα είναι ρευστά, και επειδή διαρκώς αλλάζουν ή τέχνη αυτή έμφανίζεται διαφορετικά από τόπο σέ τόπο και από χρόνο σέ χρόνο, περιέχει όμως πάντα ένα στοιχείο σπουδαίο, ύποκειμενικό και ψυχολογικό, και είναι τεράστιο πράγμα, νά μπορεί κάθε φορά νά δίδη τήν πρεπουσαν λύσιν εκείνος ο οποίος άσχολείται με οίανδήποτε τουριστικήν εκδήλωσιν. "Ολοι οί άσχολούμενοι με τόν τουρισμόν, όπουδήποτε είναι τοποθετημένοι πρέπει νά έμποτισθοϋν από τουριστικήν συνείδησιν, από τουριστικόν πνεϋμα. Δι' αυτό κάθε πράγμα τό όποιον βοηθεί εις τήν καλλιέργειαν τών τουριστικών γνώσεων, τήν οικονομικήν αντιμετώπισιν και τόν ψυχολογικόν χειρισμόν τών θεμάτων εις τά όποια καλείται κάθε ένας είτε έργω είτε λόγω νά δράση, είτε βοηθεί τήν ανάπτυξιν, τήν μελέτην ή τόν πολλαπλασιασμόν τών προσώπων τά όποια μπορούν νά βοηθήσουν εις τό έργο αυτό, συντελεί άφαντάστως εις τήν ανάπτυξιν του Τουρισμού. Δι' αυτό ο Έλληνικός Όργανισμός Τουριστικών Σπουδών έσκέφθη, κατέστρωσε πρόγραμμα και εύρηκε τά κατάλληλα πρόσωπα τά όποια θά συγκεντρώσουν στοιχεία και θά διδάξουν τό ανθρώπινο υλικό τό όποιο όταν θά θγαίνη από τήν κυψέλην αυτήν θά αποτελή μεγάλην συμβολήν και διά τόν Όργανισμόν Τουρισμού και δι' όλα τά παρακλάδια του και τούς διάφορους οικονομικούς οργανισμούς οί όποιοι εύρίσκονται εις τήν σφαίραν του εμπορίου και τής Τουριστικής έκμεταλλεύσεως.

"Ετσι θά μπορέσωμε όλοι, ακολουθώντας τό παράδειγμα τής Κυβερνήσεως, ή όποια πρό όλίγων μόλις έβδομάδων έξήγγειλε πρόγραμμα πλησιάζον τήν ιδικήν μας προοπτικήν, νά αξιοποιήση τάς θυσίας τών Έλλήνων φορολογουμένων όσον τό δυνατόν καλλίτερον.

Τελειώνων έπαναλαμβάνω τά θερμά μου συγχαρητήρια πρós τήν Αιωτάτην Βιομηχανικήν Σχολήν και ίδια πρós τό Κέντρον Τουριστικών Μελετών αυτής. με τήν έλπίδα ότι τό αποτέλεσμα θά είναι εκείνο τό όποιον έπιθυμείτε και τό όποιον όλοι όραματίσθημεν.

Ο τ 'Υπουργός τῆς Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Κωνσταντῖνος Τσάτσος
ὁμιλῶν ἀπὸ τῆς ἔδρας.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΣΑΤΣΟΥ

Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν τελεῖ σήμερον δύο ἐγκαίνια, τὰ ἐγκαίνια τοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν καὶ τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν. Πρόκειται διὰ μίαν τολμηρὰν καὶ ὠραίαν πρωτοβουλίαν διὰ τὴν ὁποίαν ὅλοι αἰσθανόμεθα ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν διότι ἀναμφισβητήτως πληροῖ κάποιον κενόν, κενὸν τὸ ὁποῖον ὅλοι αἰσθανόμεθα καὶ τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς ζημιώνει τὴν ὅλην ἐξέλιξιν τῶν ζητημάτων εἰς τὸν τόπον μας. Εἰς τῶν ἀξιοτίμων προλαησάντων, ὁ ὁποῖος ἔθιξε κυρίως τὸ θέμα τοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν, ἐτόνισε τὴν ἀπουσίαν ἐν

Ἑλλάδι Κέντρου ὅπου γίνονται ἔρευναι ὑπὸ πρῖσμα κοινωνικόν. Αὐτὸ εἶναι ἀληθές εἴτε διότι μᾶς καταλαμβάνει ἡ μᾶς κατέχει ἀκόμη ἐκ παραδόσεως ἕνας ἄκρατος νομικισμὸς, εἴτε διότι ἀνεπτύξαμεν μίαν καθαρὰν οικονομικὴν ἐπιστήμην, ἀλλὰ μέσα σὲ ὄρια ἀρκετὰ στενὰ ὥστε νὰ μὴ συνδέεται πάντοτε μὲ τὰ εὐρύτερα καὶ γενικώτερα προβλήματα, τὰ κοινωνικά. Δὲν μπορέσαμε, δὲν κατωρθώσαμε νὰ δημιουργήσωμεν μίαν ἔρευναν οἷαν τὴν ὁραματίζεται, καθὼς βλέπω, τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν.

Εἰς ἄλλας χώρας αὐταὶ αἱ ἔρευναι εἶναι πάρα πολὺ ἀνεπτυγμέναι ἀλλὰ κατὰ διαφόρους τρόπους, κατὰ ἕνα ἐντόνως ἐμπορικὸν καὶ θετικιστικὸν τρόπον εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ κατὰ ἕνα ἐντόνως θεωρητικὸν τρόπον εἰς τὴν Γερμανίαν. Ἐγὼ συνδεθεὶς μᾶλλον μὲ τὴν Γερμανικὴν παράδοσιν, ἠγάλωσα χρόνια τῆς ζωῆς μου εἰς τὸ ν' ἀσχολοῦ-

μαι με τὰ μεθοδολογικά προβλήματα τῶν Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν, χωρὶς νὰ ἐξετάζω αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ τὰ κοινωνικά προβλήματα. Ἀντιστρόφως εἰς τὰς Η.Π.Α. καὶ εἰς τὸν Ἀγγλοσαξωνικὸν κόσμον ἔγινε μιὰ ἄμεσος ἔρευνα τῆς οὐσίας τῶν φαινομένων. Ἀλλὰ ἐπειδὴ τὰ φαινόμενα αὐτὰ εἶναι πολλὰ καὶ ποικίλα καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀνάγκη τῶν ἐπιμέρους προβλημάτων εἰς γενικὰς ἀρχάς, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ σκέπτεσθαι, εἶναι κατ' ἐξοχὴν δύσκολος, δὲν ἠδυνήθησαν οἱ ἐπιστήμονες νὰ καταλήξουν εἰς γενικὰς θεωρητικὰς ἀρχάς, εἰς γενικὰς ἐννοίας καὶ ἔτσι ἡ κοινωνικὴ ἐπιστῆμη ἐχώλαινε καὶ εἰς τὰς δύο αὐτῆς ἐκδηλώσεις. Νομίζω ὅτι ἀκόμη καὶ σήμερον συνεχίζεται αὐτὴ ἡ ἀδυναμία. Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγάλο πρόβλημα τῶν Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν, καὶ δι' αὐτὸ σταματοῦσαν οἱ θεωρητικοὶ εἰς τὸ πρόβλημα ἐάν ὑπάρχη κοινωνικὴ ἐπιστῆμη, καὶ δι' αὐτὸ σταματοῦσαν οἱ θεωρητικοὶ εἰς τὸ πρόβλημα ἐάν ὑπάρχη κοινωνιολογία, ὡς ἐπιστῆμη, ἢ ὑπάρχῃ ἕνα συνονθύλευμα ποικίλων γνώσεων πού δὲν ἔχουν ὀργανικὴν ἐσωτερικὴν ἐνότητα, ἐνῶ οἱ ἄλλοι οἱ πρακτικοὶ ἀφωσιώνοντο εἰς τὰ γεγονότα ἀλλὰ ὅταν ἐτελείωναν εἶχαν ἀπειρίαν γνώσεων, ἀπὸ τὰς ὁποίας ὅμως πολὺ συχνὰ δὲν προέκυπταν γενικὰ νοήματα, γενικαὶ ἀρχαί, δηλαδὴ δὲν προέκυπτε ἐπιστημονικὴ γνώσις, κατὰ τὴν ἐννοίαν κατὰ τὴν ὁποίαν ἔμεῖς οἱ Εὐρωπαῖοι, τοῦλάχιστον, ἀντιλαμβανόμεθα τὴν Ἐπιστῆμην. Ἐνώπιον αὐτῶν τῶν μεγάλων δυσκολιῶν ἀποτελεῖ ἕνα ὠραῖον τόλμημα νὰ κάμωμεν ἕνα Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ εὐχομαι καὶ ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ περριπέσωμεν εἰς τὴν ἀδυναμίαν νὰ συζητοῦμεν διαρκῶς μεθοδολογικά προβλήματα. Περαιτέρω ὅτι δὲν θὰ πελαγοδρομήσωμεν εἰς τὴν ἀπειρίαν τῶν θεμάτων, πού λέγονται κοινωνικά προβλήματα. Ὅλα τὰ προβλήματα εἶναι ἀπὸ σκοπιᾶς τινὸς κοινωνικά προβλήματα καὶ θὰ πρέπει συνεχῶς νὰ κάμωμεν ἐπιλογὴν ἀπλῶν θεμάτων συναπτομένων μετὰ τὴν ἐλληνικὴν πραγματικότητα καὶ ξεκινώντας ἀπὸ ἐκεῖ ἀργότερα θὰ προχωρήσωμεν ἴσως εἰς τολμηρότερα καὶ γενικώτερα προβλήματα. Ἡ ὑπηρεσία τὴν ὁποίαν δύναται νὰ προσφέρῃ τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν, ἐάν ἀκολουθήσῃ αὐτὴν τὴν μετριοπαθῆ, τὴν ὀλιγαρκῆ, ὡς εἶπαμεν, πορείαν, θὰ εἶναι μεγάλη, πολὺ μεγάλη, καὶ ἐπομένως πιστεύω ὅτι ὁ ἐξερχόμενος ἀπὸ τὴν Σχολὴν μαθητὴς θὰ ἀποτελέσῃ στέλεχος χρήσιμον εἰς πολλοὺς τομεῖς, ὅπου ἡ ἀπλὴ οἰκονομικὴ γνώσις δὲν ἀρκεῖ ἢ δὲν χρειάζεται καὶ ὅπου νομικὴ γνώσις κάποτε βλάπτει.

Διὰ τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Σπουδῶν, αὐτὸ τολμῶ νὰ εἶπω, καὶ ὄχι διότι εἶμαι αὐτὸν τὴν στιγμήν ἀνομόδιος διὰ

τὸ θέμα τοῦτο, ὅτι εἶναι πράγματι πολὺ κοντὰ εἰς τὰ πρά-
 γματα καὶ πληροὶ μίαν ἄμεσον καὶ ἐπείγουσαν ἀνάγκην τῆς
 ἑλληνικῆς πραγματικότητος. Χρειαζόμεθα στελέχη δι' ὄλους
 τοὺς Τουριστικοὺς τομεῖς. Ἀναμφισβητήτως καὶ τὸ γεγονός
 ὅτι μᾶς παρέχεται ἡ ἐλπίς ὅτι ἀπὸ τὸ Κέντρον τὸ ὁποῖον
 αὐτὴν τὴν στιγμήν ἐγκαινιάζομεν θὰ προέλθουν σιελέχη
 ἱκανὰ νὰ καλύψουν θέσεις εἰς τουριστικοὺς ὀργανισμοὺς, εἰς
 ὀργανισμοὺς δημοσίου Δικαίου, εἰς τὸν τομέα δηλαδὴ τὸν
 Κρατικόν, τῆς τουριστικῆς προσπάθειάς καὶ εἰς τὸν τομέα
 τὸν ἰδιωτικόν, αὐτὸ τὸ γεγονός ἀποτελεῖ πράγματι μίαν
 ἐξαιρετικῶς εὐοίωνον ἀρχὴν διὰ τὸ ξεκίνημα τὸ τουριστικόν,
 ποὺ γίνεται εἰς ὄλους τοὺς τομεῖς τῆς χώρας αὐτὴν τὴν
 στιγμήν Ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι ὕστερα ἀπὸ τὰς περιπετείας
 τῶν πολέμων τὰς ὁποίας εἶχεν ἡ Ἑλλάς μέχρι πρό ὀλίγων
 ἔτων ἦλθε καὶ ἡ ὥρα τοῦ ἑλληνικοῦ τουρισμοῦ. Τὸ ὅτι ὁ
 τουρισμὸς εἶναι σημαίνουσα δύναμις δὲν χρειάζεται ν' ἀνα-
 πτυχθῆ, εἴμεθα ὄλοι σύμφωνοι περὶ αὐτοῦ. Δύο πράγματα
 πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολήσουν διὰ νὰ γίνῃ μία τοιαύτη
 προσπάθεια, μία τοιαύτη ἐπιχειρήσις μεγάλη. Διότι τῇ ἀλή-
 θείᾳ τί εἶναι ὁ τουρισμὸς; Εἶναι βιομηχανία ξένων, ἀλλὰ
 ἐνῶ αἱ ἄλλαι βιομηχαναί εἶναι κλεισμέναι εἰς τέσσαρας
 τοίχους τοῦ ἐργοστασίου, ὅπου ἔχει τὰς μηχανὰς καὶ παρά-
 γει τὰ προϊόντα του, αὐτὴ ἡ βιομηχανία, ὡς ἐργοστάσιον,
 ἔχει τὸ ἑλληνικὸν στερέωμα, τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας, ὅλην
 τὴν Ἑλλάδα καὶ ὄλους τοὺς κατοίκους της. Εἶναι ἓνα ἐργο-
 στάσιον τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται εἰς ὀλόκληρον τὴν χώραν καὶ
 πέραν ἀπὸ τὴν χώραν. Διὰ νὰ μπορέσωμε νὰ κινήσωμεν
 μίαν τέτοιαν ἐπιχειρήσιν τὸ πρῶτον ποὺ πρέπει νὰ ἔχωμεν
 εἶναι ἓνα πρόγραμμα, ἓνα πρόγραμμα τὸ ὁποῖον ἐσωτερι-
 κῶς νὰ ἔχη πλήρη διάρθρωσιν ἀλλὰ καὶ τὸ ὁποῖον νὰ συν-
 ἀπτεται μὲ ὄλα τὰ ἄλλα προγράμματα τὰ οἰκονομικά. τὰ
 πολιτικά, τὰ κοινωνικά τῆς πολιτείας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ
 ἐντάσσεται τὸ τουριστικὸν πρόγραμμα χωρὶς ἀντιφάσεις
 μετὰ εἰς τὸ σύνολον τοῦ κρατικοῦ προγραμματισμοῦ. Ὑπο-
 στηρίζεται ὅτι πρέπει αὐτὸ τὸ πρόγραμμα νὰ εἶναι μακρό-
 πνοον καὶ αὐτὸ βέβαια δὲν εἶναι μίᾳ πολὺ πρωτότυπος ἰδέα.
 Ὅλα τὰ προγράμματα πρέπει νὰ εἶναι μακρόπνοα. Ὅσο
 μεγαλύτερον καὶ εὐρύτερον καὶ μακρόπνοον εἶναι τὸ πρό-
 γραμμα, τόσο τὸ καλλίτερον ἀλλὰ σ' ἓναν τόπον ὅπου
 ἐπείγει ἡ πραγματοποίησις πρέπει οἱ προγραμματισμοὶ νὰ
 ἔχουν κάποια δυνατότητα προσγειώσεως ταχυτέραν, καὶ
 διὰ τοῦτο νομίζω ἓνας προγραμματισμὸς μετρίων χρονικῶν
 ὀρίων εἶναι ἀρκετὸς ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐφ' ὅσον μάλιστα εἰς
 τὴν χώραν αὐτὴν, ἀκόμη, γενικῶς, τὸ προγραμματικῶς σκέ-
 πτεσθαι μόλις τώρα ἀρχίζει νὰ δημιουργηθῆ εἰς τὰς συνει-

δήσεις είτε τῶν κυβερνώντων είτε τῶν διδασκόντων είτε τῶν ἐκτελούντων.

Τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Σπουδῶν ἔχει νομίζω πρότι-
στον χρέος νὰ ἀσχοληθῆ με τὸν τουριστικὸν προγραμματι-
σμόν, νὰ θέσῃ εἰς ἑαυτὸ τὸ ἐρώτημα τὸ ὁποῖον ἔχει ἀναγ-
κασθῆ νὰ θέσῃ εἰς ἑαυτὴν ἡ πολιτεία καὶ νὰ πῆ «Ἐὰν ἐγὼ
ἦμουν Κράτος πῶς θὰ ὀργάνωνα τὸν ἑλληνικὸν τουρισμόν;
τί θὰ ἐπέδιδκα;» ποῖα θὰ ἦσαν τὰ κύρια σημεῖα τὰ ὁποῖα
θὰ με ἀπησχόλουν, ποῦ θὰ ἔριχνα τὰ περισσότερα χρήματα;
ποῦ θὰ ἔκανα τὴν μεγαλυτέραν προσπάθειαν; Αὐτὸ προ-
ϋποθέτει μίαν ἐμπειρίαν, προϋποθέτει οἰκονομικὰς γνώσεις,
προϋποθέτει κοινωνικὰς γνώσεις, προϋποθέτει ποικίλλαν
ἄλλων ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων. Ἐχει ὁ τουρισμὸς τὸ
πλεονέκτημα καὶ τὸ μειονέκτημα νὰ ζητῆ ἀπὸ τὸν θεραπεύ-
οντα αὐτὸν ὄχι γνώσεις εἰδικὰς αἱ ὁποῖαι ἀποκτῶνται εἰς
μίαν εἰδικὴν Σχολὴν ἀλλὰ ποικίλας γνώσεις τὰς ὁποίας
ἀντλεῖ συνήθως ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ὅλας τὰς ἐπιστήμας καὶ
ἀπὸ ὅλας τὰς Σχολὰς τὰς Πανεπιστημιακὰς ἢ τὰς Ἀκαδη-
μαϊκὰς. Δι' αὐτὸ καὶ ὀρθῶς ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανι-
κῶν Σπουδῶν κάνει συγκερασμόν. Παίρνει ἀπὸ ὅλας τὰς
ἐπιστήμας καὶ ἀπὸ τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν καὶ ἀπὸ τὴν
Νομικὴν Σχολὴν καὶ ἀπὸ τὰς Οἰκονομικὰς ἐπιστήμας, παίρ-
νει καὶ ἀπὸ τὰ Τεχνικὰ, παίρνει ὅλα ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα τῶν
γνώσεων ποῦ εἶναι τὰ πλέον ἀπαραίτητα διὰ νὰ ἀποκτήσῃ
κάνεις μίαν ἀρτιωτέραν ἢ μίαν ὅσον τὸ δυνατόν στερεωτέ-
ραν τουριστικὴν μόρφωσιν, αὐτὸ εἶναι ἤδη ἡ πρώτη ἐπιτυχία
τῆς προσπάθειας. Ἡ καλὴ ἐπιλογή τῶν γνώσεων, αἱ ὁποῖαι
πρέπει ὅλοι νὰ συγκεντρωθοῦν εἰς ἕνα ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος
δὲν θὰ εἶναι οὔτε οἰκονομολόγος διότι δὲν θὰ ξέρῃ πλή-
ρως τὴν οἰκονομικὴν ἐπιστήμην, οὔτε νομικὸς διότι δὲν θὰ
ξέρῃ ἄρτια νομικὰ, οὔτε κοινωνιολόγος διότι δὲν θὰ ξέρῃ
κοινωνιολογικὴν ἐπιστήμην, θὰ ξέρῃ ἀπ' ὅλα αὐτὰ τόσα ὅσα
χρειάζονται διὰ νὰ γίνῃ ἕνας καλὸς ἐργάτης εἰς τὸν κλά-
δον τοῦ τουρισμοῦ. Αὐτὸ εἶναι πολὺ σπουδαῖο, ἀλλὰ παράλ-
ληλα βέβαια θὰ μπορῆ ἢ ἰδίᾳ Σχολῇ, τὸ διδάσκον προσωπι-
κόν, νὰ ἐκπονήσῃ ἕνα πρόγραμμα τὸ ὁποῖον νὰ διορθώσῃ
τὰ σφάλματα τοῦ προγράμματος ποῦ κάνει πολλακίς ἢ Πο-
λιτεία. Ὄρθόν θὰ ἦτο τὸ πρόγραμμα νὰ τίθεται ὑπὸ τὸν
ἔλεγχον τῆς κοινῆς γνώμης, δὲν εἶναι ἀνάγκη αὐτὸς ὁ ἔλεγ-
χος νὰ γίνεται μόνον εἰς τὸ Κοινοβούλιον πρέπει νὰ γίνε-
ται παντοῦ καὶ με σοβαρότητα καὶ ὄχι νὰ γίνεται ἀνευθύ-
τως ἀπὸ ἄτομα τὰ ὁποῖα ἴσως ἀποβλέπουν εἰς ἄλλους σκο-
ποὺς. Εὐτυχὲς εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι μπορεῖ νὰ γίνῃ μέσα
εἰς μίαν Σχολὴν ἢ ὁποῖα ἀπροκατάληπτα, ἀχρωμάτιστα
θὰ ἐρευνήσῃ τὸ θέμα τοῦ προγράμματος, τὰ ἀποτελέσματα

του οποίου θα έπηρεάσουν και θα βοηθήσουν την Πολιτείαν εις τὸ ἔργον της.

Ἄλλὰ πέραν τοῦ προγράμματος, ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ἐκτελέσωμεν τὸν προγραμματισμόν· συνεπῶς παραλλήλως θ' ἀρχίσῃ ἡ ἐκτέλεσις, διότι αἱ οἰκονομικαὶ ἀνάγκαι ἐπιτακτικὰ ἐπιβάλλουν ἀμέσως ν' ἀρχίσωμεν τὴν ἐκτέλεσιν. Ποιὸς θὰ ἐκτελέσῃ τὸ πρόγραμμα; Θὰ τὸ ἐκτελέσουν τὰ ὄργανα τὰ ὁποῖα ἀσχολοῦνται μὲ τὸν τουρισμόν, αὐτὰ εἶναι ὀλίγα ἐν συγκρίσει μὲ ὅλα ἐκεῖνα τὰ στελέχη τὰ ὁποῖα ἐργάζονται εἰς ἰδιωτικὰs ἐπιχειρήσεις διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν. Χρειαζόμεθα λοιπὸν στελέχη πολλὰ, στελέχη τὰ ὁποῖα ἀναλόγως τῆς θέσεώς των ἀνωτέραν, ἢ μέσῃν ἢ κατωτέραν, ἔχουν ἀνάγκην ἀναλόγου τουριστικῆς παιδείας. Ἄλλὰ πρέπει νὰ ἔχουν κάτι κοινὸν τὸ ὁποῖον ἐπίσης πρέπει ν' ἀπαυγάσῃ ἀπὸ αὐτὸ τὸ κέντρον. Αὐτὸ τὸ κοινὸν εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀνέφερε ἀκριβῶς πρὸ ὀλίγου καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Τουρισμοῦ, εἶναι ἡ τουριστικὴ συνείδησις. Πρέπει ν' ἀποκτηθῇ ἀπὸ ὅλους ἡ τουριστικὴ συνείδησις, ὅτι κάθε θέμα πρέπει νὰ ἐξετάζεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τέλους καὶ ἀπὸ μίαν ἀκόμη πλευρὰν ἀπὸ τὴν ὁποῖαν μέχρι τώρα δὲν ἐξετάζαμε, νὰ ἐξετάζωμεν δηλ. αὐτὸ τὸ ὁποῖον θ' ἀποφασίζωμεν καὶ ἂν ἀπὸ ἀπόψεως τουριστικῆς ὀφελῆ, ἢ δὲν ὀφελῆ ἂν ἐξυπηρετῇ ἢ δὲν ἐξυπηρετῇ. Ἀναφέρω ἕνα ἀπλὸ παράδειγμα. Ἡ ἀρχαιολογικὴ ὑπηρεσία ἐκάνοντι τὰ θέματα τῶν ἀνασκαφῶν της ἢ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου μόνον μὲ μίαν σκοπιάν, τὴν ἀρχαιολογικὴν. Ἦδη ἦλθε ἡ ὥρα κατὰ τὴν ὁποῖαν θὰ καταλάβουν καὶ οἱ ἀρχαιολόγοι ὅτι ὀφείλουν καὶ αὐτοὶ νὰ ἐξετάζουν τὸ θέμα καὶ ἀπὸ σκοπιᾶς τουριστικῆς, καὶ ὅσοι ἔχουν ἀσχοληθῇ μὲ τὸν τουρισμόν γνωρίζουν ποῖα συμκρούσεις ὑπάρχουν καὶ ποῖοι δυσκολίαι διότι ὁ τουρισμὸς μὴ ἔχων ἰδίαν ἐξουσίαν καὶ ἰδίαν ἀρμοδιότητα, ἀλλὰ ὄργανα μὲ εἰδικὰς ἀρμοδιότητας καὶ ἐξουσίας ἐν τῇ Χῶρᾳ εὐρίσκειται ἐν συνεχῇ συγκρούσει μὲ ὅλας αὐτὰς τὰς ἀρμοδιότητας, μὲ τὴν ἀστυνομίαν, μὲ τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν, μὲ τὴν ἀρχαιολογίαν, μὲ τὰ σχολεῖα κλπ.

Ἄκόμη δὲν ὑπάρχει τουριστικὴ συνείδησις. Δὲν ὑπάρχει συνείδησις ὅτι ὁ τουρισμὸς ἀποτελεῖ πλέον γενικὸν αἷτημα τῆς πολιτικῆς τῆς Χῶρας καὶ ὄχι μιᾶς κυβερνήσεως ἢ ἑνὸς κόμματος ἀλλὰ ὅλων τῶν κομμάτων καὶ ὅλων τῶν Κυβερνήσεων διότι εἶναι μία μόνιμος οἰκονομικὴ ἀνάγκη τῆς Χῶρας. Τὸ πρῶτον λοιπὸν ποῦ πρέπει νὰ κάμωμεν εἶναι νὰ δημιουργήσωμεν τουριστικὴν συνείδησιν, καὶ κατόπιν νὰ φροντίσωμεν διὰ τὴν παιδείαν ἐκείνων ποῦ ἀσχολοῦνται μὲ τὸν τουρισμόν.

Ὁ ρόλος τοῦ Κ.Τ.Μ. εἶναι σπουδαῖος διότι χρειαζό-

θήσεις είτε τῶν κυβερνῶντων είτε τῶν διδασκόντων είτε τῶν ἐκτελούντων.

Τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Σπουδῶν ἔχει νομίζω πρότι-
στον χρέος νὰ ἀσχοληθῆ μὲ τὸν τουριστικὸν προγραμματι-
σμόν, νὰ θέσῃ εἰς ἑαυτὸ τὸ ἐρώτημα τὸ ὁποῖον ἔχει ἀναγ-
κασθῆ νὰ θέσῃ εἰς ἑαυτὴν ἢ πολιτεία καὶ νὰ πῆ «Ἐὰν ἐγὼ
ἦμουν Κράτος πῶς θὰ ὀργάνωνα τὸν ἑλληνικὸν τουρισμόν;
τί θὰ ἐπέδιώκα;» ποῖα θὰ ἦσαν τὰ κύρια σημεῖα τὰ ὁποῖα
θὰ μὲ ἀπησχόλουν, ποῦ θὰ ἔριχνα τὰ περισσότερα χρήματα;
ποῦ θὰ ἔκανα τὴν μεγαλυτέραν προσπάθειαν; Αὐτὸ προ-
ϋποθέτει μίαν ἐμπειρίαν, προϋποθέτει οἰκονομικὰς γνώσεις,
προϋποθέτει κοινωνικὰς γνώσεις, προϋποθέτει ποικιλίαν
ἄλλων ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων. Ἐχει ὁ τουρισμὸς τὸ
πλεονέκτημα καὶ τὸ μειονέκτημα νὰ ζητῆ ἀπὸ τὸν θεραπεύ-
οντα αὐτὸν ὄχι γνώσεις ἐιδικὰς αἱ ὁποῖαι ἀποκτῶνται εἰς
μίαν ἐιδικὴν Σχολὴν ἀλλὰ ποικίλας γνώσεις τὰς ὁποίας
ἀντλεῖ συνήθως ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ὅλας τὰς ἐπιστήμας καὶ
ἀπὸ ὅλας τὰς Σχολὰς τὰς Πανεπιστημιακὰς ἢ τὰς Ἀκαδη-
μαϊκὰς. Δι' αὐτὸ καὶ ὀρθῶς ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανι-
κῶν Σπουδῶν κάνει συγκερασμόν. Παίρνει ἀπὸ ὅλας τὰς
ἐπιστήμας καὶ ἀπὸ τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν καὶ ἀπὸ τὴν
Νομικὴν Σχολὴν καὶ ἀπὸ τὰς Οἰκονομικὰς ἐπιστήμας, παίρ-
νει καὶ ἀπὸ τὰ Τεχνικά, παίρνει ὅλα ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα τῶν
γνώσεων ποῦ εἶναι τὰ πλέον ἀπαραίτητα διὰ νὰ ἀποκτήσῃ
κανεὶς μίαν ἀρτιωτέραν ἢ μίαν ὅσον τὸ δυνατόν στερεωτέ-
ραν τουριστικὴν μόρφωσιν, αὐτὸ εἶναι ἤδη ἡ πρώτη ἐπιτυχία
τῆς προσπάθειας. Ἡ καλὴ ἐπιλογή τῶν γνώσεων, αἱ ὁποῖαι
πρέπει ὅλοι νὰ συγκεντρωθοῦν εἰς ἕνα ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος
δὲν θὰ εἶναι οὔτε οἰκονομολόγος διότι δὲν θὰ ξέρῃ πλή-
ρως τὴν οἰκονομικὴν ἐπιστήμην, οὔτε νομικὸς διότι δὲν θὰ
ξέρῃ ἄρτια νομικά, οὔτε κοινωνιολόγος διότι δὲν θὰ ξέρῃ
κοινωνιολογικὴν ἐπιστήμην, θὰ ξέρῃ ἀπ' ὅλα αὐτὰ τόσα ὅσα
χρειάζονται διὰ νὰ γίνῃ ἕνας καλὸς ἐργάτης εἰς τὸν κλά-
δον τοῦ τουρισμοῦ. Αὐτὸ εἶναι πολὺ σπουδαῖο, ἀλλὰ παράλ-
ληλα βέβαια θὰ μπορῆ ἢ ἰδίᾳ Σχολῇ, τὸ διδάσκον προσωπί-
κόν, νὰ ἐκπονήσῃ ἕνα πρόγραμμα τὸ ὁποῖον νὰ διορθῶσῃ
τὰ σφάλματα τοῦ προγράμματος ποῦ κάνει πολλακίς ἢ Πο-
λιτεία. Ὄρθόν θὰ ἦτο τὸ πρόγραμμα νὰ τίθεται ὑπὸ τὸν
ἔλεγχον τῆς κοινῆς γνώμης, δὲν εἶναι ἀνάγκη αὐτὸς ὁ ἔλεγ-
χος νὰ γίνεται μόνον εἰς τὸ Κοινοβούλιον πρέπει νὰ γίνε-
ται παντοῦ καὶ μὲ σοβαρότητα καὶ ὄχι νὰ γίνεται ἀνευθύ-
τως ἀπὸ ἄτομα τὰ ὁποῖα ἴσως ἀποβλέπουν εἰς ἄλλους σκο-
ποὺς. Εὐτυχὲς εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι μπορεῖ νὰ γίνῃ μέσα
εἰς μίαν Σχολὴν ἢ ὁποῖα ἀπροκατάληπτα, ἀχρωμάτιστα
θὰ ἐρευνήσῃ τὸ θέμα τοῦ προγράμματος, τὰ ἀποτελέσματα

του οποίου θα επηρεάσουν και θα βοηθήσουν την Πολιτείαν εις τὸ ἔργον της.

Ἄλλὰ πέραν τοῦ προγράμματος, ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ἐκτελέσωμεν τὸν προγραμματισμόν· συνεπῶς παραλλήλως θ' ἀρχίσῃ ἡ ἐκτέλεσις, διότι αἱ οἰκονομικαὶ ἀνάγκαι ἐπιτακτικὰ ἐπιβάλλουν ἀμέσως ν' ἀρχίσωμεν τὴν ἐκτέλεσιν. Ποιὸς θὰ ἐκτελέσῃ τὸ πρόγραμμα; Θὰ τὸ ἐκτελέσουν τὰ ὄργανα τὰ ὁποῖα ἀσχολοῦνται μὲ τὸν τουρισμόν, αὐτὰ εἶναι ὀλίγα ἐν συγκρίσει μὲ ὅλα ἐκεῖνα τὰ στελέχη τὰ ὁποῖα ἐργάζονται εἰς ἰδιωτικὰs ἐπιχειρήσεις διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν. Χρειαζόμεθα λοιπὸν στελέχη πολλὰ, στελέχη τὰ ὁποῖα ἀναλόγως τῆς θέσεώς των ἀνωτέραν, ἢ μέσην ἢ κατωτέραν, ἔχουν ἀνάγκην ἀναλόγου τουριστικῆς παιδείας. Ἄλλὰ πρέπει νὰ ἔχουν κάτι κοινὸν τὸ ὁποῖον ἐπίσης πρέπει ν' ἀπαυγάσῃ ἀπὸ αὐτὸ τὸ κέντρον. Αὐτὸ τὸ κοινὸν εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀνέφερε ἀκριβῶς πρὸ ὀλίγου καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Τουρισμοῦ, εἶναι ἡ τουριστικὴ συνείδησις. Πρέπει ν' ἀποκτηθῇ ἀπὸ ὅλους ἡ τουριστικὴ συνείδησις, ὅτι κάθε θέμα πρέπει νὰ ἐξετάζεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τέλους καὶ ἀπὸ μίαν ἀκόμη πλευρὰν ἀπὸ τὴν ὁποῖαν μέχρι τώρα δὲν ἐξετάζαμε, νὰ ἐξετάζωμεν δηλ. αὐτὸ τὸ ὁποῖον θ' ἀποφασίζωμεν καὶ ἂν ἀπὸ ἀπόψεως τουριστικῆς ὀφελῆ, ἢ δὲν ὀφελῆ ἂν ἐξυπηρετῇ ἢ δὲν ἐξυπηρετῇ. Ἀναφέρω ἕνα ἀπλὸ παράδειγμα. Ἡ ἀρχαιολογικὴ ὑπηρεσία ἐκανόνιζε τὰ θέματα τῶν ἀνασκαφῶν της ἢ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου μόνον μὲ μίαν σκοπιάν, τὴν ἀρχαιολογικὴν. Ἦδη ἦλθε ἡ ὥρα κατὰ τὴν ὁποῖαν θὰ καταλάβουν καὶ οἱ ἀρχαιολόγοι ὅτι ὀφείλουν καὶ αὐτοὶ νὰ ἐξετάζουν τὸ θέμα καὶ ἀπὸ σκοπιᾶς τουριστικῆς, καὶ ὅσοι ἔχουν ἀσχοληθῇ μὲ τὸν τουρισμόν γνωρίζουν ποῖα συμκρούσεις ὑπάρχουν καὶ ποῖοι δυσκολίαι διότι ὁ τουρισμὸς μὴ ἔχων ἰδίαν ἐξουσίαν καὶ ἰδίαν ἀρμοδιότητα, ἀλλὰ ὄργανα μὲ εἰδικὰς ἀρμοδιότητας καὶ ἐξουσίας ἐν τῇ Χώρα εὐρίσκειται ἐν συνεχῇ συμκρούσει μὲ ὅλας αὐτὰς τὰς ἀρμοδιότητας, μὲ τὴν ἀστυνομίαν, μὲ τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν, μὲ τὴν ἀρχαιολογίαν, μὲ τὰ σχολεῖα κλπ.

Ἀκόμη δὲν ὑπάρχει τουριστικὴ συνείδησις. Δὲν ὑπάρχει συνείδησις ὅτι ὁ τουρισμὸς ἀποτελεῖ πλέον γενικὸν αἴτημα τῆς πολιτικῆς τῆς Χώρας καὶ ὄχι μιᾶς κυβερνήσεως ἢ ἐνὸς κόμματος ἀλλὰ ὅλων τῶν κομμάτων καὶ ὅλων τῶν Κυβερνήσεων διότι εἶναι μία μόνιμος οἰκονομικὴ ἀνάγκη τῆς Χώρας. Τὸ πρῶτον λοιπὸν πού πρέπει νὰ κάμωμεν εἶναι νὰ δημιουργήσωμεν τουριστικὴν συνείδησιν, καὶ κατόπιν νὰ φροντίσωμεν διὰ τὴν παιδείαν ἐκείνων πού ἀσχολοῦνται μὲ τὸν τουρισμόν.

Ὁ ρόλος τοῦ Κ.Τ.Μ. εἶναι σπουδαῖος διότι χρειαζό-

μεθα ανώτερα η και μέσα ακόμη στελέχη δια τόν 'Ελληνικόν 'Οργανισμόν Τουρισμοῦ και δλας εκείνας τας ιδιωτικας ἐπιχειρήσεις που ασχολοῦνται με τουριστικά θέματα. 'Εκεῖ πρέπει να δημιουργηθῆ ἕνα πλήθος ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι θά ἔχουν ὡς ψυχολογικόν βᾶθρον αὐτὴν τὴν τουριστικὴν συνείδησιν.

Και εἰς τὴν τουριστικὴν συνείδησιν θά πρέπει να θεμελιώνεται ἕνα σύστημα γνώσεων, ποικίλων γνώσεων που δὲν ἀνήκουν εἰς μίαν ἐπιστήμην, που δὲν ἀποτελοῦν μίαν ἐπιστημονικὴν ἐνότητα, που ἀποτελοῦν ὅμως μίαν πρακτικὴν ἐνότητα, διότι αὐτός ὁ ἄνθρωπος πρέπει να ἔχη γνώσεις ἀρχαιολογίας, οικονομικῶν, να ξέρη γεωγραφίαν, να γνωρίζη καλὰ αὐτὸν τὸν τόπον, τὴν λαϊκὴν του τέχνην εἴτε ξενοδόχος εἶναι εἴτε ὑπάλληλος τουρισμοῦ, ἀκόμη να ξέρη να ἐκτιμᾷ ὠρισμένας 'Ελληνικὰς ἀξίας, αἱ ὁποῖαι πρέπει να προβάλλωνται τουριστικῶς εἴτε εἶναι καλλιτεχνικαὶ εἴτε εἶναι ἐπιστημονικαί. Πρέπει συγχρόνως να ἔχη τὴν ἱκανότητα διαχειριστοῦ, να ἔχη business management, να ξέρη να χειρίζεται μίαν ἐπιχείρησιν, και να ἔχη, ὅπως ἀντιλαμβάνεσθε, και ἀντιφατικὰ σχεδὸν γνώσεις. Ζητοῦμεν ἀπὸ ἕναν τέτοιον ἄνθρωπον να ἔχη προσόντα αἰσθητικὰ και συγχρόνως προσόντα ἐνὸς businessman. 'Ο συνδυασμὸς τῶν ἀντιφατικῶν αὐτῶν στοιχείων χρειάζεται και τὸν βλέπω εἰς τὸ πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον ἔχετε διατυπώσει εἰς τὸν κύκλον τῶν μαθημάτων τοῦ τρέχοντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους. 'Εάν λοιπὸν και εἰς αὐτὸν τὸν τομέα προσφέρετε τὰς ὑπηρεσίας αἱ ὁποῖαι εἶναι δυνατόν να προσφερθοῦν, εἶμαι βέβαιος πὼς ἡ Σχολὴ θά ἐπιτύχη τοῦ σκοποῦ της, πληροῦσα τὸ ἕως σήμερον ὑπάρχον κενὸν εἰς τὴν Χώραν μας. Και εἶμαι πολὺ εὐτυχῆς, ὅτι δὲν θέτετε δια τὴν ἐπιτυχίαν τὴν ἐκ τῶν προτέρων ἀξίωσιν ν' ἀποκτήσῃ τὸ δίπλωμα αὐτὸ προσόντα τυπικὰ, ἀντιθέτως, ὀρθῶς τίθεται ν' ἀποκτήσουν οἱ ἐξερχόμενοι αὐτῆς τῆς Σχολῆς οὐσιαστικὰ προσόντα, πρῶτον μὲν ἡ ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησις ὅπωςδήποτε θά προσλάβῃ πάντα ἄξιον ἀλλὰ και τὸ Κράτος θ' ἀναγκασθῆ να τὸν χρησιμοποιήσῃ και τότε φυσιολογικὰ θά ἔλθῃ και ἡ ἐπιβράβευσις τῆς προσπάθειας τῆς Σχολῆς δια τῆς χορηγήσεως τυπικῶν προσόντων. Νομίζω ὅτι με αὐτὰ τὰ δεδομένα ἐκεῖνο που ἀρχίζομε ἀπόψε τὸ βράδυ εἶναι κάτι ἀξιόλογο. Κατ' ἐντολὴν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, και τῆς Κυβερνήσεως ὁλοκλήρου, ἐκφράζω τὰ θερμὰ μου συγχαρητήρια εἰς τὸν Πρόεδρον και εἰς ὅλα τὰ Μέλη τοῦ Συμβουλίου πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς και εἰς ὅλους τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων τῶν δύο αὐτῶν Κέντρων και λογιζομαι εὐτυχῆς ὅτι εἰς ἐμένα ἔλαχεν ὁ κληρὸς να κηρύξω τὴν ἑναρξιν τῶν μαθημάτων τῶν δύο αὐτῶν Κέντρων.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Γενικαὶ γραμμαὶ τῆς λειτουργίας του

Ἴδρυνθὲν παρὰ τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν τῆς Σχολῆς τὸ Κ.Τ.Ε. σκοπὸν ἔχει τὴν μόρφωσιν στελεχῶν τῶν τουριστικῶν ὀργανισμῶν δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου τῆς χώρας καὶ τὴν εἰδίκευσιν ἐπιστημόνων περὶ τὰ τουριστικὰ προβλήματα.

Τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ:

1. Ἐνα τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ὀριζόμενον ὑπ' αὐτοῦ, ὡς Πρόεδρον.
2. Τὸν ἐκάστοτε Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς, ὡς Ἀντιπρόεδρον.
3. Τὸν ἐκάστοτε Πρόεδρον τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν.
4. Τὸν Τακτικὸν Καθηγητὴν τῆς «Τουριστικῆς Οἰκονομίας, Νομοθεσίας καὶ Πολιτικῆς», ὡς Εἰσηγητὴν.
5. Ἐνα ἀντιπρόσωπον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐθνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ.

Ὁ τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς «Τουριστικῆς Οἰκονομίας, Νομοθεσίας καὶ Πολιτικῆς» τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν εἶναι αὐτοδικαίως Διευθυντὴς Σπουδῶν τοῦ Κέντρου Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἀναπληρούμενος ὑπὸ ἐνὸς τῶν Τακτικῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

Τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως δέχεται ὡς τακτικοὺς σπουδαστὰς τοὺς τελειοφοίτους ἢ πτυχιούχους Σχολῶν τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως (Φιλοσοφικῆς, Θεολογικῆς, Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας).

Ἐπίσης, μετ' ἀπόφασιν τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ ἐγγραφοῦν ὡς τακτικοὶ σπουδασταὶ ὑπάλληλοι τουριστικῶν ἐπιχειρήσεων, ὀργανώσεως καὶ ὀργανισμῶν, μὲ τριετὴ τουλάχιστον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον εἶναι κάτοχοι ἀπολυτηρίου Σχολῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐπιτύχουν εἰς εἰσιτήριον ἐξέτασιν.

Ὅμοίως δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν ὡς τακτικοὶ σπουδασταὶ οἱ πτυχιούχοι τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Τουριστικῶν Ἐπαγγελμάτων καὶ τῆς Σχολῆς Ξεναγῶν.

Τὰ μαθήματα τοῦ Κ.Τ.Ε. δύνανται νὰ παρακολουθήσουν ὡς ἀκροαταί, ὑπέχοντες τὰς αὐτὰς οικονομικὰς ὑποχρεώσεις, ὑπάλληλοι Τουριστικῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων καὶ ὀργανισμῶν.

Διδασκόμενα Μαθήματα

	ὄρα
Ἱστορία τῆς Τέχνης	15
Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ	35
Ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία	15
Τὰ Δημόσια Οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος	10
Τουριστικὴ Οἰκονομία καὶ Νομοθεσία	25
Τουριστικὴ Πολιτικὴ	5
Ξενοδοχειακὴ Οἰκονομία καὶ Νομοθεσία	25
Τουριστικὴ Γεωγραφία	20
Αἱ Ἑλληνικαὶ Ἰαματικαὶ Πηγαὶ	10
Ἀρχαιολογικοὶ Τουριστικοὶ Χῶροι	30
Τουριστικὴ Διαφήμισις	10
Τουριστικὴ Δεοντολογία	5
Διοικητικὴ Ὀργάνωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους	15
Ὀργάνωσις, Διοικήσις καὶ Λογιστικὴ Τουριστικῶν Μονάδων	20
Ἑλληνικὴ Λαογραφία	10
Ἑλληνικὴ Λαϊκὴ Τέχνη	10
Αἱ Συγκοινωνίαι τῆς Ἑλλάδος	15
Συναλλαγματικὴ καὶ Τελωνειακὴ Νομοθεσία	10
Πολεοδομικὰ Προβλήματα	10
Ὑγιεινὴ τῶν τουριστικῶν χώρων	5

Τὸ ὅλον ὄρα 300

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν ἔτος ἀρχεταὶ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν 30ὴν Ἰουνίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ἡ διδασκαλία γίνεται ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν εἰς τὸ κτίριον τῆς Λεωφόρου Ἀμαλίας 52, ὅπου καὶ τὰ γραφεῖα τοῦ Κ.Τ.Ε., ἀπὸ τῆς 5 μ.μ. μέχρι τῆς 8.30' μ.μ., ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀπριλίου μέχρι λήξεως τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἔτους ἀπὸ 5.30' μ. μ. μέχρι τῆς 9 μ. μ.

Οἱ σπουδασταὶ τοῦ Κ.Τ.Ε. ὑποχρεοῦνται εἰς τακτικὴν φοίτησιν καὶ ἰδίᾳ εἰς παρακολούθησιν τῶν φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων, ἐκδρομῶν καὶ μαθημάτων εἰς τουριστικοὺς τόπους καὶ ὀργανισμοὺς.

Οἱ σπουδασταὶ τοῦ Κ.Τ.Ε. δύνανται νὰ παρακολουθῶσι τὰ εἰς τὴν Ἀνωτέραν Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἢ τὸ Κέντρον

Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως σχετικὰ μαθήματα (Πολιτικὴ Οἰκονομία, Δημοσίᾳ Οἰκονομία, Γεωγραφικὴ Οἰκονομία, Ὁργάνωσις, Λογιστικὴ, Στατιστικὴ κλπ.) ἄνευ ἐτέρας των ἐπιβαρύνσεως.

Ὡσαύτως δωρεὰν δύνανται νὰ παρακολουθῶσι τὰ μαθήματα τῶν Ξένων Γλωσσῶν (Γαλλικὰ, Ἀγγλικὰ, Γερμανικὰ, Ἰταλικὰ), ὡς καὶ τῆς Στενογραφίας.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων, τὸ Κ.Τ.Ε. ὀργανώνει σειρὰν διαλέξεων καὶ δημοσίων συζητήσεων περὶ τὰ τουριστικὰ προβλήματα τῆς Χώρας.

Πρὸς ἐγγραφήν ἀπαιτεῖται ὑποβολὴ αἰτήσεως συνοδευομένης:

1. Ἀπὸ πιστοποιητικὸν περὶ ἐγγραφῆς εἰς Μητρῶον Δήμου ἢ Κοινότητος.
2. Ἀπὸ τὸν οἰκτεῖον τίτλον σπουδῶν.
3. Ἀπὸ τὸ δελτίον ἱατρικῆς ἐξετάσεως.
4. Ἀπὸ 3 φωτογραφίας μεγέθους ταυτότητος καὶ
5. Ἀπὸ ἀπόδειξιν πληρωμῆς τῶν κάτωθι ἀναγραφομένων οἰκονομικῶν ὑποχρεώσεων.

Οἱ σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσι:

α)	ἄ μ α τ ῆ ἔ γ γ ρ α φ ῆ τ ω ν	δραχ.	200
	διὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς	»	300
	δι' ἔντυπα	»	200
β)	διὰ Α' δόσιν διδάκτρων		
	μέχρι τέλους Δεκεμβρίου	»	400
γ)	διὰ Β' δόσιν διδάκτρων		
	μέχρι τέλους Μαρτίου	»	400
	διὰ Γ' δόσιν διδάκτρων		
	ἦτοι τὸ ὅλον	»	1.500

Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ τῶν οἰκονομικῶν ὑποχρεώσεων συνεπάγεται αὐξήσιν αὐτῶν κατὰ 10% δι' ἕκαστον παρερχόμενον μῆνα, οὐδεμιᾶς δικαιολογίας διὰ τὴν καθυστέρησιν λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν.

Οἱ σπουδασταὶ, τελειόφοιτοι καὶ πτυχιούχοι τῆς Ἀνωτ. Σχολῆς Βιομ. Σπουδῶν ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως τῆς καταβολῆς τῆς ἀξίας τῶν ἐντύπων καὶ τῆς Γ' δόσεως τῶν διδάκτρων.

Αἰ ἐξετάσεις

Αἰ ἐξετάσεις διενεργοῦνται κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον. Δύνανται νὰ μετάρχη ὁ σπουδαστὴς ὁ ὁποῖος παρηκολούθησε τουλάχιστον τὸ ἥμισυ τῶν μαθημάτων καὶ ἐξώφλησε τὰς πρὸς τὸ Κ.Τ.Ε. οἰκονομικὰς του ὑποχρεώσεις.

Οἱ ὑποψήφιοι ἐξετάζονται εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 1, 2, 3, 5, 6, 7,

8, 10, 11, 13, 14 και 17 μαθήματα υποχρεωτικῶς, και κατ' ἐκλογὴν των εἰς δύο τῶν λοιπῶν μαθημάτων, ὡς και ἀπαραιτήτως εἰς μίαν ξένην γλῶσσαν. Ὁ σπουδαστὴς δύναται νὰ ζητήσῃ νὰ ἐξετασθῇ και εἰς τὰ λοιπὰ μαθήματα τοῦ προγράμματος.

Αἱ ἐξετάσεις εἶναι γραπταὶ ἢ προφορικαὶ ἢ συγχρόνως γραπταὶ και προφορικαί, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Τ.Ε.

Θεωροῦνται ἐπιτυχόντες ὅσοι ἔτυχον βαθμοῦ τουλάχιστον πέντε (5) εἰς ἕκαστον μάθημα ἢ μέσου ὄρου εἰς τὰ ἐξετασθέντα μαθήματα τουλάχιστον εἰς (6).

Μετὰ ἐπιτυχῆ ἐξέτασιν ὁ σπουδαστὴς δικαιούται νὰ λάβῃ «Πιστοποιητικὸν παρακολουθήσεως Τουριστικῶν Μαθημάτων». Οἱ τελειόφοιτοι ἢ πτυχιῶχοι Σχολῶν Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως δύναται νὰ τύχῳσι «Διπλώματος Τουριστικῶν Σπουδῶν», ὑπὸ τὸν ὄρον συντάξεως μελέτης τουριστικοῦ περιεχομένου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Καθηγητοῦ.

Τὰ ἐξέταστρα διὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἔτος 1958—59 ὀρίζονται εἰς δραχ. 20 δι' ἕκαστον ἐξεταστήν και εἰς δραχ. 200 διὰ τὴν ὑποβαλλομένην μελέτην. Ἡ ἀξία τοῦ μὲν πιστοποιητικοῦ ὀρίζεται εἰς δραχ. 100, τοῦ δὲ διπλώματος εἰς δραχ. 200.

Ζητήσατε

κατάλογον τῶν ἐκδόσεων τῆς Σχολῆς
και τῶν Κέντρων Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως και
Κοινωνικῶν Σπουδῶν

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΪΟΝ : ΑΡΓ. ΠΑΠΑΖΗΣΗ

Ὁδὸς Ἀκαδημίας 78

ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟ Κ.Τ.Ε.

- Σωτήριος ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ, Καθηγητής τῆς Α.Σ.Β.Σ. καὶ τοῦ Πολυ-
τεχνείου ὁδὸς Ραβινὲ 6, τηλ. 72879
Ἑλληνικὴ Οἰκονομία
- Ἀναστάσιος ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ, Γεν. Διευθυντῆς Ὑπουργείου Συντο-
νισμοῦ ὁδὸς Ἀναπήρων Πολέμου 5, τηλ. 70829
Διοικητικὴ Ὁργάνωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους
- Νικόλαος ΓΑΡΓΑΛΙΔΗΣ, Διευθυντῆς τῆς Σχολῆς Τουριστικῶν Ἑ-
παγγελμάτων ὁδὸς Ἀρρῦθου 6, τηλ. 71625
Ξενοδοχειακὴ Οἰκονομία καὶ Νομοθεσία
- Κωνσταντῖνος ΔΗΜΑΡΑΣ, Γεν. Διευθυντῆς τοῦ ΙΚΥ
Ἱστορία Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ (μετὰ τὴν Ἀλωσιν)
- Διονύσιος ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου
ὁδὸς Ἀσκληπιοῦ 6, τηλ. 612819
Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ (Βυζάντιον)
- Α. ΙΑΤΡΙΔΗΣ, Διευθυντῆς Ε.Ο.Τ. ὁδὸς Λήμου 1α, τηλ. 875989
Ἱαματικά Πηγαί
- Ἀριστομένης ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ, Καθηγητῆς τῆς Παντείου καὶ Α.Σ.Β.Σ.
ὁδὸς Πεντέλης - Μαθίλη 1 Ψυχικόν, τηλ. 673786
Τουριστικὴ Γεωγραφία
- Γεώργιος ΚΑΝΑΣ, Διευθυντῆς Γενικοῦ Λογιστηρίου
ὁδὸς Στρατηγοῦ Κοντούλη 1 Γαργαρέττα, τηλ. 35930
Τὰ Δημόσια Οἰκονομικά τῆς Ἑλλάδος
- Χρῆστος ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ. καὶ Διευ-
θυντῆς τῶν Σ.Ε.Κ. ὁδὸς Λέρου 9, τηλ. 876633
Αἱ Συγκοινωνιαί τῆς Ἑλλάδος
- Δημήτριος ΚΑΤΣΩΝΗΣ, Διευθυντῆς Λογιστηρίου Ὁργανισμοῦ Του-
ριστικῆς Πίστεως ὁδὸς Σάμου 30, τηλ. 811541
Ὁργάνωσις, Διοίκησις καὶ Λογιστικὴ τῶν Τουριστικῶν Μονάδων
- Γεώργιος ΚΟΥΡΝΟΥΤΟΣ, Διευθυντῆς Ὑπουργείου Ἐθν. Παιδείας
ὁδὸς Ἀχαρνῶν 51, τηλ. 811740
Ἱστορία Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ (Νεοελληνικὴ περίοδος)
- Ἰωάννης ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ, καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ., Ἀντιπρό-
εδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ ὁδὸς Ὑψηλάντου 5, τηλ. 70107
Τουριστικὴ Οἰκονομία καὶ Νομοθεσία

- Γιάννης ΜΗΛΙΑΔΗΣ, Διευθυντής 'Ακροπόλεως
 οδός 'Αχαιοῦ 10, τηλ. 73658
 'Ιστορία τοῦ 'Ελληνικοῦ Πολιτισμοῦ ('Αρχαία 'Ελλάς)
- 'Ιωάννης ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, "Εφορος 'Αρχαιοτήτων 'Αττικῆς-Σύμ-
 βουλος Ε.Ο.Τ. οδός Ξενίας 2, τηλ. 662901
 'Αρχαιολογικοί Τουριστικοὶ Χῶροι
- Γεώργιος ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ, Καθηγητής τῆς Α.Σ.Β.Σ.
 οδός Φυλῆς 134 τηλ. 871709
- Παναγιώτης ΠΑΠΑΧΕΛΑΣ, Διευθυντής Ε.Ο.Τ.
 οδός 'Επτανήσου 25, τηλ. 610801
 Τουριστικὴ Δεοντολογία
- Μᾶνος ΠΑΥΛΙΔΗΣ, Δημοσιογράφος
 Λεωφόρος Συγγροῦ 4, τηλ. 90079
 Τουριστικὴ Διαφήμιση
- 'Αριστομένης ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ, 'Αρχιτέκτων
 οδός Γ' Σεπτεμβρίου 35
 Πολεοδομικὰ προβλήματα
- Κωνσταντῖνος ΡΩΜΑΙΟΣ, Συντάκτης 'Ιστορικοῦ Λεξικοῦ
 οδός 'Ικονίου 88, τηλ. 968820
 'Ελληνικὴ Λαογραφία
- Κωνσταντῖνος ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ, Καθηγητής τῆς Α.Σ.Β.Σ., Δικη-
 γόρος οδός Π. 'Ιωακείμ 57, τηλ. 72379
 Συναλλαγματικὴ Νομοθεσία
- 'Ιωάννης ΦΡΑΓΚΟΣ, Καθηγητής τῆς Α.Σ.Β.Σ., Γεν. Διευθυντής
 Τελωνείων οδός Α. Γέροντα 11
 Τελωνειακὴ Τουριστικὴ Νομοθεσία
- Νικόλαος ΦΩΚΑΣ, Γενικός Γραμματεὺς τοῦ Ε.Ο.Τ.
 οδός Βασ. Σοφίας 27, τηλ. 610905
 Τουριστικὴ Πολιτικὴ
- Μανώλης ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ, Διευθυντής τοῦ Μουσείου Μπενάκη
 οδός Κουμπάρη 1, τηλ. 612694
 'Αρχαιολογικοί Τουριστικοὶ Χῶροι
- 'Αγγελικὴ ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗ,
 οδός 'Υπερείδου 18α, τηλ. 26382
 'Ελληνικὴ Λαϊκὴ Τέχνη
- 'Ιωάννης ΧΡΥΣΟΧΟΥ, Καθηγητής τῆς Α.Σ.Β.Σ.
 οδός Λομβάρδου 70, τηλ. 30634
 Γενικὰ 'Αρχαὶ 'Οργανώσεις

'Εκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐδήλωσαν ὅτι θὰ συνεργασθῶσι μὲ τὸ
 Κ.Τ.Ε. διάφοροι τουριστικοὶ παράγοντες καὶ εἰδικοί ἐπιστήμονες.
 *Ἕλληνες καὶ ξένοι.

Γραμματεὺς τοῦ Κ. Τ. Μ.

ἡ δις Λέλα Τάσου

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Γενικαὶ γραμμαὶ τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας του

Τὸ Κέντρον ἀποτελεῖ αὐτοδιοίκητον ἑσωσχολικὸν Ἰδρυμα τῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Α.Σ.Β.Σ. καὶ λειτουργεῖ βάσει Κανονισμοῦ ἐγκρινομένου ὑπ' αὐτοῦ κατόπιν γνώμης τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν τοῦ Κέντρον.

Σκοπὸς τοῦ Κ.Κ.Σ. εἶναι ἡ ἔρευνα τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων καὶ ἡ διδασκαλία τῶν συναφῶν μαθημάτων πρὸς καταρτισμὸν ἐιδικῶν ἐπιστημόνων καὶ στελεχῶν τῶν ἀρμοδίων Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, Ὄργανισμῶν, Ἰδρυμάτων καὶ Ἰδιωτικῶν μονάδων.

Τὸ Κ.Κ.Σ. διοικεῖται παρὰ Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Α.Σ.Β.Σ., τὸν Διευθυντῆς αὐτῆς, ὡς Ἀντιπρόεδρον, τὸν Καθηγητὴν τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ τοῦ Ἑργατικοῦ Δικαίου, ὡς Διευθυντὴν Σπουδῶν τοῦ Κέντρον, τοὺς παρὰ τῷ Δ. Συμβουλίῳ ἀντιπροσώπους τοῦ Ὑπουργείου Ἑργασίας καὶ τῆς Γεν. Συνομοσπονδίας Ἑργατῶν, ἓνα ἀντιπρόσωπον τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας, τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Παιδείας, τὸν Προϊστάμενον τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀπὸ ἓνα, ἀντιστοίχως, ἀντιπρόσωπον τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Διὰ τὴν συστηματικὴν παρακολούθησιν τῶν μαθημάτων τοῦ Κ.Κ.Σ. ὀρίζεται Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Α.Σ.Β.Σ., ὡς προέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ Σπουδῶν τοῦ Κ.Κ.Σ., ὡς ἀντιπρόεδρου, τριῶν Καθηγητῶν ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς μετὰ γνώμην τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν τοῦ Κ.Κ.Σ., Γραμματεὺς τοῦ Κ.Κ.Σ. εἶναι εἰς ὑπάλ-
ληλος τῆς Σχολῆς.

Ἡ ἔρευνα τῶν προβλημάτων γίνεται βάσει σχεδίου ὀριζομένου παρὰ τοῦ Κέντρον ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸ «Γραφεῖον Ἐρευνῶν» τῆς Α.Σ.Β.Σ., ὁ πρόεδρος τοῦ ὁποίου ἐποπτεῖ καὶ παρακολουθεῖ τὴν ὅλην ἐργασίαν ἀπὸ ἀπόψεως ἐρευνῶν.

Ἡ διαχείρισις ἀνήκει ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Α.Σ.Β.Σ., τὸ δὲ Κέντρον λειτουργεῖ βάσει ἐιδικοῦ προϋπολογισμοῦ ἐγκρινομένου παρὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Τ Α Μ Α Θ Η Μ Α Τ Α

Εἰς τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν διδάσκονται τὰ κάτωθι μαθήματα κατανεμόμενα εἰς δύο ἔτη σπουδῶν. Ἡ διδασκαλία τῆς ὕλης ἑνὸς μαθήματος δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς πλείονας εἰδικούς Καθηγητάς. Αἱ ἔναντι ἐκάστου μαθήματος σημειούμεναι ὥραι νοοῦνται καθ' ἑβδομάδα.

	A'	B'
1. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Φιλοσοφίαν	2	—
2. Κοινωνιολογία	2	1
3. Ἱστορία Πολιτισμοῦ	1	—
4. Πολιτικὴ Οἰκονομία	2	1
5. Κοινωνικά καὶ Οἰκονομικά προβλήματα	1	2
6. Ἱστορία Οἰκονομικοῦ βίου καὶ θεωριῶν	—	1
7. Κοινωνικὴ Πολιτικὴ	—	2
8. Κοινωνικὴ Πρόνοια	2	—
9. Κοινωνικὴ Ἀσφάλις	—	1
10. Ἱστορία Ἑργασίας καὶ Συνδικαλισμοῦ	1	1
11. Κοινωνικὴ Ψυχολογία καὶ ψυχολογία τῆς Ἑργασίας	1	1½
12. Αἱ Ἀνθρώπιναι σχέσεις (ἰδίᾳ ἐν τῇ ἔργασίᾳ)	—	1
13. Ὑγιεινὴ τῆς Ἑργασίας καὶ πρόληψις ἐργατικῶν ἀτυχημάτων	—	1½
14. Ὅργανωσις, Διοικήσις καὶ Λογιστικὴ Κοινωνικῶν Μονάδων	1	1
15. Εἰσαγωγή εἰς τὸ Δίκαιον	1	—
16. Ἡ Ὅργανωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους	1	—
17. Οἰκονομικὸν Δίκαιον	—	1
18. Κοινωνικὴ Νομοθεσία	—	2
19. Οἰκονομικά Μαθήματα καὶ Στατιστικὴ	1	—
Σύνολον ὥρῶν	16	17

Τὸ Διδακτικὸν ἔτος ἀρχεταὶ τὴν 15ην Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Μαΐου τοῦ ἐπομένου ἔτους, περιλαμβάνον περίπου 25 μαθήματα δι' ἐκάστην ὡς ἄνω ὥραν διδασκαλίας.

Ἡ διδασκαλία γίνεται ἐκάστην Δευτέραν, Τρίτην, Πέμπτην καὶ Παρασκευὴν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 84 (Γωνία Ἑμμ. Μπενάκη) Παράρτημα τῆς Σχολῆς ἀπὸ μὲν τοῦ Ὀκτωβρίου μέχρι τέλους Μαρτίου κατὰ τὰς 17 — 20.30' ὥρας, ἀπὸ δὲ τῆς 1ης Ἀπριλίου μέχρι τέλους τοῦ διδακτικοῦ ἔτους κατὰ τὰς 17.30' — 21.00 ὥρας.

Σπουδασταὶ

Τακτικοὶ σπουδασταὶ εἰς τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν ἐγγράφονται 1) ἄνευ μὲν ἐξετάσεων α) οἱ σπουδασταὶ, τελειόφοι-

τοι και πτυχιούχοι Σχολών τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως, β) οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριο Σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως και διετῆ τουλάχιστον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς δημοσίαν ἢ ιδιωτικὴν Ἰπηρεσίαν συναφῆ πρὸς τὴν Κοινωνικὴν Πολιτικὴν και Πρόνοιαν και γ) συνδικαλιστικά, ἐργοδοτικά και ἐργατικά στελέχη, 2) κατόπιν δὲ ἐξετάσεων εἰς τὴν Ἐκθεσιν Ἰδεῶν και τὴν Ἱστορίαν οἱ ἔχοντες ἀπλῶς ἀπολυτήριο Σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἀπαλλάσσονται τῆς ὡς ἄνω ἐξετάσεως οἱ ἐγγραφόμενοι εἰς τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν σπουδῶν κατὰ τὰ ἐκπαιδευτικά ἔτη 1957 — 58 και 1958 — 59.

Πρὸς ἐγγραφὴν ἀπαιτοῦνται αἱ αὐταὶ διατυπώσεις αἱ και διὰ τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ὡσαύτως οἱ σπουδασταὶ τοῦ Κ.Κ.Σ. ὑπέχουν τὰς αὐτὰς οικονομικὰς ὑποχρεώσεις.

Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ τῶν οικονομικῶν ὑποχρεώσεων συνεπάγεται αὐξήσιν αὐτῶν κατὰ 10% δι' ἕκαστον παρερχόμενον μῆνα, οὐδεμιᾶς δικαιολογίας διὰ τὴν καθυστέρησιν λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν.

Οἱ σπουδασταὶ τελειόφοιτοι και πτυχιούχοι τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως τῆς καταβολῆς τῆς ἀξίας τῶν ἐντύπων και τῆς Γ' δόσεως τῶν διδάκτρων.

Οἱ σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τακτικὴν φοίτησιν και ἰδίᾳ εἰς τὴν παρακολούθησιν τῶν φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων και τῶν εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας γινομένων μαθημάτων.

Οἱ σπουδασταὶ δικαιοῦνται ἄνευ ἐτέρας τῶν ἐπιβαρύνσεως νὰ παρακολουθῶσιν ὡς ἀκροαταὶ τὰ μαθήματα, τὰς φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις, τὰ ἐπιτόπια μαθήματα, ἐκδρομὰς και ἐκπαιδευτικούς περιπάτους τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, ὡς και τὰ ὑπ' αὐτῆς ὀργανούμενα μαθήματα και ἀσκήσεις τῆς Γαλλικῆς, Ἀγγλικῆς, Γερμανικῆς και Ἰταλικῆς γλώσσης, ὡς και τῆς Στενογραφίας.

Αἱ ἐξετάσεις

Αἱ ἐξετάσεις διενεργοῦνται εἰς δύο περιόδους, ἧτοι κατὰ Ἰουνίον και Σεπτέμβριον. Δύναται νὰ μετάρχη τῶν ἐξετάσεων ὁ σπουδαστὴς ὁ ὁποῖος παρηκολούθησε τουλάχιστον τὸ ἥμισυ τῶν μαθημάτων και ἐξώφλησε τὰς πρὸς τὸ Κ.Κ.Σ. οικονομικὰς του ὑποχρεώσεις.

Οἱ σπουδασταὶ τοῦ Α' ἔτους ἐξετάζονται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰ ἑξῆς μαθήματα: 1. Πολιτικὴ Οἰκονομία 2. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Φιλοσοφίαν 3. Γενικὴ Κοινωνιολογία 4. Ἡ Οἰκονομία τῆς Ἑλλάδος. Κοινωνικὴ Πρόνοια 5. Ἡ ὀργάνωσις τοῦ Ἑλλην. Κράτους 6. Κοινωνικὴ Ψυχολογία και Ψυχολογία τῆς Ἐργασίας, ὡς και δύο

εἰσέτι μαθήματα κατὰ τὴν ἀπόλυτον ἐκλογὴν τοῦ σπουδαστοῦ ἐκ τῶν διδασκομένων κατὰ τὸ Α' ἔτος σπουδῶν.

Οἱ σπουδασταὶ τοῦ Β' ἔτους ἐξετάζονται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰ ἐξῆς μαθήματα: 1. Κοινωνιολογία 2. Κοινωνικὴ Νομοθεσία καὶ Πολιτικὴ. 3. Κοινωνικὴ Ἀσφάλις 4. Κοινωνικὴ Ψυχολογία καὶ Ψυχολογία τῆς Ἐργασίας 5. Οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα 6. Διοικήσεις κοινωνικῶν ὀργανισμῶν καὶ εἰς δύο εἰσέτι μαθήματα κατὰ τὴν ἀπόλυτον ἐκλογὴν τοῦ σπουδαστοῦ ἐκ τῶν διδασκομένων εἰς τὸ Β' ἔτος σπουδῶν.

Εἰς περίπτωσιν ἀποτυχίας εἰς τέσσαρα τὸ πολὺ μαθήματα ὁ σπουδαστὴς δύναται νὰ ἐπανεξετασθῇ εἰς αὐτὰ κατὰ τὸ Β' δεκαήμερον τοῦ Δεκεμβρίου καὶ εἰς περίπτωσιν ἀποτυχίας του εἰς ἓν μόνον μάθημα δύναται νὰ ἐπανεξετασθῇ κατὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ Ἰουνίου, ὁπότε εἰς περίπτωσιν καὶ νέας ἀποτυχίας του ὑποχρεῖται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Οἱ τελειόφοιτοι καὶ πτυχιῶχοι Σχολῶν Ἀνωτάτης Ἐκπαίδευσως ἀπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ ἔτους 1958 — 59 δικαιῶνται νὰ συντάμωσιν τὸν χρόνον τῆς φοιτήσεώς των εἰς ἓν μόνον ἔτος, ὑποχρεῶνται ὅμως νὰ ὑποστῶσιν ἐξετάσεις εἰς ὅλα τὰ ὑποχρεωτικὰ μαθήματα τοῦ τε Α' καὶ Β' ἔτους, ὡς καὶ εἰς τὰ τέσσαρα τῆς ἐκλογῆς των.

Μετὰ ἐπιτυχῆ ἐξέτασιν ὁ σπουδαστὴς δικαιῶται νὰ λάβῃ «Πιστοποιητικὸν παρακολούθησεως Κοινωνικῶν Μαθημάτων». Οἱ τελειόφοιτοι ἢ πτυχιῶχοι Σχολῶν Ἀνωτάτης Ἐκπαίδευσως δύνανται νὰ τύχωσι «Διπλώματος Κοινωνικῶν Σπουδῶν», ὑπὸ τὸν ὄρον συντάξεως μελέτης ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Καθηγητοῦ καὶ λαμβανομένης ἐκ τῆς ἐν τῷ Κέντρῳ διδασκομένης ὕλης καὶ ἐπὶ θέματος ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ σπουδαστοῦ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ.

Τὰ ἐξέταστρα διὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἔτος 1957 — 58 ὀρίζονται εἰς δραχ. 20 δι' ἕκαστον ἐξεταστήν καὶ εἰς δραχ. 200 διὰ τὴν ὑποβαλλομένην μελέτην. Ἡ ἀξία τοῦ μὲν «Πιστοποιητικοῦ» ὀρίζονται εἰς δραχ. 100, τοῦ δὲ «Διπλώματος» εἰς δραχ. 200.

ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟ Κ.Κ.Σ.

1. Χρῖστος ΑΓΑΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
ὁδὸς Πιπίνου 10, τηλ. 814713
Κοινωνικὴ Πολιτικὴ (B) — Κοινωνικὴ Νομοθεσίᾳ (B)
2. Σωτῆρης ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ, καθηγητῆς τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τῆς
Α.Σ.Β.Σ. ὁδὸς Ραβινὲ 6, τηλ. 72.876
Πολιτικὴ Οἰκονομία (Ἡ Οἰκονομία τῆς Ἑλλάδος) (B)
3. Φαίδων ΒΕΓΛΕΡΗΣ, Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου
ὁδὸς Βησσαρίωνος 1, τηλ. 26,819
Ὀργάνωσις Ἑλληνικοῦ Κράτους (A)
4. Σοφία ΓΕΔΕΩΝ, Καθηγήτρια τῆς Α.Σ.Β.Σ., Μέλος τοῦ Ἀνωτά-
του Ἐκπαιδ. Συμβουλίου ὁδὸς Βλαβιανοῦ 14, τηλ. 873.389
Κοινωνικὴ Ψυχολογία καὶ Ψυχολογία τῆς Ἑργασίας
5. Μιχαήλ ΓΟΥΤΟΣ, τ. Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας
ὁδὸς Σκουφᾶ 8, τηλ. 611.478
Κοινωνικὴ Πρόνοια (A) — Ἱστορία τῆς Ἑργασίας (A)
6. Βασίλειος ΔΑΜΑΛΑΣ, τ. Γεν. Γραμματεὺς Ὑπουργείου Συν-
τονισμοῦ ὁδὸς 28ης Ὀκτωβρίου 220α, τηλ. 876.269
Πολιτικὴ Οἰκονομία (A)
7. Χρυσὸς ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, Καθηγητῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς
ὁδὸς Μουρούζη 7, τηλ. 24.344
Ἱστορία τοῦ Πολιτισμοῦ (A)
8. Ἀθανάσιος ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Διευθυντῆς Οἰκονομικοῦ Ταχυ-
δρόμου ὁδὸς Ἀχαρνῶν 235, τηλ. 876.311
Σύγχρονα κοινωνικὰ καὶ Οἰκονομικὰ Προβλήματα (A)
9. Βασίλειος ΚΑΡΥΔΗΣ Σύμβουλος Ὀργανώσεως
Λεωφ. Ἀμαλίας 44, τηλ. 610.389
Διοικήσις Κοινωνικῶν Μονάδων (B)
10. Δημοσθένης ΚΟΥΣΗΣ, Διευθυντῆς Ὑπουργείου Ἑργασίας
ὁδὸς Μαλακκᾶση 10, Ψυχικόν, τηλ. 54.005
Ἱστορία Ἑργασίας (Ἱστορία Κοινωνικοῦ προβλήματος) (B)

11. Γεώργιος ΛΑΣΚΑΡΗΣ, Διευθυντής της Σχολής Συνδικαλιστικών Στελεχών
 δδός Κεφαλληνίας 107, τηλ. 872.860
 'Ιστορία του 'Εργατικού Συνδικαλισμού (B)
12. Ευστάθιος ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ, Καθηγητής της Α.Σ.Β.Σ., Διευθυντής της 'Εθν. Στατιστ. 'Υπηρεσίας δδ. Σκύρου 55 τηλ. 815.583
 Οικονομικά Μαθηματικά και Στατιστική (A)
13. 'Αλέξανδρος ΜΠΑΡΔΑΣ, Δικηγόρος
 δδός Στεφ. Στρέϊτ (Φιλοθέη) 39, τηλ. 682.544
 'Ιστορία του 'Εργοδοτικού Συνδικαλισμού (B)
14. Νικόλαος ΜΠΟΧΛΟΓΥΡΟΣ, Ψυχολόγος
 δδός 'Αρτεμισίου 27, τηλ. 52.050
 Ψυχολογία 'Εργασίας - 'Επαγγελματ. προσανατολισμός (B)
15. Νικόλαος ΠΟΛΥΖΟΣ, Διευθυντής 'Υπουργείου Συντονισμού
 δδός Δημοχάρους 13, τηλ. 74.552
 Κοινωνικά Προβλήματα (Συνεταιριστικά Θέματα) (B)
16. 'Αριστομένης ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ, 'Αρχιτέκτων
 δδός Γ' Σεπτεμβρίου 35
 Κοινωνικά προβλήματα (Οικισμού) (B)
17. Τηλέμαχος ΣΑΒΑΝΗΣ, τ. Διευθυντής ΙΚΑ
 δδός 'Ιολάου και Δημοφώντος
 Λογιστική Κοινωνικών Μονάδων (B)
18. Κωνσταντίνος ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ, Καθηγητής της Α.Σ.Β.Σ.
 δδός Πατριάρχου 'Ιωακείμ 57, τηλ. 71.379
 Εισαγωγή εις τὸ Δίκαιον (A)
19. Βασίλειος ΤΑΤΑΚΗΣ, 'Εκπαιδευτικός Σύμβουλος
 δδός Νεμέσεως 23, τηλ. 874.672
 Εισαγωγή εις τὴν Φιλοσοφίαν (A)
20. Γεώργιος ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ, Καθηγητής της Α.Σ.Β.Σ.
 δδός Χατζηχρίστου 9, τηλ. 91.578
 Σύγχρονα Οικονομικά προβλήματα (B)
21. 'Ιωάννης ΧΡΥΣΟΧΟΥ, Καθηγητής της Α.Σ.Β.Σ.
 δδός Λομβάρδου 70, τηλ. 30.634
 Γενικαί 'Αρχαί 'Οργανώσεως (B)
22. Δημήτριος ΨΑΡΟΣ, Σύμβουλος 'Επικρατείας
 δδός 'Αγ. Λάρας 27, Πατήσια, τηλ. 881915
 Οικονομικὸν Δίκαιον (B)

'Αφροδίτη Καπετανάκη
 Γραμματεὺς τοῦ Κέντρου

KENTRON
Ν Α Υ Τ Ι Λ Ι Α Κ Ω Ν
Σ Π Ο Υ Δ Ω Ν

Θά λειτουργήσῃ ἐν Πειραιεῖ ὡς αὐτοδιοίκητον
ἔσωσχολικὸν Ἰδρυμα τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς
Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

Ἄρτια ὀργανωτικῇ, οἰκονομικῇ καὶ νομικῇ
κατάρτισις διοικητικῶν καὶ διαχειριστικῶν
στελεχῶν διὰ τὴν Ἐμπορικὴν μας Ναυτιλίαν.

Διευθυντῆς Σπουδῶν :

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

«Δὲν ἀρκεῖ τὰ πλοῖα μας νὰ φέρουν ὑπερηφά-
ως τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν· προπαντὸς πρέπει
τὰ ἐφοπλιστικὰ γραφεῖα, τὰ ναυτικὰ πρακτο-
ρεῖα καὶ τὰ πλοῖα νὰ ἔχουν ὑπαλλήλους
Ἕλληνας καὶ πλήρωμα ἑλληνικόν».

Σ Π Ο Υ Δ Α Ι

Μηνιαῖον ἐπιστημονικὸν ὄργανον
τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν

Τόμος Η'

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1957/8

Ἐτησίᾳ συνδρομὴ δρχ. 150

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Μηνιαῖον ὄργανον διαφωτίσεως καὶ πληροφοριῶν
τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν

τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν

Τόμος Α'

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1957/8

Ἐτησίᾳ συνδρομὴ δρχ. 100

ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

Χ. Ἀγαλλοπούλου	Κοινωνικαὶ Ἀσφαλίσεις
»	Μαθήματα Ἐργατικοῦ Δικαίου
Σ. Ἀγαπητίδη	Πολιτικὴ Οἰκονομία
Σ Γεδεῶν	Ψυχοτεχνικὴ
Ε. Γεωργαντοπούλου	Θαλάσσιαι Μεταφοραὶ
Μ. Γεωργιάδη	Οἰκονομικὴ τῶν Ἐπιχειρήσεων
»	Τὸ Κόστος διαθέσεως τῶν προϊόντων
»	Ἐρευνα τῆς ἀγορᾶς
Γ. Γιαννοπούλου	Ἠλεκτροτεχνία
Ν. Δελούκα	Μαθήματα Ἐμπορικοῦ Δικαίου
Ν. Δερτιλῆ	Δημοσίαι Οἰκονομία
Δ. Δημητρακάκη	Γενικαὶ Ἀρχαὶ Δικαίου
»	Οἰκογενειακὸν Δίκαιον
Ν. Θεοδώρου	Μαθήματα Φυσικῆς
Α. Καλλιαβᾶ	Οἰκονομικὴ Γεωγραφία
Σ. Καλογεροπούλου	Δημόσιον Δίκαιον
Χ. Κανελλοπούλου	Μαθήματα Συγκοινωνιακῆς Οἰκονομίας
Χ. Καραβᾶ	Γαλλισμοὶ
Δ. Κόλια	Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ
Π. Κουβέλη	Ὁ τόπος ἐγκαταστάσεως τῶν βιομηχανιῶν
»	Ἐνεργειακὴ Οἰκονομία
»	Μαθήματα Βιομηχανικῆς Πολιτικῆς
»	Προγραμματισμὸς καὶ ἐκβιομηχάνισις
Ι. Κουτσογιάννη	Ἀσφαλιστικά
»	Ἐρωτηματολόγιον Ἀσφαλιστικῶν
Α. Κυρκιλίτση	Μαθήματα Ἐμπορικῆς Πολιτικῆς
»	Τραπεζικὴ Οἰκονομία
Φ. Λέτσα	Ὄργανωτικὴ Ἐργοστασίων
Ε. Μαργαρίτη	Οἰκονομικά Μετ.
»	

Θ. Μούντριχα	Ἐμπορικὴ Ἀλληλογραφία
Κ. Μπανταλούκα	Ὄργανωτικὴ τῆς Οἰκονομίας
Γ. Ξυνοπούλου	Μεταλλευτικὸν Δίκαιον
Δ. Παπαδημητρίου	Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ
»	Ἐφαρμογαὶ Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς
Σ. Παπαϊωάννου	Τεχνικὴ τοῦ Ἐμπορίου
»	Λογιστικὴ
»	Προβλήματα Λογιστικοῦ Δικαίου
Γ. Παπακώστα	Βιομηχανικὴ Ὑγιεινὴ
Γ. Παυλίδη	Commercial English Letter Writer
»	Μέθοδος Ἀγγλικῆς γλώσσης
Π. Πέρδικα	Ἐμπορικὸν Δίκαιον
Κ. Σημαντήρα	Ἐμπράγατον Δίκαιον
»	Ἐνοχικὸν Δίκαιον
Σ. Σταυροπούλου	Μηχανογνωσία
Ε. Συνοδινοῦ	Χημεία
»	Ἐμπορευματολογία
Ι. Φράγκου	Τελωνειακαὶ καὶ Δασμολογικαὶ Μελέται
Γ. Χαλκιοπούλου	Πολιτικὴ Οἰκονομία
»	Ὁ μηχανισμὸς τῶν τιμῶν
»	Ἡ χρυσῆ λίρα
Ι. Χρυσοχοῦ	Ὄργάνωσις τῶν Ἐπιχειρήσεων
»	» » Ἐργοστασίων
»	Ἐλεγκτικὴ

Πωλοῦνται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον
 ΑΡΓΥΡΗ ΠΑΠΑΖΗΣΗ
 ὁδὸς Ἀκαδημίας 78
 Ζητήσατε τιμοκατάλογον

ΝΕΑ *της* ΑΣΒΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ε' ΤΕΥΧΟΥΣ — Ε' ΤΟΜΟΥ

Ἡ Ὄργάνωσις τοῦ ἑαυτοῦ μας, Ἰω. Λ. Χρυσσοχοῦ — Ἡ σημασία τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις, Δ. Παραγεωργίου — Ἡ διαφήμισις καὶ ἡ ἐπιστήμη τῆς, Γ. Θεοφιλοπούλου — Δύο Σεμινάρια Μάρκετινγκ — Γράφουν πρὸς τὴν Σχολὴν — Μία νέα ἐξόρμησις τῆς Σχολῆς : Τὸ Κέντρον Ὄργανώσεως καὶ Διοικήσεως.

ΤΕΥΧΟΣ **27** ΕΤΟΣ Ε'

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος, 1957-1958

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1957 - 1958
ΕΤΟΣ Ε' Τεύχος 27
Τιμή Δρχ. 1 —

«Τὸ προσεχές ὑπ' ἀριθμὸν 28 τεύχος τοῦ περιοδικοῦ μας
θὰ περιλάβῃ τὸν διοικητικόν, οἰκονομικόν καὶ ἐκπαιδευτικόν

Ἀπολογισμὸν τῶν πεπραγμένων

τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1956 — 1957

Τὸ παρὸν τεύχος ἐκδίδεται
ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν, ἐποπτεῖαν καὶ εὐθύνην
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

Ἐπιμέλεια :

ΛΟΥΙΖΑΣ ΠΗΛΙΑ

Γραφεῖα :

Παράρτημα τῆς Α.Σ.Β.Σ. — Ὁδὸς Ἀκαδημίας 84, Τηλ. 34.166

Τυπογραφεῖον :

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Π. ΣΕΡΜΠΙΝΗ

ὁδὸς Κωλέττη 31 — Τηλ. 615.501

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἔτος Ε' 1957/8

Δραχμὴ 1

Τεύχος 27

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀποφασισθείσης ἰδρύσεως παρὰ τῆς Σχολῆς τοῦ «Κέντρου Ὀργανώσεως καὶ Διοικήσεως», τὸ παρὸν τεύχος διετέθη ἐξ ὀλοκλήρου πρὸς δημοσίευσιν μελετῶν, ἄρθρων καὶ ὁμιλιῶν σχετιζομένων μὲ ὀργανωτικά καὶ διοικητικά προβλήματα, τὰ ὁποῖα, ἐπὶ τέλους, χάρις εἰς τὴν καταβληθεῖσαν καὶ ὑπὸ τῆς Σχολῆς μας προσπάθειαν ἤρχισαν νὰ κινοῦν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν προσοχὴν τοῦ οἰκονομικοῦ, πολιτικοῦ καὶ πνευματικοῦ κόσμου τῆς Χώρας μας. Ἡ Σχολή, πρωτοπόρος, πράγματι, εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, γνωρίζει πόσον ἐπίπονος ὑπῆρξεν ἡ προσπάθεια διὰ νὰ διανοιχθῇ ὁ δρόμος. Εὐτυχῶς ὅτι τοῦτο παρὰ πάντων πλέον ἀναγνωρίζεται.

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Ἐπιμελεία

ΙΩΑΝΝΟΥ Λ. ΧΡΥΣΟΧΟΥ

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

(Τόμος Πρώτος)

ΕΚΔΟΣΙΣ ΚΕΝΤΡΟΥ

ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ καὶ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Ι. Λ. ΧΡΥΣΟΧΟΥ

Ἡ ὀργάνωσις τοῦ ἑαυτοῦ μας

(Ἀπὸ τὸ Σχολεῖον εἰς τὴν Ζωὴν—Βασικὲς ἀρχές)

ΑΘΗΝΑΙ 1958

Ἐκδοσις Κέντρου Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

1. Εισαγωγή εις τὴν Ἐπιστημονικὴν Ὁργάνωσιν (ἔκδ. 4η).
2. Εισαγωγή εις τὴν Ὁργάνωσιν Ἐργοστασίων (ἔξαντιληθέν).
3. Βασικὰ Θέματα Ὁργανώσεως.
4. Ἡ Ἐμπορικὴ Ὁργάνωσις (Marketing).
5. Ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ τῶν ἐπιχειρήσεων.
6. Ὁ ἀνθρώπινος παράγων.
7. Στοιχεῖα Ὁργανώσεως Γραφείου.
8. Ἐλεγκτικὴ (Ἡ θεωρία τῶν Ἐλέγχων).
9. Βοηθήματα διὰ τὴν συστηματικὴν ἔρευναν τῶν ἐπιχειρήσεων.
10. Περιγραφικὴ ἀνάλυσις ὑποδειγματικῆς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως.
11. Περιγραφὴ μιᾶς δρώσης ἐπιχειρήσεως.
12. Ὁργάνωσις τῶν Ἀγορῶν—Πωλήσεων—Διαφημίσεως.
13. Ὁργάνωσις μὲ ἀπλᾶ λόγια.
14. Τὸ Γραφεῖον ἑγκέφαλος τῆς ἐπιχειρήσεως.
15. Ἀπὸ τὸ Σχολεῖον εἰς τὴν ζωὴν.
16. Ἡ πρόοδος εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν.
17. Τὸ πεδῖον δράσεως τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις.
18. Ἡ Τράπεζα ἀπὸ λογιστικῆς ἀπόψεως.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΜΑΣ

Ἐκ τὸ Σχολεῖον εἰς τὴν Ζωὴν

ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ :

Συνιστᾶται εἰς τοὺς σπουδαστὰς ἡ προσεκτικὴ μελέτη τῆς συντόμου ταύτης διαιτριβῆς κατὰ δύο περιόδους : Πρῶτον ὅταν εἰσέλθουν εἰς τὴν Σχολήν, ἵνα μορφωθῶν καὶ δεύτερον ὅταν ἀπέλθουν, ἵνα ἀποδυθῶν εἰς τὴν βιοπάλην.

Ὅσοι ἐκ τῶν σπουδαστῶν ἐργάζονται, ἐνῶ συγχρόνως φοιτοῦν εἰς τὴν Σχολήν, θὰ εὗρουν εἰς τὴν μελέτην ταύτην τὴν συνειδητοποίησιν καὶ ἐξωτερικευσιν τῶν συμμίκτων συναισθημάτων, ἅτινα προεκάλεσεν ἡ ἐπαφὴ τῶν πρὸς τὴν πρᾶξιν.

Ὅσοι πάλιν δὲν εἰσῆλθον εἰς τὴν βιοπάλην, ἴσως δυνηθῶν (ὡς τὸ εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν) νὰ προσασμοσθῶν ταχύτερον καὶ ἀκοπώτερον πρὸς τὴν νέαν τάξιν πραγμάτων.

Ἡ μελέτη - ἐκκλησιᾶς αὕτη ἀπευθύνεται καὶ πρὸς ἄλλην πλεονάαν : τοὺς Προϊσταμένους τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ὁποίων ἐπιζητεῖται ἡ κατανόησις καὶ συνεργασία.

Εἶπε κάποιος ὅτι ἡ ἐπιτυχία εἰς τὴν ζωὴν ἐξαρτᾶται ἀπὸ δύο γνωστὰ πράγματα. Γνώσιν καὶ δρᾶσιν. Νὰ γνωρίζῃ κανεὶς, νὰ ἐνεργῇ, νὰ γνωρίζῃ, πῶς καὶ πότε νὰ ἐνεργῇ ἐν γνώσει.

Ἐπιστεῦετο ἐπὶ καιρὸν ὅτι ἡ κυρία ἀποστολὴ τοῦ Σχολείου ἦτο ἡ μετάδοσις γνώσεων καὶ δευτερεύουσα ἡ παιδεύσις. Καὶ ὅτι διὰ τὴν ἐνέργειαν, τὴν δρᾶσιν, ὁ μόνος διδάσκαλος ἦτο ἡ πρᾶξις, ἡ ζωὴ. Τώρα, ὅπως καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα ζητήματα, αἱ ἀπόλυτοι ἀντιλήψεις μας μετριάζονται. Ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς ἐπιστημονικῆς μεθόδου, τὰ πράγματα ἀποδεικνύονται πολὺ πλέον σύνθετα ἀπὸ ὅ,τι φαίνονται καὶ ὅλη ἡ ζωὴ μας εἶναι ἕνα σχολεῖον, τὸ δὲ σχολεῖον πρέπει νὰ περικλείῃ καὶ ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὴν πραγματικότητα, ὅσονδήποτε φευγαλέα καὶ ἂν εἶναι αὕτη.

Ἡ ἐποχὴ μας, πρέπει νὰ τὸ ἀναγνωρίσωμεν, εἶτε τοῦτο μᾶς ἀρέσει συναισθηματικῶς εἶτε ὄχι, κυριαρχεῖται ἀπὸ τὴν νομοτέλειαν, ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὸς μηχανάς.

(*) Ἀναδημοσιεύομεν μίαν ἐκ τῶν πρώτων ἐκδόσεων τοῦ Γραφείου ΒΕΕ, πρὸ καιροῦ ἐξαντληθεῖσαν εἰς ἐπανειλημμένας ἐκδόσεις. Παρ' ὅλον ὅτι συνετάγη τὸ πρῶτον πρὸ 19ετίας, διατηρεῖ ἀκεραία τὴν ἐπικαιρότητα καὶ χρησιμότητά της, καὶ δεικνύει τὸ νέον πνεῦμα, ὑπὸ τὸ ὁποῖον οἱ νέοι δέον νὰ ἀντιμετωπίζουσι τὴν ἐπαγγελματικὴν τῶν ζωὴν.

Και από τό καθεστῶς τοῦτο, εἴτε διατηρήσει τὴν σημερινὴν κεφαλαιοκρατικὴν του μορφήν, εἴτε ἐξελιχθεῖ εἰς τὰς ποικίλας ἀποχρώσεις τῆς κοινωνιοποιήσεως· δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποστῶμεν, χωρὶς μεγάλας θυσίας τῶν σημερινῶν ἀπολαύσεών μας καὶ ὑποβιβασμὸν τοῦ κοινωνικοῦ ἐπιπέδου, εἰς τό ὁποῖον ἔφθασεν ἡ ἀνθρωπότης, πληρῶσασα τὰ βαρέα καὶ πολλάκις αἱματηρὰ λύτρα τῆς προόδου.

Ἐλέχθη παραστατικῶς ὅτι κάθε σημερινὸς ἐργάτης, ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του τοῦλάχιστον εἴκοσιν ἀψύχους σκλάβους : τὰς μηχανάς, ποῦ ἐδημιούργησεν ὁ ἄνθρωπος πρὸς ἐξυπηρέτησίν του καὶ αἱ ὁποῖαι θέτουν πρὸ τούτου ἓνα ἀμειλικτον δίλημμα : Ἡ ὁ ἄνθρωπος νὰ κατευθύνῃ τὴν τεραστίαν ἰσχύον, ποῦ πηγάζει ἀπὸ αὐτὰς ἢ νὰ ἐκμηδενίσῃ ὅπ' αὐτῶν. Ἡ μηχανή, ὅπως κάθε φυσικὸν φαινόμενον, κεῖται πέραν ἀπὸ τοὺς συμβατικὸς κανόνας τῆς ἠθικῆς. Ὑπακούει εἰς φυσικοὺς νόμους καὶ ἀπὸ ἡμᾶς ἐξαρτᾶται νὰ τοὺς κατανοήσωμεν καὶ νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὰς μηχανάς διὰ τό καλὸν ἢ τὸν ὄλεθρον τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ σημερινὴ μας ἐποχὴ, ποῦ ἀπεκλήθη ἐποχὴ τοῦ μηχανικοῦ πολιτισμοῦ, παρουσιάζει πρὸς ἐπίλυσιν προβλήματα πολὺ πλέον περίπλοκα ἀπὸ τὰς προηγουμένας ἐποχάς.

Προβλήματα ποῦ πηγάζουν ἀπὸ τὴν καλουμένην βιομηχανικὴν ἐπανάστασιν, ἥτοι τὴν ὀλονέν εὐρυνομένην χρησιμοποίησιν τῶν μηχανῶν, μὲ τὰ συναφῆ ἐπακόλουθα : τὸν καταμερισμὸν τῆς ἐργασίας, τὴν εἰδικευσιν αὐτῆς, τὴν κατὰ μάζας παραγωγὴν, ὡς καὶ τὰ ἀντίστοιχα προβλήματα τῆς διαθέσεως τῶν παραγομένων ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν.

Αὐτὴ μοιραίως ἐπέβαλε τὴν συνύφανσιν τῶν διαφόρων οἰκονομιῶν. Περιέπλεξε τὰς συναλλαγάς, τὰς κατέστησε πλέον εὐπαθεῖς, εἶχεν ὅμως καὶ ὡς εὐνοϊκὸν ἐπακόλουθον τὴν σφυρηλάτησιν δεσμῶν ἀλληλοεξαρτήσεως μεταξὺ τῶν διαφόρων ἀτόμων, ομάδων καὶ ἔθνῶν. Καὶ ὅπως τὸ ἐμπόριον ὑπῆρξεν ἄλλοτε ὁ πρῶτος σταθμὸς ἐξημερώσεως τῆς ἀνθρωπότητος, ἄς ἐλπίσωμεν καὶ τώρα ὅτι ἐκ τῆς βαθυτέρας κατανοήσεως τῶν οἰκονομικῶν καὶ ὀργανωτικῶν νόμων θὰ προκύψῃ μία φιλοσοφικὴ ἀντίληψις, ἴσως ὀλιγώτερον μεγαλορρήμων καὶ ὑψηλῆς ἀπὸ ἐκείνην, τὴν ὁποῖαν ἐδημιούργησεν ἡ καθαρὰ κλασσικὴ παράδοσις, πλησιεστέρα ὅμως πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, τὸν ἄνθρωπον, τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς ἀτελείας του, τὰς ἐλπίδας καὶ τὰς ἀπογοητεύσεις του, τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ἐπιδιώξεις του, τὴν χαρὰν καὶ τὸν πόνον του.

Εἰς τὴν διαπλασσομένην ἀνθρωπότητα ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις προορίζεται νὰ διαδραματίσῃ σημαντικὴν ἀποστολήν. Συμβάλουσα εἰς τὴν αὐξησιν τῆς παραγωγῆς, μαζὺ μὲ μίαν δικαιότεραν κατανομήν, θὰ συντελέσῃ ὅπως ἐπιλυθοῦν ταχύτερα καὶ ἀποτελεσματικώτερα τὰ προβλήματα ποῦ σπαράσσουν τὸν σημερινὸν κόσμον. Ἀπὸ τὴν παροῦσαν σκληρὰν δοκιμασίαν θὰ ἐξελθῶμεν ὄλοι αἱμάσσοντες καὶ πονεμένοι, ἐγγύτερα ὅμως πρὸς τὴν ὀρθὴν ὁδὸν ἀνθρωπίνης διαβιώσεως.

Εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα ὅπου σφυρηλατεῖται ἡ νέα γενεά,

ἡ ὁποία θὰ ἀποτελέσῃ τοὺς συνεργάτας καὶ ἡγέτας τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου, ἰδιάζουσα θέσις πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὴν Ὀργάνωσιν, ἡ ὁποία πολυπλευρῶς ἐξετάζει τὴν ἐπιχείρησιν, τὸ τεχνικο-οἰκονομικὸν τοῦτο κύτταρον τῆς κοινωνικῆς ζωῆς Ἀναγνωρίζεται ἐπίσης ὅτι δὲν εἶναι ἀρκετὴ ἡ γνώσις τῆς Γενικῆς Ἰδιωτικῆς Οἰκονομικῆς, ἀλλ' ἀπαιτεῖται ἐμβάθυνσις καὶ εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους αὐτῆς ἀπὸ συνθέτου πλευρᾶς καὶ ὅτι γόνιμος θὰ εἶναι πρὸς τοῦτο ἡ συνεργασία τοῦ Σχολείου μετὰ τῶν ἐπιχειρήσεων, πρὸς ρεαλιστικωτέραν ἔρευναν καὶ διδασκαλίαν τῶν συναφῶν θεμάτων.

Δι' ὅσους θεωρεῖται ὡς ἡ εὐγενεστέρα ἀπασχόλησις ἡ διαπαιδαγώγησις τῆς νεότητος, τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ μέριμνα δὲν σταματᾷ μόνον εἰς τὴν σχολικὴν περίοδον. Προεκτείνεται καὶ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐπαγγελματικὴν σταδιοδρομίαν τῶν σπουδαστῶν.

Κατὰ τὴν περίοδον τῆς προσεγγίσεως τοῦ τέρματος τῶν σπουδῶν, τὴν καμπὴν τῆς ζωῆς ἀπὸ τῆς μαθήσεως εἰς τὴν ἐνέργειαν, τῆς ἀμερίμνου ἀνεξαρτησίας εἰς τὴν βιοπάλην, εἶναι φυσικὸν οἱ φοιτηταὶ νὰ αἰσθάνωνται κάποιον κενόν, νὰ ἀτενίζουν μὲ κάποιον δισταγμόν, μερικοὶ ἴσως καὶ μὲ δέος, πρὸς τὸ ἀβέβαιον μέλλον.

Ἄλλοι μὲ μεγαλυτέρας βλέψεις φιλοδοξίας, ἄλλοι μὲ περιωρισμένας ἀπαιτήσεις, ὅλοι ἔχουν τὴν διάθεσιν νὰ ἐργασθοῦν, νὰ ἀναδειχθοῦν διὰ τῆς ἐργασίας, νὰ ἱκανοποιήσουν τὸ δημιουργικὸν ἔνστικτόν των καὶ ταυτοχρόνως νὰ ἐξασφαλίσου τὰ μέσα τῆς οἰκονομικῆς διαβιώσεως, εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ὑπηρεσιῶν των. Νὰ καταστοῦν *παραγωγικοὶ ἄνθρωποι*.

Ὅσον δὲ καὶ ἂν θεωρεῖται κοινοτοπία, δὲν πρέπει νὰ παύσῃ τονιζόμενον ὅτι *ἡ ἐργασία ὑπῆρξε, εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἡ κρητὶς πάσης ἀνθρωπίνης προόδου*.

Καὶ ἡ τύχη, θὰ ἐρωτήσῃ τις, δὲν συμβάλλει πολλὰς φορὰς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν; Πῶς ὄχι! Συνήθως ὅμως ὡς τύχη θεωρεῖται ἡ ἐκμετάλλευσις μιᾶς παρουσιασθείσης εὐκαιρίας. Ὁ Φραγκλῖνος κατὰ τὰς μακρὰς ἐσπερινὰς μελέτας εἰς τὸ πτωχικὸν δωμάτιόν του ἔλεγε: «Ἐτοιμάζομαι νὰ ὑποδεχθῶ τὴν Τύχην, ὅταν μίαν ἡμέραν κτυπήσῃ τὴν θύραν μου». Καὶ ἡ ἐπιτυχία τὸν εὐρῆκε ἐργαζόμενον.

Τὴν ἐργασίαν ἐξυμνοῦν φιλόσοφοι καὶ ἠθικολόγοι καὶ τὴν ἐργασίαν θεωρεῖ ὁ οἰκονομολόγος, ὡς τὴν πηγὴν τοῦ πλοῦτου τῶν ἔθνων. Ἡ ἐργασία καθαγιάζει τὰ πάντα καὶ προσεγγίζει, ὅπως καὶ ἡ προσευχή, πλησιέστερον τὸν Πλάστην πρὸς τὸ πλάσμα του.

Εἰς τὴν ἐργασίαν ἀναζητῶμεν συχνὰ τὴν λήθην καὶ τὴν ἀνακούφισιν.

Ἡ ἐργασία ὅμως ἐνίστε σκοτώνει. Διότι ἡ ἐργασία δὲν εἶναι μόνον ἀπόλαυσις, ἀλλὰ καὶ θυσία. Ἡ ἀνθρωπίνη πρόοδος δὲν κατακτᾶται, πολὺ δὲ περισσότερο δὲν διατηρεῖται, ἄνευ λύτρων, ἄνευ θυσιῶν πολλὰς φορὰς βαρυτάτων, ἀτόμων καὶ γενεῶν.

Ἡ ἐργασία διὰ νὰ ἀποβῇ καρποφόρος, πρέπει νὰ εἶναι *μεθοδική*. Εἶναι ἀδίκια ἀτομικῶς καὶ ἐγκλημα κοινωνικῶς νὰ μένουσιν ἀχρησιμοποίητοι ἢ νὰ χρησιμοποιοῦνται κακῶς αἱ δυνάμεις τῆς ἐργασίας.

Ἡ λαϊκὴ σοφία λέγει ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι ἓνα σχολεῖον. Πραγματικῶς ἡ μάθησις δὲν τελειώνει ποτέ. Καὶ ὁ καλὸς ἐπιχειρηματίας εἶναι ταυτοχρόνως καὶ ἓνας καλὸς διδάσκαλος, μὲ λόγια καὶ ἔργα.

Ἡ ζωὴ ὅμως εἶναι ἓνα σκληρὸν σχολεῖον. Ἡ πείρα ἀποδεικνύεται σοφὸς ἀλλὰ βραδύς διδάσκαλος καὶ τὰ διδασκὰ τῆς στοιχίζουσι ἀκριβῶς. Εἰς τὴν ζωὴν δὲν συγχωροῦν ὅπως εἰς τὸ σχολεῖον. Ἡ ἐπιτυχία ἢ ἀποτυχία πληρώνεται μετρητοῖς καὶ μὲ τόκον.

Ὅτε ὅμως μόνον τὸ σχολεῖον, οὔτε μόνη ἡ πείρα, ἢ ζωὴ, ἢ πρακτικὴ ἐπαρκοῦν διὰ τὴν πλήρη καὶ ἀρμονικὴν κατάρτισιν τοῦ ἀνθρώπου. Ἄλλη ἢ ἀποστολὴ τοῦ ἑνὸς καὶ ἄλλη τοῦ ἄλλου. Πρόκειται ὅμως περὶ ἀλληλοσυμπληρουμένων καὶ οὐχὶ χωριστῶν ἀρμοδιοτήτων. Εἰς τὸ σχολεῖον αἱ γνώσεις. Τὸ πνεῦμα ὅμως τῆς ἐργασίας ἀποκτᾶται κυρίως ἐπὶ τόπου, μὲ τὴν δρᾶσιν.

Ὅπως καὶ ὁ Ἰππόλυτος Ταινε λέγει: «Αἱ ἰδέαι σχηματίζονται μόνον μέσα εἰς τὸ φυσικὸν καὶ ἀρμόζον περιβάλλον των. Ὅ,τι κάμνει τὸν σπόρον τῶν ἰδεῶν νὰ βλαστήσῃ εἶναι αἱ ἀπειράριθμοι ἐντυπώσεις, τὰς ὁποίας καθημερινῶς ὁ νέος συλλέγει εἰς τὸ σχολεῖον, τὸ ἐργασίον, τὸ γραφεῖον, τὸ δικαστήριον, τὸ θέατρον, εἰς τὴν θέαν τῶν ἐργαλείων, μηχανῶν, ἐργατῶν, ἀπὸ τὴν ἐπαφήν μὲ τὴν πελατεῖαν καὶ ἀπὸ τὴν κριτικὴν ἑνὸς καλῶς ἢ κακῶς ἐκτελεσθέντος ἔργου. Ἰδοῦ ἐλάχιστα ἀντιλήψεις τῆς ὁμάσεως, ἀκοῆς, ἀφῆς καὶ γεύσεως ἀκόμη, αἱ ὁποῖαι ἀθελήτως συλλεγόμεναι καὶ ὑποσυνειδήτως πολλακίς ἐπεξεργαζόμεναι, πλουτίζονται, συστηματοποιοῦνται καὶ ὑποβάλλουν τῶρα ἢ ἀργότερα ἓνα νέον συνδυασμὸν: ἀπλοποίησιν, οἰκονομίαν, βελτίωσιν ἢ ἐφεύρεσιν».

Τὸ ζήτημα τῆς προπαρασκευῆς τῶν σπουδαστῶν διὰ καλυτέραν ἀπόδοσιν εἰς τὴν πρᾶξιν, ἐμελετήθη ἐπανειλημμένως καὶ μεμονωμένως καὶ εἰς διεθνή Συνέδρια, εἰς τὰ ὁποῖα παρεκάθησαν καθηγηταὶ καὶ μέλλοντες Προϊστάμενοι τῶν σπουδαστῶν.

Ἀπὸ τὰ μέχρι σήμερον ἐξαχθέντα συμπεράσματα συνάγεται ὅτι ἡ γονιμωτέρα προσπάθεια πρέπει νὰ καταβληθῇ εἰς τὴν ἀπάμβλυσιν τῶν διαφορῶν μεταξὺ ἐργασίας εἰς τὸ σχολεῖον καὶ τοιαύτης εἰς τὴν ἐπιχείρησιν, κατὰ τὴν μεταβατικὴν περίοδον τῆς προσαρμογῆς τοῦ φοιτητοῦ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς πεδίου δράσεως εἰς τὸ ἕτερον.

Ἄς ἐξετάσωμεν τῶρα λεπτομερέστερον ποῖα εἶναι αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἐπιχειρήσεων, ποῖα ἢ διαφορὰ τῆς ἐργασίας μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ σχολείου, καὶ πῶς ταχύτερα, ἀκοπώτερα καὶ ἐπωφελέστερα θὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὸ νέον του περιβάλλον ὁ ἀποφοιτήσας σπουδαστής.

Ὅ,τι ζητοῦν κυρίως αἱ ἐπιχειρήσεις, εἶναι ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι νὰ γνωρίζουν τὸ ἐπάγγελμά των καὶ νὰ δύνανται ἀμέσως ἢ ταχύτατα νὰ χρησιμοποιηθοῦν. Γὰρ περισσοτέρας ἐπιχειρήσεις φοβίζουσι τὰ ἔξοδα καὶ ὁ χρόνος, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν διαπαιδαγώγησιν.

Δὲν πρέπει ἐκ πρώτης ὄψεως, νὰ κατακρίνωμεν ἀπολύτως τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ σκέπτεσθαι. Αἱ ἐπιχειρήσεις ἰδρύονται διὰ νὰ ἀποδώσουν, νὰ κερδίσουν καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐπιζητοῦν ἄμεσα

ἀποτελέσματα. Ἐάν ὁμως ἐμβαθύνωμεν ὀλίγον περισσότερον, θὰ ἀντιληφθῶμεν ὅτι ἡ τακτικὴ αὐτὴ εἶναι μυωπικὴ καὶ ὅτι ἡ δαπάνη τῆς καταλλήλου προπαρασκευῆς τοῦ προσωπικοῦ δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς μία ἀπὸ τὰς παραγωγικωτέρας. Αἱ εὐρεῖαι ὁμως ἀντιλήψεις ἀπαιτοῦν μόρφωσιν καὶ προοπτικὴν, ἡ ὁποία δὲν ἀπαντᾶται πάντοτε, ἰδίως εἰς τοὺς ἐπιχειρηματίας, οἵτινες ἐδημιουργήθησαν ἐκ τῆς πράξεως. Οἱ αὐτοδημιουργοὶ ἀναπτύσσουν μίαν ὑπερτροφικὴν προσωπικότητα καὶ ἐπηρεάζονται περισσότερον ἀπὸ τὸ παρελθὸν παρὰ ἀπὸ τὸ μέλλον.

Ἄλλὰ ἐρωτᾶται, διατί οἱ ἀποφοιτῶντες ἐκ τοῦ Σχολείου δὲν δύνανται νὰ ἀποδώσουν ἀμέσως; Ὀφείλεται τοῦτο εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκῶν γνώσεων ἢ εἰς τὸ ὅτι δὲν γνωρίζουν τὸν τρόπον, κατὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ χρησιμοποιήσουν τὰς γνώσεις των;

Οἱ λόγοι εἶναι πολλοί. Ἐν πρώτοις ὑπάρχει διαφορὰ περιβάλλοντος, νοοτροπίας καὶ τρόπου ἐργασίας μεταξὺ σχολείου καὶ ἐπιχειρήσεως.

Ἡ ἐργασία εἰς τὸ Σχολεῖον, κατὰ τὰ τελευταῖα μάλιστα ἔτη τῆς φοιτήσεως, ἔγκειται εἰς τὸ νὰ μανθάνῃ ὁ σπουδαστὴς ταχέως καὶ συνεχῶς ποικίλα πράγματα. Ἐπειδὴ τὸν μυοῦν εἰς τὴν πρόοδον τῶν διαφόρων ἐπιστημῶν καὶ ἀφήνουν νὰ ἐννοηθῆ ὅτι κάθε τι τοῦ τῷ διδάσκειται θὰ χρησιμοποιηθῆ ἀπὸ αὐτόν, τῷ γεννᾶται φυσικὰ ἡ ἐντύπωσις ὅτι ξέρει πολὺ περισσότερα ἀπὸ ὅσα γνωρίζουν οἱ ἄνθρωποι, μὲ τοὺς ὁποίους θὰ συνεργασθῆ ἢ τῶν ὁποίων ἀργότερα θὰ ἡγηθῆ.

Ὅταν ὁμως ὁ νέος ἀπόφοιτος τοῦ Σχολείου εἰσέλθῃ εἰς μίαν ἐπιχείρησιν, γρήγορα ἀντιλαμβάνεται δύο πράγματα:

- α) Πόσες περισσότερες γενικὲς γνώσεις κατέχει ἀπὸ τοὺς πρακτικούς συναδέλφους του καὶ καμμιά φορὰ καὶ ἀπὸ τοὺς Προϊσταμένους του, τῶν ὁποίων ἡ μάθησις δὲν εἶναι πρόσφατος, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ β) πόσες πρακτικὲς γνώσεις τοῦ λείπουν, τὰς ὁποίας πρέπει τὸ ταχύτερον νὰ ἀποκτήσῃ.

Καὶ ἐδῶ παρουσιάζεται ἡ πρώτη ἀπογοήτευσις. Ἐπειδὴ ἀπὸ τὰς κατωτέρας βαθμίδας ὁ ὑπάλληλος Ἱεραρχικῶς θ' ἀρχίσῃ, βλέπει ὅτι μόνον μικρὰν ἀναλογίαν τῶν γνώσεών του πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσῃ. Πολλοὶ ἐρωτοῦν τὸν ἑαυτὸν των: «Διατί τότε ὅλος ὁ κόπος τοῦ σχολείου;»

Δὲν πρέπει ὁμως νὰ λησμονῆ ὁ νεοβάπτιστος, πρὸς παρηγορίαν του, ὅτι ὅλαι αἱ ἀπαραίτητοι γνώσεις δὲν προορίζονται δι' ἄμεσον χρησιμοποίησιν. Καὶ ἐάν ἀκόμη ποτὲ δὲν παρουσιασθῆ περίπτωσις νὰ γίνῃ χρῆσις αὐτῶν, ἡ ἀπόκτησις των, ἀπέβλεπε εἰς ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν, ποῦ εἶναι ἀπαραίτητον προσόν, τόσον διὰ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀτόμου, ὅσον καὶ διὰ τὴν γενικωτέραν ἀπόδοσιν τῆς δράσεώς του. Εἰς τὰς περισσοτέρας περιπτώσεις εἰς τὴν ζωὴν, ἀρκεῖ ἡ γνώσις τῶν τεσσάρων πράξεων τῆς ἀριθμητικῆς. Ἐν τούτοις ἡ ἀξία τῶν μαθηματικῶν, ὡς μέσου διὰ τὴν ὄξυνσιν τῆς κρίσεως, ποτὲ δὲν ἐτέθη ἐν ἀμφιβόλῳ.

Ἀμέσως ὁμως ἀντιλαμβάνεται ὁ πρῶν σπουδαστὴς μας καὶ τὴν διαφορὰν τῆς ἐργασίας μεταξὺ Σχολείου καὶ ἐπιχειρήσεως.

Ἐνῶ ἡ ποικιλία, ἡ ἀναλλαγὴ εἶναι τὸ τίμημα τῆς σχολικῆς ἐργασίας πρέπει τώρα νὰ ἀπαρνηθῆ τὴν ἀντίληψιν ταύτην, ἐὰν ἀποβλέψῃ εἰς ἄλλο εἶδος ἀνταμοιβῆς. Κατανοεῖ ὅτι ἐπὶ τῆς ἐπαναλήψεως, ἐπὶ τῆς συνηθείας πρέπει νὰ ὀργανωθῆ ἡ ἐπιχειρηματικὴ καὶ ἰδιαίτερα ἡ βιομηχανικὴ ἐργασία.

Ὅτι πρέπει νὰ συνηθίσῃ εἰς τὴν μονοτονίαν τῆς ἐργασίας. Ἄν καὶ δὲν ἔλλειψαν, οὔτε λείπουν αἱ προσπάθειαι ὅπως ἡ ἐργασία γίνῃ τὸ δυνατόν ἐλκυστικὴ, ἡ πείρα ποῦ ἀπεκτήθη μέχρι σήμερον ἀπέδειξεν ὅτι, λόγῳ, τοῦ καταμερισμοῦ καὶ τῆς ἐιδικεύσεως τῆς ἐργασίας, αἱ θεωρίαι ἐκείνων ποῦ ὠραματίσθησαν συνεχῆ ἀλλαγὴν ἐργασίας, δὲν συμβιβάζονται πρὸς τὴν εὐνοϊκωτέραν παραγωγὴν. Ἡ ἐργασία θὰ περιέχῃ ἀρκετὴν δόσιν μόχθου. Δὲν πρόκειται λοιπὸν πλέον ὁ σπουδαστὴς νὰ ἐνδιαφερθῆ διαρκῶς εἰς νέα πράγματα, ὅπως εἰς τὸ σχολεῖον, ἀλλὰ νὰ παράγῃ, δηλαδὴ νὰ ἐκτελῆ πολλὰς φορὰς τὸ ἴδιον ἢ παρεμφερές ἔργον.

Αἱ λεπτομέρειαι χρειάζονται συγκέντρωσιν προσοχῆς εἰς στενὸν κύκλον δράσεως καὶ αὐτὸ κουράζει τὸν ἀρχάριον. Καὶ ἐδῶ ὅμως πλεονεκτεῖ τοῦ πρακτικοῦ συναδέλφου του. Λόγῳ τῆς εὐρείας μορφώσεώς του δὲν θεωρεῖ τὴν λεπτομέρειαν ὡς σκοπὸν, ἀλλὰ ὡς μέσον, ἀντίλαμβάνεται καλύτερα αὐτὴν ὡς μέρος μιᾶς εὐρυτέρας συνθέσεως καὶ τοιοῦτοτρόπως ἀποφεύγει τὸν ἐπαγγελματικὸν παραμορφισμὸν καὶ τὴν παραμέλησιν τῆς οὐσίας χάριν τῶν τύπων.

Ἄλλὰ καὶ ἄλλαι διαφοραὶ σιγὰ - σιγὰ ἀποκαλύπτονται.

Εἰς τὴν ζωὴν, τὰ προβλήματα παρουσιάζονται πάντοτε πολὺ πλευρα, ὡς ἐξισώσεις μὲ πολλοὺς παράγοντας.

Καὶ ἐνῶ εἰς τὸ Σχολεῖον, τὸ πρόβλημα, ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ καθηγητοῦ ἀναλύεται εἰς τὰ συστατικὰ του μέρη καὶ μελετᾶται διαδοχικῶς καὶ μὲ ἡσυχίαν, εἰς τὴν πρᾶξιν πρέπει μόνος καὶ ταχέως νὰ διαβλέψῃ καὶ νὰ προκρίνῃ, πολλὰς δὲ φορὰς ἡ ἐπιτυχία ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὀρθὴν ἢ λανθασμένην διαγνώσιν. Ἡ καλύτερα λύσις μπορεῖ νὰ μὴ εἶναι καὶ ἡ ἰδεώδης ἀπὸ λογικῆς ἢ τεχνικῆς ἀπόψεως, ἀλλὰ ἐκείνη τὴν ὁποῖαν ἐπιβάλλει ὁ ἐπικρατέστερος παράγων.

Ἐξ ἄλλου ἐνῶ εἰς τὸ σχολεῖον ζητεῖται ἀπὸ τὸν σπουδαστὴν νὰ ἀφομοιώνῃ γνώσεις ταχέως, ἡ ἐπιχειρήσις ἀπαιτεῖ ἀπὸ αὐτὸν νὰ ἐνεργῇ ταχέως. Ἐδῶ ἔχει πλήρη ἐφαρμογὴν τὸ ρητὸν «ὁ χρόνος εἶναι χρῆμα». Δὲν ὑπάρχει πολλὰς φορὰς καιρὸς διὰ βραδείαν σκέψιν. Ἡ ἀπόφασις πρέπει νὰ ληφθῆ ἀμέσως, ἄλλως εἶναι ἀργά. Ἄλλὰ καὶ ὁ ρυθμὸς τῆς ἐργασίας εἶναι πολὺ ἐντατικώτερος. Ὄρισμένοι ἐργασίαι πρέπει νὰ γίνουσι εἰς ὀρισμένον χρόνον καὶ δικαιολογίαι ἀναβολῆς δὲν ἰσχύουσιν.

Ὁ Taylor διέβλεπε καὶ δύο ἄλλας δυσκολίας κατὰ τὴν προσαρμογὴν τῶν σπουδαστῶν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς βιοπάλης :

- 1) Τὴν ἐλευθερίαν, ποῦ ἀπολαμβάνουσι οἱ σπουδασταὶ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς φοιτήσεώς των καὶ ἡ ὁποία ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν πειθαρχημένην δρᾶσιν τῆς ἐργασίας εἰς τὴν ἐπιχείρησιν.
- 2) Τὴν συνήθειαν τῶν σπουδαστῶν νὰ θεωροῦν μίαν εὐλογοφανῆ

δικαιολογίαν, ὡς ἰσοδύναμον πρὸς θετικὸν ἀποτέλεσμα, ἐνῶ εἰς τὴν πρᾶξιν μόνον τὰ ἀποτελέσματα λογαριάζονται.

Τέλος μέσα εἰς τὴν ἐπιχείρησιν θὰ ἔλθῃ ὁ ἀπόφοιτος εἰς τὴν πρώτην πραγματικὴν ἐπαφὴν μὲ τὸν ἀνθρώπινον παράγοντα : τοὺς συναδέλφους του, τοὺς κατωτέρους του, τοὺς Προϊσταμένους του.

Εἰς τὸ σχολεῖον δὲν εἶχε οὔτε τὸν κατάλληλον χρόνον, οὔτε τὴν ὥριμον κρίσιν ἵνα ἀντιληφθῇ πλήρως τὰς ἀδυναμίας καὶ τὰς δυνατότητας τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.

Ἐδῶ θὰ γνωρίσῃ τὴν ἀμάθειαν, τὴν πρόληψιν, τὴν ἀδιαφορίαν, τὸν φθόνον, τὰς μικροραδιουργίας, ἀκόμη καὶ τὴν ἀδικίαν καμμιὰ φορά. Ἐκ παραλλήλου ὅμως θὰ ἀνακαλύψῃ τὰ ἀγνά λαϊκὰ αἰσθήματα, τὴν συναδελφικὴν φιλίαν, τὴν ἐπαγγελματικὴν συνείδησιν, τὴν ἀλληλεγγύην καὶ τὰς θυσίας, χάριν μιᾶς κοινῆς ἰδέας.

Θὰ διοικηθῇ καὶ ἐάν εἶναι ἄξιος θὰ διοικήσῃ καὶ οὔτω θὰ ἴδῃ ποίαν καὶ πόσῃν σημασίαν ἔχει ὁ ψυχολογικὸς παράγων, ὁ ἀτομικὸς καὶ ὁ ὁμαδικός.

Καὶ ἐνῶ ὁ ἀρχάριος εἰσερχόμενος εἰς τὴν ἐπιχείρησιν αἰσθάνεται τὸν ἑαυτὸν του ἀσφυκτικῶντα καὶ ἀνεργάτιστον, νέοι ὀρίζοντες παρατηρήσεων, τοὺς ὁποίους δὲν ἐφαντάζετο, ἀνοίγονται πρὸ αὐτοῦ.

Ἰδοὺ στάδιον διὰ νέαν μάθησιν, ἐναλλαγὴν τῆς ἐργασίας καὶ διοχέτευσιν τῶν παραγωγικῶν του δυνάμεων. Δὲν ὑπάρχει ἐργασία, ὅσονδήποτε ἀπλὴ καὶ ταπεινὴ καὶ ἂν εἶναι, πού νὰ μὴ ἐγκλείῃ ἐνδιαφέρον καὶ νὰ μὴ εἶναι ἐπιδεκτικὴ βελτιώσεως. Εἰς τὴν ζωὴν, ἡ τελευταία λέξις ποτὲ δὲν λέγεται.

Ὁ πατήρ τῆς Ὀργανώσεως, ἐκήρυττεν ὅτι καὶ ἡ πλέον στοιχειώδης χειρωνακτικὴ ἐργασία εἶναι ἀξία ἐπιστημονικῆς παρατηρήσεως, ὁ δὲ πειραματισμὸς τοῦ συνεργάτου του Gilberth διὰ τὴν αὔξησιν τῆς ἀποδόσεως τῶν κτιστῶν εἶναι κλασσικὸν παράδειγμα τοῦ τί δύναται νὰ παράγῃ ἢ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπιστημονικῆς μεθόδου ἐπίδοσις.

Ὅσον εἶναι ἀληθές ὅτι τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας προσδίδει αἴγλην εἰς τὸν ἐπιδιδόμενον εἰς αὐτήν, ἄλλο τόσον ἀληθές εἶναι ὅτι καὶ ὁ ἐργαζόμενος ἐάν γνωρίξῃ καὶ θέλῃ, λαμπρύνει τὴν ἐργασίαν του.

Ἐάν ὁ σπουδαστὴς δὲν θεωρήσῃ καμμίαν ἐργασίαν ὡς ἀναξίαν τῶν σπουδῶν του, ἐάν θελήσῃ νὰ ἐνδιαφερθῇ εἰς κάθε τι πού θὰ τοῦ ἀνατεθῇ καὶ ἀφοσιωθῇ εἰς αὐτὸ μὲ τὴν καρδιά του, τότε καὶ τὴν ἀπασχόλησίν του θὰ καταστήσῃ πλέον εὐχάριστον καὶ θὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἶναι ἄξιος καλύτερας τύχης. «Γιὰ νὰ γίνῃ κανεὶς καλὸς καπετάνιος, πρέπει νὰ ἔχῃ κάμει πρῶτῃτερα ναύτης».

Καὶ ἐάν δὲν πρόκειται νὰ ἐπιτύχωμεν εἰς ὅλα, μπορεῖ ὅμως ὁ καθένας μας νὰ ἐπιτύχῃ εἰς κάτι.

Μὲ τὸ πρόβλημα τῆς καλύτερας καὶ κατὰ συνέπειαν πλέον ἀποδοτικῆς χρησιμοποίησεως εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς σπουδασάσης νεολαίας, εἰς τὸν τρόπον ὥστε νὰ μὴ κατασπαταλῶνται (διὰ τῆς ἀπογοητεύσεως ἢ τῆς ἀχρησίας) πολύτιμοι γνώσεις, ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ νεανικὴ ἀλκή, ἀπασχολοῦνται καὶ αἱ πλέον προοδευτικαὶ ἐπιχειρήσεις καὶ τὸ σχολεῖον.

Αι επιχειρήσεις σήμερον παρά ποτέ άλλοτε, χρειάζονται περισσότερο ευσταθή και έπιστημονικώς καθηρισμένα στελέχη. Έάν εις την ώριμον ηλικίαν ανήκει ή καθοδήγησις και ή διοικήσις, εις την άξίαν νεότητα πρέπει να ανατίθεται βαθμηδόν ή διευθύνουσα έκτέλεσις.

Δεδομένου ότι εις την παρούσαν κατάστασιν των έπιστημονικών μας γνώσεων ούτε τά πορίσματα της ψυχοτεχνικής, ούτε του έπαγγελματικού προσανατολισμού παρέχουν έν πάσι ευσταθές έδαφος κρίσεως, αι προηγμένης αντίληψεως επιχειρήσεις, προκειμένου ίδίως περί φυτωρίου μελλόντων στελεχών, χρησιμοποιούν τό σύστημα της μαθητείας, υπό ανανεωμένην μορφήν.

Διά δύο σκοπούς : και προς κατατόπισιν των και προς προσαρμογήν του νέου προσλαμβανομένου.

Αυτη θεωρείται ως μία κανονικώς άμειβομένη, μεταβατική περιόδος από της εργασίας του σχολείου εις την πραγματικήν εργασίαν.

Υπό καθωρισμένην καθοδήγησιν, κατά την όποιαν παραπλεύρως προς την αντίληψιν ότι ο άρχάριος έχει έλευθερίαν να μανθάνη, έμπειδώνεται ή ιδέα ότι πρωτίστως οφείλει να εργασθῆ, ο μαθητευόμενος διέρχεται διά τών κυριωτέρων Υπηρεσιών της επιχειρήσεώς του. Τοιουτοτρόπως ούτος έξοικειώνεται προς τās συνθήκας και λεπτομερείας της εργασίας, ταύτοχρόνως όμως άποκτᾶ και μίαν συνθετικήν εικόνα του όλου μηχανισμού της επιχειρήσεως, εις την όποιαν πρόκειται να άφοσιωθῆ.

Η μέθοδος αυτή, φυσικώς περιωρισμένης χρονικής διάρκειας, θεωρείται συμφέρουσα και διά την επιχειρήσιν. Η άρχική βραδύτης άποδόσεως, αντίσταθμίζεται με τό παραπάνω από την έντός όλίγου ηύξημένην ποσοτικήν και ποιοτικήν άπόδοσιν, του τοιουτοτρόπως εκπαιδευθέντος άρχαρίου.

Δυστυχώς ή μέθοδος αυτή εις την χώραν μας δέν έτυχεν άκόμη εύρείας εφαρμογής και άπαιτεί έκ μέρους των Ιθυόντων προοπτικήν εις ό,τι άφορᾶ τόν χειρισμόν των προβλημάτων, που σχετίζονται με τό προσωπικόν των επιχειρήσεων.

Άλλά και τό σχολείον, δέν έμεινε ξένον προς τās άπαιτήσεις και τās τάσεις της συγχρόνου ζωής.

Εις τās άρχάς δειλά, έπειτα πλέον άποφασιστικά έπλησίασε και τοῦτο προς την επιχειρήσιν και την πράξιν. Χωρίς βεβαίως να φαντασθῆ ότι ή πάλλουσα και συνεχώς έξελισσομένη οικονομική ζωή είναι δυνατόν να μελετηθῆ κατά βάθος και πλάτος εις τό τεχνητόν περιβάλλον του σχολικού εργαστηρίου, προσπαθεῖ να συμπληρώσῃ την θεωρητικήν ανάπτυξιν διά της μελέτης ζωντανών περιστατικών της ζωής των επιχειρήσεων. Διά θεμάτων, όπου ώρισμένα πραγματικά γεγονότα έξετάζονται συνυφασμένα από όλας τās πλευράς (οικονομικήν, νομικήν, λογιστικήν, μαθηματικήν, ψυχολογικήν, κοινωνικήν) και εις τρόπον ώστε ή αὐτενέργεια και ή κρίσις των σπουδαστών να παίξῃ πρωτεύοντα ρόλον.

Είναι ή λεγομένη «περιπτωσιακή μέθοδος», ή όποία τό πρώτον έφηρμόσθη εις την νομικήν έπιστήμην και απέδωκεν αξιολόγους καρ-

πούς, ήτις όμως δέν πρέπει νά συγγέεται πρός τās συνδυασμένες φροντιστηριακάς ασκήσεις.

Βεβαίως εις τήν έπιστήμην μας, όπου ή προηγμένη οίκονομική ζωή δέν διέπεται από άναλλοιώτους χρονικούς και τοπικούς νόμους, αλλά από έλαστικώτερους τοιούτους, οι όποιοι καλούνται τάσεις ή κανόνες, τό «προηγούμενον», ώς μέτρον μελλοντικής προβλέψεως δέν ένέχει τό άπόλυτον, όπως εις τās θετικές έπιστήμας.

Έφ' όσον όμως τό σχολείον ώς έκ τής φύσεώς του δέν δύναται νά διδάξη όλα, τούλάχιστον πρέπει νά μεταδώση τόν τρόπον τής μαθήσεως, δηλαδή νά κάμη τούς σπουδαστάς νά ένδιαφερθούν εις μελέτης, με τās όποιās μέχρι τώρα δέν άπησχολήθησαν. Πρέπει νά χορηγήση τό πλαίσιον έντός του όποιου θά έναποτεθούν αι ιδέαι και αλλαγής τών παρατηρήσεις των, νά τούς διδάξη μίαν όρθήν μέθοδον έργασίας και νά έκκολάψη μίαν νοοτροπίαν, χάρις εις τās όποιās θά δυνηθούν νά λύσουν έπιτυχώς τά πολυποίκιλα προβλήματα, τά όποια ή καθημερινή ζωή θά θέση πρό αυτών.

Πρός τόν σκοπόν τούτον τείνει ή αρχίσασα προσπάθεια στενωτέρας συνεργασίας μεταξύ θεωρίας και πράξεως, αν ποτέ δύναται νά υποστηριχθῆ ότι ταύτα ύφίστανται χωρισμένα.

Η θεωρία έκ τής πράξεως συνάγει τά πορίσματα της και ή πρῆξις είναι θεωρία εις τήν έφαρμογήν.

Αν ή μία διαψεύση τήν άλλην, τούτο σημαίνει ότι ή έγινε κακή συναγωγή τών πορισμάτων τής πράξεως ή κακή έφαρμογή τών κατευθύνσεων τής θεωρίας.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

“Στὸν παλὸ ἐκεῖνο τὸν καιρὸ,,

Κάθε φορά πού ἀκούω ἢ βλέπω κάτι σχετικό μέ τίς «ἐργατικές σχέσεις» ἢ «τὴν κατανόησιν τῶν ἐργαζομένων», ἐνθουοῦμαι τὸ ἀφεντικό μου, ὅταν ἤμουν μαθητευόμενος. Ἐδούλευα σ' ἓνα μικρὸ ἐργαστήριο καὶ τὸ ἀφεντικό ἦταν πραγματικὸ ἀφεντικό. Ἦταν σκληρότερο καὶ ἀπὸ τὸ διάβολο, ταυτόχρονα ὁμως καὶ εὐθύς καὶ δίκαιος ἄνθρωπος.

Ὅταν οἱ σύγχρονες ὁμιλίες γιά τίς «σχέσεις» κατασταλάζουν στίς βασικές ἀρχές τῆς συνεργασίας ἐργοδότη καὶ ἐργαζομένων, δέν λένε τίποτε οὐσιαστικώτερο ἀπὸ ὅ,τι τὸ ἀφεντικό μου περιελάμβανε εἰς τὸν πίνακα τῶν «Δέκα ἐντολῶν», πού εἶχε τοιχοκολλήσει εἰς τὸ ἐργαστήριον.

Νά ποιῆς εἶναι αὐτές, κάθε δὲ μιὰ ἀξίζει νὰ ἀναπτυχθῇ σέ ἰδιαίτερο ἄρθρο.

1. Μὴ λές ψέμματα. Αὐτὸ σπαταλᾷ καὶ τὸν χρόνο σου καὶ τὸν χρόνο μου. Εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ σέ πιάσω στὸ τέλος καὶ αὐτὸ θὰ εἶναι τὸ κακὸ τέλος.

2. Κοίταζε τὴ δουλειά σου καὶ ὄχι τὸ ρολόγι. Γιατί ἔτσι σέ μιὰ μακρὰ ἡμέρα μοῦ κάνεις δουλειά μικρῆς ἡμέρας καὶ αὐτὸ μέ κάνει νὰ στραβομουτσουιάζω.

3. Δόσε μου περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι ἀναμένω καὶ θὰ σέ πληρώσω περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι περιμένεις. Εἶμαι διατεθειμένος νὰ αὐξήσω τὸ μισθὸ σου, ἐάν μοῦ αὐξάνεις τὰ κέρδη μου.

4. Χρωστᾷς τόσα στὸν ἑαυτό σου, ὥστε δέν ἔχεις περιθώριον νὰ χρωστᾷς σέ ἄλλους. Μακρὰ λοιπὸν ἀπὸ χρέη ἢ ἔξω ἀπὸ τὴν δουλειά μου.

5. Ἡ ἀτιμία δέν εἶναι ποτὲ ἀτύχημα. Οἱ καλοὶ ἄνδρες ὅπως καὶ οἱ καλὲς γυναῖκες μποροῦν νὰ ἀναγνωρίσουν τὸν πειρασμό, ὅταν τὸν συναντήσουν.

6. Ἔχε τὸ νοῦ σου στὴ δουλειά καὶ μέ τὸν καιρὸ θὰ ἀποκτήσης δική σου δουλειά, πού νὰ νοιάζεσαι γι' αὐτή.

7. Μὴ κάνης κάτι, πού θὰ πληγώσῃ τὸν αὐτοσεβασμὸ σου. Ὁ ὑπάλληλος πού θέλει νὰ κλέψῃ γιὰ μένα, θὰ θελήσῃ νὰ κλέψῃ καὶ ἐμένα.

8. Δέν εἶναι δουλειά μου τὸ τί κάνεις τὴν νύχτα. Ἐάν ὁμως ἡ ἀσωτεία σου ἐπηρεάζει τὴ δουλειά σου τὸ ἄλλο πρωτὶ καὶ ἐργασθῆς τὸ μισὸ ἀπὸ ὅ,τι ἐλπίζω, θὰ μείνης εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν μου τὸ μισὸ ἀπὸ ὅ,τι ἐλπίζεις.

9. Μὴ μοῦ λές, ὅ,τι μοῦ ἀρέσει νὰ ἀκούω. Δέν χρειάζομαι ὑπὲρ ῥήτη τῆς ματαιοδοξίας μου, ἀλλὰ ἐργάτη γιὰ τὸ χρήμα μου.

10. Ἐάν σέ κλωτσήσω, μὴ μέ κλωτσήσης. Ἐάν ἀξίξῃ νὰ διορθωθῆς, ἀξίζει νὰ σέ κρατήσω. Δέν χάνω τὸν καιρὸ μου νὰ καθαρίζω σάπια μῆλα, δίνω ὁμως εἰς ὅλους τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπωφεληθοῦν.

(Ἀπὸ τὸ Leadership)

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΜΑΣ

ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Α'. Ἡ σημασία τοῦ χρόνου

«Πιστεύσατέ με : Ἡ οἰκονομία στοῦ χρόνου θὰ σᾶς ἀποδώσει μεγάλη κέρδη, πού, θὰ ὑπερβοῦν ὁ,τι θὰ μπορούσατε νὰ ὀνειρευθῆτε. Ἐνῶ ἀντίθετα ἡ σπατάλη τοῦ χρόνου θὰ σᾶς μειώσῃ πνευματικῶς καί ἠθικῶς περισσότερον ἀπό ὁ,τι μπορούίτε νὰ φαντασθῆτε». (Γλάδστον)

1. Οἱ πρακτικοὶ Ἀγγλοσάξωνες ἀποδίδουν παραστατικῶς τὴν ἀξίαν τοῦ χρόνου διὰ τοῦ ρητοῦ «ὁ χρόνος εἶναι χρήμα».
2. Ὁ χρόνος ὅμως ἀξίζει ἀκόμη περισσότερον καὶ ἀπὸ τὸ χρήμα. Εἶναι τὸ μόνον ἀγαθόν, πού ἅμα μιά φορά χαθῆ, ποτὲ πλέον δὲν ἀνακτᾶται. Πλούτη, ὑγεία μποροῦν νὰ ἐπανακτηθοῦν. Ὁ χαμένος ὅμως χρόνος δὲν ξαναεὐρίσκεται.
3. Ὁ χρόνος οὔτε ἀνακτᾶται, οὔτε πολλαπλασιάζεται. Ἡ ἀπόδοσις τῆς γῆς, τῶν μηχανῶν μπορεῖ νὰ αὐξηθῆ. Διὰ τὸν χρόνον ὅμως τὸ μόνο πού μᾶς ἀπομένει εἶναι ἡ κατάλληλος χρησιμοποίησις του.
4. Πρέπει νὰ ἐξευρεθῆ χρόνος διὰ μελέτην, σωματικὴν ἄσκησιν, διασκεδάσεις, κοινωνικὰς ὑποχρεώσεις. Διότι ὅλα χρειάζονται στὸν ἰσορροπημένο ἄνθρωπο. Καὶ σὲ κάθε περίπτωσι πρέπει νὰ μὴ γίνωνται πολλὰ πράγματα συγχρόνως, ἀλλὰ μόνον ἕνα· αὐτὸ ὅμως νὰ γίνεται καλὰ.
5. «Χρόνου φείδου» ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι. Δυστυχῶς ἐπειδὴ φαινομενικῶς ὁ χρόνος δὲν μᾶς στοιχίζει τίποτε, τὸν σπαταλοῦμεν ἀλόγιστα καὶ ὅταν τὸ ἀντιλαμβανόμεθα εἶναι πλέον ἄργα.
Λησμονοῦμεν ὅτι ἴσως δὲ θὰ μᾶς παρουσιασθῆ ὄχι ἀπλῶς χρόνος, ἀλλὰ ὁ κατάλληλος χρόνος γιὰ τὸ σκοπὸ πού ἐπιδιώκουμε. Κάθε ὥρα τῆς ἡμέρας, κάθε ἡλικία δὲν εἶναι πρόσφοροι δι' ὅλα τὰ πράγματα.
6. Ὁ χρόνος πολλὰς φορές δὲν μᾶς περιμένει. Δι' αὐτὸ νὰ εἴσθε φιλάργυροι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ χρόνου σας. Καὶ ἄς ἔχετε ὡς σύνθημα : «Μία ὥρα διὰ κάθε πρᾶγμα καὶ κάθε πρᾶγμα εἰς τὴν ὥραν του».
7. Ἡ καλὴ χρησιμοποίησις τοῦ χρόνου ὅμως δὲν εἶναι εὐκόλη δουλειά. Μερικὰς φορές πρέπει νὰ ξέρη κανεὶς πῶς νὰ χάνῃ χρόνον γιὰ νὰ κερδίσῃ ἀργότερα περισσότερον.
8. «Σπεῦθε βραδέως» ἔλεγαν οἱ πρόγονοί μας. Αὐτὸ σημαίνει πῶς πολλὰ πράγματα θέλουν χρόνον γιὰ νὰ ὀριμᾶσουν. Ἡ βιασύνη, ἡ νευρικότης, ἡ ὑπερέντασις, εἶναι ἐπικίνδυνες ἰδιότητες, ὅπως καὶ ἡ ὀκνηρία καὶ ἡ ἀναβλητικότης.

Β'. Ἡ σημασία τῆς τάξεως

1. Ἐχετε ὡς ἀξίωμα τὸ ρητὸν «Μία θέσις διὰ κάθε πρᾶγμα καὶ κάθε πρᾶγμα εἰς τὴν θέσιν του».

Τὰ μολύβια, τὰ βιβλία σας, τὰ εἶδη ρουχισμοῦ θὰ τίθενται εἰς μίαν πάντοτε θέσιν, ὥστε νὰ εὐρίσκωνται μὲ κλειστά τὰ μάτια.

2. Διὰ τῆς τάξεως ἐπιτυγχάνεται οἰκονομία χρόνου, χώρου, ὕλικῶν. Ἀποφεύγεται ὁ διαρκῆς ἐκνευρισμὸς καὶ ἡ ἀνωμαλία νὰ μὴ εὐρίσκωμεν κἄτι τὴν ὥραν ποῦ τὸ χρειαζόμεθα.

3. Εἶναι παραδεδεγμένον ὅτι, ὅποιος ἔχει τάξιν εἰς τὰ πράγματα του, ἔχει τάξιν καὶ εἰς τὸ μυαλό του καὶ εἰς τὰς ἰδέας του. Δὲν ἀρκοῦν ἀπλῶς πολλαὶ γνώσεις. Πρέπει νὰ εἶναι τακτοποιημένοι κατὰ ὁμοειδεῖς συγγενείας, ὥστε νὰ ἐξάγωνται ταχέα καὶ ἀκριβῆ συμπεράσματα.

4. Τάξις σημαίνει μέθοδος καὶ χωρὶς μέθοδο τίποτε τὸ διαρκές δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῆ.

Τάξις δὲν σημαίνει σχολαστικότης. Τάξις δὲν σημαίνει μόνον προσήλωσις εἰς τοὺς τύπους καὶ παραμέλησις τῆς οὐσίας.

Τάξις δὲν σημαίνει, τὸ πνίξιμο κάθε πρωτοβουλίας.

Ἡ προσήλωσις εἰς τὴν τάξιν δὲν εἶναι ὑποδούλωσις, ἢ δὲ ἀταξία ἐλευθερία.

Τὸναντίον τάξις λέγεται ἡ συστηματικὴ ἐνέργεια διὰ τῆς ὁποίας ἐπιτυγχάνεται ἡ καλύτερα καὶ ἀκοπωτέρα χρησιμοποίησις τῶν πραγμάτων, τῶν γνώσεων, τῶν ἰδεῶν.

Τάξις εἶναι ἡ ἀρμονία, ἐνῶ ἡ ἀταξία παραφωνία.

5. Ἡ τάξις ἀπαιτεῖται εἰς ὅλας τὰς ἀνθρωπίνους ἐνεργείας. Ἀπὸ τὸ νοικοκυριό, ἕως καὶ τὰ καλλιτεχνικὰ ἐπαγγέλματα.

6. Ἐὰν ὑπάρχη συνταγὴ τῆς ἐπιτυχίας ἐν τῇ ζωῇ, ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων καὶ ἀπαραιτήτων συστατικῶν τῆς θὰ ᾔτο ἡ τάξις. Ὅχι ἀπλῆ ἐργασία ἢ προσπάθεια, ἀλλὰ συστηματικὴ, μεθοδικὴ ἐργασία.

Γ'. Ἡ σημασία τῆς προσοχῆς

1. Προσοχὴ σημαίνει συγκέντρωσις εἰς τὸν ἑαυτὸν μας, Προσῆλωσις εἰς ἕνα πρᾶγμα κατὰ μίαν στιγμὴν.

Δὲν μπορούμε νὰ προσέχωμεν, ὅταν ἔχομεν τὸν νοῦ μας σὲ πολλὰ πράγματα.

2. Ἡ προσοχὴ εἶναι ἡ βᾶσις τῆς κατανοήσεως καὶ προϋπόθεσις καλῆς μνήμης.

Ἄλλο τὸ κυττάζω ἀπλῶς καὶ ἄλλο τὸ παρατηρῶ. Ἄλλο τὸ διαβάζω καὶ ἄλλο τὸ μελετῶ.

Μελέτη χωρὶς προσοχὴ εἶναι κόπος χαμένος.

3. Ἡ προσοχὴ ἔχει σχέσιν μὲ τὴν ταχύτητα. Προτιμότερον ὁμως εἰς τὴν ἀρχὴν νὰ προσέχωμεν, ἔστω καὶ ἂν εἴμεθα βραδεῖς.

Ἄφ' οὗ συνηθίσουμε νὰ προσέχωμε, ἔπειτα αὐξάνουμε τὴν ταχύτητα εἰς τὴν ἐργασίαν μας.

4 Εἰς τὴν ἔλλειψιν προσοχῆς (ἀπροσεξίαν) ὀφείλονται τὰ περισσότερα λάθη, τὰ πλείστα ἀτυχήματα καὶ αἱ μεγαλύτεραι παρεξηγήσεις.

5. Ἡ προσοχὴ εἶναι συνήθεια καὶ ἐξάσκησης πού θέλει ὑπομονὴ καὶ ἐνδιαφέρον. Ἄμα ἐνδιαφέρεσαι διὰ κάτι τὸ προσέχεις. Ἄλλὰ καὶ προσέχοντας εὐρίσκεις ἐνδιαφέρον.

6. Προσοχὴ λοιπὸν εἰς ὅ,τι ἀκοῦμε, ὅ,τι διαβάζουμε, ὅ,τι κάνουμε, ὅ,τι λέμε, ὅ,τι βλέπουμε, ὅ,τι συμβαίνει γύρω μας, εἰς τὴν ὑγείαν μας.

«Τὰ μάτια σου τέσσαρα καὶ ὁ νοῦς σου δεκατέσσαρα»

Δ'. Ἡ σημασία τῆς ἀκριβείας

1. Ἀπὸ ὀργανωτικῆς ἀπόψεως ὁ ὅρος «ἀκριβεία» χρησιμοποιεῖται εἴτε πρόκειται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐνὸς πράγματος, εἴτε διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν, μιᾶς ὑποσχέσεως ἢ ὑποχρεώσεως.

I.

2. Ὄταν λέμε ὅτι ἓνα πρᾶγμα, μίαν πρᾶξιν πρέπει νὰ κάνουμε μὲ ἀκριβείαν τοῦτο σημαίνει νὰ τὴν κάνουμε σωστά, σαφῶς, ἀκριβῶς, τελειῶς.

3. Ἡ ἀκριβεία εἶναι ὅρος σχετικός. Ἡ ἀπόλυτος ἀκριβεία πολλὰκις δὲν χρειάζεται. Πρέπει νὰ εἶναι ὅπως τὴν προβλέψαμεν.

4. Ἡ ἀκριβεία δὲν εἶναι μίμησις. Εἶναι ἐξάσκησης εἰς τὴν παρατηρητικότητα καὶ τὴν πρωτοβουλίαν. Ἀπαιτεῖ κατ' ἀνάγκην προσοχὴν, πολλὴν προσοχὴν.

5. Ἡ ἀκριβεία ἀφορᾷ καὶ τὸν χρόνον καὶ τὴν ποσότητα τῆς ἐργασίας καὶ τὴν ποιότητα: δηλαδὴ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐργασίας.

6. Ἀκριβεία καὶ ταχύτητα φαίνονται ἐκ πρώτης ὄψεως ἀντίθετα εἶναι ὅμως ἀλληλοσυμπληρούμενα. Πρῶτον συνηθίζομεν εἰς τὴν ἀκριβείαν καὶ ἔπειτα εἰς τὴν ταχύτητα. Ὄταν κάνομεν ἓνα πρᾶγμα μὲ ἀκριβείαν, δὲν χάνουμε καιρὸ μὲ ἐπαναλήψεις λόγῳ λαθῶν.

Σύνθημά μας λοιπὸν «Καλὰ καὶ γρήγορα».

II.

7. Ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως ἀκριβὴς σημαίνει *συνεπής*.

Ὅ,τι ὑπόσχεται, ὅ,τι ἀναλαμβάνει νὰ τὸ ἐκτελῇ ὡς τὸ ὑπεσχέθη.

Δι' αὐτὸ πρέπει νὰ ζυγίζωμεν καλὰ, πρὶν δώσωμεν τὸν λόγον μας. Καὶ ἅμα τὸν δώσωμεν νὰ τὸν ἐκτελοῦμε, ἔστω καὶ μὲ θυσίαν.

8. Ἡ ἀκριβεία εἶναι ἡ βᾶσις τῆς πίστεως πού σ' αὐτὴν στηρίζονται αἱ συναλλαγαί. Εἶναι ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας.

Ὅποιος ψευτίζει δὲν ἔχει καμμίαν ὑπόληψιν.

Ἐφ' ὅσον δὲν σέβεται τοὺς ἄλλους, ἐφ' ὅσον δὲν σέβεται τὸν ἑαυτὸν του, δὲν μπορεῖ νὰ ἔχη ἀξίωσιν νὰ τὸν σέβωνται καὶ οἱ ἄλλοι.

9. Γιὰ νὰ κατορθώωμε ὅμως νὰ εἴμεθα πάντοτε ἀκριβεῖς, πρέπει νὰ συνηθίσουμε νὰ προβλέπουμε, νὰ ὑπολογίζουμε ἂν ὅ,τι ἀναλαμβάνουμε μποροῦμε νὰ τὸ ἐκτελέσουμε.

Ἄκριβεια λοιπὸν εἰς τὴν ὥραν, εἰς τὸν λόγον μας, εἰς τὰς ὑποσχέσεις μας καὶ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις μας.

Ε'. Ἡ σημασία τῆς ὑπομονῆς καὶ ἐπιμονῆς

1. Ὑπομονὴ εἶναι ἐγκαρτέρησις εἰς τὴν ἀτυχίαν, ἀδικίαν, στερήσεις, τὸν πόνον. Εἶναι ἀποδοχὴ μετ' ἀναμονῆς.

2. Ἡ ὑπομονὴ προϋποθέτει πίστιν εἰς τὸ μέλλον καὶ ἐλπίδα. Σημαίνει συγκράτησιν καὶ ἀνεκτικότητα.

3. Ἡ ὑπομονὴ εἶναι παθητικὴ ἀρετὴ, ἐν συγκρίσει μὲ τὴν καλῶς νοουμένην ἐπιμονήν. Ἐχει ὅμως μεγάλην ἀξίαν, διότι εἶναι ἡ βάσις τῆς μεγαλοψυχίας, τῆς σωφροσύνης, τῆς ὀρθῆς κρίσεως, τῆς προσοχῆς, τῆς μεθόδου.

Δι' αὐτὸ τὴν ἐξυμνοῦν καὶ ἡ θρησκεία καὶ ἡ ἠθική.

4. Ὑπομονὴ δὲν σημαίνει μοιρολατρείαν ἢ ἀπάθειαν. Ἡ ὑπομονὴ χρειάζεται ἀντοχὴν καὶ εἶναι τὸ ἀντίθετον τῆς ἐξάψεως, τῆς νευρικότητος καὶ τῆς ἀποκαρδιώσεως.

5. Ἡ ἐπιτυχία δὲν εἶναι εὐκόλος καὶ οὔτε ἀξίζει, ὅταν εἶναι εὐκόλος.

«Ἀγάλι, ἀγάλι γίνεται ἡ ἀγουρίδα μίλι»

6. Ἐπιμονὴ σημαίνει ἐξακολούθησιν προσπαθείας. Δὲν ἀποθαρόνομαι διὰ μίαν ἀποτυχίαν ἢ ἐν ἐμπόδιον. Ἐντείνω τὰς δυνάμεις μου καὶ ἐπανερχομαι πάλιν.

7. Ἐπιμονὴ δὲν σημαίνει ἀκαμψίαν. Οὔτε πρέπει νὰ συγχέεται μὲ τὸ πείσμα.

Ἡ ἐπιμονὴ προϋποθέτει λογικὴν καὶ ψυχραίμον σκέψιν, ὡς καὶ πίστιν εἰς ὅ,τι ἐπιδιώκομεν. Ἐνῶ τὸ πείσμα σημαίνει ἔλλειψιν λογικῆς, παραφορὰν ἢ καὶ ἔλλειψιν καλῆς θελήσεως.

8. Ὅλαι αἱ μεγάλαὶ πράξεις ἐγίναν μὲ τὴν συνδρομὴν τῆς ἐπιμονῆς. Ἡ ἐπιμονὴ εἶναι ἀπαραίτητον στοιχεῖον τῆς θελήσεως καὶ τοῦ θάρρους.

Ἐπιμένω ὅταν γνωρίζω τί θέλω καὶ ὅταν θέλω νὰ ἐπιτύχω τοῦτο, ἀνεξαρτήτως ἐμποδίων.

«Ὁ ἐπιμένων νικᾷ»

ΣΤ'. Ἡ σημασία τῆς μεθόδου

1. Μέθοδος σημαίνει σύστημα, πρόγραμμα.
Πρόγραμμα εἶναι ἡ λεπτομερὴς διατύπωσις τῶν προβλέψεων μας.
Πρόβλεψις δὲ εἶναι ὁ ἐπὶ τῇ βάσει γνωστῶν στοιχείων σχηματισμὸς ὑποθέσεων περὶ τῶν ἀγνώστων.
 2. Ὡστε ἡ πρόβλεψις ἀφορᾷ κυρίως τὸ μέλλον. Στηρίζεται δὲ εἰς τὰ γνωστὰ τοῦ παρελθόντος καὶ πραγματοποιεῖται εἰς τὸ παρόν.
 3. Ἡ πρόβλεψις, τὸ πρόγραμμα σχετίζεται μὲ κᾶτι ποῦ θὰ ἐκτελεσθῇ. Καὶ ἡ πρόβλεψις καὶ ἡ ἐκτέλεσις πρέπει νὰ γίνουν μὲ σύστημα, κατὰ μίαν ὀρισμένην τάξιν, σειράν.
 4. Ἡ πρόβλεψις δὲν ἐπιτυγχάνει πάντοτε, διότι ὁ ἄνθρωπος ἐκ φύσεως δὲν εἶναι τέλειος. Ἡ συνεχὴς ὁμως προσπάθεια καὶ ἀξία τοῦ δέον νὰ εἶναι ὅπως πλησιάζη πρὸς τὸ τέλειον.
 5. Ἡ μέθοδος δὲν ἀφορᾷ μόνον τὴν πρόβλεψιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν. Σημαίνει καὶ ἔλεγχον, ἤτοι ἐξακριβῶσιν ἂν ὅτι ἐγένετο, ἔγινε ὅπως ἔπρεπε νὰ γίνῃ.
 6. Ἡ μέθοδος ἀπαιτεῖ ὑπομονήν, ἐπιμονήν, τάξιν, ἀκριβειαν, προσοχήν. Ἐπιτυγχάνει δὲ μόνον αὕτη τὴν καλυτέραν χρησιμοποίησιν, τῶν ὄσων μέσων διαθέτομεν πρὸς ἐπιτυχίαν.
- «Τίποτε τὸ διαρκὲς καὶ καλὸν δὲν ἐπιτυγχάνεται χωρὶς μέθοδον».*

Ζ'. Ἡ σημασία τῆς ἀξιοπρεπείας

1. Ἡ ἀξιοπρέπεια εἶναι ἡ συνισταμένη πολλῶν ἀρετῶν καὶ ἡ κορωνὴ αὐτῶν.
2. Προϋποθέτει ἐπίγνωσιν τῆς θέσεως ἐκάστου, τῶν ὑποχρεώσεων καὶ τῶν δικαιωμάτων του.
3. Ἀξιοπρέπεια εἶναι ὁ σεβασμὸς πρὸς τὸν ἑαυτὸν σου καὶ τοὺς ἄλλους. Εἶναι ἡ φιλοτιμία ὅπως μὴ δώσης λαβὴν εἰς σχόλια καὶ ἐπικρίσεις, ὅπως φανῆς πραγματικὸς ἄνθρωπος.
4. Ἡθικὴ χωρὶς ἀξιοπρέπειαν, δὲν ὑπάρχει.
5. Ἡ ἀξιοπρέπεια ἀπαιτεῖται εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς βαθμίδας. Ἴσως εἰς τὸν πτωχὸν νὰ εἶναι δυσκολωτέρα ἢ ἀξιοπρέπεια, δι' αὐτὸ ὁμως ἔχει μεγαλυτέραν ἀξίαν.
6. Ἀξιοπρέπειαν πρέπει νὰ δεικνύωμεν εἰς τὴν εὐτυχίαν καὶ δυστυχίαν, τὴν χαρὰν καὶ τὴν λύπην, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν πτωχείαν.
Ἡ ἀξιοπρέπεια δὲν εἶναι ὁμως ξυπασιά. Εἶναι δείγμα ὅτι ἔχεις ἀκριβῆ γνῶσιν τῆς ἀξίας σου.
7. Ἡ ἀξιοπρέπεια ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἄλλους. Ἐπισύρει τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν σεβασμὸν καὶ ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς μας ἀκόμη.
8. Ἡ ἀξιοπρέπεια δίδει εἰς τὸ ἄτομα καὶ τὰ ἔθνη τὴν δύναμιν νὰ φανοῦν ἄξια τῶν περιστάσεων.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΡΕΥΝΩΝ
τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Ἀθηνῶν

- Τὸ Αὐστραλιανὸν Λογιστικὸν Πλάνον
Μετάφρασις Σπ. Βασιλείου
- Τὸ Γενικὸν Γαλλικὸν Λογιστικὸν Πλάνον
Μετάφρασις Σπ. Βασιλείου
- Στρ. Κ. Παπαϊωάννου
1. Προβλήματα συγκριτικῆς Λογιστικῆς Νομοθεσίας
 2. Εἰσαγωγή εἰς τὰ Λογιστικὰ Πλάνα. (Ἱστορικὴ ἐπι-
σκόπησις καὶ κοινωνιολογικὴ τοποθέτησις)
- L. D a n t y - L a F r a n c e
1. Ἡ Μύησις εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Ὀργάνωσιν
 2. Ἡ σύγχρονος μορφή τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως
- A m e r i c a n I n s t i t u t e o f A c c o u n t a n t s
Οἱ ἔλεγχοι ὑπὸ τῶν ἀνεγνωρισμένων Λογιστῶν ἐν
Ἀμερικῇ.
- E d L a n d a u e r : Συστηματικὴ ἐξέτασις τῆς οἰκονομ-
κῆς ἀξίας μιᾶς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως.
- M. S. R o d r i g u e s : Οἱ συντελεσταὶ τῆς ἀμερικανικῆς
παραγωγικότητος.
- A. S m a i l e : Ποῦ βαίνει ἡ ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις.
- G. D e m i n g : Αἱ πρόοδοι εἰς τὴν δημοσίαν διοίκησιν.
- H. D u b r e u i l : Ἡ ὀργάνωσις τῆς ἐργασίας καὶ ὁ ἀν-
θρώπος.
- K. Μπανταλούκα : Ἡ διάρθρωσις τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ
Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.
- » » : Ἡ ὀργανωτικὴ τῆς οἰκονομίας.
- » » : Τὰ ἐξοδα καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν
μετακινουμένων δημοσίων ὑπαλλήλων.
- N. I. Πολύζου : Ἡ ἐξέλιξις τῆς τεχνικῆς καὶ ἡ ἐπίδρασις τῆς
ἐπὶ τῶν διεθνῶν σχέσεων.
- G. A r d a n t . Οἰκονομικαὶ καὶ κοινωνικαὶ πλευραὶ τῆς
παραγωγικότητος καὶ τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως.
- H. P i l k i n g t o n : Αἱ ἀπόψεις τῶν ἐργοδοτῶν ἐπὶ τῆς
παραγωγικότητος.
- P. B i g a n d : Αἱ ἀπόψεις τῶν μισθωτῶν ἐπὶ τῆς παραγω-
γικότητος.
- M. Γεωργιάδου : Τὸ κόστος εἰσθέσεως τῶν προϊόντων.

Ὑπὸ ἐκτύπωσιν

1. Ἐπιτροπῆς Σπουδῶν καὶ Μετρήσεως τῆς Ἐθνικῆς
Γαλλικῆς Ἐπιτροπῆς Παραγωγικότητος :
Ἐννοιαὶ καὶ ὀνοματολογία τῶν τεχνικῶν ὄρων τῆς πα-
ραγωγικότητος.
2. Βρετανικοῦ Συμβουλίου Παραγωγικότητος :
Καλύτεροι δρόμοι διὰ μεγαλυτέραν παραγωγικότητα.
(Κατὰ μετάφρασιν Δ. Καράγεωργα, Ἀποφοίτου τῆς
Α.Σ.Β.Σ., τῆς Ὑπηρεσίας Μελετῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς
Ἑλλάδος).

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Ραδιοφωνική ὁμιλία τοῦ κ. Δ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Συμβούλου Ὁργανώσεως, συνεργάτου τοῦ Γ. Ε. τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς συγχρόνου ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων εἶναι ὅτι ἡ λύσις τῶν ἀναφουμένων καθημερινῶς προβλημάτων δὲν στηρίζεται πλέον εἰς τὴν ἐμπειρίαν, τὴν παράδοσιν καὶ τὰς προλήψεις ἀλλ' εἰς τὴν βαθεῖαν καὶ συνεχῆ ἔρευναν.

Ἡ μελέτη τῆς ἀγορᾶς, τὰ προγράμματα δράσεως, τὰ σχέδια ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως, ἡ μελέτη τῶν σχέσεων διευθυνόντων καὶ διευθυνομένων, ἡ κοινωνιολογία καὶ ψυχολογία τῆς βιομηχανίας, ἡ ἀξιολογῆσις τῆς ἐργασίας, κ. ἄ. εἶναι μερικαὶ μόνον φάσεις τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης.

Ἡ τοιαύτη ἔρευνα βασιζέται ἀφ' ἐνός μὲν εἰς τὴν μελέτην τῶν γεγονότων, τῶν ἐν γένει συνθηκῶν καὶ τοῦ περιβάλλοντος ἐντὸς τοῦ ὁποῦ ταῦτα λαμβάνουν χώραν, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὰ πορίσματα τῆς ἐπιστήμης χωρὶς βεβαίως νὰ ἀγνοοῦνται καὶ τὰ πολύτιμα στοιχεῖα τῆς πείρας, ἅτινα ἀναλόγως καὶ ταξινομοῦνται κατὰ ὄρθον καὶ ἐπιστημονικὸν τρόπον.

Ἡ σημασία τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι οἱ ἐπιχειρηματῆαι δὲν καταλαμβάνονται πλέον ἐξ ἀπροόπτου ἀπὸ τὰ γεγονότα, ὥστε καὶ αἱ ἀποφάσεις των νὰ εἶναι βεβιασμένα καὶ αἱ διδόμεναι λύσεις, ἐν πολλοῖς λανθασμένα ἢ ἀτελεῖς, ἀλλὰ τούναντιον αἱ μετὰ τὴν βοήθειαν τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης καὶ σκέψεως ἀφ' ἐνός μὲν δυνατόν νὰ γνωρίζουν ποῦ ἀκριβῶς βαδίζουν, ἀφ' ἑτέρου δὲ προσημαδύζουσιν, βοηθοῦν ὅπως ἐξελιχθῶν τὰ στελέχη καὶ ἐπιτελεῖα των, εἰς τὸν ὅσον ὥστε νὰ δύνανται ταῦτα νὰ λάβουν ἐν δεδομένη στιγμή τὰς πλέον προσφόρους καὶ συμφερούσας διὰ τὴν ἐπιχείρησιν ἀποφάσεις. Οὕτω τὸ μὲν τυχαῖον περιορίζεται εἰς τὰ ἀπολύτως φυσικά του μεγέθη, τὸ δὲ ἀγνωστον τείνει νὰ ἐλαττωθῆ εἰς σημεῖον ὥστε ἡ ἐπιτυχία ἢ ἀποτυχία τῆς ἐπιχειρήσεως νὰ εἶναι δυνατόν νὰ ὀρισθῆ καὶ μετρηθῆ πρὶν ἢ ἀκόμη συσταθῆ ἢ ἐπιχειρήσις.

“Ὅλοι ἐνθουμούμεθα τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ὁ Λίντμπεργκ ἀπεφάσισε νὰ διασχίσῃ τὸν ὠκεανόν. Αἱ ἀναπνοαὶ ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν τοῦ ὠκεανοῦ εἶχον σταματήσῃ καὶ αἱ σκέψεις των εἶχον στραφῆ πρὸς τὸ ὑποτυπῶδες διὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν ἀεροπλάνον, τὸ ὁποῖον, στερούμενον τῶν συγχρόνων μέσων πλεύσεως, ἐπικοινωνίας καὶ γενικῶς ἀεροναυτιλίας, ἐπεχείρει μίαν περιπετειώδη διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πτήσιν. Ἡ πράξις τοῦ Λίντμπεργκ δικαίως ἐθεωρήθη ὡς τοιαύτη ὑπερβαίνουσα τὰ ὄρια τῆς λογικῆς, ἡ δὲ ἐπιτυχὴς ἔκβασίς της κατόρθωμα. Σήμερον, μὲ τὴν τελειοποίησιν καὶ ἀνακάλυψιν νέων ὀργανῶν ἀεροναυτιλίας, ἡ πτήσις ὑπὲρ τὸν ὠκεανόν δὲν θεωρεῖται ὡς μία περιπέτεια, ἀλλὰ ὡς μία ἀσφαλὴς ἐμπορικὴ ἐπιχείρησις καὶ χιλιάδες ἀερο-

πλάνων διασχίζουν τούς αιθέρας με ακρίβειαν, ασφάλειαν, άνεσιν και ταχύτητα.

Τό ίδιον ακριβώς συμβαίνει και με την συμβολήν της έπιστημονικής έρεύνης εις την ζωήν των επιχειρήσεων.

Έκεί όπου προηγουμένως ένεφώλευεν ή έμπειρία, ό φόβος, ή δυσπιστία, ό δεσποτισμός και ή στενότης των άντιλήψεων, σήμερα είναι δυνατόν νά επικρατήσουν ή ορθολογική οργάνωσις και διοίκησις και γενικώτερον όλαι αι πρακτικά εφαρμογαί της έπιστημονικής έρεύνης και σκέψεως.

Έτέρα σπουδαία συμβολή της έπιστημονικής έρεύνης είναι ότι ή δράσις και τά αποτελέσματα της επιχειρήσεως αναλύονται, κρίνονται και εκτιμώνται εις χρόνον όχι απέχοντα πολύ των γεγονότων ώστε άφ' ένός μόν έντοπίζονται αι εύθύναι όταν είναι τουτο εύκολώτερον, άφ' έτέρου δέ εις περιπτώσιν έσφαλμένων εκτιμήσεων, ή ούχι εύνοϊκών συνθηκών προλαμβάνεται ή δημιουργία υπερόγκων ζημιών και υπό τό πρίσμα των νέων δεδομένων αναπροσαρμόζονται τό πρόγραμμα δράσεως και ή πολιτική της επιχειρήσεως. Ό συνεχής ούτος έλεγχος της δράσεως της επιχειρήσεως ένισχύει την επιχειρηματικήν πρωτοβουλίαν και άποτελεί τό ασφαλέστερον άν ήρροπον εις τάς δυναμικάς εκδηλώσεις των συγχρόνων οικονομικών μονάδων.

Σημαντικωτάτη είναι έπίσης ή συμβολή της έπιστημονικής έρεύνης εις τόν περιορισμόν των πάσης φύσεως σπαταλών, συνδεδεμένη άμεσώτατα με την έλάττωσιν του κόστους παραγωγής και διανομής των προϊόντων ή υπηρεσιών. Την πλήρη εφαρμογήν της οικονομικής άρχής εις τάς επιχειρήσεις μόνον ή έπιστημονική έρευνα δύναται νά έγγυηθί.

Η σπουδαιότερα όμως συμβολή της έπιστημονικής έρεύνης είναι ότι δημιουργεί νέους όρίζοντας δράσεως, περισσότερας εύκαιρίας άπασχολήσεως, περισσότερα άγαθά και υπηρεσίας, άύξησιν του έθνικου και άτομικου εισοδήματος, βελτίωσιν των όρων και συνθηκών εργασίας.

Είναι από τάς όλίγας περιπτώσεις όπου τά συμφέροντα έργοδοτών και εργαζομένων έξυπηρετούνται άμοιβαίως και αυτός είναι ό λόγος διά τόν όποιον εις τάς βιομηχανικάς προηγμένας χώρας αι έπιστημονικαί έρευναί και έξελίξεις είναι άπαιτήσις τόσον των μετόχων όσον και των ώργανωμένων εργατικών ένώσεων.

Είναι ήδη αξίωμα ότι ή ποιότης της συγχρόνου διοικήσεως κρίνεται από τόν βαθμόν σημασίας που δίδει εις τάς έπιστημονικάς έρεύνας. Διευθυνταί επιχειρήσεων, όστινες δέν δίδουν έπαρκή προσοχήν εις τόν τομέα των έπιστημονικών έρευνών, σαφώς άποτυγχάνουν εις την ήγετικήν των άποστολήν.

Κρίνω έπάναγκες νά τονίσω ότι ή σημασία της έπιστημονικής έρεύνης είναι ή αυτή τόσον διά τάς μεγάλας όσον και διά τάς μικράς επιχειρήσεις. Θα ήδυνάμην άλιστα νά υποστηρίξω ότι αι μικραί επιχειρήσεις έχου μεγαλυτέραν ανάγκην της έπιστημονικής έρεύνης, ίνα δύνανται νά άντιμετωπίζουν άποτελεσματικώτερον τόν συναγωνισμόν των μεγάλων οικονομικών μονάδων. αι όποιαί, ως γνωστόν, διαθέτου λόγω του όγκου των, εκτός των άλλων, πλείστα οικονομικά πλεονεκτήματα.

Εύκαιρία διά επικερδεΐς έρεύνας ύφίστανται όχι μόνον διά τάς παραγωγικάς οικονομικάς μονάδας, αλλά διά πάν ίδρυμα και οργανισμόν άπασχολούντα κεφάλαια ή προσωπικόν. Πάς οργανισμός δύναται νά ώφεληθί από την έγκατάστασιν νέων και περισσότερον άποδοτικών μεθόδων εργασίας.

Η ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΣ ΚΑΙ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ

[Δημοσιεύομεν εὐχαρίστως τρεῖς ὁμίλιας — μαθήματα, τὰ ὅποια ἔδωκεν εἰς τὴν Σχολὴν μας ὁ ἐκλεκτός νέος συνεργάτης κ. Γ. Θεοφιλόπουλος, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀναγορευθῆ Master's Degree τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γεωργίας τῶν Η. Π. Α].

Α'. Ἡ σημασία τῆς διαφήμισεως εἰς τὴν Ἀμερικὴν

Προτοῦ ἀρχίσω νὰ σᾶς πῶς ὀλίγα λόγια διὰ τὴν διαφήμισιν εἰς τὴν Ἀμερικὴν, θέλω νὰ εὐχαριστήσω θερμὰ τὸν σεβαστὸν Καθηγητὴν κ. Χρυσόχοῦ διὰ τὴν εὐγενικὴν του πρόσκλησιν, καὶ τὸν ὁποῖον θεωρῶ σὰν τὸν πρῶτον θεωρητικὸν θεμελιωτὴν τῆς διαφήμισεως εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἶναι ὁ πρῶτος ὁ ὁποῖος διεΐδε τὴν τεραστίαν σημασίαν τῆς διαφήμισεως καὶ τὴν ἔτοποθέτησεν ἐπισημονικά.

Νοιώθω μίαν ἰδιαίτην χαρὰ εὐρισκόμενος ἀνάμεσα σὲ νέους σπουδαστὰς μὲ σκοπὸν μίαν διάλεξιν διὰ τὸ θέμα τῆς διαφήμισεως. Ἀνεβαίνοντας τὴν σκάλα τοῦ διαφημιστικοῦ ἐπαγγέλματος, πολὺ ἱεραρχικὰ ἔδω στὴν Ἑλλάδα, ἔφθασε ἡ μεγάλη στιγμή γιὰ μένα ὅταν ἔπλευσα τὸν Ἀτλαντικὸν καὶ εὐρέθην στὸ ὄμορφο πανεπιστήμιον τῆς Georgia τῆς μεγαθηρικῆς αὐτῆς χώρας τῆς Ἀμερικῆς.

Ὅμολογῶ, ὅτι πηγαίνοντας στὴν Ἀμερικὴ ἐρωτοῦσα πολλὰς φορές τὸν ἑαυτὸν μου: Ἀξίζει νὰ ἀπασχοληθῶ ἐπισημονικά, νὰ σπουδάσω, νὰ μελετήσω τὸν τομέα τῆς διαφήμισεως; Ὑπάρχουν τόσοι ἄλλοι τομεῖς ἐπισημονικῆς ἀπασχολήσεως ὥστε ἴσως νὰ μὴ εἶναι ὀρθόν, λογικόν, νὰ ἀφιερῶσω πολὺτιμον χρόνον σπουδῆς διὰ τὴν... διαφήμισιν!..

Μὲ αὐτὰ, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἄλλα ἐρωτηματικά, ἐπῆγα μίαν ἡμέραν εἰς τὴν τεραστίαν βιβλιοθήκην τοῦ πανεπιστημίου. Ἐζήτησα νὰ μὲ ὀδηγήσουν εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν βιβλίων γιὰ «Business» σπουδές, διότι αὐτὸς ἦταν οὐσιαστικὰ ὁ ἐπισημονικός μου τομεύς.

Γυρίζοντας σιγὰ - σιγὰ καὶ παρατηρῶντας τοὺς τίτλους τῶν διαφόρων βιβλίων, πρὸς στιγμὴν τὸ μάτι μου ἔπεσε σ' ἕνα χονδρὸ βιβλίον μὲ τίτλον «Ἡ ψυχολογία τῆς διαφήμισεως». Λίγο πῖο δίπλα ἕνα ἄλλο βιβλίον εἶχε τὸν τίτλον «Τὰ μέσα τῆς διαφήμισεως». Πῖο κεῖ «Ἡ διαφήμισις», «Ἡ ἱστορία τῆς διαφήμισεως» κλπ.

Ἡ κατάπληξις μου ἦταν τόσο μεγάλη, ὥστε ἄρπαξα μὲ πρᾶγματικὴν λαιμαργίαν πέντε - δέκα, βιβλία, τὰ ἀράδιασα σ' ἕνα τραπέζι καὶ ἄρχισα νὰ τὰ ξεφυλλῶ. Ἐν συνεχείᾳ, ξαναγύρισα εἰς τὸν γκισὲ μὲ τὰ βιβλία καὶ ἄρχισα νὰ μετρῶ τὰ βιβλία τὰ ὅποια ἀφο-

ροῦσαν τὴν διαφήμισιν. Ἐσταμάτησα εἰς τὸν ἀριθμὸν ...190, διότι εἶχα κουρασθῆ.

Δὲν σᾶς ἀποκρύπτω ὅτι αὐτὴ ἡ κατάπληξις μου καὶ ὁ ἐνθουσιασμός μου μετὰ τὴν ἀνεύρεσιν αὐτοῦ τοῦ θησαυροῦ τῶν βιβλίων ἀμέσως ἔοβυσε τὴν σειράν τῶν ἐρωτημάτων μου διὰ τὴν *ἐπιστημονικὴν ἀπασχόλησιν εἰς τὸν τομέα τῆς διαφημίσεως*. Μετὰ ἐνθουσιασμόν ἐρίχθηκα παράλληλα μετὰ τὶς ἄλλες σπουδές μου καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς διαφημίσεως.

Ἔτσι λοιπόν, φθάνουμε εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 σημασίαν ἣ ὁποία ἀποδίδεται εἰς τὴν διαφήμισιν εἰς τὴν Ἀμερικὴν, δηλαδὴ ἡ *διαφήμις διδάσκεται εἰς τὰ Ἀμερικανικὰ Πανεπιστήμια*. Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἐπιτυγχάνεται :

- 1) Θεωρητικὴ ἐδραίωσις τοῦ διαφημιστικοῦ ἐπαγγέλματος.
- 2) Ἐπιστημονικὴ κατατόπισις καὶ καθοδήγησις τῶν προοριζομένων διὰ τὸ διαφημιστικὸν ἐπάγγελμα.
- 3) Δημιουργία ἐπαγγελματικῆς συνειδήσεως τῶν νέων μετὰ βέβαιον ἐπιστημονικόν.

Κάτι ποῦ μοῦ ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν καὶ τὸ ὁποῖον ἐπληροφορήθην εἰς τὴν διαφημιστικὴν ἔταιρειαν εἰς τὴν ὁποίαν εἰργάσθην ἀργότερα, εἶναι ὅτι εἰς ὠρισμένα κολλέγια ὑπάρχουν σχολές πρὸς ἐκπαίδευσιν δεσποινίδων γραμματέων προοριζομένων ἀποκλειστικὰ διὰ διαφημιστικὰς ἔταιρειάς !.

Ξεκινῶντας λοιπόν ἀπὸ τὴν θεωρητικὴν κατάρτισιν ἃς ἔλθωμεν τώρα εἰς τὴν πράξιν.

Ὁ νέος ὀπλισμένος πλέον μετὰ τὰ ἀπαραίτητα θεωρητικὰ προσόντα ἔχει ν' ἀκολουθήσῃ τρεῖς πιθανοὺς δρόμους οἱ ὁποῖοι ἀνοίγονται ἔμπροσθέν του διὰ ἐπαγγελματικὴν ἀπασχόλησιν : α) Τὰ διαφημιστικὰ τμήματα τῶν δισφόρων μεγάλων ἐπιχειρήσεων. β) Τὰ διαφημιστικὰ τμήματα τῶν ἀπείρων ἐντύπων τὰ ὁποῖα κυκλοφοροῦν (περιοδικὰ, ἡμερησίως κλπ.). γ) Αἱ διαφημιστικαὶ ἔταιρειαι. Τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν ἀπορροφᾶται ἀπὸ τὰς διαφημιστικὰς ἔταιρειάς εἰς τὰς ὁποίας ὁ νεοπροσληφθεὶς ὑφίσταται μίαν πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν (Training), ἣ ὁποία διαρκεῖ ἀπὸ 6 ἕως 12 μῆνας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας διέρχεται τὰ διάφορα τμήματα ἀρμοδιότητων, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων παραμένει ἐπὶ ὠρισμένας ἑβδομάδας ἢ καὶ μῆνας, δημιουργῶν ἔτσι προσωπικὴν ἐπαφήν μετὰ πράγματα καὶ πρόσωπα. Τελικὰ, τοποθετεῖται εἰς ἕνα τμήμα εἰς τὸ ὁποῖον νομίζει ὅτι θὰ ἀποδώσῃ περισσότερον ἐξυπηρετῶν, πιθανόν ἕνα συγκεκριμένον πελάτην.

Ἴσως τώρα μετὰ ἐρωτήσετε : Μὰ ἀξίζει, δικαιολογεῖται νὰ ἀποδίδεται τοιαύτη σημασία διὰ τὴν διαφήμισιν ;

Τὸ θέμα τῆς διαφημίσεως εἶναι πολὺ μεγάλο καὶ ἐξετάζεται ἀπὸ πολλὰς πλευράς. Εἶναι πολὺπλευρον θέμα. Ἐξετάζεται ἀπὸ τὴν *οἰκονομικὴν* σκοπιάν, τὴν *κοινωνικὴν* καὶ τὴν *ἠθικὴν*. Δυστυχῶς, ὁ χρόνος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν ἀνάλυσιν

ταναλωτοῦ δι' ἀγοράν τῶν ἀγαθῶν καὶ συνεπῶς ἐπιτυγχάνει τὴν μεγαλύτεραν κυκλοφορίαν καὶ κατανάλωσιν τούτων.

Ἡ διαφήμισις πλέον δὲν ἐξετάζεται σὰν ἕνα ἀπλῶς βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα, ἀλλὰ σὰν μία ὁλόκληρος λειτουργία τοῦ οἰκονομικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς χώρας.

Ἐνα χαρακτηριστικὸ παράδειγμα τῆς πεποιθήσεως αὐτῆς, εἶναι ἡ γνώμη τὴν ὁποίαν ἐξέφρασε ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν κ. Μπένσον, ὅταν ἠρωτήθη διὰ τὴν ἐπίδρασιν τῆς διαφημίσεως ἐπὶ τοῦ γεωργικοῦ προβλήματος τῆς ὑποτιμήσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶπε: Κατ' αὐτὴν τὴν περίοδον τοῦ Ἐμπορικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ἡ ἀγορὰ πηγαίνει εἰς ἐκεῖνον τὸν ἔμπορον, ὁ ὁποῖος *δημιουργεῖ* μίαν ζήτησιν τῶν προϊόντων του καὶ ἐκμεταλλεύεται αὐτὴν τὴν ζήτησιν δυναμικά. Οἱ γεωργοί, συνέχισεν ὁ κ. Ὑπουργός, πρέπει, νὰ χρησιμοποιήσουν τεχνικούς τῆς διαφημίσεως διὰ νὰ ἀναπτύξουν καὶ ἐκμεταλλευθῶν τὴν δυναμικότητα τῆς ἀγορᾶς ἀκριβῶς κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, κατὰ τὸν ὁποῖον καλοῦν ἄλλοις τεχνικούς διὰ νὰ ἐπιτύχουν καλυτέραν παραγωγήν. Ὡς παράδειγμα δὲ τῆς πολιτικῆς αὐτῆς ἔφερε τὴν προσπάθειαν τῶν γεωργῶν τῆς Φλωρίδος, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς τεραστίας καὶ ἀποδοτικῆς διαφημίσεως, τὴν ὁποίαν ἔκχμον, ἐπέτυχαν τὴν πλέον κερδοφόρον διάθεσιν τῶν περιφήμων φρούτων τῆς περιοχῆς των.

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Χάρβαρτ κ. Μπόρντεν, γράφει εἰς τὸ βιβλίον του «Αἱ οἰκονομικαὶ ἐπιδράσεις τῆς διαφημίσεως», ὅτι ἡ συμβολὴ τῆς διαφημίσεως εἰς τὴν δημιουργίαν *ἀνωτέρου ἐπιπέδου ζωῆς*, εἶναι τεραστία, διότι συντελεῖ εἰς τὴν προαγωγήν μιᾶς δυναμικῆς οἰκονομίας. Τὸ κύριον ἔργον τῆς διαφημίσεως ἀπὸ κοινωνικῆς πλευρᾶς, εἶναι νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν δημιουργίαν καὶ ἀνάπτυξιν νέων προϊόντων. Ἡ διαφήμισις προσφέρει τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων ὁ ἐπενδύων τὰ χρήματά του, ἐλπίζει νὰ δημιουργήσῃ μίαν ἐπικερδῆ ζήτησιν διὰ τὰ καινούργια του προϊόντα, καὶ ἡ ὁποία ζήτησις θὰ τοῦ δικαιολογήσῃ, τὰς ἐπενδύσεις του. Διὰ τῶν συνεχῶς ἀξαναομένων ἐπενδύσεων, δημιουργεῖται μία ὕψωσις τοῦ εἰσοδήματος, ἡ ὁποία ὕψωσις ἔχει δημιουργήσει ἕνα τόσο ὕψηλόν ἐπίπεδον ζωῆς τὸ ὁποῖον δὲν συναντᾶται πλέον εἰς τοὺς προηγουμένους αἰῶνας.

Θαυμασίαν ἐξήγησιν τῆς σημασίας τῆς διαφημίσεως εἰς τὸν τομέα τῶν ἐπενδύσεων καὶ ὄλων τῶν ἐπακολουθούντων εὐεργετικῶν ἀποτελεσμάτων, δίδει ὁ ὀνομαστός Βρεττανὸς οικονομολόγος Λόρδος Κέϋνες, διὰ τῆς μοντέρνας του θεωρίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ διαφήμισις προάγει τὸν κόσμον πρὸς τὴν ἀύξησιν τῶν ἐπενδύσεων, διότι ἡ διαφήμισις διεγείρει τὴν «τάσιν πρὸς κατανάλωσιν», διότι κάμνει τὸν κόσμον νὰ θέλῃ πράγματα, τὰ ὁποῖα χωρὶς αὐτὸ τὸ διεγερτικὸν τῆς διαφημίσεως, δὲν θὰ τὰ ἤθελεν, καὶ ἔτσι διὰ τῆς διαφημίσεως προτρέπεται ὁ κόσμος νὰ *ἐργασθῇ* σκληρότερα

διὰ τὰ ἀποκτήσει τὰ μέσα τὰ ὅποια θὰ τοῦ ἱκανοποιήσουν τίς νέες ἀνάγκες. Συγχρόνως, τὰ χρήματα τὰ ὅποια κερδίζει κανεὶς διὰ τῆς σκληροτέρας ἐργασίας συντελοῦν εἰς τὴν αὐξησιν τῶν ἐπενδύσεων καὶ κατὰ συνέπειαν δίδουν εὐκαιρίαν πρὸς ἐργασίαν εἰς ἄλλους καὶ τὴν δυνατότητα ἀποκτήσεως τῶν μέσων ἐκείνων διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἱκανοποιήσουν τὰς ἀνάγκας τῶν.

Ἀσφαλῶς ὁ ρόλος τῆς διαφημίσεως δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὸν τομέα τῆς καταναλώσεως, ἀλλὰ ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὴν παραγωγὴν, διότι ἡ διαφήμισις διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς καταναλώσεως ἐπιτρέπει τὴν μείωσιν τοῦ κόστους κατὰ μονάδα προϊόντος καὶ ἐπομένως τὴν αὐξησιν τῆς παραγωγῆς. Τὸ θέμα λοιπὸν εἶναι ὅτι ἡ διαφήμισις μειώνει τὸ κόστος τῆς παραγωγῆς καὶ τὸ ἐρώτημα εἶναι πῶς τὸ ἐπιτυγχάνει αὐτό.

Ἐνα παράδειγμα μπορεῖ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν καλύτερη ἐξήγησιν εἰς τὸ σημεῖον αὐτό.

Κάθε ἐπιχείρησις ἔχει ἓνα ὠρισμένο «ὄπτιμουμ» σημεῖον παραγωγῆς, τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύει τὴν παραγωγὴν ὠρισμένης ποσότητος κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς ὠρισμένης χρονικῆς περιόδου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ χαμηλοτέρου κόστους κατὰ μονάδα.

Ἐὰν ἡ διαφήμισις συντελεῖ εἰς τὴν αὐξησιν τοῦ κόστους, κατὰ τὴν παραγωγὴν ἢ μειώνει αὐτὸ πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἐν συγκρίσει μὲ αὐτὸ τὸ «ὄπτιμουμ» σημεῖον.

Οὕτω, ἂς ὑποθέσωμεν, ὅτι ἔχομεν μίαν βιομηχανίαν φερμουάρ, μὲ προσωπικὸν ἓν ἄτομον, μίαν μηχανήν, ἓνα δωμάτιον. Παραγωγικὴ *ἱκανότης* 1000 μονάδες δι' ἐκάστην ἐβδομάδα. Κατανάλωσιν δι' ἐκάστην ἐβδομάδα 500 μονάδες. Συνολικὸν κόστος (ἐνοίκιον, μηχανή, πρώτη ὕλη, ἀμοιβὴ ἐργασίας, συνολικῶς εἶναι 500 δραχ. τὴν ἐβδομάδα). Μὲ παραγωγὴν 500 φερμουάρ τὴν ἐβδομάδα, ὁ ἐπιχειρηματίας ἔχει κόστος δι' ἕκαστον φερμουάρ 1 δραχμῆν. Ἐν τούτοις μποροῦσε νὰ παραγάγῃ 1000 φερμουάρ τὴν ἐβδομάδα μὲ πρόσθετη ἐπιβάρυνσιν μόνον 100 δραχμᾶς διὰ τὴν πρώτην ὕλην καὶ τὴν κίνησιν τῶν μηχανῶν, χωρὶς ἕξτρα δαπάνην διὰ τὸ δωμάτιον ἢ τὴν ἐργασίαν.

Ἐτσι 1 000 φερμουάρ δὲν θὰ κοστίζουσι διπλάσια τῶν 500, ἀλλὰ θὰ κοστίζουσι 500 δραχ. σὺν 100, ἤτοι σύνολον 600 δραχμαί. Καὶ οὕτω ὁ ἐπιχειρηματίας θὰ ἐξοικονομῇ εἰς τὴν πρόσθετον παραγωγὴν τῶν 500 φερμουάρ 400 δραχμᾶς.

Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως δὲν ὑπάρχει ζήτησις διὰ 1000 φερμουάρ, καὶ οὕτω προβαίνει εἰς διαφήμισιν (τὴν μόνην του δαπάνην πωλήσεως). Πόσα νὰ δαπανῆσῃ διὰ διαφήμισιν; Ἐχει ἤδη κερδίσει μίαν διαφορὰν ἐκ 400 δραχμῶν. Ἐτσι, ἐὰν διαθέσῃ κάτω τῶν 400 δραχμ., τότε ἡ διαφήμισις συμβάλλει εἰς τὴν διατήρησιν τῶν τρεχόντων κερδῶν. Ἐὰν ὅμως τὸ κόστος τῆς διαφημίσεως εἶναι περισσότερον ἀπὸ 400 δραχμᾶς τὴν ἐβδομάδα, τὸ ποσὸν τῶν ἐπὶ πλέον τῶν 400 δραχμ. εἶναι ἢ μίαν ἐπένδυσις διὰ μελλοντικὰ κέρδη ἢ μίαν ἕξτρα ἐπιβάρυνσιν. Οὕτω:

Συνολικόν κόστος ἑκάστου φερμουάρ ποσότητος 500 μονάδ.
δραχ. 1.

Κόστος 1000 φερμουάρ
Κόστος διαφημίσεως

δραχ. 600
100

700

Σύνολον

δραχ. 0,70

Συνολικόν κόστος ἑκάστου φερμουάρ ποσότητος 1000 μον. δραχ. 0,30.
Συνολικὴ μείωσις τοῦ κόστους κατὰ φερμουάρ δραχ. 0,30.

Τὸ ἐρώτημα τώρα τίθεται, τί θὰ ἀπογίνη αὐτὴ ἡ ἐξοικονομηθεῖσα διαφορά τῶν 0,30 λεπτῶν. Πρέπει νὰ διατεθῆ διὰ μεγαλυτέραν ἀύξησιν παραγωγῆς, διὰ τὴν καλυτέρευσιν τῆς ποιότητος τοῦ προϊόντος, ἢ θὰ ἐπιδράσῃ εἰς τὴν μείωσιν τῆς τιμῆς τοῦ προϊόντος λόγῳ ἀνταγωνισμοῦ;

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θέλω νὰ τονίσω εἶναι, ὅτι τὸ ἔργον τῆς διαφημίσεως, ὅπως καὶ τῆς συνολικῆς προσπάθειάς μιᾶς ἐπιχειρήσεως πρὸς ἀύξησιν τῶν πωλήσεων καθ' ὅταν ἀποβῆτε ἐποχὴν, εἶναι νὰ διατηρήσῃ τὴν παραγωγὴν εἰς τὰ ὀπτιμῶτα σημεῖα τῆς, ὅσον τὸ δυνατόν πιὸ πιστά. Λόγῳ ὁμῶς τοῦ ὑφισταμένου ἀνταγωνισμοῦ τίθενται δύο μεγάλα ἐρωτήματα: Π ρ ῶ τ ο ν: Π ῶ ς θὰ διαθέσῃ ὁ ἐπιχειρηματίας τὸ ἐξοικονομούμενον ποσὸν καὶ δ ε ὑ τ ε ρ ο ν: τί μέρος τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ θὰ διαθέσῃ ὁ ἐπιχειρηματίας διὰ τὴν καλυτέρευσιν τῆς ποιότητος τοῦ προϊόντος ἢ διὰ τὴν μείωσιν τῆς τιμῆς τοῦ προϊόντος ἢ καὶ ἀμφοτέρων.

Ἀπάντησις εἰς τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δοθῆ ἀμέσως, διότι εἶναι θέματα στενά συνδεδεμένα μὲ τὴν ὑπόστασιν ἑκάστης ἐπιχειρήσεως.

Βεβαίως ὑπάρχουν καὶ οἱ ἀντίθετοι πρὸς τὴν θεωρίαν αὐτήν, οἱ ὁποῖοι ὑποστηρίζουν, ὅτι ἡ διαφήμισις ὀδηγεῖ πρὸς μίαν σπατάλην καὶ ἐπομένως πρὸς μίαν ἀύξησιν τοῦ κόστους παραγωγῆς.

Συνοψίζοντες τὸ ὅλον θέμα θέλω νὰ τονίσω ὅτι:

Ἡ διαφήμισις εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἔχει τοποθετηθῆ πολὺ ὕψηλά. Οἱ λόγοι εἶναι πολλοί. Οἱ πλέον σημαντικοὶ ἐξ αὐτῶν κατὰ τὴν γνώμην μου εἶναι:

- 1) Τὸ οἰκονομικόν σύστημα τῆς χώρας.
- 2) Ἡ οἰκονομικὴ εὐρωστία τῆς χώρας.
- 3) Ἡ ἐπιστημονικὴ τοποθέτησις καὶ ἐξάσκησις τῆς διαφημίσεως, καὶ
- 4) Ἡ ψυχολογία τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ. Ὁ Ἀμερικανὸς πιστεύει εἰς τὴν διαφήμισιν. Δὲν ξεύρω ὁμῶς ἐάν αὐτὴ ἡ εἰδικὴ ψυχολογία τοῦ Ἀμερικανοῦ, ἐδημιουργήθῃ ἀκριβῶς λόγῳ τῆς συστηματικῆς διαφημίσεως καὶ ὄχι διότι εἶναι ἕνας λαὸς μὲ εἰδικὴν ψυχολογίαν.

Εἶναι πάντως χαρακτηριστικόν, νομίζω, διὰ τὴν ψυχολογίαν τοῦ Ἀμερικανοῦ, αὐτὸ τὸ ὁποῖον εἶπεν ὁ Τόμας Τζέφερσον ὅταν ἠρωτήθῃ διὰ τὴν διαφήμισιν.

«Διαβάζω μόνον μίαν ἔφημερίδα, εἶπεν ὁ Τζέφερσον, καὶ αὐτὴν περισσότερο διὰ τὶς διαφημίσεις τῆς καὶ ὄχι διὰ τὰ νέα τῆς.

Β'. Ὁργάνωσις διαφημιστικῶν ἐταιριῶν εἰς τὴν Ἀμερικὴν

Ὅπως ὅλοι ξεύρετε, τὰ παλιὰ τὰ χρόνια οἱ θαλασσοπόροι ὑπέφερον ἀπὸ τὸ σκορβοῦτον καὶ ἦσαν ἀναγκασμένοι νὰ πλησιάσουν διάφορα νησιά, νὰ τρῶνε φυσικὴ τροφή καὶ ἔτσι ν' ἀποφεύγουν τὸ σκορβοῦτον λόγῳ ἑλλείψεως βιταμινῶν.

Σήμερα, ἀσφαλῶς, ὅλο καὶ περισσότεροι εἰδικοί ἀνακαλύπτουν, ὅτι εἶναι εἰς θέσιν νὰ πολλαπλασιάσουν τὶς θρεπτικὰς ἰδιότητες τῶν τροφῶν διὰ τῆς ἀπομονώσεως ὠρισμένων συστατικῶν καὶ οὕτω νὰ δημιουργοῦν τὶς βιταμίνες, ἀπαραίτητες διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ὄργανισμοῦ. Ὅπως εἰς τὸν κλάδον τῆς Διαιτολογίας καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος ἡ διαφήμισις θεωρεῖται σὰν μία βιταμίνη ἢ ὁποῖα ἀναπτύσσει τὸν ἐπιχειρηματικὸν ὄργανισμὸν. Ἀλλὰ διὰ νὰ χρησιμοποιεῖται κανεὶς αὐτὸ τὸ ἀποτελεσματικὸν φάρμακον κατὰ τὸν πλέον ἀποτελεσματικὸν τρόπον ἀπαιτεῖται μεγάλη πείρα καὶ ἐπιδεξιότης. Δι' αὐτὸ ὅπως ὁ *λατρὸς θὰ συντάξῃ τὴν συνταγὴν τοῦ φαρμάκου* καὶ θὰ παρακολουθήσῃ τὴν *λῆψιν αὐτοῦ, ἔτσι καὶ εἰς τὴν διαφήμισιν χρειάζεται ὁ εἰδικὸς ὁ ὁποῖος θὰ ἀναλάβῃ νὰ χορηγήσῃ τὴν συνταγὴν καὶ θὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἀποτελεσματικότητα τοῦ φαρμάκου διὰ τὸν ἐπιχειρηματικὸν ὄργανισμὸν.*

Καὶ ποῖός εἶναι ὁ εἰδικὸς ἐπὶ τῆς διαφημίσεως; Γενικῶς εἶναι ὁ διαφημιστής, ὁ ὁποῖος εἶναι ὀργανωμένος διὰ τῶν διαφημιστικῶν ἐταιριῶν. Ὡστε ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει ὁ εἰδικὸς ἐπὶ τῆς διαφημίσεως εἶναι ἡ Διαφημιστικὴ Ὁργάνωσις.

Πῶς εἶναι ὀργανωμένοι αἱ ἐπιχειρήσεις αὐταὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν, τί ἐργασίαι ἐκτελοῦν, ποῖός ὁ προσωρισμὸς τῶν;

Ἡ ἐργασία τῆς διαφημιστικῆς ἐταιρίας εἶναι νὰ προγραμματίσῃ, νὰ δημιουργῇ καὶ νὰ ἐκτελῇ ἀποτελεσματικὴν διαφήμισιν διὰ τὸν πελάτην. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς διαφημιστικῆς κινήσεως ἀνατίθεται εἰς τὰς διαφημιστικὰς ἐταιρίας, αἱ ὁποῖαι θεωροῦνται ὡς ἀνεξάρτητοι καὶ εἰδικευμένοι ὀργανισμοὶ πρὸς παροχὴν διαφημιστικῶν ὑπηρεσιῶν. Ἡ διαφημιστικὴ ἐταιρεία πρέπει νὰ ἔμπνῃ ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν πελάτην καὶ νὰ ἐπιτυχάνῃ διὰ τὸν πελάτην ἐπικερδῆ ἐπαναφορὰν τῶν διαφημιστικῶν του δαπανῶν. Ἔτσι, ἡ διαφημιστικὴ ἐταιρεία θεωρεῖται ὁ πλέον εἰδικευμένος ὀργανισμὸς διὰ ἐπιτυχῆ διαφήμισιν.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν αἱ δεδηλωμένοι διαφημιστικαὶ ἐταιρεῖαι εἰς τοὺς δημοσιευθέντας ἐπαγγελματικούς καταλόγους ἀνέρχονται εἰς 2.800 καὶ ἀπασχολοῦν περὶ τὰ 25.000 πρόσωπα μὲ πείραν. Τὸ συνολικὸν χρηματικὸν ποσὸν τὸ ὁποῖον διετεθῆ διὰ διαφήμισιν τὸ

1955 εις την 'Αμερικὴν ἀνήλθεν εις 9 δισεκατομμύρια δολλάρια. Ὑπολογίζεται δέ, ὅτι κατὰ τὸ 1965 τὸ ποσὸν θὰ ἀνέλθῃ εις 15 δισεκατομμύρια δολλάρια ἐκ τοῦ ὁποίου ποσοῦ τὰ 6 δισεκατομμύρια θὰ διατεθοῦν μέσῳ τῶν διαφημιστικῶν ἐταιρειῶν αἱ ὁποῖαι ὑπολογίζεται, ὅτι θὰ ἀπασχολοῦν κατὰ τὸ 1965 περὶ τὰ 75.000 πρόσωπα μὲ σχετικὴν πείραν.

Τώρα, λοιπόν, μπορεῖτε νὰ καταλάβετε τί σημαντικὸν ρόλον παίζουν αἱ διαφημιστικαὶ ἐταιρεῖαι εις τὴν 'Αμερικὴν καὶ γι' αὐτὸ νομίζω, ὅτι εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρον νὰ ἐξετάσωμεν τὴν ὀργάνωσίν των.

Ὁὕτω, τὸ μέγεθος τῶν 'Αμερικανικῶν διαφημιστικῶν ἐταιρειῶν ποικίλλει ἀπὸ ἐταιρείας τοῦ «ἐνὸς προσώπου», ὅπου ἡ ὅλη διαφημιστικὴ ἐργασία ἐκτελεῖται ἀπὸ τὸν ἰδιοκτῆτην καὶ ἕναν ἢ δύο βοηθούς του, μέχρι διαφημιστικῶν ὀργανισμῶν ποὺ ἀπασχολοῦν ἀρκετάς χιλιάδας ὑπαλλήλων. *Μερικαὶ ἢ καὶ ὅλαι ἀπέμνησι λειτουργίαι μιᾶς διαφημιστικῆς ἐπιχειρήσεως εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτελοῦνται ἀπὸ ἕνα πρόσωπον, ὅπως εἶναι δυνατόν ἐπίσης ἕνα ὠρισμένον μόνον τμήμα μιᾶς διαφημιστικῆς ἐταιρείας νὰ τὸ χειρίζεται ἕνα δλόκληρον ἐπιεικτεῖον προσώπων.*

Θὰ σᾶς κάμω ἕνα σχεδιάγραμμα τὸ ὁποῖον θὰ σᾶς δείξῃ πῶς εἶναι ὀργανωμένη μία διαφημιστικὴ ἐταιρεία, μᾶλλον μεγάλη, καὶ ἀντιπροσωπεύει τὴν πλειονότητα τῶν ἐταιρειῶν. Μερικαὶ ἐταιρεῖαι πάλιν εἶναι δυνατόν νὰ προσφέρουν ὑπηρεσίας αἱ ὁποῖαι δέν συμπεριλαμβάνονται εις τὸ σχεδιάγραμμα, ὅπως ἐπίσης μερικὲς ἄλλες ἐταιρεῖες δίδουν μεγαλύτεραν ἔμφασιν εις ὑπηρεσίας εις τὰς ὁποίας εἰδικεύονται.

Καὶ τώρα ἄς ἐξετάσωμεν κάθε τμήμα χωριστά :

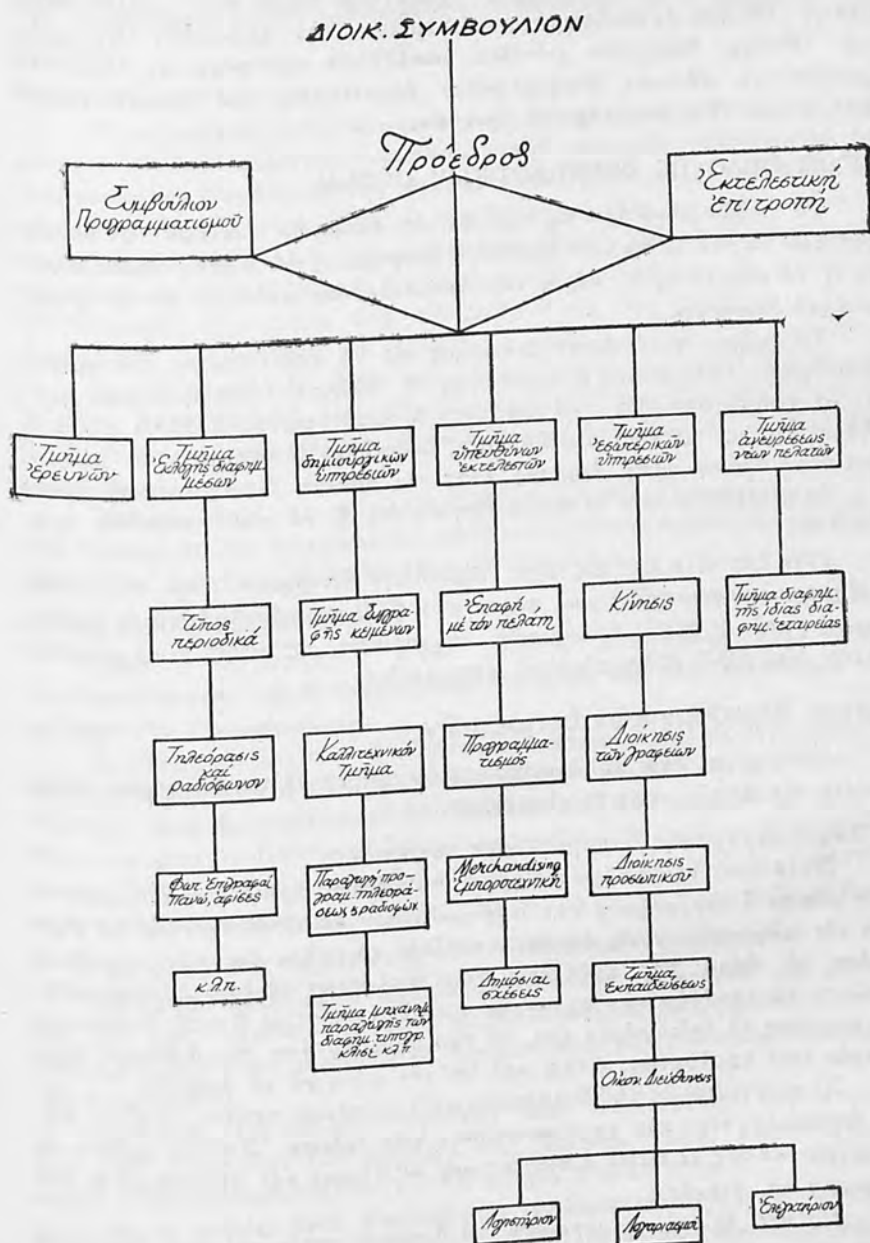
Τμήμα ἐρευνῶν

Προτοῦ γίνουν σχέδια διὰ μίαν διαφήμισιν, προτοῦ γίνῃ τὸ διαφημιστικὸν πρόγραμμα καὶ δημιουργηθοῦν αἱ διαφημίσεις χρειάζονται ὠρισμένα πληροφοροῖα, ὅπως :

- ... Τρόποι χρησιμοποίησεως τοῦ προϊόντος.
- ... Πλεονεκτήματα τοῦ προϊόντος ἐν σχέσει μὲ ἀνταγωνιζόμενα προϊόντα.
- ... Κατηγορίαι προσώπων αἱ ὁποῖαι μποροῦν νὰ χρησιμοποίησουν τὸ προϊόν καὶ πῶς μποροῦμε νὰ τὶς πλησιάσωμεν.
- ... Τί θὰ πείσῃ τοὺς καταναλωτάς διὰ νὰ ἀγοράσουν τὸ προϊόν.

Τὸ τμήμα ἐρευνῶν συλλέγει αὐτὲς τὶς πληροφορίες καὶ πολλές ἄλλες μέσῳ τριῶν κυρίως πηγῶν :

- 1) Γενικὴ ἐρευνα, χρησιμοποιοῦντες ὑπουργεῖα, βιβλιοθήκας κ.λ.π.
- 2) Ἐσωτερικὴ ἐρευνα δηλ. ἐρευνα ἐντὸς τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ διαφημιζομένου.
- 3) Ἐρευνα τοῦ κλάδου ἢ τοῦ τομέως εις τὸν ὁποῖον ἀνήκει τὸ

Σχεδιάγραμμα έμφασιών την οργάνωση των Διαφημιστικών 'Εταιριών στήν 'Αμερικήν.

προϊόν μέσω ταχυδρομείου, προσωπικών επισκέψεων των καταναλω-
τών, των πωλητών, των λιανοπωλητών, των χονδρεμπόρων και άλλων.

Αι διαφημιστικά έταιρεία διαθέτουν πέραν των χιλίων προ-
σώπων ειδικώς εκπαιδευμένων δι' αυτήν την εργασία της έρεύ-
νης. 'Επίσης υπάρχουν χιλιάδες υπαλλήλων προσφέροντες υπηρεσίες
έρευνών εις ειδικούς ανεξαρτήτους οργανισμούς με αποκλειστικόν
σκοπόν των: Τήν δημιουργίαν έρευνών.

Τμήμα έπιλογής διαφημιστικών μέσων

Τò τμήμα αυτό έχει ως σκοπόν τήν έπιλογήν εκείνων των διαφη-
μιστικών μέσων μέσω των οποίων ή διαφήμισις θά φθάση αποτελεσμα-
τικώς τò μεγαλύτερον μέρος των αναμενομένων πελατών με τήν χαμη-
λωτέραν δαπάνην.

Τò τμήμα αυτό άπαντά κυρίως εις τά έρωτήματα: Θά χρησι-
μοποιηθούν έφημερίδες ή περιοδικά ή άλλα έντυπα ή μήπως πρέ-
πει νά χρησιμοποιηθή τηλεόρασις ή ραδιόφωνον ή άλλα μέσα ή
μήπως πρέπει νά γίνη συνδυασμός διαφόρων διαφημιστικών μέσων.
Και όταν άκόμη γίνη έπιλογή ενός ώρισμένου διαφημιστικού μέσου
π.χ. έφημερίδες πάλιν σέ ποιές έφημερίδες ή σέ ποιό «γκρούπ» έφη-
μερίδων.

Μήν ξεχνάτε ότι εις τήν 'Αμερικήν υπάρχουν περί τις 1.600
εβδομαδικές έφημερίδες και πέραν των 600 περιοδικών ένθηκης κυκλο-
φορίας και 2.500 έμπορικων περιοδικών. 'Επίσης κυκλοφοροῦν
πλέον των 8.000 εβδομαδιαίων έφημερίδων.

Τμήμα δημιουργικων υπηρεσιων

Αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό τμήμα με τις διάφορες κατη-
γορίες τις οποίες συμπεριλαμβάνει.

1. Τμήμα συγγραφής διαφημιστικών κειμένων

Μετά από τήν άπόφασιν χρησιμοποίησεως ώρισμένων διαφημιστι-
κών μέσων ο συγγραφεύς του διαφημιστικού κειμένου έχοντας υπ' όψιν
του τις πληροφορίες τις οποίες συνέλεξε τò τμήμα έρευνών τοποθετεί
πλέον τò θέμα της αύξήσεως των πωλήσεων σέ λόγια. Προσπαθεί
πρῶτον νά τραβήξη τήν προσοχήν του άναγνώστου ή του άκροατού,
νά κρατήση τò ενδιαφέρον του, νά του δημιουργήση τήν διάθεση προς
άγοράν του προϊόντος, αλλά και νά τόν κάνει νά τò αγοράση.

Ο συγγραφεύς του διαφημιστικού κειμένου πρέπει νά είναι πολ-
λύ επιδέξιος εις τήν χρησιμοποίησιν των λέξεων. 'Επίσης πρέπει νά
γνωρίζει καλώς τί θέλει ο κόσμος και τί κίμνει τόν άναγνώστη ή τόν
άκροατή νά αγοράση.

Πρέπει δέ νά παρουσιάξη τò διαφημιστικόν κείμενον δυναμικά
άλλά πάντοτε με κλιό γούστο.

Ο συγγραφεύς δέ του κειμένου τις περισσότερες φορές δέν
περιορίζεται μόνον εις λεζάντες ή εις ξερό κείμενον, αλλά πολύ
συχνά προσκαλείται νά βοηθήση εις τήν κατάστρωσιν του σχεδίου

(τῆς μακέττας) ἢ νὰ ἀναπτύξη τὴν κεντρικὴν ἰδέαν τῆς ὅλης διαφημιστικῆς καμπάνιας. Ἀσφαλῶς δὲ συγγραφεὺς τῶν διαφημιστικῶν κειμένων τῆς τηλεοράσεως ἢ τοῦ ραδιοφώνου ἀπαιτεῖται νὰ γνωρίζῃ εἰδικὴν τεχνικὴν.

2. Καλλιτεχνικὸν τμῆμα

Οἱ καλλιτέχνη μιᾶς διαφημιστικῆς Ἀμερικανικῆς ἐταιρείας μπουρὸν νὰ κάμουν πολλὰς δουλειάς. Κατ' ἀρχὴν συνεργάζονται τόσον μὲ τὸν διαφημιστικὸν διευθυντὴν τῆς διαφημιζομένης ἐπιχειρήσεως, ὅσον καὶ μὲ τὸν ὑπεύθυνον παραγωγὸν εἰς τὴν διαφημιστικὴν ἐταιρείαν ὁ ὁποῖος καὶ χειρίζεται τὴν ὅλην διαφημιστικὴν καμπάνιαν, καὶ μὲ τὸν συγγραφέα τοῦ κειμένου. Εἰσηγοῦνται τὸν τρόπον παρουσιάσεως τῆς μακέττας καὶ ἐκτελοῦν προσχέδια διὰ νὰ δείξουν εἰς τὸν πελάτην πῶς ἢ διαφήμισίς των περίπου θὰ εἶναι.

Μερικὲς φορές ἐκτελοῦν καὶ τὴν μακέτταν μολονότι τίς περισσότερες φορές δίδουν τίς κατευθύνσεις καὶ ἡ τελικὴ καλλιτεχνικὴ δουλειὰ γίνεται ἀπὸ εἰδικούς ἢ εἰδικὰ στούντιο ἔξω τῆς διαφημιστικῆς ἐταιρείας.

Ὑπολογίζεται, ὅτι περὶ τὰ 4.000 πρόσωπα ἀποσχολοῦνται εἰς τὰς διαφημιστικὰς ἐταιρείας δι' αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἐργασίας καὶ πολλὰς ἄλλες χιλιάδες σὲ καλλιτεχνικὰ στούντιο.

3. Τηλεόρασις καὶ ραδιόφωνον

Ἐδῶ ἡ κατάστασις εἶναι ἀρκετὰ πολὺπλοκὴ ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀρμοδιότητας τῆς διαφημιστικῆς ἐταιρείας καὶ τοῦ ἐλευθέρου παραγωγοῦ τοῦ προγράμματος.

Συνήθως ὑπάρχουν ἀνεξάρτητοι παραγωγοὶ προγραμμάτων καὶ αἱ διαφημιστικαὶ ἐταιρεῖαι ἀγοράζουν τὸ πρόγραμμα τοποθετοῦντες μίαν ὠρισμένην σειρὰν διαφημίσεων (commercials) εἰς τὸ ὅλον πρόγραμμα. Πάντως ἡ διαφημιστικὴ ἐταιρεία ἐκλέγει τὸ πρόγραμμα, τὸ ἐλέγχει, τὸ παρακολουθεῖ καὶ μάλιστα σὲ ὠρισμένες περιπτώσεις ἢ ἴδια ἢ διαφημιστικὴ ἐταιρεία παράγει τὸ ὅλον πρόγραμμα.

4. Τμῆμα μηχανικῆς παραγωγῆς τῶν διαφημίσεων

Τὸ τμῆμα αὐτὸ εἶναι ὑπεύθυνον διὰ τὴν μεταφορὰν τῆς μακέττας καὶ τοῦ κειμένου εἰς κλισὲ ἢ ὅτι δῆποιε ἄλλη μηχανικὴ - τυπογραφικὴ ἐργασία διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατόν καλυτέραν τελικὴν ἐμφάνισιν τῆς διαφήμισεως.

Συνήθως τὰ κλισὲ γίνονται εἰς ἐξωτερικὰ ἐργαστήρια ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν εἰδικῶν τῆς διαφημιστικῆς ἐταιρείας οἱ ὁποῖοι εἶναι τοποθετημένοι εἰς τὸ τμῆμα παραγωγῆς.

Διὰ τὸ τμῆμα αὐτὸ ἀπαιτοῦνται γνώσεις τυπογραφίας, λιθογραφίας, ἠλεκτροτυπίας, ἐκτυπωτικῆς καὶ πολλὰς ἄλλες τεχνικὰς γνώσεις.

Τμῆμα ὑπευθύνων ἐκτελέσεων

Οἱ ὑπεύθυνοι παραγωγοὶ τῶν διαφημίσεων ἢ οἱ ὑπεύθυνοι ἐκτελεσταὶ κατέχουν ὑψηλὴν καὶ πολὺ σημαντικὴν θέσιν εἰς τὴν διαφημι-

στικὴν ἔταιρείααν. Ἐτσι ὁ ὑπεύθυνος συντελεστής εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν πελάτην, τοῦ παρουσιάζει τὴν διαφημιστικὴν καμπάνιαν, τὴν παρακολουθεῖ καὶ γενικὰ εἶναι ὁ συντονιστὴς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς διαφημίσεως τοῦ πελάτου. Ὁ ὑπεύθυνος ἐκτελεστής ἀντιπροσωπεύει τὴν διαφημιστικὴν ἔταιρείααν εἰς τὸν πελάτην καὶ διαφημιστικῆς ἔταιρείας. Ὁ ὑπεύθυνος ἐκτελεστής ἀναλύει καὶ μελετᾷ τὰς πωλήσεις τοῦ πελάτου καὶ τὰ διαφημιστικὰ του προβλήματα. Συντάσσει σχέδια διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων. Πολλὲς φορές εἶναι ὁ πρόεδρος τοῦ «συμβουλίου προγραμματισμοῦ», τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐκλεκτοὺς ὑπευθύνους ἐκτελεστάς, ὅπως καὶ ἀπὸ τὸν ἐπικεφαλῆς ἐπιθεωρητὴν τῆς ἐργασίας ἢ πρόεδρον τῆς διαφημιστικῆς ἔταιρείας.

Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ὁ ὑπεύθυνος ἐκτελεστής ἐκτὸς τῆς γνώσεως τῶν προβλημάτων τοῦ πελάτου πρέπει νὰ γνωρίζῃ ἐμπειριστωμένως ὅλας τὰς φάσεις τῶν πωλήσεων, διαφημίσεως, marketing καὶ ἐμποροτιχνικῆς. Εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις πελατῶν ἀπαιτεῖται ὅπως εἶναι κάτοχος θεμάτων Μηχανικῆς, Οἰκονομίας, Ψυχολογίας, Κίνησις (T r a f i c)

Τὸ τμήμα αὐτό, ὅπως καθορίζει καὶ ὁ τίτλος του εἶναι ὑπεύθυνον διὰ τὴν σχεδίασιν καὶ παρακολούθησιν τόσοσ τῆς ἐσωτερικῆς ὅσον καὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐργασίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ καταχώρισιν τῆς διαφημίσεως.

Ἐξηγοῦμαι :

Μόλις, δηλαδὴ, ἔχει ἐκλεγῆ τὸ μέσον τῆς διαφημίσεως καὶ ἔχουν καθορισθῆ αἱ ἡμερομηνίαι καταχωρίσεως τῶν διαφημίσεων, τότε αὐτὸ τὸ τμήμα συντάσσει τὰς ἐντολάς καταχωρίσεως, αἱ ὁποῖαι καὶ συμπληρώνουν τὴν ὅλην διαφημιστικὴν καμπάνιαν.

Τὸ τμήμα αὐτὸ κυρίως κτταβάλλει προσπάθειαν νὰ προγραμτίζη τὸ κάθε τι, οὕτως ὥστε νὰ περιορίζη εἰς τὸ ἐλάχιστον τὴν ἀνάγκην τῆς «ἐπειγούσης» ἐργασίας ἐκ μέρους τῶν ὑπευθύνων παραγωγῶν τῆς διαφημίσεως. Ὁ διευθυντὴς ἐπὶ τῆς κινήσεως εἶναι ἕνας πραγματικὸς βοηθὸς τοῦ «ὑπευθύνου ἐκτελεστοῦ».

Γενικῶς, ἀπὸ τὴν ἀρχικὴν μορφήν τοῦ σχεδίου τῆς διαφημίσεως καὶ τῆς συγγραφῆς τοῦ πρωταρχικοῦ κειμένου μέχρι τῆς ἀποστολῆς τῶν κλισέ στίς ἐφημερίδες ἢ περιοδικὰ τὸ τμήμα κινήσεως γνωρίζει ἀκριβῶς τὴν θέσιν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς διαφημίσεως.

Συμπεράσματα

Ἡ διαφημιστικὴ ὀργάνωσις εἶναι ἕνας εἰδικευμένος ἐπαγγελματικὸς ὀργανισμὸς, ἀποτελούμενος ἀπὸ εἰδικευμένους (specialistas) εἰς τὰς διαφόρους φάσεις τῆς διαφημίσεως καὶ marketing, ὁ ὁποῖος ὀργανισμὸς προγραμματίζει, δημιουργεῖ καὶ ἐκτελεῖ τὴν διαφήμῆσιν τῶν πελατῶν, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἀναθέτουν τὴν διαφήμισίν των.

Ἐτσι μποροῦμε νὰ ποῦμε, ὅτι, ἡ διαφημιστικὴ ἔταιρεία εἶναι

μία σύνθεσις ἀπὸ ἀνθρώπους μὲ διαφημιστικὸν ταλέντον, ἐπιδεξιότητα καὶ πείραν, οἱ ὅποιοι καταβάλλουν κάθε προσπάθειαν διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν διαφήμισιν τῶν προϊόντων τῆς πελατείας των. Τὰ 90% τῶν διαφημίσεων δημιουργοῦνται καὶ διεκπεραιῶνται ἀπὸ τὰς διαφημιστικὰς ἑταιρείας.

Ἀπὸ ὅλας τὰς Ἀμερικανικὰς διαφημιστικὰς ἑταιρείας 66 (αἱ θεωρούμεναι ὡς γιγαντιαῖαι διαφημιστικαὶ ἑταιρεῖαι) πραγματοποιοῦν κατὰ μέσον ὄρον ἀπὸ 10 ἑκατομ. δολλάρια καὶ ἄνω, ἑκάστη ἐξ αὐτῶν ἑτησίως.

Συγκεκριμένως δέ, ἑκάστη ἐκ τῶν πρώτων τεσσάρων Ἀμερικανικῶν διαφημιστικῶν ἑταιρειῶν πραγματοποιεῖ 200 ἑκατομ. δολλάρια ἑτησίαν κίνησιν.

Αἱ διαφημιστικαὶ ἑταιρεῖαι γνωρίζουν νὰ κάμουν τὴν δουλειὰ τους καὶ πραγματικὰ βοηθοῦν τοὺς διαφημιζομένους διὰ τοὺς ἑξῆς τρεῖς βασικοὺς λόγους:

1) *Ἡ οὐδετερότης* καὶ *ἀνεξαρτησία* τῆς διαφημιστικῆς ἑταιρείας τῆς ἐπιτρέπει νὰ κρίνη τὰ πράγματα μὲ μεγαλύτερη ἀντικειμενικότητα.

2) Ἡ μεγάλη των *εἰδικότης* καὶ *πείρα* ἢ ἀποκτηθεῖσα μέσῳ συνειρητῶν ἐπαφῶν μὲ ποικιλίαν προβλημάτων διαφόρων προϊόντων καὶ ἀγορῶν εἶναι μοναδική.

3) *Ἡ συνεχὴς προσπάθειά των νὰ μὴ χάσουν τὸν πελάτην τοὺς κάμνει νὰ τοῦ παρέχουν καὶ καλύτερες ὑπηρεσίες.*

Ἔτσι λοιπόν, ἐὰν ἡ διαφήμισις, ὅπως εἶπε ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Διαφημ. Ἑταιρειῶν τῆς Ἀμερικῆς, κ. Γκέιμπλ, εἶναι ὁ *σπινθήρ* τῆς Ἀμερικανικῆς Οἰκονομίας, τότε μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι καὶ αἱ διαφημιστικαὶ ἑταιρεῖαι εἶναι ὁ *σπινθήρ* τῆς διαφήμισεως.

Γ'. Διαφημιστικὴ καμπάνια

Ὅλοι μας χρησιμοποιοῦμεν τὴν φράσιν «διαφημιστικὴ καμπάνια» ἀλλά, ὀλίγοι θὰ ἔχουν ἀσχοληθῆ μὲ ὠρισμένα ἐρωτήματα στενὰ συνδεδεμένα μὲ τὴν ἔννοιαν τῆς διαφημιστικῆς καμπάνιας, δηλαδή, τί εἶναι διαφημιστικὴ καμπάνια; Ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς; Ποῖα θέματα πρέπει νὰ ἐξετάζωνται εἰς μίαν διαφημιστικὴν καμπάνιαν; Πῶς πρέπει νὰ ξεκινήσῃ μία καμπάνια κλπ.

Εἰς τὸ ἐρώτημα *τί* πρέπει νὰ προσέξωμεν περισσότερο εἰς τὴν καμπάνιαν μία κατηγορία ἀνθρώπων δίδει τὴν ἀπάντησιν: «Τὴν λεζάντα». Ἄλλοι πάλι ὑποστηρίζουν, ὅτι τὸ σημαντικώτερον μέρος τῆς διαφημιστικῆς καμπάνιας εἶναι: «Ἡ εἰκόνα».

Καμμία ἀπὸ τὰς ἀπαντήσεις δὲν εἶναι σωστὴ, διότι πρὶν ἀπὸ τὴν φυσικὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαφήμισεως προηγῆται ἡ *πνευματικὴ σύλληψις* αὐτῆς. Προτοῦ γραφῆ ἢ «λεζάντα» ἢ ζωγραφισθῆ ἢ «εἰκόνα» αὐτὸς ὁ ὅποιος θὰ γράψῃ τὸ κείμενον πρέπει νὰ καθο-

ριση τὸ θέμα τῆς διαφημίσεως. Ὡστε λοιπὸν καταλήγωμεν σὲ δύο *θεμελιώδη* ἐρωτήματα :

- 1) Ποῖον θὰ εἶναι τὸ θέμα τῆς διαφημίσεως ; καὶ
- 2) Πῶς θὰ ἀπεικονίσωμεν αὐτὸ τὸ θέμα τῆς διαφημίσεώς μας;

Παράλληλα δμως μὲ αὐτὰ τὰ *θεμελιώδη* ἐρωτήματα ὑπάρχει μία δλόκληρος σειρά ἐρωτημάτων τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ μελετήσωμεν εἰς τὴν διαφημιστικὴν καμπάνιαν.

Ἡ διαφημιστικὴ καμπάνια δὲν εἶναι ἀπλῶς μία ἰδέα, ἀλλὰ μία συστηματικὴ μελέτη διαφόρων προβλημάτων ποῦ ἀφοροῦν τὸ πωλούμενον προϊόν καὶ διὰ τῆς ὁποίας μελέτης θὰ καταστρωθῇ ἕνα πλήρες στρατηγικὸν σχέδιον μὲ ἀντικείμενον αὐτὸ τοῦτο τὸ προϊόν ἀπὸ τὸ στάδιον τῆς κατασκευῆς του εἰς τὸ στάδιον τῆς διακινήσεώς του, τῆς τοποθετήσεώς του εἰς τὴν ἀγοράν, τῆς διαφημίσεώς του, τῆς πωλήσεώς του, τῆς χρησιμοποίησεώς του.

Ἡ διαφημιστικὴ καμπάνια εἶναι ἕνα βασίλειον δημιουργικῆς ἐπιχειρηματικῆς σκέψεως καὶ δὲν εἶναι ἀπλῶς ἕνα μέρος διαφημίσεως, ἀλλὰ εἶναι *θεμελιῶδες* εἰς τὴν διαφήμισιν, διότι μελετᾷ τὸ προϊόν ἀπὸ ὅλες τῆς πλευρῆς του καὶ προσπαθεῖ νὰ τὸ παρουσιάσῃ εἰς τὸν καταναλωτὴν κατὰ τὸν πλέον ἀποδοτικὸν τρόπον. Ἡ διαφημιστικὴ καμπάνια εἶναι ἕνα σοβαρὸ πρόβλημα ὄχι μόνον διὰ τὸν διαφημιζόμενον, ἀλλὰ πρὸ παντὸς διὰ τὸν διαφημιστικὸν ὄργανισμὸν ὃ ὁποῖος θὰ ἀναλάβῃ τὴν καμπάνιαν.

Τὸ πρόβλημα δὲ τῆς διαφημιστικῆς καμπάνιας καθίσταται *πιο* ἐνδιαφέρον, ὅταν πρόκειται περὶ ἑνὸς προϊόντος τὸ ὁποῖον *πρωτο-* *βγαίνει* εἰς τὴν κατανάλωσιν.

Θέματα

Τὰ θέματα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐξετάζωνται εἰς μίαν διαφημιστικὴν καμπάνιαν εἶναι τὰ ἑξῆς :

- 1) Τὸ προϊόν
- 2) Συσκευασία (ἀμπαλάζ)
- 3) Ἡ τιμὴ
- 4) Ὁ τρόπος διακινήσεως (διαθέσεως) τοῦ προϊόντος
- 5) Κατανομὴ διαφημιστικοῦ κονδυλίου
- 6) Διαφημιστικὰ μέσα
- 7) Ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ καμπάνιας
- 8) Τὸ μήνυμα τῆς διαφημίσεως
- 9) Ἐκτέλεσις - Παραγωγή.

1) Τὸ προϊόν

Μελέτη τοῦ προϊόντος. Γνώσις τοῦ προϊόντος. Μελέτη τῶν ἀνταγωνιζομένων προϊόντων. Γνώσις παρασκευῆς τοῦ προϊόντος. Προτερήματά του, μειονεκτήματά του. Χρησιμότης του. Ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά.

2) Συσκευασία (άμπαλάζ)

Τò θέμα τῆς συσκευασίας εἶναι πολὺ σημαντικὸν καὶ ἐπη-
ρεάζει καταπληκτικὰ τὸν καταναλωτὴν. Τὸ άμπαλάζ ἀποτελεῖ τὴν
βιτρίναν τοῦ προϊόντος καὶ δίδει τὴν πρώτην ἐντύπωσιν εἰς τὸν κα-
ταναλωτὴν.

Κατὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ άμπαλάζ δέον νὰ λαμβάνωνται
ὄπ' ὕψιν τρεῖς παράγοντες :

α) Αἱ ὑποδείξεις τοῦ πελάτου ἐν συνδυασμῶ με τῆς παραγω-
γικῆς δυνατότητες.

β) Αἱ ἐμπορικαὶ ἀπαιτήσεις.

γ) Αἱ προτιμήσεις τοῦ καταναλωτοῦ.

Κατὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ άμπαλάζ ὁ συνδυασμὸς τῶν *χρω-
μάτων* παίξει τεράστιον ρόλον καὶ ὅπως εἶναι φυσικὸν τὸ εἶδος
τοῦ προϊόντος ἐπηρεάζει σημαντικὰ καὶ τὸν συνδυασμὸν τῶν *χρω-
μάτων*. Τὸ εἶδος τοῦ προϊόντος εἶναι στενὰ συνδεδεμένο με τὸν
συνδυασμὸ τῶν χρωμάτων.

3) Ἡ τιμὴ

Κόστος παραγωγῆς - ἀνταγωνισμὸς - περιθώριον κέρδους. Πο-
λιτικὴ τῆς ἐπιχειρήσεως κατὰ τὴν δημιουργίαν τῶν τιμῶν.

4) Τρόπος διακινήσεως (διαθέσεως) τοῦ προϊόντος

Κατὰ ποῖον τρόπον θὰ διατεθῇ τὸ προϊόν; Μέσῳ ποίας ὁδοῦ;
Διὰ τῆς διαφημίσεως θὰ θελήσωμεν νὰ ἐπηρεάσωμεν μόνον τοὺς
τελικοὺς καταναλωτὰς ἢ καὶ τοὺς μεσολαβητὰς (χονδρεμπόρους,
πράκτορας κλπ.); Πῶς ἠμποροῦμεν νὰ ἐπιτύχωμεν ταχύτεραν καὶ
οἰκονομικότεραν διακινήσιν τοῦ προϊόντος;

5) Κατανομὴ διαφημιστικοῦ κονδυλίου

Τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ διατεθῇ διὰ μίαν καμπάνιαν
ἐξαρτᾶται κατὰ κύριον λόγον ἀπὸ τὸν πελάτην, διότι εἶναι ἀποτέ-
λεσμα τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ
ἀπὸ τὸν ὑφιστάμενον ἀνταγωνισμὸν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ διαφη-
μιστὴς θὰ παίξῃ τὸν ρόλον τοῦ ἀπαραιτήτου συμβούλου.

Τὸ κυριώτερον ἔργον τοῦ διαφημιστοῦ ἀρχίζει μετὰ τὴν κατα-
νομὴν τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ κατὰ τὰ διάφορα διαφημιστικὰ μέσα·
Ἐφημερίδες - Ραδιόφωνον - Περιοδικὰ - Κινηματογράφος κλπ.

Τί ποσὸν πρέπει νὰ διατεθῇ δι' ἕκαστον διαφημιστικὸν μέσον;
Δικαιολόγησις τῆς κατανομῆς τοῦ ποσοῦ.

6) Διαφημιστικὰ μέσα

Εἰσήγησις διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν διαφημιστικῶν μέσων.
Μέγεθος διαφημίσεως. Συχνότης καταχωρήσεων. Ἐπιλογή διαφημι-
στικῶν μέσων. Χρόνος καταχωρήσεων. Ἐπιλογή καταλλήλων Ραδιοφ-
commercial. Συχνότης. Διαφοροποίησις ἐφημερίδων - περιοδικῶν.

7) Ἀντικειμενικοί σκοποί

Ποιοί θά χρησιμοποιήσουν τό προϊόν; Πῶς ἡμποροῦμε νά τοὺς πλησιάσωμεν. Ποία ἡ ψυχολογία των; Ἡ καμπάνια θά ἀποβλέπη εἰς διατήρησιν τῆς πελατείας ἢ τὴν αὐξησιν αὐτῆς ἢ καὶ ἀμφοτέρων; Ποία ἡ νοοτροπία τῶν πελατῶν;

Ἐν πάσῃ περιπτώσει πρέπει πάντοτε νά ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας τὰ ἔξης σημεῖα κατὰ τὴν διαφημιστικὴν μας ἐκστρατεῖαν:

α) Τὴν ἐξυπνάδα τοῦ πελάτου.

β) Τὴν μόρφωσιν καὶ γενικὰ τὴν πνευματικὴν κατάστασιν τοῦ πελάτου.

γ) Τὴν ἰδιοσυγκρασίαν καὶ βαθμὸν συγκινήσεως τοῦ πελάτου.

8) Τό μήνυμα τῆς διαφημίσεως

Παρουσιάσας μὲ ἐντυπωσιακὸν τρόπον τῶν πλεονεκτημάτων καὶ ἰδιαιτέρων χαρακτηριστικῶν τοῦ προϊόντος.

Μνημόνευσις τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐπιχειρηματίου καὶ τῆς τιμῆς τοῦ προϊόντος ἐὰν εἶναι ἀπαραίτητον.

Μήνυμα δυνατὸν ἢ γλαφυρόν; Ἀπευθύνεται σὲ γυναῖκες ἢ ἄνδρες;

Μήνυμα μεγάλο ἢ μικρό;

Ἐν πάσῃ περιπτώσει μήνυμα ΠΕΙΣΤΙΚΟ.

9) Ἐκτέλεισις - παραγωγή

Ἐπιμέλεια κατὰ τὴν ἐκτέλεισιν. Χρησιμοποίησις καταλλήλων καλλιτεχνῶν, εἰδικῶν καὶ τεχνικῶν. Σύνθεσις τῆς ὅλης διαφημίσεως κατὰ τρόπον ἐντυπωσιακόν.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ MARKETING

[Τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν τῆς Σχολῆς μας, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος, ὠργάνωσε σειρὰν Σεμιναρίων, μὲ συμμετοχὴν πτυχιούχων καὶ σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς μας, εἰδικῶς διὰ τὰ μαθήματα τοῦ «Μάρκετινγκ» τὰ δοθέντα ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Νεβάδας κ. G. Barnewall. Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὰ ἐπισημογραφημένα Πρακτικὰ δύο Συνεδριάσεων.

Μια άποψη των συζητήσεων — Αΐθουσα του Έλληνικού Κέντρου Παραγωγικότητας

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ ΤΗΣ 8ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1958

[Παρευρέθησαν οί Καθηγηταί κ. κ. G. Barnewall και Ι. Α. Χρυσο-
χοῦ, ὡς και ὁ Προϊστάμενος τοῦ τομέως Βιομηχανικῶν Σχέσεων
τοῦ ΕΛΚΕΠΑ κ. Χ. Γαβριηλίδης.
Ἐπίσης οί πτυχιῶχοι: Ἐφη Χαϊζήμπεη, Δ. Κούτρης, Ἐμμ. Νι-
κολάου και οί σπουδασταί: Κ. Ἀντωνάρας, Α. Βαϊτσός, Νίκη Δε-
δοῦση, Γ. Δημητρακέλης, Α. Καββαδίας, Βασίλ. Καρδούλη, Δ. Κα-
τσαβουνίδης, Γ. Λαμπροβασίλης, Δ. Μανιάς, Ἰ. Μιχελάκης, Α. Ὁρ-
φανουδάκης, Σ. Ραράκου, Ἐλ. Σπηλιωτοπούλου, Κ. Σκουρτιάς,
Μαρία Σχινᾶ, Π. Τρανακίδης, Χ. Τζανετόπουλος, Γ. Τσιφτοῆς,
Γ. Τσιρόπουλος].

Κα Ἐφη ΧΑΤΖΗΜΠΕΗ (Πρόεδρος τοῦ Σεμιναρίου)—Νά μοῦ ἐπιτρέ-
ψετε νά πῶ λίγα λόγια, πρὶν εἰσελθῶμε στήν ἡμερησίαν διάταξιν.

Ἐν πρώτοις δέν παραδέχομαι, ὅπως εἶπα και στο προηγούμενο
Σεμινάριο, ὅτι πρέπει νά τίθεται κανένα χρονικό ὄριο, διά τήν λήψιν
ἀποφάσεων.

Σκοπός μας θά εἶναι ἡ ἐξουχιστική συζήτησις ἐπὶ τοῦ θέματος, χω-
ρίς χρονικούς περιορισμούς. Αὐτό εἶναι τὸ πρῶτον θέμα.

Τὸ δεύτερο εἶναι ὅτι ἡ λήψις ἀποφάσεων μὲ ψηφοφορία, χωρίς προη-
γουμένως νά ἔχουν συζητηθῆ διά μακρῶν σὶ ἀπόψεις κάθε συμβούλου,
δέν μοῦ ἀρέσει. Θυσιάζομε τήν ποιότητα εἰς τήν ποσότητα.

Πολλές φορές ἡ γνώμη τοῦ ἑνός εἶναι προτιμότερα ἀπὸ τήν σύμ-
πτωσι πολλῶν γνωμῶν, γιατί μπορεί αὐτός ὁ ἕνας νά ἔχη μελετήσει ἢ
σκεφθῆ καλλίτερα τὸ θέμα Γ' αὐτό θά καταγράψω τήν γνώμη και τῆς
μειοψηφίας και τῆς πλειοψηφίας, και παρακαλῶ τὸν κ. Καθηγητῆ εἰς τήν
κριτικὴν του νά μᾶς πῆ ποία γνώμη εἶναι ἡ καλλίτερη, και γιατί εἶναι
καλλίτερη. Ὅταν λέγω ὁ κ. Καθηγητῆς ἔννοῶ τὸν κ. B a r n e w a l l,
και ὅταν λέγω ὁ Καθηγητῆς μου ἔννοῶ τὸν κ. Χ ρ υ σ ο χ ο ῦ.

Παρακαλῶ νά ἐκφράζετε ὅλοι τήν γνώμη σας ἔστω και λέγοντας
«συμφωνῶ μὲ τὸν προλαλήσαντα», παρά νά μὴν ἐκφράζετε καθόλου
«αὐτὸ δέν εἶναι δικαιολογία τὸ ὅτι δέν εἶσθε κατατοπισμένος μὲ τὸ
θέμα, εἶτε γιατί δέν εἶσθε στήν προηγούμενη συγκέντρωσι, εἶτε γιατί
δέν προλάβετε

Ἐδῶ δέν ἤλθαμε νά πωλήσωμε σοφία, ἀλλὰ νά μάθωμε πῶς νά
σκεπτόμεθα

Θά ἀρχίσω νά ἐρωτῶ ὅλους μὲ τῆ σειρά, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν
νεώτερο.

Ἐπειδὴ ὅλοι μας θά θέλαμε νά ἔχωμε σημειώσεις ἀπὸ τὰς συζητή-
σεις πού γίνονται στο Σεμινάριο, ἀλλὰ ἔάν τις κρατούσαμε οἱ ἴδιοι θά
δυσκόλευε τήν συμμετοχὴ μας στήν συζήτησι, ἐκτὸς βέβαια ἔάν θέλωμε
νά κρατήσωμε σημειώσεις γιὰ νά ἀντικρούσωμε κάποιον ἢ νά μιλή-
σωμε ἀργότερα, γι' αὐτὸ παρεκαλέσαμε τὴν Δν/δα Ἐλισάβετ Μπάκη
νά κρατῆ στενογραφημένες σημειώσεις. Θά πρέπει λοιπὸν νά μιλάμε
ἀργά γιὰ νά προφάνη.

Και ἕνα ἄλλο πού θέλω νά σᾶς πῶ εἶναι ὅτι θά προσπαθῶ ὅσο
μπορῶ νά ἀνακεφαλαιῶσω ἀντικειμενικά τις δικές σας σκέψεις, και θά
λέω αὐτὰ πού εἶπατε ἔσεϊς, χωρίς νά λέω αὐτὰ πού θά ἤθελα νά εἶναι.
Θά διατυπώσω και ἐγὼ τήν δική μου σκέψι, ὄχι ὁμως ὡς Πρόεδρος,
ἀλλὰ ὡς μέλος.

Τὸ θέμα τοῦ σημερινοῦ Σεμιναρίου, εἶναι, ὅπως ξέρετε: «Ἡ ἀνά-

πτυξεις του προγράμματος πωλήσεων, σχετικῶς με τὴν πώλησιν συσκευῶν τηλεοράσεως X στὴν Ἑλλάδα».

Ἐζητήθη ἀπὸ καθένα ἀπὸ σὰς σὰν ἄτομο νὰ υποθέσετε ὅτι εἶσθε ἔμπορικὸς σύμβουλος τῆς εταιρείας X καὶ σὰς ζήτησαν πῶς θὰ πρέπει νὰ τοὺς ὀργανώσετε μιά διαφημιστικὴ ἐκστρατεία εἰς τὴν Ἑλλάδα γιὰ τὴν πώλησιν συσκευῶν τηλεοράσεως X καὶ νὰ περιγράψετε πόσο διάστημα θὰ διαρκέσῃ κάθε ἐκστρατεία, καὶ πόσο διάστημα θὰ μεσολαβήσῃ μεταξὺ δύο τέτοιων ἐκστρατειῶν.

Ἐπίσης ἐζητήθη ἀπὸ τὸν καθένα ἀπὸ σὰς νὰ ἐτοιμάσετε ἓνα ἐρωτηματολόγιο, σχετικὰ μετὰ τὸ θέμα αὐτὸ δηλαδὴ τῆς διαφημιστικῆς ἐκστρατείας διὰ τὴν διάθεσιν συσκευῶν X στὴν Ἑλλάδα. Τὸ ἐρωτηματολόγιο αὐτὸ πρέπει νὰ καθορίσῃ τὴν βασικὴν ζήτησιν πού ὑπάρχει σήμερα στὴν Ἑλλάδα γιὰ T.V. συσκευές. Ἀρχίζουμε ἀπὸ τὸν νεώτερο. Πῶς θὰ ὀργανώσετε μιά διαφημιστικὴ ἐκστρατεία στὴν Ἑλλάδα; καὶ πόσο χρονικὸ διάστημα θὰ πάρῃ κάθε ἐκστρατεία καὶ πόσος χρόνος μεταξὺ δύο ἐκστρατειῶν;

— Ὅταν κάνουμε δύο διαφημιστικὰς ἐκστρατείας, ἀσφαλῶς μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἓνα ὄριο.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ— Μοῦ ἐπιτρέπετε μιά διακοπὴ; Εἶχα τὴν ἐντύπωσιν, καὶ εἶμαι ὑπὲρ τῆς ἀπόψεώς σας νὰ μὴν ἔχωμε χρονικὰ ὄρια. Θὰ ἤθελα λοιπὸν νὰ δῶ πόσο χρόνο πρόκειται νὰ μείνουμε ἐδῶ συζητῶντας;

— Θὰ φύγουμε στὶς 9.

— Ὅχι, ἐννοῶ πόσα Σάββατα θὰ ἔλθωμε;

— Ἐχομε ὀρίσει γιὰ κάθε Σάββατο τί πρόκειται νὰ γίνῃ. Στὸ σημερινὸ θὰ συζητήσωμε θέματα γιὰ τὴν Τηλεόρασιν.

— Στὸ Σεμινάριο πού ἀρχίσαμε, ἄλλο πρόγραμμα ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Τηλεόρασιν δὲν ὑπάρχει;

— Ὅχι! Ἔτσι τὸ ἀντιλαμβάνομαι ἐγὼ ὡς Πρόεδρος. Λοιπὸν ἀρχίζουμε.

— Πρῶτα - πρῶτα θὰ μελετήσωμε τὴν ἀγορά. Μελέτη συνθηκῶν ἀγορᾶς. Εἶπαμε ὅτι θὰ γίνῃ αὐτὸ στὴν Ἀθήνα.

— Δὲν εἶπαμε ὅτι θὰ γίνῃ στὴν Ἀθήνα, ἀλλὰ ἐσεῖς μορεῖτε νὰ περιορίσετε τὴν μελέτη σας στὴν Ἀθήνα.

— Πρῶτα - πρῶτα λοιπὸν θὰ μελετήσωμε τὶς συνθηκὰς τῆς ἀγορᾶς.

— Αὐτὸ σὲ τί θὰ σὰς βοηθήσῃ;

— Γιὰ νὰ δοῦμε ἐὰν μποροῦν νὰ πωληθοῦν συσκευές τηλεοράσεως καὶ κατόπιν θὰ δοῦμε πόση καὶ ποία διαφήμισι θὰ κάνουμε διὰ τοῦ ραδιοφώνου, τῶν ἐφημερίδων κλπ.

— Τί ἐκάνετε γιὰ τὸ ἐρωτηματολόγιο;

— Δὲν ἔχω ἐτοιμάσει.

— Ἐχετε ἐτοιμὸ ἐρωτηματολόγιο;

— Ἡ πρώτη ἐρώτησις εἶναι «ἐὰν τοὺς ἀρέσει τὸ σινεμά, καὶ ἐὰν τοὺς ἀρέσει τὸ θέαμα γενικὰ».

— «Ἐὰν ἔχουν ὑπολογίσει, καὶ πόσο εἰσόδημα διαθέτουν στὴν ψυχαγωγία». «Ἐὰν θὰ ἤθελαν νὰ ἀποκτήσουν Τηλεόρασιν, ἢ ὅποια φυσικὰ τοὺς παρέχει ὅλες τὶς ἀνάσεις, χωρὶς νὰ ἔχουν νὰ τρέχουν σὲ σινεμά, καὶ νὰ στέκουν στὶς οὐρὰς κλπ.

— Σὲ ποιὸν θὰ τὸ ἀπευθύνετε αὐτὸ τὸ ἐρώτημα;

— Σὲ ὄλους τοὺς τομεῖς. Ἐχω ὑπολογίσει τὴν περιφέρειαν Ἀττικῆς.

— Καὶ θὰ μπορούσαμε νὰ μοιράσωμε ἐρωτηματολόγια σὲ ὄλους;

— *Όχι, μάλλον κατά τομείς, κατά συνοικίες, π.χ. στο Κολωνάκι, στα Πατήσια.

— Μας είπατε ως προς το έρωτηματολόγιο. Δεν μας είπατε πώς θα μιλήσετε στον κόσμο για την Τηλεόραση.

— Μά ο κόσμος ξέρει ήδη τί είναι Τηλεόρασις. *Έχει διαβάσει στις έφημερίδες, σε περιοδικά, έχει άκουσει.

— *Όλος ο κόσμος δεν ξέρει, και περιμένει από σας να μάθω.

— Μά το ξέρουν. Τά 60 % τών κατοίκων, έστω και εάν δεν έχουν γενική ιδέα, ξέρουν τά πλεονεκτήματα που παρουσιάζει ή Τηλεόρασις.

— *Έχω ύπ' όψει μου την συσκευήν. Θα την προσφέρω με δόσεις φυσικά, και έτσι θα μπορέσουν να την αποκτήσουν.

— *Άλλο τίποτε έχετε να προσθέσετε ;

— Ναί, σχετικώς με την διαφήμισι. Πρέπει να τους δείξη ώρισμένες εικόνες, πώς ταλαιπωρείται ένας που θέλει να πάη στο σινεμά.

— Νομίζω ότι εγώ θα άρχισω από μίαν διαφήμισιν του προϊόντος. ώς μέσα δέ, έχω εκλέξει τά εξής : Το ραδιόφωνον, και τάς ειδικάς εκπομπάς.

Μπορώ όμως σ' αυτή την έκπομπή να αναφέρω το προϊόν στα διαλείμματα. Και εάν είναι δυνατόν θα προσθέσω ότι ή τιμή τους είναι προσιτή σε όλους, ή ότι θα μπορούμε να βλέπουμε ένα γεγονός που διεξάγεται σε 500 - 600 χιλιόμετρα μακράν μας.

Νά παρακολουθοῦμε τήν έκπομπή και να βλέπουμε τά πρόσωπα, τά όποια λαμβάνουν μέρος στον άγώνα.

Νομίζω ότι κατά τό πρώτον στάδιον θα συμπεριληφθῆ μόνον ή *Αττική στο δίκτυον τῆς Τηλεοράσεως, που πρόκειται ν' άρχισῆ τό έρχόμενον έτος.

— Μιλήσαμε και για χρονικά όρια μεταξύ δύο έκστρατειών. Θα ήθελα να μου πῆτε γι' αυτό τί γνώμη έχετε.

— Νομίζω ότι ή μια έκστρατεία δεν πρέπει να είναι μακράν τῆς άλλης, δ'ότι τό κοινόν θέλει πάντοτε κάτι τό νέον, και δι' αυτό ή μια διαφήμισις πρέπει να είναι πολύ κοντά με την άλλη.

*Επειτα έχω ύπ' όψει μου τίς έφημερίδες, διότι οί έφημερίδες είναι κάτι προσιτόν εις τό κοινόν.

— Τι θα κάνετε στις έφημερίδες ;

— Θα διαφημισώ τό προϊόν μου όχι άμέσως, αλλά έμμέσως όπως λέμε. Με διάφορα άρθρα, δηλαδή, που θα δημοσιεύσω στις έφημερίδες θα προσπαθήσω να κάνω γνωστό εις τό κοινόν τό είδος μου.

— Για τό έρωτηματολόγιο τί έχετε να πῆτε ;

— Νομίζω ότι θα άρχισω τό έρωτηματολόγιο με την έρώτησι «τί διαβάζει τό κοινόν». Τί περιοδικά, τί έφημερίδες. *Εάν παρακολουθῆ την στήλη τών θεαμάτων στις έφημερίδες. Τί ποσοστόν του εισοδήματός του καταναλλσκει στα θεάματα και ότι όλα αυτά είναι δυνατόν να είναι προσιτά εις όλους σας, άπλώς και μόνον με μία συσκευή Τηλεοράσεως Χ.

— Σχετικά με τό έρωτηματολόγιον, δεσποινίς ;

— Με την διαφήμισι δεν έχετε άσχοληθῆ ;

— Ναί, έχουμε κάνει έδω ένα σχέδιο και οί τέσσαρες μαζί.

— Κατ' άρχήν, όπως ειπε και ο προηγούμενος, θα κάνωμε μίαν έρώτησι στο κοινό τί περιοδικά διαβάζει. *Εν συνεχεία ή δευτέρα έρώτησις θα είναι «εάν τους άρέσει ο κινηματογράφος», και πόσες φορές την εβδομάδα πηγαίνουν στον κινηματογράφο. *Εν συνεχεία «εάν πηγαίνουν στο θέατρο», έπειτα «τί είδους έκπομπές παρακολουθοῦν στο ραδιόφωνο».

«ἀθλητικά, κλπ.» κι' αυτό για να ψυχολογήσωμε τὸ κοινὸ καὶ νὰ καταλάβωμε ποῦ θὰ βάλωμε τὴν διαφήμισι τῆς Τηλεοράσεως. Ἐν συνεχείᾳ θὰ τοὺς κάνωμε τὴν ἐρώτησι, «ἐάν θὰ ἤθελαν νὰ βλέπουν τὸν κινηματογράφου στὴ σπίτι τοὺς καθημερινῶς καὶ μὲ μίαν χαμηλὴν σχετικῶς δαπάνην». Θὰ ἔλεγα ὅτι θὰ ἦταν ἴσως σκόπιμο, μαζὺ μὲ τὸ ἐρωτηματολόγιον νὰ ἐπιδεικνύωμε καὶ μίαν συσκευὴ Τηλεοράσεως στὸν ἐρωτώμενον. Ἐάν ὑπάρχη καὶ σταθμὸς Τηλεοράσεως στὴν Ἑλλάδα, ἀσφαλῶς νὰ κάνωμε μίαν ἐπίδειξι τῆς συσκευῆς, δηλαδὴ νὰ τὴν βάλωμε στὸ ρεῦμα καὶ κατόπιν νὰ τοὺς παρουσιάσωμε τὸ τιμολόγιόν μας, ἐξηγοῦντες τὰ πλεονεκτήματα τῆς συσκευῆς Χ.

— Αὐτὲς εἶναι οἱ ἀπόψεις καὶ τῶν τεσσάρων σας; Γιατί εἶχαμε πεῖ, ὡς άτομα νὰ προσπαθήσετε νὰ σκεφθῆτε.

— Σχετικὰ μὲ τὴν διαφήμισι θὰ ἤθελα νὰ προσθέσω ὅτι ἡ ἐκστρατεία τῆς διαφημίσεως δὲν πρέπει νὰ περιορισθῆ μόνον στὶς ἐφημερίδες, περιοδικὰ, κλπ., ἀλλὰ καὶ στὸν κινηματογράφου.

Σὲ μίαν π.χ. κινηματογραφικὴ ἐκπομπή θὰ μπορούσαμε νὰ δεῖξομε μίαν οἰκογένεια, ἢ ὁποία παρακολουθεῖ τηλεόρασι.

Ἐπίσης θὰ μπορούσαμε νὰ δεῖξομε καὶ ποιὲς συσκευὲς εἶναι οἱ ἐνδεδειγμέναι, ὅπως ἔχομε δεῖ στὴν Ἑκθεσι τῆς Θεσσαλονίκης καὶ στὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ, γιὰ νὰ πάρουμε μίαν ἀπάντησι ἢ ὁποία θὰ μᾶς διευκολύνῃ στοὺς ὑπολογισμοὺς μας. Νὰ στέλωμε δηλαδὴ ἕνα ἐρωτηματολόγιον ὅπως αὐτὸ ποῦ θὰ πῶ παρακάτω.

Μποροῦν νὰ γίνουν καὶ φωτεινὲς ἐπιγραφές. Ὡς πρὸς τὸ ἐρωτηματολόγιον θὰ ἔχω νὰ προσθέσω ὅτι πρέπει νὰ τεθῆ τὸ ἐρώτημα στοὺς ὑποτιθεμένους μελλοντικοὺς ἀγοραστάς, «ἐάν θέλουν νὰ γίνουν κάτοχοι συσκευῆς Τηλεοράσεως», καὶ νὰ τοὺς ποῦμε τὰ μεγέθη ποῦ διαθέτει ἡ Χ καὶ τίς τιμὲς τῶν.

Ἐπίσης θὰ πρέπει νὰ κάνωμε καὶ τὴν ὀργάνωσι διανομῆς τῶν συσκευῶν στὰ κεντρικώτερα καταστήματα τῆς χώρας.

— Μὲ συγχωρεῖτε, τώρα μιλάτε γιὰ τὸ ἐρωτηματολόγιον.

— Ὅχι, ἔχει τελειώσει τὸ ἐρωτηματολόγιον. Μετεπήδησα στὴ διανομὴ καὶ εἶπα ὅτι πρέπει νὰ ὀργανώσωμε τὰ ὑποκαταστήματα καὶ νὰ τὰ πλαισιώσωμε μὲ τεχνικὸ προσωπικόν.

Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἀναλάβωμε καὶ τὴν εὐθύνη τῆς μεταφορᾶς τῶν συσκευῶν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐγκαταστάσεως.

κ. BARNEWALL.

— Ὅταν λέτε ὅτι θὰ ἔχωμε ὑποκαταστήματα, ἐννοεῖτε ὅτι θὰ ἐκλέξετε σεῖς αὐτοὺς ποῦ θὰ πωλοῦν εἰς αὐτὲς τίς ἐπαρχιακὰς πόλεις, ἢ θὰ ἀφίσετε κανένα ἔμπορον νὰ κάμῃ αὐτὴν τὴν δουλειά;

— Θὰ διαλέξω μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐμπόρων τῆς πόλεως τὸν καλύτερον, ὁ ὁποῖος ἀσφαλῶς θὰ πρέπει νὰ συγκεντρῶνῃ πολλὰ προσόντα διὰ νὰ ἀναλάβῃ.

— Ἡ σειρά σας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

— Δὲν θὰ ἀπαντήσω.

Ἐάν ὁμως δὲν λυθῆ τὸ θέμα τί εἶδους Τηλεόρασι θὰ φέρουμε στὴν Ἑλλάδα, ἐγχωρημὴ δηλαδὴ ἢ «μαύρη - ἄσπρη», νομίζω ὅτι εἶναι ἀσκοπη ἢ συζητήσις.

— Αὐτὸ θὰ τὸ συζητήσουν οἱ συνάδελφοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν πάρει τίς πληροφορίες. Ἐάν τὸ θεωρεῖτε πρωταρχικῆς σημασίας, ἔπρεπε νὰ τὸ εἶχατε πληροφορηθῆ.

Πάντως θὰ εἶναι μαύρη - ἄσπρη.

— 'Εάν είναι ἔγχρωμη ἡ Τηλεόρασις, ἄλλα μέσα θὰ χρησιμοποιηθοῦν, ἄλλη διαφήμισι, ἄλλο ἐρωτηματολόγιο.

— 'Ημεῖς συζητοῦμε αὐτὴ τὴν στιγμή, μπορεῖτε νὰ μᾶς ἀναπτύξετε τί διαφήμιση καὶ τί ἐρωτηματολόγιο θὰ χρησιμοποιήσετε στὴν μαύρη-ἄσπρη καὶ τί στὴν ἔγχρωμη;

— 'Εμένα δὲν μοῦ ἀρέσει νὰ συζητῶ στὸν ἀέρα.

— Μὰ καὶ γιὰ τὸ λάδι στὸν ἀέρα ἀπαντούσαμε

— 'Εάν δὲν θέλετε νὰ λάβετε μέρος στὴ συζήτησι, ἄλλος λόγος.

Δὲν θέλετε νὰ ἀπαντήσετε στὸ ἐρωτηματολόγιο.

'Υπάρχει καὶ ἄλλο θέμα, περὶ τοῦ πῶς θὰ ὀργανώσετε μιὰ διαφημιστικὴ ἐκστρατεία εἰς τὴν Ἑλλάδα γιὰ τὴν πώλησι συσκευῶν Τηλεοράσεως Χ, ἐάν υποθέσουμε ὅτι εἶσθε ἐμπορικὸς σύμβουλος τῆς Ἑταιρίας Χ στὴν Ἑλλάδα

— Θὰ πῶ τὴν γνώμη μου τελευταίως.

— 'Ακολουθοῦμεν ὅλοι μιὰ σειρὰ, καὶ ὅλοι μιλοῦν μὲ τὴν σειρὰ τους. 'Εάν περάση ἡ σειρὰ σας φοβᾶμαι ὅτι δὲν θὰ μπορέσετε νὰ μιλήσετε, ἐκτὸς ἀφοῦ ποῦν ὅλοι τὴν γνώμη τους. Πάντως μπορεῖτε νὰ λάβετε μέρος στὴν συζήτηση ἐπὶ τῶν διαφόρων ἀπόψεων.

Δις ΔΕΔΟΥΣΗ τὰ ἐρωτήματα ἦσαν δύο γιὰ τὴν ἐξόρμησι.

'Επειδὴ εἶμαι κάπως ἄπειρη, θὰ πῶ αὐτὸ πού ἔχω συγκεντρώσει γιὰ τὴν Τηλεόρασι γενικὰ

Γενικὰ στὴν Ἑλλάδα ἡ Τηλεόρασις εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τὸν κινηματογράφο, ἐφημερίδες, περιοδικὰ, κλπ. Τώρα ἔρχεται γιὰ πρώτη φορά.

Νομίζω ὅτι οἱ διαθέσεις τοῦ κοινοῦ πρὸς τὴν Τηλεόρασι εἶναι πάρα πολὺ εὐνοϊκές, καὶ νομίζω ὅτι ὅλοι θὰ ἤθελαν νὰ ἔχουν Τηλεόρασι στὸ σπῆτι τους. Μπορῶ γενικὰ νὰ πῶ, ὡς πρὸς τὴν μάρκα, δηλαδὴ ποία μάρκα ἐργοστασίου θὰ προτιμήσῃ καθένας, ὅτι αὐτὸ θὰ ἐξαρτηθῇ κατὰ πολὺ καὶ ἀπὸ τὴν φήμη.

'Η Χ ὡς τὴν ὥρα, καὶ ἀπὸ προπολεμικὰ ἀκόμη χρόνια, ἔχει πάρα πολὺ καλὴ φήμη στὴν Ἑλλάδα. Δεδομένου ὅτι γιὰ πρώτη φορά θὰ λειτουργήσῃ τηλεοπτικὸς σταθμὸς μὲ περιφέρεια τὴν Ἀττικὴν, ἢ μᾶλλον τὴν Ἀθῆνα καὶ τὰ περίχωρα, φυσικὰ μόνον ἡ Ἀθῆνα θὰ ἐνδιαφερθῇ, γιὰτί τὰ χωριά δὲν θὰ μποροῦν νὰ παίρνουν.

Τώρα βεβαίως ποῖοι θὰ εἶναι οἱ πιθανοὶ καταναλωταὶ μας;

'Οπωσδήποτε μᾶλλον ἐκεῖνοι πού ἰὸ εἰσόδημά τους θὰ εἶναι μᾶλλον ὑψηλόν, ἀπὸ δραχ. 10.000 τὸν μῆνα καὶ ἄνω.

Τοῦτο θὰ υπολογίσουμε παίρνοντας βάσι τὰ τεκμήρια πλοῦτου. Πρῶτον ἐάν ἔχει αὐτοκίνητον. Ἐξέρομε πῶς ἡ Ἐφορεία χαρακτηρίζει τοὺς κατόχους αὐτοκινήτων. Δεύτερον ἐάν ἔχη τηλεφῶνον, ἀν καὶ τὸ τηλεφῶνον δὲν εἶναι πάντοτε τεκμήριον πλοῦτου. Τρίτον Ἐάν ἔχη συσκευὴν ραδιοφώνου ἀξίας ἄνω τῶν δραχ. 7.000! Τέταρτον σὲ ποιά συνοικία κατοικοῦται, ἐάν κατοικῇ σὲ συνοικία ὅπου τὰ ἐνοίκια εἶναι ὑψηλά. Ἐάν κατοικῇ ἐκεῖ, ἐάν κατοικῇ Μαυρομματαίων, καὶ ἐάν ἐνοικιάζῃ σπῆτι ἐκεῖ, ἐάν κατοικῇ ἐκεῖ, ἢ κατοικῇ Μαυρομματαίων, καὶ ἐάν ἐνοικιάζῃ σπῆτι ἐκεῖ. Ἐπειτα σκέφθηκα ὅτι τὸ σύστημα τῆς πωλήσεως συσκευῶν Τηλεοράσεως, δὲν θὰ μᾶς περιορίζε.

— (Πρόεδρος) — Ὁλη αὐτὴ τὴν εἰσαγωγὴν τὴν ἔχετε κάνει γιὰ νὰ καταλήξετε ποῦ;

— (Δεδούσης) — Δὲν ξέρω, θὰ δοῦμε στὸ τέλος ποῦ θὰ καταλήξω.

— Δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει εἰσοδηματικὴ κατάταξις στὴν Στατιστικὴ ὑπηρεσία, γιὰ νὰ μπορέσωμε νὰ πάρωμε στοιχεῖα.

Ὡς πρὸς τὸ ἐρωτηματολόγιο ἔχω ἀντιρρήσεις καὶ λέγω ὅτι τέτοιου εἴδους ἐρωτηματολόγιο πού μᾶς ἐδόθη νὰ κάνωμε, εἶναι περιττόν.

Προσδιορισμός έπιθυμίας δέν είναι δυνατόν νά γίνη δι' έρωτηματολογίου, διότι είναι ήδη γεγονός ότι όλοι έπιθυμούν νά άποκτήσουν συσκευή Τηλεοράσεως.

— (Γιρόδεδρος)— Συμφωνείτε νά γίνη έρωτηματολόγιον, άλλα άλλου είδους;

— Αυτό έσεις θά τό κανονίσετε. Έγώ παίρνω τήν κυριολεξία, και λέγω ότι δέν χρειάζεται.

Τώρα γιά τήν διαφήμισι θέλω νά πώ ότι έφ' όσον ήδη ό τύπος έχει γράψει και έξακολουθεϊ νά γράφη καθημερινώς πάρα πολλά γι' ατή τήν υπόθεσι, θά έπρεπε νά άρχίσουμε τήν δημοσίευσιν έκλαϊκουμενων θεμάτων ειδικών γιά τήν Τηλεόρασι.

Θά αναφέρουμε γενικά πώς θά έπρεπε νά είναι κατασκευασμένη μία συσκευή Τηλεοράσεως ώστε άργότερα νά μπορούμε νά πλασάρουμε τίς συσκευές τής Χ, οι όποιες θά συγκεντρώνουν όλα τά προτερήματα πού είναι άναγκαϊα.

Υστερα θά κάνωμε διαφήμισι στις έφημερίδες ότι οι συσκευές είναι οι καλλίτερες, και ότι στην 'Αμερική πού πρωτόεγινε ή Τηλεόρασις χρησιμοποϊούνται σέ πολύ μεγάλη έκτασι.

Έπίσης έδω στην 'Αθήνα θά συνιστούσα τήν διανομή φυλλαδίων κατατοπιστικών.

Αυτά όλα έξαρτώνται άπό τά θέματα πού έχωμεν διαθέσιμα.

Έκείνο όμως πού θά ήθελα νά τονίσω είναι μία διαφήμισις διά του κινηματογράφου, στην όποια θά πούμε ότι ή Τηλεόρασις δέν έπηρεάζει ούτε τον κινηματογράφο, ούτε τό θέατρο.

— Διαφήμισις διά του κινηματογράφου δέν μπορεί νά γίνεται.

— Τώρα πώς θά διαθέσουμε τίς συσκευές μας.

Λένε ότι στην 'Ελλάδα θά διατεθούν συσκευές Τηλεοράσεως Χ άκριβές.

Έγώ νομίζω ότι οι πωλήσεις θά ήταν καλό νά γίνουν με τό σύστημα των δόσεων, δεδομένου ότι τά πρώτα χρόνια οι συνδρομές δέν θά είναι ύψηλές και νομίζω ότι ή προτίμησις θά στραφή και στις άκριβές, άλλα κυρίως στις 9' και 7'.

— Έγώ παίρνω τό διάστημα των δύο έτών, όποτε όπως ξέρω άπό τους άρμοδίους θά άποπερατωθή ή ένγκατάστασις του σταθμού Τηλεοράσεως στην 'Ελλάδα. Αυτά τά δύο χρόνια νομίζω πώς είναι άρκετά γιά τήν προπαρασκευή.

Τους πρώτους 10 μήνας θά γίνη μία σχετική διαφώτισις του κοινού άπό όλες τίς έταιρείες γιά νά μοιρασθούν τά έξοδα.

— Θά είναι συνεχής ή διακεκομμένη;

— Στις έφημερίδες, πού είναι καθημερινής έκδόσεως, δέν θά έχωμε άρθρα καθημερινώς, άλλα ένα τον μήνα π.χ. Κατόπιν θά γίνη μία δίμηνος διακοπή, και κατόπιν θά κάνωμε ένα έρωτηματολόγιο γιά νά δοϋμε ένα τό κοινόν ένδιαφέρεται.

Μετά άπό τους 10 μήνας ή κάθε 'Εταιρεία θά διαφημίση τό προϊόν της άποκλειστικά και μόνον διότι είναι τής 'Εταιρείας. Η διαφήμισις νομίζω ότι μπορεί νά γίνη με κάθε διαφημιστικόν μέσον, έκτός του κινηματογράφου, διότι ό κινηματογράφος δέν κάνει έπειδή θά είναι άρκετά σοβαρός άνταγωνιστής τής Τηλεοράσεως.

Τώρα ως πρός τό έρωτηματολόγιον. Πρῶτον, κατ' άρχήν δέν θέλω νά ρωτήσω κατ' εϋθείαν διά τήν οικονομικήν κατάστασιν των, δέν θά μου πούν τήν άλήθεια, π.χ.

— Κρατάτε μεγάλο σπιτι;

— Έχετε βοηθό γιά τίς δουλειές του σπιτιού;

— Έχετε δικό σας αυτοκίνητο;

- Τι είδους διασκεδάσεις σ'ας εύχαριστούν;
- Γνωρίζετε τὰ πλεονεκτήματα τῆς Τηλεοράσεως;
- Θὰ προτιμούσατε μίαν συσκευὴν Τηλεοράσεως ἢ ἓνα ταξίδι στὸ ἐξωτερικό

— Ξέρω ὅτι τὸ Ἰδρυμα Ραδιοφωνίας δὲν ξέρει ἀκόμη ἓαν θὰ γίνῃ Τηλεόρασις, πού θὰ γίνῃ, σὲ τί μῆκη θὰ γίνῃ καὶ γενικὰ δὲν ἔχει ἀκόμη τελικὰ ἀποφασίσει.

Λέγω λοιπὸν ὅτι ἐπὶ ἓν ἔτος θὰ πρέπει νὰ κάνωμε μίαν εὐρείαν διαφώτησι τοῦ κοινοῦ, ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Τηλεοράσεως.

Θὰ ἀπευθυνθοῦμε σὲ ἓνα κοινὸ ἀνωτέρου βιοτικικοῦ ἐπιπέδου, μέσω περιοδικῶν μηνιαίων ἢ ἐβδομαδιαίων.

Παίρνω π.χ. δύο μηνιαία περιοδικά, τὴν «*Ἐκλογὴ*» καὶ τὴν «*Ἀρχιτεκτονική*».

Δεύτερον νὰ γίνῃ μία ἐκλαϊκευσις τῆς Τηλεοράσεως σὲ ἄρθρα.

Ἔσπερα ὁ πλοῦτος τῶν θεμάτων πού θὰ παρουσιασθοῦν ἀπὸ τὴν Τηλεόρασι, χωρὶς νὰ τοὺς πῶ ὅτι ἐδῶ στὴν Ἀθήνα θὰ προβάλλονται μόνον προγράμματα δύο ὥρων κατ' ἄρχήν.

Ὅπως ἐδιάβασα, πολλές φορές σὲ ἄρθρα στὶς ἐφημερίδες, ἢ Τηλεόρασις βλάπτει στὰ μάτια ἢ ὅτι ἀδρανεὶ τὴν σκέψι τῶν Ἀμερικανῶν.

Αὐτὰ εἶναι ἰδέες, πού ὅπως ξέρω ἀπὸ φίλους μου ἔχουν πιάσει ἄρκετά.

Π.χ. Μηχανικοὶ μὴ ξεχνᾶτε νὰ ἐγκαθιστᾶτε στὰ νέα σπίτια πού κτίζετε κεραίες Χ. Μὴ ξεχνᾶτε ὅτι Τηλεόρασις ἔφθασε στὴν Ἑλλάδα.

Κατόπιν ἐπὶ ἓνα μῆνα θὰ σταματήσω τὴν διαφήμισι, γιὰ νὰ κάνω μιά σφυγμομέτρηση.

— Ποία εἶναι ἡ ἀγαπημένη σας ψυχαγωγία;

— Τί ὑποθέσεως κινηματογραφικὰ ἔργα σ'ας ἀρέσουν;

— Πόσες φορές τὴν ἐβδομάδα πηγαίνετε στὸν κινηματογράφου;

Ἐκφράζει καὶ τίς οικονομικὲς δυνατότητες τῆς οἰκογενείας. Ἐπίσης θὰ μπορέσω νὰ βρῶ μ' αὐτὸ ποία κλίσι ἔχει πρὸς τὸν κινηματογράφου.

— Σ'ας ἀρέσει ὁ χορὸς;

— Σ'ας ἀρέσει νὰ βρίσκεσθε μέσα στὸ πλῆθος;

Ἡ ἐπομένη θὰ εἶναι μιά προσωπικὴ ἐρώτησις.

— Πιστεύετε ὅτι ἓνας ἄνθρωπος δείχνει τὴν πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ του θέσι ἀπὸ τὰ ρούχα, πού φοράει;

Μὲ αὐτὴν τὴν ἐρώτησι θέλω νὰ δῶ ἓαν ὁ κόσμος στὸν ὁποῖο ἀπευθύνομαι εἶναι σνόμπ, ἢ ἂν κατὰ βάσιν κάνει λογικὲς ἀγορές.

Ἡ θὰ τοῦ κάμω μίαν ἄλλη ἐρώτησις:

— Ἐχετε Pick up τῆς αὐτῆς μάρκας μὲ τὸ ραδιόφωνό σας, ἢ ἄλλης μάρκας;

— Θὰ ἠθέλατε νὰ παρακολουθῆτε Τηλεόρασι μέσα σ' ἓνα σπίτι;

Ἡ ἰδέα τῶν ἀνθρώπων τοῦ Ε.Ι.Ρ. εἶναι ὅτι προβλέπουν πὼς θὰ διατεθοῦν μέσα στὰ δύο πρῶτα χρόνια 5 000 συσκευὲς Τηλεοράσεως.

Προβλέπουν ὅμως ὅτι τὸ κοινὸν πού θὰ τίς παρακολουθῆ θὰ εἶναι 100.000, γιὰτὶ σὲ κάθε συσκευῇ θὰ μαζεύονται ἄρκετοὶ ἄνθρωποι.

— Δὲν νομίζω ὅτι οἱ κινηματογράφοι θὰ ἐδέχοντο νὰ κάνουν διαφήμισι συσκευῶν Τηλεοράσεως, διότι μὲ τὴν τηλεόρασι θὰ πέση πολὺ ἡ κίνησις των.

Στὸ Ε.Ι.Ρ. δὲν ὑπάρχουν στοιχεῖα ποιοὶ ἀγοράζουν ραδιόφωνα ἀξίας 7.000 δραχμῶν καὶ ἄνω, οὔτε καὶ τὰ καταστήματα μποροῦσαν νὰ μᾶς δώσουν αὐτοῦ τοῦ είδους πληροφορίες

— Κατ' ἀρχὴν ἐγὼ ἐξετάζω τὸ ζήτημα, τί λήψειςω συσκευές θὰ ἔλθουν στὴν Ἑλλάδα. Ἐάν θὰ εἶναι ἐγχρωμὴ ἢ ἄσπρο—μαῦρο.

*Ἐπειτα προχωρῶ εἰς τὴν διαφήμισι. Ἡ διαφήμισις θὰ πρέπει νὰ γίνῃ κατ' ἀρχὴν τόσον ἀπὸ τὸ Ἴδρυμα τὸ ὁποῖον θὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐκμετάλλευσι τῆς Τηλεοράσεως, ὅσον καὶ ἀπὸ τῆς ἑταιρείας Τηλεοράσεως.

Μετὰ ἀπὸ ἓνα δύο μῆνες ἀνάπαυλα, καὶ ἐντατικὴ διαφήμισι στὶς ἐφημερίδες, ἐάν μπορέσουμε στὸν κινηματογράφο, ἐάν μᾶς ἐπιτρέψουν στὸ ραδιόφωνο, καὶ προχωρῶ μετὰ τὴν ἐγκατάστασι καὶ ἐπεκτείνω τὴν διαφήμισί μου εἰς τὰς προθήκας τῶν καταστημάτων.

*Ἐπίσης προτείνω τὸ ἐξῆς: Σὲ κόμβους συγκοινωνίας ὅπως εἶναι ὁ Σιδηροδρομικὸς Σταθμὸς Πελοποννήσου· θὰ τοποθετηθοῦν ἐκεῖ συσκευές καὶ θὰ μεταδίδουν συνεχῶς τὸ πρόγραμμα.

Μετὰ τὸ διάστημα πού μεσολαβεῖ, θὰ κάνω μίαν ἐκστρατεία μὲ τὸ ἐρωτηματολόγιον.

*Ἐγὼ τὸ ἐρωτηματολόγιον τὸ ἔχω ἐτοιμάσει ὡς ἐξῆς. *Ἐχω 7 ἐρωτήσεις. Κατ' ἀρχὴν τὸ ἐρωτηματολόγιον θὰ ἔχῃ τυπωμένες ἐπάνω τῆς συσκευῆς Τηλεοράσεως, τὰς ὁποίας προσφέρω, καὶ ἀπὸ κάτω τὴν τιμὴν ἐκάστης. Ἐρωτήσεις:

— Ποίαν ἐκπομπὴν ραδιοφώνου προτιμᾶτε;

(Γιὰ νὰ δῶ ποῦ θὰ κάνω τὴν διαφήμισι στὸ ραδιόφωνο.

Ποίαν ἐκπομπὴν ἀκούει περισσότερος κόσμος).

— Προτιμᾶτε τὰ μουσικὰ θεάματα;

— Ἀγαπᾶτε τὴν οἰκογενειακὴ ζωὴ;

— Αἱ ἀπασχολήσεις σας, σὰς ἐπιτρέπουν νὰ παρακολουθῆτε τὰ προγράμματα τῶν θεάτρων, συναυλιῶν, κ.λ.π.;

(Γιὰ νὰ ψυχολογήσω ἐάν τὸ καταναλωτικὸν κοινὸν εἶναι πολυάσχολον).

— Θεωρεῖτε τὴν Τηλεοράσι ὡς εὐχάριστον ψυχαγωγικὸν μέσον; Ἐάν ὄχι, διατί;

— Ποία ἐκ τῶν κατωτέρω συσκευῶν ἱκανοποιεῖ τὰς ἀνάγκας σας;

— Ποία ἐκ τῶν κατωτέρω συσκευῶν, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν σας, θεωρεῖτε ὅτι εἶναι συμφέρουσα;

*Ἐπίσης ὅσον ἀφορᾷ τὴν τοποθέτησιν τῶν συσκευῶν Τηλεοράσεως εἰς τὰ καταστήματα δὲν πρέπει νομίζω νὰ διαλέξωμε τὰ καταστήματα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ διαθέσωμε τῆς συσκευῆς μας ἀλλὰ νὰ τῆς δώσωμε σὲ ὅσον δυνατόν περισσότερα καταστήματα. Δὲν πρέπει δηλαδὴ νὰ κάνωμε διαλογὴν.

— Κάθε μία ἐπιχείρησις πού θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν διάθεσι συσκευῶν Τηλεοράσεως θὰ πρέπει βασικὰ νὰ κἀνῃ τὴν ἔρευνα τοῦ εἰσοδήματος τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος. Διότι δὲν μποροῦμε νὰ λέμε ὅτι πωλοῦμεν ραδιόφωνα στοὺς ἀνέμους τὴν στιγμὴν πού ἀντιμετωπίζομε οἰκονομικὴ κρίσι!

Γι' αὐτὸ ἔκανα μίαν κλίμακα μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο καὶ θὰ βρῶ ὅτι ὑπάρχουν 500 000 οἰκογένειες. Θὰ βρῶ ὅτι ἀπὸ τῆς 500 000 μποροῦν ἤδη νὰ ἀγοράσουν οἱ 400 000.

— (Πρόεδρος) Ἐρωτηματολόγιον ἔχετε κάνει;

Αὕτη εἶναι ἡ πρώτη ἐνέργεια. Ἀφοῦ λοιπὸν διαπιστωθῇ μὲ τὸ πλάνο σὲ ποιὰς τάξεις πρέπει νὰ πωλήσω, κατόπιν τὸ θέμα τοῦ ἀντιπροσώπου εἶναι εὐκόλον. Θὰ βρῶ ἀντιπρόσωπον.

Πρέπει νὰ ξέρωμε ποιὰς εἶναι οἱ ἐπιθυμίαι τοῦ κοινού;

— (Πρόεδρος) Ἐσεῖς κατὰ τὴν γνώμην σας θεωρεῖτε ὅτι τὸ κυριώτερον εἶναι ἡ μελέτη τοῦ εἰσοδήματος;

— Τὸ πρόγραμμά μου ἔχει ὡς τίτλον τὸν «ἐξῆς» *Ἐρευνα Ἀγορᾶς.

Ἡ εἰσαγωγή διαφημίσεως θὰ ἔχῃ σκοπὸν νὰ γνωρίσῃ εἰς τὸ κοινὸν τὴν

Τηλεόρασι, καί τις δυνατότητες πού μπορεί νά προσφέρη γιά μιὰ ψυχαγωγία.

Ἡ διαφήμισις στὸν τύπο θά εἶναι ὑπὸ μορφήν ἄρθρων, ἢ ἐξακριβωσις τῆς ἀγοραστικῆς δυναμείας θά γίνῃ κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Θά χρησιμοποιηθοῦν ὠρισμένα τεκμήρια.

Ἡ ἔρευνα αὐτὴ θά προηγηθῇ τῆς ἐρεύνης τοῦ ἐρωτηματολογίου.

Τὸ ἐρωτηματολόγιόν μου ἔχει ὡς ἐξῆς:

— Μήπως κάποτε σᾶς συμβαίνει νὰ προτιμᾶτε νὰ παραμείνετε στὸ σπίτι παρά νὰ ὑποβληθῆτε εἰς τὸν κόπον καὶ τὴν ταλαιπωρία νὰ πᾶτε εἰς τὸν κινηματογράφο;

— Ἀισθάνεσθε εὐχάριστον νὰ παρακολουθῆτε μιαν ἐκπομπήν;

— Τὸ θέατρον, τὸ ποδόσφαιρον, καὶ γενικὰ κάθε μέσον ψυχαγωγίας, ὡς μέσα ψυχαγωγίας κατορθώνουν νὰ ἐξυπηρετήσουν πλήρως τὸν σκοπὸν τους;

— Θά ἐπιδιώκατε τὴν ἀπόκτησι μιᾶς συσκευῆς Τηλεοράσεως;

Κατόπιν παραθέτω τὰς τιμὰς εἰς δολλάρια, καὶ εἰς δραχμάς, τὴν διάμετρο τῆς συσκευῆς καὶ ἀπὸ κάτω ζητῶ νὰ ὑπογρομμίσουν ἀναλόγως τῆς προτιμήσεώς των.

Ἡ διαφήμισις θά εἶναι ἀπεριορίστου διαρκείας, ἢ μᾶλλον θά χωρίζεται σὲ τμήματα καὶ ὅσον προχωρῶ πρὸς τὸ τέλος θά τὴν ἀραιώνω.

— (Πρόεδρος). Θά ὑπάρχουν ὄρια καθόλου μεταξὺ των;

— Θά εἶναι διαρκείας 5 μηνῶν. Κατόπιν θά γίνῃ παῦσις ἐνός μηνός, καὶ εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ θά γίνῃ ἔρευνα τῆς ἀγορᾶς.

Πρόεδρος:— Λυποῦμαι πάρα πολὺ διότι ἡ ὥρα δὲν μᾶς ἔφθασε νὰ ποῦν τὴν γνώμη τους ὅλοι οἱ σύμβουλοι. Γι' αὐτὸ τὸν λόγο, ἐφ' ὅσον δὲν ἔτελειώσαν ὅλοι συμπέρασματα δὲν μπορούμε νὰ βγάλωμε, ἐφ' ὅσον δὲν ἔγινε ἡ συζήτησις. Αὐτὸ ἔγινε διότι εἴμαστε πάρα πολλοί, καὶ δὲν μᾶς ἔφθανε τὸ χρονικὸ ὄριο πού εἴχαμε στὴ διαθεσί μας.

Κριτικὴ κ. Καθηγητοῦ

κ. BARNEWALL: Πρῶτα θά ἐπεθύμουν νὰ εὐχαριστήσω τὴν κυρίαν Πρόεδρο διὰ τὸν εὐσυνείδητον χειρισμὸν τῆς συζητήσεως καὶ ἐλπίζω ὅτι θά μοῦ ἐπιτρέψῃ καὶ ἡ ἴδια νὰ κάνω τὶς κρίσεις μου ὅπως θά ἔκανα καὶ σὲ ἕνα ἀρσενικὸ πρόεδρο.

Ἔχετε μιὰ πάρα πολὺ ἀκαδημαϊκὴ ἰδέα γιά τὸν τρόπο πού γίνεται ἕνα Σεμινάριο, διότι δυστυχῶς κάθε φορὰ πού πρέπει νὰ πάρωμε μιὰ ἀπόφασι πρέπει νὰ βάνωμε ἕνα χρονικὸ ὄριο.

Ὅπως πάντα, εἶμαι πολὺ ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὴν ἀπόδοσι ὄλων τῶν μελῶν τοῦ Σεμιναρίου, καὶ εἰδικὰ ἀπὸ τὰ νέα μέλη. Στὴν Ἀμερικὴ λέμε:

«Ποῦ εἴσαστε τόσον καιρό»;

Θέλω νὰ σᾶς πῶ τὶς προσωπικὲς μου γνώμες, διότι ὅπως σᾶς εἶπα ὑπάρχουν πάρα πολλοὶ τρόποι γιά νὰ διευθύνῃ κανεὶς ἕνα Σεμινάριο. Ἀποτρέποντας τὰ μέλη νὰ κρατοῦν σημειώσεις γιά κάθε τι πού ἔλεγε ὁ προηγούμενος δὲν τοὺς ἐπιτρέπτε νὰ ἐκφρασοῦν.

— (Πρόεδρος) Δὲν εἶπα τέτοιο πρᾶγμα, ἀντιθέτως λέγω νὰ κρατοῦν σημειώσεις, ἀλλὰ νὰ μὴ μιλοῦν παρά σὸ τέλος.

— Μὲ συγχωρεῖτε, λάθος τοῦ μεταφράζοντος.

— Ἡ συζήτησις ἦτο μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ καλὰς structured not structured πού ἔχω ἀκούσει. Ἔχουμε δύο τρόπους συζητήσεως. Κατὰ τὸν ἕνα ὁ καθένας λέγει τὴν γνώμη του ὅπως καὶ ὅταν θέλει. Κατὰ τὸν ἄλλον οἱ γνώμες ἐκφέρονται κατὰ προκαθορισμένη σειρά.

Τὸ τελευταῖον πού θέλω νὰ πῶ, Κυρία Πρόεδρος, εἶναι ὅτι χαιρετίζω τὴν προσπάθειά σας νὰ κάνετε τὴν συζήτησι συστηματικὴν, διότι θέλετε νὰ δώσετε τὴν εὐκαιρία σὲ καθένα νὰ δώσῃ τὴν γνώμη του.

Δυστυχώς, κι' εγώ πολλές φορές τὸ ἔκανα, χάνεται ἔτσι ὁ αὐθρομητισμός. ὅταν ἕνας ὁμιλητὴς ὁμιλεῖ, κάποιος θὰ ἔχη μιὰ ἰδέα τὴν ὁποῖαν μετὰ 15 λεπτά χάνει.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά πιστεύω ὅτι εἴσασταν πάρα πολὺ καλὰ προετοιμασμένη, καὶ στὶς Η.Π.Α. καμμιά ἀπὸ τίς φοιτητρίδες μου δὲν θὰ ἔκανε μιὰ τόσο καλὴ δουλειὰ ὅπως ἐσεῖς.

— (Κα *Χατζήμπεη*)—Θὰ ἤθελα νὰ μοῦ πῆτε ποιὸς εἶναι ὁ καλλίτερος τρόπος γιὰ νὰ ἔχωμε καλλίτερα ἀποτελέσματα.

κ. BARNEWALL.—Εἶναι δύσκολο νὰ ἀπαντήσω. Δὲν τὸ κάνω συχνά, πρέπει ὅμως νὰ σᾶς παρουσιασθῶ ποιὸς εἶμαι.

Ἔχω διευθύνει χιλιάδες Σεμινάρια στὶς Η.Π.Α. καὶ εἶμαι διπλωματοῦχος καὶ θεωροῦμαι αὐθεντία εἰς τὸ ζήτημα αὐτό. Ἐν τούτοις ἡ πρώτη ἀπάντησίς μου εἶναι ὅτι «Δὲν ξέρω ποὸς εἶναι ὁ καλλίτερος τρόπος γιὰ νὰ διευθύνῃ κανεὶς ἕνα Σεμινάριο». Ὑπάρχουν ὅμως ὀρισμένα συστήματα, τὰ ὁποῖα μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι εἶναι ἀποτελεσματικά.

Τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον χρειάζεται ὁ Πρόεδρος εἶναι νὰ ἐλλίσσεται ἀνάλογα μὲ τὰ μέλη πού ἀποτελοῦν τὸ Σεμινάριο. Ὁ καλὸς Ἀρχηγὸς τοῦ Σεμιναρίου πρέπει νὰ ἔχη πολὺ καλὴ ἔννοια τοῦ συντονισμοῦ. Τοῦ χρονικοῦ συντονισμοῦ. Πότε θὰ σταματήσῃ κάποιον, πότε θὰ προβάλῃ κάποιον στὴ συζήτησι. Ὅσο λιγώτερο αὐτὸς ὁ ἴδιος λαμβάνει μέρος στὴ συζήτησι, τόσο τὸ καλλίτερο. Αὐτὸ εἶναι μιὰ ἀπὸ τίς μεγαλύτερες δυσκολίες πού ἀντιμετωπίζουμε ὅταν προσπαθοῦμε νὰ ἐκπαιδεύσωμε ἀνθρώπους ὡς ἀρχηγούς Σεμιναρίων.

Τὸ μόνο πρᾶγμα πού ξέρω ὡς πρὸς τὸ πῶς νὰ ὀδηγῇ κανεὶς καλὰ ἕνα Σεμινάριο, εἶναι «νὰ τὸ ὀδηγῇ». Νὰ μὴ φοβᾶσθε ὅτι θὰ κάνατε λάθη σ' αὐτὸ γιὰτὶ καθένας θὰ κάνῃ, καὶ ἀκριβῶς αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο πού μοῦ ἀρέσει πάρα πολὺ στὰ μέλη αὐτοῦ τοῦ Σεμιναρίου, «ἡ θέλησίς τους νὰ δοκιμάσουν κάτι καὶ τὸ δοκιμάζουν». Δὲν θέλω νὰ ἀποφύγω τὸ θέμα τοῦτο ἀλλὰ μὲ ὀλη τὴν σοβαρότητα θὰ πῶ ὅτι δὲν ὑπάρχει κατηγορηματικὴ ἀπάντησις σ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα.

(Πρόεδρος)—Διὰ νὰ κερδίζουμε χρόνο, προτείνω νὰ χωρισθοῦμε εἰς ὀμάδες οἱ ὁποῖες νὰ συζητοῦν προηγουμένως καὶ ἕνας νὰ ἐκφράξῃ τὴν γνώμη.

— Ἐχετε δίκην ἔτσι θὰ χρειάζεται λιγώτερος χρόνος καὶ θὰ ἦταν περισσότερο ἀποτελεσματικὸ, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὁ τρόπος πού θὰ ἤθελα νὰ ἐφαρμόσωμε ἐδῶ. Σκοπὸς μας εἶναι ἡ ἀτομικὴ συμμετοχὴ τοῦ καθενός. Νὰ μάθῃ νὰ ἐνεργῇ καθ' ἕνας.

Ἐκτιμῶ ὅμως τώρα πού καὶ σεῖς εἶδατε τίς δυσκολίες τοῦ προβλήματος, καὶ ἐνῶ τὴν πρώτην φορά λέγατε νὰ μὴν ἔχωμε χρονικὸ ὄριο, τώρα παραδέχεσθε ὅτι πρέπει νὰ ἔχωμε.

Σεμινάριον τῆς 22ας Μαρτίου 1958

[Παρευρέθησαν οἱ Καθηγηταὶ κ. κ. G. Barnewall καὶ I. A. Χρυσοχοῦ. Ὡς φιλοξενούμενος ξένος ὁ κ. Γ. Ἀνδρεᾶκος. Παρήσαν οἱ σπουδασταὶ καὶ πτυχιούχοι Ἀντωνάρας Κ., Βαϊτσὸς Α., Δεδοῦση Νίκη, Δημητρακέλης Γ., Καββαδίας Α., Καρδούλη Βασίλ., Κατσαβουνίδης Α., Κούτρης Α., Λαμπροβασίλης Ι., Μανιᾶς Α., Μιχαλάκης Ἰ., Νικολάου Ἐμμ., Ὁρφανουδάκης Α., Ραράκου Σ., Σπηλιωτοπούλου Ἐλ., Σκουρκέας Κ., Σχηῶ Μ., Τριανακίδης Π., Τζανετόπουλος Χ., Τσιρόπουλος Γ.]

Ι ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ Πρόεδρος: Χρ. Τζανετόπουλος (διάρκεια 7 λεπτά). Ἡ εἰσοδηματικὴ τάξις ἡ ἐνδιαφέρουσα τὴν ἀναληφθεῖσαν ἔρευνα, οἱ πιθανοὶ δηλαδή πελάται τοῦ εἴδους, εἶναι ἡ τάξις ἐκείνη ἡ ὁποία συγκεντρώνει πραγματικὸν εἰσόδημα 60.000 δραχμῶν καὶ ἄνω, ἴσητοις. Τὸ ὕψος τοῦ εἰσοδήματος τούτου, θεωρούμενον σχετικῶς ὕψηλόν, τὸ ὑπερέβη εἰς τὴν Τ.Δ.Π. μόνον τὸ 14% περίπου τοῦ συνόλου τῶν φορολογουμένων κατὰ τὸ 1956. Τὸ ὕψος τοῦτο ἔλαβε καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ Στατιστικῆς ὡς θάσιν διὰ τὴν ἔρευνάν της. Βάσει τούτου λοιπὸν ἐκ τῆς κατατάξεως τῶν εἰσοδηματιῶν κατ' εἰσοδηματικὴν τάξιν διὰ τὸ ἔτος 1956 ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἄνω τῶν 60.000 δρχ. πραγματικῶν εἰσοδημάτων, ἡ ὅπερ τοῦτο ὡς ἄνω τῶν 40.000 δρχ. φορολογητέου, ἀνέρχεται εἰς 15.697.

Λαμβανομένου ὁμως ὑπόψει ὅτι μέρος τοῦ εἰσοδήματος, υπολογιζόμενον εἰς 30% περίπου, ἀποκρύπτεται, ὡς ἐπίσης καὶ ὅτι κατὰ τὸ 1957 εἴχομεν αὐξήσιν τοῦ κατὰ κεφαλὴν ἐθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ 5%, συνάγεται ὅτι διὰ τὸ ἔτος 1957 ὁ ἄνω τῶν 60.000 δρχ. εἰσοδήματος ἀριθμὸς τῶν φορολογουμένων ὑπερβαίνει τὰς 20.000.

Ὁ ἀριθμὸς οὗτος φαίνεται προσεγγίζων τὸν πραγματικὸν καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι οὗτος συμπίπτει καὶ μὲ τὸν ἀριθμὸν καταναλωτῶν εἰδῶν πολυτελείας, καθὼς καὶ τῶν χρησιμοποιούντων τηλεφωνικὴν συσκευὴν εἰς τὰς οἰκίας των.

Διὰ τὰ ἐπαληθεύσωμεν καὶ ἐξ ἄλλων πηγῶν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐχόντων ὕψηλόν σχετικῶς εἰσόδημα, καθὼς καὶ ῥοπήν καταναλώσεως τούτου εἰς εἶδη πολυτελείας, ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν κατανάλωσιν ὀρισμένων εἰδῶν, δυναμένων νὰ ὑπαχθοῦν εἰς τὴν τάξιν τῶν εἰδῶν πολυτελείας διὰ τὴν χώραν μας, καθὼς ὁμοίως καὶ τὸν ρυθμὸν καταναλώσεως τούτων.

Ὡς τοιαῦτα εἶδη ἐξελέξαμεν τὰ αὐτοκίνητα ἰδιωτικῆς χρήσεως (τύπου κούρσας), τὰ ραδιόφωνα ἄνω τῶν 6 λυχνιῶν, τὰ ἠλεκτρικὰ ψυγεῖα οἰκιακῆς χρήσεως, καὶ τέλος τὰ ἠλεκτρικὰ πλυντήρια. Διὰ τὰ τελευταῖα, ἐπειδὴ ἡ διάδοσις τῆς χρήσεώς των ἤρchiσε μετὰ τὸ ἔτος 1954, πλήρη στοιχεῖα καταναλώσεως δὲν ἔχομεν ἀπὸ τοῦ 1955 ἢ κατανάλωσις φαίνεται μικρά, ἱκανὴ ὁμως νὰ μᾶς δείξη τὸν ρυθμὸν αὐξήσεως τῆς καταναλώσεως.

Κατωτέρω παραθέτομεν πίνακα εισαγωγής τῶν ὡς ἄνω εἰδῶν, ἐξ οὗ συνάγεται καὶ ἡ κατανάλωσις :

Εἶδος	1953	1954	1955	1956	1957	Σύνολον
Ραδιόφωνα	4.059	3.018	2.714	5.189	6.604	21.584
Ψυγεῖα	1.453	2.718	3.237	4.260	4.260	15.928
Πλυντήρια			645	1.890	2.510	5.045

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου προκύπτει ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ραδιοφῶνων ὑπερβαίνει τὰς 20.000, τῶν ψυγεῶν τὰς 15.000, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν πλυντηρίων βαίνει συνεχῶς ἀξενόμενος ἀπὸ 650 τεμάχια περὶπου κατὰ τὸ 1955 εἰς 2.500 τεμάχια κατὰ τὸ 1957.

Οἱ κάτοχοι αὐτοκινήτων Ι.Χ. κατὰ τὴν ἀπογραφήν τοῦ Μαΐου τοῦ 1956 ἀνῆρχοντο εἰς 12.000 περίπου, ἡ μετὰ δὲ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰσαγωγή ὁμοίων αὐτοκινήτων (περιλαμβανομένων καὶ Jeeps) ἀνῆλθε εἰς 9.700, ἀναβιβάζουσα τὸν συνολικὸν ἀριθμὸν αὐτοκινήτων εἰς ὕψος ὑπὲρ τὰς 20.000.

Οἱ κάτοχοι ἐπίσης οἰκιακῶν τηλεφωνικῶν συσκευῶν κατὰ πληροφορίας τοῦ Ο.Τ.Ε. ἀνέρχονται εἰς 20.000 — 25.000.

Κατ' ἀρχὴν περιοριζόμεν τὴν ἔρευναν εἰς τὴν Π.Τ.Δ.Π. διὰ τὸν λόγον ὅτι τὸ ποσοστὸν τοῦ ὑψηλοῦ εἰσοδήματος εἰσοδηματιῶν ὀλοκλήρου τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ Εὐβοίας μόλις φθάνει τὸ 0,5%.

Αἱ ἀνωτέρω ποσότητες ἀπερροφήθησαν ὑπὸ τῆς καταναλώσεως ἐντὸς μιᾶς 12ετίας ὑπὸ οἰκονομικὰς καὶ ἐμπορικὰς συνθήκας ἐκτάκτως δυσμενεῖς (εἰσαγωγικοὶ περιορισμοί, χαμηλὸν εἰσόδημα, κ. λ. π.).

Ἐκ πάντων τῶν ἀνωτέρω, καὶ ὑπὸ τὰς βελτιωμένας σημερινὰς συνθήκας προκύπτει ὅτι ἡ κατανάλωσις συσκευῶν τηλεοράσεως εἰς ἀριθμὸν θὰ φθάσῃ τὰς 20.000 ἐντὸς μιᾶς ὀκταετίας, μερῶν καταναλώσεως ἀρχόμενον ἀπὸ 1.000 συσκευῶν καὶ ἀνερχόμενον εἰς 6.000 ἑτησίως.

— Μr. BARNEWALL: Ἡ ἔκθεσίς σας ἦταν πάρα πολὺ καλὴ, γρήγορη καὶ ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ θέματος. Μοῦ ἄρεσε πάρα πολὺ. Ἄπο ποῦ ἐπύρατε τὰ στοιχεῖα;

— Ἄπο τὴν Ἑθνικὴν Στατιστικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδος, τὸν Ο.Τ.Ε.

— Μr. BARNEWALL: Ὅταν δίδετε στατιστικὰ στοιχεῖα, πάντοτε νὰ ἀναφέρετε στὴν ἔκθεσί σας τὴν πηγὴ ἀπὸ ὅπου τὰ πύρατε.

Τώρα ξέρετε καλλίτερα νὰ συλλέγετε στατιστικὰ στοιχεῖα, ἀπο ὅ,τι ξέρατε προηγουμένως.

Τὸ πρόβλημα ἐδῶ δὲν εἶναι τόσο τί θὰ μάθετε γιὰ τὴν τηλεόρασι. Ἐκεῖνο ποῦ θέλουμε νὰ μάθουμε ὅλοι μας εἶναι πῶς νὰ γίνουμε ἱκανοὶ νὰ σκεπτόμαστε ὡς ἐρευνηταί, ἀπο ποῦ νὰ παίρνουμε τὶς πληροφορίες καὶ πῶς νὰ τὶς παίρνουμε. Ἀντιλαμβάνεσθε τὴν διαφορά.

II ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΠΩΛΗΣΕΩΝ

Ὁ κ. Καθβαδίας (πρόεδρος τῆς ὑποεπιτροπῆς) ἔχει τὸν λόγον. Πόσους πωλητὰς θὰ χρησιμοποιήσουμε; Τώρα ἔχετε 10' στὴ διάθεσί σας.

1) ΕΡΩΤΗΜΑ α) Πόσοι πωληταί;

Διὰ νὰ καθορίσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν πωλητῶν, θὰ λάβουμε ὑπ' ὄψιν μας δυὸ βασικὰ στοιχεῖα:

α) Τὴν δυνατότητα πωλήσεων.

β) Τὸ χρονικὸ διάστημα μέσα στὸ ὁποῖον μποροῦν νὰ πραγματοποιηθοῦν αἱ πωλήσεις.

Ἐπελογίσαιμε πὼς μποροῦν νὰ πωληθοῦν 5.000—30.000, χρονικὴ διάρκεια = 10 χρόνια.

Βάσει αὐτῶν θὰ ἀπασχολήσουμε 10 άτομα: 5 ἐξ αὐτῶν θὰ ἀσχολοῦνται μὲ χονδρική πώλησι, καὶ οἱ ἄλλοι 5 μὲ λιανική. Στὴν λιανικὴ πώλησι, οἱ 4 θὰ εἶναι κοπέλλες, καὶ ἕνας ἄνδρας. Στὴν χονδρική καὶ οἱ 5 θὰ εἶναι ἄνδρες.

Ἄμοιβαί: Λιανικὴ πώλησις 700 δραχ. τὸν μῆνα, καὶ 20% δι' ἐκάστην πώλησιν.

Χονδρική πώλησις 1.200 δραχ. τὸν μῆνα καὶ 0,5% δι' ἐκάστην πώλησιν.

2) ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Μαθήματα

1) Τεχνικά ἀπὸ εἰδικούς 2) Τρόποι - μέσα συμπεριφορᾶς.

3) ΕΠΙΛΟΓΗ

α) Μόρφωσις: Ἀπολυτήριον Γυμνασίου, εἰ δυνατόν προϋπηρέσια, καὶ μιὰ ξένη γλῶσσα.

β) Ἀγγελία στὶς ἐφημερίδες.

γ) Ἐκλογή διὰ test (παρουσιαστικό, ἡλικία (18 — 25 ἐτῶν γιὰ τὶς γυναῖκες, 23 - 40 ἐτῶν διὰ τοὺς ἄνδρες). Ἐκθεσις ἰδεῶν καὶ συζητήσεις προφορικῆ.

4) ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

1) Δύο ὑπεύθυνοι διὰ κάθε τμήμα, οἱ ὁποῖοι θὰ λογοδοτοῦν εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ τμήματος πωλήσεων.

2) Θὰ γίνωνται ἀνά μῆνα συγκεντρώσεις, προϊσταμένου τοῦ Διευθυντοῦ πωλήσεων, ὅπου θὰ ἀνταλλάσσωνται, ἀπόψεις, ιδέες, γνώμες, καὶ θὰ γίνεται καὶ ἕνας τρόπος τινὰ ἀπολογισμὸς τοῦ ἔργου ἐκάστου.

— κ. BARNEWALL: Εὐχαριστῶ πάρα πολύ. Ἦταν ἄλλη μιὰ καλὴ ἐκθεσις, σύντομη καὶ ἐπὶ τῶν θεμάτων πού μᾶς ἐνδιαφέρουν. Ἐπὶ τῶν θεμάτων πού μᾶς ἐνδιαφέρουν. Τὸ πρῶτον εἶναι ὅτι ἔχετε ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι πωλοῦν καὶ εἰς τὸν χονδρέμπορο καὶ εἰς τοὺς λιανοπωλητὰς τὴν ἴδια στιγμή.

— Δὲν τοὺς ἔχω μαζί.

— Ὁ χονδρέμπορος ἀγοράζει σὲ ὄγκο, καὶ ἔπειτα μὲ τὴν σειρά του πωλεῖ στοὺς λιανοπωλητὰς;

— Ὑποτίθεται ὅτι στὴν Ἀθήνα δὲν ὑπάρχει δεῦτερος ἐνδιάμεσος διότι ὅλοι θὰ πᾶνε νὰ πάρουν ἀπὸ τὴν ἀντιπροσωπεῖα.

— Ἐδῶ ὑπάρχει κάποια μπερδεσιά, γιὰ τὴν ἔχετε τὸν κατασκευαστὴ καὶ τὸν χονδρέμπορο νὰ συναγωνίζωνται.

— Ὑποτίθεται ὅτι ἐμεῖς δὲν εἴμαστε οἱ κατασκευασταί.

— Μπορεῖτε, παρακαλῶ, νὰ μοῦ πῆτε ποιὲς εἶναι οἱ δυὸ ὁμάδες πωλητῶν σας;

— Εἶναι ἡ ὁμάς πού θὰ πουλᾷ στὸ μαγαζί, καὶ ἡ ὁμάς πού θὰ πουλᾷ στὰ μαγαζιά.

— Τότε ὁμως τὸ δικό σας κατάστημα λιανικῆς πωλήσεως, δὲν θὰ εὐρίσκειται σὲ συναγωνισμό μὲ τὰ καταστήματα τῆς λιανικῆς πωλήσεως, πού ἐσεῖς ὁ χονδρέμπορος ἔχετε προμηθεύσει μὲ συσκευές IX;

— Αὐτὸ τὸ πράγμα ἰσχύει σήμερον εἰς τὰ εἶδη αὐτά. Ἐπὶ τῆς ἀνταγωνισμὸς μεταξὺ τῶν κατασκευαστῶν.

— Ναι, ἀλλὰ τὸ ἐρώτημα ἦταν ἂν αὐτὸ τὸ πράγμα εἶναι σωστό ;

— Ὑπάρχει ἕνας περιορισμὸς μεταξύ των, ὅτι ἡ ἀντιπροσωπεία δὲν θὰ πωλήσῃ φθηνότερα.

— κ. BARNEWALL. Δὲν συμφωνῶ μαζί σας. Νομίζω ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνεται αὐτὸ τὸ πράγμα. Ὅτι δηλαδή δὲν θὰ ἔχετε τὴν συνεργασία τῶν λιανοπωλητῶν ὅταν ἐσεῖς ὁ ἴδιος θὰ κάνετε καὶ πωλήσεις.

— Ὑποτίθεται ὅτι θὰ ἔχω μόνον ἕνα μαγαζί.

— κ. BARNEWALL: Δὲν μοῦ ἀρέσει καθόλου αὐτό.

— Θέλω νὰ πῶ τὸ ἐξῆς: Ἐχω διαβάσει κάποιο βιβλίο τὸ ὁποῖον εἶναι σχετικὸν μὲ τις πωλήσεις, καὶ ὅτι ἕνα διάγραμμα τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι τὸ κεντρικὸν κατάστημα θὰ δώσῃ στοὺς χονδρέμπορους καὶ οἱ χονδρέμποροι θὰ δώσουν στοὺς λιανοπωλητὰς καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θὰ φθάσῃ τὸ προϊόν στὸν καταναλωτὴ.

— Ἐγὼ θὰ ἔχω σοβαρὰς ἀντιρρήσεις ὡς πρὸς τὴν σοφία ποῦ ἐδιαβάσατε.

Ἐάν ὑποθέσουμε ὅτι ὁ κ... εἶναι ἕνας λιανοπωλητὴς, ὁ ὁποῖος πωλεῖ συσκευὲς Τηλεοράσεως. Καὶ ἡ Δεσποινὶς ποῦ θέλει νὰ ἀγοράσῃ μιὰν συσκευὴν Τηλεοράσεως, τί θὰ πῇ;

Ἀκριβὲς εἶναι, θὰ πάω στὴν ἀντιπροσωπεία.

Ἐάν μαζί μὲ τις δικές σας συσκευὲς ἔχει καὶ συσκευὲς ἄλλης μάρκας, ἐνῶ δὲν πωλεῖ ἀπ' εὐθείας, τότε ὁ λιανοπωλητὴς θὰ προτιμήσῃ νὰ προμηθεύσῃ τις συσκευὲς τῆς ἄλλης μάρκας.

Ὁπλισθῆτε μὲ τὰ ὄπλα σας ἀ' αὐτὸ τὸ σημεῖο, καὶ θὰ τὰ ποῦμε τὴν ἐπομένη φορὰ.

III Ἡ σειρά τῆς ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ: ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΣ ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ (διάρκεια 10 λεπτά).

κ. ΜΙΧ. ΤΣΙΡΟΠΟΥΛΟΣ. Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς.

— Νὰ πῶς σκέπτομαι ὅτι θὰ γίνῃ ἡ ὅλη ἐκστρατεία τῆς πωλήσεως. Κατ' ἀρχὴν θὰ ἔχω ἕνα χονδρέμπορο στὴν Ἀθήνα, καὶ ἕνα στὸν Πειραιᾶ, καὶ ἐν συνεχείᾳ, θὰ ἔχω καὶ μεταπράτας, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ ὑπερβαίνουν τὸν ἀριθμὸν 6 — 7 στὴν Ἀθήνα, δεδομένου ὅτι καὶ οἱ περιοχὲς οἱ ὁποῖες θὰ εἶναι ἀπομεμακρυσμένες ἀπὸ τὸ κέντρον δὲν θὰ εἶναι τόσο πολλές, καὶ συνεπῶς δὲν χρειάζονται περισσῶτεροι.

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΠΩΛΗΣΕΩΝ Χ. ΕΚΛΟΓΗ ΜΕΣΩΝ

Ἐργοστάσιον — Χονδρέμπορος — Μεταπράτης — Καταναλωτῆς — Ἀντιπρόσωπος.

Δύναται νὰ δημιουργηθῆται ἀπ' εὐθείας ἐπαφὴ μεταξύ ἐργοστασίου καὶ μεταπράτου.

Ὁ χονδρέμπορος ἐπίσης δύναται νὰ διατηρῇ τμήμα πωλήσεως διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας πώλησιν στὸ κοινόν.

ΤΡΟΠΟΣ ΕΚΛΟΓΗΣ

Ἐκλογὴ ἀτόμου τὸ ὁποῖον ἐκτελεῖ παρεμφερῆ ἐργασίαν. Νὰ ἔχη πείραν τῆς ἀγορᾶς. Φήμη καλὴ. Νὰ ἐμπνέῃ ἐμπιστοσύνην στὴν ἐπιχείρησιν καὶ στοὺς καταναλωτὰς. Νὰ διαθέτῃ ἄριστα ὀργανωτικὰ προσόντα, ἰδίως στὸν τομέα τῶν πωλήσεων.

Μεγάλον κύκλον ἐργασιῶν καὶ ἀποδοτικότητα.

Νὰ δύναται νὰ ἀποκαθιστᾶ προσωπικὴν ἐπαφὴν μετὰ τῶν μετ' αὐτοῦ συναλλασσομένων.

Ὁ ἀντιπρόσωπος οὗτος θὰ πρέπει νὰ ἐργάζεται σύμφωνα μὲ τις κατευθύνσεις τοῦ συμβούλου τῆς Χ.

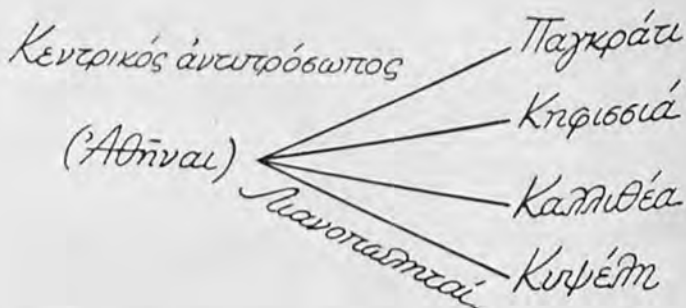
Μία εικών τῶν παρακολουθούντων τὸ Σεμινάριον Marketing με̄ ἐπι-
κεφαλῆς τὸν Καθηγητὴν κ. Barnewall.

ΛΙΑΝΕΜΠΟΡΟΙ

Νά είναι ειδικευμένος και ικανός ώστε να παρέχη τεχνικάς υπηρεσίας και να επιδεικνύη τὸν τρόπον λειτουργίας τῶν συσκευῶν στοῦ κοινῶν. Νά δύναται νά διαπιστώνη τίς τάσεις τοῦ κοινοῦ πρὸς ὄρισμένους τύπους.

ΕΚΛΟΓΗ ΚΥΡΙΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥ. Θά λάθῃ χώραν ἀπὸ τὸ τμήμα πωλήσεων Χ και θά ἐργάζεται οὗτος θάσει κατευθύνσεων δικομένων ὑπὸ τῆς Χ.

— κ. BARNEWALL: Καί πάλι πολύ καλή εἰσήγησις. Σύντομα καί στοῦ θέμα. Μοῦ ἄρεσε πολύ. Θά ἤθελα νά κάνω μιὰ ἐρώτησι: Θά ἐπιτρέπατε εἰς τοὺς μεταπράτας σας νά πωλοῦν συσκευές ἄλλων ἀνταγωνιστῶν σας;

— "Ὁχι. Καί οἱ ὁδηγίαι γιὰ τὸν τρόπο πωλήσεως θά δοθοῦν ἀπὸ τὸν προϊστάμενο τῆς Χ.

— Τώρα ὅπως καί νά ἀπαντήσετε, ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι πάντα θά δημιουργηθοῦν προβλήματα. Διότι ὅταν δέν ἔχετε συσκευῶν ἀνταγωνιστῶν στοῦ κατὰσταμα, πιθανὸν οἱ πελάτες σας νά σκεφθοῦν ὅτι δέν ἔχουν τὴν εὐχέρεια νά διαλέξουν. "Ὅταν πάλι ἔχετε, ἴσως νά θεωρήσουν τὰ εἶδη τοῦ συναγωνισμοῦ καλλίτερα, καί νά διαλέξουν ἐκεῖνα.

— Τὸ ξέρω. Ἡ ἴδια δυσκολία παρουσιάζεται καί στοῦ αὐτοκλήνητα. Ὁ μεταπράτης δέν μπορεῖ νά ἔχη πολλὰ εἶδη, διότι ἡ Τηλεόρασις προϋποθέτει καί τεχνικάς γνώσεις γιὰ νά μπορῇ νά ἐξηγῇ τὰ πλεονεκτήματα τῆς μιᾶς συσκευῆς ἀπὸ τὴν ἄλλην.

— κ. BARNEWALL: Τὸ θέμα αὐτό, ἐάν δηλαδὴ θά ἔχη ἀποκλειστικότητα τῆς δικῆς μας μάρκας, ἢ ὄχι, εἶναι ἓνα πρόβλημα τὸ ὁποῖον θά τὸ συζητήσουμε μετὰ.

IV. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΣ (διάρκεια 15' λεπτά).

Πρόεδρος κ. Τρανακίδης

— κ. BARNEWALL: Μόνος σας ἐτοιμάσατε τὴν ἔκθεσι σχετικῶς μετὰ τὴν διαφήμισι;

— "Ὁχι, ἀλλὰ θά τὰ πῶ ἐγώ.

— Νομίζω ὅτι οἱ ὑπόλοιποι τῆς ὁμάδος σας ἦσαν τεμπέληδες.

— "Ὁχι, συνεργασθήκαμε ὅλοι μαζί.

Γενικά:

α'. "Ἀπαντα τὰ κατωτέρω ἐμελετήθησαν μετὰ τὴν προοπτικὴν

λειτουργίας του Σταθμού (κατά τα γραφόμενα των έφημερίδων) γύρω από τον Φεβρουάριον του 1959.

β'. Ἡ ἐκστρατεία τῆς διαφήμισεως θὰ εἶναι βμηνος, χωριζομένη εἰς τρία στάδια δίμηνα.

γ'. Τὰ ἀκριβῆ μέσα καὶ ἡ ἀναλογία τούτων εἰς τὰ ὡς ἄνω στάδια θὰ ἐξαρτηθῆ ἀπὸ τὸ ποσοστὸν ποῦ θὰ διατεθῆ ἐκ τοῦ κέρδους πρὸς διαφήμισιν. Καθ' ὅσον τὸ δοθὲν 40% ὡς μικτὸν κέρδος ἀποτελεῖ ποσὸν ποῦ πρέπει νὰ καλύψῃ ἀπάσας τὰς δαπάνας συντὸ καθαρὸν κέρδος. Γι' αὐτοὺς τοὺς λόγους ἀπὸ τὰ αἰτηθέντα στοιχεῖα θὰ δοθοῦν ἐνδείξεις μετὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἀναμονῆς τῶν περριτωσίων.

δ'. Ἡ Διαφήμισις θὰ ἀφορᾷ τὴν περιοχὴν τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης.

I. ΜΕΣΑ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΣ.

α'. Ἐφημερίδες Ἀθηναϊκαί.

β'. Περιοδικά.

γ'. Ραδιόφωνον.

δ'. Φωτεινὲς ἐπιγραφές.

ε'. Συγκοινωνιακὰ μέσα.

στ'. Κινηματογράφος.

η'. Ἡμερολόγια.

II. ΕΠΙΛΟΓΗ

α'. Ἐφημερίδες	τὸ 60%	τοῦ	διατιθεμένου	ποσοῦ
β'. Περιοδικά	τὸ 15%	»	»	»
γ'. Ραδιόφωνο	τὸ 15%	»	»	»
δ'. Διάφορα ἄλλα μέσα	τὸ 10%	»	»	»

III. ΚΟΣΤΟΣ ΚΑΤ' ΕΙΔΟΣ

α'. ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ τὸ 1/16 τῆς σελίδος Δραχ. 1000.

Ἐπίσης κατὰ ἑκατοστὸν σὲ μονόστηλον Δρχ. 30—50 ἑκάστη διαφήμισις.

β'. ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ. 70 δραχ. ἀνὰ ἑκατοστὸν κατὰ στήλην.

ΕΙΚΟΝΕΣ: ὀλοσέλιδος διαφήμισις 5.000 δραχ. καὶ 7.000 δραχ. πολύχρωμη.

γ'. ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ.

Ἐκαστον ἡμῶρον κατὰ Κυριακὴν κατὰ τὰς ὥρας 13.30 — 15.00 ἢ 19.00 — 21.00, ἑκάστη ἐκπομπὴ δραχ. 1.000, ἔξοδα μαγνητοφωτισέως 2.000 — 2.500 Δρχ. Ἐπίσης γιὰ μονόλεπτες ἐκπομπές 12 δραχ. ἑκάστη λέξις.

δ'. ΥΠΑΙΘΡΙΟΙ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ.

Εἰς ἐμφανῆ σημεῖα 50 - 100 τὸ μέτρον. Τοποθέτησις Πινάκων.

ε'. ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΣ ΣΕ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΑ ΜΕΣΑ.

5 δραχ. καθ' ἡμέραν, κυρίως διὰ λεωφορεῖα.

στ'. ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ.

Ταινία μήκους 30 μ. Κόστος 3.000 δραχ. Κατὰ τὴν προβολὴν

IV. ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ.

Δὲν ἐπραγματοποιήθη καθ' ὅσον δὲν καθωρίσθη τὸ διατιθέμενον ποσόν.

V. ΙΔΕΑΙ ΚΑΙ ΘΕΜΑΤΑ

α'. "Ἀρθρα στὸν τύπον περὶ τῶν πλεονεκτημάτων τῆς Τηλεοράσεως καὶ συγκεκριμένως τῆς Τηλεοράσεως Χ.

β'. Κατατοπισμὸς ἐπὶ τῆς ἀμέσου ἀντιλήψεως τῶν γεγονότων καὶ τῆς μορφωτικῆς ἀξίας.

γ'. "Ἐκθεσις τῆς ἀντιπροσωπείας Χ μὲ ἀντικείμενον τὰς συσκευαίας.

δ'. Σύγκρισις τῶν διαφόρων συσκευῶν Χ μὲ τὰς ὑπολοίπους. Ἐπίσης δὲ ἀναγγελία τοῦ κόστους.

ε'. Ραδιόφωνον σὲ ἀθλητικὲς ἐκπομπὲς καὶ μονόλεπτον ἐκπομπὴν γιὰ τὴν τηλεόρασιν Χ (ἀθλητικὰ νέα).

στ'. Φέιγ θολάν. Κατάλογοι ἐστιατορίων.

η'. Διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς Miss Χ. Ἐκάστην Τετάρτην 5 — 7 ἐπιτροπὴ τῆς ἀντιπροσωπείας θὰ προβαίη εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς πλέον ὡραίας ἀπεικονιζομένης. Θὰ γίνῃ τελικὸς διαγωνισμὸς. Θὰ χορηγηθῆ μιὰ συσκευὴ Χ καὶ πιθανὴ συμμετοχὴ τῆς ἐκλεγείσης στὶς ἐκπομπὲς.

θ'. Μιὰ ὡραία γυναῖκα μὲ ὡραῖο σῶμα, καὶ δίπλα τῆς μιὰ συσκευὴ Χ μὲ τὴν ἀντιπροσωπεῖαν καὶ τὰς εὐκολίας πληρωμῆς (χωρὶς τιμὲς).

ΠΙΘΑΝΟΝ ΚΟΣΤΟΣ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

Ἐφημερίδες	30.000 δρχ.
Περιοδικὰ	6.000 »
Εἰκόνες	5.000 »
Ραδιόφωνον	20.000 »
Κατάλογοι ἐστιατ.	700 »

61.700 » γιὰ τὸν πρῶτο μῆνα.

— κ. BARNEWALL: Πολὺ καλή, σύντομη, καλοφτιαγμένη εἰσήγησις.

VI. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΤΕΛΩΝΙΣΜΟΥ (Πρεδρὸς κ. Ι. Λαμπροβασίλης, διάρκεια 5' λεπτά).

1. Αἱ διαδικασίαι διὰ τὸν ἐκτελωνισμόν τοῦ ἐμπορεύματος ἀρχίζουσι ἀπὸ τὴν στιγμήν πού θὰ πάρομε ἀπὸ τὴν μεσολαβοῦσαν Τράπεζαν τὴν "Ἀδειαν Ἐκτελωνισμού μὲ τὴν Φορτωτικὴν, τὸ Πιστοποιητικὸν Προελεύσεως καὶ ὅ,τι ἄλλα χαρτιά ἀκολουθοῦν τὸ ἐμπόρευμα.

2. Λαμβάνομεν ἀπὸ τὸν μεταφορέα τὴν Διατακτικὴν.

3. Τὰ ἐν λόγῳ ἔγγραφα α) "Ἀδειαν ἐκτελωνισμού, καὶ β) Διατακτικὴν τοῦ μεταφορέως, παραδίδομεν εἰς τὸν ἐκτελωνιστὴν διὰ νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω διὰ τὸν ἐκτελωνισμόν τοῦ ἐμπορεύματος.

4. Ὁ ἐκτελωνιστὴς ἀφοῦ συμπληρώσῃ τὴν Διασάφησιν Εἰσαγωγῆς καταθέτει αὐτὴν εἰς τὸ εἰδικὸν τμήμα τοῦ Τελωνείου, καὶ

προχωρούν αί σχετικαί διαδικασίαι έκ του τελωνειακού χώρου. Ἀποσφραγίζεται τὸ ἐμπόρευμα, καὶ γίνεται ἡ ἐπαλήθευσις ὑπὸ τοῦ ἐλεγκτοῦ καὶ τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Χημείου.

5. Ἐκδίδεται ἡ Ἄδεια παραλαβῆς τῶν ἐκτελωνισθέντων ἐμπορευμάτων.

κ. BARNEWALL: Καὶ πάλιν καλή, σύντομη καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος.

VII. ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ (15 λεπτά διάρκειας).

κ. Κλ. Ἀντωνάρας, Εἰσηγητής.

Πήραμε ἐπίσης ὡς δεδομένον ὅτι ἡ ἔναρξις τοῦ σταθμοῦ θὰ γίνῃ στίς 25.3.60. Θὰ πρέπει κατὰ τὴν γνώμην μας νὰ εὐρίσκωνται ἄπο τὰ πωληθησόμενα, ἡ Χ θὰ ἔχη ἓνα μερίδιο. Θεωρήσαμε ὅτι ἡ Χ θὰ μπορούσε νὰ πωλήσῃ μέσα σ' αὐτὸ τὸ διάστημα 1.000.

Ἡ παραγγελία, ἡ ταὶ ἐδῶ συσκευές ἀπὸ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1959. Ἡ παραγγελία, ἡ ταὶ ὅποια θὰ πρέπει νὰ γίνῃ κατὰ τὴν γνώμην μου τουλάχιστον 4 μῆνας πρὶν, θὰ πρέπει νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν Αὐγουστον τοῦ 59.

Ἄς κάνουμε τώρα μιὰ μικρὴ κοστολόγησι. Μποροῦμε νομίζω νὰ πάρουμε ὡς θάσι κατὰ μέσον ὄρον συσκευές οὔτε πολὺ φθινές οὔτε πολὺ ἀκριβές. Μποροῦμε νὰ ἀγοράσουμε τίς συσκευές CIF Πειραιᾶ \$ 150 ἐκάστην. Ὄταν θὰ ἔλθουν μετὰ ἓνα τετράμηνον ὑπολογίσαμε ὅτι θὰ θέλουμε νὰ πληρώσουμε ἓνα 50% διὰ φόρο εἰσαγωγῆς.

Σύμφωνα μὲ τὸν διακανονισμὸν ποὺ γίνεται, στίς συσκευές τηλεοράσεως, ὁ διακανονισμὸς τῆς ἀξίας πρέπει νὰ γίνῃ μὲ τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐμπορεύματος. Εἰδικῶς γι' αὐτὸν δὲν μπορούμε νὰ καταθέσουμε οὔτε καν ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ Τραπεζῆς. Ὄστε λοιπὸν αὐτὸ θὰ ἐπιβαρύνεται μὲ ἓνα τόκο 4%. Ἄμα τῇ παραλαβῇ θὰ ἔχουμε πληρωσιὰ γιὰ τὴν μιὰ συσκευή \$ 150.— \$ 75.— γιὰ φόρους, γιὰ τόκο. Ἦτοι \$ 231.— Ὑπελογίσαμε ὅτι ἡ διάθεσις αὐτῶν τῶν συσκευῶν θὰ γίνῃ σὲ 10 μηνιαίας δόσεις, καὶ σὲ τιμὴ μὲ κέρδος 40 %.

κ. BARNEWALL: Ἡ βραδινὴ μας ἔναρξις ἦτο πολὺ καλή. Οἱ ἰδέες σας εἶναι ὑγιεῖς. Θέλω νὰ πῶ ὅτι στίς τρεῖς προηγούμενες ἑβδομάδες κάπως εἶχα μπερδευθῆ. Ἔβλεπα ὅτι πηγαίναμε ἀπὸ δῶ καὶ ἀπὸ κεῖ, χωρὶς νὰ ἔχουμε κάποιο σημαντικὸ ἀποτέλεσμα. Ἀπόψε ὅμως εἶμαι πάρα πολὺ εὐχαριστημένος μὲ τὴν ἐργασία ποὺ ἔγινε. Ὅλες οἱ ἐκθέσεις ἦσαν καλές, σύντομες καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος.

Ἡ πρώτη ἐρώτησις σὲ ὅσα ἐλέχθησαν ποὺ θὰ ἤθελα νὰ κάνω εἶναι ἡ ἑξῆς:

Γιατὶ ἐσεῖς νομίζετε ὅτι θὰ πρέπει νὰ ἔχετε τὸ δικὸ σας κατάστημα λιανικῆς πωλήσεως σὲ συναγωνισμὸ μὲ τὰ ἄλλα καταστήματα λιανικῆς πωλήσεως; Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ θὰ ἤθελα νὰ ἔχω διασαφήσεις.

— Ὡς γνωστὸν κάθε κατάστημα ἔχει τοὺς δικούς του πελάτες.

Εἰδικὰ γιὰ μέσα στὴν Ἀθήνα ἓνα κατάστημα πωλήσεως ἔχει τὴν ἀποκλειστικὴν πελατεία του.

κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ. Ἐγὼ ἔχω τὴν γνώμην ὅτι τὸ μικτὸ σύστημα, δηλαδὴ καὶ δικὸ μας κατάστημα πωλήσεως, καὶ παραχώρησι τῶν

ειδῶν μας καὶ σὲ ἄλλα καταστήματα δὲν εἶναι ἰδεῶδες. Ἐν τοῦ-
τοῖς στῆν Ἑλλάδα ἰσχύει αὐτό.

— Τώρα ὁ κίνδυνος λοιπὸν ποὺ προκαλεῖται ἀπὸ τὴν πιθανὴν
προώθησι ἄλλων συσκευῶν ἐκ μέρους τοῦ μεσολαβοῦντος κατα-
στηματάρχου, θὰ ἀντιμετωπίζεται ἀπὸ τὴν δική μας προσπάθεια, ποὺ
θὰ δημιουργῆ τὴν ἐντύπωσι στὸν ἀγοραστή ὅτι «θέλω νὰ ἀγοράσω
τὴν συσκευὴν Χ».

Ἐὰν ἔχουμε λοιπὸν μεγάλη χρηματικὴ εὐχέρεια, θὰ πρέπει νὰ
κάνουμε ἀποκλειστικὴ πώλησι. Νὰ κάνουμε δικό μας κατάστημα, καὶ
νὰ πωλοῦμε μόνοι μας.

— Ἦθελα νὰ θίξω τὸ θέμα τῆς ψυχολογίας σχετικὰ μὲ τὶς
δύο κυρίες ποὺ θὰ ἐπήγαιναν νὰ ἀγοράσουν μιὰ συσκευὴ τηλεο-
ράσεως. Ὅση διαφήμισι καὶ νὰ κἀνη κανεὶς σὲ ἓνα εἶδος, ὁ ἀγο-
ραστὴς θεβαῖαι θὰ πάη καὶ στῆν πηγὴ, ἀλλὰ θὰ πάη νὰ δῆ καὶ ἄλ-
λες συσκευές. Ὅποτε νομίζω ὅτι θὰ εἶναι συνετὸ σὲ ἄλλα κατα-
στήματα ποὺ πωλοῦν συσκευές συναγωνισμοῦ νὰ διδουμε καὶ τὶς
δικές μας, ὥστε νὰ μποροῦν οἱ ἀγορασταὶ νὰ κάνουν τὴν σύγκρισι.
Νομίζω ὅτι ἐνδείκνυται καὶ αὐτό, ὅσο καὶ ἂν δὲν εἶναι μιὰ καλὴ
πολιτικὴ.

— Νομίζω ὅτι ἐὰν ἔχουμε καὶ ἄλλα καταστήματα ἐκτὸς τοῦ
κεντρικοῦ πρατηρίου, ἓνα ἰσχυρὸν μέσον θὰ ἦταν καὶ ἡ προμήθεια
ποὺ θὰ ἐδίδαμε εἰς τὸν καταστηματάρχη νὰ εἶναι ἀνωτέρα αὐτῆς
ποὺ θὰ λαμβάνει ἀπὸ τὴν πώλησι συσκευῶν Τηλεοράσεως ἄλλης
κατασκευῆς.

— κ. BARNEWALL. Ἐὰν μποροῦμε θεβαίως.

— Νομίζω ὅτι θὰ μποροῦμε, διότι δὲν ἀναλαμβάνουν αἱ ἐδῶ
ἀντιπροσωπεῖαι νὰ κάνουν μιαν διαφήμισιν ἐντελῶς εἰς θάρος των.

— Ἐπίσης καὶ οἱ λιανοπωληταὶ πρέπει νὰ προσφέρουν στῆν
διαφήμισι.

— Ἐπίσης νομίζω ὅτι θὰ εἶναι καλὸν νὰ ἐξηγήσουμε ὅτι ἡ
μάρκα μας θὰ δόσῃ πᾶσα ἱκανοποίησι, διότι εἶναι μερικὲς ποὺ ἔχουν
ἔλθει εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ λέγεται ὅτι δὲν θὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς
τὸν τύπον τῆς ἀναμεταδόσεως ποὺ θὰ ἐγκατασταθῆ εἰς τὴν Πάρνηθα.

— Ὡς ἀντιπρόσωπος, ἐὰν θεβαίως ἐπιτρέπεται νὰ πωλῆ καὶ ὁ
ἴδιος συσκευές Τηλεοράσεως, νομίζω ὅτι ὁ δυαδισμὸς δὲν θλάπτει.
Ἄλλὰ ὡς πρὸς τὸ θέμα ἐὰν ἐπιτρέπεται νὰ ἀνατεθῆ ἡ ἀποκλειστικὴ
πώλησις εἰς τοὺς λιανοπωλητάς, ἢ ὄχι, νομίζω ὅτι πρέπει νὰ τοὺς
ἀπαγορεύσουμε νὰ πωλοῦν καὶ ἄλλα εἶδη. Διότι ἡ σύγκρισις ἡμ-
πορεῖ νὰ γίνῃ καὶ ἀπὸ ἄλλα καταστήματα. Ἦμπορεῖ δηλαδὴ ὁ ἐν-
διαφερόμενος ἀγοραστὴς, νὰ πάη καὶ σὲ ἓνα ἄλλο κατάστημα καὶ
νὰ δῆ καὶ ἄλλης κατασκευῆς συσκευές. Ἐτσι δὲν θὰ ἔχουμε τὴν
προτίμησι τοῦ πωλητοῦ διὰ μιαν ὀρισμένην κατασκευὴν.

— Μιὰ ποὺ ἐθίξαμε τὸ δεύτερο θέμα, ἐγὼ διαφωνῶ ὡς πρὸς
τὴν διάθεσι τῶς συσκευῶν μας εἰς ὀρισμένα καταστήματα. Διότι
τὰ καταστήματα αὐτὰ θὰ πρέπει νὰ ἔχουν καὶ ἄλλης κατασκευῆς
συσκευές μέσα, διότι κανένας δὲν θὰ ἀναλάβῃ νὰ πωλῆ μόνον δικές
μας συσκευές Τηλεοράσεως. Ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἀντιπροσωπεῖα θέλει νὰ
ἔχη δικό της κατάστημα.

Ἐπίσης ὁ κ. Συνάδελφος εἶπεν ὅτι θὰ πρέπει νὰ δώσουμε σὲ
5—6 καταστήματα. Καὶ σ' αὐτὸ διαφωνῶ. Πρέπει νὰ γεμίσουμε τὴν
ἀγορὰ τῶν Ἀθηνῶν μὲ συσκευές Τηλεοράσεως Χ. Διότι σὲ ὅσο
περισσότερα καταστήματα ἔχουμε καὶ δικές μας συσκευές, τόσο πε-

ρισότερες και θα πωλήσουμε. Διότι τὸ κάθε κατάσταση ἔχει τὴν δική του πελατεία, τὸν δικό του τρόπο πωλήσεως κ.λ.π.

— Ποιὸς εἶναι ὁ κύριος πού ἔρριψε τὴν ἰδέαν τῶν ἀποκλειστικῶν καταστημάτων τῶν δημιουργουμένων ἀπὸ τὴν ἀντιπροσωπεία ;

— Ἐγώ. Κατ' ἀρχὴν εἶχα πεῖ ὅτι ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἀθήνα νὰ διορίσουμε ἀντιπροσώπους τῆς Χ, ἀλλὰ καὶ στὴν Πάτρα, Θεσσαλονίκη, κλπ. Τώρα ὅμως πού τὸ ζήτημα περιορίστηκε στὴν Ἀθήνα, θὰ ὑπάρχει ἓνα κεντρικὸ ὑποκατάστημα, τὸ ὁποῖον θὰ ἀνεφοδιάζη ἓνα ἀριθμὸ πού δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνει τὰ 10 ὑποκαταστήματα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐφοδιάζουν τοὺς ἄλλους πελάτας.

— Τὸ θέμα αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ ἐξετασθῆ μόνον γιὰ τὶς συσκευές Τηλεοράσεως. Ἡ Χ εἶναι μιὰ ἀντιπροσωπεία πού φέρνει καὶ ἄλλα εἶδη ἐκτὸς ἀπὸ τὶς συσκευές Τηλεοράσεως.

— Ὁ Ἕλληνας ἀγοραστὴς θέλει νὰ τὶς δῇ ὅλες τὶς συσκευές, νὰ πάρῃ πληροφορίες, καὶ κατόπιν θὰ ἀποφασίσῃ ποῖα θὰ πάρῃ.

— κ. BARNEWALL. Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀπαραίτητον. Μιὰ ἐταιρεία μπορεῖ νὰ χρησιμοποιοῦσῃ διαφορετικὴ πολιτικὴ γιὰ ἓνα προϊόν.

— Μίλησαν ἐπίσης γιὰ τὴν δημιουργία ἐιδικῶν καταστημάτων τῆς Χ. Ἄς κυττάξουμε πρῶτα-πρῶτα πόσα χρήματα θὰ χρειασθοῦν γιὰ τὴν ἐργασία τῆς εἰσαγωγῆς μόνον. Θὰ χρειασθοῦν δρχ. 50.000.

— Πῶς θὰ θρεθοῦν ὅλα αὐτὰ τὰ χρήματα, καὶ νὰ δημιουργηθοῦν καὶ ὑποκαταστήματα ;

— Συνδεδεμένο μὲ αὐτὸ, δηλαδὴ μὲ τὸ τί ἐπιτυχία θὰ ἔχουμε δίνοντας τὶς συσκευές μας σὲ μεταπωλητὰς, εἶναι καὶ τὸ τί ποσοστὸ προμηθείας θὰ τοὺς δίδουμε.

— Θὰ τοὺς πουλοῦμε τὶς συσκευές ;

— Ἡ θὰ τοὺς δίδουμε τὶς συσκευές ἐπὶ παρακαταθήκῃ καὶ θὰ περιμένουμε ὅταν πωλήσουν τὶς συσκευές νὰ μᾶς δώσουν καὶ ἐμᾶς τὰ χρήματα πού θὰ μᾶς ὀφείλουν γιὰ τὴν ἀξία τῶν συσκευῶν ;

— κ. BARNEWALL: Πρέπει νὰ τὶς πουλήσουμε ἀμέσως τὶς συσκευές.

— κ. BARNEWALL: Ἀνακεφαλαιώνοντας κάνω τὶς ἐξῆς παρατηρήσεις :

— Θὰ ἤθελα νὰ συστήσω ὅτι κατὰ τὴν γνώμην μου δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχει κατάσταση λιανικῆς πωλήσεως ἰδιόκτητον τῆς ἀντιπροσωπείας.

— Ἐάν ὅμως ἔχουμε κατάσταση λιανικῆς πωλήσεως, δὲν θὰ ἔχω κοπέλλες νὰ πωλοῦν αὐτὰ τὰ πράγματα ὅπου χρειάζονται τεχνικὲς γνώσεις. Θὰ ἔχω μόνον ἄνδρες.

— Ἐγώ τὴν τάσιν νὰ συμφωνήσω μὲ τὴν ἰδέαν νὰ ἔχουμε τὴν ἀποκλειστικὴ πώλησιν σὲ καταστήματα λιανικῆς πωλήσεως εἰδῶν Χ, ἀλλὰ θὰ ἤθελα νὰ τοποθετήσω τὶς συσκευές Τηλεοράσεως Χ ἐπὶ πλέον καὶ σὲ καταστήματα ὅπου θὰ πωλοῦνται συσκευές Τηλεοράσεως καὶ ἄλλων κατασκευαστῶν.

— Δὲν θὰ ἐξέλεγα ἓναν ἀπὸ τοὺς νέους πωλητὰς γιὰ νὰ τὸν κάνω Διευθυντὴ πωλήσεων τῶν συσκευῶν Τηλεοράσεως. Θὰ ἐξέλεγα ἓναν ἀπὸ τοὺς παλῆρους καὶ πεπειραμένους πωλητὰς γιὰ τὴν ἐργασία αὐτή.

— Ἐπίσης σχετικῶς μὲ τὶς δόσεις, δὲν θὰ ἤθελα νὰ ὀρισθῆ ἓνα

συγκεκριμένο και όμοιον δι' όλους τους αγοραστάς όριον, π.χ. 10 δόσεις, αλλά θά ήθελα αυτό νά κανονίζεται σύμφωνα μέ την κάθε περίπτωση πωλήσεως. Νομίζω ότι τό ποσοστόν 10% είναι λίγο για τόν λιανοπωλητή. Θά πρέπει νά τοῦ δώσουμε 20—30% και μπορούμε νά τό επιτύχουμε αυτό, διότι νομίζω ότι μπορεί νά εργάζεται επικερδώς ή αντιπροσωπεία μας, κερδίζοντας.

Μπορούμε ίσως νά δεχθούμε νά σᾶς δώσουμε τό 10—15% διά διαφήμησι μόνον διά τό πρώτον 10μηνον, αλλά μετά από αυτό δέν θά μπορούσαμε νά σᾶς δώσουμε περισσότερο από 2—3% διότι θά ζημιωθούμε.

Καλή είναι ή ιδέα σας για την Miss «X». Προσέξτε όμως μήπως αυτή ή ιδέα σᾶς κάνει νά πιασθήτε μέ πάρα πολλά έξοδα. Διότι ό σκοπός μας είναι νά πουλήσουμε συσκευές Τηλεόρασεως, και όχι γυναίκες.

Εύχαριστώ πάρα πολύ πού μείνατε περισσότερο από την ώρα σας, προσπαθώντας νά καθαρίσουμε τά θέματα.

Την έρχομένην εβδομάδα **Shopping centers** - supermarkets.

Θά σᾶς κάμω έγώ την εισαγωγή γιατί πρόκειται για νέα θέματα. Κατατοπισθήτε έν τῷ μεταξύ και σεις. Τό Γραφείον Βιομηχανικών και Έμπορικῶν Έρευνῶν τῆς Σχολῆς σας θά έχη στοιχεία νά σᾶς δώσει. Στή βιβλιοθήκη του βλέπω σχετικά βιβλία.

ΤΙ ΛΕΓΟΥΝ ΚΑΙ ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ
3ον Έπιτελ. Γραφείον/ΥΙΙ
Άριθ. Φ. 5780/6379604
Β. Σ. Τ. 902, 27 Φεβρουαρίου 1958

Π ρ ό ς : Δ/νσεις — Γραφεία/ΓΕΣ
Σχολάς—Κέντρα—Μονάδας Λεκανοπεδίου Άττικής

Κ ο ι ν . : ΓΕΕΘΑ/Β'. ΜΕΟ
Γεν. Έπιθ. Στρατού—ΣΕΘΑ
3ον Ε.Γ./ΥΙΙ/ΓΕΣ—Κ.Φ.
Άνωτ. Σχ. Βιομηχανικών Σπουδών

Θ έ μ α : Κέντρα Κοινωνικών Σπουδών
καί Τουριστικής Έκπαιδεύσεως

1. Υπό της Άνωτ. Σχολής Βιομηχανικών Σπουδών συνεστήθησαν :
 - α) Κέντρον Κοινωνικών Σπουδών, με σκοπόν την έρευναν τών κοινωνικών προβλημάτων και διδασκαλίαν τών συναφών μαθημάτων προς καταρτισμόν Ειδικών έπιστημόνων.
 - β) Κέντρον Τουριστικής Έκπαιδεύσεως, με σκοπόν την μελέτην τών προβλημάτων Τουριστικής Οικονομίας, Νομοθεσίας και Πολιτικής, ή υπόδειξις τών επί τών σχετικών ζητημάτων ληπτέων μέτρων κλπ. διά την ειδίκευσιν έπιστημόνων περι τά τουριστικά προβλήματα.
2.
 - α) Η διδασκαλία του Κέντρου Κοινωνικών Σπουδών ήρξατο από 1-2-58 εις τό επί της οδοϋ Άκαδημίας 84 (Γωνία Έμμ. Μπενάκη) Παράρτημα της Άνωτ. Σχολής Βιομηχανικών Σπουδών καθ' έκαστην Δευτέραν, Τρίτην, Πέμπτην και Παρασκευήν και από 17—20.30 ώρας.
 - β) Η διδασκαλία του Κ.Τ.Μ. ήρξατο επίσης από 1-2-58 εις τό κτίριον της Λεωφόρου Άμαλλας 52 καθ' έκαστην Τετάρτην και Σάββατον και από 17—20.30 ώρας.
3. Εις τά ως άνω Κέντρα δύνανται νά έγγραφοϋν και φοιτήσουν Άξιόκοι του Στρατού Ξηράς. Κατόπιν τούτου οί έπιθυμούντες δύνανται ν' αποτανοϋν εις τάς ως άνω αναφερομένης Δ/νσεις προς λήψιν λεπτομερεστέρων πληροφοριών.
4. Αί παραλήπτριαί της παρούσης νά κοινοποιήσωσι την παρούσαν εις τούς παρ' αύταις ύπηρετοϋντας Άξιωματικούς.

*Αρ. Πρωτ. 857

Εν Ἀθήναις τῆ 7 Ἀπριλίου 1957

Π ρ ὶ σ

Τὸν Ἀξιότιμον Ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ

Ε ν τ α ὁ θ α

Κύριε Ὑπουργέ,

Εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐδημοσιεύθη εἰδήσις καθ' ἣν ἡ Ἀμερικανικὴ ἀποστολὴ εὐρίσκεται εἰς συνεννοήσεις μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἱδρυσιν μιᾶς ἀνωτάτης ἐμποροβιομηχανικῆς Σχολῆς πρὸς μόρφωσιν στελεχῶν διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις.

Ὡς τυγχάνει Ὑμῖν γνωστὸν, εἰς τὴν Χώραν μας λειτουργοῦσιν ἤδη ἐκτὸς τῶν Οἰκονομικῶν Τμημάτων τῶν Νομικῶν Σχολῶν τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης δύο εἰδικά ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα, ἦτοι ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ὡς Δημοσία Ὑπηρεσία καὶ ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ὡς κοινωφελῆς Ὄργανισμός.

Περὶ μὲν τῆς πρώτης ἀρμοδίᾳ εἶναι ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας ν' ἀποφανθῆ κατὰ πόσον ἡ ἀναγγελομένη ἐνέργεια εἶναι σκόπιμος, προκειμένου ὁμως περὶ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἱδρυθείσης παρ' ἡμῶν ἐπιτραπήτω νὰ τονώσωμεν τὰ κατωτέρω.

Ἡ Α.Σ.Β.Σ. σκοπὸν ἔχει τὴν μόρφωσιν εἰδικῶν στελεχῶν διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν καὶ δὴ διὰ τὴν βιομηχανίαν καὶ λειτουργεῖ βάσει ἀπολύτως συγχρονισμένου προγράμματος, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ συνυποβαλλομένου Πίνακος Μαθημάτων. Ἡ Σχολὴ κατὰ τὴν ὀργανώσιν καὶ λειτουργίαν τῆς ἔλαβε πάντοτε ὕπ' ὄψιν τῆς τὰ πρότυπα ἐν Ἀμερικῇ καὶ Εὐρώπῃ.

Τὰ νέα μαθήματα τῆς Ὄργανώσεως καὶ Διοικήσεως καὶ Διοικήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων, τῆς Κοστολογήσεως καὶ τῆς Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς, τῆς Ψυχοτεχνικῆς καὶ Φυσιολογίας τῆς Ἐργασίας, τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, τῶν Ἀνθρωπίνων Σχέσεων καὶ τοῦ marketing, τῆς Στατιστικῆς καὶ τῆς Τεχνικῆς τῶν συναλλαγῶν (ἐμπόριον, τράπεζαι, ἀσφάλειαι, μεταφοραὶ), τὰ ἀποτελοῦντα τὴν ἰδιορρυθμίαν τῶν συγχρονισμένων ἱδρυμάτων τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς ἔχουν εἰσαχθῆ καὶ διδάσκονται εἰς τὴν Ἀνωτέραν Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ὡς κύρια καὶ βασικά μαθήματα.

Κατόπιν τούτου ἔχομεν τὴν γνώμην ὅπως πρὸ πάσης ἐνεργείας δυναμένης, λόγω σπουδῆς, ἀντὶ ὠφελείας βλάβην νὰ προξενήσῃ, νὰ ζητηθῆ ἡ γνώμη τῶν δύο τούτων ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων, διότι εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι ἀντὶ νέου σχολείου μᾶλλον ἀπαιτεῖται ἡ ἐνίσχυσις ἢ ὕλική καὶ ἠθικὴ τῶν ὑπαρχόντων Ἰδρυμάτων καὶ ἡ μέριμνα διὰ τὴν ἀρτιωτέραν τῶν ὀργανῶσιν, ἐὰν τυχὸν παρατηροῦνται ἐλλείψεις.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Βιομηχανῶν καὶ ὁ Σύνδεσμος τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ὡς Σωματεῖα Ἰδρυτικὰ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἔχουν τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ εἰσακουσθῶσιν ἐπὶ θέματος κατ' ἐξοχὴν ἐνδιαφέροντος τὸν ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
Ν. ΔΡΙΤΣΑΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΔΙΚΑΙΟΤΑΤΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ

Διά Β. Δ/τος από 22-4-1958 άπενεμήθη ό
Σταυρός τών Ταξιαρχών του Β. Τάγματος του
Φοίνικος είς τόν Καθηγητήν τής Σχολής μας
Κ. Έλευθέριον Ε. Συνοδινόν
Γενικόν Διευθυντήν του Γενικού Χημείου
του Κράτους (Φ.Ε.Κ. 91/1-5-58 τεύχος Γ')

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος κ. J. Herrenshmidt μᾶς γράφει ἀπὸ τὸ Παρίσι:

«Ὁ κ. Kroegel, ὁ ὁποῖος μόλις ἐπέστρεψεν εἰς Παρισίους, μᾶς εἶπε τὰ καλύτερα λόγια διὰ τὸ ἀκροατήριόν του εἰς τὴν Ἄνω-τέραν Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, ὑπῆρξε, μᾶς ἐδήλωσε, ἰδιαιτέρως εὐτυχὴς ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἐξεδήλωσαν οἱ Σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς διὰ τὰ πρακτικὰ ζητήματα τοῦ Marketing κατὰ τὰς σχετικὰς ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐν τῇ Σχολῇ Συζητήσεις».

Π ρ ὄ ς

τὴν Διεύθυνσιν Ἄνωτ. Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Ἀθηνῶν

Ἐ ν τ α ὐ θ α

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ἐπιθυμῶ μὲ λίγα λόγια νὰ ἐκφράσω τὴν χαρὰν μου ὡς καὶ τὴν ἰδιαιτέραν πρὸς ὑμᾶς ὑποχρέωσιν ἣτις ἐγεννήθη ἐκ τοῦ γεγονότος τῆς ἐπιτυχοῦς προαγωγῆς τοῦ ἐν ὑποτροφίᾳ υἱοῦ μου Γρηγορίου εἰς τὸ Β' ἔτος τῶν Πανεπιστημιακῶν τοῦ σπουδῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Washington ἐν Seattle.

Εἰς τοῦτο σᾶς βεβαιῶ ὅτι ἡ Σχολή σας συνετέλεσε κατὰ τὸ μέγιστον μέρος διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως ἐκ μέρους τῆς Πρυτανείας τοῦ Πανεπιστημίου ἐν Ἀμερικῇ, τῆς πρεπούσης ἰσοτιμίας βάσει τοῦ ὑμετέρου ἐνδεικτικοῦ προαγωγῆς καὶ βαθμολογίας τοῦ σπουδαστοῦ σας ἐπὶ ὅλης τῆς διδασκομένης ἐν τῇ Σχολῇ σας ὕλης.

Ἐπωφελοῦμαι καὶ πάλιν τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω ὀλοψύχως διὰ τοὺς κόπους τοὺς καταβληθέντας ὑπὸ τῆς Σχολῆς σας καὶ νὰ σᾶς βεβαιώσω περὶ τῆς ἐξαιρέτου ἐκτιμῆσεώς μου.

Μετὰ πλείστης τιμῆς
Μαίρη Καββαδία

Auburn 25 Ἰανουαρίου 1958

Σεβαστὲ μου Κύριε Διευθυντά,

Ἀπὸ καιρὸ ἤθελα νὰ σᾶς γράψω, ἀλλὰ τὸ ἀνέβαλα γι' ἀργότερα, ὥστε νὰ ἔχω κάτι πιδ συγκεκριμένο ἀπὸ τῆ ζωῆ μου ἐδῶ. Πραγματικὰ εἶμαι ὄχι ἀπλῶς εὐχαριστημένη ἀλλὰ ἐνθουσιασμένη. Ὑστερα ἀπὸ ἓνα θαυμάσιο ταξίδι μὲ περίμενε ἐδῶ μὴ ἐγκάρδια ὑποδοχὴ καὶ ὄλοι ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ προσπαθοῦν νὰ κάνουν τὴν παραμονὴ μου ὅσο τὸ ἔβουατὸν πιδ εὐχάριστη. Σὲ λίγες ἡμέρες ἀρχισαν τὰ μαθήματα· ἐδῶ ἐφαρμόζουν τὸ σύστημα τῶν τριμηنيῶν, κάθε τέλος τριμηνιας ἔχομε τελικὲς ἐξετάσεις. Στὴν πρώτη τριμηνία πῆγα πολὺ καλὰ καὶ ὄλοι εἶναι εὐχαριστημένοι. Ἐχω βέβαια πολλὴ μελέτη ἀλλὰ καὶ τὰ μέσα

παρέχονται άφθονα. Είναι ένα από τὰ παλαιότερα και καλλίτερα σχολεία τών Η.Π και έχει 9000 σπουδαστάς περίπου. Βρίσκεται σε μιὰ μικρή πόλι τής 'Αλαμπάμας και κατέχει μιὰ άπέραντη έκταση όπου εύρίσκονται τὰ κτίρια διδασκαλίας, έργαστήρια, οίκοτροφεία, βιβλιοθήκες, αίθουσες ψυχαγωγίας, στάδιο κλπ., και όλα αυτά μέσα στα δένδρα και στα πάρκα. Τò κλίμα είναι περίπου σαν τής 'Αθήνας. Γενικά δέν δυσκολεύτηκα καθόλου να προσαρμοσθώ και τώρα μου φαίνεται ότι είμαι εδώ πάρα πολύν καιρό. Στην άρχή δυσκολεύτηκα λίγο να συνηθίσω την προφορά τους, δέν τους καταλάβαινα καλά, αλλά τώρα πιά έχω συνηθίσει.

Οί έντυπώσεις μου από τò σχολείο—σύστημα διδασκαλίας, κλπ.—πάρα πολύ καλές. Έχουν τάξεις με λίγους μαθητάς πού 30—40, και έτσι ο καθηγητής γνωρίζει όλους τους μαθητάς ή έχει. Παρουσίες παίρνουν κάθε μέρα και μόνον άρρώστεια ή είδική άδεια δικαιολογεί άπουσία. Επίσης ο καθηγητής ξεετάζει εάν θέλει, δηλαδή μπορεί να πη σε όποιονδήποτε μαθητή να βγη στον πίνακα και να λύση ένα πρόβλημα ή ύποβάλλει διάφορες έρωτήσεις. Γι' αυτό μελετά κανείς κάθε μέρα. Επίσης κάθε 2 εβδομάδες έχομε γραπτά tests σε όλα τὰ μαθήματα και στο τέλος τής τριμηνίας τὰ τελικά tests. Ο μέσος όρος όλων αυτών των tests δίδει τόν τελικό βαθμό σε κάθε μάθημα. Τὰ έργαστήρια είναι διαρκείας 2 ή 3 ώρων (τὰ λοιπά μαθήματα 1 ώρας) και έχουν μόνον 2 tests και τις τελικές ξεετάσεις. Αυτή την τριμηνία παρακολουθώ δύο έργαστήρια: Woodworking shop (Pattern shop) και Machine shop και τὰ βρίσκω πολύ ένδιαφέροντα καθώς και τὰ άλλα μαθήματα.

Συνήθισα και τὰ φαγητά, πού πραγματικά είναι πολύ διαφορετικά από τὰ δικά μας, καθώς επίσης έμαθα να πίνω κόκα-κόλα, παγωμένο τσάι κι' άμερικάνικο καφέ. Μέσα στο πρόγραμμα του σχολείου περιλαμβάνεται και ή ψυχαγωγία και συχνά έχομε διάφορες συναυλίες, διαλέξεις κλπ. Επίσης τò ποδόσφαιρο είναι ένα από τὰ μεγαλύτερα γεγονότα στην Πανεπιστημιακή ζωή, αλλά είναι έντελώς διαφορετικό από τò δικό μας. Ποδόσφαιρο παίζουν μόνον τò φθινόπωρο, κάθε Σάββατο, και ή δική μας ομάδα δέν έχασε κανένα παιχνίδι και ώνομάσθη ή ύπ'άρ. 1 ομάδα τών Η.Π. Καταλαβαίνετε τί σημαίνει αυτό, από έφημερίδες μέχρι τηλεόραση πέρασε και τò καμάρι όλων τών σπουδαστών για τήν ομάδα μας δέν περιγράφεται.

Φαντάζομαι να με συγχωρήσετε πού μ' ένα τόσο μεγάλο γράμμα σπαταλώ τόσο από τόν καιρό σας. Μά δέν ξέρω πώς αρχίζοντας να γράφω δέν κατάλαβα πώς έγραψα τόσα πολλά. Νόμιζα ότι συζητούσα μαζί σας και σας έλεγα τις έντυπώσεις μου.

Τελειώνοντας θέλω να σας εύχαριστήσω θερμά για τὰ περιοδικά πού τακτικά λαβαίνω. Μου φαίνεται ότι μου φέρνουν ένα κομμάτι από τή Σχολή μου, πού τόσο άγάπησα και τόσο πολύ με βοήθησε. Μά ποτέ δέν μπορώ να ξεχάσω επίσης πόσο πολύ σεις προσωπικά με βοηθήσατε και μ' ένθαρρύνατε. Γι' αυτό δέν μπορώ παρά πάντα να σας σκέπτομαι μ' εύγνωμοσύνη και χαίρομαι ιδιαιτέρως πού τò γράμμα μου αυτό μου δίνει μιὰ εύκαιρία να σας έκφράσω χίλια εύχαριστώ.

Σας παρακαλώ διαβιβάζετε τὰ σέβη μου σε όλους τούς Καθηγητάς μου.

Με ιδιαιτέρα έκτίμησι και όλη μου την εύγνωμοσύνη
ΝΙΚΟΛΑ·Ι·Α ΜΗΤΣΙΑΝΗ

Ἡ Κυρία Λουΐζα Πήλια

Παρακαλεῖ νὰ σημειωθῆ ὅτι κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς τὸ Τυπογραφεῖον μας παρέλειψε δύο φράσεις ἀπὸ τὸ ἄρθρον τῆς με θέμα «Τὸ ἱστορικὸν τῆς Ἰδρύσεως τῆς Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Θεσσαλονίκης» καὶ ἐκφράζει τὴν λύπην τῆς.

α) Εἰς τὴν σελ. 21 τοῦ 25ου τεύχους καὶ εἰς τὸν στίχον 8 παρελείφθη «Δέον νὰ σημειωθῆ ἐπίσης ὅτι διὰ τὸ νομοσχέδιον ἠγωνίσθη ἡρωϊκῶς εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν ὁ Βουλευτὴς Κοζάνης κ. Γ. Βαρβούτης».

β) Εἰς τὴν αὐτὴν σελίδα τοῦ ἴδιου τεύχους καὶ εἰς τὸν στίχον 36 παρελείφθη «καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς κ. Κ. Ἀδαμοπούλου, ὡς καὶ τῶν κ. κ. Μ. Δημητρακοπούλου, Προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης καὶ Δ. Χατζοπούλου, τοῦ γηραιοῦ καὶ ἀκούραστου Προέδρου τῶν Βιομηχάνων Θεσσαλονίκης».

Λυπούμεθα διὰ τὰς παραλείψεις αὐτάς, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο κατὰ τὴν ταυτόχρονον ἐξ Ἀθηνῶν ἀπουσίαν τοῦ Διευθυντοῦ μας, λόγῳ τῶν ἑορτῶν τῶν Ἀπόκρεω. Πράγματι, τὰ παραλείφθέντα πρόσωπα συνέβαλον μεγάλως εἰς τὸ νὰ γίνῃ μία ὥραία καὶ γόνιμος πραγματικότης ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Θεσσαλονίκης.

Ὁ κ. Γ. Βασιλειάδης, Δικηγόρος

τ. Διευθυντῆς τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως διαμαρτύρεται εἰς ἔντονον καὶ συγκινητικόν του γράμμα διότι εἰς τὰ ἐγκαίρια τῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης δὲν προσεκλήθησαν καὶ δὲν ἐτιμήθησαν οἱ πρωτεργάται ἐνδὸς Ἰδρύματος, τὸ ὁποῖον προώρισται νὰ κοσμήσῃ τὴν πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης καὶ νὰ ἐξυπηρετήσῃ ὀλόκληρον τὴν Μακεδονικὴν οἰκονομίαν. Δὲν θὰ δημοσιεύσωμεν ὀλόκληρον τὴν ἐπιστολὴν διότι ὁ Διευθυντῆς τῆς Σχολῆς μας θεωρεῖ ὡς ὑψίστην ἰκανοποίησιν ὅτι ἐξετέλεσε τὸ χρέος του πρὸς τὴν Μακεδονίαν, ἀλλ' ἀρκούμεθα εἰς τὰ κάτωθι: «Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐτίμησε τὴν Βιομηχανικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν διὰ τὸ ἔξοχον πνευματικόν της ἔργον. Ὅρθως ἔπραξε. Ἀλλὰ προπαντὸς ἔδει νὰ τιμηθῆ ἡ Σχολὴ Ἀθηνῶν, διότι ἔδωκεν ἐν λαμπρὸν παράδειγμα εἰς τὸν πνευματικὸν καὶ πολιτικὸν μας κόσμον. Ὅτι αὐτὴ ἐζήτησε—καὶ ἠγωνίσθη διὰ νὰ τὸ ἐπιτύχῃ—τὴν Ἰδρυσιν ἐνδὸς ὁμοίου Ἰδρύματος εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Εἰς μίαν ἐποχὴν τόσων πολλῶν μικροτήτων ἡ Σχολὴ Ἀθηνῶν ἔδωκε ἐν παράδειγμα ἄξιον πρὸς μίμησιν».

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ
ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

Ἐξεδόθησαν οἱ Τόμοι Α' — Γ'

σελ. 768 μεγάλου σχήματος

Ἐγγραφήτε συνδρομηταὶ

Εἶναι πολύτιμον ἀπόκτημα διὰ τοὺς σπουδαστὰς
τῶν ἐμπορικῶν ἐπιστημῶν

Ο
Λ Ο Γ Ι Σ Τ Η Σ

Μηνιαία χρησιμωτάτη Λογιστική,

Φορολογική καὶ Οἰκονομική Ἐπιθεώρησις

Ἔτος Ε' — Συνδρομὴ δρχ. 120

Όχι απλώς στόλισμα

Βιβλιοθήκης

αλλά και χρήσιμος

σύμβουλός σας το

ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

του περιοδικού

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Επωφεληθήτε τών προνομιακῶν ὄρων

ἐγγραφῆς εἰς τὴν πρώτην σειρὰν συνδρομητῶν

Τηλεφωνοῦντες εἰς 71.109 — 72.390 — 74.875

ἢ γράφοντες

ὁδὸς Ἑρώδου Ἀττικοῦ 5 Ἀθήνας

ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΕΞΟΡΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Τὸ Κέντρον Ὀργανώσεως καὶ Διοικήσεως

(Business and Public Administration)

ΕΞΕΔΟΘΗ

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

ΚΑΙ

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς

Βιομηχανικῶν Σπουδῶν

Ἀποστέλλεται δωρεὰν εἰς τὸν αἰτοῦντα

ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΕΞΟΡΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Από της απελευθέρωσης και της οριστικής διαμερλώσεως της Σχολής ως ανωτάτου Ιδρύματος οικονομικο-διοικητικής μορφώσεως, κύριος σκοπός αυτής ετάχθη ή δημιουργία διοικητικών στελεχών των διαφόρων οικονομικών μονάδων και του Κράτους, στελεχών έμπνεομένων από τας αρχάς της έπιστημονικής οργανώσεως της εργασίας. Ένεκα τούτου ή Σχολή απέδωκε πρωταρχικήν σημασίαν εις τὰ μαθήματα της Οργανώσεως και Διοικήσεως των Έπιχειρήσεων και των Έργοστασίων, τὰ όποια μετά της Κοινωνικής Πολιτικής και του Έργατικού Δικαιού, της Ψυχοτεχνικής και Φυσιολογίας της Έργασίας ως και της Έπαγγελματικής Υγιεινής περιέλαβεν εις ίδιον κύκλον υπό τον τίτλον «Μαθήματα ανθρώπινου παράγοντος».

Είναι γνωστόν ότι τὰ μαθήματα ταύτα απέτέλεσαν την βασικήν ιδιορρυθμίαν της Σχολής και έν των διακριτικών της γνωρισμάτων από των όμοίων Σχολών της Ανωτάτης Έκπαιδεύσεως. Η προβολή και ή διδασκαλία των θεμάτων τούτων έγέννησε πολλάκις αντιδράσεις ή συνήντησε την έλλειψιν ένδιαφέροντος και κατανοήσεως. Σήμερον πάντες αντίλαμβάνονται ότι διερχόμεθα την εποχήν της οργανώσεως και άλλοίμονον εις τον τόπον μας, εάν μάλιστα πραγματοποιηθή ή εύρωπαϊκή ένότης, εάν δέν κυριαρχηθή ούτος εις πάσαν οικονομικήν και κοινωνικήν του έκδήλωσιν από τὸ πνεύμα οργανώσεως και όρθολογικής διοικήσεως.

Η Σχολή κατανοήσασα από της ίδρύσεώς της την σημασίαν του θέματος διά διαλέξεων έλλήνων και ξένων ειδικών έπιστημόνων, ανακοινώσεων, δημοσίων συζητήσεων, σεμιναρίων και διά σειράς δημοσιευμάτων εΐτε εις τὰ περιοδικά της Σχολής «ΣΠΟΥΔΑΙ» και «ΝΕΑ της Α.Σ.Β.Σ.», εΐτε εις αὐτοτελείς έκδόσεις ένεφάνισε και διέδωσε τας αρχάς και τὰ συνθήματα της έπιστημονικής οργανώσεως της εργασίας. Η Σχολή, πρωτοπόρος εις την αποστολικήν, τῆ αληθεία, προσπάθειάν της, γνωρίζει πόσον επίπονον ύπήρξε τὸ έργον της, τὸ όποιον, επί τέλους, παρά πάντων σήμερον αναγνωρίζεται.

Η Σχολή απέφασισε, μετά μακράν μελέτην, να ολοκληρώση την προσπάθειάν της, ίδρύουσα τὸ «Κέντρον Οργανώσεως και Διοικήσεως» κατά τὸ πρότυπον των έν Εύρώπῃ και Αμερικῇ συσταθέντων παρομοίων Κέντρων και Ίνστιτούτων διά την διάδοσιν εις εύρυτέρους κύκλους και ίδια εις τὰ ύπάρχοντα στελέχη της Βιομηχανίας και της έν γένει έθνικής και δημοσίας Οικονομίας, ως και εις όσους φιλοδοξούν να καταστούν ήγετικά στοιχεία της οικονομικής μας ζωής, των αρχών και των μεθόδων της έπιστημονικής οργανώσεως και διοικήσεως.

Πιστεύει ότι εις τον τόπον μας, όπου πρό παντός μειοεκτεΐ ή και παντελώς έλλείπει τὸ οργανωτικόν στοιχείον και τὸ σύνθημα της παραγωγικότητος της εργασίας αποτελεί ζωτικήν ανάγκην, πρέπει να καταπορισθοῦν όσον τὸ δυνατόν περισσότεροι εις τὰ νέα οργανωτικά και διοικητικά προβλήματα και να ενημερωθοῦν εις τας προτεινομένας λύσεις. Οί καιροί διά την οικονομικήν και κρατικήν μας ζωήν δέν είναι «μενετοί». Εΐμεθα καθυστερημένοι όχι μόνον από άπόψεως έγκαταστάσεων και ύλικών κεφαλαίων, αλλά και πρό παντός από άπόψεως συγχρονισμένων μεθόδων διοικήσεως και οργανώσεως.

Τούτο αποτελεί την φιλοδοξίαν του νεοουστάτου Κέντρου, φιλοδοξίαν να δημιουργήση ήγετικά στελέχη πλήρως κατρητισμένα εις τας συγχρόνους αρχάς και μεθόδους, Ικανά ν' αντιμετώπισουν με εύρείας αντίληψεις και με την πρέπουσαν γνώσιν, χωρίς μονομέρειαν και με

τούς «φαρισαίους» και αι απόψεις μας έχαρακτηρίσθησαν ως «άντια-καθημαϊκαί» (!), ενώ τὸ σύστημα τῶν πολλαπλῶν μεθόδων ἦτο ἡδη ἐν ἐφαρμογῇ εἰς τὰ προοδευτικὰ μεγάλα Πανεπιστήμια και τῆς Ἀμερικῆς-άνώτατα ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα τῆς Εὐρώπης.

δ) Ἡ διδασκαλία, λέγει τὸ Κ.Δ.Ε. τῶν Παρισίων, πρέπει νὰ γίνεται πλέον ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς Καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου και τῶν ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν, ἀλλ' ἐπίσης ἀπὸ προσωπικότητας τῆς Διοικήσεως και τῆς Οἰκονομικῆς ζωῆς. Οὕτω ἐπὶ 12 τακτικῶν Καθηδουρικῆς και τῆς Οἰκονομικῆς πράξεως και παραλλήλως γητῶν οἱ 6 προέρχονται ἐκ τῆς οἰκονομικῆς πράξεως και παραλλήλως ὑπάρχουν 27 chargés de travaux ἅπαντες ἐκ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. εἶναι φυσικόν, τώρα, νὰ ἀναλογιζώμεθα πόσον κατεκρίθη ἡ Σχολή μας, διότι διὰ τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ 1948 περιέλαβε μεταξὺ τοῦ διδάσκοντος Προσωπικοῦ τῆς ὡς Ἐντεταλμένου Καθηγητῆς διαπρεπῆς οἰκονομικοὺς παράγοντας και πόσον ἐσχολιάσθη, διότι ἐπέζητησε τὴν συνδρομὴν ἀνθρώπων τῆς οἰκονομικῆς πράξεως. Ἡ Οἰκονομική δὲν εἶναι μόνον θεωρία ἀλλὰ και πράξις. Ἡ μὲν συμπληρώνει τὴν δέ. Ἡ μὲν θεωρία ἀνευ τῆς ζωῆς εἶναι κενολόγος, ὅπως και ἡ πράξις ἀνευ θεωρίας εἶναι ἐμπειρία μὴ δυναμένη νὰ σχηματίσῃ ὀλοκληρωμένην ἐννοιαν τῆς ζωῆς και ἰδίᾳ τῶν οἰκονομικῶν τῆς προβλημάτων, μὴ αἰρομένη εἰς γενικοὺς σκοποὺς και ἐπιδιώξεις.

Ἡ Σχολή, ἰδρύουσα τὸ Κέντρον Ὁργανώσεως και Διοικήσεως, πιστεύει ὅτι ἐκπληροῖ βασικὸν ἐκπαιδευτικὸν καθήκον και προσφέρει μίαν ἔτι ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ἐν γένει παραγωγὴν και τὸν κρατικὸν μηχανισμόν τῆς Χώρας. εἶναι, πράγματι, ὑπερήφανος διὰ τὸ ἔργον τῆς.

Ἐλπίζει νὰ ἔχη τὴν ἠθικὴν συμπαράστασιν τοῦ Κράτους και τῶν πνευματικῶν και οἰκονομικῶν παραγόντων, οἱ ὁποῖοι ἐλπίζομεν ὅτι εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθῶν τὰς προσπάθειάς τῆς. Ἐλπίζει, ἀλλὰ και γνωρίζει ὅτι πᾶσα πρωτοπορικὴ ἐνέργεια ἔχει μεγαλυτέρας ἀντιδράσεις ἀπὸ ὑποστηρίξεις. Ἐλπίζει και ὑπόσχεται ὅτι μὲ τὴν πείραν τῆς, και ἰδίᾳ μὲ τὰ μοναδικὰ εἰς τὸν τόπον μας εἰδικευμένα στελέχη τῆς, νὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἶναι εἰς θέσιν νὰ δικαιώσῃ τὰς ἐλπίδας τῶν φίλων τῆς και νὰ καταδείξῃ πόσον ἄγονοι και στείροι εἶναι αἱ ἀντιρρήσεις και αἱ τυχόν ὑπάρχουσαι ἀμφιβολαί ...

ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΠΡΟ 11 ΕΤΩΝ

«Ὅταν ἀνεγράψαμεν εἰς τὸ Πρόγραμμά μας ὡς βασικὸν μᾶθημα τὴν Ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐργασίας, ἀπὸ τοὺς μὲν κατεκρίθημεν ὅτι εἰς τὴν Σχολὴν διδάσκονται οἱ καλύτεροι τρόποι ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐργατῶν (!) και ἀπὸ τοὺς δὲ ἐσχολιάσθημεν ὅτι «μὲ τὴν ὀργάνωσιν θὰ πάρουν τὰ μυαλὰ τῶν ἐργατῶν ἀέρα» (!) Ἐναντίον αὐτῆς τῆς πρωτοφανοῦς πνευματικῆς ἀναπηρίας εἶχε ν' ἀντιπαλαίωσῃ ἡ Σχολή κατὰ τὰ πρῶτα τῆς βήματα και δυσισχυῶς ἔχει ἀκόμη ἐπὶ πολὺ ν' ἀντιμετωπίσῃ.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ

(εἰς Προγραμματικὸν τοῦ λόγον τῷ 1947)

ΓΕΝΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

I. Διοικήσεις. Τὸ Κέντρον Διοικήσεως καὶ Ὁργανώσεως ἀποτελεῖ αὐτοδραστηριὸν ἐπισκοπικὸν Ἰδρυμα τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Α.Σ.Β.Σ. καὶ λειτουργεῖ βάσει Κανονισμοῦ ἐγκρινομένου ὑπ' αὐτοῦ, κατόπιν γνώμης τῆς κάτωθι Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κέντρου.

Τὸ Κέντρον διοικεῖται παρὰ Διοικητικῆς Ἐφορείας ἐκλεγομένης ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς, ἐξ ἐκπροσώπων τοῦ οικονομικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ κόσμου, εἰς ἣν μετέχουν ὑποχρεωτικῶς ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ἐκτελῶν χρεῖα Ἀντιπροέδρου, ὁ Καθηγητὴς τῆς Ὁργανώσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων ἐκτελῶν χρεῖα γενικοῦ Εἰσηγητοῦ, ὁ Καθηγητὴς τῆς Ὁργανώσεως τῶν ἔργαστασίων καὶ ὁ Καθηγητὴς τῆς Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς.

Διὰ τὴν συστηματικὴν παρακολούθησιν τῶν μαθημάτων τοῦ Κέντρου ὀρίζεται Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, τοῦ Διευθυντοῦ Σπουδῶν τοῦ Κέντρου καὶ ἑνὸς Καθηγητοῦ τοῦ Κέντρου ὀριζομένου ὡς ἀναπληρωτοῦ του.

Ἐπὶ τῶν ἐν γένει ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων ἀρμόδιος εἶναι ὁ Σύλλογος τῶν Διδασκόντων εἰς τὸ Κέντρον.

Ἡ διαχείρισις ἀνήκει ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Σχολῆς, μετὰ γνώμην τῆς Ἐφορείας τοῦ Κέντρου.

Ἡ Διεύθυνσις Σπουδῶν τοῦ Κέντρου ἀνετίθη ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς εἰς τὸν τακτικὸν καθηγητὴν τῆς Ἐπιστημονικῆς Ὁργανώσεως τῆς Ἐργασίας κ. Ἰω. Α. Χρυσοχοῦ, με ἀναπληρωτὴν του τὸν Μηχανολόγον κ. Γ. Ἀνδρεᾶκον.

II. Μαθήματα. Ταῦτα διαιροῦνται εἰς δύο κύκλους.

Ὁ πρῶτος σκοπὸν ἔχει τὴν εἰσαγωγὴν καὶ μύησιν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς Ἐπιστημονικῆς Ὁργανώσεως με σύγχρονον ὑπόμνησιν τῶν βασικῶν οικονομικῶν ἀρχῶν καὶ μεθόδων καὶ ἐνημέρωσιν εἰς τὰ ζέοντα προβλήματα τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας. Ὁ κύκλος οὗτος διαρκεῖ ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 30ης Νοεμβρίου.

Ὁ δεῦτερος κύκλος σκοπὸν ἔχει τὴν προβολὴν καὶ διδασχὴν ὄλων τῶν κυριωτέρων συγχρόνων θεμάτων τῆς Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν Δημοσίων Ὁργανισμῶν καὶ Ὑπηρεσιῶν.

Τὰ μαθήματα ταῦτα ἀναλυτικώτερον εἶναι τὰ κάτωθι σχετικὰ :

1. Μετὸν Ἀνθρώπινον παράγοντα

Ἀνθρώπινοι σχέσεις (Human relations)

Σχέσεις μετὰ τὸ κοινόν (Public relations)

Διοικήσεις Προσωπικοῦ

Γενικὴ Κοινωνιολογία

Βιομηχανικὴ Κοινωνιολογία

Φυσιολογία καὶ Ὑγιεινὴ τῆς Ἐργασίας

Κίνητρα ἀποδόσεως (Incentives)

Ψυχοτεχνική.

2. Μὲ τὴν *Τεχνικὴν Ὁργάνωσιν*

Ἐγκατάστασις καὶ ὁργάνωσις βιομηχανιῶν
 Ὁργάνωσις τῆς παραγωγῆς
 Προτυποποιήσις (Standardisation)
 Τεχνικὴ μελέτης χρόνου καὶ κινήσεων (Time and motion study)
 Ἐνδοεργοστασιακαὶ μεταφοραὶ
 Πρόληψις ἀτυχημάτων
 Ποιοτικὸς ἔλεγχος.

3. Μὲ τὴν *Λογιστικὴν καὶ Οἰκονομικὴν Ὁργάνωσιν*

Λογιστικὰ σχέδια
 Κόστος—Κοστολόγησις
 Προγραμματισμὸς τῆς παραγωγῆς — Πρότυπον κόστος (Standard cost)
 Προϋπολογιστικὸς ἔλεγχος (Budgetary control)
 Συντονισμὸς Λογιστικῆς, Στατιστικῆς καὶ Κοστολογήσεως
 Ἀνάλυσις καὶ Διερμηνεύσις Οἰκονομικῶν Καταστάσεων
 Ἀνάλυσις τῆς Ἐκμεταλλεύσεως.
 Λογιστικὴ Φορολογικὴ Νομοθεσία.

4. Μὲ τὴν *Ἐμπορικὴν Ὁργάνωσιν*

Marketing
 Ἐρευνα τῶν συνθηκῶν τῆς ἀγορᾶς (Marketing research)
 Διαφήμισις
 Πολιτικὴ πωλήσεων (Marketing policies).

5. Μὲ τὴν *Δημοσίαν Διοίκησιν*

Ἀνάλυσις τῶν Δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἀπὸ ἀπόψεως προσωπικοῦ, ἐσωτερικῆς ὁργανώσεως καὶ σχέσεων μετὰ τῶν πολιτῶν
 Κρατικὸς προγραμματισμὸς
 Οἰκονομικὸν Δίκαιον.

6. Μὲ τὰ *Εἰδικὰ Θέματα*

Ἐπιστημονικὴ προπαρασκευὴ τῶν ἀποφάσεων (Operational research)
 Πολιτικὴ τῶν ἐπιχειρήσεων (Business policies)
 Προβλήματα Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας
 Οἰκονομικὴ πρόγνωσις
 Φιλοσοφία τῆς ὁργανώσεως
 Ὁργάνωσις γραφείων καὶ μηχανογραφία.

Διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας μείζονα διερεῦνῆσιν θεματὸς τινος κατὰ βάθος καὶ πλάτος δύνανται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐφορείας νὰ ὁργανωθοῦν εἰδικὰ Σεμινάρια ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ εἰδικοῦ Καθηγητοῦ.

III. Μέθοδοι διδασκαλίας. Ἀπὸ ἔδρας διδασκαλία - συζήτησις (lecture - discussion), περιπτώσιακὴ μέθοδος (case method, ἔρευνα συγκεκριμένων περιπτώσεων), σεμινάρια, φροντιστήρια, ἀκουστικά - ὀπτικά μέσα, ἐπισκέψεις ἐπιχειρήσεων, συζήτησις καὶ κριτικὴ περιπτώσεων.

Τὸ Κ.Ο.Δ. θὰ ὀργανώσῃ σειρὰν διαλέξεων ἐπὶ εἰδικῶν θεμάτων σχετικῶν μὲ τὸν Αὐτοματισμὸν (Automation), τὴν Κυβερνητικὴν (Cybernetics), τὰς Διεθνεῖς σχέσεις ἐπὶ Ὀργανωτικοῦ ἐπιπέδου (International management), τοὺς τρόπους ὀργανώσεως τῶν δημοσίων συζητήσεων καὶ τῆς διευθύνσεως τῶν συσκέψεων (Public speaking and conducting conferences) κλπ.

IV. Οἱ σπουδασταί. Τακτικοὶ σπουδασταὶ εἰς τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν ἐγγράφονται οἱ τελειόφοιτοι καὶ πτυχιούχοι Σχολῶν τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως καὶ οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον Σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ τριετὴ τουλάχιστον εὐδόκιμον ὕπηρεσίαν.

Πρὸς ἐγγραφήν ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολὴ τῶν αὐτῶν δικαιολογητικῶν, ὡς καὶ διὰ τὰ λοιπὰ Κέντρα Ἐκπαιδεύσεως τῆς Σχολῆς, ἢτοι πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς εἰς Δῆμον ἢ Κοινότητα, δελτίον ὑγιεινῆς καταστάσεως τοῦ ἱατροῦ τῆς Σχολῆς, τίτλος σπουδῶν, ἀπάντησις εἰς εἰδικὸν ἐρωτηματολόγιον.

Οἱ σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσι κατὰ τὸ ἔτος 1958 1959 Δρχ. 1500, ἦτοι :

α) ἄμα τῇ ἐγγραφῇ

- Δρχ. 200 δι' ἐγγραφήν
- 300 δι' ἐντύπα τῆς Σχολῆς
- 200 διὰ Α' δόσιν διδάκτρων.

β) μέχρι καὶ τῆς 28ης Φεβρουαρίου

- Δρχ. 400 διὰ Β' δόσιν διδάκτρων

γ) μέχρι καὶ τῆς 31ης Μαρτίου

- Δρχ. 400 διὰ Γ' δόσιν διδάκτρων.

Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ τῶν οικονομικῶν ὑποχρεώσεων συνεπάγεται αὐξησὶν αὐτῶν κατὰ 10 % δι' ἕκαστον παρερχόμενον μῆνα, οὐδεμιᾶς δικαιολογίας διὰ τὴν καθυστέρησιν λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν.

Οἱ σπουδασταὶ τελειόφοιτοι καὶ πτυχιούχοι τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως καταβολῆς τῆς ἀξίας τῶν ἐντύπων, τῆς ἱατρικῆς ἐξετάσεως καὶ τῆς γ' δόσεως τῶν διδάκτρων.

Οἱ σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τακτικὴν φοίτησιν καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν παρακολούθησιν τῶν φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων καὶ τῶν εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας γινομένων μαθημάτων.

Οἱ σπουδασταὶ δικαιοῦνται ἄνευ ἐτέρας τῶν ἐπιβαρύνσεως νὰ παραλουθῶσιν ὡς ἀκροαταὶ τὰ μαθήματα, τὰς φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις, τὰ ἐπιτόπια μαθήματα, τὰς ἐκδρομὰς καὶ τοὺς ἐκπαιδευτικούς περιπάτους τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, ὡς καὶ τὰ ὑπ' αὐτῆς ὀργανωμένα μαθήματα καὶ ἀσκήσεις τῆς Γαλλικῆς, Ἀγγλικῆς, Γερμανικῆς καὶ Ἰταλικῆς γλώσσης.

Υ. Αί εξετάσεις. Αί εξετάσεις διενεργούνται εις δύο περιόδους, ήτοι κατά Ιούνιον και Σεπτέμβριον. Δύναται να μετάσχη των εξετάσεων ό σπουδαστής ό όποιος παρηκολούθησε τουλάχιστον τό ήμισυ των μαθημάτων και έξώφλησε τάς πρός τό ΚΟΔ οικονομικάς του υποχρεώσεις. Εις περίπτωσιν άποτυχίας εις δύο τό πολύ μαθήματα ό σπουδαστής δύναται να επανεξετασθή εις αυτά κατά τό β' δεκαήμερον του Ιανουαρίου και εις περίπτωσιν νέας άποτυχίας, έστω και εις έν μόνον μάθημα, υποχρεούται να επαναλάβη τά μαθήματα του αυτού έτους.

Μετά έπιτυχή εξέτασιν ό σπουδαστής δικαιούται να λάβη «Πιστοποιητικόν παρακολούθησεως Μαθημάτων». Οί τελειόφοιτοι ή πτυχιούχοι Σχολής Άνωτάτης Έκπαιδευσεως δύναται να τύχωσι «Διπλώματος», υπό τόν όρον συντάξεως, μελέτης έγκρινομένης υπό του οικείου Καθηγητού εκ της έν τω Κέντρω διδασκομένης ύλης.

Τά εξέταστρα διά τό εκπαιδευτικόν έτος 1958 - 59 όρίζονται εις δρχ. 20 δι' έκαστον εξέταστην και εις δρχ. 200 διά την υποβαλλομένην μελέτην. Τά τέλη του μέν «Πιστοποιητικού» όρίζονται εις δρχ. 100, του δέ «Διπλώματος» εις δρχ. 200.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Υπό την διεύθυνσιν του ειδικού Συμβούλου Όργανώσεως κ. Βασ. Κασρύδη τό Κέντρον θα όργανώση ειδικόν «Σεμινάριον Λογιστικής Όργανώσεως», διά τούς τελειοφοίτους και πτυχιούχους της Σχολής κατ' έπιλογήν του Γ.Β. και Ε.Ε. πρός μελέτην και άσκησιν επί θεμάτων λογιστικής όργανώσεως των έπιχειρήσεων.

Τάς εργασίας του Σεμιναρίου Λογιστικής Όργανώσεως δύναται να παρακολουθήσουν και άλλοι, κατόπιν έγκρισεως του Διευθυντού Σπουδών.

Παραλλήλως τό «Σεμινάριον Λογιστικής Όργανώσεως» θα όργανώση κατά τό 1958 - 59 σειράν λογιστικών διαλέξεων με θέματα :

• Η Ιστορία και ή Λογιστική— Η εξέλιξις της Λογιστικής— Η Λογιστική και τό Δίκαιον— Η Λογιστική και αί Οικονομικά Έπιστήμαι— Λογιστική και Στατιστική— Λογιστική και Φορολογία— Λογιστική και κόστος παραγωγής— Λογιστική και κόστος διαθέσεως— Λογιστική και οικονομικός προγραμματισμός— Λογιστική και όργάνωσις— Λογιστική και πρότυπον κόστος— Λογιστικά πλάνα και όρολογία— Δημοσία και Ιδιωτική Λογιστική— Λογιστική και Γεωργία— Λογιστική και Οικιακή Οικονομία— Η κοινωνική άποστολή του Λογιστιού— Λογιστική και Μηχανογραφία— Λογιστικοί Έλεγχοι— Λογιστική και πιστοδότησις.

Αί διαλέξεις θα είναι δημόσιαι και θα όργανωθούν έν συνεργασία με τούς Συλλόγους των Πτυχιούχων της Α.Σ.Ο. & Ε.Ε. και της Α.Σ.Β.Σ., την Π.Ε.Λ.Ε., τά Έπαγγελματικά Λογιστικά Σωματεία και τά Οικονομικο-Λογιστικά περιοδικά της Χώρας.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ

«Αἱ νέαι τεχνικαὶ μέθοδοι τῆς μεγάλης παραγωγῆς καὶ ἡ διαμόρφωσις τοῦ θεσμοῦ τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν καὶ τῶν παντὸς εἶδους μεγάλων οἰκονομικῶν συνασπισμῶν, ὡς καὶ ἡ ἐπέμβασις τοῦ Κράτους εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν, μετέβαλον βασικῶς τὰς συνθήκας τῆς διοικήσεως, διευθύνσεως, ὀργανώσεως, ἐλέγχου, ἐποπτείας καὶ καθοδηγήσεως τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων. Ὁ ρόλος τῶν κεφαλαιούχων ὁσημέραι μειώνεται διὰ τὴν αὐξηθῆν ἀντιστοίχως ὁ ρόλος καὶ ἡ σημασία τῶν διοικητικῶν στελεχῶν, τῶν ὁποίων ἡ εἰδικὴ μόρφωσις πρέπει νὰ εἶναι ἐκτεταμένη διότι οἱ ποικίλοι συνδυασμοὶ κατὰ τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν διάθεσιν τοῦ προϊόντος ἀπαιτοῦν γνώσεις ἀνταποκρινομένας πρὸς τὸ πολὺπλευρον τοῦ ἐξοπλισμοῦ ἑνὸς οἰκονομικοῦ ὀργανισμοῦ.

Ὅτι τὸ λειτούργημα τοῦ διοικητικοῦ στελέχους καθίσταται ὁσημέραι πλέον σύνθετον, πλέον διακεκριμένον καὶ πλέον εἰδικευμένον καὶ συνεπῶς πλέον ἀπαραίτητον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι διεθνές, ἐξ οὗ νέων τύπων καὶ κατευθύνσεων Ἐπαγγελματικαὶ Σχολαὶ συνεχῶς δημιουργοῦνται, ἡ δὲ εἰδίκευσις τῆς ἐργασίας, πού εἶναι χαρακτηριστικὸν φαινόμενον τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, συντελεῖ εἰς τὴν ἴδρυνσιν ἀφαντάστου ποικιλίας τύπων Σχολῶν καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐκπαιδευτικῆς ἱεραρχίας καὶ ἀπὸ ἀόψεως περιοχομένου ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἀόψεως μεθόδων.

Μὴ λησμονῶμεν ἐπίσης ὅτι τοῦτο εἶναι παγκόσμιος διαπίστωσις, ἰσχύουσα τόσον εἰς τὴν καπιταλιστικὴν Ἀμερικὴν, ὅσον καὶ εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ρωσίαν καὶ εἰς τὰς Δημοκρατικὰς χώρας τῆς Εὐρώπης, ἡ δυσανάλογος αὐξήσις τῆς γραφειοκρατίας ἐν σχέσει πρὸς τοὺς λοιποὺς ἐργαζομένους εἰς τὰς Βιομηχανικὰς Ἐπιχειρήσεις, γραφειοκρατία ἡ ὁποία τείνει νὰ καταστῆ καὶ αὕτη μία νέα κοινωνικὴ τάξις, ἐπηρεάζουσα τὴν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ζωὴν».

ΚΕΝΤΡΟΝ
Ν Α Υ Τ Ι Λ Ι Α Κ Ω Ν
Σ Π Ο Υ Δ Ω Ν

Θά λειτουργήσῃ ἐν Πειραιεῖ ὡς αὐτοδιοίκητον
ἔσωσχολικὸν Ἰδρυμα τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς
Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

Ἄρτια ὀργανωτικῆ, οἰκονομικῆ καὶ νομικῆ
κατάρτισις διοικητικῶν καὶ διαχειριστικῶν
στελεχῶν διὰ τὴν Ἐμπορικὴν μας Ναυτιλίαν.

Διευθυντῆς Σπουδῶν :
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

«Δὲν ἀρκεῖ τὰ πλοῖα μας νὰ φέρουν ὑπερηφά-
τως τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν· προπαντὸς πρέπει
τὰ ἐφοπλιστικὰ γραφεῖα, τὰ ναυτικὰ πρακτο-
ρεῖα καὶ τὰ πλοῖα νὰ ἔχουν ὑπαλλήλους
Ἕλληνας καὶ πλήρωμα ἑλληνικόν».

Σ Π Ο Υ Δ Α Ι

Μηνιαῖον ἐπιστημονικὸν ὄργανον
τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν

Τόμος Η'

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1957/8

Ἐτησίᾳ συνδρομὴ δρχ. 150

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Μηνιαῖον ὄργανον διαφωτίσεως καὶ πληροφοριῶν
τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν

τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν

Τόμος Α'

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1957/8

Ἐτησίᾳ συνδρομὴ δρχ. 100

ΝΕΑ *της* ΑΣΒΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ Σ' ΤΕΥΧΟΥΣ - Ε' ΤΟΜΟΥ

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας : Λόγοι τῶν κ. κ. Στ.
Κωστοπούλου, Νικ. Μάρτη καὶ Στρ. Κ. Παπαιωάννου - Τί γρά-
φουν καὶ τί λέγουν οἱ ἄλλοι - Ἡ ἀφίξις τῶν Καθηγητῶν κ. κ.
Α. Βαβελὰ καὶ G. Morello - Ἡ Τεγέα ἀπὸ τουριστικῆς ἀπόψεως
(Μελέτη τοῦ πτυχιούχου κ. Κ. Μπότη)

ΤΕΥΧΟΣ **28** ΕΤΟΣ Ε'

Ἀναμφισβητήσιμὸν ἔτος, 1957-1958

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1957 - 1958
ΕΤΟΣ Ε' Τιμή Δρχ. 1 — ΤΕΥΧΟΣ 28

«Τὸ προσεχές ὑπ' ἀριθμὸν 29 τεύχος τοῦ περιοδικοῦ μας
θὰ περιέχῃ τὸν Διοικητικὸν καὶ Διαχειριστικὸν Ἀπολογισμὸν
τῆς Σχολῆς καὶ τῶν Κέντρων Ἐκπαιδεύσεως

Τὸ παρὸν τεύχος ἐκδίδεται
ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν, ἐποπτείαν καὶ εὐθύνην
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

Ἐπιμέλεια :

ΛΟΥΙΖΑΣ ΠΗΛΙΑ

Γραφεῖα :

Παράρτημα τῆς Α.Σ.Β.Σ. — Ὁδὸς Ἀκαδημίας 84, Τηλ. 34.166

Τυπογραφεῖον :

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Π. ΣΕΡΜΠΙΝΗ

ὁδὸς Κωλέττη 31 — Τηλ. 615.501

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἔτος Ε' 1957/8

Δραχμὴ 1

Τεύχος 28

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΤΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΜΑΣ

Τὴν θὴν Ἰουνίου ὁ Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας κ. Ν. Μάρτης ἐπεσκέψθη τὴν Σχολὴν μας, κατόπιν παρακλήσεως τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς, ἣ ὁποία τὸν συνεχάρη διὰ τὴν τόσον διαίαν ἀνάδειξιν του εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ ἔχοντος τὴν φροντίδα τῆς ἀσκήσεως τῆς βιομηχανικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους. Τὸν κ. Ὑπουργὸν συνοδεύοντες ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Μ. Σπετσέρη ὑπεδέχθησαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου κ. Στ. Κωσιόπουλος, τὰ περισσότερα μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου, ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου καὶ ὅλοι οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ οἱ εὐρισκόμενοι εἰς τὰς Ἀθήνας σπουδασταὶ καὶ πολλοὶ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς.

Τὸν κ. Ὑπουργὸν προσεφώνησεν ὁ Πρόεδρος κ. Στ. Κωσιόπουλος καὶ μετὰ ταῦτα ὠμίλησεν ὁ Ὑπουργὸς κ. Ν. Μάρτης, ἐπηκολούθησε δὲ ὁμιλία τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Παπαϊωάννου. Τοὺς ἐκφωνηθέντας λόγους δημοσιεύομεν κατωτέρω. Μεθ' ὃ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Σχολῆς ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀντήλλαξε σκέψεις μετὰ τῶν Διοικούντων τὴν Σχολὴν καὶ τῶν Καθηγητῶν καὶ κατετοπίσθη ἐπὶ τῶν θεμάτων τῶν ἀφορῶντων τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῆς, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Σχολῆς. Ὁ κ. Ὑπουργὸς διεβεβαίωσεν καὶ αὐθις ὅτι περιβάλλει τὴν Σχολὴν μὲ ἰδιαίτερον ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην, θὰ τὴν θεωρήσῃ δὲ πολύτιμον συνεργάτην του.

Κατὰ τὴν ἔλυσιν καὶ ἀναχώρησιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ οἱ σπουδασταὶ καὶ πτυχιούχοι ἐχειροκρότησαν ἐνθουσιωδῶς τὸν κ. Μάρτην.

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἔσο μορφωμένος καὶ ἰκανὸς ἐπαγγελματίας, ὑπερήφανος
διότι συμμετέχει εἰς τὴν παραγωγὴν, καλὸς καὶ ἄξιος
Ἕλλην μὲ πλήρη συνείδησιν τῶν ὑποχρεώσεών σου πρὸς
τὸ Ἔθνος, φωτισμένος ὁδηγὸς καὶ πιστὸς ὑπηρέτης τοῦ
λαοῦ, χρήσιμος καὶ ἀξιοπρεπὴς ἄνθρωπος, φίλος τῆς
Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἔμπλεως Ἀνθρωπιστικῶν
Ἰδανικῶν.

Ζητεῖ ἡ Σχολὴ νὰ καταστήσῃ τοὺς σπουδαστὰς τῆς δη-
μιουργικᾶ στελέχη, μὲ ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν ἀποστολήν
των καὶ μὲ φιλοδοξίας, μὲ πνευματικὰς ἀνησυχίας, μὲ
ἀληθῆ ἀνάτασιν ψυχῆς καὶ ὄχι εὐτελεῖς καὶ ἀναξιοπρεπεῖς
θειθήρας.

Τὸ ἐπάγγελμα ποὺ θέλω νὰ μάθω εἰς τοὺς μαθητὰς μου,
ἔλεγεν ὁ J. J. ROUSSEAU, εἶναι ἡ ζωὴ. Σωστά, ἀλλὰ
ζωή, προσθέτει ἡ Σχολή, ποὺ πρέπει νὰ ἔχη ὡς σκοπὸν
νὰ ἀνυψῶνῃ τὸ ἄτομον μέσα εἰς ἓν εὐήμεροῦν σύνολον.

Ὁ Ὑπουργὸς Βιομηχανίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΡΤΗΣ

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΚΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Λογίζομαι πολύ εύτυχής διότι Σας υποδέχομαι σήμερα, Κύριε Υπουργέ, εις τὸν λιτὸν αὐτὸν χώρον, εις τὸν ὁποῖον ὁμως συντελεῖται μία πρωτοποριακὴ καὶ υποδειγματικὴ συγχρόνως μορφωτικὴ ἐργασία ὑπὲρ τῶν νέων, διὰ τοὺς ὁποῖους φιλοδοξοῦμεν νὰ καταστοῦν μίαν ἡμέραν ἀντάξιοι τοῦ συνθήματος τὸ ὁποῖον ἔχομεν ἀναρτήσῃ εις τὴν αἴθουσαν αὐτὴν : νὰ γίνουν, πράγματι, ὡραία δείγματα ἀνθρώπων καὶ Ἑλλήνων. Λογίζομαι εὐτυχής υποδεχόμενος ἀγαπητὸν Συνάδελφον ἐν τῇ Βουλῇ, διὰ τὸν ὁποῖον τρέφω ἰδιαιτέραν ἀγάπην καὶ μεγάλην ἐκτίμησιν, τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν πρὸς τὸν νέον πολιτικὸν ἄνδρα ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν θέλησιν καὶ τὴν ἱκανότητα νὰ διαθέσῃ τὰς δυνάμεις τοῦ ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ τόπου.

Ἡ Σχολὴ ἔχει ὀλιγοχρόνιον ἱστορίαν. Ὑπάρχει κατ' οὐσίαν μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ἀλλ' ἡ ἱστορία τῆς εἶναι πλήρης δραστηριότητος, πλήρης πρωτοβουλιῶν, πλήρης ἐντόνου μορφωτικῆς προσπάθειας. Προέκυψεν ἐκ τῶν κάτω, ὡς αἶτημα τοῦ ἐμποροβιομηχανικοῦ κόσμου, ὅπως ἄλλως τε ἐκ τῶν κάτω ἀπὸ τὰς Συντεχνίας τοῦ Μεσαίωνος ἐδημιουργήθησαν τὰ πλεῖστα Πανεπιστήμια τῆς Εὐρώπης. Τοῦτο ἐθεωρήθη μειονέκτημα. Δι' ἡμᾶς, ὁμως, εἶναι πραγματικὴ ὑπερηφάνεια. Ἐχομεν τὴν ὑπερηφάνειαν τοῦ αὐτοδημιουργήτου ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος παρὰ τὰς δυσκολίας, παρὰ τὰς ἀντιδράσεις, ἐφθασεν εἰς ἓν σημεῖον ἐπιτυχίας, τὴν ὁποῖαν οὐδεὶς πλέον ἀρνεῖται. Ἡ Σχολὴ ἰδρύθη ἀπὸ τὰς δύο κατ' ἐξοχὴν ἀρμοδίας Ὄργανώσεις — τὸν Σύνδεσμον τῶν Βιομηχάνων καὶ τὴν Ἐνωσιν τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων υἰοθετήθη καὶ ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ Κράτους δυνάμει ἐιδικοῦ Νόμου, ὑπ' ἀριθ. 800, τοῦ 1948. Εἶναι καὶ αὐτὸ μία ἐπὶ πλέον ἀπόδειξις τῶν ὀρθῶν πρακτικῶν σκοπῶν τοὺς ὁποῖους ἐπιδιώκει ἡ Σχολὴ, τοὺς ὁποῖους βεβαίως θεμελιώνει ἀσφαλῶς ἐπὶ τῆς ἐπιστημονικῆς θεωρίας. Ἡ θεμελίωσις, ἐπαναλαμβανόμενα, εἶναι ἐπιστημονικὴ, ἢ κατεύθυνσις εἶναι ἐπαγγελματικὴ καὶ εἰς τὴν Σχολὴν τοῦτο ἔχει ἐπιτευχθῆ κατὰ τρόπον ἀρμονικόν.

Ο Πρόεδρος της Σχολής κ. Στ. Κωστόπουλος ομιλών

Ἡ Σχολή εἶναι νέα καὶ δι' αὐτὸ ἔχει αὐτὴν τὴν δυναμικότητα καὶ τὴν ζωντάνια τὴν ὁποῖαν εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ διαπιστώσετε μὲ τὴν ζωντάνια πού Σᾶς διακρίνει. Ἐχει ἡ Σχολή, πράγματι, φιλόδοξα σχέδια. Ἄλλην μίαν φοράν ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ὄνειροπόλησις συμβαδίζει μὲ τὸν ρεαλισμόν. Οἱ διοικοῦντες καὶ οἱ διδάσκοντες φιλοδοξοῦν καὶ ὄνειροπολοῦν, ἀλλὰ συγχρόνως δημιουργοῦν στηριζόμενοι ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ ἐδάφους. Εἶναι πραγματοποιοὶ καὶ δὲν πάσχουν ἀπὸ φαντασιώσεως.

Διατρέχουσα μίαν περίοδον ἐκβιομηχανίσεως τῆς Χώρας. Εἶναι τὸ μέγαλον ὄνειρον τῆς νέας γενεᾶς καὶ ἡ μεγάλη ἐπιθυμία αὐτῶν τῶν νέων οἱ ὁποῖοι φοιτοῦν εἰς τὴν Σχολὴν μας νὰ ἐργασθοῦν ὡς δημιουργικὰ στελέχη εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἐκβιομηχανίσεως. Γνωρίζουσα τὴν προσπάθειαν τὴν ὁποῖαν καταβάλλει αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὸ Κράτος καὶ τὴν ὁποῖαν εἴμεθα ὅλοι βέβαιοι ὅτι υἱοθετεῖ ἀπολύτως καὶ ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις. Ὡς ἐκπρόσωπον τῆς Κυβερνήσεως αὐτῆς καὶ ὡς ἐκπρόσωπον τοῦ Κράτους ἐπιθυμοῦμεν νὰ Σᾶς διαβεβαιώσωμεν ὅτι ἡ Σχολὴ εἶναι παρὰ τὸ πλευρόν Σας μὲ ὅλα τὰ τεχνικὰ στελέχη τὰ ὁποῖα διαθέτει, μὲ ὅλην τὴν πείραν τὴν ὁποῖαν ἐπίσης ἔχει κατορθώσει νὰ συγκεντρώσῃ ἀλλὰ καὶ μὲ ὅλην τὴν ὀργάνωσιν τὴν ὁποῖαν ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν της. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ζητοῦμεν ἀπὸ Σᾶς εἶναι ἡ υἱοθέτησις ὠρισμένων αἰτημάτων τῆς Σχολῆς. Θὰ Σᾶς ζητήσω ὅ,τι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Διευθυντοῦ ἠκούσαμεν ἀπὸ τὸ στόμα Σας νὰ τὸ ἐπισημοποιήσετε καὶ ἐνώπιον τῶν ἐνδιαφερομένων φοιτητῶν. Εἶναι ὁ παλαιός των πόθος, ὅπως ἡ Σχολὴ αὐτὴ παύσῃ νὰ λέγεται Ἄνωτέρα καὶ ὀνομασθῇ Ἄνωτάτη, ὅπως μετωνομάσθησαν καὶ ἄλλαι Σχολαὶ τοῦ Κράτους. Ἡ Σχολὴ ἠγωνίσθη διὰ τὸ θέμα αὐτό. Διοικοῦντες καὶ Διδάσκοντες, ἰδίᾳ ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, ἔχουν δώσει μάχας διὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ τίτλου, ὁ ὁποῖος εἶναι τὸ δίκαιον ἐπαθλὸν τοῦ συντελεσθέντος ἐκπαιδευτικοῦ ἔργου. Εἶναι χρέος τῆς Πολιτείας καὶ ἀπέναντι αὐτῶν τῶν νέων, οἱ ὁποῖοι δυναστεύονται ἀπὸ ἓνα ἀτυχῆ τίτλον καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀπόδοσις θὰ καταστῇ αὐτομάτως μεγαλυτέρα μετὰ τὴν μετονομασίαν τῆς Σχολῆς. Ἡ Σχολὴ λειτουργεῖ τυπικῶς ὑπὸ τοὺς ἰδίους ὄρους, ὑπὸ τοὺς ὁποίους λειτουργοῦν καὶ αἱ ἄλλαι ἀνώταται Σχολαί. Δέχεται ἀποφοίτους τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ὅπως καὶ αἱ ἄλλαι ἀνώταται Σχολαί. Τὰ μαθήματα, συγχρονισμένα καὶ συντονισμένα, ἔχουν ἐπιστημονικὸν περιεχόμενον ὅπως καὶ εἰς τὰς

άλλας Σχολάς. Τὸ Διδακτικὸν Προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀρίστων ἐπιστήμονας, μὲ ἐπιδόσεις ἐπιστημονικὰς ὄχι συνήθεις εἰς τὸν τόπον μας καὶ μὲ διδακτικὴν ἰκανότητα ἀναντίρρητον, ἐκλεγόμενους ὅπως ἐκλέγονται οἱ Καθηγηταὶ τῶν ἄλλων Σχολῶν. Ἡ φοίτησις εἶναι τριετής ἢ μᾶλλον κατ' οὐσίαν τετραετής, ὅπως καὶ εἰς ἄλλας ἀνωτάτας Σχολάς. Τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τοῦ Κώδικος τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων, ὅπως καὶ τῶν λοιπῶν ἀνωτάτων Σχολῶν ὡς τυπικὸν προσὸν διὰ τὸν διορισμὸν εἰς θέσεις Α' κατηγορίας. Οὐδεμίᾳ λοιπὸν διαφορᾷ, πλὴν τοῦ ἀτυχοῦς τίτλου καὶ πλὴν τῆς δραστηριότητος τῆς Σχολῆς, ἢ ὅποια δικαίως ἔχει ἀποσπάσει τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν φθόνον.

Εἰς μίαν ἄλλην εὐκαιρίαν θὰ δυνηθῶμεν νὰ Σᾶς ἐκθέσωμεν τὴν πολύμορφον ἔσωσχολικὴν καὶ ἐξωσχολικὴν δρᾶσιν τῆς Σχολῆς. Ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐπιτρέψατέ μου, Κύριε Ὑπουργέ, νὰ Σᾶς εὐχαριστήσω ἀκόμη μίαν φορὰν διὰ τὴν τιμὴν, τὴν ὅποιαν μᾶς ἐκάματε ἐπισκεπτόμενος τὴν Σχολήν, καὶ νὰ Σᾶς δηλώσωμεν πόσον θὰ εἴμεθα ὑπόχρεοι ἐὰν ἀπευθύνετε δυὸ λόγια εἰς τὰ παιδιὰ, τὰ ὅποια φλέγονται ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ Σᾶς ἀκούσουν, νὰ ἐμπνευσθοῦν ἀπὸ τοὺς λόγους Σας, νὰ καθοδηγηθοῦν εἰς τὴν ζωὴν των ἀπὸ τὰς παραινέσεις Σας.

Οἱ Διοικοῦντες, οἱ Διδάσκοντες, οἱ σπουδασταί, τελειόφοιτοι καὶ πτυχιούχοι ἐλπίζουν πολλὰ ἀπὸ Ὑμᾶς καὶ νομίζω ὅτι διὰ πρώτην φορὰν, ὕστερ' ἀπὸ τόσα χρόνια ἀγώνων, δικαίως ἐλπίζουν.

ΕΞΕΔΟΘΗ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΟΡΙΣΜΑΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν
σχετικῶς μετὴν Ἀνωτάτην Ἐκπαίδευσιν

ΑΘΗΝΑΙ 1958

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ κ. Ν. ΜΑΡΤΗ

Καίτοι πολιτεύομαι, δέν σᾶς ἀποκρύπτω ὅτι δέν μοῦ ἀρέσουν πολὺ τὰ χειροκροτήματα. Ἄλλὰ πιστεύω ὅτι τὰ χειροκροτήματα σας ἀφοροῦν ἐν σοβαρὸν αἴτημα καὶ δεδικοιολογημένον, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμῶ νὰ τὸ ἱκανοποιήσω, διὰ νὰ ξανακούσω τὰ χειροκροτήματα ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτήν : ἐπιθυμῶ δηλαδὴ τὰ χειροκροτήματα νὰ ἀφοροῦν ὄχι τὰς ὑποσχέσεις, ἀλλὰ τὴν πραγματοποίησησιν τῶν ὑπεσχημένων. Πράγματι, ἐπαναλαμβάνω καὶ τώρα κατὰ τρόπον ἐπίσημον θὰ προσπαθῆσω νὰ ὀνομασθῆ ὅπωςδῆποτε ἡ Σχολὴ σας «Ἀνωτάτη Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν», διότι κατ' οὐσίαν εἶναι ἴδρυμα ἀνωτάτης παιδείας.

Δέν θὰ τὸ κάνω ὁμως αὐτὸ διὰ νὰ ἱκανοποιήσω τὴν ἐπιθυμίαν σας μόνον καὶ ἰδίως διὰ νὰ ἱκανοποιήσω τὸ ἔντονον αἴτημα τῶν Καθηγητῶν σας, οἱ ὁποῖοι τόσον πασχίζουσι διὰ τὴν μόρφωσιν σας καὶ διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς Σχολῆς σας, καὶ ἰδίως δέν θὰ τὸ κάμω μόνον διὰ νὰ ἱκανοποιήσω τοὺς μόχθους τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τοῦ ἀγαπητοῦ μου Διευθυντοῦ σας. Θὰ τὸ κάνω διότι πιστεύω ὅτι προσφέρω ὑπηρεσίαν εἰς τὸ Ἔθνος καὶ τὸ λέγω αὐτό, διότι πιστεύω ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς μίαν καμπὴν τῆς οἰκονομικῆς ἱστορίας τοῦ τόπου μας. Ἡ Ἑλλάς, ὅπως καὶ ὅλαι αἱ Χῶραι, καταβάλλουσι μίαν σημαντικωτάτην προσπάθειαν διὰ ν' ἀναπτυχθοῦν οἰκονομικῶς καὶ διὰ νὰ δυνηθοῦν ν' ἀντιμετωπίσουσι τὰ σύγχρονα προβλήματα. Βασικὸς ὅρος διὰ νὰ δυνηθῆ ἡ Ἑλλάς νὰ γίνῃ μία εὐτυχῆς Χώρα, ὅπως ἀπόλυτα μπορεῖ καὶ δίκαια τὸ ἀξίζει, ἐπαναλαμβάνω. Διότι πιστεύω ὅτι ὑπάρχουσι τεράστια δυνατότητες εἰς τὴν Χώραν αὐτήν, ἀρκεῖ νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ πλήρης ἐκβιομηχανίσις της καὶ ἡ πλήρης ἐκμετάλλεσις τῶν τεραστίων δυνατοτήτων τὰς ὁποίας διαθέτει. Διὰ νὰ γίνῃ ὁμως αὐτὸ χρειάζεται ὅπωςδῆποτε νὰ ὑπάρξῃ νέος τρόπος σκέψεως, νέος τρόπος ἐργασίας, νέαι μέθοδοι σκέψεως καὶ ἐργασίας. Ἡ μεταπολεμικὴ ζωὴ ἔχει ἐπιβάλλει εἰς ὅλον τὸν κόσμον αὐτὰς τὰς νέας μεθόδους σκέψεως καὶ ἐργασίας. Δυστυχῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὰς περισσότεράς ἐκδηλώσεις μας, δέν ἔχομεν προσαρμοσθῆ πρὸς τὰς νέας

σκέψεις καὶ τὰς νέας μεθόδους ἐργασίας. Εἰς τὰς περισσοτέρας ἐκδηλώσεις σκεπτόμεθα καὶ ἐνεργοῦμεν μὲ τὸ προπολεμικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς, τὸ πνεῦμα τοῦ αὐτοκινήτου καὶ σήμερα εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ ὑπερηχητικοῦ ἀεροπλάνου.

Ἡ Σχολή σας εἶναι ἡ πρώτη Σχολή, ἡ ὁποία καθιέρωσε καὶ ἐπέβαλε τὰς νέας μεθόδους σκέψεως, τὴν διδασκαλίαν τῶν νέων μεθόδων ἐργασίας. Συνεπῶς διὰ τὸν λόγον αὐτὸν πιστεύω ὅτι ἡ Σχολή σας ὀφείλει—καὶ θὰ δυνηθῆ νὰ διαδραματίσῃ ἰσημερινὸν ρόλον εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς οἰκονομίας μας, δι' αὐτὸ ἀκριβῶς σᾶς εἶπα πρὸ ὀλίγου ὅτι θὰ καταβάλω πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ ὀνομασθῆ Ἄνωτάτη, διότι πράγματι ὀφείλει καὶ πρέπει νὰ εἶναι Ἄνωτάτη Σχολή Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

Εἶμαι, συνεπῶς, ἰδιαιτέρως εὐτυχῆς διότι εὐρίσκομαι ἀπόψε ἀνάμεσά σας καὶ θὰ μοῦ δοθῆ ἡ πρώτη εὐκαιρία νὰ ἀκούσω ὅλα τὰ προβλήματα τῆς Σχολῆς. Λέω ἡ πρώτη εὐκαιρία διότι εἶμαι ἀποφασισμένος ὡς Ὑπουργὸς Βιομηχανίας νὰ ἔχω στενοτάτην συνεργασίαν μὲ τὴν Σχολὴν σας. Θὰ ἔρχωμαι τακτικὰ ὥστε νὰ πληροφοροῦμαι ὅλα τὰ προβλήματα καὶ πρὸ παντὸς νὰ παρακολουθῆσω τὸν τρόπον τῆς προσαρμογῆς σας καὶ πρὸς τὴν πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν. Τὴν προσαρμογὴν αὐτὴν τὴν ὁποῖαν ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἡ Σχολή σας διὰ τὴν πλήρη ἀντιμετώπισιν τῶν σκοπῶν τοῦς ὁποῖους ἐπιδιώκει. Δὲν θέλω νὰ σᾶς πῶ περισσότερα, θὰ μοῦ δοθῆ ἡ εὐκαιρία ὅπως συνεννοηθῶμεν μὲ τὸν κ. Παπαϊωάννου, εἰς μίαν ἄλλην εὐκαιρίαν ν' ἀναπτύξω ὠρισμένας μου σκέψεις ἐπὶ τοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως.

Σκοπὸς ἀπόψε ἦταν νὰ σᾶς χαιρετήσω καὶ νὰ σᾶς πῶ αὐτὰ τὰ δύο λόγια καὶ νὰ μοῦ δοθῆ ἡ εὐκαιρία μὲ τοὺς κ. κ. Καθηγητάς νὰ μελετήσωμεν τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἔχει ἡ Σχολή σας. Σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ καὶ χαίρω ἰδιαιτέρως διότι εὐρίσκομαι μετὰξὺ ἐκλεκτῶν καὶ ἀγαπητῶν φίλων καὶ ἰδιαιτέρως διότι εὐρίσκομαι ἀνάμεσα εἰς τοὺς Νέους, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους τόσα ἀναμένει καὶ τόσα ἐλπίζει ἡ Πατρίδα μας.

Ο Ύπουργός κ. Ν. Μάρτις ἐν μέσῳ τῶν σπουδαστῶν

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Ἐπιθυμῶ νὰ δώσω μίαν διασάφησιν, Κύριε Ὑπουργέ, εἰς τὴν ἔννοιαν τῶν τόσων ζωηρῶν χειροκροτημάτων τῶν σπουδαστῶν, τελειοφοίτων καὶ πτυχιούχων τῆς Σχολῆς, οἱ ὅποιοι μὲ τόσῃν χαρὰν ἔσπευσαν νὰ Σᾶς ὑποδεχθῶσιν.

Τὰ ζωηρὰ χειροκροτήματα δὲν εἶναι ἀπλῶς ἐκδήλωσις τῆς χαρᾶς των διότι ὑποδέχονται εἰς τὴν λιτὴν αὐτὴν αἶθουσαν τὸν ἐκπρόσωπον τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Εἶναι ἀκόμη, Κύριε Ὑπουργέ, ὀρθὴ καὶ δικαία ἐκδήλωσις τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης των διότι, ἐπὶ τέλους, συναντοῦν εἰς τὸ πρόσωπόν Σας στοργὴν καὶ κατανόησιν, ἀγάπην καὶ ἐνδιαφέρον. Καὶ ἔχομεν ὅλοι — διοικοῦντες, διδάσκοντες, σπουδασταὶ καὶ πτυχιούχοι — τόσῃν ἀνάγκην αὐτῆς τῆς θερμῆς στοργῆς μετὰ μίαν πορείαν τόσον ἐπίπτονον ἐν μέσῳ παρεξηγήσεων, ἀγνοίας, ἀντιδράσεων, μὲ μοναδικὸν στήριγμα τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ τὴν πίστιν εἰς τὸ συντελούμενον ἔργον, μὲ μοναδικὸν στήριγμα τὴν συμπάραστασιν ὀλιγίστων ἄλλοτε, εὐτυχῶς πάρα πολλῶν σήμερον, Φίλων καὶ Συνεργατῶν τῆς Σχολῆς.

Τὰ χειροκροτήματά των εἶναι ἀκόμη φυσικὴ ἀναπαύρισις εἰς τὴν τόσον συγκινητικὴν καὶ τόσον πολῦτιμον δῆλωσίν Σας διὰ τὴν τυπικὴν μετονομασίαν τῆς Σχολῆς εἰς ἀνωτάτην, ἀφοῦ προσεπαθήσαμεν διὰ τῆς λαμπρᾶς ὀργανώσεώς της, τῆς πράγματι συγχρονισμένης καὶ πρωτοποριακῆς, διὰ τῆς εὐρύθμου καὶ ὑποδειγματικῆς λειτουργίας της, διὰ τῶν ἰδανικῶν καὶ τῶν φιλοδοξιῶν της νὰ τὴν καταστήσωμεν, ἀνεξαρτήτως τυπικῶν τίτλων, πράγματι Σχολὴν «ἀνωτέραν πάσης ἄλλης». Ἡ δῆλωσίς Σας αὕτη, ἡ τόσον κατηγορηματικὴ, ἀποτελεῖ τὴν ἀπαρχὴν τῆς πραγματοποιήσεως ἑνὸς παλαιοῦ πόθου — τόσον δικαίου — ὄλων μας. Τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, μετὰ δεκαετεῖς ἐπιτυχεῖς ἐξετάσεις, ἦλθε, καὶ εἶμαι ἰδιαιτέρως εὐτυχῆς, διότι συνδέεται μὲ Σᾶς, ἀγαπητὸν φίλον, ἐξάριτον ἄνθρωπον καὶ διακεκριμένον πολιτικόν, ἔμπλεον ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀποφασιστικότητος διὰ τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀναπτύξεως τῆς Βιομηχανίας εἰς τὸν τόπον μας.

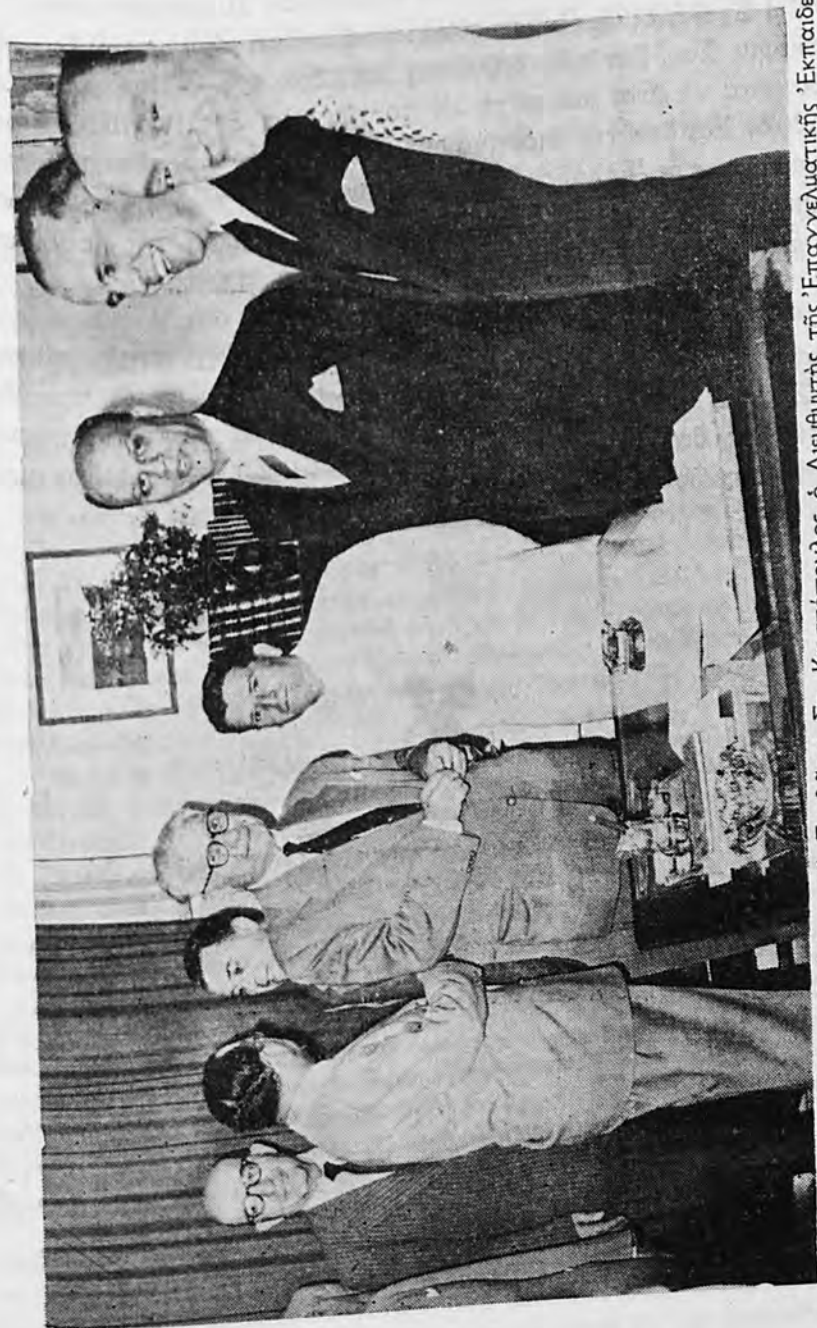
*Ο Διευθυντής τῆς Σχολῆς κ. ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
 ἀναπτύσσει τὰ θέματα τῆς Σχολῆς εἰς τὸν Ὑπουργὸν κ. Ν. ΜΑΡΤΗΝ
 εἰς τὸν παραπλεύρως του Διευθυντὴν τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως
 κ. Μ. ΣΠΕΤΣΕΡΗΝ

Ἐπιτρέψατέ μου ὁμως, Κύριε Ὑπουργέ, νά συμπληρώσω τήν διασάφησίν μου, διὰ νά τονίσω ὅτι τὰ χειροκροτήματα — καί τὸ λέγω μὲ δεδικαιολογημένη συγκίνησιν — ἀπευθύνονται ἀκόμη πρὸς τὸν ἐκλεκτὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Μακεδονίας, ἀπέναντι τῆς ὁποίας βαθύτατα αἰσθήματα ἀγάπης αἰσθάνονται ὅλοι ἐδῶ. Γνωρίζετε, Κύριε Ὑπουργέ, πόσον ἡ Σχολὴ Ἀθηνῶν εἰργάσθη, διὰ νά ἰδρυθῆ καί νά τεθῆ εἰς λειτουργίαν ἡ ἀδελφὴ Σχολὴ Θεσσαλονίκης. Ὅλη ἡ προσπάθειά μας ἀποδεικνύει τὰ πραγματικά αἰσθήματά μας, ὅπως καί τὴν ἀνωτέραν σκοπιάν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀντιβλέπει ἡ Σχολὴ τὰ ζητήματα τοῦ τόπου.

Ἡ Σχολὴ, ὡς εἶπεν καί ὁ ἐκλεκτός μας Πρόεδρος, συνεστήθη ἐκ τῶν κάτω. Ἐπάλαισε καί ἠγωνίσθη διὰ νά ἐπιβληθῆ. Πᾶσα ὁδὸς τοῦ καθήκοντος εἶναι ἐπίτιμος. Δυστυχῶς εἰς τὸν τόπον μας πολλάκις εἶναι βασιανιστικὴ. Χάρις εἰς Ὑμᾶς, Κύριε Ὑπουργέ, φθάνομεν εἰς τὸ τέρμα. Θὰ λησμονήσωμεν τοὺς κόπους καί τὰς πικρίας, τὰς παρεξηγήσεις καί τὰς ἀντιδράσεις καί θὰ κρατήσωμεν τὴν ἡδονήν, τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται ὁ ἄνθρωπος ὅταν ἴσται ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ βᾶθρου τοῦ καθήκοντος.

Μὲ τὴν σημερινὴν Σας ἐπίσκεψιν ροδίζει ἡ αὐγὴ μιᾶς ἐπιδοφόρου περιόδου. Ὁ τίτλος «Ἀνωτάτη» ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν ἐπιβράβεισιν τῶν προσπαθειῶν τῆς Σχολῆς, τὴν καλυτέραν ἀμοιβὴν αὐτῶν τῶν νέων, οἱ ὅποιοι μοχθοῦν διὰ νά καταστοῦν μίαν ἡμέραν ἠγετικά στοιχεῖα τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καί τῆς κρατικῆς μηχανῆς, τὴν καλυτέραν ἀνταμοιβὴν τῶν Καθηγητῶν, πού ἔδωσαν λαμπρὰ παραδείγματα θυσίας καί ἀνωτερότητος.

Αὐτοὶ οἱ νέοι, τοὺς ὁποίους μὲ τόσῃ συγκινητικὴν προθυμίαν θὰ τοὺς ἀπαλλάξετε ἀπὸ τὴν κατάθλιψιν ἐνὸς ἀτυχοῦς τίτλου, Σᾶς ὑπόσχονται νά καταβάλουν μείζονας προσπάθειας. Τὸ σύνθημα τῆς Σχολῆς εἶναι «Δουλειά, πολλὴ δουλειά» καί εἰς τὸ σύνθημα αὐτὸ θ' ἀνταποκριθοῦν εἰς τὸ μέλλον ὄχι μόνον ἐκ καθήκοντος καί συμφέροντος, ἀλλὰ καί μὲ τὴν χαρὰν εἰς τὴν καρδίαν καί τὴν εὐγνωμοσύνην εἰς τὴν ψυχὴν πρὸς Ὑμᾶς, Κύριε Ὑπουργέ, πρὸς τὴν Πολιτείαν παραστέκουσαν πλέον ὡς φιλόστοργος Μήτηρ πρὸς καλὸν καί ἀξιὸν τῆς τέκνον. Αὐτοὶ οἱ νέοι Σᾶς ὑπόσχονται νά πραγματοποιήσουν τὸ τρίπτυχον αἴτημα τῆς Σχολῆς: Νά γίνουν ἱκανοὶ ἐπαγγελματίαι, καλοὶ Ἕλληνες, χρήσιμοι ἄνθρωποι. Θὰ ἐντείνου τὰς προσπάθειάς των καί θ' αὐξήσου τὸν κό-

Ο Υπουργός κ. Ν. Μάρτης, ο Πρόεδρος της Σχολής κ. Στ. Κωστόπουλος, ο Διευθυντής της Έπαγγελματικής Έκπαιδευσεως κ. Μ. Σπετσέρης, οι Καθηγητάι κ. κ. Σ. Άγαπητίδης, Ε. Συνοδινός, Κ. Μπανταλούκας, Γ. Ζυνόπουλος, Γ. Παυλίδης.

που των, διότι γνωρίζουν πλέον ότι εις τὸ πρόσωπόν Σας θὰ εὔρουν τὸν στοργικὸν Φίλον, τὸν πολῦτιμον Συμπαραστάτην.

Ἡ Σχολή δι' ἐμοῦ Σᾶς εὐχαριστεῖ ἀκόμη μίαν φοράν διὰ τὴν ἐπίσκεψίν Σας, διὰ τὰς δηλώσεις Σας, διὰ τὴν φιλίαν Σας. Σᾶς ὑπόσχεται νὰ εἶναι καὶ αὐτὴ εις τὸ πλευρόν Σας εἰς πᾶσαν προσπάθειάν Σας διὰ τὴν βιομηχανικὴν τοῦ τόπου πρόοδον, διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν της πόρων, διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ της εἰσοδήματος. Θὰ εἶναι χρέος, χαρὰ, καὶ ὑπερηφάνειά της.

Ἐζητήσαμεν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Σχολῆς στοργὴν καὶ κατανόησιν καὶ εἴμεθα εὐτυχεῖς διότι, ἐπὶ τέλους, ἐν τῷ προσώπῳ Σας τὰς ἀνεύρομεν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν, καὶ παρὰ τὴν παράκλησίν Σας, θὰ Σᾶς χειροκροτήσωμεν ὅλοι μαζί ἀκόμη ἄλλην μίαν φοράν ζωηρῶς ἀλλὰ καὶ τόσον δικαίως.

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΚΑΙ ΤΙ ΛΕΓΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΕΝ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ

Πρὸς τὸν Ἀξιότιμον Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας

Κύριε Ὑπουργέ,

Τῷ 1938 ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἱδρυσε τὴν Ἑπαγγελματικὴν Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἀποβλέπων νὰ παράσχη τὴν ἐνδεικνυομένην ἐκ τῶν πραγμάτων ἐπιμόρφωσιν εἰς τοὺς ὑπάλληλους τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, οἱ πλείστοι τῶν ὁποίων ἐστεροῦντο καὶ διπλώματος Σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ προσπάθεια αὕτη τῶν δύο ἱδρυτικῶν Σωματείων δυστυχῶς δὲν ἐπέτυχε, κυρίως ἐκ τῆς ἀπροθυμίας τῶν ὑπαλλήλων νὰ παρακολουθήσωσιν ὡς τακτικοὶ σπουδασταί, ἢ ἔστω καὶ ἀκροαταί, τὰ μαθήματα τῆς ἐν λόγω Σχολῆς.

Μετὰ τὴν ὀριστικὴν ἀποτυχίαν τοῦ πειράματος τούτου, μὲ πρωτοβουλίαν τοῦ ἀειμνήστου Ἑπαμ. Χαριλάου, ἐγένετο ἀντιληπτὸν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ λειτουργία μιᾶς ἀνωτέρας πλέον Σχολῆς, ἡ ὁποία ἀνήκουσα εἰς τὴν αὐτὴν βαθμίδα μὲ τὰ λοιπὰ ἀνώτατα ἱδρύματα νὰ μορφώσῃ νέα πλέον διοικητικὰ καὶ διαχειριστικὰ στελέχη μὲ συγχρονισμένην οἰκονομικο-διοικητικὴν μόρφωσιν καὶ περισσώτερον εἰδικευμένην εἰς τὰ θέματα τῆς βιομηχανίας κατὰ τὰ πρότυπα τῶν ἀντιστοίχων Σχολῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Οὕτω ἡ Ἑπαγγελματικὴ Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν μετετράπη εἰς τὴν νῦν ὑπάρχουσαν καὶ λειτουργοῦσαν Ἀνωτέραν Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, ἡ ὁποία ὀρθῶς διεφύλαξε τὸν χαρακτῆρα τῆς ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς καὶ μάλιστα διοικουμένης παρ' ἐκπροσώπων τῶν παραγωγικῶν τάξεων, ἀμέσως ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν καὶ τὴν πρόδον ἐνὸς ἐκπαιδευτικοῦ ἱδρύματος προωρισμένου νὰ τροφοδοτήσῃ μὲ ἔμφυχον ὑλικὸν τὰς οἰκονομικὰς καὶ ἰδίᾳ τὰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις.

Εἶναι ἀληθές ὅτι, παρ' ὅτι ἱδρυταί τῆς ἐστάθησαν ἐκ τῶν δημιουργῶν τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας, ὁ Ἑπαμ. Χαρίλαος, ὁ Ἄνδρ. Χατζήκυριαῆς, ὁ Ἰωάν. Τερζάκης, πολλοὶ ἀπορρέουν ἀμφιβολία καὶ παρεξηγήσεις — καὶ κατ' ἀνάγκην ἀντιδράσεις ἐγεννήθησαν περὶ τὸ νέον τοῦτο ἐκπαιδευτικὸν ἱδρυμα, ἰδίᾳ ἐκ τοῦ πράγματι ἀτυχοῦς τίτλου «Ἀνωτέρα» ἐνῶ αἱ λοιπαί, αἱ κατ' οὐσίαν ἰσόβαθοι Σχολαί, ἐν Ἑλλάδι τελευταίως ἔχουν μετονομασθῆ «Ἀνώταται».

Οὕτω, τὸ γεγονός, τὸ τόσον τιμητικὸν τῆς διοικήσεως τῆς Σχολῆς παρ' ἐκπροσώπων τῶν παραγωγικῶν τάξεων ἐθεωρήθη ὡς ἀντιβαίνειν εἰς τὰ ἀκαδημαϊκὰ ἔθιμα κατὰ τὰ ὁποῖα οἱ Σύλλογοι τῶν Καθηγητῶν ρυθμίζουσι τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἀνωτάτων ἱδρυμάτων, ἐνῶ εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἐπωφελῆς εἰς τὰς ἐπαγγελματικὰς σχολὰς οὐδὲποτε βαθμοῦ ἢ συνεργασίας τῶν ἐκπαιδευτικῶν μετὰ τῶν ἀνθρώπων τῆς πράξεως.

Ἐξ ἑτέρου τὸ γεγονός ὅτι εἰς τὴν νέαν Σχολὴν ἐνεφανίσθησαν τὸ πρῶτον εἰς τὴν Χώραν μας, μαθήματα ὡς ἡ Ὀργάνωσις τῶν Ἐπιχειρήσεων, ἡ Ψυχοτεχνική, ἡ Φυσιολογία τῆς Ἐργασίας, ἡ Κοινωνική Πολιτική, ἡ Ὑγιεινὴ τῆς Ἐργασίας, ἡ Στατιστικὴ, ἡ Ἀποτιμητικὴ, ἡ Τεχνικὴ τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου, ὡς καὶ τὸ γεγονός ὅτι διὰ πρώτην φοράν ἐμελετήθησαν ζητήματα ὡς ἡ παραγωγικότης, αἱ ἀνθρώπινοι σχέσεις, τὰ λογιστικὰ πλάνα κλπ., εἶναι βέβαιον ὅτι ἐγέννησε παρεξηγήσεις ἢ καὶ ἀντιδράσεις ἀπότοκοι τῶν ὁποίων εἶναι ὅτι ἐπὶ μακρὸν ἠμφισβητεῖτο καὶ παρά καλῆς πίστεως ἀκόμη προσώπων ἢ χρησιμότης ἢ τὸ κύρος τῆς νέας Σχολῆς.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, κύριε Ὑπουργέ, εἶναι βέβαιον ὅτι ὄχι ὀλίγοι δισταγμοὶ διευτυπώθησαν. Ἦδη πρέπει νὰ ὁμολογηθῆ ὅτι ἡ τόσον καρποφόρος δρᾶσις τῆς Σχολῆς καὶ τὸ ἀναντιρρήτως συγχρονισμένον πρόγραμμά της, ὁ ἀναμφισβήτητος συνδυασμὸς τοῦ ἐπιστημονικοῦ πνεύματος μετὰ τῆς πρακτικῆς σκέψεως, τῆς θεωρίας μετὰ τῆς πράξεως ἐμφανίζουν τὸ θέμα τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς ὑπὸ νέον πρίσμα ἐξετάσεως.

Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἐπέζησε παρά τὰς ἀντιδράσεις ἢ ἀκόμη περισσότερον παρά τὴν ἀδιαφορίαν τοῦ Κράτους. Ἦδη μετὰ δεκαετῆ λειτουργίαν ὑπέστη ἐπανειλημμένως ἐξετάσεις καὶ μάλιστα λιαν αὐστηράς — καὶ ὁμολογουμένως ἐπέτυχε.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων ὡς Ἰδρυτῆς τῆς Σχολῆς ταύτης αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ζητήσῃ παρά τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου Βιομηχανίας τὴν ἐνίσχυσιν τὴν ἠθικὴν τῆς Σχολῆς, τὴν στοργικὴν τοῦ Κράτους συμπαράστασιν. Ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων ἀντιλαμβάνεται πλήρως ὅτι, ἰδίᾳ μετὰ τὴν δημιουργίαν τῆς κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀγορᾶς, παρίσταται ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη ἀνανεώσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διοικητικοῦ καὶ διαχειριστικοῦ προσωπικοῦ, ἰδίᾳ τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, μὲ στελεχῆ ἐνημερωμένα καὶ εἰδικευμένα εἰς τὰ νέα προβλήματα τῆς ἐργασίας, προβλήματα καθημερινῶς ἀνακύπτοντα ἐκ τῶν νέων συνθηκῶν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων χαίρει ἰδιαιτέρως διότι τὸ δημιούργημά του, παλαῖσαν κατὰ τόσον ἀντιξῶν περιστάσεων, εἶναι σήμερον Ἰδρυμα δυνάμενον νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν καὶ νὰ τὴν διαφωτίσῃ ἐπὶ τῶν νέων ὀργανωτικῶν καὶ διοικητικῶν ἐπιτευγμάτων τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων βιομηχάνων χαίρει ἰδιαιτέρως διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ τῶν ἄλλων Ἰδρυμάτων, ὡς τὰ Τμήματα Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, τῶν Νομικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ἡ Α.Σ.Ο. & Ε.Ε., καὶ ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἀναγνωρίζει τὴν εἰσφοράν των ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης, ἀλλὰ φρονεῖ ἐπίσης ὅτι δεόν νὰ ἐκτιμηθῆ καὶ νὰ ἐνισχυθῆ ἡ παράλληλος λειτουργία μιᾶς ἀνωτάτης ἐπαγγελματικῆς (τῆς μόνης) σχολῆς οἰκονομικο-διοικητικῆς μορφώσεως, διοικουμένης καὶ καθοδηγουμένης ὑπὸ ἐκπροσώπων τῶν παραγωγικῶν τάξεων.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
Ν. ΔΡΙΤΣΑΣ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Θεσσαλονίκης παρὰ τὴν τιτλοφόρησίν της ὡς Ἀνωτέρας, δυνάμει τοῦ νόμου καὶ ἐκ τῶν σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεων της, ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον καὶ κανονικὸν—οὐχὶ ἐπιμορφωτικὸν ἢ προ-διδασκαλικὸν—ἴδρυμα Ἀνωτάτης Οἰκονομικοδιοικητικῆς Ἐκπαιδεύσεως, παρασκευαστικὸν—ἴδρυμα Ἀνωτάτης Οἰκονομικοδιοικητικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὅπως ἀκριβῶς καὶ ἡ ὁμοία Σχολὴ Ἀθηνῶν, ἀφοῦ διὰ τοῦ ἰδίου νόμου 800/1948 ἰδρύθησαν καὶ ὀργανώθησαν ἀμφότεραι. Τὰ εἰς τὰς Σχολὰς ταύτας 1948 ἰδρύθησαν καὶ ὀργανώθησαν ἀμφότεραι. Τὰ εἰς τὰς Σχολὰς ταύτας διδασκόμενα μαθήματα, ὁ τρόπος φοιτήσεως, διδασκαλίας καὶ ἐξετάσεων, τὰ προσόντα τῶν πτυχιούχων τῶν Σχολῶν αὐτῶν (ἰσοτιμία πρὸς τοὺς πτυχιούχους τῶν ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν προκειμένου περὶ καταλήψεως θέσεων εἰς τὰς διοικητικὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας, τοὺς ὀργανισμοὺς Δημοσίου Δικαίου, τὰς Τραπεζὰς κλπ. ὡς οἰκονομικοὶ ἀξιωματικοί, ὀρκωτοὶ λογισταὶ κ. ἄ.), τὰ εὐεργετήματα τῶν σπουδαστῶν των (ὁμοία πρὸς τὰ παρεχόμενα εἰς τοὺς φοιτητὰς : ὑποτροφίαι, στρατιωτικαὶ ἀναστολαὶ κλπ.), ἡ διαδικασία, τέλος, ἐκλογῆς, τὰ προσόντα καὶ οἱ τίτλοι τοῦ καθηγητικοῦ προσωπικοῦ των (ὁμοία πρὸς τὰ κρατοῦντα εἰς τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς), εἶναι πάντα ταῦτα γνωρίσματα βασικὰ Σχολῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης δὲν εἶναι σχολαὶ ἐπιμορφωτικοῦ ἢ ἐνδιαμέσου τύπου (μεταξὺ Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως. Συνεπῶς αἱ Βιομηχανικαὶ Σχολαὶ Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης δὲν εἶναι σχολαὶ ἐπιμορφωτικοῦ ἢ ἐνδιαμέσου τύπου (μεταξὺ Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως. Συνεπῶς αἱ ὡς, ἀναμφισβητήτως, εἶναι τοιαῦται σχολαὶ αἱ Παιδαγωγικαὶ Ἀκαδημαίαι, αἱ Σχολαὶ Τ.Τ.Τ., στρατιωτικαὶ τινές, τραπεζιτικαὶ, μαῶν, ραδιοφωνικαὶ κλπ., ὡς, ἀναμφισβητήτως, εἶναι τοιαῦται σχολαὶ αἱ Παιδαγωγικαὶ Ἀκαδημαίαι, αἱ πρὸς τοὺς συγγενεῖς πτυχιούχους Πανεπιστημίου, Πολυτεχνείου ἢ ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν, οὔτε οἱ ἀπόφοιτοι τῶν αὐτῶν κέκτηται προσόντα, ἐκλέγεται καὶ διορίζεται κατὰ τὴν Ἀκαδημαϊκὴν διαδικασίαν.

Μόνον, λοιπόν, ἡ τιτλοφόρησις τῶν Βιομηχανικῶν Σχολῶν ὡς ἀνωτέρων ἐμφανίζει αὐτὰς ὡς μειονεκτούσας ἔναντι τῶν ἄλλων, παρ' ἡμῖν, Ἀνωκρίτηριον περὶ χαρακτηρισμοῦ των ὡς μὴ Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων ὅπως, καὶ, ἀντιστρόφως, ἡ μόνη ἡ τιτλοφόρησις μιᾶς Σχολῆς ὡς Ἀνωτάτης (βλ. πλείστας περιπτώσεις εἰς τὴν χώραν μας) δὲν κατατάσσει αὐτὴν εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἐκπαιδεύσειν—ὅπως καθιερώθη νὰ λέγεται παρ' ἡμῖν ἢ Ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις—ἐὰν δὲν πληροῦνται οὐσιαστικαὶ ὑποθέσεις.

Παρά τινων προβάλλεται καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς, ὅτι αἱ Βιομηχανικαὶ Σχολαὶ μας δὲν εἶναι ἰσότιμοι διότι : 1) δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ χορηγῶσι διδακτορικὸν δίπλωμα καὶ 2) οἱ πτυχιούχοι αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ συνεχίσωσι τὰς νομικὰς των σπουδὰς ἐγγραφόμενοι εἰς τὸ τρίτον ἔτος τῆς Νομικῆς Σχολῆς, ὅπως οἱ πτυχιούχοι τῆς ΑΣΟΕΕ καὶ τῆς Παντείου. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν εἶναι βασικὸν κριτήριον, διότι τόσον εἰς τοὺς πτυχιούχους τῆς ΑΣΟΕΕ ὅσον καὶ εἰς τοὺς τῆς Παντείου πολὺ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ὀργανώσεως καὶ τιτλοφορήσεως τῶν ἐν λόγω Σχολῶν ὡς Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων παρεσχέθησαν τὰ εἰρημένα δικαιώματα (εἰς τὴν ΑΣΟΕΕ μὲν τὸ 1926, ἐνῶ ἰδρῦθη τὸ 1920, εἰς τὴν Παντείου μετὰ δεκαπέντε περίπου

ἔτη ἦτοι τὸ 1951, ἐνῶ ὠργανώθη ὡς Σχολὴ Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ τοῦ 1938.

Ὡς πρὸς τὸν τίτλον «Ἀνωτέρα», τυγχάνει ἄλλωστε γνωστὸν, ὅτι ὅλαι σχεδὸν αἱ αὐτοτελεῖς ἢ Πανεπιστημιακαὶ Σχολαὶ Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως τῆς ἁλλοδαπῆς φέρουσι τὸν τίτλον «Ἀνωτέρα Σχολή» (Ecole Supérieure, Hochschule).

Πρὸς τούτοις καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας ἔχει ἀναγνωρίσει τὴν ἰσοτιμίαν τῶν Ἀνωτέρων Σχολῶν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν (ὑπαγομένων, ὡς γνωστὸν, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας), ἀφοῦ ἐκ τῶν πέντε προσηρτημένων Κέντρων ἐπιμορφώσεως παρὰ τῇ Βιομηχανικῇ Σχολῇ Ἀθηνῶν, τὸ ἐν Κέντρον (Σχολή) Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως Ἰδρυσε παρ' αὐτῇ καὶ ἐπιτεύει διὰ τῆς Διευθύνσεως Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως τὸ Ὑπουργεῖον τούτου (βλ. Β. Δ. 3-9-55 ΦΕΚ Α/251).

Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ
Καθηγητῆς τῆς ΑΣΒΣ Θεοσοφικῆς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1958

Κύριον Διευθυντὴν
Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν

Ἐ ν τ α ὀ θ α

Ἐπιθυμῶ ἰδιαίτερος νὰ σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τὸ σχετικὸν μὲ τὴν Ὀργάνωσιν καὶ Λειτουργίαν τῆς Α.Σ.Β.Σ. τεύχος, τὸ ὁποῖον μοῦ ἐκάματε τὴν τιμὴν νὰ μοῦ ἀποστείλετε.

Ἦδη ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της παρακολουθῶ μὲ διαρκῶς αὐξανόμενον ἐνδιαφέρον τὴν δρᾶσιν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς Σχολῆς καὶ εὐκρινῶς χαίρω, ὡς ἂν μοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἐξάρω τὰς ἀρχάς, πού τὴν κατευθύνουσι, τὰς μεθόδους ἐφαρμογῆς των, καὶ τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα εἰς τόσον μικρὸν χρονικὸν διάστημα ἔχει ἐπιτύχει.

Τὸ τεῦχος πού μοῦ ἐστείλατε, καὶ τὸ ὁποῖον μόλις ἔχω διεξέλθει, δίδει μίαν εἰκόνα τῆς σημερινῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς, ἱκανὴν νὰ προκαλέσῃ τὸν θαυμασμὸν διὰ τὴν ὑψηλὴν ἐκπαιδευτικὴν ἀντίληψιν τῶν στελεχῶν της. Χάρις εἰς αὐτὴν ἡ Σχολή ἔχει περιλάβει εἰς τὸν κύκλον τῶν ἐνδιαφερόντων της τομῆς τῆς ἐθνικῆς δραστηριότητος, μὲ τοὺς ὁποίους οὐδεὶς ἄλλος ἀρμόδιος παράγων ἔχει μέχρι τοῦδε σοβαρῶς ἀσχοληθῆ, καὶ οἱ ὁποῖοι ἐν τούτοις ἀποτελοῦν σήμερον βασικῆς σημασίας συντελεστὰς τῆς ἐθνικῆς μας προόδου.

Ἄλλ' ὁ θαυμασμὸς διὰ τὴν ἀποστολὴν, τὴν ὁποῖαν ἔταξεν εἰς ἑαυτὴν καὶ ἐπαξίως ἐκπληρώνει ἡ Σχολή, μεταβάλλεται εἰς ἀληθῆ κατὰ πλῆξιν ὅταν,

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΟ ΜΙΛΑΝΟΝ

Ὁ ἀγαπητὸς φίλος καὶ βιομήχανος τοῦ Μιλάνου κ. Ε. Δελαβέκουρας μᾶς γράφει : «Κάθε δημοσίευσίμα Σας ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας τοῦ ἐξωτερικοῦ ἕν ἐλπιδοφόρον μήνυμα τῆς παμφιλιάτης μας Πατρίδος. Αἱ ἐκδόσεις σας δὲν εἶναι μόνον χρήσιμοι διὰ τοὺς νέους, ἀλλὰ γεινοῦν εἰς ἡμᾶς τοὺς παλαιότερους αἰσιοδοξίαν διὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ τόπου μας. Παρακολουθῶ καὶ ἀπὸ καθήκον καὶ μὲ χαρὰν ὄλην αὐτὴν τὴν ἐκπληκτικὴν δραστηριότητα τῆς Σχολῆς Σας καὶ διερωτῶμαι πῶς τὰ «καταφέρνεις» μὲ αὐτὴν τὴν ἐλαχίστην συνδρομὴν τοῦ Κράτους. Ἡρωϊσμός καὶ αὐτοθυσία διακρίνει τὴν Σχολὴν Σας, δυναμένην νὰ συγκριθῇ μὲ τὰς καλύτερας εὐρωπαϊκάς, τὰς τόσο πλουσίως ἐπιχορηγοῦμενας εἴτε ἀπὸ τὸ Κράτος, εἴτε ἀπὸ Ὁργανώσεις, εἴτε ἀπὸ άτομα. Ἀποτελεῖτε, φίλε Κύριε Διευθυντά, ὡς Σχολή, ἕν μυστήριον. Τώρα ἀντιλαμβάνομαι καλύτερα αὐτὸ πού διδάσκετε : τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος. Χάρις εἰς αὐτὸν χωρὶς ὕλικὰ μέσα ἐπιτελεῖτε θαύματα. Εὐγε εἰς τὴν Διοίκησιν, εὐγε εἰς τοὺς Καθηγητάς, εὐγε εἰς τοὺς φοιτητάς τῆς Σχολῆς.

Σᾶς εὐχαριστῶ καὶ Σᾶς συγχαίρω ὄλην μίαν φοράν. Τὸ τονίζω καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνω : Εἶσθε ἕν ὑποδειγματικὸν Ἴδρυμα, διὰ τὸ ὅποῖον πρέπει ὄλοι μας νὰ ὑπερφηανεύωμεθα.

Εὐάγγελος ΔΕΛΑΒΕΚΟΥΡΑΣ

ΑΣ ΠΡΟΣΕΞΟΥΜΕ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ

Φίλε κ. Καθηγητά,

Μὲ καθυστέρησι ἔστω, ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω γιὰ τὴν τιμὴν ποὺ μοῦ κάνετε, παρέχοντάς μου τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπικοινωνήσω μὲ τοὺς μαθητὰς τῆς Σχολῆς. Εἶναι συγκινητικὸ νὰ βεβαιώνεται κανεὶς ὅτι ἡ ἀνάγκη εἰδικευμένης ἐκπαιδεύσεως ἐπιχειρηματικῶν στελεχῶν, δὲν ἀποτελεῖ ἀπλῶς κοινὴν διαπίστωσιν ὄλων μας ἀλλὰ ὅτι ταυτοχρόνως προσπάθεια καταβάλλεται γιὰ τὴν θεραπεία τῆς.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ ταξιδιοῦ μου τῆς περασμένης ἐβδομάδος, ἐμελέτησα προσεκτικὰ τὸ τεῦχος τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῆς Σχολῆς. Μὲ τὸ θάρρος ποὺ μοῦ ἐμπνέει ἡ φιλικὴ σας στάσις ἀπέναντί μου, διατυπώνω μιά παρατήρησίν μου. Πιστέψτε με ὅτι πρόθεσίς μου δὲν εἶναι ἡ «ρωμαϊκὴ» ροπή πρὸς εὐκόλην κριτικὴν, ἀλλὰ ἡ ζωηρὴ μου ἐπιθυμία νὰ συμβάλλω—ὅσο καὶ ἐφ' ὅσον μοῦ εἶναι δυνατό—εἰς μιά προσπάθειαν, προωρισμένη τελικὰ νὰ κἀν καλὸν εἶδος τὸν Τόπον μας.

Διάβασα—ἐπαναλαμβάνω—προσεκτικὰ ὄλο τὸ τευχίδιον ποὺ μοῦ δώσατε, καὶ παρετήρησα ὅτι ἡ λέξις καταναλωσις μιά καὶ μόνη φορά ἀναφέρεται, συγκεκριμένα εἰς τὴν σελίδα 52 (τέλος) ἐπὶ τῶν 64 σελίδων τοῦ τεύχους.

Τὰ τελευταῖα χρόνια, εἰς τὸ στόμα ὄλων μιά λέξις καὶ μόνη κυριαρχεῖ «παραγωγή», μὲ πλῆθος παραλλαγῶν, «παραγωγικότης» κλπ. Ἀναμφισβήτητα εἶναι περισσότερο ἢ δικαιολογημένη ἡ προσπάθεια Κράτους, ὁμάδων καὶ ἀτόμων νὰ μελετήσουν τὴν παραγωγή καὶ νὰ αὐξήσουν τὴν παραγωγικότητα. Ἡ φροντίς πρὸς τὴν καταβάλλεται γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μὴ

χανικῶν μέσων παραγωγῆς μόνο με τὴν ἀντίστοιχη μέριμνα μελέτης καὶ ἀξιολογήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος μπορεῖ νὰ συγκριθῆ. Καὶ δι-
καίως γιατί μόνο ἔτσι θὰ προοδεύσῃ ἡ ἀνθρωπότης καὶ θὰ βελτιωθῆ (πολ-
λαπλά) ἡ ζωὴ μας.

Καὶ στὴν αὐτὴ γραμμὴ ἐπάνω κινουμένη ἡ Σχολή, ἐργάζεται με ἀντι-
κειμενικὸ σκοπὸ τὴν προετοιμασία «ἀνθρώπων», ποὺ δὲν θὰ «δουλέψουν»
ἀλλὰ θὰ «ἐργασθοῦν», ἂν μοῦ ἐπιτρέπεται τό... λογοπαίγνιο.

Νομίζω ἐν τούτοις πῶς ἡ ἀφοσίωσίς μας στὴν μελέτη καὶ τὴν βελ-
τίωσι τῆς παραγωγῆς μᾶς ἀπορροφᾷ πολλές φορές τόσο, ὥστε νὰ ξεχνᾶμε
τὴν ὀλοκλήρωσι τῆς προσπάθειάς μας. Κι' ἀναμφισβήτητα δὲν θὰ ὑπάρξῃ
ὀλοκλήρωσι τοῦ κύκλου τῆς παραγωγῆς, ἂν τὸ παραχθῆν (προϊὸν ἢ ὑπηρε-
σία) δὲν καταναλωθῆ. Αὐτὸς δὲν εἶναι μόνον οἰκονομικὸς νόμος, εἶναι ταυτό-
χρονα κοσμοθεωρία, τῆς ὁποίας ἡ ἀπόδειξις ἐπερίττειε ἤδη πρὸ αἰώνων,
ἄρα δὲν χρειάζεται νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ καὶ σήμερα.

Ἐκτὸς καὶ ἂν πλανῶμαι πλάνην οἰκτράν, δὲν βλέπω σὲ ὀλόκληρο τὸ
τεῦχος, στὸ ὁποῖο ἀναφέρομαι, προβολὴ τῆς σημασίας τῆς καταναλώσεως,
τῆς μόνης δικαιολογητικῆς αἰτίας τῆς παραγωγῆς ἄλλωστε.

Σπεύδω νὰ διορθώσω τὴν διατύπωσιν τῆς τελευταίας μου αὐτῆς φρά-
σεως, με τὴν διαπίστωσι ὅτι δὲν μαθαίνει ἡ Σχολή στοὺς μαθητὰς τῆς τὸν
κ α ν α λ ω τ ῆ. Δὲν τοὺς μαθαίνει πῶς ὁ καταναλωτὴς εἶναι ἄνθρωπος·
ὑποκείμενο (καὶ ὄχι ἀντικείμενο) δικαιούμενο εἰς ἐλευθερίαν ἐκλογῆς ἢ ἐπιλο-
γῆς τῶν ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν. Πρόσωπο μὲ χαρακτήρα, ποὺ θὰ πρέπει
νὰ τὸν μελετήσωμε, γιατί ἡ παραγωγή μας σ' αὐτὸν στοχεύει. Ἀπὸ τῆς
ἐπιθυμίας-ἀνάγκης του προέρχεται (ἢ τουλάχιστον θὰ πρέπει νὰ προέρχεται)
ἡ μορφή καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς παραγωγῆς μας· καὶ τῆς ἐπιθυμίας-
ἀνάγκης του αὐτὴς ζητοῦμε με τὰ προϊόντα καὶ τῆς ὑπηρεσίας μας νὰ καλύ-
ψομε.

Ὁ Adam Smith ἀνέφερε πῶς «ἡ κατανάλωσις εἶναι ὁ μόνος σκοπὸς
τῆς παραγωγῆς». Κι' αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ καταναλωτὴς θὰ ἀποφασίσῃ τε-
λικά τί θὰ παραχθῆ καὶ σὲ τί ποσότητες θὰ παραχθῆ.

Νομίζω πῶς ἡ Σχολὴ μπορεῖ (κι' ἂν μπορεῖ ἀσφαλῶς θὰ πρέπει) νὰ
φωτίσῃ στὸν νοῦ τῶν παιδιῶν τῆς τὸν καταναλωτὴ, περισσότερο ἢ π'
ὅτι διαφαίνεται ὅτι τὸ κάνει ὡς σήμερα.

Ἡ πικρὴ καὶ σκληρὴ μου πείρα 12 ἐτῶν ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολή-
σεως με τὴν δημοσιότητα, μοῦ ὑπαγορεύει τὸν τόνο τῆς φωνῆς μου. Κατὰ
τὴν διάρκειαν αὐτῶν τῶν 12 ἐτῶν βρίσκομαι ἀρκετὰ κοντὰ στὴν παραγω-
γὴ καὶ ζῶ τὰ προβλήματα τῆς ὡς ἓνα σημεῖο. Ἄν μοῦ ἐπιτρεπόταν ἡ γε-
νίκευσις θὰ ἔλεγα πῶς μιά ἀπὸ τῆς κακοδαιμονίας τῶν παραγωγικῶν ὁμάδων
εἶναι τὸ γεγονός ὅτι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ δουλέψουν σκληρὰ ὅλο
ὅσοι μετέχουν, γιὰ νὰ παραγάγουν. Καὶ ὅταν τὰ μάτια τοὺς θαυμάσουν τὸ
ἔτοιμο προϊόν, ψυχικὰ καὶ σωματικὰ ἔχουν κουρασθῆ τόσο, ὥστε νὰ μὴν
ἔχουν πιά τὸ κουράγιο νὰ ἀσχοληθοῦν με τὴν «προσωποποιημένη» πώ-
λησι, με τὸν καταναλωτὴ. Μὰ καὶ κουράγιο ἂν ἔχουν, τοὺς λείπει ὁ χρό-
νος· γιατί πρέπει νὰ κόψουν τὸν θαυμασμό τους καὶ νὰ ξαναγυρίσουν στὴν
παραγωγή, ἀπὸ φόβο πῶς θὰ σταματήσουν οἱ πρέσσοι.

Κι' ὡς πρὸ καιροῦ, κάτι γινότανε. Περιορισμοὶ στὶς εἰσαγωγές, ἀλλὰ κυρίως χαμηλά χρηματικά εἰσοδήματα, εἶχαν τὴν ἑλληνικὴ ἀγορὰ διαμορφωμένη ὡς ἀγορὰ τοῦ «πωλητοῦ». Αὐτὸ πού φτιάχναμε τὸ ἀγόραζε ὁ καταναλωτής, κυρίως ἑλλείπει ἄλλου. Τὰ τελευταία χρόνια ἐν τούτοις, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τῶν εἰσαγωγῶν, ἀφθονα μῆκαν τὰ ξένα προϊόντα, συν-οδευόμενα ἀπὸ συγχρονισμένες τεχνικὲς πωλήσεως (ἐμπορία—Marketing). Καὶ τὸ κακὸ ἔγινε χειρότερο (δόξα τῷ Θεῷ) ἀπ' τὴν στιγμή πού τὸ χρηματικὸ εἰσόδημα αὐξάνει καὶ ὡς ποσὸ—στὰ χέρια τοῦ μεμονωμένου καταναλωτοῦ—ἀλλὰ καὶ ἡ διανομὴ του ἐπεκτείνεται γεωγραφικὰ σὲ περισσότερα χέρια. Βαθμιαία ἡ ἀγορὰ μας γυρίζει σὲ ἀγορὰ τοῦ «ἀγοραστοῦ». Ὁ καταναλωτής (ὑπὸ τὸ κρατοῦν οἰκονομικὸ καθεστῶς) ἀνεβαίνει ξανά στὸν θρόνο του· καὶ ἄλλοι—μονο στὸν παραγωγὸ πού τὸ βρίσκει ... ἀναξιοπρεπὲς νὰ τὸν προσκυνήσῃ.

Συγχωρήστε μου τὴν εἰσοδὸ μου σὲ χωράφια, πού ὅσο κοντὰ πρὸς τὰ δικά μου κι' ἂν βρίσκονται πάντως ὅ ἐ ν εἶ ν α ἰ δικά μου. Θὰ ἤθελα ὅμως νὰ σκιαγραφήσω τοὺς λόγους πού μοῦ ὑπαγορεύουν τὸ σημεῖωμά μου αὐτό. Συγκεκριμένα νομίζω πὼς ἡ Σχολή, τάσσοντας ὡς προορισμὸ τῆς τὴν μόρφωσι παιδιῶν, πού φιλοδοξοῦν νὰ πυκνώσουν αὐριο τὰ ἐπιτελεῖα βιομηχανικῶν καὶ ἄλλων παραγωγικῶν ἐπιχειρήσεων, θὰ συν-επλήρωνε τὸ ἔργο τῆς, ρίχνοντας λίγο περισσότερο βάρος στὸ σκέλος κα-τ α ν ἄ λ ω σ ἰ ς πού ὑπαγορεύει καὶ στηρίζει ἄλλο : τὴν π α ρ α γ ω γ ῆ .

Ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως συμπτωματικῶς παραμορφώσεως τῆς πείρας μου, θὰ ἔλεγα πὼς διεπίστωσα μιά κάποια (δικαιολογημένη κατὰ βάσιν) ἀντιδικία μεταξὺ τῶν ἐνεργῶς παραγωγικῶν στοιχείων στοὺς κόλ-πους τῆς ἐπιχειρήσεως μὲ τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὴν ἐμπορία τῶν προϊόντων τῆς ἐπιχειρήσεως. Δίκαια οἱ πρῶτοι ἔχουν τὴν ὑπεροφία τοῦ γονέως, πού — σὰν ἄνθρωπος — πιστεύει τὸ παιδί του, τὸ δημιουργημά του, τέλειο. Ἔτσι ἐκπλήσσεται ὅταν διαπιστώνει πὼς ὁ πωλητής συναντᾷ δυσκολίες κατὰ τὴν διάθεσι τῆς παραγωγῆς τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἄγνοεῖ (ἢ παραβλέπει) τὴν βασικὴ ἐλευθερία τοῦ καταναλωτοῦ νὰ διαλέξῃ μὲ β ἄ σ ἰ τ ἄ δ ἰ κ ἄ τ ο υ κ ρ ἰ τ ῆ ρ ἰ α αὐτὸ πού θὰ ἀγοράσῃ.

Στέλλοντας τοὺς ἀποφοίτους σας στὶς ἐπιχειρήσεις, ἀπροετοίμαστους νὰ ἀντιμετωπίσουν αὐτὴν τὴν κατάστασιν, τοὺς ἐπιτρέπετε, νὰ μὴ δοῦν σὲ ὄλη τῆς τὴν ἔκτασι τὴν παραγωγικότητα τῆς ἐμπορίας, τῆς ἐρεῦνης καὶ μελέτης ἀγορᾶς, τῆς δημοσιότητας.

Ἡ γνώμη μου εἶναι πὼς τὰ θέματα αὐτά, μὲ τὴν μεγαλύτερη δυνα-τῆ ἀνάλυσι θὰ πρέπει νὰ διδάσκονται συστηματικὰ καὶ ὄχι νὰ ἀπόκειται στὴν διακριτικὴ εὐχέρεια τοῦ μαθητοῦ τὸ νὰ τὰ μάθῃ, ἐγγραφόμενος στὸ Κέντρο Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως μετὰ τὴν ἀποφοίτησι ἀπὸ τὴν Σχολή.

Βλέπω, τώρα πού ξαναδιαβάζω τὸ μακρὺ (ἑλλείπει χρόνου) σημεῖω-μά μου αὐτό, πὼς διαπνέεται ἀπὸ «ἱερὸν μένος». Γιὰ νὰ χρησιμοποιήσω ὅμως τὴν γνωστὴ διατύπωσι (πού καὶ σεῖς χρησιμοποίητε στὴν σελ. 54) : καιροὶ οὐ μενετοί.

Φιλικὰ

Χρυσ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Διευθύνων Σύμβουλος Α.Δ.Ε.Λ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Μαΐου 1958

Κύριε Διευθυντά,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρω Ὑμῖν τὰ κάτωθι :

Α.— Κατὰ Νοέμβριον 1957 μετέβην εἰς Ἑλβετίαν πρὸς συνέχισιν τῶν σπουδῶν μου εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λωζάνης, μὲ σκοπὸν τὴν ἀπόκτησιν τοῦ τίτλου τοῦ διδάκτορος οἰκονομικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου τούτου.

Βάσει τοῦ τίτλου τῆς Βιομηχανικῆς ὑπήχθη, ὑπὸ τῶν ἐκεῖ πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν, εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἀρθροῦ 45 τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐν λόγῳ Σχολῆς.

Τὸ ἀρθρον τοῦτο ἀναφέρει ὅτι ἀπόφοιτοι ἄλλων Πανεπιστημίων καὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν, οἱ ὅποιοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἀποκτήσουν τὸ δίπλωμα τοῦ διδάκτορος οἰκονομικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐπιστημῶν, ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐγγραφοῦν, ἐπὶ δύο τουλάχιστον ἐξάμηνα εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, εἰς τὸ τέλος δὲ αὐτῶν ὅπως ὑποστοῦν πτυχιακὰς ἐξετάσεις εἰς τὰ ἐξῆς μαθήματα :

α.— Πολιτικὴ Οἰκονομία.

β.— Οἰκονομικὴ τῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ Γενικὴ Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ.

γ.— Ἐθνικὴ Πολιτικὴ Οἰκονομία.

δ.— Οἰκονομικὰ Μαθηματικά.

ε.— Οἰκονομικὴ Γεωγραφία.

ς.— Ἐν μάθημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὑποψηφίου ἐπὶ διδακτορίᾳ.

Ἐφ' ὅσον ὁ ὑποψήφιος ἐπιτύχη εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα μέσον ὄρον βαθμολογίας 7 καὶ ἄνω, λαμβάνει τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς καὶ δύναται νὰ ἀρχίσῃ συγγράφων τὴν διδακτορικὴν του διατριβήν.

Ἐλπίζω ὅτι κατὰ Ἰούνιον 1959 θὰ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ προσέλθω εἰς τὰς ἐξετάσεις ταύτας.

Β.— 1) Ὑπὸ τὴν ιδιότητά μου ὡς μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Confederation Internationale des Associations d' Anciens élèves de L'enseignement Commercial Supérieur (Ciadec), ἡ ὁποία ἐδρεύει εἰς Neuchâtel, ἦλθον πλειστάκις εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ προέδρου αὐτῆς καὶ ἐν-θέρμου φιλέλληνος κ. Paul Richeme. Ἡ ὀργάνωσις αὕτη εἶναι λίαν σοβαρὰ καὶ περιλαμβάνει εἰς τοὺς κόλπους τῆς τοὺς συνδέσμους ἀποφοίτων ὄλων σχεδὸν τῶν Ἀνωτάτων καὶ Ἀνωτέρων Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν τῶν περισσοτέρων χωρῶν τῆς Εὐρώπης. Ἐκ τῆς Ἑλλάδος μόνον ὁ σύνδεσμος πτυχιούχων τῆς Σχολῆς μας μετέχει τῆς ὀργανώσεως ταύτης ἀντιπροσωπευόμενος ὑπὸ τῶν κ.κ. Δημ. Γούλα, Ἀριστ. Ζαραλῆ καὶ ἐμοῦ.

Γ.— Κατὰ τὴν παραμονὴν μου εἰς Ἑλβετίαν ἐκλήθη ὑπὸ τῆς ἐνώσεως τῶν γαλλικῶν συνδέσμων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν Ciadec ὅπως παραστῶ εἰς τὸ ἐπίσημον γεῦμα, τὸ ὁποῖον ἔλαβε χώραν τὴν 16ῃν Φεβρουαρίου 1958 εἰς τὸ μέγαρον τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς εἰς Παρισίους. Ἀνταπεκρίθη εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην, ἡ παρουσία μου δέ, ὡς ἐκπροσώπου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐιδικώτερον τῆς Σχολῆς μας, ἐχαιρετίσθη, εἰς τοὺς λόγους οἱ ὅποιοι ἐξεφωνήθησαν κατὰ τὰ ἐπιδόρπια, λίαν ἐνθουσιωδῶς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

(ἀπάντησις εἰς τὸν κ. Κ. Ἀθανασιάδην)

[*Ἀημοσιεύομεν μόνον ἐκ καθήκοντος κατωτέρω τὴν ἐπιστολὴν ἀγαπητοῦ πτυχιούχου τῆς Σχολῆς ἐξ ἀφορμῆς ἀσημάντου φυλλαδίου τοῦ ἑκτάκτου Καθηγητοῦ τῆς Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. κ. Κ. Ἀθανασιάδου περὶ τῆς Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς Καθηγητῆς τοῦ ἀλγερμονήτου «Κολλεγίου Ἀνασυγκροτήσεως». Ὁ ἐπιστολογράφος μας κ. Βασιλάς δὲν ἔπρεπε νὰ λάβῃ ὑπὸ σοβαρὰν ἔσπου τὰ ὅσα γράφει ὁ κ. Κ. Ἀθανασιάδης, διότι σκοπὸς τοῦ δημοσιεύματος ἦτο εἰς προσφορὰ καλῶν (πολὸν κακῶν εἰς τὴν πραγματικότητά) ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε., παντελῶς βεβαίως ἀνεύθυνον τοῦ δημοσιεύματος, δι' οὗ πρὸ παντὸς ἐπεδιώκετο αὐτοέπαινος τῆς ἐργασίας τοῦ κ. Κ. Ἀθανασιάδου καὶ ὑποτίμησις πάσης ἄλλης ἐργασίας. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι προεκτείνουν τὸ ἐγὼ των μέχρι τοῦ ἀπειροῦ, κινδυνεύοντες τὸν γέλωτα ἢ τὸν οἶκτον. Ἡ Σχολὴ μας, φυσικὰ, ἀντιπαρέρχεται πρὸ τῶν ἐκδηλώσεων αὐτῶν τοῦ «ἀκαδημαϊκοῦ ἤθους». Εἶναι λυπηρὸν, βεβαίως, ὅτι ὁ κ. Ἀθανασιάδης ἐλησμόνησε ὅτι πρὸ τῆς Α.Σ.Β.Σ. καὶ τοῦ Κ.Σ.Ε. δὲν ὑπῆρχε ἐπιστημονικὴ περὶ τὴν Στατιστικὴν κίνησις].*

Ὁ κ. Κ. Ἀθανασιάδης, ἑκτάκτος καθηγητῆς τῆς Στατιστικῆς παρὰ τῆς Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε., εἰς πρόσφατον ἄρθρον του περὶ τῆς «διδασκαλίας τῆς Στατιστικῆς ἀλλαγῆς καὶ παρ' ἡμῖν» παραποιεῖ δυστυχῶς τὴν ἀλήθειαν ἀναφορικῶς πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῆς Στατιστικῆς εἰς τὴν Χώραν μας. Οὕτω ἐν σελίδι 10 τοῦ κυκλοφορήσαντος εἰς εἰδικὸν τεῦχος ἄρθρου του ἀναγράφει τὰ ἑξῆς: «Ἐν Ἑλλάδι ἡ Στατιστικὴ μόνον εἰς τὴν Α.Σ.Ο.Ε.Ε. ἐξ ὄλων τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων διδάσκει εἰς τὴν ἑκτασίαν τοῦ ἀνωτέρου προγράμματος, εἰς πολὺ δέ, σχετικῶς, μικροτέραν ἑκτασίαν εἰς τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, καὶ εἰς ἔτι μικροτέραν εἰς τὴν Ἀνωτ. Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν». Περαιτέρω δὲ προβαίνει εἰς ἀστόχους συγκρίσεις ἐπὶ ὧρων διδασκαλίας καὶ προγράμματος διδασκομένης ὕλης διὰ νὰ ἐξαγάγῃ τὸ συμπέρασμα ὅτι «εἰς τὴν Χώραν ἡμῶν ἡ διδασκαλία τῆς Στατιστικῆς, ὡς αὕτη ἤδη ἔχει ἐξελιχθῆ, χλωαίνει ἀνανευρήτως, μὲ μόνον παρήγορον σημεῖον τὴν διδασκαλίαν τῆς εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν».

Δὲν εἶναι ἠθικὸν οὔτε τίμιον δι' ἀληθῆ ἐπιστήμονα νὰ προβαίνῃ εἰς

τόσον ανακριβείς ἀφορισμούς καί νά διατυπώνη συμπεράσματα, χάριν αὐτοδιαφημίσεως, τὰ ὁποῖα στηρίζονται ἐπὶ ἀνακριβῶν στοιχείων.

Ἐπρεπε ὁ κ. Ἀθανασιάδης νά ἔχη τὸ θάρρος νά ἐξάρη κατὰ πρῶτον καὶ κύριον λόγον τὴν συμβολὴν τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς Στατιστικῆς. Δὲν τοῦ εἶναι βεβαίως ἄγνωστον ὅτι ἡ Ἀ.Σ.Β.Σ. πρώτη καὶ μόνη ἱδρυσεν ἀπὸ τοῦ 1947 ἔδραν Στατιστικῆς, καλύπτουσιν ἀφ' ἐνός μὲν τὰς βασικὰς ἀπαιτήσεις τῆς Στατιστικῆς Μεθοδολογίας, ἀφ' ἐτέρου δὲ τὸν τομέα τῆς Οἰκονομικῆς Στατιστικῆς μὲ ἰδιαιτέραν ἑξαραίν τῶν κεφαλαίων ἐπὶ τῶν ἀριθμοδεικτῶν καὶ τῶν χρονολογικῶν σειρῶν. Εἶναι γνωστὸν κατὰ ποίων ἀντιδράσεων ἐπάλασεν ἡ Σχολὴ διὰ τὴν ἱδρυσίν τῆς ἔδρας αὐτῆς εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὑπεστηρίζετο ὅτι οἱ Καθηγηταὶ τῆς Λογιστικῆς δέον νά διδάξουν τὴν Στατιστικὴν εἰς ἓν κεφάλαιον μικρᾶς ἐκτάσεως. Τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Στατιστικῆς ἐν τῇ Σχολῇ κατηρτίσθη κατὰ τρόπον λίαν ἐπιτυχῆ ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιστημονικῆς καὶ διδακτικῆς, ἡ δὲ μεθοδικὴ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τούτου εἶχεν ἄριστα ἀποτελέσματα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Οἱ πτυχιούχοι τῆς Α.Σ.Β.Σ. οἱ διορισθέντες εἰς Στατιστικὰς ὑπηρεσίας διαπρέπουν καὶ ἀποτελοῦν ἐπιλεκτὰ στελέχη τούτων ἔχοντες ἤδη μίαν παράδοσιν δεκαετίας καὶ νομιζομένης διδασκαλίας τῆς Στατιστικῆς εἰς τὴν Α.Σ.Β.Σ. ἐνῶ ὁ κ. Ἀθανασιάδης δὲν δύναται νά καυχῆθῃ διὰ παρόμοια ἀποτελέσματα, ἀφοῦ δὲν συνεπλήρωσεν ἀκόμα οὔτε διετὴ κύκλον μαθημάτων. Αἱ ὧραι διδασκαλίας τὰς ὁποίας ἐπικαλεῖται καὶ τὰ ὄγκωδη συγγράμματά του μὲ ὕλην ἀμφιβόλου χρησιμότητος δι' εἰδικὴν Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν δὲν προδικάζουν ἀκόμη τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ἀδίκως καυχᾶται ὁ κ. Ἀθανασιάδης, ὁ ὁποῖος ἔπρεπε νά εἶναι πλέον ἐπιφυλακτικὸς εἰς τὰς κρίσεις του Ἐκτός ἂν ὁ κ. Ἀθανασιάδης θεωρεῖ ὅτι ἡ ἐπιτυχία εἶναι εὐθέως ἀνάλογος πρὸς τὰς μάζας τῶν σπουδαστῶν του, οἱ ὁποῖοι κατακλύζουν τὰς αἰθούσας τῶν ἰδιωτικῶν φροντιστηρίων, λαμπρῶς ἐξυπηρετουμένων ὑπὸ τῶν ἀμφιβόλου διδασκτικῆς ἱκανότητος Καθηγητῶν. Ταῦτα ὡς πρὸς τὰς συγκρίσεις του μὲ τὴν Α.Σ.Β.Σ. Ἄς ἔλθωμεν τώρα εἰς τὰς παρομοίας συγκρίσεις του πρὸς τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Κατὰ ποίαν λογικὴν ἀποφαίνεται ὁ κ. Ἀθανασιάδης ὅτι ἡ διδασκαλία τῆς Στατιστικῆς εἰς τὸ Κ.Σ.Ε. ἐνοθεύθη ἐκ τῆς παρεισφύσεως δῆθεν μαθημάτων οὐδεμίαν σχέσιν ἔχόντων πρὸς τὴν Στατιστικὴν;

Ἄγνοεὶ ὁ κ. Ἀθανασιάδης ὅτι εἰς τὸ πρῶτον ἔτος σπουδῶν διδάσκειται ἡ Στατιστικὴ Μεθοδολογία ἐπὶ 4 ὧρας, ἡ Δημογραφικὴ Στατιστικὴ ἐπὶ 1 ὥραν, ἡ Μαθηματικὴ Στατιστικὴ ἐπὶ 1 ὥραν καὶ εἰς τὸ δεύτερον ἔτος σπουδῶν ἡ Στατιστικὴ Ἀνάλυσις ἐπὶ 4 ὧρας, ἡ Οἰκονομικὴ Στατιστικὴ ἐπὶ 2 ὧρας, ἡ Μαθηματικὴ Στατιστικὴ ἐπὶ 1 ὥραν, ἡ Οἰκονομετρία ἐπὶ 1 ὥραν καὶ ἡ Δημογραφικὴ Στατιστικὴ ἐπὶ 1 ὥραν;

Ἐχομεν οὕτω διὰ τὴν Στατιστικὴν καὶ μόνον 15 ὧρας ἑβδομαδιαίας διδασκαλίας παραλλήλως πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθηματικῶν ἐπὶ 6 ὧρας ἑβδομαδιαίας καὶ τῶν λοιπῶν μαθημάτων, τὰ ὁποῖα

ἀποβλέπουν εἰς τὴν πληρεστέραν καὶ γενικωτέραν μὸρφωσιν τῶν σπουδαστῶν, δεδομένου ὅτι τινὲς τούτων εἴτε προσέρχονται ἀπὸ σχολᾶς οἱ ὁποῖαι δὲν παρέχουν μαθηματικὴν καὶ οἰκονομικὴν μὸρφωσιν εἴτε εἶναι ὑπάλληλοι τοῦ Δημοσίου καὶ λοιπῶν Ὀργανισμῶν μὲ ἀπολυτήριον μόνον Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ κ. Ἀθανασιάδης ἄλλως τε διδάσκει εἰς τὸ δευτέρον ἔτος σπουδῶν 5 ὥρας καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχη τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα προσδοκᾷ νὰ ἔχη ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν του εἰς τὴν Α.Σ.Ο.Ε.Ε. ἐπὶ 6 ὥρας, ἐκτὸς ἂν θεωρῇ ὅτι πάντες οἱ λοιποὶ διδάσκοντες εἰς τὸ Κ.Σ.Ε. οὐδὲν προσφέρουν, ὅποτε θὰ ἔπρεπε νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Διεύθυνσις τῆς Α.Σ.Β.Σ.— καὶ ἔχει βεβαίως ὑποχρέωσιν νὰ τὸ πράξη—ποία εἶναι ἡ ἀποδοτικότης τοῦ κ. Ἀθανασιάδου Ὁ κ. Διευθυντῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ. εἶναι ὑπόλογος ἀπεναντι τοῦ Δ. Συμβουλίου, τῶν Καθηγητῶν καὶ τῶν πτυχιούχων καὶ διὰ τὴν διδακτικὴν ἱκανότητα καὶ διὰ τὴν συμπεριφορὰν τῶν Διδασκόντων, ὅπως ἔχει ἐπίσης ὑποχρέωσιν νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἱκανότητα βαθμολογίας τοῦ κ. Ἀθανασιάδου, δίδοντος ἀκατάλληλα θέματα καὶ μὴ δυναμένου ν' ἀντιληφθῇ ὅτι ἡ ἀπόρριψις ὄλων εἶναι κατ' οὐσίαν ἀπόρριψις τοῦ ἴδιου ἑαυτοῦ του.

Ἀσφαλῶς ὅμως δὲν πρέπει νὰ κἀνῃ τοιαύτην παράλογον σκέψιν καὶ εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς ἀκαδημαϊκὸς διδάσκαλος προβαίνει εἰς τοιοῦτους ἀβασανίστους συλλογισμοὺς, ἐνῶ ὡς ἰσχυρίζεται, ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ἀρμοδίων διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Στατιστικῆς.

Π. ΒΑΡΛΑΣ

Πτυχιούχος τῆς Α.Σ.Β.Σ. καὶ τοῦ Κ.Σ.Ε.

Ο Έλληνοαμερικανός Καθηγητής του Πανεπιστημίου Stanford
κ. ΑΛΕΞ. ΜΠΑΒΕΛΑΣ όμιλών από τής έδρας τής Σχολής,
παραπλεύρως ό διερμηνεύς του κ. Κονδύλης

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ
ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Τόμος Α'

Έπιμελεία του Καθηγητού

ΙΩΑΝΝΟΥ Α. ΧΡΥΣΟΧΟΥ

Διευθυντού Σπουδών

του Κέντρου Όργανώσεως και Διοικήσεως

Πωλοῦνται δρχ. 70

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ κ. ΑΛΕΞ. ΜΠΑΒΕΛΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Κατόπιν προσκλήσεως τῆς Ἀνωτ. Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, ἡ πόλις μας εἶχε τὴν τιμὴν καὶ εὐχαρίστησιν ὅπως φιλοξενήσῃ ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα τὸν διακεκριμένον Ἑλληνοαμερικανὸν Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Standford κ. Ἀλέξ. Μπαβέλαν.

Ὁ κ. Μπαβέλας εἶναι BSC τοῦ Κολλεγίου Springfield (1940) M.A. τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Iowa (1944) Ph. D. τοῦ Τεχνολογικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Μασσαχουσέτης (1948).

Διετέλεσε μέχρι τοῦ 1956 καθηγητὴς τῆς Μασσαχουσέτης, εἰς τὸ Τεχνολογικὸν Ἰνστιτούτον τῆς Μασσαχουσέτης, Ἐταῖρος τοῦ Κέντρου Ἀνωτέρων Σπουδῶν εἰς τὴν Ἐπιστήμην τῆς συμπεριφορᾶς, Μέλος τοῦ τμήματος Μαθηματικῆς Ἐρεῦνης τῶν ἐργαστηρίων τῆς Bell Telephone Co.

Ἀπὸ δὲ τοῦ Μαρτίου 1958 ἐξέλεγε τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Ψυχολογίας καὶ Καθηγητὴς τῆς Διοικήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Standford H.P.A.

Ὁ διακεκριμένος Καθηγητὴς θεωρεῖται ὡς μία ἀμερικανικὴ αὐθεντία εἰς τὰ ζητήματα τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων, τῶν ἐπικοινωνιῶν καὶ τῆς κοινωνικῆς στατιστικῆς.

Ὁ κ. Μπαβέλας ἐκλήθη κατὰ τὸ θέρος τοῦτο καὶ ἔδωκε σειράν διαλέξεων εἰς τὰ Πανεπιστήμια τοῦ Ἐδιμβούργου καὶ τοῦ Λονδίνου, ὡς καὶ εἰς τὴν Σορβόννην τῶν Παρισίων. Ἐπισημειώθη δὲ τῆς εἰς Εὐρώπην ἀφίξεώς του ὅπως ἐπισκεφθῆ καὶ τὴν πατρίδα του, τὴν ὁποῖαν ὑπεραγαπᾷ.

Τὸν κ. Ἀλέξ. Μπαβέλαν ἐφιλοξένησεν ἐνταῦθα ἡ Σχολή μας, ἥτις ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν ὅπως συζητήσῃ τὰ τοῦ Κέντρου Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ ἐνδεχομένως συνεργασίαν μετὰ τῶν Ἀμερικανικῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων.

Ὁ κ. Ἀλ. Μπαβέλας κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐνταῦθα ὀλιγοήμερου παραμονῆς του ἔδωκε δύο διαλέξεις, ἐξ ὧν ἡ ἐνδιαφέροντος: τὴν μίαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κέντρον Παραγωγικότητος με θέμα: «Ἡ διεύθυνσις τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς μεταβατικὴν περίοδον» καὶ τὴν ἑτέραν εἰς τὴν Σχολὴν μας με θέμα: «Αἱ πληροφορίαι καὶ τὸ παραγωγικὸν ἀποτέλεσμα».

Ἐπὶ πλεόν δὲ διηύθυνε εἰδικῶς χάριν τῆς Σχολῆς μας σεμινάριον με σπουδαστὰς καὶ ἀποφοίτους τῆς ἐπὶ τῆς μελέτης συνθηκῶν ἀγορᾶς.

Τὸ κείμενον ἀμφοτέρων τῶν διαλέξεων θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ περιοδικὸν τῆς Σχολῆς «Σπουδαί».

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΙΤΑΛΙΑΣ — ΕΛΛΑΔΟΣ

Περί τὰ μέσα Μαρτίου ἐ.ε., ἀφίχθη εἰς Ἀθήνας ὁ Διευθυντής τοῦ I.S.I.D.A. (Istituto Superiore per Imprenditori e Dirigenti d' Azienda) τοῦ Παλέρμου, κ. Gabriele Morello, ὅπως συζητήσῃ μετὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρμοδίων τὰς δυνατότητας συνεργασίας τοῦ Ἰδρυματός του καί τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐνδιαφερομένων διὰ τὰ ἐκπαιδευτικά ζητήματα τῆς ὀργανώσεως τῶν ἐπιχειρήσεων, πρὸς αὔξησιν τῆς παραγωγικότητος.

Ὁ κ. G. Morello ἔσχεν ἐπανειλημμένας ἐπαφὰς καί συζητήσεις μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος, τοῦ Συνδέσμου Βιομηχανῶν καί τῆς ἡμετέρας Σχολῆς καί κατετοπίσθη ἐπὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι καταστάσεως ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως συντάξῃ σχετικὴν ἔκθεσιν πρὸς τὸ Εὐρωπαϊκὸν Κέντρον Παραγωγικότητος, κατ' ἐντολὴν τοῦ ὁποίου ἐνήργει.

Ὁ κ. G. Morello ἐν συνεχείᾳ ἐπεσκέφθη διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν καί τὴν Τουρκίαν. Ἐπωφελήθημεν τῆς εὐκαιρίας ὅπως ἀφ' ἑνὸς μὲν γνωρίσωμεν τὰς ἐπιδιώξεις καί πραγματοποιήσεις τοῦ I.S.I.D.A (ὅπερ ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἐκεῖ Πανεπιστημίου καί τυγχάνει οἰκονομικῆς βοήθειας ὑπὸ Ἰταλῶν βιομηχανῶν) καί ἀφ' ἑτέρου ὅπως ἀνασκοπήσωμεν τὰς δυνατότητας συνεργασίας μεταξύ τῶν δύο Ἰδρυμάτων, δι' ἀποστολῆς εἰς Ἰταλίαν ὑποτρόφων πρὸς μετεκπαίδευσιν, ἀνταλλαγῆς Καθηγητῶν κ.λ.π.

Η ΤΕΓΕ Α

άπο τουριστικῆς απόψεως

Πτυχιακή μελέτη τοῦ τελειοφοίτου τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΠΟΤΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Όλιγα τινά περί Τουρισμού

Ἡ ἔμφυτος τάσις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς γνῶσιν καὶ τὸ ἔνστικτον τῆς περιργείας δύναται νὰ εἴπῃ τις ὅτι ἀποτελοῦν τὴν αἰτίαν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ φαινομένου, τὸ ὁποῖον ἐκλήθη Τουρισμός.

Ὁ τουρισμός παρ' ὅλον ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας ἔλαβε τεραστίαν ἀνάπτυξιν, τὴν ὁποίαν ἐν πολλοῖς ὑποβοηθοῦν αἱ σύγχρονοι τεχνικαὶ ἐξελίξεις, δὲν εἶναι φαινόμενον νέον. Ἀνάκαθεν ὁ ἀνθρώπος εἶχε τὴν τάσιν νὰ γνωρίσῃ τοὺς συναθρώπους του, τὸν τρόπον τῆς ζωῆς των, τὸν πολιτισμὸν των, ἐν γένει, καὶ τὰς χώρας των.

Ἡ ἐκμηδένισις τῶν ἀποστάσεων διὰ τῶν συγχρόνων συγκοινωνιακῶν μέσων ἐπέτρεψεν εἰς τὸ πολὺ κοινὸν νὰ συμμετάσχη εἰς τὸ φαινόμενον τοῦ τουρισμοῦ. Ἡ πρόοδος τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καὶ ἡ συγκέντρωσις μεγάλου τμήματος τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὰς πόλεις, ἐτίβαλεν αὐτὸν ὡς κοινωνικὴν ἀνάγκην, ὡς τρόπον ψυχαγωγίας, συνδυάζοντα τὸ «τερπνὸν μετὰ τοῦ ὠφελίμου».

Ἐπὶ τὸν ὄρον τουρισμός, ὅστις προέρχεται ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ «tourism», ὁ ὁποῖος σημαίνει «περιήγησις», νοοῦμεν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν κίνησιν ταξιδιωτῶν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ σύνολον τῶν προσπαθειῶν καὶ τὴν ὀργάνωσιν διὰ τῶν ὁποίων ἐπιδιώκεται ἡ προσέλευσις ξένων περιηγητῶν.

Πολλοὶ παράγοντες συντελοῦν εἰς τὴν δημιουργίαν τουριστικοῦ ρεύματος πρὸς ἓνα τόπον. Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρομεν: Τὰ ἱστορικὰ μνημεῖα, τὰς φυσικὰς καλλονάς, τὸ κλίμα, τὰς λουτροπόλεις, τὴν βιομηχανίαν, τὰ τεχνικὰ ἔργα, τὰς ἐκθέσεις, τὰς ἐορτάς, τὸν ἀθλητισμὸν. Παραλλήλως ὁμοίως πρὸς τοὺς ἀνωτέρω ἀναφερομένους παράγοντας, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ ἀπαιτεῖται ὀργάνωσις κατάλληλος, ἡ ὁποία ἐξασφαλίζουσα εἰς τοὺς τουρίστας εὐχάριστον διαμονήν, κατάλληλον συγκοινωνίαν καὶ προσήκουσαν ἐξυπηρέτησιν, βοηθεῖ αὐτοὺς εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ὡς ἄνω τουριστικῶν ἀξιοθεάτων, δημιουργεῖ εὐχαρίστους ἐντυπώσεις, καὶ συντελεῖ κατὰ τὸν προσφορώτερον τρόπον, εἰς τὴν περαιτέρω τουριστικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου.

Τὸν τουρισμὸν διακρίνομεν εἰς ἑξωτερικὸν καὶ ἐσωτερικὸν, ἑξωτερικὸς εἶναι ὁ τουρισμὸς ὁ ὁποῖος δημιουργεῖται διὰ τῆς διακινήσεως ταξιδιωτῶν μεταξὺ τοῦ ἑξωτερικοῦ καὶ μιᾶς δεδομένης χώρας, ἐσωτερικὸς δὲ ὁ τουρι-

σμός ο αναπτυσσόμενος διά τῆς διακινήσεως ταξιδιωτῶν ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς χώρας καί ἐντὸς αὐτῆς.

Ὁ τουρισμός ἐκτὸς τῆς ἐκπολιτιστικῆς αὐτοῦ σημασίας ἔχει σοβαροτάτην οικονομικὴν τοιαύτην λόγῳ τῆς ἐπιδράσεως τῶν ὑπὸ τῶν περιηγητῶν δαπανωμένων χρημάτων ἐπὶ τῶν διαφόρων οἰκονομιῶν, ὡς ἐκ τούτου «Βιομηχανία τῶν ξένων» καὶ «Τουριστικὴ βιομηχανία». Ἀποτελεῖ λοιπὸν οὗτος φαινόμενον οἰκονομικοκοινωνικόν, σπουδαιστάτης σημασίας διὰ τὰς διαφόρους χώρας.

Εἰδικώτερον ἀπὸ ἐκπολιτιστικῆς πλευρᾶς ἡ ἐπαφή τῶν περιηγητῶν καὶ τῶν ἐντοπίων δημιουργεῖ σχέσεις μεταξύ ἀνθρώπων, προκαλεῖ ἀνύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου, εὐρύνει τὴν μόρφωσιν καὶ δημιουργεῖ ὁμοιογενὲς κοινωνικὸν σύνολον τόσον ἐκτὸς τῆς χώρας, ὅσον καὶ εἰς εὐρύτερα διεθνή πλαίσια.

Ἡ οικονομικὴ πλευρὰ τοῦ φαινομένου εἶναι ἀκόμη σπουδαιότερα καὶ μὲ ἄμεσα οἰκονομικὰ ὄφελῃ, ἰδίᾳ διὰ τὰς χώρας ἐκείνας αἱ ὁποῖαι παρουσιάζονται καθυστερημέναι εἰς τὴν οικονομικὴν ἀνάπτυξιν καὶ μὲ παθητικότητα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἰσοζύγιον πληρωμῶν. Οὕτω διὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ τουρισμοῦ προκαλεῖται εἰσροὴ σημαντικοῦ ποσοῦ συναλλάγματος ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀντιμετωπίζεται ἡ ἀνεργία διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν τουριστικῶν ἐπαγγελμάτων ἀφ' ἑτέρου. Διὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τουρισμοῦ προκαλεῖται οἰκονομικὴ κίνησις εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ ἀναζωογόνησις τῆς ἐπαρχιακῆς ζωῆς ἐπιτυγχανομένης κάποιας ἀναδιανομῆς τοῦ εἰσοδήματος τρόπον τινὰ καὶ καταπολεμήσεως τῆς ἀστυφιλίας κατὰ ἓνα τρόπον.

Διὰ τῆς ἀνωτέρω συντόμου ἀναπτύξεως τοῦ τουριστικοῦ φαινομένου καὶ τῶν ἀντικτύπων του ἐπὶ τῆς καθόλου ἐξελίξεως μιᾶς χώρας, ἠθελήσαμεν ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ παρουσιάσωμεν συνοπτικῶς τοῦτο, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ καταδείξωμεν τὴν σημασίαν τούτου διὰ τὴν χώραν μας ἢ ὁποῖα παρουσιάζει μίαν ἔντονον διαφοροποίησιν τῶν εἰσοδημάτων μεταξύ ἀγροτικῶν περιοχῶν καὶ ἀστικῶν κέντρων μὲ ἀποτέλεσμα τὸ παρατηρούμενον ἔντονον ρεῦμα ἀστυφιλίας, ἐπίσης δὲ μίαν μόνιμον ἐλλειμματικότητα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου μὲ ἀποτέλεσμα ἐλλειμματικότητα εἰς τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν.

Τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τοῦ τουρισμοῦ ἐπὶ τῆς οἰκονομίας δύναται ἡ χώρα μας νὰ ἐκμεταλλευθῇ ὡς διαθέτουσα ὅλους τοὺς παράγοντας καὶ τὰς προϋποθέσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων βασίζεται ἡ ἀνάπτυξις αὐτοῦ. Διὰ νὰ ἐπιτύχη ὁμως τοῦτο πρέπει παραλλήλως νὰ ἀναπτύξῃ κατάλληλον ὄργανωσιν προσελκύσεως καὶ ἐξυπηρετήσεως τῶν περιηγητῶν διὰ τῶν καταλλήλων προσώπων καὶ ἐγκαταστάσεων. Πράγματι, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν πολλοὶ προσπάθειαι ἔχουν καταβληθῆ τελευταίως, ἀλλὰ ἀπαιτοῦνται ἀκόμη περισσότεραι διὰ νὰ καταστῇ ὁ τουρισμός εἰς ἐκ τῶν σημαντικωτέρων παραγόντων τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τοῦ τόπου.

Εἰς τὴν παροῦσαν μελέτην θὰ προσπαθῆσωμεν νὰ ἀναπτύξωμεν τὰς ὑπαρχούσας προϋποθέσεις, τὰς δυνατότητας, καὶ τὰς ἀνάγκας διὰ τὴν τουριστικὴν ἀξιοποίησιν μιᾶς περιοχῆς τῆς χώρας μας, τῆς Τεγέας, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι συμβάλλομεν κατὰ τι εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως τοῦ τόπου.

Η ΤΕΓΕΑ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

1. Τὸ κέντρον τῆς Πελοποννήσου

Οἱ ὄρειοι ὄγκοι τῆς Πελοποννήσου περικλείουν μεταξύ των ἄρκετὰ μικρὰ πεδινὰ τμήματα, τὰ ὅποια ἀποτελοῦν τὸ Ἄρκαδικὸν ὄροπέδιον. Τὸ μεσογειακὸν αὐτὸ ὄροπέδιον περιβάλλεται ἀπὸ τὰ ὄρη Κυλλήνη πρὸς Β. Α. Λύρκειον, Ἄρτεμεισιον καὶ Παρθένιον πρὸς Α. Τὰς δυτικὰς ὑπώρειας τοῦ Πάρωνος καὶ τὸν Ταύγετον πρὸς Ν. Τὰ Νόμια, τὸ Λύκαιον πρὸς Ν. Δ. Τὴν Φολὴν καὶ Σόκολιν πρὸς Δ. Τὸν Ἐρύμανθον πρὸς Β. Δ. καὶ τὰ Ἄροάνια πρὸς Β. Τὸ οὕτω σχηματιζόμενον ὄροπέδιον τὸ ὅποιον χαρακτηρίζεται ὡς περίκλειστος Ἄρκαδία ἔχει μῆκος 40 περίπου χιλιομέτρων καὶ καταλαμβάνει τὸ κέντρον τῆς Πελοποννήσου.

Ἀπὸ Β. πρὸς Ν. διαδέχονται τὸ ἐν τὸ ἄλλο τὰ λεκανοπέδια τῆς Κανδύλας (ὕψμ. 625 μ.), τοῦ Λεβιδίου (ὕψμ. 633 μ.), τῆς Μαντινείας (ὕψμ. 630 μ.), τῆς Τριπόλεως (ὕψμ. 633 μ.) καὶ πρὸς Νότον τῆς Τεγέας (ὕψμ. 668 μ.). Ὅλα αὐτὰ τὰ λεκανοπέδια εἶναι ἀποτέλεσμα τεκτονικῶν συμβάντων. Ἐχωρίσθησαν μεταξύ των διὰ πολὺ χαμηλῶν ἀσβεστοῦχων διαχωρισμάτων. Ἐὰν ἐν τούτοις ἴσταιται κανεὶς ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν γύρω ὄρειων, τὰ ἀσβεστοκῦματα αὐτὰ μόλις εἶναι αἰσθητὰ. Δημιουργεῖται ἡ ἐντύπωσις ὅτι πρόκειται περὶ ἐνὸς ἐνιαίου ὄροπέδιου μῆκους 40 χιλιομέτρων.

Αἱ κατωφείραι τῶν ὄρειων συμπαγῶν ὄγκων αἱ ὅποιαι σχηματίζουν τὸ πλαίσιον τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ὄροπέδιου, φαίνονται ὡς τεράστια τείχη καὶ εἶναι σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου ἀδενδροὶ μόνον ἡ μεσαία ζώνη τῆς ὄροσειρᾶς τοῦ Μαινάλου καλύπτεται ἀπὸ πυκνὸν δάσος ἐλάτων. Τὰ ἀδενδρα αὐτὰ ἀσβεστοῦχα ὄρη λάμπουν ὑπὸ τὸν θερινὸν ἥλιον καὶ δίδουν εἰς τὸ τοπίον χαρακτῆρα ὄρεινῆς μεσογειακῆς φύσεως.

Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ὑπῆρχον εἰς τὸ Ἄρκαδικὸν ὄροπέδιον πόλεις ὡς ἡ Τεγέα, ἡ Μαντινεία, ὁ Ὀρχομενός, τὸ Παλλάντιον, αἱ ὅποιαι κατέλαβον σημαντικὴν θέσιν μεταξύ τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν πόλεων, ὡς κέντρα Οἰκονομικά, κέντρα Πολιτικά, ἀλλὰ καὶ ὡς Στρατιωτικαὶ δυνάμεις. Ἡ ἀρχαία Τεγέα (Τεγέη, Τέγεα καὶ Τεγεάτης χώρα) εὕρισκετο εἰς τὸ Ν. Α. μέρος τῆς ἀρχαίας Ἄρκαδίας καὶ συνωρεύετο πρὸς Α. μὲ τούς Ἄργεῖους, πρὸς Ν. μὲ τούς Λακεδαιμονίους, πρὸς Δ. μὲ τούς Παλλαντιεῖς καὶ πρὸς Β. μὲ τούς Μαντινεῖς.

2. Μυθολογία

Ἡ ἀρχαιοτάτη ἱστορία τῆς Τεγέας ἀρχίζει ἀπὸ τὴν μυθολογίαν καὶ συνταυτίζεται μὲ τὴν ἱστορίαν ὀλοκλήρου τῆς Ἄρκαδίας. Ἐκ κληρονομικῆς διαδοχῆς τῶν βασιλέων τῆς Ἄρκαδίας προέκυψαν αἱ αὐτόνομοι πόλεις αὐτῆς μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Τεγέα. Ὁ περὶ τὸ 170 μ. Χ. ἀκμάσας περιηγητῆς Πausanias εἰς τὸ σύγγραμμά του «Περιήγησις τῆς Ἑλλάδος» ἀναφέρει ὡς πρῶτον οἰκιστὴν τῆς Τεγέας τὸν Τεγεάτην. Οὗτος ἦτο υἱὸς τοῦ Λυκάονος, βασιλέως τῆς Ἄρκαδίας, ἡ ὅποια ἑκαλεῖτο Πελασγία ἐκ τοῦ πα-

τρόσ του καί πρώτου βασιλέως αὐτῆς. Ὁ Λυκάων ἦτο σύγχρονος τοῦ Κέ-
κροπος τῶν Ἀθηνῶν. Ἀλλαχοῦ ὁ Πausανίας ἀναφέρει ὅτι πρῶτος οἰκιστῆς
τῆς Τεγέας ἦτο ὁ Ἄλεος, ἡ χώρα δὲ ἔλαβε τῇ χώρᾳ φασὶν ἀπ' αὐτοῦ
«Τεγεᾶται δὲ ἐπὶ μὲν Τεγεάτου τοῦ Λυκάωνος τῇ χώρᾳ φασὶν ἀπ' αὐτοῦ
γενέσθαι μόνη τὸ ὄνομα, τοῖς δὲ ἀνθρώποις κατὰ δήμους εἶναι τὰς οἰκή-
σεις... τῆς δὲ ἐφ' ἡμῶν πόλεως οἰκιστῆς ἐγένετο Ἄλεος». Βραδύτερον ἀνα-

Κεφαλή τῆς Θεᾶς τῆς Ὑγείας

φέρεται ὅτι ἡ βασιλεία τῆς Ἀρκαδίας περιῆλθεν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Τε-
γέας Ἄλεον, ὁ ὁποῖος κατεσκεύασεν τὸν ἀρχαῖον ναὸν τῆς «Ἀλέας Ἀθηνᾶς»
ἐν Τεγέᾳ.

Ἐκτοτε ἀναφέρεται συνεχῶς ἡ Τεγέα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ζωὴν. Οὕτω
ὁ Τεγεάτης βασιλεὺς Ἐχεμος φονεύει εἰς μονομαχίαν τὸν Ἡρακλείδην Ὑλ-
λον παρὰ τὸν Ἴσθμόν καὶ ματαιώνει τὴν κάθοδον τῶν Δωριέων εἰς τὴν
Πελοπόννησον. Ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου οἱ Τεγεᾶται ἐτιμῶντο ἰδιαιτέρως
καὶ κατελάμβανον πάντοτε τὸ ἀριστερόν κέρας τῆς παρατάξεως εἰς τὰς
μάχας.

Κατὰ τὴν ἐκστρατείαν εἰς Τροίαν μετέχει ὡς ἐπικεφαλῆς τῶν Ἀρκά-
δων ὁ βασιλεὺς τῆς Τεγέας Ἀγαπήνωρ ὁ ὁποῖος περιπλανηθεὶς κατὰ τὴν
ἐπιστροφὴν προσήγγισεν εἰς τὴν Κύπρον ὅπου ἔκτισεν τὴν Πάφον καὶ τὸν
ναὸν τῆς Ἀφροδίτης εἰς Παλαίπαφον. Ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου ἐξηγεῖται

ή μεγάλη συγγένεια της Κυπριακής διαλέκτου προς την 'Αρκαδικήν.
Τό 776 π. Χ. οι Σπαρτιάται εξεστράτευσαν κατά της Τεγίας όπου όμως υπέστησαν δεινήν ήτταν. Κατά την μάχην οι Τεγεᾶται συνήλαβον πολλούς αίχμαλώτους μεταξύ τῶν ὁποίων καί τόν βασιλέα τῶν Λακεδαιμονίων Χαρίλαιον. Χαρακτηριστικῶς ἀναφέρεται ὁ ἡρώσιμὸς τῶν Τεγεάτιδων γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον μέρος εἰς τὴν μάχην.

Κατὰ τὸν Α' Μεσσηνιακὸν πόλεμον οἱ Τεγεᾶται ἐπολέμησαν παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Μεσσηνίων καὶ ἐνίκησαν τοὺς Σπαρτιάτας κατὰ τὸ ἔτος 725 π. Χ. Μετὰ ταῦτα ὁμως ἀπεχώρησαν καὶ οἱ Μεσσηνιοὶ ἐνίκηθησαν.

Μετὰ τὸν Β' Μεσσηνιακὸν πόλεμον οἱ Τεγεᾶται διὰ νὰ μὴ εἶναι ἐκτεθειμένοι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Σπαρτιατῶν, διασκορπισμένοι ἀνά τὴν Τεγεάτιδα, ἀπεφάσισαν νὰ συνοικισθοῦν εἰς μίαν πόλιν μεγάλην καὶ ἰσχυράν. Συνεπικυκλώθησαν λοιπὸν εἰς τὸν κεντρικὸν συνοικισμόν ὅπου ἦτο ἡ πολίχνη Τεγέα. Ἡ δημιουργηθεῖσα πόλις ἐπροστατεύετο ὑπὸ τείχους περιμέτρου 5.000 μ.

Ἐν συνεχείᾳ ἐπηκολούθησαν μακροὶ ἀγῶνες μεταξύ Σπαρτιατῶν καὶ Τεγεατῶν οἱ ὁποῖοι, ἐν τέλει, κατέληξαν εἰς σύναψιν συμμαχίας μεταξύ τῶν περὶ τὸ 550 π. Χ.

3. Ἡ Τεγέα τῶν κλασσικῶν χρόνων

Κατὰ τοὺς χρόνους τῶν περσικῶν πολέμων ἡ Τεγέα δὲν ὑστέρησε τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν πόλεων. Εἰς τὴν ἐν Θερμοπύλαις μάχην μεταξύ τῶν Πλαμετέχων καὶ 500 Τεγεᾶται. Κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς μάχης τῶν Πλαμετέχων ὁ Τεγεάτης Χείλεος ἐπίεισε τοὺς Σπαρτιάτας νὰ ἀποστείλουν δύναμιν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Ἀθηναίων. Μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἐξεστράτευσαν καὶ 3.000 Τεγεᾶται οἱ ὁποῖοι ἐπέδειξαν ἀπαράμιλλον ἀνδρείαν καὶ γενναίότητα τόσοσιν κατὰ τὴν μάχην τῶν Πλαταιῶν ὅσων καὶ κατὰ τὴν ἐκπόρθησιν τοῦ ξυλίνου τείχους παρὰ τὰς Θήβας, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχον καταφύγει τὰ ὑπολείμματα τῶν Περσῶν. Ὁ Ἡρόδοτος δὲ ἱστορεῖ «Ἑλλήνων δέ, ἀγαθῶν γενομένων καὶ Τεγεατῶν καὶ Ἀθηναίων ὑπερβάλοντο ἀρετῇ Λακεδαιμόνιοι» (Ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἀνεδείχθησαν ἀνδρεῖοι οἱ Τεγεᾶται καὶ οἱ Ἀθηναῖοι. Ἀνα-ἀλλ' ὁμως πάντας ὑπερτέρησαν κατὰ τὴν ἀνδρείαν οἱ Σπαρτιάται). Ἀναφέρεται ὅτι πρὸ τῆς μάχης οἱ Τεγεᾶται ἐφιλονίκησαν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἀξιοῦντες νὰ διευθύνουν τὸ ἀριστερὸν κέρασ τῆς παρατάξεως κατὰ παλαιὸν προνόμιον.

Μετὰ τοὺς περσικοὺς πολέμους οἱ Τεγεᾶται ἀπέπειράθησαν ἐπανειλημμένως νὰ ἀποσχισθοῦν ἀπὸ τῆς συμμαχίας τῶν Λακεδαιμονίων πλὴν ὁμως νικηθέντες ἀπέτυχον.

Κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον ἐμφανίζονται ὡς σταθεροὶ σύμμαχοι τῶν Σπαρτιατῶν, εἰσέβαλον μετ' αὐτῶν εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ ἔλαβον μέρος εἰς ὅλας τὰς ἐκστρατείας. Ἡ συμμαχία αὕτη διατηρηθεῖσα περὶ τὰ 100 ἔτη διελύθη μετὰ τὴν νίκην τῶν Θηβαίων ὑπὸ τὸν Ἐπαμεινώνδαν καὶ Πελοπίδαν κατὰ τῶν Σπαρτιατῶν παρὰ τὰ Λεῦκτρα τῆς Βοιωτίας τῷ 371 π.Χ.

Ἀκολούθως ἐπηκολούθησε περίοδος συνενώσεως τῶν ἀρκαδικῶν πό-

λεων εις Ἀρκαδικὴν Ὀμοσπονδίαν. Διαλυθείσης δὲ αὐτῆς οἱ Τεγεᾶται συν-επολέμησαν μετὰ τοῦ Ἐπαμεινώνδου καὶ τῶν Θηβαίων κατὰ τῶν Λακεδαι-μονίων, ἔλαβον δὲ σημαντικὸν μέρος εἰς τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην.

Μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Φιλίππου εἰς τὸ προσκήνιον τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς οἱ Τεγεᾶται ἐτάχθησαν παρὰ τὸ πλευρόν του καὶ εἶχον σημαντικὰ ὀφέλη, διότι ἀνέκτησαν περιοχὰς τινὰς κατεχομένας ὑπὸ τῶν Λακεδαιμο-νίων. Μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ καὶ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Ἀλεξάνδρου ὡς βα-σιλέως οἱ Τεγεᾶται κατ' ἐπανάληψιν προσεπάθησαν, ἀνεπιτυχῶς ὁμως, νὰ ἀποτινάξουν τὴν Μακεδονικὴν κυριαρχίαν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἐπιγόνων οὗτοι ἐπεδόθησαν εἰς διαφόρους ἀγῶνας κυρίως κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων. Τέλος τῷ 234 ἡ Τεγέα μετ' ἄλλων Ἀρκαδικῶν πόλεων μετέχουν τῆς Ἀχα-ϊκῆς Συμπολιτείας μετ' ὀλίγον ὁμως συμμαχεῖ μετὰ τῆς Αἰτωλικῆς Συμπο-λιτείας. Ἐπακολουθεῖ μία πολυτάραχος περίοδος με ἐναλλασσόμενας θέσεις τῶν Τεγεατῶν, τῶν ὁποίων ἡ χώρα εἶχε καταστῆ ἐπίκεντρον τῶν ἀγῶνων μεταξὺ τῶν Συμπολιτιῶν τῶν Μακεδόνων καὶ τῶν Λακεδαιμονίων. Τέλος, μετὰ σειρὰν ἀγῶνων πρὸς τοὺς Ῥωμαίους καταλαμβάνεται ἡ Τεγέα κατὰ τὸ 146 π. Χ. Μετὰ ταῦτα ἀκολουθεῖ ἡ περίοδος τῆς Ῥωμαϊκῆς κατοχῆς κατὰ τὴν ὁποίαν οὐδὲν ἀξιοσημείωτον γεγονός παρατηρεῖται ἐν Τεγέᾳ.

4. Ἡ Τεγέα κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς καὶ Μεσαιωνικοὺς χρόνους

Ἡ λαμπρὰ καὶ ἔνδοξος περίοδος τῆς ἱστορίας τῆς ἀρχαίας Τεγέας κλείει κατὰ τὰ τέλη τοῦ 4ου μ. Χ. αἰῶνος, κατόπιν τῆς ἐρημώσεως καὶ καταστροφῆς αὐτῆς ὑπὸ τῶν Γόθων.

Κατὰ τὸν 5ον μ. Χ. αἰῶνα, κατόπιν τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ χριστιανι-σμοῦ, δημιουργεῖται Ἐπισκοπὴ εἰς τὴν Τεγέαν. Περί τὸν 7ον αἰῶνα ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου θεάτρου τῆς πόλεως ἰδρύθη ὁ περίφημος βυζαντινὸς ναὸς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ὁ ὀνομαζόμενος «Παλαιὰ Ἐπισκοπὴ», ὁ ὁποῖος ἀναστηλωθεὶς ἀποτελεῖ σήμερον σημαντικὸν βυζαντινὸν μνημεῖον.

Κατὰ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Σλαύων τὸν 8ον καὶ 9ον αἰῶνα ἐκτίσθη περὶ τὴν Παλαιὰν Ἐπισκοπὴν μεσαιωνικὸν τεῖχος διακρινόμενον μέχρι σήμερον. Αἱ ἐπιδρομαὶ αὐταὶ τῶν Σλαύων εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν κατάργησιν τῆς Ἐπισκοπῆς Τεγέας ἡ ὁποία ἀνασυνιστᾶται τῷ 1082 ὡς Ἐπισκοπὴ Ἀμυ-κλίου, καθ' ὅσον πρὸ δύο ἢ τριῶν αἰῶνων ἡ πόλις Τεγέα εἶχε μετονομα-σθῆ ἀγνωστον διὰ τί εἰς Ἀμύκλιον.

Τὸ Ἀμύκλιον μετὰ ἓνα αἰῶνα καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τῆς Ἐπιδρομῆς τῶν Φράγ-κων εἰς Πελοπόννησον λογίζεται ὡς μία ἐκ τῶν μεγαλυτέρων καὶ ἀξιολο-γωτέρων πόλεων αὐτῆς καὶ ἀναφέρεται ὑπὸ τὸ παρεφθαρμένον ὄνομα Νύκλι.

Τὸ Νύκλι κατελήφθη ὑπὸ τῶν Φράγκων τῷ 1209 καὶ ἐχρημάτισε πρωτεύουσα βαρωνίας μέχρι τοῦ 1296. Τότε κατελήφθη ὑπὸ τοῦ Ἑλλήνος στρατηγοῦ τοῦ Μυστρά κατεδαφίσθη μετὰ τοῦ φρουρίου του, οἱ δὲ κάτοι-κοὶ του ἐξεβιάσθησαν νὰ μετοικήσουν εἰς τὸ κτισθὲν ἐπὶ τοῦ Παρθενίου ὄρους Μουχλί τοῦ ὁποίου ἐρείπια σώζονται μέχρι σήμερον. Ὁ Ἐπίσκοπος Ἀμυκλίου μετέφερε τὴν ἔδραν του ἐπὶ τοῦ Μουχλίου.

Ἀφοῦ κατεστράφη ἡ πόλις Νύκλι ἐξηφανίσθη καὶ ἡ τοπωνυμία τῆς πόλεως «Νύκλι καὶ Ἀμύκλιον» ἐπὶ τοῦ χώρου δὲ αὐτῆς ἐπεκράτησεν, ἐκ τῆς παλαιᾶς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἐπισκοπῆς Τεγέας, τὸ ὄνομα «Παλαιὰ Ἐπισκοπή» ἢ ἀπλῶς «Ἐπισκοπή» ὑπὸ τὸ ὅποιοι φέρεται καὶ σήμερον ἡ περιοχή τοῦ ναοῦ καὶ τὸ παρακείμενον χωρίον.

Ὁ Βυζαντινὸς Ναὸς ἐν Παλαιᾷ Ἐπισκοπῇ Τεγέας τοῦ 9ου αἰῶνος, ἀνεκαινίσθη ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Τεγεατικοῦ Συνδέσμου, ἰδρυθέντος τῷ 1883

5. Ὁ ἀγὼν τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας ἐν Τεγέᾳ

Μετὰ τὴν παρακμὴν τῆς πόλεως τοῦ Μουχλίου ἐδημιουργήθη τὴν ἐποχὴν τῆς Τουρκοκρατίας καὶ εἰς τὴν βορείαν περιοχὴν τῆς ἀρχαίας Τεγεατίας νέον ἀστικὸν κέντρον ἢ Ντρομπολιτισά, ἢ σημερινὴ Τρίπολις. Εἰς δὲ τὴν λοιπὴν Τεγεατίδα μικροὶ ἀγροτικοὶ συνοικισμοὶ οἱ ὅποιοι σήμερον ἀποτελοῦν τὰ χωρία τῆς περιοχῆς τοῦ τέως δήμου Τεγέας. Ἡ Ντρομπολιτισά ἢ Τριπολιτισά κατέστη τὸ διοικητικὸν καὶ στρατιωτικὸν κέντρον τῆς Πελοποννήσου, ὄχυρωθεῖσα δὲ διὰ τείχους ἀπέτελε τὸ σημαντικώτερον φρούριον εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς. Μετὰ δὲ τὴν κήρυξιν τῆς Ἐπαναστάσεως ἀμέσως οἱ Ἕλληνες ἀπέβλεψαν εἰς αὐτήν. Οἱ κάτοικοι τῆς παρακειμένης περιοχῆς τῆς Τεγέας καίτοι ἐκτεθειμένοι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Τούρκων τῆς Τριπολιτισᾶς, ἔλαβον τὰ ὄπλα ὑπὸ τὸν ἐκ Ριζῶν τῆς Τεγέας γενναῖον ὄπλαρχηγόν των Λάμπρον Κυριακόπουλον, τὸν γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα καπετὰν Λάμπρο Ριζιώτην. Πολλὰ ἀψιμαχίαι διεξήχθησαν τότε ἐν Τεγέᾳ μεταξύ τῶν πολιορκούντων τὴν Τριπολιτισά Ἑλλήνων καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἐξερχομένων πρὸς ἀνεφοδιασμόν Τούρκων. Σημαντικὴ σύγκρουσις φέρεται ὡς γενομένη εἰς τὴν περιοχὴν Μεχμέτ Ἀγά ὅπου σήμερον ἡ Κοινότης Γαρέας. Ἐν γένει τὰ γεγονότα τῆς περιόδου αὐτῆς ἐν Τεγέᾳ πρέπει νὰ συνταυτισθοῦν μετὰ τῆς πολιορκίας τῆς Τριπολιτισᾶς, καὶ τὰς ἄλλας περὶ αὐτὴν γνωστὰς συγκρούσεις.

6. Ἡ σύγχρονος Τεγέα

Ἡ σύγχρονος Τεγέα καταλαμβάνει τὸ Ν. Α. μέρος τοῦ νομοῦ Ἀρκαδίας, ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓν κλειστὸν ὄροπέδιον ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται κατεσπαρμένοι 20 ἀγροτικοὶ συνοικισμοί, τὰ χωρία τῆς Τεγέας, οἱ ὅποιοι ἀπετέλουν παλαιότερον τὸν τέως δῆμον Τεγέας μὲ πρωτεύουσαν τὸν κεντρικὸν συνοικισμὸν τοῦ Σταδίου (Ἀχουρίων) ὁ ὁποῖος ἀπέχει ἐκ Τριπόλεως 8 χιλιόμετρα. Οἱ συνοικισμοὶ τοῦ ὄροπέδιου τῆς Τεγέας εἶναι σήμερον διοικητικῶς ὀργανωμένοι εἰς 14 Κοινότητες ὡς ἑξῆς: 1) Σταδίου (Ἀχουρίων) μὲ τοὺς συνοικισμοὺς Ἀχούρια, Πυργεῖκα, Σβωλεῖκα, Ἀκραν καὶ Ἁγίου Σώστην. 2) Βουνοῦ, 3) Γαρέας, 4) Γιοκαρέικων, Μαγούλας, 5) Καμαρίου, 6) Κερασίτσας, 7) Μανθυρέας, 8) Μαυρικίου, 9) Ριζῶν, 10) Σρίγμου καὶ Δεμηρίου, 11) Ἀλέας (Πιαλί), 12) Ἐπισκοπῆς, 13) Τζίβα καὶ 14) Ψιλῆς Βρύσης.

Εἰς τὴν Κοινότητα Σταδίου ἔχει ἔδραν ἡ ὑποδιοίκησις Χωροφυλακῆς Τεγέας. Λειτουργεῖ ἐπίσης Ταχυδρομικὸν γραφεῖον καὶ Τηλεγραφεῖον. Εἰς τὴν Κοινότητα Ἀλέας (Πιαλί) λειτουργεῖ τὸ πλῆρες ὀκτατάξιον γυμνάσιον Τεγέας. Εἰς ὅλας δὲ τὰς Κοινότητας ὑπάρχουν δημοτικὰ σχολεῖα.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν 11

ΤΟ ΑΡΚΑΔΙΚΟΝ ΟΡΟΠΕΔΙΟΝ ΚΑΙ Η ΤΕΓΕΑ

1. Μορφολογία τοῦ ἐδάφους

Ὡς καὶ ἀνωτέρω ἀνεφέρθη τὸ τεγεατικὸν πεδίον εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ πολλά, τὰ ὁποῖα ἀπαρτίζουν τὸ μεσογειακὸν καὶ κλειστὸν ὄροπέδιον τῆς Ἀρκαδίας. Τοῦτο ἔχει ὑψόμετρον περὶ τὰ 670 μ. ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης καὶ ἔκτασιν περὶ τὰ 130 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα ἴσου σχεδὸν μήκους καὶ πλάτους περὶ τὰ 12—13 χιλιόμετρα. Περιβάλλεται σχεδὸν πανταχόθεν, ἐκτὸς τοῦ βορείου μέρους αὐτῆς, ὑπὸ ὄρέων καὶ λόφων. Τὸ ἔδαφος ἐντὸς τοῦ ὄροπέδιου εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πεδινὸν σχηματισθὲν ἐκ τῶν προσχώσεων τῶν ἐκ τῶν γύρωθεν ὑψωμάτων ἐκπηγάζοντων χειμάρρων. Παρουσιάζονται ὁμῶς καὶ μερικαὶ πτυχώσεις τοῦ ἐδάφους σχηματίζουσαι λόφους τινὰς εἰς τὸ μέσον τῆς Τεγέας οἱ ὅποιοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι καλλιεργήσιμοι. Οὕτω εἰς τὸ μέσον περίπου αὐτῆς ἔχει τοὺς λόφους τοῦ Ἁγίου Σώστη, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἐπωνομάζετο Διὸς Κλαρίου, ὕψους 706 μέτρων, καὶ τῆς Ἀκρας, τῆς ἀρχαίας Φυλακτρίδος, 684 μέτρα, ὅπου φέρεται ὅτι ὑπῆρχε ἡ ἀκρόπολις τῆς ἀρχαίας Τεγέας. Ἐπίσης τὸν λόφον ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι τὸ χωρίον Βουνό, τὸ ἀρχαῖον Κρήσιον ὄρος 680 μ. ὡς καὶ ἄλλους χαμηλοτέρους.

2. Ὑδατα

Ἐκ τῶν δυτικῶν ὑπωρειῶν τοῦ Πάρνωνος πηγάζει ὁ χεῖμαρος Σαρανταπόταμος ἢ Ζεριάς ὁ ὁποῖος παραλαμβάνων πολλοὺς ρύακας ρεῖι πρὸς τὴν πεδιάδα τῆς Τεγέας μεταξὺ τῶν χωρίων Γαρέας καὶ Σβωλείκων. Παρὰ

τὴν Μαγούλαν δέχεται κατὰ τὴν δεξιάν ὄχθην του τὸν ἐκ Δολιανῶν κατερ-
χόμενον Γαρεάτην, ρεῖι πρὸς τὸ Στενὸ καὶ ἀκολουθῶς χύνεται εἰς τὴν ὑπὸ
τὸ ὄρος Παρθένιον καταβόθραν καὶ ῥέων ὑπογείως ἐξέρχεται εἰς τὴν Πνί-
κοβαν παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Ἀχλαδοκάμπου, ἐκεῖθεν δὲ εἰς
τὸν Ἀργολικὸν κόλπον παρὰ τὸ Κυβέρι. Παλαιὰ οὗτος ὠνομάζεται Ἀλ-
φειὸς διότι ἐχύνετο εἰς τὰ τέλματα τῆς Τάκεας, ἀπερροφάτο ὑπὸ καταβό-
θρας εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Βορείου ὄρους, ἐξήρχετο εἰς τὴν πεδιάδα τῆς
Ἀσίας καὶ ἤνοῦτο μετὰ τοῦ Ἀλφειοῦ. Πρὸ 150—200 ὁμῶς ἔτων μετήλλαξε
κοίτην.

Εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Τεγέας σχηματίζεται ἐκ τῶν ὀμβρίων ὑδά-
των ἡ λίμνη Τάκα ἡ ὁποία πολλάκις καλύπτει μέχρι 15 χιλιάδας στρέμ-
ματα ἐκ τῆς εὐφόρου πεδιάδος τοῦ ἀρχαίου Μανθουρικοῦ Πεδίου. Ἐπειδὴ
τὰ ὡς ἄνω ὕδατα εἶναι ὀμβρία καὶ χειμαρῶδους μορφῆς, διὰ τὴν καλλι-
έργειαν τοῦ ὄροπέδιου ἀνοίγονται φρέατα βάθους 10—25 μέτρων ἐκ τῶν
ὁποίων ἐπιτελεῖται δι' ἀντλήσεως ἢ ἄρδευσις τῶν φυτειῶν, ἰδίᾳ τῆς πα-
τάτας.

3. Φυτεῖαι—χλωρίς—πανίς

Εἰς τὴν Τεγέαν συστηματικῶς καλλιεργεῖται ἡ πατάτα. Ἀρκεταὶ ἐκτά-
σεις καλύπτονται ἑτησίως ἐκ τῶν φυτειῶν αὐτῆς παρ' ὅλην τὴν ἑλλειψιν
ὑδάτων ἄρδευσεως. Μεγάλην ἐπίσης ἑκτασιν ἔχει λάβει ἡ δενδροκαλλιέρ-
γεια ἐκ τῆς ὁποίας παράγονται κεράσια, βύσινα, ἀχλάδια, μῆλα. Τὴν
ἀνάπτυξιν αὐτῆς μεγάλως ὑπεβοήθησεν τὸ ἐν Παλαιᾷ Ἐπισκοπῇ Ἰδρυθὲν
ἀγροκήπιον ὑπὸ τοῦ Τεγεατικοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν. Ἄλλα προϊόντα τῆς
Τεγέας εἶναι τὰ ὄσπρια, τὰ σκόρδα, τὰ δημητριακά. Σχεδὸν ὄλο τὸ ὄρο-
πέδιον εἶναι κατάφυτον ὑπὸ παντὸς εἶδους δένδρων ὡς πλατάνων, ἀκακίων,
κυπαρίσσω, λευκῶν κ.ἄ., τὰ ὁποία καλύπτουν πλεῖστα σημεῖα αὐτοῦ, τὸ
ἀποτελοῦν δὲ ὠραιότατας δενδροστοιχίας φυτευμένα παρὰ τὰς ὁδοὺς. Τὸ
κατ' ἐξοχὴν διαδεδομένον δένδρον εἶναι ἡ μωρέα, τὸ φύλλωμα τῆς ὁποίας
ἐχρησιμοποιεῖτο παλαιότερον διὰ τὴν διατροφήν μεταξοσκώληκος, νῦν δὲ
ἐγκαταλειφθείσης τῆς σηροτροφίας, εἰς τὴν οἰκόσιτον κτηνοτροφίαν. Τὰ πε-
ριφερειακὰ ὑψώματα τῆς Τεγέας εἶναι ἐν πολλοῖς κατάφυτα ὑπὸ πρίνων
(πουρνάρι) καὶ πεύκων, τὰ ὁποία ἔχουσι φυτευθῆ εἰς ἐπανειλημμένας προ-
σπαθείας ἀναδασώσεων.

Εἰς τὴν Τεγέαν ἐκτὸς τῶν ἀροτριῶντων καὶ μεταφορικῶν ζώων, ὡς
ἵπποι, ἡμίονοι καὶ ὄνοι διατρέφονται διάφορα ἄλλα πρὸς ἐκμετάλλευσιν.
Εἶναι ἀνεπτυγμένη κυρίως ἡ οἰκόσιτος κτηνοτροφία ἀποτελουμένη ἀπὸ
πρόβατα, αἴγας, χοίρους, κουνίκλους. Ἐπίσης ἀπαντᾶται οἰκόσιτος πτηνο-
τροφία καὶ εἰς περιωρισμένον βαθμὸν ἡ μελισσοκομία.

Εἰς τὰ ὑψώματα ἀπαντῶνται διάφορα θηράματα (πέρδικες, λαγοί,
τρυγόνια κλπ.). Ἐπίσης κατὰ τὴν χειμερινὴν ἰδίᾳ περίοδον ἀπαντῶνται
πολλοὶ ἀγριόπαπιες κατερχόμεναι εἰς τὴν λίμνην Τάκαν. Ὡς ἐκ τούτου
πληθὸς Τεγεατῶν καὶ ἄλλων ἀσχολοῦνται ἐρασιτεχνικῶς μὲ τὴν θήραν.

4. Φυσικαὶ καλλοναὶ

Ἡ ὀλόκληρον τὸ λεκανοπέδιον τῆς Τεγέας ἀποτελεῖ ἓν ἀπέραντον κατα-
πράσινον πεδῖον, ἴδια κατὰ τοὺς ἑαρινούς καὶ θερινούς μῆνας. Ἰστάμενος
κανεὶς εἰς ἓν ἐκ τῶν πέριξ ἢ τῶν ἐντὸς αὐτῆς ὑψωμάτων ἢ κατερχόμενος
ἐκ τῆς Κυνουρίας ἀπολαμβάνει τὸ ἐξαιρετικὸν ποικίλην διακόσμησιν εἰς τὴν
τοσ. Αἱ διάφοροι καλλιέργειαι προσδίδουν ποικίλην διακόσμησιν εἰς τὴν
πεδιάδα, τῆς ὁποίας τὸ πράσινον διακόπτεται πολλάκις ἀπὸ τὰ ἐντὸς
αὐτῆς κατεσπαρμένα χωρία. Ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτῆ ἐκ τοῦ μακρόθεν ἐντύπωσις
δὲν διαφεύδεται ὅταν κατέλθῃ τις ἐντὸς τῆς κοιλάδος. Αἱ συνεχεῖς περὶ τὰς
ὁδοὺς δειδροστοιχίαι, αἱ ὁποῖαι πολλάκις ἀποτελοῦνται ἐκ τῶν δένδρων
τῶν παρακειμένων δειδροκαλλιέργειῶν παρέχουν μίαν ἐξαιρετικὴν ψυχικὴν
ἀγαλλίασιν, ἴδια δὲ ὅταν κατὰ τὴν περίοδον τῆς ὠριμάνσεως τῶν διαφόρων
καρπῶν προβάλλουν οὗτοι μεταξὺ τῶν φυλλωμάτων. Εἰς τὸ περιβάλλον
καρπῶν πλουσίαν βλάστησιν, μετὰ τὴν ἤρεμον ἀτμόσφαιραν καὶ τὸ εὐ-
αὐτὸ μετὰ τὴν πλουσίαν βλάστησιν, μετὰ τὴν ἤρεμον ἀτμόσφαιραν καὶ τὸ εὐ-
χάριστον δροσερὸν κλίμα δύναται κανεὶς κατὰ τοὺς θερινούς μῆνας νὰ ἐγκα-
ταλειφθῇ εἰς ἀτελείωτες περιπλανήσεις καὶ εἰς μίαν εὐχάριστον ἀνάπαυαν
ἐκ τῆς καθημερινῆς ἐντόνου πνευματικῆς ὑπερκοπώσεως τῆς πόλεως.

Εἰς τὸ κέντρον περίπου τῆς περιοχῆς καὶ περὶ τὸν Βυζαντινὸν ναὸν
τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἔχει δημιουργηθῆ ὑπὸ τοῦ Τεγεατικοῦ Συν-
δέσμου Ἀθηνῶν ὑποδειγματικὸν κέντρον περιλαμβάνον, Οἰκοκυρικὴν Σχο-
λὴν, Τουριστικὸν Περίπτερον, Βυζαντινὰς ἀρχαιοτάτας καὶ Ἀγροκήπιον, ἢ
ὅλην περιοχὴ ἔχει διαμορφωθῆ ὑπὸ μορφήν πάρκου καὶ ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ
τὰς ὠραιότερας περιοχὰς τῆς Τεγέας.

Παρὰ τὸ Ν. Α. ἄκρον τῆς Τεγέας εὐρίσκεται τὸ ὑψωμα τοῦ Ἁγίου
Ἡλίας εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ χωρίον Ρίζος. Τὸ ὑψωμα
τοῦτο πρὸς τὴν πλευρὰν τῆς Τεγέας εἶναι κατάφυτον ἀπὸ πεῦκα, προσέτι
δὲ ἐπ' αὐτοῦ ὑπάρχουν τὰ γραφικὰ ἐξωκκλήσια τῆς Ἁγίας Μαρίας, τοῦ
Ἁγίου Νικολάου καὶ τοῦ Ἁγίου Ἡλίας ἐπὶ τῆς κορυφῆς. Τὸ σύνολον πα-
ρουσιάζει ὠραῖον θέαμα, ἢ δὲ ἀνάβασις ἐπὶ τοῦ ὑψώματος μᾶλλον ἐπίτο-
νος, ἀποζημιούται μετὰ τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ἐξαιρετικοῦ περιβάλλοντος τοῦ
πευκοδάσους ἀφ' ἑνὸς καὶ μετὰ μίαν πανοραμικὴν θέαν τῆς Τεγέας καὶ τοῦ
Ἀρκαδικοῦ ὄροπέδιου μέχρι τῆς θαλάσσης παρὰ τὸ Ἄστρος ἀφ' ἑτέρου.

Κεφάλαιον ΙΙΙ Ο ΤΕΓΕΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

1. Ἴδρυσις—Σκοπὸς

Ἡ ὅλη σύγχρονος πολιτιστικὴ ἀνάπτυξις τῆς Τεγέας εἶναι συναφα-
σμένη μετὰ τὴν δράσιν τοῦ Τεγεατικοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν. Ἡ πολιτιστικὴ
προσπάθεια τούτου ἢ ὁποῖα ἐδημιούργησε πλεῖστα ὅσα μέχρι σήμερον ἐν
Τεγέᾳ καὶ ἢ μελλοντικὴ αὐτοῦ δράσις ἢ ὁποῖα ὑπόσχεται νέας λαμπράς
ἐπιτεύξεις καθιστοῦν ἀπαραίτητον μίαν ὀργανικὴν διάρθρωσιν τῆς δράσεως
τοῦ συνδέσμου μετὰ τὴν προσπάθειαν τουριστικῆς ἀναπτύξεως, τὴν ὁποίαν

διὰ τῆς παρούσης μελέτης ἀντικρούζομεν. Ὁ Τεγεατικὸς Σύνδεσμος Ἀθημῶν Ἰδρυθεὶς τῷ 1883 ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Τεγεατῶν ἀπετέλεσε σὺν τῷ χρόνῳ τὸν συνδετικὸν κρίκον αὐτῶν καὶ τὸν συντονιστὴν τῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν ἀνύψωσιν τῆς Τεγέας. Ὡς ἐξῆς διεγράφητο οἱ σκοποὶ τοῦ συνδέσμου εἰς τὸ ἀρχικὸν καταστατικὸν αὐτοῦ :

«1) Ἡ Ἰδρυσις κέντρου ἐνώσεως καὶ ἀδελφικῆς συνεργασίας τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεὶ Τεγεατῶν. 2) Ἡ ἐπικοινωνία τοῦ κέντρου τούτου ἐν γένει μὲν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ διαμένοντας Τεγεάτας, εἰδικῶς δὲ πρὸς τὰς Τεγεατικὰς Κοινοτήτας. 3) Ὁ προβιβασμὸς τῶν κοινοτήτων δι' ἐπιτοπίου ὄργανισμοῦ, οἰκονομικῶν, ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐν γένει κοινωφελῶν ἰδρυμάτων. 4) Ἡ φιλανθρωπικὴ ἐπικουρία πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς ζωῆς δειομένους ὑποστηρίξεως Τεγεάτας, καθόλου δὲ ἡ ἀλληλοβοήθεια καὶ ἡ προστασία τῆς Τεγεατικῆς νολαίας». Διὰ μεταγενεστέρως τροπολογίας τοῦ καταστατικοῦ γίνεται ἰδιαίτερα μνεία ὡς πρὸς τὴν σχέσιν τοῦ συνδέσμου πρὸς τὸν ἀδελφὸν τοιοῦτον ἐν Σικάγῳ τῶν ΗΠΑ, ὁ ὁποῖος Ἰδρυθεὶς βραδύτερον ἔχει ὁμοιότητα σκοπῶν καὶ ταυτότητα κατευθύνσεων.

2. Ἐπιτεύξεις

Ἡ συμπλήρωσις τῆς ἑβδομηκονταπεντηρίδος τοῦ συνδέσμου ἀπετέλεσεν ἐξαιρετικὸν γεγονός διὰ τὴν Τεγέαν. Τὰ 75 ἔτη τῆς ζωῆς καὶ δράσεως αὐτοῦ εἶναι ἐν λαμπρότατον παράδειγμα οὐσιαστικῆς συμβολῆς τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας εἰς τὴν πολιτιστικὴν ἀνάπτυξιν. Πολύπλευρον καὶ ποικίλον τὸ ἔργον τοῦ συνδέσμου δὲν περιορίζεται μόνον εἰς ἓνα τομέα δραστηριότητος. Εἰς τὸν πνευματικὸν τομέα εἶναι μέγιστον, δὲν εἶναι μόνον ἡ συνένωσις τῶν σχέσεων τῶν μελῶν τοῦ ἢ ἡ ἐπικοινωνία μὲ τοὺς ὁμογενεῖς τῆς Ἀμερικῆς, δὲν εἶναι ἡ ἐπικοινωνία καὶ συμπαραστάσις πρὸς τὰς κοινοτήτας, εἶναι ἡ δημιουργία τοῦ πνευματικοῦ κέντρου τῆς Παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς. Κέντρου θρησκευτικοῦ, κέντρου ἐκπολιτιστικοῦ, ὄχι μόνον τῶν ἐν Τεγέᾳ διαβιούντων ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπανταχοῦ εὐρισκομένων Τεγεατῶν. Μὲ βάσιν τὸν βυζαντινὸν ναὸν τῆς Παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς ἀνεβίωσεν τὸ «Κοινὸν Ἱερόν» τῶν ἀρχαίων Τεγεατῶν τὸ ὁποῖον εἶχε βάσιν τὸν ναὸν τῆς Ἀλέας Ἀθηνᾶς. Πλήθος πνευματικῶν ἐκδηλώσεων, πανηγύρεις, βραβεύσεις ἀριστευσάντων. Ἀθλητικὸν ἀγῶνες, εἶναι τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ εἰς τὸ πνευματικὸν τοῦτο κέντρον. Ὡς συμβολὴν τοῦ συνδέσμου εἰς τὸν πνευματικὸν τομέα πρέπει ἐπίσης νὰ ἀναφέρωμεν τὴν ἀναστήλωσιν καὶ ἐπαναφορὰν εἰς τὴν ἀρχικὴν μορφήν, τοῦ περικαλοῦς βυζαντινοῦ ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἀποτελοῦντος ἐξαιρετικὸν δεῖγμα βυζαντινῆς ἀρχιτεκτονικῆς, τελευταίως δὲ νέαν αὐτοῦ προσφορὰν ἀποτελεῖ τὸ ἀποκαλυφθὲν καὶ καταλλήλως στεγασθὲν σύμπλεγμα ἐκ μωσαϊκῶν ἐξαιρετοῦ βυζαντινῆς τέχνης ἐν Παλαιᾷ Ἐπισκοπῇ. Ἄλλος τομεὺς δράσεως τοῦ συνδέσμου εἶναι ὁ ἐκπαιδευτικὸς, ἡ προσφορὰ του εἰς αὐτὸν συνίσταται εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς οἰκοκυρικῆς σχολῆς ἐν Παλαιᾷ Ἐπισκοπῇ στεγαζομένης εἰς ὠραιότατον πρὸς τοῦτο ἀνεγερθὲν κτίριον. Ἐπίσης δὲ εἰς τὴν ἰδρυσιν Γεωργικῆς Σχολῆς ἐν Τεγέᾳ ἢ ὁποῖα ὁμως δυστυχῶς δὲν συνεχίζει τὴν λειτουργίαν της διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους πρὸς τὸν σύνδεσμον.

Ἡ προαγωγή τῆς γεωργίας διὰ ἐκλεκτῶν καλλιεργειῶν καὶ δενδροκαλλιεργειῶν ἀπέτελεσεν ἄλλον τομέα δράσεως αὐτοῦ. Εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἐπετεύχθησαν πάρα πολλὰ διὰ τῆς δημιουργίας ὑποδειγματικοῦ ἀγροτικηίου ἐν Παλαιᾷ Ἐπισκοπῇ. Ἡ δρᾶσις αὐτὴ τοῦ Συνδέσμου ἐξετιμήθη δεόντως, ἡ δὲ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀπένευμεν εἰς αὐτόν, κατὰ τὸ 1928, τὸ Μπενάκειον βραβεῖον «ἀνθ' ὧν ὑπὲρ τῆς γεωργίας εἰργασθαι».

Ὡς τομεὺς δράσεως τοῦ συνδέσμου πρέπει ἐπίσης νὰ ἀναγνωρισθῇ ἡ προσπάθεια τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως. Ἡ ὅλη δρᾶσις αὐτοῦ, τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτελεσθέντα ἔργα, ἰδίᾳ ὁ ἐξωραϊσμός τοῦ περὶ τὴν Παλαιὰν Ἐπισκοπὴν ἐκτελεσθέντα ἔργα, ἰδίᾳ ὁ ἐξωραϊσμός τοῦ περὶ τὴν Παλαιὰν Ἐπισκοπὴν κινηματογραφώρου, μερικαὶ διαφημίσεις ὡς αἱ κατὰ τὰ ἔτη 1927-1928 κινηματογραφῆσεις τῶν ἀξιοθεάτων τῆς Τεγέας καὶ τῆς ἐν Παλαιᾷ Ἐπισκοπῇ Ὀρθησκυφικῆς καὶ ἐμπορικῆς πανηγύρεως τῆς 15ης Αὐγούστου, μεγάλως συνετέλεσαν εἰς τὴν δημιουργίαν τουριστικοῦ ρεύματος μὴ συνεχοῦς ὁμῶς. Τὴν συμβολὴν τοῦ πρὸς τὸν τουρισμὸν ἠύξησεν ὁ Σύνδεσμος διὰ τῆς ἀνεγέρσεως παρὰ τῶ νὰφ τῆς Παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς γραφικοῦ τουριστικοῦ περιπτέρου μὲ ρυθμὸν προσόμοιον πρὸς τὸν τῶν λοιπῶν κτιρίων.

3. Μελλοντικὰ σχέδια

Αἱ μελλοντικαὶ ἐπιδιώξεις τοῦ συνδέσμου εἶναι ἀκόμη μεγαλύτεραι καὶ εὐγενέστεραι, μεταξύ τούτων ἀναφέρονται. Ἡ ἀνεγερσις συγχρονισμένου σταδίου εἰς τὴν Παλαιὰν Ἐπισκοπὴν. Τὸ στάδιον τοῦτο θὰ ἀποτελέσῃ τὴν βᾶσιν διὰ τὴν προώθησιν τοῦ ἀθλητικοῦ πνεύματος καὶ θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν προαγωγὴν τῶν κατ' ἔτος τελουμένων λαϊκῶν ἀθλητικῶν ἀγῶνων «Τὰ Ἀλέαια», κατ' ἀναβίωσιν τῶν εἰς τὴν ἀρχαιότητα διενεργουμένων ὁμωνύμων ἀγῶνων. Ἡ προώθησις τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τῶν σπόρ ἐν γένει θὰ ἀποτελέσῃ ἓνα ἐπὶ πλέον παράγοντα τουριστικῆς ἀναπτύξεως. Ἄλλη ἐπιδιώξις τοῦ συνδέσμου εἶναι ἡ ἀνεγερσις οἰκοτροφείου εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθεῖσαν καὶ ἀριστα λειτουργοῦσαν οἰκοκυρικὴν Σχολὴν Τεγέας. Τοιοῦτοτρόπως ἡ περὶ τὰ οἰκοκυρικὰ μὀρφωσις τῶν νέων Ἑλληνίδων θὰ εἶναι δυρατὸν νὰ γίνῃ κτῆμα καὶ σὲ κοπέλλες ἐξ ἄλλων ἐκτὸς τῆς Τεγέας περιφερειῶν.

Ὁ τουρισμός δὲν εἶναι ἐκτὸς τοῦ προγράμματος τοῦ συνδέσμου. Ἡ ἔλλειψις πληροφοριακοῦ ἐντύπου περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τῆς περιοχῆς τῆς Τεγέας, ὠθησεν αὐτόν νὰ λάβῃ μέριμναν διὰ τὴν σύνταξιν τοιοῦτου. Τὸ ἐντυπον τοῦτο θὰ ἐκτυπωθῇ εἰς περισσοτέρας γλώσσας καὶ χορηγοῦμενον εἰς τοὺς ἐπισκέπτας θὰ ἐνημερώνη αὐτοὺς ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῶν διαφόρων μνημείων καὶ εὐρημάτων τῆς Τεγέας.

Μεταξύ τῶν σχεδίων τοῦ συνδέσμου εἶναι ἐπίσης ἡ προσπάθεια πρὸς ἐφαρμογὴν σχεδίου ρυμοτομίας τόσοσιν εἰς τὸν περὶ τὴν Παλαιὰν Ἐπισκοπὴν χώρον, ὅσον καὶ ὅλας τὰς κοινότητας. Ἐπίσης ἡ ἀνακαίνισις τῶν παλαιῶν καὶ ἀνεγερσις νέων παραπηγμάτων τὰ ὅποια χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν ἐμποροπανήγυριν τῆς Παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς. Διὰ τῆς διευρύνσεως δὲ καὶ καταλλήλου διαρρυθμίσεως τοῦ ἐντὸς αὐτῶν χώρου θὰ δημιουργηθῇ γυμναστήριον διὰ διάφορα σπόρ.

ΤΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ

1. Ἡ περιοχή τῆς Παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς

Εἰς τὸ ἑβδομον χιλιόμετρον τῆς ὁδοῦ Τριπόλεως—Κυνουρίας καὶ εἰς τὸ μέσον περίπου τῆς περιοχῆς Τεγέας εὐρίσκεται ὁ μεγαλοπρεπὴς βυζαντινὸς ναὸς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ὁ ναὸς οὗτος ὀνομάζεται καὶ Παλαιὰ Ἐπισκοπὴ ἐκ τοῦ ὅτι κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους ἀπέτελε ἴδραν τοῦ ἐπισκόπου Τεγέας. Ἐκ τοῦ ναοῦ ἔλαβε τὸ ὄνομα καὶ ἡ περιοχή. Οὗτος ἐκτίσθη τὸ πιθανώτερον περὶ τὸ 650—700 μ.Χ. εἰς ρυθμὸν βυζαντινὸν κατ' ἀπομίμησιν τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας, λέγεται δὲ ὅτι μετὰ τὴν δημιουργίαν τούτου οἱ Τεγεᾶται κατέστρεψαν τὸν περίφημον ναὸν τῆς Ἀλέας Ἀθηνῶν ὡς ὑπόλειμμα τῆς εἰδωλολατρίας. Ὁ ὀρθόδοξος ναὸς ἔχει κτισθῆ ἐπὶ τμήματος τοῦ ἀρχαίου θεάτρου, διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν δὲ ἐχρησιμοποιήθησαν πολλὰ ὕλικα ἐξ αὐτοῦ.

Τὸν ναὸν ἀνεκαίνισεν ὁ Τεγεατικὸς σύνδεσμος καὶ δι' ἀγορῶν, δωρεῶν καὶ κληροδοτημάτων ἔγινε κύριος εὐρείας περιοχῆς περὶ αὐτοῦ. Εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν ἢ ὅποια κατέστη πνευματικὸν καὶ ἐκπολιτιστικὸν κέντρον τῶν χωρίων τῆς Τεγέας καὶ ὅλης τῆς περιοχῆς, ὀργανοῦται κατ' ἔτος κατὰ τὴν 15ην Αὐγούστου μεγάλη θρησκευτικὴ καὶ Ἐμπορικὴ Πανήγυρις. Ἐμπροσθεν τοῦ ναοῦ ἀνηγέρθη μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου πρὸς τιμὴν τῶν ἐν Πολέμοις Πεσόντων, ἔργον τοῦ γλύπτου κ. Τόμπρου. Παρὰ τὸν ναὸν πρὸς τὸ Ν. μέρος αὐτοῦ ἔχει ἀνεγερθῆ Τουριστικὸν Περίπτερον καὶ πρὸς τὸ Ν. Δ. μέρος τὸ κτίριον τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς Τεγέας. Ἡ ὅλη περιοχή ἔχει διαρρυθμισθῆ ὑπὸ μορφήν Πάρκου—Ἀγροκηπίου τοῦ ὁποίου οἱ διάδρομοι διακοσμημένοι δι' ἀνθέων καὶ ἀειθαλῶν φυτῶν φέρουν ἑκατέρωθεν θαυμασίας δειδροστοιχίας, ὑπάρχουν ἐπίσης εἰς διάφορα σημεῖα προτομαὶ τῶν Ἱδρυτῶν καὶ τῶν εὐεργετῶν τοῦ Τεγεατικοῦ Συνδέσμου. Ἡ ὅλη περιοχή ἀποτελεῖ θαυμασίαν τοποθεσίαν ὡς ἐκ τούτου μεγάλη συρροὴ ἐπισκεπτῶν παρατηρεῖται ἰδίᾳ κατὰ τὰς διαφόρους θρησκευτικὰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα.

2. Ὁ ναὸς τῆς Ἀλέας Ἀθηνᾶς

Εἰς ἀπόστασιν χιλίων περίπου μέτρων καὶ πρὸς Ν. Δ. τῆς Παλαιᾶ Ἐπισκοπῆς εὐρίσκονται τὰ εῤεῖπια τοῦ ἀρχαίου ναοῦ τῆς Ἀλέας Ἀθηνᾶς, ἐντὸς τοῦ χωρίου Ἀλέα (Πιαλί). Ὁ ναὸς οὗτος ἦτο ἐκ τῶν μεγαλυτέρων τῆς Πελοποννήσου, λέγεται δὲ ὅτι ἦτο ὁ περικαλέστερος. Εἰς αὐτὸν ἐλατρεῦετο ἀπὸ τοὺς μυθικοὺς χρόνους ἡ Ἀλέα, θεὰ ἀποκρούουσα τὸ κακόν, ἢ ὅποια μεταγενεστέρως κατὰ ἐπικρατήσασαν συνήθειαν ἀπεκλήθη Ἀλέα Ἀθηνᾶ, διότι ἡ Ἀλέα ἦτο τοπικὴ θεὰ ἀγνωστος εἰς τοὺς ἄλλους Ἑλληνας. Ἦτο θεὰ πολεμικὴ, ὡς ἡ Ἀθηνᾶ ὡς φαίνεται ἐκ τῶν πολεμικῶν ἀναθημάτων τῶν Τεγεατῶν καὶ ἱατρικὴ καθόσον συνελατρεῦοντο εἰς τὸν ναὸν ὁ Ἀσκληπιὸς καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Ὑγιεία.

Ἡ θεὰ ἦτο σεβαστὴ καὶ ἔχαιρεν μεγάλης φήμης εἰς ὅλην τὴν Πελο-

πόννησον, ὃ δὲ ναὸς τῆς παρῆχε ἀσφάλειαν εἰς τοὺς καταφεύγοντας εἰς αὐτὸν ὡς ἰκέται, ὡς ἀναφέρει ὁ Πausanias. Πολλοὶ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς ἀναφέρουν περὶ τοῦ ναοῦ καὶ τῶν ἀναθημάτων αὐτοῦ ὡς ὁ Ἡρόδοτος, ὁ Στράβων, ὁ Πausanias, ἐξ αὐτῶν φαίνεται ὅτι ὁ ἀρχικὸς ναὸς ἐκάθη κατὰ τὸ 395 π. Χ. καὶ εἰς τὴν θέσιν του ἀνηγέρθη ὑπὸ τοῦ ἐκ Πάρου διασημοῦ γλύπτου Σκόπα νέος μεγαλοπρεπῆς καὶ περιλάμπρος τοῦ ὁποῦ τὰ εἰρήπια σώζονται. Ὁ Σκόπας ἐφιλοτέχνησε τὰ μαρμάρινα ἀγάλματα τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τῆς Ὑγείας ὡς καὶ τὰ αἰετώματα τοῦ ναοῦ.

Ὡς φαίνεται ἐκ τῶν εἰρηπίων ὁ ναὸς εἶχε μῆκος 47 μέτρα, πλάτος 22, ἡ διάμετρος τῶν κίωνων ἦτο 1,42 μέτρα. Εἶχε δύο εἰσόδους, τὴν Ἀνατολικὴν (κυρίαν) καὶ τὴν Βορείαν. Ἦτο περίπτερος μὲ 36 κίονας. Εἰς τὸ ἀνατολικὸν αἰετώμα τοῦ ναοῦ παρίστατο τὸ κυνήγιον τοῦ Καλυδωνίου Κάπρου, εἰς τὸ ἀριστερὸν δὲ ἡ μονομαχία τοῦ τεγεάτου ἦρωος Τηλέφου πρὸς τὸν Ἀχιλλέα. Εἰς τὸν ναὸν ἦσαν ἀφιερωμένα ὡς ἀναθήματα: ἡ χαλκίνη φάτνη τῶν Ἱππων τοῦ Μαρδονίου, τὸ δέρμα τοῦ Καλυδωνίου Κάπρου, κλίνη ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς, εἰκὼν τῆς Αὐγῆς καὶ τὸ ὄπλον τῆς Μαρπήσσης (ἡ Χοίρας). Βραδύτερον μετὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας μετεβλήθη οὗτος εἰς χριστιανικὴν ἐκκλησίαν μέχρις ὅτου κατεστράφη πιθανώτατα κατὰ τὸ τέλος τοῦ 2' μ. Χ. αἰῶνος ἐκ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ.

3. Τὸ Μουσεῖον

Τὸ μουσεῖον Τεγίας εὐρίσκεται παρὰ τὰ εἰρήπια τοῦ ναοῦ τῆς Ἀλέας Ἀθηνᾶς καὶ εἶναι συγχρόνως μουσεῖον ὄλων τῶν Ἀρκαδικῶν ἀρχαιοτήτων. Εἶναι ἀξιόλογον καὶ προκαλεῖ τὸ ἐνδιαφέρον κυρίως διότι εἰς αὐτὸ διατηροῦνται τὰ περισσότερα ἔργα τοῦ διασημοῦ γλύπτου Σκόπα. Ἰδρῦθη τῷ 1908 δαπάναις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας.

Τὸ κτίριον ἀποτελεῖται ἐκ προθαλάμου καὶ δύο αἰθουσῶν εἰς τὴν νοτιανὴν αἶθουσαν αὐτοῦ, ἡ ὁποία ὀνομάζεται καὶ αἶθουσα τῆς Ἀλέας, εἶναι συγκεντρωμένα τὰ εὐρήματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀλέας Ἀθηνᾶς. Μεταξὺ τῶν ἄλλων εἰς τὴν αἶθουσαν αὐτὴν ὑπάρχει ὁ κορμὸς τῆς Ἀνατολικῆς προερχόμενος ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ αἰετώματος τοῦ ναοῦ, ἀποτελεῖ δὲ τὸ σημαντικώτερον ἔργον γλυπτικῆς ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Τεγίας. Προέρχεται ἐκ τῆς παραστάσεως τοῦ κυνηγίου τοῦ Καλυδωνίου Κάπρου. Εἰς τὴν ἰδίαν αἶθουσαν εὐρίσκεται ἐκμαγεῖον τῆς κεφαλῆς τῆς Ὑγείας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἐξαιρετικὸν δείγμα γλυπτικῆς καὶ ἐν ἐκ τῶν καλύτερων ἔργων τοῦ Σκόπα. Ἡ κεφαλὴ ἐκλάπη τῷ 1925 ὑπὸ ἀρχαιοκαπηλῶν καὶ ἀνευρεθεῖσα μετεφέρθη εἰς τὸ ἐν Ἀθῆναις Κεντρικὸν Μουσεῖον μὲ τὴν δικαιολογίαν τῆς ἀσφαλεστέρως φυλάξεως. Τοιαῦται ἀποφάσεις ἤκιστα βοηθοῦν τὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν προσέτι δὲ ἀποτελοῦν ἀπογύμνωσιν τῆς πτωχῆς ἐπαρχίας ὑπὲρ τῆς παμφάγου πρωτευούσης.

Εἰς τὴν βορείαν αἶθουσαν τοῦ κτιρίου ὑπάρχουν ἀρκετὰ ἀξιόλογα εὐρήματα προερχόμενα ἐκ διαφόρων ἀρχαίων μνημείων τῆς Ἀρκαδίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων πλάξ, μαρμαρινή, παριστάνουσα τὸν Ἀχιλλέα ἐπὶ ἄρματος καὶ σὺν τὸν νεκρὸν Ἑκτορα. Ἀγαλμα παριστάνον νεκρὸν εἰς τὴν στάσιν τῆς

ἀγωνίας μετά τὸ θανατηφόρον πλήγμα, τοῦτο χαρακτηρίζεται ὡς μοναδικὸν εὐρημα.

Εἰς τὸν περίβολον τοῦ κτιρίου ὑπάρχουν διάφοροι ἐπιγραφαὶ καὶ τὰ ἀσημότερα τῶν γλυπτῶν. Εἶναι δὲ διατεταγμένα κατὰ περιοχὰς ἐκ τῶν ὁποίων προέρχονται τὰ διάφορα εὐρήματα. Ὑπάρχουν ἀρχαιότητες ἐκ Μαντινείας, Τριπόλεως, Παλλαντίου, Μεγαπόλεως, Ὀρχομένου, Καρυῶν καὶ ἐκ τῶν δήμων τῆς Τεγεάτιδος.

4. Ἄλλαι ἀρχαιότητες

Τελευταίως, εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς ἀνευρέθη (ἀπεκαλύφθη) βυζαντινὴ παράστασις ἐκ ψηφιδωτῶν, ἡ ὁποία ἀπεικονίζει τὰς τέσσαρας ἐποχὰς τοῦ ἔτους μὲ τούς δώδεκα μῆνας. Ἡ παράστασις καθαρῶς καὶ στεγασθεῖσα εἰς ὑπόστεγον ἐκ σιδηροπαγοῦς σκυροδέματος μερίμνη τοῦ Τεγεατικοῦ Συνδέσμου εἶναι ἐξαιρετικὸν δείγμα βυζαντινῆς τέχνης. Ἀποτελεῖ δὲ ἐν ἀκόμῃ ἀξιοθέατον τῆς Τεγέας εἰς τὸ ὅποιον εἶναι εὐκολὸς ἢ ἐπίσκεψις διότι εὐρίσκεται εἰς τὸν χώρον τοῦ ἀγροκηπίου τῆς Παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς.

Ὑπάρχουν ἐπίσης ἀρχαιολογικὰ εὐρήματα εἰς πολλὰ σημεῖα τῆς Τεγέας. Οὕτω εἰς τὸ χωρίον Ἅγιος Σώστης ἀνευρέθησαν κατόπι ἀνασκαφῶν θεμέλια ἀρχαίου ναοῦ ὀνομαζομένου Διὸς Κλαρίου ἐκ τοῦ ὁποίου ὠνομάζετο καὶ ὀλόκληρος ὁ λόφος ἐπὶ τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται σήμερον τὸ χωρίον.

Παρὰ τὴν θέσιν Γαροῦνι τῆς Κοινότητος Μανθυρίας (Κατταρελίου) εὐρίσκονται τὰ ἑρείπια τῆς ἀρχαίας Μανθυρίας ἐκ τῶν λειψάνων τῆς ὁποίας πολλὰ ἐχρησιμοποίησαν παλαιότερον οἱ κάτοικοι τῆς κοινότητος εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

5. Ἐκκλησιαί—Σχολικὰ κτίρια—Μνημεῖα

Τὸ βαθύ θρησκευτικὸν συναίσθημα τῶν κατοίκων τῆς Τεγέας καὶ τῶν πολλῶν ἐκ ταύτης μεταναστῶν ἰδίᾳ εἰς τὰς Η.Π.Α. ἐφ' ἑνός, ἡ ἀμίλλα με-

Ἡ Οἰκοτροφικὴ Σχολὴ τοῦ Τεγεατικοῦ Συνδέσμου ἐν Παλαιᾷ Ἐπισκοπῇ Τεγέας. Διαθέτει αὕτη καὶ οἰκοτροφεῖον διὰ τὰς ἐκ τῶν διαφόρων περιφερειῶν τῆς Πελοποννήσου καὶ λοιπῆς Ἑλλάδος καταγομένας μαθητῆας.

ταξύ των διαφόρων κοινοτήτων ἀφ' ἑτέρου, ἐπρόοικισαν τὴν Τεγέαν με ἀρκετὰς ὥρας ἐκκλησίας καὶ γραφικὰ ἐξωκκλήσια. Οὕτω ἐκτὸς τοῦ βυζαντινοῦ ναοῦ εἰς Παλαιὰν Ἐπισκοπὴν ὑπάρχουν ὁ μεγαλοπρεπὴς ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τῶν Ριζῶν ἐκ τῶν μεγαλυτέρων τῆς Ἀρκαδίας κατασκευασθεὶς ἐπὶ σχεδίων τοῦ καθηγητοῦ καὶ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ὀρλάνδου. Ὁ ναὸς τῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ τῆς Ἁγίας Ἀννῆς εἰς τὸ Στάδιον. Ὁ ναὸς τῆς Εὐαγγελιστρίας εἰς τὴν Κερασίτσαν, ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος βυζαντινοῦ ρυθμοῦ προσομοιάζων πρὸς τὰς ἐκκλησίας τοῦ Μυστρᾶ. Ἐκτὸς ὁμως τούτων ὄλαι αἱ κοινοὶ ἔχουν ναοὺς τοὺς ὁποίους συντηροῦν καὶ διατηροῦν οἱ κάτοικοι με ἐπιμέλειαν. Εἰς ἐκάστην κοινότητα ὑπάρχουν ἀρκετὰ γραφικὰ ἐξωκκλήσια κατὰ τὰς ἐορτὰς δὲ τῶν διαφόρων Ἁγίων γίνονται εἰς αὐτὰ μικραὶ τοπικαὶ πανηγύρεις.

Χάρις εἰς τὴν φιλοπολίαν τῶν κατοίκων καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Τεγεατῶν ὄλαι αἱ Κοινότητες τῆς Τεγέας διαθέτουν εὐπρεπῆ κτίρια δημοτικῶν σχολείων πληροῦντα τοὺς ὅρους τῆς ὑγιεινῆς. Εἰς τὰς κοινότητας δὲ τοῦ Σταδίου καὶ τῶν Ριζῶν ἔχουν κατασκευασθῆ ἑξαιρετικὰ σχολικὰ κτίρια με ὄλα τὰ ἐπαγωγικὰ μέσα διδασκαλίας. Ἐξαιρετὸν ἐπίσης εἶναι τὸ εἰς τὴν Παλαιὰν Ἐπισκοπὴν εὐρισκόμενον, ὑπὸ τοῦ Τεγεατικοῦ συνδέσμου ἀνεγερθὲν κτίριον τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς Τεγέας. Εἰς τὴν κοινότητα Ἀλέας (Πιαλί) καὶ ἔδραν τοῦ γυμνασίου Τεγέας εὐρίσκειται ὑπὸ κατασκευὴν μεγαλοπρεπὲς κτίριον, τὸ ὁποῖον στεγάζει ἤδη τὸ ἀνωτέρω γυμνάσιον.

Πολλὰ μνημεῖα ὑπάρχουν εἰς διαφόρους κοινότητας τῆς Τεγέας, τὸ ἄριστον αὐτῶν εἶναι τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου στρατιώτου, ἀποτελούμενον ἀπὸ ὀλόσωμον ἀγαλμα στρατιώτου ἔργον τοῦ γλύπτου κ. Τόμλου εὐρισκόμενον εἰς τὴν Παλαιὰν Ἐπισκοπὴν. Εἰς τὸν αὐτὸν χώρον ὑπάρχει ἡ προτομὴ τοῦ Λεωνίδα Σβώλου ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τοῦ Τεγεατικοῦ συνδέσμου καὶ πρώτου προέδρου αὐτοῦ. Παρὰ τὸ μουσεῖον Τεγέας ὑπάρχει ἡ προτομὴ τοῦ Μητροπολίτου Νείλου Σμηρνιαωτοπούλου μεγάλου εὐεργέτου τῆς Τεγέας. Πρὸς τιμὴν τῶν πεσόντων ἔχουν ἀνεγερθῆ ἡρώα εἰς τὰς κοινότητας Κερασίτσας καὶ Μαυρικίου.

Κεφάλαιον V ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

1. Πανηγύρεις καὶ Ἑορταί

Αἱ θρησκευτικαὶ ἑορταὶ αἱ ὁποῖαι ἑορτάζονται εἰς τοὺς διαφόρους ναοὺς καὶ τὰ διάφορα ἐξωκκλήσια τῆς Τεγέας δίδουν ἀφορμὴν εἰς τὴν συγκρότησιν πολλῶν πανηγύρεων, πολὺ γραφικῶν καθὼς ἑορτάζονται δι' Ἑλληνικῶν χορῶν καὶ Ἑλληνικῶν λαϊκῶν τραγουδιῶν. Παλαιότερον εἰς τὰς ἑορτὰς αὐτὰς προσήρχοντο πολλοὶ νέοι καὶ νέαι Τεγεᾶται ἐνδεδυμένοι τὴν κλασσικὴν Ἑλληνικὴν ἐνδυμασίαν τοῦ φουστανελλοφόρου καὶ τῆς Ἀμαλίας. Τελευταίως παρατηρεῖται ἀπροθυμία πρὸς τὰς ἐνδυμασίας αὐτὰς, καταβάλλονται ὁμως προσπάθειαι διατηρήσεως τοῦ ὠραίου ἔθιμου, αἱ ὁποῖαι εὐχρῆς ἔργον θὰ εἶναι νὰ ἐπιτύχουν.

δίου διά τήν τέλεσιν τῶν ἀγῶνων ὡς καί ὀργάνωσις διαφόρων ἑορτῶν πατριωτικοῦ περιεχομένου αἱ ὁποῖαι νά ἀναφέρωνται εἰς γεγονότα τοπικῆς ἱστορίας τῆς Τεγέας.

Μία ἄλλη Τεγεατικὴ πανηγυρίς μὲ ἀξιόλογον ἑνδιαφέρον εἶναι ἡ ἑορταζομένη τὴν 17ην Ἰουλίου εἰς τὸ ἐξωκκλήσιον τῆς Ἁγίας Μαρίνης τῶν Ριζοκλήσιον τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἐπὶ τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἁγίου Ἥλίου ἐν μέσῳ δάσους ἐκ πεύκων, τὰ ὁποῖα καλύπτουν τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ὑψώματος, ὅσον καὶ ὁ χορὸς ὁ ὁποῖος λαμβάνει χώραν εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ χωρίου κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς μέχρι τὰς βραδυνὰς ὥρας. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως αὐτῆς ἐκτελεῖται πυκνὴ συγκοινωνία διὰ λεωφορείων ἐκ Τριπόλεως καὶ ἐκ τῶν γειτονικῶν χωρίων.

*Ἄλλη ἀξιόλογος πανηγυρίς εἶναι ἡ κατὰ τὴν 7ην Ἰουλίου διενεργουμένη εἰς τὸ χωρίον Στρίγκου. Ἀλλὰ καὶ πολλαὶ ἄλλαι μικραὶ τοιαῦται ἑορτάζονται εἰς τὰς περισσοτέρας τῶν κοινοτήτων τῆς Τεγέας. Εἰς ὅλας αὐτὰς ἐπικρατεῖ μεγάλη εὐθυμία συντελούντων πρὸς τοῦτο ἐκλεκτῶν ἐδεσμάτων ὡς ἡ «γουργουρά», οἱ ἀμνοὶ ὀβελία, ἡ ρετσίνα ἐκ φυλερίου καὶ ἡ τελευταίως ἐπικρατήσασα μπύρα.

2. Τὸ αἶσθημα τῆς φιλοξενίας καὶ ἡ τουριστικὴ συνείδησις

*Ὅπως εἰς ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν καὶ εἰς τὴν Τεγέαν τὸ αἶσθημα τῆς φιλοξενίας εἶναι ἔμφυτον εἰς τοὺς κατοίκους. Τὴν ἔμφυτον καὶ ἀυθόρμητον καλὴν συμπεριφορὰν πρὸς τοὺς ξένους διακρίνει κανεὶς εἰς αὐτοὺς χωρὶς εἰς τοῦτο νά ὑποκινουῦνται ἀπὸ ἰδιοτέλειαν ἢ συμφέρον. Φέρονται καλῶς πρὸς τοὺς ξένους, διότι αὐτὸ θεωροῦν σωστό, διότι αὐτὸ ἔμαθαν ἀπὸ τῶν γονεῖς καὶ τοὺς προγόνους των καὶ ὄχι διότι γνωρίζουν ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ συμφέρον των. Ὡς ἐκ τούτου δὲν δυνάμεθα νά εἰπῶμεν ὅτι ὑπάρχει ἀνεπτυγμένη τουριστικὴ συνείδησις εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς. Οἱ περιηγηταὶ καὶ οἱ ἐκδρομεῖς δὲν δύνανται νά ἀποκομίσουν πληροφορίας ἱστορικῆς ἰδίᾳ φύσεως, παρ' ὅλον ὅτι ἄλλης φύσεως πληροφορίας εὐχαρίστως θὰ τοὺς δώσῃ ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ἐρωτηθῇ. Οἱ ξένοι περιηγηταὶ θὰ δυσκολευθοῦν ἐπίσης νά εὑρουν ξενόγλωσσα ἄτομα, κατ' ἐξαιρέσιν ὑπάρχουν μερικοὶ ἀγγλομαθεῖς, κυρίως ἐπιστρέψαντες μετανάστασι ἐξ Ἀμερικῆς. Τὴν ἔλλειψιν αὐτῆς τῆς τουριστικῆς συνειδήσεως πρέπει νά καλύψουν αἱ ἀρμόδιαι ὀργανώσεις. Ἐνας ἐποικοδομητικὸς τρόπος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς προσπάθειας αὐτῆς εἶναι αἱ ὁμιλίαι εἰς τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων διὰ νά γνωρίσουν τὴν ἑννοιαν τοῦ τουρισμοῦ καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα. Νομίζομεν ὅτι τὴν προσπάθειαν αὐτὴν δύναται νά τὴν ἀναλάβῃ ὁ Τεγεατικὸς σύνδεσμος χρησιμοποιοῦν ὡς ὁμιλητὰς φοιτητὰς ἐκ τῆς περιοχῆς κατόπιν καταλλήλου καταρτίσεως των ἐπὶ τῶν τουριστικῶν θεμάτων.

Οἱ τοπικοὶ σύλλογοι καὶ ὀργανώσεις τῶν διαφόρων κοινοτήτων δύνανται ἐπίσης νά ἐνστερνισθοῦν τὴν ἰδέαν τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως καὶ νά τὴν συμπεριλάβουν εἰς τοὺς σκοποὺς των, ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο καταλλήλως νά κατατοπισθοῦν ἐπὶ τοῦ θέματος.

3. Ὀργανώσεις (ήμεδαπής και άλλοδαπής)

Ἐκτός τοῦ ἀναφερθέντος Τεγεατικοῦ συνδέσμου τοῦ ὁποίου τὴν λαμπρὰν δρᾶσιν ἀναπτύξαμεν καὶ τοῦ ἀντιστοίχου Τεγεατικοῦ Συνδέσμου τοῦ Σικάγου ὁ ὁποῖος εὐρέθῃ πάντοτε ἀρωγὸς καὶ συμπαραστάτης τοῦ πρώτου, ὑπάρχουν πλείστα ἄλλαι ὀργανώσεις τόσο ἐν τῆς κοινότητος τῆς Τεγέας, ὅσον καὶ τὴν Ἀμερικὴν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν εἰς τὸ ἐνεργητικὸν των, ἀρκετὰ ἐκπολιτιστικὰ ἔργα, ὡς δενδροφυτεύσεις, ἀναδασώσεις, ἀνεγέρσεις ναῶν καὶ σχολείων, καὶ αἱ ὁποῖαι ἐὰν συμπεριλάβουν εἰς τοὺς σκοποὺς των καὶ τὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν μεγάλως θὰ προωθηθῇ τὸ ὅλον θέμα.

Μεταξὺ τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν διακρίνομεν τοὺς συλλόγους ἢ «Πρόσδος» εἰς τὴν κοινότητα Σταδίου μὲ σημαντικὴν δρᾶσιν. Ἡ «Ἀναγέννησις» εἰς τὴν κοινότητα Βουνοῦ μὲ πλείστα κοινωφελῆ ἔργα εἰς τὸ ἐνεργητικὸν του. Ἡ «Δήμητρα» εἰς τὴν κοινότητα Κερασίτσας. Ὁ «Σύλλογος τῶν Φιλαδένδρων» εἰς τὴν κοινότητα Ριζῶν, ἔργον τούτου εἶναι ἡ ἀναδάσωσις διὰ πεύκων τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἁγίου Ἡλίου. Εἰς τὰς ὀργανώσεις τῆς Τεγέας πρέπει νὰ ἀναφερθῇ καὶ ὁ τελευταῖος Ἰδρυθεὶς σύλλογος μὲ ἔδραν τὴν κοινότητα Μαυρικίου ὑπὸ τὴν ἑπωνυμίαν «Σύλλογος Τουρισμοῦ Μαυρικίου» μὲ σκοπὸν τὸν ἐξωραϊσμὸν καὶ τὴν δενδροφύτευσιν τῆς κοινότητος καὶ τὴν ὀργάνωσιν τοπικῶν καὶ ἔθνικῶν ἑορτῶν.

Ἐκ τῶν ἐν Ἀμερικῇ ὀργανώσεων διακρίνονται διὰ τὴν δραστηριότητά των ὁ ἐν Σικάγῳ σύλλογος Ριζιωτῶν ἢ «Ἀγκυρα», ἔργον τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ μεγαλοπρεπὴς ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Ριζῶν, τὸ θαυμάσιον σχολικὸν κτίριον καὶ τὸ ὑδραγωγεῖον τῆς κοινότητος. Ὁ σύλλογος τῶν ἐν Ἀμερικῇ Πιαλιωτῶν «Ἡ Ἀλέα Ἀθηνᾶ» καὶ ὁ σύλλογος τῶν ἐν Σικάγῳ Μαγουλιωτῶν «Ὁ Ἅγιος Νικόλαος». Αἱ ὀργανώσεις αὗται δύνανται κάλλιστα νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἐξ Ἀμερικῆς τουριστικοῦ ρεύματος τόσο τῶν ὁμογενῶν, ὅσον καὶ τῶν λοιπῶν Ἀμερικανῶν ἐνεργοῦντες κατάλληλον τουριστικὴν διαφήμισιν.

4. Προσπάθειαι τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως

Αἱ κοινοτικαὶ ἀρχαὶ καὶ αἱ διάφοροι τοπικαὶ ὀργανώσεις περὶ τῶν ὁποίων ὠμιλήσαμεν ἀνωτέρω κατέβαλον καὶ καταβάλλουν φιλοτίμους προσπάθειας διὰ τὸν ἐξωραϊσμὸν καὶ τὴν πολιτιστικὴν ἐξέλιξιν τῆς περιοχῆς Τεγέας. Πολλὰ ἔργα ἔχουν ἐκτελεσθῇ μέχρι τοῦδε. Ἐχουν διαμορφωθῇ δενδροστοιχίαι καὶ ἄλση. Ἐχουν πραγματοποιηθῇ ἀναδασώσεις. Ἐχουν ἀνεγερθῇ ἡρώα, ἐκκλησίαι καὶ σχολικὰ κτίρια. Ἐχουν κατασκευασθῇ ὑδραγωγεῖα, καὶ ἔχουν καταβληθῇ φιλότιμοι προσπάθειαι ἐξωραϊσμοῦ καὶ εὐπρεπισμοῦ τῶν χωρίων. Ἐχουν προσέτι διοργανωθῇ πανηγύρεις καὶ ἑορταί. Παρ' ὅλα ὁμως αὐτὰ δὲν δυνάμεθα νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι ἔχουν γίνεαι ἀξιόλογοι προσπάθειαι τουριστικῆς ἀναπτύξεως τῆς περιοχῆς. Αἱ ἀνωτέρω ἐκδηλώσεις μεμονωμέναι καὶ ἀσύνδετοι ἐπραγματοποιήθησαν ὑπὸ τὸ πνεῦμα φιλοπάτριδος ἐνθουσιασμοῦ, ὑπὸ τὸ πνεῦμα μιᾶς πολιτιστικῆς προσπάθειας καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἀναπτύξεως τοῦ τουρισμοῦ, διὰ τὸν ἀπλουστάτον λόγον ὅτι τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τοῦ τουρισμοῦ εἶναι ἀγνωστα ἢ τουλάχιστον δυσδιάκριτα εἰς τοὺς περισσοτέρους τῶν κατοίκων τῆς Τεγέας.

Ὡς ἐκ τούτου ἀπαραίτητος προϋπόθεσις πάσης περαιτέρω προσπάθειας τουριστικῆς ἀναπτύξεως τυγχάνει ἡ ἀνάπτυξις τῆς τουριστικῆς συνειδήσεως εἰς τοὺς κατοίκους. Πρέπει οὗτοι νὰ κατανοήσουν ὅτι χάρις εἰς τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Τεγέας, χάρις εἰς τὰς φυσικὰς καλλονὰς τοῦ τόπου, χάρις εἰς τὸ ἐξαιρετικὸν αὐτοῦ κλίμα δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ ἕνας πλουτοπαραγωγικὸς πόρος δι' αὐτοὺς «Ἡ βιομηχανία τῶν ξένων». Ὄταν τοῦτο κατανοηθῇ, τότε ὄχι μόνον αἱ συλλογικαὶ προσπάθειαι θὰ στεφθοῦν ὑπὸ ἐπιτυχίας, ἀλλὰ καὶ ὅλοι θὰ φροντίσουν νὰ παρουσιάσουν μίαν εὐπρεπισμένην κατοικίαν καὶ μίαν εὐγενικὴν συμπεριφορὰν ἀπαραιτήτους παράγοντας εἰς τὴν ὅλην τουριστικὴν προσπάθειαν.

Κεφάλαιον VI Ἡ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

1. Ἡ κυρίως γεωργικὴ παραγωγή

Ἡ εὐφορος γῆ τοῦ Τεγεατικοῦ πεδίου ἡ ὁποία καλλιεργεῖται ἐντατικῶς παρά τῶν κατοίκων ἀποδίδει πλῆθος γεωργικῶν προϊόντων. Ἡ παραγωγή αὐτὴ θὰ ἦτο μεγαλύτερα ἐάν ὑπῆρχον ἐπιφανειακὰ ὕδατα καὶ δὲν ἦν τλοῦντο ταῦτα ἐκ βαθέων φρεάτων, γεγονός τὸ ὁποῖον ἐπιβαρύνει τὸ κόστος τῶν καλλιεργειῶν καὶ τοὺς ἀγρότας μὲ μεγάλας δαπάνας διὰ τὴν ἀνύρξιον φρεάτων καὶ ἀγορὰν δαπανηρῶν μηχανημάτων ἀντλήσεως.

Ἐκ τῶν κυριωτέρων προϊόντων σπουδαίαν θέσιν κατέχει ἡ πατάτα. Αὕτη καλλιεργεῖται συστηματικῶς καὶ χρησιμοποιοῦνται πρὸς τοῦτο χημικὰ λιπάσματα εἰς ἰκανὴν ἔκτασιν, σπείρεται κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνοιξέως καὶ ὠριμάζει τὸ θέρος. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς παραγωγῆς ἀπορροφᾶται ὑπὸ τῆς ἀγορᾶς τῶν Ἀθηνῶν, τὴν ὁποίαν τροφοδοτεῖ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ φθινοπώρου μέχρι τοῦ χειμῶνος. Ἄλλο προϊόν τῆς περιοχῆς εἶναι τὰ ὄσπρια. Ταῦτα εἶναι καλῆς ποιότητος καὶ προτιμῶνται διότι δὲν ἀπαιτοῦν πολὺ βρασμὸν κατὰ τὴν παρασκευὴν των. Περίφημα ἐπίσης εἶναι τὰ σκόρδα διὰ τῶν ὁποίων ἐφοδιάζεται ἡ ἀγορὰ τῶν Ἀθηνῶν, κυρίως κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον. Καλλιεργοῦνται ὡσαύτως τὰ δημητριακὰ, πλὴν ὁμως ἡ παραγωγή των μόλις ἐπαρκεῖ διὰ τὰς ἐπιτοπίους ἀνάγκας. Ἐξ αὐτῶν παρασκευάζεται ἄρτος νοστιμώτατος τὸ γνωστὸν «σιταρένιο ψωμί». Εἰς ἰκανὴν ἔκτασιν καλλιεργοῦνται πάσης φύσεως λαχανικὰ καὶ κηπευτικὰ προϊόντα μὲ προεξέχουσαν τὴν καλλιέργειαν τῆς τομάτας, ἡ ὁποία φημίζεται διὰ τὴν νοστιμότητά καὶ γευστικότητά της. Αἱ ἀνωτέρω καλλιέργειαι διενεργοῦνται δι' ἀροτριῶντων κυρίως ζώων καὶ εἰς μικροτέραν κλίμακα χρησιμοποιοῦνται μηχανικὰ μέσα λόγῳ τῶν δυσκολιῶν τὰς ὁποίας παρουσιάζει τὸ τεμαχισμένον τοῦ γεωργικοῦ κλήρου.

Μεταξὺ τῶν γεωργικῶν προϊόντων πρέπει νὰ καταταγῇ καὶ ὁ οἶνος. Ἡ ἀμπελοργία καὶ ἡ οἴνοπαραγωγή κατελάμβανον παλαιότερον μεγάλην ἔκτασιν, λόγῳ ὁμως τῆς μεγαλύτερας ἀποδοτικότητος ἄλλων καλλιεργειῶν ἔχουν περιορισθῇ σημαντικῶς, παράγεται δὲ μόνον ὄση ποσότης ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐπιτόπιον κατανάλωσιν. Περίφημος καὶ γευστικωτάτη εἶναι ἡ ρετσίνα ἐκ φυλερίου.

2. Ἡ παραγωγή ὄπωρων

Κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας ἀναπτύχθη εἰς τὴν Τεγέαν εἰς μεγάλων βαθμῶν ἡ ὄπωροπαραγωγή, κυρίως διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς δενδροκαλλιέργειας. Αἱ παραγόμεναι ὄπωραι διοχετεύονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν Ἀθηνῶν πρὸς ἀμέσων κατανάλωσιν ἢ πρὸς ἐναποθήκεισιν ἐνὸς ψυγείων διὰ νὰ καταναλωθῶν ἀργότερον.

Πρῶτα κατὰ σειράν ὠριμάνσεως εἶναι τὰ κέρασια. Κατὰ τὰ τέλη Μαΐου μὲ ἀρχὰς Ἰουνίου τὰ περιβόλια τῆς Τεγέας παρουσιάζουν φαντασμαγορικὸν θέαμα μὲ τὰ κατάφορτα ἀπὸ κόκκινους καρπούς καταπράσινα δένδρα. Ἡ συλλογὴ τοῦ προϊόντος προσλαμβάνει χαρακτῆρα πανηγυρικὸν συντελουμένης πρὸς τοῦτο καὶ τῆς μαγείας τῆς ἀνοίξεως. Τὸ προϊόν συσκευαζόμενον μεταφέρεται κατὰ τὴν νύκτα δι' αὐτοκινήτων εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν Ἀθηνῶν ὅπου τὴν πρῶταν τῆς ἐπομένης διατίθεται εἰς τὴν κατανάλωσιν. Τὰ πρῶιμα κόκκινα κέρασια διαδέχονται τὰ ὄψιμα πετροκέρασα καὶ κατόπιν τὰ βύσινα χρησιμοποιούμενα κυρίως εἰς τὴν ζαχαροπλαστικὴν.

Τὸ τέλος τῆς περιόδου τῶν κερασιῶν συμπίπτει μὲ τὴν ἀρχὴν τῆς καλοκαιρινῆς περιόδου κατὰ τὴν ὁποίαν πλῆθος ὄπωρων ὠριμάζουσι ὡς ἀχλάδια, δαμάσκινα, ρεγγλότα, μήλα, πεπόνια καὶ καρπούζια τὰ ὅποια ἐξασφαλίζουν μίαν ποικιλίαν φρούτων ἐξαιρετικὴν, ἡ παραγωγή ὁμῶς τούτων δὲν εἶναι μεγάλη προοριζομένη μόνον διὰ τὴν ἐπιτόπιον ἀγορὰν.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς φθινοπωρινῆς περιόδου μία νέα σειρά καρπῶν ἀρχίζει νὰ ὠριμάζη μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐξέχουσιν θέσιν κατέχουν τὰ μήλα, ἡ παραγωγή τῶν ὁποίων βαίνει διαρκῶς αὐξανομένη. Παράγονται κυρίως αἱ ποικιλίαι ντελίσια, ρενέτες καὶ φιρίκια. Αἱ μεγάλα ποσότητες τῆς μηλοπαραγωγῆς διοχετεύονται εἰς τὴν ἀγορὰν ἀμέσως ἢ κατόπιν ἀποθηκεύσεως εἰς ψυγεῖα, ὅποτε διατίθενται κυρίως μετὰ τὸν Ἰανουάριον. Ἡ μηλοκαλλιέργεια διενεργεῖται συστηματικῶς, τὰ δένδρα παρακολουθοῦνται μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἐφαρμόζονται χάριν αὐτῆς ὅλαι αἱ σύγχρονοι ἐξελίξεις τῆς Γεωπονικῆς ἐπιστήμης. Κατὰ τὴν ἴδιαν περίοδον ὠριμάζουσι τὰ σταφύλια ἐκ τῶν ὁποίων ἡ ποικιλία «φυλέρι» εἶναι γευστικώτατον φρούτον μὲ ἐξαιρετικὴν ἴσιν καὶ ἄρωμα. Ἄλλο φρούτον τῆς περιόδου αὐτῆς τὸ ὅποιον δύναται νὰ διατηρηθῆ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος εἶναι μία ποικιλία πεπονιαῶν ἐπινομαζομένη «ἄσπρα» ἢ «ἀμερικάνικα». Ἡ παραγωγή τῆς ποικιλίας αὐτῆς δὲν ἔχει δυστυχῶς ἀναπτύχθῃ εἰς μεγάλων βαθμῶν, ἔπαρκει κυρίως διὰ τὴν ἐπιτόπιον κατανάλωσιν. Ἡ αὔξησις αὐτῆς δύναται νὰ ἀποδώσῃ σημαντικὸν εἰσόδημα λόγω τῆς γευστικότητος τοῦ εἶδους ἀφ' ἐνὸς καὶ τῶν δυνατοτήτων διατηρήσεώς του ἐπὶ μακρὸν διάστημα ἀφ' ἑτέρου.

3. Ἡ κτηνοτροφία—πτηνοτροφία

Αἱ ἀγροτικαὶ οἰκογένειαι τῶν κοινοτήτων τῆς Τεγέας συντηροῦν ὅλα ὀλίγα ζῶα καὶ ἀριθμὸν ὀρνίθων πολλάκις δὲ καὶ περιστέρων. Τοιοῦτοτρόπως ἀφ' ἐνὸς μὲν συμπληρῶνουν τὸ γεωργικὸν των εἰσόδημα, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐξασφαλίζουν αὐτάρκειαν κρέατος. Οὕτω ἐκτὸς τῶν ἀροτριῶντων ζώων τὰ ὅποια χρησιμοποιοῦνται εἰς τὴν γεωργίαν καὶ τὰ ὅποια ἀπαραιτήτως

υπάρχουν εις ἐκάστην γεωργικὴν οἰκογένειαν, διατηροῦνται ἀριθμὸς προβάτων καὶ αἰγῶν. Ἐκ τούτων λαμβάνονται ἀμνοὶ καὶ ἐρίφια φημιζόμενα διὰ τὸ νοστιμώτατον κρέας τῶν καὶ ἐκ τῶν ὁποίων πρόερχονται οἱ περίφημοι ὀβελία τοῦ Πάσχα «ἀρνιά τῆς σουβλας». Σπανιώτερον συναυτᾶται εἰς τὴν Τεργεάν ποίμνιον μὲ μεγάλου ἀριθμὸν ζώων, ἡ κτηνοτροφία εἶναι οἰκόσιτος κυρίως. Τὰ ὀλίγα κατὰ οἰκογένειαν πρόβατα καὶ αἶγες ἐνοῦνται ἀπὸ κοινοῦ μεταξὺ τριῶν ἢ τεσσάρων οἰκογενειῶν καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος αὐτῶν κατασκευάζει ἐκάστη τὸν ἀπαραίτητον τυρὸν καὶ τὰ γαλακτοῦχα ζυμαρικά (χυλοπίτες—τραχανάς) τὰ ἀπαιτούμενα δι' ὅλον τὸ ἔτος. Ἐκ τοῦ τριχώματος τῶν ἀνωτέρω ζώων κατασκευάζονται ὠραιότατα κλινσοκεπάσματα εἰς χειροκινήτους ἀργαλειούς, τὰ ὁποῖα διὰ καταλλήλου κατεργασίας δι' ὕδατος (εἰς νεροτριβᾶς) ἀποκτοῦν ἰδιότυπον εὐχάριστον μαλακότητα.

Διατρέφονται ἐπίσης ἀγελάδες καὶ μόσχοι, διὰ τὴν διατροφήν τῶν ὁποίων χρησιμοποιοῦνται κυρίως φύλλα μωρέας τὰ ὁποῖα παλαιότερον ἐχρησιμοποιοῦντο εἰς τὴν ἀκμάζουσαν σπηροτροφίαν, πατάται, μῆλα καὶ ἄλλοι καρποὶ μὴ κατάλληλοι πρὸς ἐμπορίαν. Κατ' ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν ἐκάστη οἰκογένεια διατρέφει κατ' ἔτος ἓνα ἢ δύο χοίρους ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὶ ψήνονται διὰ σουβλας κατὰ τὰς διαφόρους ἑορτὰς ἀποτελοῦντες νοστιμώτατον ἔδεσμα. Οἱ ὑπόλοιποι καταναλίσκονται κατὰ τὴν περίοδον τῶν ἀπόκρεω, αἱ ὁποῖαι ἑορτάζονται μὲ μεγάλην εὐθυμίαν.

Ἐκ τῆς πτηνοτροφίας οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς ἐξασφαλίζουν νοστιμώτατα κοτόπουλα, προσέτι δὲ ἐπάρκειαν αὐγῶν, τὰ ὁποῖα καταναλίσκονται τόσο ἀυτούσια, ὅσον καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν διαφόρων γαλακτοῦχων ζυμαρικῶν. Πολλάκις μικραὶ ποσότητες αὐγῶν διοχετεύονται εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν Ἀθηνῶν. Ἰκανὸς ἐπίσης ἀριθμὸς κατοικῶν διατηρεῖ κωνικλοτροφίαν, ἡ ὁποία ἐξασφαλίζει ἀρκετὴν ποσότητα κρέατος. Τοιοῦτοτρόπως ἡ περιοχὴ ἔχει ἐπάρκειαν κρέατος, αὐγῶν καὶ γαλακτοκομικῶν προϊόντων.

4. Ἡ χειροτεχνία

Παρ' ὅλην τὴν ἐξάπλωσιν τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων τὰ ὁποῖα τυποποιημένα καὶ εὐθηνὰ κατέκλεισαν τὴν ἀγορὰν ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται εἰς ἀρκετὸν βαθμὸν ἐπιτόπιος χειροτεχνία ἡ ὁποία ἐξασκεῖται κυρίως ὡς οἰκοτεχνία σπανιώτερον ὡς βιοτεχνία καὶ παράγει προϊόντα καλαισθητικῆς φύσεως. Ὅλαι αἱ οἰκογένειαι τῆς περιοχῆς κατασκευάζουν ἐκ τοῦ ἐρίου τῶν προβάτων καὶ τῶν αἰγῶν διαφόρων εἰδῶν ὕφαντὰ χρησιμοποιούμενα ἀφ' ἑνὸς μὲν ὡς κλινσοκεπάσματα, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τὴν ἐπίστρωσιν καὶ διακόσμησιν τῶν οἰκιῶν. Αἱ νέαι τῆς Τεργεᾶς κατασκευάζουν εἰς τοὺς χειροκινήτους ἀργαλειοὺς τὴν «προϊκα» εἰς ρουχισμόν. Συναυτᾶ κανεῖς ὠραιότατα πεποιημένα κλινοσκεπάσματα (κουβέρτες ταϊστές), θαυμασίως διακοσμημένα ὕφαντὰ διὰ τὴν ἐπίστρωσιν (κιλίμνια καρπέτα), περιφήμους σάκκους διὰ τὰ ψώνια (ταγάρια) καθὼς ἐπίσης καὶ ἐξαιρετικὸς διαδρόμος (χειράμια καὶ φλόκος). Δυστυχῶς ἡ χειροτεχνία αὕτη δὲν ἀσκεῖται πρὸς βιοπορισμὸν διὰ τοῦτο δυσκόλως ἢ μπορεῖ κανεῖς νὰ ἀνεύρη τὰ ὠραία αὐτὰ χειροτεχνήματα, κατ' ἐξαιρέσιν εἰς τὴν μεγάλην πανήγυριν τῆς Τεργεᾶς εἰς Παλαιὰν Ἐπισκοπὴν ἐμφανίζονται μερικὰ πρὸς πώλησιν. Εἰς τὴν ἰδίαν πανήγυριν δύνα-

ται κανείς να συναντήσει χειροτεχνήματα εκ ξύλου ως μαγικικά σκεύη (κουτάλια), καθώς και αναπαραστάσεις επί ξύλου της αγροτικής και ποιμνικής ζωής. Τά ξύλινα αυτά χειροτεχνήματα διαθέτουν και μερικά καταστήματα εις τήν Τρίπολιν (ως Μπιρυπίλη, Γεωργίου Α' 22, Μπουρλώκα, Πλατεία 'Αγίου Βασιλείου). Εις τήν χειροτεχνίαν πρέπει επίσης να καταταχθῆ ἡ παραγωγή τῶν σιδηρουργῶν τῆς περιοχῆς, ἡ ὁποία πολλάκις προσλαμβάνει χαρακτηριστικά βιοτεχνικόν. Αὐτή παράγει κυρίως γεωργικά εργαλεία ἐκ χάλυβος καὶ σιδήρου, καθώς ἐπίσης καὶ διάφορα ἐγχειρίδια (μαχαιράκια-σουγιαδάκια) τὰ ὁποία ἀποτελοῦν ὠραιότατα ἐνθυμήματα. Αὐτὰ δύναται νὰ προμηθευθῆ κανείς τόσο ἐν τῇ ὡς ἄνω πανήγυριν, ὅπου προσφέρονται εἰς μέγαν ἀριθμὸν ὄσον καὶ εἰς εἰδικὰ καταστήματα τῆς Τριπόλεως.

Μεταξὺ τῶν χειροτεχνημάτων συγκαταλέγονται καὶ ὠραία κεντήματα καὶ ἄλλα ἐργόχειρα (καρὲ κλπ.), τὰ ὁποία φιλοτεχνοῦν αἱ περισσότεραι κοπέλλαι Ἰδίᾳ δὲ αἱ μαθήτριαι τῆς οἰκοκυρικῆς σχολῆς, τὰ ἔργα τῶν ὁποίων ἀποτελοῦν τοὺς λαχνούς τῶν λαχειοφόρων ἀγορῶν εἰς τὰς κατ' ἔτος διοργανουμένας χοροεσπερίδας τοῦ Τεγεατικοῦ συνδέσμου εἰς τὰς 'Αθήνας.

Κεφάλαιον VII

ΜΕΣΑ ΕΣΥΠΗΡΕΤΟΥΝΤΑ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΝ

1. Ξενοδοχεῖα

Εἰς τὰ χωρία τῆς Τεγέας δὲν ὑπάρχουν ξενοδοχεῖα λόγῳ εὐκόλου χρησιμοποίησεως τῶν ξενοδοχείων τῆς Τριπόλεως ἡ ὁποία διαθέτει πολλὰ πάσης κατηγορίας καὶ πρὸς τὴν ὁποίαν συνδέεται διὰ πυκνῆς συγκοινωνίας ἐκτελουμένης διὰ λεωφορείων. Τὰ ξενοδοχεῖα τῆς Τριπόλεως δύναται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νὰ ἐξυπηρετήσουν τὰς ἀνάγκας τῶν ἐπισκεπτῶν. Ἐὰν δὲ παρουσιασθῆ ἔλλειψις στέγης, αὕτη θὰ εἶναι κατὰ περιόδους ἐξαιρετικῆς κινήσεως ὅπως κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Πάσχα. Ὑπάρχουν πολυτελεῖ ξενοδοχεῖα ὡς τὸ «Μαίναλον», τὸ «Σεμίραμις» καὶ ἄλλα τὰ ὁποία ἔχουν οἰκοδομηθῆ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν καὶ ὡς ἐκ τούτου διαθέτουν ὄλας τὰς ἀνεσεις (τρεχοῦμενα νερά-ζεστό-κρύο, κεντρικὴν θέρμανσιν, λουτρά κλπ.). Ὑπάρχουν ὁμως καὶ πολλὰ δευτέρας κατηγορίας μὲ εὐθηνότερας τιμὰς, εἰς τὰ ὁποία ἡμπορεῖ νὰ καταλύσῃ ὁ μέσος περιηγητῆς μὲ ἀρκετὴν ἀνεσιν, Ἰδίως ἀπὸ τὰ μέσα τῆς ἀνοίξεως ἕως τὰ μέσα τοῦ φθινοπώρου ὅταν ὁ καιρὸς εἶναι θερμὸς καὶ ἡ θέρμανσις δὲν εἶναι ἀναγκαία.

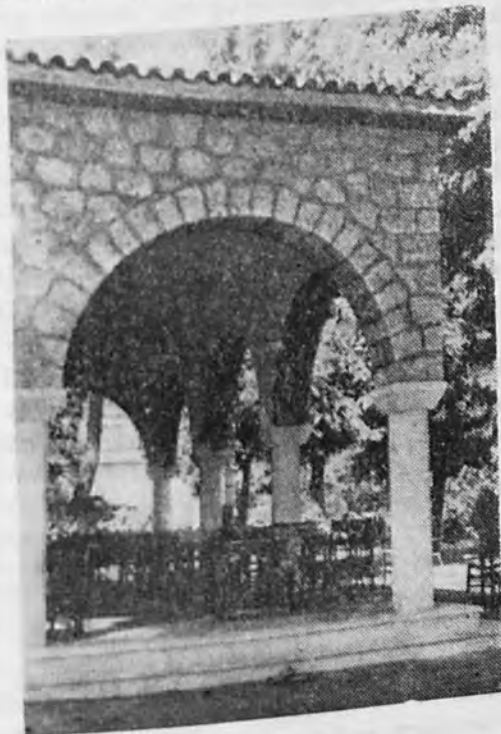
Εἰς τὰς κοινότητας τῆς Τεγέας εἶναι δυνατόν νὰ διαμένουν παραθερισταί, ἀρκεῖ νὰ διαρρυθμισθοῦν καταλλήλως δωμάτια τῶν διαφόρων οἰκιῶν, ὡς τοῦτο ἔχει γίνεαι εἰς ἀρκετὰς οἰκίας τῆς Τριπόλεως. Ἐν γένει τὸ πρόβλημα τῆς στεγάσεως δύναται εὐκόλως νὰ ἀντιμετωπισθῆ ἀρκεῖ νὰ ἐπιληφθοῦν αὐτοῦ ἡ Τουριστικὴ Ἀστυνομία καὶ αἱ Κοινοτικαὶ Ἀρχαί.

2. Ἐστιατόρια - Τουριστικὸν Περίπτερον - Κέντρα

Ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν περιηγητῶν καὶ τῶν παραθεριστῶν ἀπὸ ἀπόψεως τροφῆς εἶναι εὐκόλος, καθόσον εἰς ὄλας τὰς κοινότητας τῆς Τεγέας εὐρίσκονται παντοπωλεῖα ἢ κρεοπωλεῖα τὰ ὁποία παρασκευάζουν καὶ φα-

γητὰ ἔαν παρουσιασθῆ ζήτησις. Εἰς μερικὰς κοινότητας, ὑπάρχουν καὶ καθ' ἑαυτὸ οἰνομαγειρεῖα, εἰς τὰ ὅποια δύναται νὰ εὕρη κανεῖς φαγητὸν καλὰ παρασκευασμένον. Οἱ ἐκδρομεῖς δύναται ἐπίσης νὰ ἐξυπηρετηθοῦν ἀπὸ τὰ ἐστιατόρια τῆς Τριπόλεως.

Εἰς τὸ Τουριστικὸν περίπτερον τῆς Παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς δύναται νὰ

*Μία πτέρυξ τοῦ ἐν Παλαιᾷ Ἐπισκοπῇ Τεγέας Τουριστικοῦ
Περιπτέρου τοῦ Τεγεατικοῦ Συνδέσμου.*

γευματίσθῃ κανεῖς δεδομένου ὅτι διατηρεῖ ἐξαιρετικὴν κουζίαν. Αὐτὸ εἶναι ἐπίσης κέντρον εἰς τὸ ὅποιον δύναται κανεῖς νὰ πάρῃ διάφορα γλυκὰ καὶ ποτὰ, νὰ διασκεδάσῃ καὶ νὰ χορέψῃ Εὐρωπαϊκοὺς ἢ Ἑλληνικοὺς χορούς. Τοὺς χειμερινούς μῆνας ἡ θερμὴ αἴθουσα τοῦ περιπτέρου ἀποτελεῖ ἰδεώδη τόπον ἀναπαύσεως ἐκ τοῦ μακρινοῦ ταξιδίου. Κατὰ τὸ καλοκαίρι δὲ ἡ εὐωδιάζουσα φύσις τοῦ ἀγροκηπίου καὶ ἡ ὠραιότης τοῦ περιβάλλοντος καθιστοῦν αὐτὸ μίαν εὐχάριστον τοποθεσίαν ὅπου δύναται κανεῖς νὰ ἀπολαύσῃ τὸ δροσερὸν κλίμα τῆς Τεγέας. Γραφικὰ καφενεδάκια τὰ ὅποια τοποθετοῦν τὰ τραπέζια τῶν κάτω ἀπὸ τὰ σκιερὰ φυλλώματα διαφόρων δένδρων καὶ ἰδίᾳ πλατάνων συναντᾷ κανεῖς σὲ ὅλην τὴν περιοχὴν. Εἰς αὐτὰ προσφέρονται λεμονάδες, πορτοκαλάδες, τὸ ἑλληνικώτατον οὔζο, ὁ γνωστὸς τούρκικος καφὲς καὶ ἡ δροσιστικὴ βυσινάδα.

3. Τὸ ὕδωρ

Τὸ ὄροπέδιον τῆς Τεγέας ἔχει τὸ μέγα μειονέκτημα νὰ στερῆται ἐπιφανειακῶν τρεχοῦμενων ὑδάτων. Τὸ γεγονός τοῦτο δυσχεραίνει πάρα πολὺ τὴν γεωργίαν εἰς τὰς καλοκαιρινὰς καλλιέργειας. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος οἱ γεωργοὶ προβαίνουν εἰς τὴν ἀνόρυξιν φρεάτων εἰς μικρὰν ἀπόστασιν τοῦ ἐνὸς ἀπὸ τὸ ἄλλο, ὑπάρχουν πληθὺς φρεάτων τὰ περισσό-τερα εὐρίσκονται πλησίον τῶν ὁδῶν. Ἀπὸ τοῦ μηνὸς Μαΐου μέχρι τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἀντλεῖται ἐκ τῶν φρεάτων τούτων ὕδωρ διὰ διαφόρων τρό-πων, ἀπὸ τὸ γραφικὸ μαγκανοπήγαδο ἕως τὴν ἠλεκτρικὴν ἀντλίαν, ἔστι ὁ ἐπισκέπτῃς τῆς περιοχῆς δύναται νὰ ἔχη ἀφθονον δροσερὸν ὕδωρ εἰς οἴου-δήποτε σημεῖον τῆς Τεγέας καὶ ἂν εὐρίσκειται. Ἐκτὸς ὁμως τῶν φρεάτων εἰς πολλὰς κοινότητας ἔχουν κατασκευασθῆ ὕδραγωγεία διὰ τῶν ὁποίων μεταφέ-ρεται ὕδωρ ἐκ διαφόρων πηγῶν. Τοῦτο εἶναι καλῆς ποιότητος καὶ ἐξαιρε-τικὰ εὐγευστον, διότι ὡς πηγαῖον διέρχεται ἐκ πολλῶν πετρωμάτων ἐκ τῶν ὁποίων παραλαμβάνει διάφορα ἄλατα, ἰδίᾳ ἀνθρακικά. Ὡς ἐκ τούτου συν-τελεῖ εἰς τὴν ταχείαν πέψιν, ἐπιδρῶντος δὲ τοῦ δροσεροῦ καὶ εὐχαρίστου περιβάλλοντος ὡς καὶ τοῦ καθαροῦ ἀέρος συντελεῖ, ὥστε οἱ ἐπισκέπται τῆς περιοχῆς νὰ ἀποκτοῦν ἐξαιρετικὴν ὄρεξιν καὶ τάσιν πρὸς πολυφαγίαν.

4 Γραφεῖα Ταξιδίων - Καταστήματα

Ὅλαι αἱ κοινότητες τῆς Τεγέας ἔχουν διάφορα καταστήματα διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κατοίκων ἀπὸ τὰ ὁποῖα δύναται τις νὰ προμηθευθῆ διά-φορα εἶδη κοινῆς χρήσεως.

Εἰς τὴν κοινότητα Σταδίου ὑπάρχει φαρμακεῖον, καθὼς ἐπίσης ἀρτο-ποιεῖον, παντοπωλεῖα, καταστήματα ἐνοικιάσεως ποδηλάτων, ἐκ τῶν ὁποίων δύναται κανεὶς νὰ ἐνοικιάσῃ ποδήλατον διὰ τοῦ ὁποῖου νὰ κἀνῃ εὐχαρί-στους περιπάτους ἀνά τὴν περιοχὴν, Ταχυδρομεῖον καὶ Τηλεγραφεῖον. Τηλεφωνικὸν δίκτυον ὑπάρχει εἰς ὅλην τὴν Τεγέαν διὰ τοῦ ὁποῖου δύναται κανεὶς νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ οἰονδήποτε τηλεφωνικὸν κέντρον καὶ ἀριθμόν. Ὑπάρχουν ἐπίσης περίπτερα μὲ εἶδη ψιλικῶν καὶ ἡμερηίδας, ἰδίᾳ ἀθηναί-κας, αἱ ὁποῖαι μετὰ πέντε ἕως ἕξ ὥρας ἀπὸ τῆς κυκλοφορίας των εἰς τὰς Ἀθήνας φθάνουν διὰ μέσου Τριπόλεως καὶ εἰς τὰ χωρία τῆς Τεγέας. Ἐλλει-ψις ἡ ὁποία εἶναι ἀξιόλογος διὰ τὸν ἐκδρομέα εἶναι ἡ μὴ ὑπαρξίς κατα-στημάτων φωτογραφικῶν εἰδῶν ὡς καὶ καταστημάτων ἐνθυμημάτων, τὴν ἔλλειψιν ταύτην δικαιολογεῖ κατὰ ἓνα τρόπον ἡ ὑπαρξίς ἀντιστοίχων καταστημάτων εἰς τὴν Τρίπολιν, πάντως ἐπιβάλλεται νὰ ὑπάρχουν καὶ ἐπὶ τόπου τὰ εἶδη αὐτά, τὰ ὁποῖα ἰδιαίτερος ἐνδιαφέρουν τοὺς ἐκδρο-μεῖς. Τουριστικὰ γραφεῖα καὶ γραφεῖα ταξιδίων δὲν ὑπάρχουν, δεδομένου ὅτι δὲν καθίσταται αἰσθητὴ ἡ ἔλλειψις των, τῶν ἀντιστοίχων ἀναγκῶν κα-λυπτομένων ὑπὸ τῶν εἰδικῶν ἐπιχειρήσεων τῆς Τριπόλεως. Ἐν γένει ἡ ἐξυ-πηρέτησις τοῦ Τουρισμοῦ ἐξεταζομένη ἐν συνδυασμῶ μὲ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα προσφέρει ἡ Τρίπολις, πρὸς τὴν ὁποίαν ἡ Τεγέα συνδέεται μὲ πικνοτάτην συγκοινωνίαν εἶναι ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὴ.

κατευθύνονται ή επιστρέφουν προς και από την 'Ολυμπίαν είτε κατευθύνονται εις Σπάρτην, Μυστράν ή Μεγαλόπολιν. 'Η απόστασις τών 10 περίπου χιλιομέτρων εκ Τριπόλεως καλύπτεται υπό ασφαλτοστρωμένης οδοῦ, μέρος τῆς ὁποίας εἶναι τμήμα τῆς οδοῦ Τριπόλεως—Σπάρτης, τὴν ὁποίαν ἐγκαταλείπει παρά τὸ χωρίον Κερασίτσα καὶ κατευθύνεται πρὸς τὸν ναὸν τῆς 'Αλέας—'Αθηνᾶς καὶ τὸ μουσεῖον Τεγέας ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὴν περιοχὴν τῆς Παλαιᾶς 'Επισκοπῆς.

'Η κατ' ἐξοχὴν χερσαία θέσις τῆς περιοχῆς προσφέρεται σχεδὸν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὴν δι' αὐτοκινήτων προσπέλασιν, τὸσον διὰ τὴν ἐπιβατικὴν συγκοινωνίαν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐμπορευματικὴν κίνησιν, δεδομένου δὲ ὅτι ἡ Τρίπολις ἀποτελεῖ συγκοινωνιακὸν κόμβον ἐκ τοῦ ὁποίου διέρχονται αἱ ὁδικαὶ ἀρτηρίαι τῆς νοτίου Πελοποννήσου εἶναι πάρα πολὺ μεγάλη ἡ κίνησις τῶν αὐτοκινήτων. Φυσικὸν ἐπακόλουθον τούτου εἶναι ἡ ὑπαρξίς ἐν Τριπόλει πλήθους ἐπιχειρήσεων πού ἐξυτηρετοῦν τὸ αὐτοκίνητον, ὡς συνεργεῖα αὐτοκινήτων, αὐτοκινήτοστάσια, ἀντιπροσωπεῖαι ἐργαστασίων, καὶ πρατήρια βενζίνης. Τὰ τελευταῖα εἶναι κατισπαρμένα καθ' ὅλον τὸ μήκος τῶν διαφόρων ὁδῶν μερικά δὲ εὐρίσκονται καὶ εἰς τὰς κοινότητας τῆς Τεγέας Στάδιον καὶ Κερασίτσα.

3. Τὸ ἀεροπλάνον

Μετά τὸν τελευταῖον πόλεμον κατεσκευάσθη παρά τὴν Τρίπολιν μᾶλλον διὰ πολεμικοὺς σκοποὺς, ἀεροδρόμιον. Τὸ ἀεροδρόμιον τοῦτο κατὰ τὴν περίοδον τοῦ συμμοριτοπολέμου ἐχρησιμοποιήθη ὑπὸ τῆς ἀεροπορικῆς ἐταιρείας ΤΑΕ διὰ τὴν δημιουργίαν τακτικῆς ἀεροπορικῆς συγκοινωνιακῆς γραμμῆς, ἡ ὁποία ὁμως μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως διεκόπη διότι ὡς ἀκριβοτέρα τῶν ἄλλων μέσων δὲν ἐπροτιμάτο πλέον ὑπὸ τοῦ κοινου. Τὸ ἀεροδρόμιον τοῦτο ἀπετέλεσεν ἀπὸ τινος χρόνου ἕδραν τῆς Βασιλικῆς 'Αερολέσχης τῆς 'Ελλάδος, ὅπου ἀρκετοὶ νέοι ἐπιδίδονται εἰς τὴν ἀνεμοπορίαν, τελευταίως μελετᾶται ὑπὸ τῆς 'Ολυμπιακῆς 'Αεροπορίας ἡ δυνατότης ἐγκαταστάσεως ἐκ νέου συγκοινωνιακῆς γραμμῆς, ἡ ὁποία πραγματοποιουμένη θὰ συμβάλῃ ἐτι περαιτέρω εἰς τὴν πύκνωσιν τῶν συγκοινωνιῶν καὶ εἰς τὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν τῆς περιοχῆς.

Κεφάλαιον ΙΧ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΣ

1. Διαφήμισις εἰς τὸ ἐσωτερικόν

Οἱ παράγοντες τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως τῆς Τεγέας ἐπὶ τῶν ὁποίων δύναται νὰ βασισθῇ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἐσωτερικοῦ τουρισμοῦ, συνοφίζονται κυρίως εἰς τὰς ἑξῆς : 1) αἱ ἀρχαιότητες, 2) τὸ τοπίον καὶ αἱ φυσικαὶ καλλοναί, 3) τὸ κλίμα, 4) τὰ ἔθιμα καὶ αἱ ἑορταί.

Οἱ παράγοντες αὗτοι δύνανται νὰ προσελκύσουν κυρίως δύο κατηγορίας τουριστῶν, τοὺς ἐκδρομεις ἀφ' ἑνός, εἴτε πρόκειται περὶ ἐκδρομῶν πρὸς

τήν περιοχήν ἀποκλειστικῶς εἴτε πρόκειται περὶ ἐκδρομῶν εὐρυτέρου προγράμματος, αἱ ὁποῖαι διέρχονται καὶ διὰ τῆς Τεγέας καὶ τοὺς παραθεριστάς ἀφ' ἑτέρου. Μὲ βάσιν τὰς διαπιστώσεις αὐτὰς καὶ μετὰ τὴν κάλυψιν ὠρισμένων ἁλλείψεων, τὰς ὁποίας ὑποδεικνύομεν ἐν τοῖς ἐπομένοις, δύναται νὰ διενεργηθῇ μία διαφημιστικὴ ἐκστρατεία μὲ σκοπὸν τὴν προσέλκυσιν τῶν ἀνωτέρω προσώπων, δεδομένου ὅτι ἡ ἐνεργομένη μέχρι τοῦδε περιορίζεται εἰς πολὺ ὀλίγους λιθογραφημένους πίνακας εἰς τὰς αἰθούσας τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν καὶ τῶν σταθμῶν λεωφορείων. Οὕτω πρέπει νὰ ἐκτυπωθῇ φυλλάδιον, τὸ ὁποῖον νὰ περιέχῃ μίαν σύντομον σκιαγράφεισιν τῆς περιοχῆς, μερικὰς εἰκόνας ἀπὸ τὰς ἀρχαιότητος καὶ τὰς φυσικὰς καλλονὰς, σχεδιάγραμμα τῆς περιοχῆς ἐν σχέσει πρὸς τὴν Τρίπολιν διὰ τοῦ ὁποίου νὰ τονίζεται ἡ δυνατότης τῆς περιλήψεως τῆς Τεγέας εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν ἐκδρομῶν, προβλεπομένης μάλιστα τῆς χρησιμοποίησός της (Ἰδίᾳ τῆς περιοχῆς τῆς Παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς) ὡς τόπον γεύματος καὶ ἀναπαύσεως. Διὰ τοῦ φυλλαδίου τούτου θὰ ἐπιδιώκῃται ἡ προσέλευσις τῶν ἐκδρομῶν διὰ τοῦτο πολλὰ ἀντίτυπα αὐτοῦ θὰ πρέπει νὰ ἀποσταλοῦν εἰς ἐκδρομικοὺς συλλόγους, ταξιδιωτικὰ καὶ τουριστικὰ γραφεῖα, ἑταιρείας λεωφορείων πούλμαν κ.τ.λ.

Διὰ τὴν προσέλκυσιν παραθεριστῶν ἀπαιτεῖται εὐρυτέρα διαφημιστικὴ προσπάθεια δι' ἐντύπων, ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν καὶ κινηματογραφικῶν προβολῶν διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐξαίρωνται οἱ ἀνωτέρω παράγοντες Ἰδίᾳ τὸ κλίμα, τὰ τοπικὰ ἔθιμα καὶ ἡ δυνατότης ἀνέτου καὶ εὐχαρίστου διαμονῆς, ἡ ὁποία εἶναι πράγματι σημαντικὴ, Ἰδίᾳ μετὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ δικτύου ἡλεκτρικοῦ ρεύματος τῆς Δ.Ε.Η.

Ἀπαραίτητον εἶναι ἐπίσης νὰ ἐκτυπωθῶν φωτογραφίαι καὶ κάρτ-ποστάλ τὰ ὁποῖα νὰ διατίθενται ὄχι μόνον ἐπὶ τόπου, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, ὡς καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας, καθὼς ἐπίσης εἰς ἀρχαιολογικοὺς καὶ τουριστικούς τόπους. Τοιοῦτοτρόπως ἐνεργεῖται μία ἀξιόλογος διαφήμισις ἡ ὁποία ἔχει τὸ πλεονέκτημα ὅτι δὲν στοιχίζει ἀκριβὰ, δεδομένου ὅτι μέρος τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτυπώσεως καλύπτεται ἐκ τῶν πωλουμένων κάρτ-ποστάλ.

2. Διαφήμισις εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ Ἰδίᾳ εἰς τὰς Η.Π.Α.

Οἱ ἀνωτέρω ἀναφερόμενοι παράγοντες δύναται ἐπίσης νὰ προσελκύσῃ τὸν τουρίστα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ μᾶλλον νὰ αὐξήσῃ τοὺς τουρίστας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἀπαραίτητον καὶ ἐδῶ νὰ προπαγανδισθῶν καὶ διαφημισθῶν καταλλήλως. Δύο κατηγορίας τουριστῶν πρέπει νὰ διακρίνωμεν. Ἡ πρώτη περιλαμβάνει τοὺς ξένους ἐκ τῶν διαφόρων χωρῶν οἱ ὁποῖοι ἐπισκέπτονται τὴν Χώραν μας διότι θέλουσιν νὰ γνωρίσῃ τὴν χώραν τοῦ ἀρχαίου μεγαλείου καὶ τὴν γραφικὴν γαλάζια χερσόνησον τῆς Μεσογείου. Ἡ δευτέρα ἀποτελεῖται ἀπὸ Ἕλληνας. Ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας μετανάστας κυρίως τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοὺς ἀπογόνους των, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων χάρις εἰς τὴν Ἑλληνοπρεπεῖν τῶν διατηροῦν ἔθνικὴν συνείδησιν καὶ αἰσθάνονται ζωηρὰν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπισκεφθῶν τὴν χώραν τῶν πατέρων των.

Ἡ διαφήμισις διὰ τὴν προσέλκυσιν τῶν πρώτων ἀποτελεῖ μέρος τῆς

γενικωτέρας προσπάθειας του 'Οργανισμού Τουρισμού προς προσέλκυσιν ξένων περιηγητών και ως εκ τούτου δεν θά μᾶς ἀπασχολήσῃ εἰς τὴν παροῦσαν ἐργασίαν ἢ ὁποῖα ἀφορᾷ τὴν ἀνάπτυξιν μιᾶς στενῆς περιοχῆς. Ἐπιβάλλεται μόνον ὅπως εἰς τὰ διάφορα προγράμματα περιηγήσεων τῶν ξένων περιλαμβάνεται καὶ ἡ Τεγέα. Διὰ τοῦτο δεόν νὰ ἀποσταλῇ εἰς τοὺς ἀρμοδίους ὀργανισμοὺς τὸ ἐκτυπωθησόμενον φυλλάδιον μεταφραζόμενον εἰς διαφόρους γλώσσας.

Διὰ τὴν προσέλκυσιν τῶν ὁμογενῶν ἢ διαφήμισις τῆς ἰδιαίτης τῶν πατρίδος παίζει σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν νὰ ἔλθουν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Διὰ τοῦτο ἐκτὸς τῆς γενικῆς διαφημιστικῆς προσπάθειας ἢ ὁποῖα διεξάγεται εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀπαιτεῖται ἰδιαίτερα κατὰ περιοχάς τοιαύτη, ἢ ὁποῖα εἶναι ἔργον τῶν τοπικῶν ὀργανώσεων καὶ τῶν ἀντιστοίχων τοιούτων τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν παροικιῶν.

Ἡ προσέλκυσις τῶν ὁμογενῶν εἶναι σπουδαιοτάτης σημασίας ὄχι μόνον διότι ἀποδίδει πολὺτιμον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα, ἐκ τῶν δαπανωμένων ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὸ ταξιδιὸν τῶν, ἀλλὰ καὶ διότι ἀνανεώνει τοὺς δεσμοὺς μὲ τὴν γενέτειραν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀσκεῖ μεγάλην ἐπίδρασιν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἔθνικῆν, ἀφ' ἑτέρου οἰκονομικὴν διὰ τῆς διατηρήσεως τοῦ ρεύματος τῶν μεταναστευτικῶν ἐμβασμάτων.

Εἰς τὸν τομέα αὐτὸν τῆς διαφήμισεως νομιζόμεν ὅτι πρέπει νὰ στραφῇ ὁ Τεγεατικὸς Σύνδεσμος. Παλαιότερον μὲ πρωτοβουλίαν αὐτοῦ εἶχε ληφθῆ ταινία ἐκ τῶν διαφόρων τοπίων τῆς Τεγέας καὶ ἐκ τῆς πανηγύρεως τῆς Παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς, ἢ ὁποῖα προεβλήθη ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς κινηματογράφον τῶν Ἀθηνῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὅπου μάλιστα ἀπέφερον εἰσπράξεις αἱ ὁποῖαι ἐκάλυψαν τὰς δαπάνας αὐτῆς. Ἡ προσπάθεια αὕτη γενομένη διὰ μὴ τουριστικοὺς σκοποὺς δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ, προβαλλομένη δὲ ἢ σχετικὴ ταινία εἰς τὰς Ἑλληνικὰς παροικίας τοῦ ἐξωτερικοῦ μὲ τὴν βοήθειαν τῶν διαφόρων ὀργανώσεων τῶν Τεγεατῶν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ μίαν ἐπιτυχήν διαφήμισιν. Χορηγουμένη δὲ εἰς τοὺς κινηματογράφους τοῦ ἐσωτερικοῦ, ὡς ταινία ἐπικαίρων, θά συμβάλῃ ἱκανοποιητικῶς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τουρισμοῦ.

Τὴν προσπάθειαν αὐτὴν εἶναι δυνατόν νὰ τὴν ἀναλάβῃ ὁ Τεγεατικὸς Σύνδεσμος, καθόσον μάλιστα αἱ εἰσπράξεις τῆς ταινίας ἰδίᾳ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν θά καλύψουν ἀσφαλῶς τὰ ἐξοδα τῆς παραγωγῆς τῆς.

*Ἄλλος ἐποικοδομητικὸς τρόπος διαφήμισεως εἶναι ἡ ἐκτύπωσις λευκώματος μὲ εἰκόνας ἐκ τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ ἐκ τῆς συγχρόνου Τεγέας, τὸ λευκωμα τοῦτο ἀποστελλόμενον εἰς τὰς Ἑλληνικὰς παροικίας καὶ τὰς ἐκεῖ Τεγεατικὰς ὀργανώσεις καὶ διανεμόμενον εἰς τοὺς ὁμογενεῖς καὶ ἰδίᾳ τοὺς Τεγεάτας καὶ Ἀρκάδας θά ἀποτελέσῃ σημαντικὸν κίνητρον διὰ μίαν ἐπίσκεψιν εἰς τὴν πατρίδα. Προϋπὸθεσις τῶν διαφημιστικῶν αὐτῶν προσπαθειῶν εἶναι ἡ δημιουργία δυνατοτήτων ἀνέτου καὶ εὐχαρίστου διαμονῆς τῶν τουριστῶν.

Κεφάλαιον Χ

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ - ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ

1. Τουριστική εκπαίδευσις

Ἡ βασικωτέρα ἔλλειψις τῆς περιοχῆς εἶναι ἡ ἔλλειψις τουριστικῆς συνειδήσεως, ἡ ἀγνοια τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν ὠφελειῶν ἐκ τοῦ τουρισμοῦ, ὡς καὶ ἡ ἀγνοια τοῦ φαινομένου αὐτοῦ καθ' ἑαυτὸ ὄχι μόνον ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς πνευματικoὺς καθοδηγητὰς του, τοὺς ἱερεῖς καὶ διδασκάλους.

Κάθε προσπάθεια τουριστικῆς ἀναπτύξεως πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἀπαραίτητος ἀπὸ τὸν τομέα αὐτόν, ἀπὸ τὴν τουριστικὴν ἐκπαίδευσιν, ἀπὸ τὴν δημιουργίαν τουριστικῆς συνειδήσεως καὶ εἰς τὸν τελευταῖον πολίτην. Ἀπαιτεῖται τουριστικὴ ἐκπαίδευσις ἡ ὁποία θὰ ἀρχίζῃ ἀπὸ τὸ δημοτικὸν σχολεῖον μέχρι τῆς σχολῆς Τουριστικῶν ἑπαγγελματιῶν, τουριστικὴ ἐκπαίδευσις ἡ ὁποία θὰ ἐπεκτείνεται εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν κατοίκων δι' εἰδικῶν διαλέξεων, ἐντύπων καὶ ἄλλων μέσων.

Τὰ ἀνωτέρω ὅμως ἀφοροῦν μίαν γενικωτέραν προσπάθειαν εἰς τὸν τομέα τῆς τουριστικῆς ἐκπαίδευσεως, εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν τὸ πρόβλημα δύναται νὰ ἀντιμετωπισθῇ διὰ συγκεκριμένων μέτρων. Οὕτω ἐποικοδομητικὸν θὰ ἦτο νὰ γίνῃ μία ἐπιμόρφωσις τρόπου τινὰ τῶν διδασκάλων, δημοτικῶν θὰ ἦτο νὰ γίνῃ μία ἐπιμόρφωσις τρόπου τινὰ τῶν μαθημάτων. Κοινοτικῶν γραμματέων ἢ καὶ προέδρων κοινοτήτων διὰ σειρᾶς μαθημάτων. Τὰ μαθήματα θὰ γίνωνται μὲ τὸν σκοπὸν ἀναπτύξεως τῆς τουριστικῆς συνειδήσεως, τῆς κατανοήσεως τῶν οἰκονομικῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ τουρισμοῦ. Θὰ περιλαμβάνουν ἀνάπτυξιν τῶν τουριστικῶν ἐνδιαφερόντων, οὕτως ὥστε νὰ κατανοηθῇ ἡ ὄξια τῶν τοπικῶν ἐθίμων, τῶν ἑορτῶν καὶ τοῦ τοπικοῦ χρώματος ἐν γένει, ἐπίσης πρέπει νὰ τονίζουσι τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναπτύξεως τῶν μέσων, πού ἐξυπηρετοῦν τὸν τουρισμὸν πρὸς προσέλκυσιν τῶν τουριστῶν. Τὰ οὕτω πως ἐπιμορφούμενα πρόσωπα δύναται ἀκολούθως νὰ μεριμνῶσι νὰ ἀποβοῦν κίνητρα ταλαμπαδεύσουσι τὰς ἰδέας αὐτὰς εἰς τοὺς χωρικοὺς καὶ νὰ ἀποβοῦν κίνητρα διὰ τὴν ἐν γένει τουριστικὴν ἀνάπτυξιν.

*Ἄλλος πρόσφορος καὶ ἐποικοδομητικὸς τρόπος διαδόσεως τῶν ὡς ἀνω θεμάτων εἶναι ἡ χρησιμοποίησις τῶν φοιτητῶν καὶ σπουδαστῶν τῆς περιοχῆς. Οὗτοι μὲ τὴν νεανικὴν ὁρμὴν καὶ αἰσιοδοξίαν καὶ μὲ ἀπτὰ παραδείγματα τῶν ὠφελειῶν τοῦ τουρισμοῦ δύναται νὰ ἀποβοῦν βασικοὶ συντελεσταὶ τῆς δημιουργίας τουριστικῆς ἀντιλήψεως εἰς τὸν λαόν, ὀργανοῦντες ὁμίλιας εἰς τὰς κοινότητάς των κατὰ τὰς περιόδους τῶν θερινῶν καὶ ἄλλων διακοπῶν τῶν μαθημάτων.

2. Τὸ Δωμάτιον τῶν ξένων—Ἐστιατόρια

Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν τουριστῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν παραθεριστῶν ἀπαραίτητον εἶναι νὰ ἀναπτυχθῇ ὁ θεσμὸς τοῦ «Δωματίου τῶν ξένων». Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ὅπως ὅσοι ἐκ τῶν κατοίκων ἔχουν διαθέσιμον χώρον εἰς τὰς οἰκίας των νὰ διαθέσουσι ἐν κατάλληλον ἢ καὶ περισσότερα δωμάτια τῆς οἰκίας των τὰ ὁποία ἐπιπλούμενα καταλλήλως διὰ τῶν ἀπαραιτήτων ἐπί-

πλων, νηπιτήρων κλπ., έφοδιαζόμενα διά του αναλόγου ρουχισμού και καταλλήλου τουαλέττας δύνανται να προσφέρουν άνετον διαμονήν εις τους παθεριστάς ή τους έκδρομείς και ανάλογον εισόδημα εις τους ιδιοκτήτας των. Τά δωμάτια αυτά λαμβανομένης ύπ' όσιν της καταστάσεως των οικιών εις την Τεγίαν, κατόπιν μάλιστα της γενομένης επέκτάσεως του ρεύματος της ΔΕΗ εις την περιοχήν, θα είναι αρκετά άνετα και θα αποτελούν μίαν εύχάριστον διαμονήν. Η διαμόρφωσις ή και κατασκευή των δωματίων τούτων δύναται να χρηματοδοτηθῆ υπό της Κτηματικής Τραπέζης βάσει της συνήθους διαδικασίας χορηγήσεως δανείων δι' οίκοδομικούς σκοπούς. Αι οικίαι εις τας όποίας θα διατίθενται τά δωμάτια αυτά όσον και αυτά τά ίδια πρέπει να επιθεωρούνται υπό της Τουριστικής Αστυνομίας και έφ' όσον εξασφαλίζουν εν ελάχιστον όριον άνεσεων να απογράφονται ύπ' αυτής ούτως ώστε να είναι εις θέσιν να τά συνιστά ύπευθύνως εις τους ενδιαφερομένους. Αναλόγους καταστάσεις πρέπει να τηροῦν ή υποδιοικήσις χωροφυλακής και τά γραφεία των κοινοτήτων, ώστε να είναι εις θέσιν να εξυπηρετοῦν τους τουρίστας επί τόπου.

Η έλλειψις συστηματικῶν εστιατορίων εις τά χωρία της Τεγίας μέ μόνην εξαίρεσιν τό τουριστικόν περίπτερον δύναται να αντιμετωπισθῆ διά της καταγραφῆς, υπό της Τουριστικής Αστυνομίας και των άλλων ως άνωτέρω άρχών, των ολιγοπαντοπωλείων έκείνων τά όποία άφ' ενός μέν θα εξασφαλίζουν μίαν εύπρεπή εμφάνισιν και εν ελάχιστον όριον άνεσεως, άφ' ετέρου δέ ώρισμένην ποιότητα φαγητών και ώρισμένης τιμῆς. Τά καταστήματα αυτά θα συνιστῶνται εις τους τουρίστας μόνον όταν συμμορφοῦνται πρός τας αναληφθείσας ύποχρεώσεις.

3. Τό δδικόν δίκτυον

Τήν περιοχήν της Τεγίας διασχίζουν δύο έθνικαί όδοί, ή της Τριπόλεως—Κυνουρίας τήν ανατολικήν και ή της Τριπόλεως—Σπάρτης τήν Δυτικήν. Έκτός όμως των άρτηριῶν αυτών υπάρχουν πλήθος κοινοτικά όδοί αι όποια ένώνουν τας διαφόρους κοινότητας μεταξύ των ή πρός τας δύο έθνικας όδούς.

Η κατάστασις των διαφόρων τούτων όδών είναι ποικίλη, ούτω ένῶ ή έθνική όδος Τριπόλεως—Σπάρτης είναι σέ Ικανοποιητικήν κατάστασιν ή άλλη έθνική όδος Τριπόλεως—Κυνουρίας εύρίσκειται εις άθλιαν κατάστασιν. Υπάρχει επίσης ένα τμήμα όδών αι όποια ένώνουν τόν ναόν της Άλέας Άθηνῶν και τό μουσεϊον μέ τήν έθνικήν όδόν Τριπόλεως—Σπάρτης, τό όποιον χαρακτηρισθέν ως τουριστική όδος έκαλύφθη δι' άσφαλτικού τάπητος συνεχίζονται δέ αι εργασίαι διά τήν επέκτασιν του τάπητος αυτού εις τό υπόλοιπον τμήμα της όδοῦ, πού οδηγεί εις Παλαιάν Έπισκοπήν.

Αι λοιπαί κοινοτικά όδοί καιτοι κατά περιόδους έπισκευάζονται διά προσωπικής εργασίας των κατοίκων δέν εξυπηρετοῦν τήν συγκοινωνίαν, διότι οι κάτοικοι στερούμενοι μηχανικῶν μέσων προβαίνουν εις άπλῆς έπιχωματώσεις, αι όποια μικράν και προσωρινήν βελτίωσιν επιφέρουν.

Τό πρόβλημα δύναται να αντιμετωπισθῆ διά της ίδρύσεως ενός ειδικού Ταμείου όδοποιίας υπό τήν διοίκησιν και έποπτεϊαν του Τεγεατικού Συνδέ-

σμου. Τοῦτο ἐπιχορηγούμενον ὑπ' αὐτοῦ, τῶν κοινοτικῶν προϋπολογισμῶν, τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων ἔργων, τοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ, καὶ ἐνισχυόμενον ὑπὸ τῆς Μηχανικῆς ὑπηρεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τοῦ νομομηχανικοῦ Ἀρκαδίας δι' ἐπιστημονικοῦ, τεχνικοῦ προσωπικοῦ καὶ μηχανικῶν μέσων δύναται ἀσφαλῶς νὰ κατασκευάσῃ ἐκ τῶν κοινοτικῶν ὁδῶν τὰς πλέον πολυσυχνάστους καὶ χρησίμους εἰς τὴν συγκοινωνίαν. Τὸ Ταμεῖον τοῦτο θὰ ἰδύνατο νὰ τύχῃ τῆς ὑποστηρίξεως καὶ ἐνισχύσεως τῶν περισσοτέρων Τεγεατικῶν ὀργανώσεων τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ ἔργον του δὲν θὰ προωθεῖτο μεγάλως διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων, τὴν ὅποιαν θὰ ἐξεμεταλλεύετο ἐπιωφελῶς καὶ ἡ ὁποία τώρα καταβάλλεται κατ' ἔτος εἰς προσωρινὰ καὶ πρόχειρα κατασκευάσματα. Ὅσον διὰ τὴν ἐθνικὴν ὁδὸν Τριπόλεως—Κυνουρίας ἔχει ὑποχρέωσιν ἡ πολιτεία νὰ τὴν ἐπισκευάσῃ καὶ νὰ τὴν συντηρῇ διότι ἐξυπηρετεῖ μίαν ἐκτεταμένην ἐπαρχίαν, προσέτι δὲ εἶναι ἀξιολόγου τουριστικῆς σημασίας διὰ τὰς φυσικὰς καλλονὰς καὶ τὸ κλίμα τῆς ὀρεινῆς Κυνουρίας.

4. Τὸ ἄλσος τῆς Ἀγίας Μαρίνης—Ξενοδοχεῖον

Τὸ εἰς τὴν ἀνατολικὴν Τεγέαν ἄλσος τῆς Ἀγίας Μαρίνης ἐπὶ τοῦ πευκοφύτου ὑψώματος τοῦ Ἁγίου Ἡλιοῦ ἀνωθεν τῆς κοινότητος Ριζῶν ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς πλέον ὠραίας τοποθεσίας τῆς Τεγέας. Ἡ τοποθεσία αὕτη μένει τελείως ἀνεκμετάλλετος ἀπὸ τουριστικῆς πλευρᾶς λόγῳ τῆς κοπιώδους ἀναβάσεως τοῦ ὑψώματος. Παλαιὸν σχέδιον τῶν κατοίκων περὶ διανοίξεως ὁδοῦ διὰ τῆς ὁποίας θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνάβασις δι' αὐτοκινήτου εἰς τὸ ἐξωκκλήσιον τῆς Ἀγίας Μαρίνης καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ γραφικὸν ἐξωκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου δὲν ἐπραγματοποιήθη. Ἡ πραγματοποίησις τοῦ σχεδίου τούτου τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ βασικὴν προϋπόθεσιν τουριστικῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ θαυμασίου αὐτοῦ ἄλσους δὲν εἶναι ἀδύνατος, δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων ἂν παραχωρηθῶν ὑπὸ τοῦ κράτους τὰ ἀπαραίτητα τεχνικὰ μέσα. Ἡ ἔναρξις τῆς κατασκευῆς αὐτῆς θὰ προκαλέσῃ τὴν οἰκονομικὴν ὑποστήριξιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ριζιωτῶν, οἱ ὅποιοι διὰ τοῦ συλλόγου αὐτῶν «Ἡ Ἀγκυρα» πολλὰ ἔχουν ἐπιτελέσει μέχρι τοῦδε εἰς τὴν κοινότητα Ριζῶν. Πολλοὶ ἄλλωστε ἐκ τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν κοινότητα ὁμογενῶν ἐξεδήλωσαν τὴν πρόθεσιν νὰ ἐνισχύσουν τὸ ἔργον τοῦτο.

Ἡ κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ ταύτης ἐκτὸς τοῦ ὅτι παρέχει τὴν δυνατότητα εἰς τοὺς τουρίστας νὰ ἐπισκέπτωνται τὸ ἄλσος καὶ νὰ ἀπολαμβάνουν ἀπὸ τούτου τὸ θέαμα τοῦ Τεγεατικοῦ πεδίου ἀποτελεῖ τὴν προϋπόθεσιν τῆς ἀεγέρσεως ἐπὶ τοῦ ὑψώματος ξενοδοχείου τὸ ὅποιον θὰ ἀποτελῇ ἐξαιρετον τόπον διαμονῆς κατὰ τὸ θέρος λόγῳ τοῦ δροσεροῦ κλίματος καὶ τοῦ ὠραίου περιβάλλοντος, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν χειμῶνα ἰδίᾳ κατὰ τὰς περιόδους τῶν χιόνων ὅποτε τὸ τοπιὸν προσμοιάζει πρὸς ἐλβετικὴν τοποθεσίαν.

5 Τὰ σπόρ (ἀθλητικὰ γῆπεδα—κολυμβητικὰ δεξαμεναὶ)

Ἐνας τρόπος διὰ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ προσελκύωνται ἐκδρομῆς καὶ διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ψυχαγωγῶνται οἱ παραθερισταὶ εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τῶν

σπόρ. Τὸ ποδόσφαιρον, ἡ καλαθόσφαιρα, ἡ πετόσφαιρα δύναται νὰ ἀποτελέσουν εὐχαρίστους ἐνασχολήσεις. Ἐξ ἄλλου ὁ κλασικὸς ἀθλητισμὸς ἔχει καὶ αὐτὸς ὑποστηρικτὰς καὶ φίλους, ἀρκεῖ νὰ διοργανοῦνται τακτικαὶ συναντήσεις εἰς τὰς ὁποίας νὰ μετακαλοῦνται καὶ ἀθληταὶ τοῦ κέντρου. Τὰ κατ' ἔτος τελούμενα «Ἀλέαια» δύναται νὰ συστηματοποιηθοῦν καὶ νὰ ἀποτελέσουν τὴν βάσιν μιᾶς μεγαλυτέρας προωθήσεως τοῦ ἀθλητικοῦ ἐνδιαφέροντος. Ἡ ποδηλασία ἀποτελεῖ ἐπίσης ἐν εὐχάριστον σπόρ τὸ ὁποῖον καταλλήλως προβαλλόμενον δύναται νὰ προκαλέσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν παραθεριστῶν. Ὁ μεσογειακὸς χαρακτήρ τῆς περιοχῆς ἀποτελεῖ μειονέκτημα διὰ τοὺς φίλους τοῦ ὑγροῦ στοιχείου. Διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ μειονεκτήματος τούτου ἐπιβάλλεται ὅπως κατασκευασθοῦν κολυμβητικαὶ δεξαμεναὶ αἱ ὁποῖαι νὰ πληροῦνται μὲ ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων· τούτο δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐν Πάτερῳ πρὸς ἀρδουσίαν. Τοιαύτην δεξαμενὴν δύναται νὰ κατασκευάσῃ ἐν Πάτερῳ ἡ Ἐπισκοπὴ ὁ Τεγεατικὸς Σύνδεσμος δεδομένου ὅτι διαθέτει φρέατα ἐκ τῶν ὁποίων ἀρδεύει τὸ ἀγροκήπιον. Πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν σπόρ καὶ ἰδίᾳ τοῦ κλασικοῦ ἀθλητισμοῦ ἐπιβάλλεται ὅπως ἀνεγερθῇ στάδιον μὲ μονίμους καὶ συγχρονισμένας ἐγκαταστάσεις, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ λαμβάνουν χώραν αἱ διάφοροι συναντήσεις.

6. Ἀναδασώσεις

Ὁ ἐξωραϊσμὸς τοῦ τοπίου καὶ ἡ γραφικότης αὐτοῦ ἐπιτυγχάνονται δι' ἀναδασώσεων αἱ ὁποῖαι ἐκτὸς τῆς αἰσθητικῆς τῶν ἐπιδράσεως ἔχουν εὐνοικὰ ἐπακόλουθα ἐπὶ τοῦ κλίματος καὶ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα διὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν οὕτω δημιουργουμένων δασῶν. Τὴν πολλαπλὴν αὐτῆν χρησιμότητα καὶ ὠφέλειαν αὐτῶν εἶχον ἀπὸ παλαιότερον κατανοήσῃ οἱ κάτοικοι τῆς Τεγέας καὶ εἶχον καταβληθῆ φιλότιμοι προσπάθειαι πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτῆν. Ὁ σύλλογος Φιλοδένδρων τῶν Ριζῶν εἶχε ἐπιτύχει σημαντικὰ εἰς τὰς προσπάθειαις του αὐτάς, δημιουργημά του δὲ εἶναι τὸ θαυμάσιον ἄλσος τῆς Ἁγίας Μαρίνης. Αἱ κατὰ τὸν β' Παγκόσμιον πόλεμον καὶ μετ' αὐτὸν ἐπελθοῦσαι ἀναστατώσεις ἀνεκοψαν τὰς προσπάθειαις αὐτάς. Ἐπιβάλλεται νὰ δοθῇ νέα ὠθησις πρὸς τὸν τομέα αὐτόν, οὕτως ὥστε νὰ καλυφθοῦν διὰ πεύκων ὅλα τὰ ὑψώματα καὶ οἱ λόφοι, οἱ ὁποῖοι δὲν καλλιεργοῦνται ἢ ἀποδίδουν ἐλάχιστα, ἐπιτυγχανομένων οὕτω τῶν διαφόρων πλεονεκτημάτων τῆς ἀναδασώσεως, ἰδιαιτέρως δὲ τοῦ ἐξωραϊσμοῦ τοῦ τοπίου. Ὁ ἐξωραϊσμὸς τοῦ τοπίου διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ πρέπει νὰ καταστήσῃ σκοπὸς καὶ ἔργον τῶν τοπικῶν ὀργανώσεων, ἵνα δι' αὐτοῦ δημιουργηθῇ ἕνας ἀκόμη παράγων τουριστικῆς ἀναπτύξεως τῆς περιοχῆς.

7. Βιβλιοθήκη

Εἰς τὴν Παλαιάν Ἐπισκοπὴν, πνευματικὸν κέντρον τῆς Τεγέας, ἀπαράιτητον εἶναι νὰ ἰδρυθῇ βιβλιοθήκη, ἡ ὁποία νὰ περιλαμβάνῃ ἐκτὸς τῶν ἄλλων, διαφόρους μελέτας περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Τεγέας ὡς καὶ διαφόρους πραγματείας περὶ τοῦ τουρισμοῦ καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ ὠφελειῶν. Ἡ βιβλιοθήκη θὰ ἐπιδράσῃ διττῶς ἐπὶ τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως τῆς περιοχῆς. Πρῶτον διὰ τῆς παροχῆς πληροφοριῶν εἰς τοὺς θαυμαστάς

του αρχαίου μεγαλείου, πληροφοριῶν αἱ ὁποῖαι λαμβανόμεναι εἰς τὸν χῶρον τῆς ἀρχαίας Τεγέας κινουῦν ἄμεσον τὸ ἐνδιαφέρον καὶ εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ ἀντιληπτὴ ἡ ἔκτασις καὶ ἡ θέσις τῆς ἀρχαίας πόλεως. Καὶ δεύτερον ἡ μελέτη καὶ ἀνάγνωσις διαφόρων τουριστικῶν ἐντύπων ὑπὸ τῶν κατοίκων θὰ ἀναπτύξῃ εἰς αὐτοὺς τὸ ἐνδιαφέρον πρὸς τὸν τουρισμόν, θὰ δημιουργήσῃ εἰς αὐτοὺς τουριστικὴν συνείδησιν, προσέτι δὲ διὰ τῆς καταρτίσεώς των περὶ τὴν ἱστορίαν τῆς περιοχῆς θὰ καταστήσῃ αὐτοὺς ἐνημέρους ἱστορικοὺς πληροφοριοδότας τῶν ξένων.

8 Γραφεῖον ἐξυπηρετήσεως παραθεριστῶν

Ἡ ὅλη τουριστικὴ προσπάθεια πρέπει νὰ συμπληρωθῇ ὑπὸ ἐνὸς κεντρικοῦ ὄργανου, τὸ ὁποῖον θὰ συντονίζῃ καὶ θὰ κατευθύνῃ τὰς διαφόρους προσπάθειαι, θὰ ὀργανώῃ ἑορτὰς καὶ τουριστικὰς ἐξορμήσεις, θὰ προβαίνει εἰς τὰς καταλλήλους διαφημιστικὰς ἐνεργείας, θὰ παρέχῃ πληροφορίας εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐκδρομικοὺς ὁμίλους, θὰ πληροφοροῦν τοὺς προτιθεμένους νὰ παραθερίσουν εἰς τὴν περιοχὴν περὶ τῶν δυνατοτήτων καὶ τοῦ χρόνου τῆς καλλιτέρας διαμονῆς των εἰς αὐτὴν καὶ γενικῶς θὰ ἀποτελῇ τὸν τουριστικὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Τεγέας ἐν Ἀθήναις.

Τὸ Γραφεῖον ἐξυπηρετήσεως παραθεριστῶν πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ τμήμα τῆς δραστηριότητος τοῦ Τεγεατικοῦ Συνδέσμου καὶ νὰ στεγάζεται εἰς τὰ κεντρικὰ γραφεῖα αὐτοῦ.

Μὲ πολλὰς φροντίδας καὶ σοβαρὰς ἐνεργείας ἐπιφορτίζομεν τὸν Τεγεατικὸν Σύνδεσμον εἰς τὴν προσπάθειαν τουριστικῆς ἀναπτύξεως τῆς Τεγέας. Ἡ προσπάθεια ὁμῶς αὕτη ἀπαιτεῖ ἐνδιαφέρον καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν περιοχὴν διὰ τὴν ὁποίαν γίνεται. Τὸ ἐνδιαφέρον ἀκριβῶς αὐτό, ἡ λαμπρὰ κατὰ τὸ παρελθὸν δρᾶσις τοῦ συνδέσμου, ἡ ἀνωτερότης καὶ ἐνεργητικότης τῶν διοικούντων αὐτόν, ἀποτελοῦν τὰ ἐχέγγυα τῆς ἐπιτυχίας τῆς προσπάθειαις αὐτῆς. Διὰ τοῦτο νομίζομεν ὅτι ὁ Σύνδεσμος εἶναι ἡ πλέον κατάλληλος ὀργανωσις νὰ ἀναλάβῃ καὶ διευθύνῃ τὴν προσπάθειαν τουριστικῆς ἀναπτύξεως τῆς Τεγέας.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν
τῆς ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

1. Ὁργάνωσις τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν.
2. Διαγράμματα μελετῶν.
3. Δωδεκαήμερον Τουριστικῆς βιομηχανίας.
4. Τὸ πορθμεῖον Ἑλλάδος - Ἰταλίας.
5. Τὸ χωρίον "Ἐπτάλοφος,"
ὑπὸ τοῦ κ. Ἄν. Κοφίνη
6. Ἡ Κοινότης Ἡρακλείας (Νομοῦ Ἡλείας).
ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Καρυανοῦ.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Μηνιαία ἔκδοσις τοῦ Κ.Τ.Μ.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Συνδρομαὶ

Ἐτησίᾳ :

δρχ. 100

Διὰ τοὺς σπουδαστὰς

» 50

ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν

Διδασκόμενα μαθήματα

Ἱστορία τῆς Τέχνης – Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ – Ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία – Τὰ Δημόσια Οἰκονομικά τῆς Ἑλλάδος – Τουριστικὴ Οἰκονομία καὶ Νομοθεσία – Τουριστικὴ Πολιτικὴ – Ξενοδοχειακὴ Οἰκονομία καὶ Νομοθεσία – Τουριστικὴ Γεωγραφία – Αἱ ἑλληνικαὶ Ἰαματικαὶ πηγαὶ – Ἀρχαιολογικοὶ τουριστικοὶ χώροι – Τουριστικὴ διαφήμισις – Τουριστικὴ δεοντολογία – Διοικητικὴ ὀργάνωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους – Ὀργάνωσις, Διοίκησις καὶ Λογιστικὴ τουριστικῶν μονάδων – Ἑλληνικὴ Λαογραφία – Ἑλληνικὴ Λαϊκὴ Τέχνη – Αἱ συγκοινωνίαι τῆς Ἑλλάδος – Συναλλαγματικὴ καὶ Τελωνειακὴ νομοθεσία – Πολεοδομικὰ προβλήματα – Ὑγιεινὴ τουριστικῶν χώρων.

Φοίτησις ἑνὸς ἔτους

Τὰ μαθήματα ἀρχοῦν τὴν 1ην Ὀκτωβρίου καὶ λήγουσιν τὴν 30ὴν Ἰουνίου.

Ἐγγραφή καὶ διδάκτρα ἐν ὄλῳ δρχ. 1.500

Πληροφορίαι:

Λεωφόρος Ἀμαλίας 52 – Τηλ. 32.633

ΝΕΑ *της* ΑΣΒΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ Ζ' ΤΕΥΧΟΥΣ - Ε' ΤΟΜΟΥ

Διοικητικός και διαχειριστικός 'Απολογισμός
του 'Ακαδημαϊκού έτους 1956 - 1957.

'Η 'Εκθεση των 'Ελεγκτῶν
του 'Υπουργείου Βιομηχανίας.

'Η ἐν γένει μορφωτική δράσις τῆς Σχολῆς.

ΤΕΥΧΟΣ **29** ΕΤΟΣ Ε'

Ακαδημαϊκὸν ἔτος, 1957-1958

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1957 - 1958

ΕΤΟΣ Ε'

Τιμή Δρχ. 1.—

ΤΕΥΧΟΣ 29

Τὸ προσεχές ὑπ' ἀριθμὸν 30 τεύχος τοῦ περιοδικοῦ μας
θὰ περιλάβῃ διαλέξεις καὶ μελέτας σχετιζομένας μὲ τὴν
ὀργάνωσιν καὶ διοίκησιν τῶν ἐπιχειρήσεων.

Τὸ παρὸν τεύχος ἐκδίδεται
ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν, ἐποπτεῖαν καὶ εὐθύνην
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

Ἐπιμέλεια :

ΛΟΥΙΖΑΣ ΠΗΛΙΑ

Γραφεῖα :

Παράρτημα τῆς Α.Σ.Β.Σ. — Ὁδὸς Ἀκαδημίας 84, Τηλ. 34.166

Τυπογραφεῖον :

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Π. ΣΕΡΜΠΙΝΗ

ὁδὸς Κωλέττη 31 — Τηλ. 615.501

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἔτος Ζ' 1957/8

Δραχμὴ 1

Τεῦχος 29

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1956 - 57

Τὸ παρὸν τεῦχος εἶναι ἀφιερωμένον εἰς συντομώτατον διοικητικόν, διαχειριστικόν καὶ ἐκπαιδευτικόν Ἀπολογισμὸν τῆς Σχολῆς, τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1956 - 1957, τοῦ ὁποίου ἡ διαχείρισις ἠλέγχθη ἐσχάτως, συμφώνως τῷ Νόμῳ, ὑπὸ τοῦ ἔχοντος τὴν ἀνωτάτην ἐπὶ τῆς Σχολῆς ἐποπτείαν Σ. Ὑπουργείου τῆς Βιομηχανίας.

Ἡ Σχολὴ παραπέμπει διὰ λεπτομερεῖς παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ συντελουμένου μορφωτικοῦ ἔργου εἰς τὸ Τεῦχος 22 τοῦ παρόντος περιοδικοῦ καὶ ἐπιφυλάσσεται νὰ ἐκδώσῃ, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Β. Α. τῆς 15ης Ἀπριλίου 1948 «περὶ τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Α. Σ. Β. Σ.», λεπτομερῆ Ἐκθεσιν τῆς πολυμεροῦς δράσεώς της.

Ἡ Σχολή, ὡς ἤδη ἐπανειλημμένως ἐτινίσθη, εἶναι Ἰδρυμα ἀπολύτως συγχρονισμένον, πρωτοποριακὸν καὶ ὑποδειγματικόν:

α) Συνέλαβε καὶ ἐφήρμοσε τὸ νέον ἐκπαιδευτικὸν ἰδανικὸν τοῦ ἀ ν θ ρ ὡ π ο υ - π α ρ α γ ω ο ῦ. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἠκολούθησε τὰς νέας τάσεις τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἐν Εὐρώπῃ.

β) Κατέστη ὑποδειγματικὴ Σχολὴ ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ ἀπόψεως ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας της.

γ) Τὸ πρόγραμμά της ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἰδίᾳ ἀπὸ ἀπόψεως συγχρονισμοῦ της εἰς ἔμπυχον ὄλικόν.

δ) Πρώτη αὐτὴ ἐν Ἑλλάδι ἐδίδαξε τὰ νέα μαθήματα (Ὁρ-
γάνωσις, Στατιστικὴ, Κοινωνικὴ Πολιτικὴ, Ψυχοτεχνικὴ, Ὑ-
γεινὴ τῆς Ἐργασίας κλπ.), τοῦθ' ὅπερ ὄχι ὀλίγας ἀντιδράσεις
ἐγέννησε. Σήμερον οἱ πάντες ἀναγνωρίζουν ὅτι ὀρθῶς ἔπραξε.

ε) Ἀπέδωσε τὴν δέουσαν σημασίαν εἰς τὸν ἀνθρώπινον πα-
ράγοντα, δι' ὃ καὶ τὰ σχετικὰ μαθήματα, τὸ πρῶτον διδασκθέντα
ἐν Ἑλλάδι, ἀποτελοῦν τὴν πρωιοτυπίαν τῆς καὶ τὴν εἰσφορὰν
τῆς εἰς τὴν πνευματικὴν πρόοδον τοῦ τόπου.

στ) Κατέδειξεν ὅτι καὶ αἱ ἀνώταται Σχολαὶ δὲν εἶναι ἀπλῶς
πηγαὶ γνώσεων, ἀλλὰ συγχρόνως παιδαγωγοῦντα Ἰδρύματα.

ζ) Κατέστη σημαντικώτατον πνευματικὸν κέντρον, ἀκτινοβο-
λοῦν καὶ πέραν τῶν σπουδαστῶν μὲ διαλέξεις, μὲ δεκαήμερα
σπουδῶν, μὲ δημοσίας συζητήσεις ἐπὶ σπουδαίων θεμάτων τοῦ
τόπου, μὲ Κέντρα εἰδικῆς ἐκπαίδευσεως, μὲ τὰ περιοδικὰ τῆς
καὶ τὰς λοιπὰς ἐκδόσεις τῆς.

Ἡ Α. Σ. Β. Σ. εἶναι ὑπερήφανος διότι παρὰ πάντων ἀνα-
γνωρίζεται καὶ ἡ ἐκπαιδευτικὴ τῆς δραστηριότης καὶ ἡ γενικω-
τέρα συμβολὴ τῆς εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τοῦ τόπου.
Ἡ Α.Σ.Β.Σ. καυχᾶται δικαίως ὅτι εὐρίσκειται εἰς τὴν πρώτην
γραμμὴν, ἐὰν δὲν κατέχη τὴν πρώτην θέσιν, ἀποτελοῦσα ἐν
πρότυπον ἀπὸ ἀπόψεως ὀργανώσεως καὶ πρωτοποριακὸν ἀπὸ
ἀπόψεως ἐπιδιώξεων καὶ μεθόδων διδασκαλίας ἀνώτατον πνευ-
ματικὸν Ἰδρυμα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἔθνους.

Ἡ Σχολὴ δὲν στηρίζεται ἐπὶ τοῦ τίτλου τῆς, ἀλλὰ διὰ τῆς
ἐργασίας τῆς ζητεῖ νὰ ἐπιβληθῆ. Γνωρίζει ὅτι καθημερινῶς
δίδει ἐξετάσεις ἤθους καὶ πνευματικῆς ἀποδόσεως καὶ δικαίως
καυχᾶται ὅτι ἀριστεύει. Δι' αὐτὸ καλεῖ νὰ προσέλθουν εἰς αὐ-
τὴν μόνον νέοι μὲ ἦθος, μὲ εὐγενεῖς φιλοδοξίας, μὲ πίστιν εἰς
τὴν συντελουμένην ἐργασίαν, μὲ πλήρη κατανόησιν τῶν σκοπῶν,
τῶν ἰδανικῶν καὶ τῶν μεθόδων τῆς Σχολῆς.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ. ΑΘΗΝΩΝ

Ἔσο μορφωμένος καὶ ἰκανὸς ἐπαγγελματίας, ὑπερήφανος
διότι συμμετέχει εἰς τὴν παραγωγὴν, καλὸς καὶ ἄξιος
Ἕλλην μὲ πλήρη συνείδησιν τῶν ὑποχρεώσεών σου πρὸς
τὸ Ἔθνος, φωτισμένος ὁδηγὸς καὶ πιστὸς ὑπηρέτης τοῦ
λαοῦ, χρήσιμος καὶ ἀξιοπρεπὴς ἄνθρωπος, φίλος τῆς
Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἐμπλεὺς Ἀνθρωπιστικῶν
Ἰδανικῶν.

*

Πρὸς τοὺς νέους ἀπευθυνόμεθα, οἱ ὅποιοι ζητοῦν καὶ
οφείλομεν νὰ τοὺς δώσωμεν.

Οἱ ὅποιοι πεινοῦν καὶ διψοῦν διὰ μόρφωσιν καὶ χρέος
ἔχομεν νὰ τοὺς χορτάσωμεν.

Πρὸς τοὺς νέους, τῶν ὁποίων ἡ νεανικὴ ψυχὴ ἀγω-
γιᾶ καὶ πρέπει ὡς Διδάσκαλοι νὰ δώσωμεν ἀπάντησιν εἰς
τὰς ἀπορίας των.

Νὰ χαράξωμεν εἰς τὴν ψυχὴν των τὴν πίστιν εἰς τὰ
Ἑλληνικὰ καὶ πανανθρώπινα Ἰδανικά, εἰς τὴν Πρόοδον,
εἰς τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν Δικαιοσύνην, αἱ ὅποια συν-
θέτουσιν τὴν Ἀνθρωπιάν, τελικὸν σκοπὸν τῆς Παιδείας.

*

Ἡ ἐκπαίδευσις πρέπει ν' ἀτενίσῃ τὸ πρόβλημα πῶς νὰ δημιουργήσωμεν ἓνα πολιτισμὸν ὄχι μονομερῶς τεχνικὸν καὶ ὑλικόν, ἀλλὰ πολιτισμὸν ἀνθρωπιστικόν, ἐκμεταλλευόμενοι συγχρόνως τὰ τεχνικὰ ἐπιτεύγματα καὶ τὰ ἀγαθὰ ἔνστικτα τοῦ ἀνθρώπου, τὰς ὑλικὰς προόδους καὶ συνάμα τὰ ἠθικὰ καὶ πνευματικὰ ἔργα αὐτοῦ.

*

Ἐκπαίδευσις εἶναι μαθητεία εἰς τὴν Ἐλευθερίαν, εἰς τὴν αὐτοπειθαρχίαν καὶ τὸν αὐτοέλεγχον, μαθητεία εἰς τὴν κρίσιν, καὶ τὴν εὐθύνην, εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῶν μέσων νὰ συνεργασθῇ ὁ νέος εἰς μίαν κοινὴν προσπάθειαν, εἰς τὴν ἀλληλεγγύην, μέχρις ὅτου ὑψωθῇ ὑπεράνω τῶν μικροτήτων τῆς ζωῆς καὶ δοθῇ εἰς τὴν ἐπιδίωξιν ἐνὸς ἐθνικοῦ καὶ ἀνθρωπιστικοῦ ἰδανικοῦ.

*

Ἡ νεοανθρωπιστικὴ ἀντίληψις τῆς ζωῆς ἐντάσσει τὴν Παιδείαν μέσα εἰς τὸ αἶτημα τῆς ἐποχῆς μας, ποῦ εἶναι: Νὰ αὐξήσωμεν τὴν παραγωγὴν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο ὄργανοῦντες αὐτὴν ὅσον τὸ δυνατόν καλύτερον, διὰ νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τὸν ἄνθρωπον, διὰ νὰ ἀνυψώσωμεν τὸ Σύνολον, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἐλευθέρως νὰ κινῆται τὸ ἄτομον. Ν' αὐξήσωμεν τὰ ἀγαθὰ διὰ νὰ τὰ καταστήσωμεν προσιτὰ εἰς ὅλους, διὰ νὰ αὐξήσωμεν ἐπομένως τὴν ἀνθρωπίνην ἀξίαν.

ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1958/9

1. Γραφεῖον Ἐρευνῶν (Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν). Πρόεδρος: Χρ. Στράτος. Διευθυντής: Κλ. Μπανταλούκας.
2. Ἐπιτροπὴ Βιομηχανικοῦ Προγραμματισμοῦ: Προϊστάμενος: Ἀνδρέας Σαουνᾶτσος.
3. Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως (Προπαρασκευαστικὸν Τμῆμα—Α' καὶ Β' Κύκλος Σπουδῶν—Διευθυντής Σπουδῶν: Ε. Μαργαρίτης.
4. Κέντρον Ὀργανώσεως καὶ Διοικήσεως (Ἐπιχειρήσεων καὶ Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὀργανισμῶν (Business and Public Administration). Μονοετοῦς φοιτήσεως). Διευθυντής Σπουδῶν: Ι. Λ. Χρυσόχοῦ.
5. Σεμινάριον Λογιστικῆς Ὀργανώσεως. Διευθυντής Σπουδῶν: Βασίλειος Καρύδης.
6. Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν (Διετοῦς φοιτήσεως). Διευθυντής Σπουδῶν: Χρ. Ἀγαλλόπουλος.
7. Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως (Μονοετοῦς φοιτήσεως). Διευθυντής Σπουδῶν: Κ. Σημαντήρας.
8. Κέντρον Ναυτιλιακῆς Ἐκπαιδεύσεως (Μονοετοῦς φοιτήσεως). Διευθυντής Σπουδῶν: Ἐλ. Γεωργαντόπουλος.

ΕΞΕΔΟΔΗΣΑΝ

1

ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΟΡΙΣΜΑΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Αι απόψεις τῆς Α.Σ.Β.Σ. ἐπὶ τῆς Ἀνωτάτης Ἑκπαιδεύσεως

Ἐπιμελεῖα: ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑ-ΙΩΑΝΝΟΥ

2

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Τόμος Α'

Ἐπιμελεῖα: Ι. Λ. ΧΡΥΣΟΧΟΥ

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΚΑΙ ΑΙ ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΕΛΟΞΕ Τῆ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
Τῇ Ἀθήνῃσι Ἀνωτέρα Σχολῇ
Βιομηχανικῶν Σπουδῶν
ΕΠΑΙΝΟΝ ΑΠΟΝΕΙΜΑΙ

Ὅτι ἔτει δέκα οὐκ ἐπαύσατο δρῶσα ὑπὲρ
τῆς τῶν φοιτῶντων μορφώσεως τὰς τε
ἐμπορικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἐρεῦνας
προάγουσα.

Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπου-
δῶν Ἀθηῶν κατέδειξε μὲ τὰ ἰδανικά της,
μὲ τὸ ἦθος της, μὲ τὸ πρόγραμμά της, μὲ
τὰς μεθόδους της ὅτι εἶναι ἐν ἐλεύθερον,
πρωτοπόρον καὶ ὑποδειγματικὸν μορφωτι-
κὸν κέντρον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἑθνους.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ
ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ

Τῶν ἐκδόσεων τῆς Σχολῆς

καὶ τῶν παραδόσεων τῶν Καθηγητῶν τῆς

ὁδὸς Ἀκαδημίας 84- Τηλ. 34-166

ὁδὸς Κύπρου 43- » 876-074

Λεωφόρος Ἀμαλίας 52- » 32-633

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑ Ι Α Ρ Χ Α Ι

ΕΤΟΥΣ

1956-1957

1

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ

Πρόεδρος:

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀντιπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων, τ. Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ, τ. Διοικητὴς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ὁδὸς Ἀνθέων 5 - Ψυχικόν - Τηλ. 672.739

Α' Ἀντιπρόεδρος:

ΜΙΧΑΗΛ ΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀντιπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑλλάδι Α.Ε., Δικηγόρος, τ. Δήμαρχος καὶ τ. Βουλευτὴς.

Ὁδὸς Ἀγαθουπόλεως 4

Τηλ. 870.221

Β' Ἀντιπρόεδρος:

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΝΑΓΟΣ

Ἀντιπρόεδρος καὶ Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος, Βιομήχανος.

Ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας 31

Τηλ. 23.681

Γεν. Γραμματεὺς:

ΠΑΝΑΓΗΣ ΣΟΛΟΜΟΣ

Ταμίας καὶ Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Ἐπιστημονικῆς Ὄργανώσεως, Ἐμπορος.

Ὁδὸς Δραγατσανίου 4

Τηλ. 33.210

Ταμίας:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΕΡΜΕΝΤΖΗΣ

Ἀντιπρόσωπος τῶν Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν - Πειραιῶς, Πρόεδρος τοῦ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.

Ὁδὸς Ἀκαδημίας 61

Τηλ. 96.468

ΜΕΛΗ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΚΑΣ

Ἀντιπρόσωπος τῶν Ἑπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθη-
νῶν — Πειραιῶς.
Ὁδὸς Ε. Ζανῆ 7 — Πειραιεὺς

Τηλ. 40.722

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΗΣ

Ἀντιπρόσωπος τῆς Γ.Σ.Ε.Ε., Διευθυντῆς Α.Τ.Ε.
Ὁδὸς Πατησίων 155

Τηλ. 34.672

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΓΟΥΛΑΣ

Ἀντιπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου Πτυχιούχων τῆς Α.Σ.Β.Σ.,
Νομάρχης.
Ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 17 β'

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ

Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, Ἐπιθεωρητῆς
Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

Τηλ. 616.240

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΠΑΤΑΚΗΣ

Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας
Ὁδὸς Παναγιωταρά 30

Τηλ. 662.853

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΡΑΣ

Ἀντιπρόσωπος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, Μηχανικός.
Ὁδὸς Μπουμπουλίνας 28

Τηλ. 662.824

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΤΣΙΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς,
Βιομήχανος.
Ὁδὸς Λουδοβίκου 22 — Πειραιεὺς

Τηλ. 43.414

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΟΥΖΑΚΗΣ

Γενικὸς Διευθυντῆς καὶ Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου
Οἰκονομικῶν.
Ὁδὸς Κύπρου 73

Τηλ. 874.687

ΣΤΡΑΤΟΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Διευθυντῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
Ὁδὸς Μαυρομιχάλη 71

Τηλ. 610.190

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ

Διευθυντῆς καὶ Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ.
Δημοχάρους 13

Τηλ. 74.552

ΜΙΧΑΗΛ ΣΠΕΤΣΙΕΡΗΣ

Προϊστάμενος Ἑπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου
Βιομηχανίας.

Τηλ. 616.240

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος:	ΣΤΡΑΤΟΣ Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ	Διευθυντής
Μέλη	ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΓΑΛΛΟΠΟΥΛΟΣ	Καθηγητής
	ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ	»
	ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ	»
	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ	»
Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς :	ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ	

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

1. Γραμματεὺς ὁ κ. Εὐ. Παρασκευαΐδης, ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Διευθυντοῦ Β' τάξεως Ὑπουργείου.
2. Ἀναπληρωτῆς ὁ κ. Περ. Πετοῦνης, ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Γραμματέως Α' Ὑπουργείου.
3. Ταμίας ὁ κ. Ἄγγ. Νίνος, ἐπὶ ἀποζημιώσει ἴση πρὸς τὰς ἀποδοχὰς Γραμματέως Β' τάξεως.
4. Γραμματεὺς Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν ἡ Δ)νὶς Φανή Βακαλοπούλου, ἐπὶ ἀποζημιώσει ἴση πρὸς τὰς ἀποδοχὰς Γραμματέως Β' τάξεως Ὑπουργείου.
5. Γραμματεὺς ἡ Δ)νὶς Δήμητρα Πανουσοπούλου, ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Γραφέως Α'.
6. Γραμματεὺς ἡ Δ)νὶς Μυράνα Μωραΐτου, ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Γραφέως Α'.
7. Ἐπιμελήτρια Βιβλιοθήκης ἡ Δ)νὶς Χρυσούλα Πιπεράκη, ἐπὶ ἀποζημιώσει ἴση πρὸς τὰς ἀποδοχὰς Γραμματέως Β' τάξεως τοῦ Ὑπουργείου.
8. Κλητῆρ ὁ κ. Μάρκος Τζανουδάκης, ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Κλητῆρος Α'.
9. Κλητῆρ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως ὁ κ. Βασ. Σουλιώτης, ἐπὶ ἀποζημιώσει ἴση πρὸς τὰς ἀποδοχὰς Κλητῆρος Β'.
10. Κλητῆρ Γραφείου Ἐρευνῶν ὁ κ. Ἰωάννης Κοῦτρος, ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Κλητῆρος Β'.
11. Καθαρίστρια ἡ κ. Αἰκατερίνη Φουφοπούλου, ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Κλητῆρος Β'.
12. Καθαρίστρια Παραρτήματος ἡ κ. Ἐλευθερία Τζανουδάκη, ἐπὶ ἀποζημιώσει 400 δρχ. μηνιαίως δι' ὀλιγόωρον ἀπασχόλησιν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ ἡ Διεύθυνσις τῆς Σχολῆς ἐθεώρησαν χρεὸς νὰ ἐκφράσουν τὴν εὐαρέσκειαν καὶ τὰ συγχαρητήριά των πρὸς ἅπαν τὸ Προσωπικὸν διὰ τὸν ἐξαιρετον ζῆλον μετὰ τοῦ ὁποίου ἐργάσθησαν ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς Σχολῆς.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

Ἡ κίνησις τῶν ἐγγράφων κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1956 - 57 ἔχει ὡς ἑξῆς :

Πρωτόκολλον Σχολῆς	ληφθέντα	1311	ἀποσταλέντα	1199
» Κ.Σ.Ε.	»	128	»	104
» Ἐκδόσεων	»	15	»	178
» Κ.Τ.Μ.	»	121	»	82

Εἰς τὰ ὡς ἄνω ληφθέντα ἐγγραφα γενικῆς ἀλληλογραφίας δὲν περιλαμβάνονται αἱ αἰτήσεις ἐξετάσεων ἐγγραφῆς καὶ ἐκδόσεως πιστοποιητικῶν.

Ὁ κατωτέρω πίναξ εἶναι συγκριτικὸς τῆς κινήσεως τῆς γενικῆς ἀλληλογραφίας ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1949/1950 ἕως τοῦ 1956/57.

*Ἔτη	1949/50	1950/1	1951/2	1952/3	1953/4	1954/5	1955/6	1956/7
Ληφθέντα	261	347	285	283	678	1150	1036	1311
Σταλέντα	352	747	471	340	1081	1090	1092	1199

Ἄλλο εἶναι αἱ σπουδαιότεραι ἀνακαλύψεις ἀπὸ τοῦ μεσοπολέμου καὶ ἐντεῦθεν : ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς παραγωγῆς καὶ ὄχι ἀπλῶς τὸ μέσον. Οὕτω πῶς ἐσχηματίσθη μία νέα ἀντίληψις τῶν προβλημάτων τῆς οἰκονομίας, πράγματι ἀνθρωπιστικῆ, καὶ κατ' ἀνάγκην σειρὰ νέων μαθημάτων περὶ τὸν ἄνθρωπον ὡς παραγωγὸν καὶ ὡς καταναλωτὴν διεμορφώθη.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΚΑΙ ΕΦΟΡΕΙΑΙ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

- Πρόεδρος: Ὁ Πρόεδρος Στ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀντιπρόεδρος: Ὁ Διευθυντής Στρ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
Μέλη: Οἱ Καθηγηταὶ Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ - ΣΤΡΑΤΗΣ -
Π. ΠΕΡΔΙΚΑΣ, Χ. ΑΓΑΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΧΡΥΣΟΧΟΥ,
Ι. ΦΡΑΓΚΟΣ.

ΕΦΟΡΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ

- Πρόεδρος: Ὁ Διευθυντής Στρ. Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
Διευθυντής: Ὁ Καθηγητὴς Στ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Μέλη: Οἱ Καθηγηταὶ Σ. ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ, Ι. ΧΡΥΣΟΧΟΥ,
Κ. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ.
Διαχειριστής: Ε. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ

ΕΦΟΡΕΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

- Πρόεδρος: Ὁ Καθηγητὴς Ν. ΘΕΟΔΩΡΟΥ
Μέλη: Οἱ Καθηγηταὶ Σ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ, Σ. ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ,
Ι. ΧΡΥΣΟΧΟΥ.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙΤΟΠΙΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

- Πρόεδρος: Ὁ Καθηγητὴς Ι. Λ. ΧΡΥΣΟΧΟΥ
Μέλη: Οἱ Καθηγηταὶ Π. ΚΟΥΒΕΛΗΣ, Φ. ΛΕΤΣΑΣ, Κ.
ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ, Σ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ, Γ. ΠΑΠΑ-
ΚΩΣΤΑΣ, Σ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ,
Γ. ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΦΡΑΓΚΟΣ, Ε. ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

- Πρόεδρος: Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀντ'
αὐτοῦ ὁ εἰς τῶν Ἀντιπροέδρων.
Ἀντιπρόεδρος: Ὁ Διευθυντής τῆς Σχολῆς Στρ. Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
Μέλη: Οἱ Καθηγηταὶ Π. ΠΕΡΔΙΚΑΣ, Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗΣ
καὶ ὁ Προϊστάμενος τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδευ-
σεως τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας Μ. ΣΠΕΤΣΙΕΡΗΣ.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΥΓΕΙΑΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

- Πρόεδρος: Ὁ Καθηγητὴς Γ. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ
Μέλη: Οἱ Καθηγηταὶ Σ. ΓΕΔΕΩΝ, Ι. ΧΡΥΣΟΧΟΥ, Γ. ΚΑ-
ΤΣΙΠΗΣ καὶ ὁ ἰατρός Α. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Πρόεδρος: Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Μιχ.
ΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀντιπρόεδρος: Ὁ Καθηγητὴς Ι. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ

Μέλη: Οἱ Καθηγηταὶ Φ. ΛΕΤΣΑΣ, Γ. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ,
Γ. ΚΑΤΣΙΠΗΣ, Ι. ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ καὶ Κ. ΜΠΑΝΤΑ-
ΛΟΥΚΑΣ.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΤΙΡΙΩΝ

Πρόεδρος: Μ. ΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Μέλη: Οἱ Καθηγηταὶ Στ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΘΕΟΔΩ-
ΡΟΥ, Φ. ΛΕΤΣΑΣ, Ε. ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ καὶ οἱ Σύμβουλοι
Α. ΚΑΡΑΣ καὶ Μ. ΣΠΕΤΣΙΕΡΗΣ.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ

Πρόεδρος: Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Δ. Σ. Π. ΣΟΛΟΜΟΣ.

Μέλη: Οἱ Καθηγηταὶ Ν. ΘΕΟΔΩΡΟΥ, Σ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ,
Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗΣ καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς
Ε. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΣΠΟΥΔΑΙ»

Ἐπίσημον Ἐπιστημονικὸν ὄργανον τῆς Σχολῆς
Διευθύνται: Σ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ — Σ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ: ΧΡ. ΑΓΑΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΩΤΗΡ. ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ,
Κ. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ, Ι. ΧΡΥΣΟΧΟΥ
Διαχειριστὴς: ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΑ ΤΗΣ Α. Σ. Β. Σ.»

Πληροφοριακὴ περιοδικὴ ἐκδοσις

Ἐπιμέλεια ὕλης: ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΣΤΑΜΟΥ

Διαχειριστὴς: Εὐάγγελος ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐγένοντο αἱ κάτωθι συνεδριάσεις:

1. Διοικητικοῦ Συμβουλίου	4
2. Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς	48
3. Συλλόγου Καθηγητῶν	4
4. Διαφόρων Ἐπιτροπῶν	30
5. Ἐπιτροπῆς Συντονισμοῦ	2
6. Διαφόρων Ἐπιτροπῶν	24

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1956-57

Συμφώνως πρὸς τὸ Πρόγραμμα καὶ τὰ εἰθισμένα ἐγένετο τὴν 18ην Ὀκτωβρίου ἡ πανηγυρική ἔναρξις τῶν μαθημάτων ἐν τῇ Σχολῇ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ τότε Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας καὶ Ἐμπορίου κ. Π. Παπαληγοῦρα, τοῦ Γεν. Γραμματέως κ. Ν. Ἀσκητοπούλου, τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, τῶν Καθηγητῶν, τῶν πτυχιούχων, τελειοφοίτων καὶ τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς. Κατὰ τὴν συγκέντρωσιν αὐτὴν ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολῆς κ. Στ. Κωστόπουλος καὶ ὁ Ὑπουργός κ. Παπαληγοῦρας καὶ μεθ' οἱ πρωτοετείς σπουδασταὶ ἔδωκαν τὴν νεομισμένην ἀκαδημαϊκὴν διαβεβαίωσιν.

Ὁ λόγος τοῦ Προέδρου κ. Στ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Κύριε Ὑπουργέ, Κύριοι Καθηγηταί, Ἀγαπητοὶ Σπουδασταί,
Εἰσερχόμεθα σήμερον εἰς τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1956-1957, τὸ δωδέκατον ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Χώρας μας, τὸ δέκατον ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ Νόμου 800 διὰ τοῦ ὁποίου ἀνεγνωρίσθη ὅτι ἡ Σχολὴ μας εἶναι Ἴδρυμα ἀνωτάτης οἰκονομικο-διοικητικῆς μορφώσεως.

Εἰσέρχετε καὶ σεῖς σήμερον, ἀγαπητοὶ σπουδασταί, εἰς μίαν νέαν περίοδον τοῦ βίου σας. Ἐγκατελείψατε τὰ μαθητικὰ θρανία καὶ μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν σας εἰς τὰς ἐξετάσεις κατέστητε Ἀκαδημαϊκοὶ πολῖται, σπουδασταὶ τῆς ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.
Σὰς εὐχομαι ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τῶν Καθηγητῶν καὶ τῶν παλαιῶν σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων τῆς Σχολῆς τὸ «καλῶς ἦλθατε». Καλῶς ἦλθατε εἰς μίαν Σχολὴν ἣ ὅποια φιλοδοξεῖ νὰ σᾶς καταστήσῃ καλοὺς ἐπαγγελματίας, καλοὺς πολίτας, καλοὺς ἀνθρώπους, μετ' εὐγενεῖς φιλοδοξίας, μετ' εὐγενῆ ἰδανικά.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι προσέρχετε ἐδῶ μετὰ πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς, τῶν μεθόδων πού ἀκολουθεῖ, τῶν νέων δρόμων πού προσπαθεῖ νὰ διανοίξῃ. Εἶμαι βέβαιος ὅτι προσέρχετε

μέ πλήρη τὴν ἐπίγνωσιν τῶν κόπων καὶ τῶν θυσιῶν, πού ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ καταστήτε ἀξιοὶ τοῦ πτυχίου τῆς Σχολῆς.

Ἡ Σχολὴ δὲν ζητεῖ νὰ σᾶς καταστήσῃ σοφοὺς, φιλοδοξεῖ ὁμως πράγματι νὰ σᾶς παράσχῃ ἀρτίαν μόρφωσιν, νὰ σᾶς δξύνῃ τὴν σκέψιν, νὰ σᾶς προωθήσῃ τὴν πρωτοβουλίαν, ὥστε αὐριοὺς νὰ καταστήτε δημιουργικὰ στελέχη τῆς οἰκονομικῆς καὶ δημοσίας ζωῆς τῆς Χώρας.

Εἰσθε ἓνα ἐκλεκτὸ μέρος τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας. Δὲν θὰ ζήτησωμεν, ὅπως σᾶς ἐτόνισα, νὰ γίνετε σοφοί. Ἄλλὰ βεβαίως θὰ ἀπαιτήσωμεν νὰ εἰσθε ἐπιμελεῖς καὶ ἀφοσιωμένοι εἰς τὰ μαθήματά σας, ἀλλὰ καὶ πέραν αὐτοῦ θὰ ἀξιῶσωμεν νὰ γίνετε καλοὶ πολῖται, καλοὶ ἄνθρωποι καὶ πρὸ παντὸς χρήσιμοι εἰς τὸν παραγωγικὸν μηχανισμόν τῆς Χώρας, διὰ νὰ ἀνταποκριθῆτε εἰς τὸ πρόγραμμα καὶ εἰς τὰς προσδοκίας τῆς Σχολῆς.

Σήμερα μᾶς κάμνει τὴν τιμὴν νὰ παρευρίσκηται κατὰ τὴν ἑναρξιν τῶν μαθημάτων ὁ ἀξιότιμος κ. Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας. Ἐπιθυμῶ νὰ τὸν εὐχαριστήσω θερμότατα ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς καὶ ἐκ μέρους τοῦ διδακτικοῦ τῆς Προσωπικοῦ. Εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι ἐκφράζω ὄλων σας τὰ αἰσθήματα διερμηνεύων τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν σημερινῶν Ἀκαδημαϊκῶν πολιτῶν διὰ τὴν τόσῃν κατανόησιν καὶ τὴν τόσῃν στοργὴν τὴν ὁποῖαν ἐπιδεικνύει. Δὲν θὰ σᾶς εἶπω περισσότερα. Ὁ κ. Ὑπουργὸς μᾶς κάνει καὶ τὴν ἄλλην μεγάλην τιμὴν, νὰ σᾶς ἀπευθύνῃ καὶ αὐτὸς δυὸ λόγια. Τὸν παρακαλῶ λοιπὸν ν' ἀνέλθῃ εἰς τὸ βῆμα...

Τὸ κλασσικὸν ἰδανικὸν ἐγεννήθη καὶ ἐζῆσεν εἰς μίαν ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ τεχνικὴ, ἡ οἰκονομία, τὰ ὄργανωτικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα, ἡ ἀνάπτυξις τῶν νέων πλουτοπαραγωγικῶν πόρων, ἡ διεθνὴς οἰκονομία καὶ ἡ διεθνὴς ἀγορὰ, προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀπέρορεσαν ἀπὸ τὴν τεχνικοποίησιν τῆς οἰκονομίας, ἦσαν θέματα ἀνύπαρκτα ἢ βασικῶς ἀσήμαντα.

Ἡ ὁμιλία τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας καὶ Ἐμπορίου κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑ

Αισθάνομαι καὶ ἐγώ, ὅπως ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς ἰδιαιτέραν χαρὰν καὶ συγκίνησιν διότι εὐρίσκομαι μετὰ τῶν ὑμῶν κατὰ τὴν πρώτην αὐτὴν ἡμέραν τῆς Ἀκαδημαϊκῆς σταδιοδρομίας. Θέλω νὰ πιστεύω ὅτι ὅλοι σας ἀντιλαμβάνεσθε τὴν σημασίαν πού ἔχει διὰ τὴν ζωὴν σας ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ τὴν σημασίαν πού θὰ ἔχη ἡ ἀπόφασίς ἂν ὁ καθένας ἀπὸ σᾶς θελήσῃ νὰ τὴν λάβῃ : Ν' ἀφοσιωθῆ εἰς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀπεφάσισε, μέσα εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ κτιρίου αὐτοῦ, νὰ ἐπιτελέσῃ. Ἀλλὰ ἀκόμη περισσότερο χαίρω ὅταν εὐρίσκομαι μετὰ ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι κατὰ κάποιον τρόπον ἀπεφάσισαν νὰ συνδέσουν τὴν ζωὴν των μὲ τὴν οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Χώρας.

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει βέβαια ἀνάγκην καὶ ἀπὸ θεωρητικῶν ἐπιστημονας. Ἡ Ἑλλὰς, μολοντί εἶναι χώρα μικρά, ἔχει εὐτυχῶς ἓνα ἐπιστημονικὸν ἐξοπλισμὸν καὶ ἔχει ὑλικὸν ἀνθρώπινον, εἰς τὸν τομέα τῶν θεωρητικῶν καὶ τῶν πρακτικῶν ἐπιστημῶν ἀξιοζήλευτον. Ἡ Ἑλλὰς ὅμως ἔχει πρὸ πάντων ἀνάγκην αὐτὴν τὴν σιγμὴν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν καὶ μίαν κατάρτισιν θεωρητικὴν ἀλλὰ καὶ τὴν ἰκανότητα, αὐτὴν τὴν γνῶσιν τους, νὰ τὴν ἐφαρμόζουν εἰς τὴν πρᾶξιν. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ λόγος σοβαρῶς περὶ τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς Χώρας μας χωρὶς ταυτοχρόνως νὰ τεθοῦν καὶ τὰ θεμέλια ἐκεῖνα, τὰ ἀνθρώπινα θεμέλια, ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ μόνον θὰ καταστῆ δυνατόν νὰ ἀνεγερθῆ τὸ οἰκοδόμημα τῆς βιομηχανικῆς καὶ γενικώτερα τῆς οἰκονομικῆς μας ἀνασυγκροτήσεως. Τὴν βιομηχανίαν δὲν τὴν ἀποτελοῦν μόνον αἱ μηχαναὶ καὶ τὰ ἐργοστάσια, τὴν ἀποτελεῖ πρὸ παντὸς τὸ ἀνθρώπινον ὑλικὸν τὸ ὁποῖον κινεῖ τὰς μηχανὰς καὶ τὰ ἐργοστάσια, τὸ ἔμφυχον ὑλικὸν κάθε εἶδους καὶ κάθε εἰδικότητος, ἀπὸ τὸν ἐργάτην τὸν εἰδικευμένον ὁ ὁποῖος μὲ ζῆλον χειρίζεται τὰ μηχανήματα, μέχρι τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτελοῦς καὶ τοῦ Διευτοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως, ὁ ὁποῖος ἀντιμετωπίζει τὴν βιομηχανίαν ἀπὸ τὴν ἄποψιν τὴν οἰκονομικὴν καὶ ὀργανωτικὴν.

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς μέχρι τοῦδε εἶδει καταπληκτικὰ δειγμάτων τῆς ἱκανότητός του νὰ ἀναπροσαρμόζεται πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἱστορικὰς περιστάσεις. Εἴμεθα ἓνας ἀρχαῖος λαός, ὁ ὁποῖος ἔζησε περιόδους τῆς ἱστορίας ἐντελῶς διαφορετικὰς καὶ ὁ ὁποῖος εἶδει ἀντοχὴν εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς δοκιμασίας, διότι ἡ αἰωνία νεότης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ συνίσταται ἀκριβῶς εἰς τὸ ὅτι ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ προσαρμόζεται εἰς τὰς ἐκάστοτε ἱστορικὰς συνθήκας. Αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ περίφημον δαιμόνιον τοῦ Ἑλλήνου. Νομίζω ὅτι καλεῖται καὶ ἄλλην μίαν φοράν νὰ δεῖξη ὁ ἑλληνικὸς λαὸς αὐτὴν τὴν ἱκανότητα τῆς ἀναπροσαρμογῆς. Διὰ λόγους ἱστορικοῦς, τοὺς ὁποῖους ὅλοι σας γνωρίζετε, ἡ Ἑλλάς εἶναι σήμερα ἐν Κράτος καθυστερημένον ἀπὸ ἀπόψεως ὀργανώσεως τῶν διαφόρων ἐπιχειρηματικῶν του μονάδων, εἴτε βιομηχανικαὶ εἴτε οἰκονομικαὶ ἄλλου τινὸς τύπου εἶναι αἱ μονάδες αὗται, καὶ φρονῶ ὅτι πράγματι εὐρισκόμεθα πρὸ αὐτοῦ τοῦ διλήμματος: ἢ θὰ κατορθώσωμεν ν' ἀναπροσαρμοσθῶμεν πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς σύγχρονης τεχνικῆς, ἢ θὰ κατορθώσωμεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, οἱ ὅποιοι διεπρέψαμεν ὅταν ἐπρόκειτο ἡ ἀτομικὴ τοῦ καθενὸς πρωτοβουλία νὰ παίξῃ τὸν σημαίνοντα ρόλον, ἢ θὰ κατορθώσωμεν νὰ ὀργανωθῶμεν, ἢ θὰ κατορθώσωμεν ν' ἀντιληφθῶμεν ποῦ ὀδηγεῖ καὶ ποῦ πρέπει νὰ ὀδηγήσῃ τὴν προσπάθειάν μας ἡ σύγχρονη ἐξέλιξις τῆς τεχνικῆς, ἢ, ἂν δὲν τὸ κατορθώσωμεν αὐτό, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτύχωμε τὴν ἀνασυγκρότησιν καὶ ἂν δὲν ἠμπορῶμεν νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν ἀνασυγκρότησιν, τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀνέλθῃ. Δοθέντος δὲ ὅτι ὁ πληθυσμὸς αὐξάνεται μὲ ρυθμὸν σχετικῶς ταχύν, ὀδηγοῦμεν τὸν τόπον εἰς μίαν στασιμότητα κατ' ἀρχὰς καὶ εἰς μίαν ἀπελπισίαν κοινωνικὴν κατόπιν. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἡ Ἑλλάς ἔχει πρὸ παντὸς ἀνάγκην τεχνικῶν ὑπὸ τὴν σημασίαν τῆς λέξεως, μηχανικῶν, χημικῶν, ἠλεκτρολόγων, τεχνικῶν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν εἰδικευμένων περὶ τὰ οἰκονομικὰ στατιστικῶν, τεχνικῶν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν οἰκονομολόγων, τῶν εἰδικευμένων τεχνικῶν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν ὀργανωτῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, τεχνικῶν ἀκόμη ὑπὸ τὴν ἔννοιαν λογιστῶν οἱ ὅποιοι γνωρίζουν τί σημαίνει λογιστικὴ, διότι ὑπάρχουν λογισταὶ οἱ ὅποιοι εἶναι λογιστικαὶ μηχαναὶ καὶ ὑπάρχουν καὶ λογισταὶ οἱ ὅποιοι εἶναι πραγματικοὶ ὀργανωταὶ ἐπιχειρήσεων. Ἔχομεν λοιπὸν ἀνάγκην ὅλου αὐτοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου ὕλικου ἂν

θέλωμεν νὰ προχωρήσῃ ἡ ἀνασυγκρότησις εἰς τὸν τόπον μας, καὶ ἔχομεν ἀνάγκην ἀπὸ ἀνθρώπους, ὡς ὑμεῖς, οἱ ὅποιοι θὰ θελήσουν μὲ ζῆλον ν' ἀφοσιωθοῦν εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, ὁ καθένας εἰς τὴν εἰδικότητα πού ἔχει διαλέξει.

Ἔσεῖς ἐδιαλέξατε μίαν εἰδικότητα, ἣτις κατ' ἐξοχὴν ἐνδιαφέρει τὸν τόπον, ἐνδιαφέρει τὴν οἰκονομίαν. Εὐχομαί ν' ἀντιληφθῆτε τὴν σημασίαν πού ἔχει ἡ σπουδὴ σας καὶ εὐχομαί ἀπὸ τὴν πρώτῃν στιγμὴν καὶ ἀπὸ τὴν πρώτῃν ἡμέραν πού εἰσήλθατε εἰς τὸ κτίριον αὐτὸ ὁ καθένας ἀπὸ σᾶς νὰ ἔχη ἀντιληφθῆ ποιὸν εἶναι τὸ καθῆκον του καὶ ἀπέναντι τοῦ τόπου καὶ ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ του. Εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ προσπαθῆτε νὰ δείξετε τὴν ἐπιμέλειαν ἐκείνην ἢ ὅποια εἶναι προϋπόθεσις διὰ νὰ ἀξιοποιήσῃ καμμία τὴν ἐξυπνάδα του, διότι καμμία ἐξυπνάδα εἰς τὸν κόσμον δὲν ἔμπορεῖ ὑπὸ τὰς σημερινὰς μάλιστ' α συνθήκας νὰ εἶναι ἐπαρκὲς ἐφόδιον διὰ τὴν ζωὴν. Καὶ δι' αὐτὸ θὰ πρέπει καὶ τὰ θεωρητικὰ σας μαθήματα νὰ τὰ προσέξετε ἰδιαιτέρως, διότι αὐτὰ θ' ἀποτελέσουν τὸ θεμέλιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἡμπορέσῃ νὰ στηριχθῆ ἡ πρακτικὴ σας ἐπιτηδειότης καὶ ἡ πρακτικὴ σας εἰς τὴν ζωὴν προκοπή.

Εἶναι, δυστυχῶς, ἤδη ἄρκετὰ χρόνια ἀπὸ τότε πού εὕρισκόμεν στὴν θέσιν σας, ἀλλὰ δὲν ἔχουν περάσει τόσα ὥστε νὰ ἔχω λησμονήσῃ τὰ συναισθήματα τὰ ὅποια μὲ κατεῖχον τότε καὶ φυσικὸν εἶναι αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ σᾶς κατέχη ἕνα αἶσθημα συγκινήσεως καὶ θέλω νὰ ἐλπίζω καὶ ἕνα αἶσθημα εὐθύνης, εὐθύνης ἀπέναντι τοῦ τόπου σας, εὐθύνης ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ σας. Θέλω νὰ πιστεύω ὅτι δὲν ἤλθατε ἐδῶ διὰ νὰ πάρετε ὅπως - ὅπως ἕνα «χαρτί» καὶ διὰ νὰ τρέχετε μετὰ εἰς τὰ πολιτικὰ γραφεῖα διὰ νὰ σᾶς διορίσουν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἀντελήφθητε ὅτι αὐτὸς ὁ τρόπος τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν βασικῶν ἀναγκῶν δὲν ὀδηγεῖ εἰς τίποτε καὶ δὲν ἀποτελεῖ διέξοδον ἀληθινὴν, καὶ ἐλπίζω ὅτι ὁ καθένας ἀπὸ σᾶς θέλει νὰ γίνῃ ἕνας παραγωγικὸς ἄνθρωπος, ἕνας ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος θὰ ὠφελήσῃ βέβαια τὸν ἑαυτὸν του καὶ τὴν οἰκογένειάν του, μὲ τὴν ἐργασίαν του, ἀλλὰ ὁ ὁποῖος θὰ κάμῃ μίαν ἐργασίαν ἢ ὅποια θὰ εἶναι γενικὰ καὶ κοινωνικὰ ὠφέλιμος.

Ἐχετε, ἀγαπητοί μου φίλοι, τὴν δυνατότητα, ξεκινώντας ἀπὸ ἐδῶ νὰ κάμετε ὁ καθένας σας πράγματα σημαντικά. Μερικοὶ ἀπὸ σᾶς, ὅσοι ἔχετε ἀπὸ τὴν φύσιν προικισθῆ, πράγματα μεγάλα, πράγματα τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι ἐξυπηρετικά τῶν προσωπικῶν σας συμφερόντων, τῶν καλῶς ἐννοουμένων, τῶν ἠθικῶν καὶ οικονομικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν γενικωτέρων συμφερόντων· θέλω νὰ πιστεύω ὅτι ἤλθατε ἐδῶ μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ ἐργασθῆτε καὶ νὰ ἐργασθῆτε σκληρά· καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἰδῆτε ὅτι οἱ καρποὶ τῆς ἐργασίας σας θὰ εἶναι ἱκανοποιητικοί. Διότι εἰς τὸν τόπον μας δημιουργεῖται σιγὰ - σιγὰ τὸ πλαίσιον ἐκεῖνο τὸ βιομηχανικὸν καὶ γενικώτερα τὸ ἐπιχειρηματικόν, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχη ἀκριβῶς ἀνάγκην ἀνθρώπων τῆς ἰδικῆς σας εἰδικότητος, διὰ νὰ δυνηθῆ νὰ διευρυνθῆ καὶ διὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἀπορροφήσῃ ἀκόμη περισσοτέρους ἀπ' ὅ,τι θ' ἀπορροφήσῃ μετὰ τρία ἔτη, ὅταν θὰ τελειώσετε ἐσεῖς τὰς σπουδὰς σας.

Ἐπιχειρεῖται αὐτὴν τὴν στιγμήν, εἰς τὸν τόπον αὐτόν, μία βιομηχανικὴ ἐπανάστασις. Ὑποθέτω ὅτι παρακολουθεῖτε ἄρκετὰ τὰ γενικά ζητήματα τοῦ τόπου διὰ νὰ γνωρίζετε ὅτι τὸν τελευταῖον καιρὸν ἐπιχειροῦμεν νὰ μετασχηματίσωμεν κατὰ κάποιον τρόπον τὴν Ἑλληνικὴν οικονομίαν. Δὲν προάγεται ἀπλῶς ὁ ὑφιστάμενος παραγωγικὸς ἐξοπλισμὸς τῆς οἰκονομίας, ἀλλὰ δοκιμάζεται ν' ἀναδιαρθρωθῆ ἐπὶ βάσεων ὀρθολογικῶν ἢ Ἑλληνικῆς οἰκονομίας καὶ εἰς τὸν τομέα τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ εἰς τὸν τομέα τῶν μεγάλων μεταλλευτικῶν βιομηχανιῶν, καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς χημικῆς βιομηχανίας. Ἔργα ὅπως εἶναι τὸ διυλιστήριον, θὰ ἐθεωροῦντο πρὸ δέκα ἐτῶν ἀκόμη πράγματα ἀπολύτως ἀπραγματοποίητα διὰ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ αὐτὴν τὴν στιγμήν τὸ διυλιστήριον προχωρεῖ, καὶ ἐντὸς ἐνὸς ἔτους θὰ εἶναι ἕτοιμον. Ἔργα ὅπως ἡ Πτολεμαῖς ἢ ὅπως εἶναι ὀλόκληρον τὸ ἠλεκτρικὸν δίκτυον τῆς ΔΕΗ, ἐθεωροῦντο καὶ αὐτὰ ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν σφαῖραν τῶν ὀνειρῶν ὀλίγων καθηγητῶν τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τοῦ Πανεπιστημίου, οἱ ὁποῖοι ἠσχολοῦντο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην μὲ τὸ νὰ καταρτίζουσιν Πλατωνικά ἀπλῶς προγράμματα, ἀφορῶντα εἰς ἓνα ἀπώτατον μέλλον, μὴ δυνάμενον ἀκριβῶς νὰ προσδιορισθῆ.

Σήμερον τὰ ἔργα αὐτὰ ἀρχίζουν νὰ γίνωνται πραγματικότητες. Ἐπειδὴ συνέπεσε νὰ διαχειρισθῶ ὠρισμένους ἀπὸ τοὺς το-

μεις αυτούς κατά τὰ τελευταία ἔτη, θέλω νὰ σᾶς ἐξομολογηθῶ κάτι : Ἄν ὑστέρησε ἡ Ἑλληνικὴ ἀνασυγκρότησις, δὲν ὑστέρησε, κύριοι, τόσο πολύ, διότι ἔλειπαν ἀπὸ τὸν τόπον αὐτὸν τὰ κεφάλαια, ὑστέρησε ἡ ἀνασυγκρότησις ἐπειδὴ δὲν εἶχαμε τὸ ἐπαρκές, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ποῦ τὸ ὤρισα προηγουμένως, τεχνικὸν ἀνθρώπινον προσωπικὸν κάθε εἶδους. Οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτύχη τὸ σχέδιον ἀνασυγκροτήσεως καὶ νὰ πολλαπλασιασθοῦν τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἐμνημόνευσα προηγουμένως, καὶ μόνον ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ἄλλωστε τοῦ πολλαπλασιασμοῦ των πρόκειται νὰ ἐπιλυθοῦν οὐσιαστικὰ Ἑλληνικὰ κοινωνικὰ καὶ οἰκονομικὰ προβλήματα, ἐὰν δὲν ἠμπορέσωμεν νὰ δημιουργήσωμεν ἕνα ἀνθρώπινον ὑλικὸν τὸ ὁποῖον θὰ στηρίξῃ καὶ τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν θὰ διευρύνῃ τὰ σημερινὰ πλαίσια, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν δημιουργίαν νέων παραγωγικῶν μονάδων. Ἡ ἀποστολή σας εἶναι πραγματικὰ μεγάλη καὶ εὐχομαι εἰς ὅλους σας μαζί νὰ φανῆτε χρήσιμοι εἰς τὸν τόπον καὶ εἰς τὸν ἑαυτὸν σας μαζί. Εὐχομαι ἀκόμη εἰς τὸν καθένα ἀπὸ σᾶς νὰ ἔχῃ μίαν τύχην καλὴν καὶ μίαν τύχην ἀξίαν τοῦ μόχθου τὸν ὁποῖον θὰ καταβάλλῃ εἰς τὰ θρανία καὶ θέλω νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅτι τὸ Κράτος καὶ ἡ Κυβέρνησις, ὅποιαδήποτε Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, θὰ παρακολουθῇ πάντοτε μὲ στοργὴν προσπάθειαν ὡς αὐτὴ ἡ ὁποῖα ἐπιτελεῖται μέσα εἰς τὸν χῶρον τῆς Βιομηχανικῆς Σχολῆς.

Θὰ κάμωμεν ὅ,τι ἠμποροῦμεν διὰ νὰ προωθήσωμεν τοὺς νέους ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἐδιάλεξαν ἕνα ἐπάγγελμα τόσο χρησιμὸν καὶ τόσο πρακτικὸν καὶ θὰ κάμωμεν ὅ,τι ἠμποροῦμεν διὰ νὰ σᾶς στηρίξωμεν ἀπὸ ἀπόψεως κύρους ἠθικοῦ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως οὐσιαστικῆς νὰ βοηθήσωμεν τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν καὶ τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Σχολῆς σας, διὰ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἔργον του.

Εὐχομαι νὰ προχωρήσετε σύντομα εἰς τὰ μαθήματά σας καὶ εὐχομαι νὰ προχωρήσετε τόσο, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου νὰ μοῦ δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ ὁμιλήσω μαζί σας ἐπὶ τεχνικωτέρου ἐπιπέδου καὶ ἀφοῦ πλέον θὰ ἔχετε τὰς πρῶτας θεωρητικὰς προσλαμβανούσας παραστάσεις, ὡς πρὸς τὸ πρόβλημα τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ γίνῃ πίστις εἰς ὅλους σας, πρέπει νὰ γίνῃ πίστις εἰς ὅλους τοὺς νέους ἀνθρώπους. Δὲν ὑπάρχει, κύριοι, τρόπος ἐπιβιώσεως τῆς φυλῆς, ἂν δὲν θελήσωμεν ὅλοι μαζί

συνεργαζόμενοι νὰ ἀνασυγκροτήσωμεν τὴν Ἑλλάδα, καὶ δὲν ὑπάρχει τρόπος ν' ἀνασυγκροτηθῇ ἡ Ἑλλὰς χωρὶς τὴν ἐκβιομηχανίαν τῆς, καὶ δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ γίνῃ ἡ ἐκβιομηχανίαις τῆς Ἑλλάδος χωρὶς νὰ ὑπάρχουν ἀνθρώποι πρόθυμοι καὶ ἐπιμελεῖς καὶ θεληματικοὶ διὰ νὰ ἀναλάβουν αὐτὸ τὸ τεράστιον εἰρηνικὸν ἔργον. Ἐνα ἔργον τὸ ὁποῖον εἶναι γεμᾶτον ἀπὸ εὐθύνας, ἕνα ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον ἀξίζει κανεὶς, ἀγαπητοὶ μου φίλοι, ν' ἀφιέρωσιν τὴν νεότητά του καὶ τὴν ὁρμὴν του καὶ τὰς πνευματικὰς καὶ ψυχικὰς δυνάμεις πού τοῦ ἔδωσεν ὁ Θεός. Σὰς εὐχομαὶ κάθε προκοπὴν.

Ο ΟΡΚΟΣ ΤΟΥ ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ ΤΗΣ Α. Σ. Β. Σ.

Ἐπιδοξάζομαι καθ' ὅλον μου τὸν βίον ἐν τῇ Σχολῇ νὰ ἐπιδείξω καὶ ν' ἀποδείξω ὅτι κατέχω τὰς ἀρετὰς τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ πολίτου καὶ ὅτι θὰ σέβωμαι τοὺς Νόμους καὶ τοὺς Κανονισμοὺς τῆς Σχολῆς, ὅτι θὰ ἀγαπῶ τοὺς Καθηγητάς μου, θὰ συνεργάζομαι μετ' αὐτῶν καὶ θὰ τοὺς θεωρῶ πνευματικὸς καὶ ἠθικὸς μου καθοδηγητὰς καὶ φίλους, ὅτι θὰ καταβάλλω πᾶσαν δυνατὴν φροντίδα διὰ νὰ μορφωθῶ, ὥστε νὰ καταστῶ ἄξιος καὶ ἰκανὸς ἐπαγγελματίας, καλὸς Ἕλλην, χρήσιμος καὶ παραγωγικὸς ἄνθρωπος.

ΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Συμφώνως πρὸς τὸ ἐτήσιον πρόγραμμα Ἐργασιῶν διενηργήθησαν τὴν 9ην Ὀκτωβρίου 1956 αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις τῶν ὑποψηφίων τοῦ Α' ἔτους σπουδῶν μετὰ παραδειγματικῆς τάξεως.

Ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελέσθη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου ἐκ τῶν κάτωθι καθηγητῶν: Χ. Ἀγαλλοπούλου, Σ. Ἀγαπητίδη, Σ. Γεδεών, Γ. Γιαννοπούλου, Ν. Δελούκα, Ν. Θεοδώρου, Α. Καλλιαβᾶ, Χ. Κανελλοπούλου, Χ. Καραβᾶ, Δ. Κόλια, Ι. Κουτσογιάννη, Α. Κυρκιλίτση, Ε. Μαργαρίτη, Γ. Ζυνοπούλου, Π. Πέρδικα, Κ. Σημαντήρα, Σ. Σταυροπούλου, Ε. Συνοδινοῦ, Ι. Φράγκου, Γ. Χαλκισπούλου καὶ Ι. Χρυσόχου.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου κ. Στ. Κωστόπουλος ἐξέφρασε τὴν ἄκραν εὐαρέσκειάν του διὰ τὴν λαμπρὰν ὀργάνωσιν τῶν ἐξετάσεων καὶ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὁδηγίων περὶ τοῦ τρόπου διεξαγωγῆς τῶν ἐξετάσεων.

Ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα, ἡ Σχολὴ ἔχει καθιερώσει τὸν θεσμὸν τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων ἀπὸ τοῦ 1947 ὅποτε ἐνεκρίθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 115442 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὁ σχετικὸς Κανονισμός. Πρόκειται περὶ τοῦ πρώτου δημοσιευμένου «Κανονισμοῦ εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων» σπουδαστῶν ὑποψηφίων καὶ εἰσαχθῶσιν εἰς Σχολὰς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως, ρυθμιζοντος κατὰ τρόπον συστηματικὸν τὸ θέμα τοῦτο.

ΘΕΜΑΤΑ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΑΚΑΔΗΜ. ΕΤΟΥΣ 1956 - 1957

ΕΚΘΕΣΙΣ ΙΔΕΩΝ

Ποῖται αἱ σκέψεις σας, αἱ ἀνησυχίαι καὶ ἐλπίδες ἀπὸ τὴν σύγχρονον τεχνικὴν πρόοδον.

Ἐθεωρήθη σκόπιμον τὸ θέμα τῆς Ἐκθέσεως Ἰδεῶν νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἐξαγωγήν χρησίμων πορισμάτων διὰ τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν παρὰ τοῦ ἀρτισυστάτου «Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν» τῆς Σχολῆς μας.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Ι. Ἀριθμητικὴ

(Ἡ λύσις νὰ αἰτιολογηθῇ. Ἀλγεβρική λύσις δὲν γίνεται δεκτὴ).

Ζήτημα 1ον. Ὁ Ἄλφα διέταξεν ἐν τῇ διαθήκῃ του ἵνα 1,528.000 δραχ. ἐκ τῆς περιουσίας του διανεμηθοῦν εἰς τοὺς τρεῖς υἱοὺς του κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον :

Τὰ μερίδια αὐτῶν κατατιθέμενα εἰς μίαν Τράπεζαν πρὸς 5% νὰ γίνωνται μετὰ τῶν τόκων αὐτῶν ἴσα ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας των. Κατὰ τὸν θάνατον τοῦ διαθέτου οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ εἶχον

συμπληρώσει τόν 5ον, 9ον και 13ον έτος τής ηλικίας των. Πώς πρέπει να μοιρασθή τὸ διατεθέν ποσόν ;

Ζήτηση 2ον. Ἐτόκισέ τις τὰ $\frac{1}{2}$, ἐνὸς κεφαλαίου πρὸς 5% , τὸ δὲ ὑπόλοιπον τὸ ἐχώρισεν εἰς δύο μέρη, τοιαῦτα ὥστε τὸ πρῶτον τοκίζόμενον πρὸς 6% καὶ τὸ δεύτερον πρὸς 3% , νὰ φέρουν ἴσους τόκους γνωστοῦ ὄντος ὅτι λαμβάνει ἑτησίως 9.300 δρχ. τόκον. Νὰ εὑρεθῇ τὸ κεφάλαιον καὶ τὰ τρία μέρη αὐτοῦ.

Ζήτηση 3ον. Κεφάλαιον χωρίζεται εἰς δύο μέρη. Τὸ πρῶτον μέρος ὅπερ εἶναι τριπλάσιον τοῦ δευτέρου τοκίζεται πρὸς $3,5\%$ καὶ τὸ ἄλλο πρὸς 5% . Ὁ ἑτήσιος τόκος ποῦ λαμβάνει καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη εἶναι ἴσος πρὸς $\frac{1}{2}$ τοῦ τόκου ποῦ δίδει κεφάλαιον 434.000 δρχ. εἰς ἓν έτος πρὸς $4,5\%$. Ποῖον εἶναι τὸ κεφάλαιον καὶ ποῖα τὰ δύο μέρη του ;

Ζήτηση 4ον. Δύο κεφάλαια ἔχοντα ἄθροισμα 330.000 δρχ. τοκίζονται τὸ μὲν πρὸς $4,5\%$ καὶ τὸ ἄλλο πρὸς 4% . Νὰ εὑρεθοῦν τὰ κεφάλαια ταῦτα, ἂν οἱ ἑτήσιοι τόκοι των ἔχουν λόγον 3 : 1.

II Ἀλγεβρα

Ζήτηση 1ον. Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα :

$$x\psi = 1,6, \quad x^2 + \psi^2 = 13x^2\psi^2$$

Ζήτηση 2ον. Νὰ εὑρεθοῦν τρεῖς ἀριθμοὶ εὐρισκόμενοι εἰς γεωμετρικὴν πρόοδον. Ἐὰν ὁ δεύτερος ἐξ αὐτῶν ἀυξηθῇ κατὰ 8 ἢ πρόοδος τρέπεται εἰς ἀριθμητικὴν, ἣτις πάλιν τρέπεται εἰς γεωμετρικὴν ἂν ὁ τελευταῖος ἀυξηθῇ κατὰ 64.

ΣΗΜ. Ὑποχρεωτικὸν ἐν ἓκ τῆς Ἀριθμητικῆς καὶ ἐν ἓκ τῆς Ἀλγέβρας.

Ζήτηση 3ον. Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα :

$$x^2 + x\psi = 10$$

$$\psi^2 + x\psi = 15$$

Ζήτηση 4ον. Δρομεὺς Α διανύει ὠρισμένην ἀπόστασιν εἰς 4 ὥρας. Ἐτερος δρομεὺς Β διανύει κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον 8 χιλιόμετρα περισσότερα τοῦ Α. Χρειάζεται δὲ ὁ Β διὰ νὰ διανύσῃ ἀπόστασιν 28 χλμ. 42 πρῶτα λεπτά ὀλιγώτερα τοῦ πρώτου. Ζητεῖται τὸ παρά τοῦ Α διανυθέν διάστημα εἰς 4 ὥρας καὶ ἡ ταχύτης ἑκάστου δρομέως.

ΣΗΜ. Ὑποχρεωτικὸν ἐν ἓκ τῆς Ἀριθμητικῆς καὶ ἐν ἓκ τῆς Ἀλγέβρας.

Γ Ε Ω Γ Ρ Α Φ Ι Α

Ζήτηση 1ον. α) Γράψατε εἰς ποῖον κράτος εὐρίσκονται, πόσον πληθυσμὸν ἔχουν καὶ ἂν εἶναι παράλιοι ἢ μεσόγειοι αἱ κάτωθι πόλεις :

1. Στρασβοῦργον, 2. Σαουθάμπτον, 3. Γενεύη, 4. Βηρυτός, 5. Μπαντόκ, 6. Σίδνεϋ, 7. Λαπλάζ, 8. Γδίνια, 9. Κωνσταντζα, 10. Χαρτούμ.

β) Περιγράψατε τὴν διαδρομὴν τοῦ Δουνάβεως

(πηγὴ, ἐκβολὴ καὶ χῶραι τὰς ὁποίας διαρρέει).

Ζήτηση 2ον. Ἀναφέρατε τὰς πέντε σπουδαιότερας λουτροπόλεις

τῆς Ἑλλάδος, τὸν νομὸν εἰς τὸν ὁποῖον εὐρίσκεται ἐκάστη καὶ τὸν καλύτερον τρόπον μεταβάσεως εἰς ἐκάστην ἐξ αὐτῶν ἐξ Ἀθηνῶν.

Ζήτημα 3ον. Ποῖα εἶναι τὰ σιδηροδρομικὰ δίκτυα τῆς Ἑλλάδος καὶ ποῖα εἶναι αἱ κυριώτεραι ἐξ αὐτῶν συνδεόμεναι πόλεις.

Ζήτημα 4ον. α) Ἀναγράψατε εἰς ποῖον κράτος εὐρίσκονται, πόσον πληθυσμὸν ἔχουν καὶ ἐὰν εἶναι παράλιοι ἢ μεσόγειοι αἱ κάτωθι πόλεις :

1 Λυών, 2 Μιλᾶνον, 3 Ζάγκρεμπ, 4 Καράβι, 5 Λίμα, 6 Ἀμάν, 7 Ἴένα, 8 Πραιτώρια, 9 Βαλτιμόρη, 10 Πιτσμπούργ.

β) Περιγράψατε τὴν διαδρομὴν τοῦ Ρήνου (πηγὴ—ἐκβολὴ καὶ χῶραι τὰς ὁποίας διαρρέει).

Ζήτημα 5ον. Ἀναφέρατε δέκα κυριώτερους ἑλληνικοὺς τουριστικούς τόπους καὶ ποῖον τὸ τουριστικὸν ἐνδιαφέρον ἐκάστου.

Ζήτημα 6ον. Ποῖα εἶναι αἱ κυριώτεραι περιφέρειαι παραγωγῆς καπνοῦ καὶ σταφίδος καὶ ποῖοι εἶναι οἱ κυριώτεροι λιμένες ἐξαγωγῆς τούτων εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΓΓΡΑΦΕΝΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑΞΕΙΣ

Α' ἔτος : 452, Β' ἔτος : 326, Γ' ἔτος : 305 Σύνολον : 1 083

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΕΓΓΡΑΦΕΝΤΩΝ ΚΑΤΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

εἰς τὸ Α' ἔτος σπουδῶν

1. Στερεὰ Ἑλλάδα καὶ Εὐβοία	185
2. Θεσσαλία	22
3. Μακεδονία	11
4. Ἡπείρος	18
5. Θράκη	3
6. Νῆσοι Αἰγαίου καὶ Δωδεκάνησος	9
7. Κρήτη	32
8. Πελοπόννησος	108
9. Νῆσοι Ἴουνίου	16
10. Ἀλλοδαποὶ	5
Σύνολον	<hr/> 409

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΕΝ ΤΗ ΣΧΟΛῃ

ΟΙ ΔΙΔΑΞΑΝΤΕΣ

(Τακτικοί — Επίκουροι — Έντολοι Διδασκαλίας)

- Όνοματεπώνυμον — Διεύθυνσις — Τηλέφωνα — Μαθήματα — Έτος σπουδών
- Άγαλλόπουλος Χρίστος, Πιπίνου 10, Άθηναι—Τηλ. 814.713
Κοινωνική Πολιτική και Έργατικόν Δίκαιον (Γ).
- Άγαπητίδης Σωτήριος, Ραβινέ 6, Άθηναι—Τηλ. 72.876
Πολιτική Οικονομία (Α).
- Γεδεών Σοφία, Κ. Σταυροπούλου 3Α, Άθηναι—Τηλ. 873.389
Ψυχοτεχνική (Γ).
- Γεωργαντόπουλος Έλευθέριος, Σαχτούρη 103, Πειραιεύς—Τηλ. 40.384
Θαλάσσιαι Μεταφοραί (Β).
- Γεωργιάδης Μάριος, Σίνα 10, Άθηναι—Τηλ. 21.580
Άποτιμητική (Β).
- Γιαννόπουλος Γιάννης, 28ης Όκτωβρίου 11, Ν. Ψυχικό—Τηλ. 672.451
Βιομηχανική Τεχνολογία (Ήλεκτροτεχνία) (Β).
- Δελούκας Νικόλαος, Κανάρη 27, Κηφισιά—Τηλ. 018.173
Έμπορικόν και Βιομηχανικόν Δίκαιον (Β).
- Δερτιλής Παναγιώτης, Λουκιανού 28, Άθηναι—Τηλ. 72.659
Δημοσία Οικονομία (Β).
- Δημητρακάκης Δημήτριος, Ζωοδόχου Πηγής 57, Άθηναι—Τηλ. 610.465
Ίδιωτικόν Δίκαιον (Α).
- Θεοδώρου Νικόλαος, Ι. Δροσσοπούλου 113, Άθηναι—Τηλ. 875.215
Φυσική (Α).
- Καλλιαβάς Άριστομένης, Πεντέλης - Μαβίλη 1, Ψυχικόν—Τηλ. 673.786
Γεωγραφική Οικονομία (Α).
- Καμβουσίδης Δημήτριος, Τενέδου 28, Άθηναι—Τηλ. 872.314
Λογιστικά Άσκήσεις (Α—Γ).
- Κανελλόπουλος Χρήστος, Λέρου 9, Άθηναι—Τηλ. 876—633
Χερσαίαι και Ύναίρειοι μεταφοραί (Β).
- Καραβάς Χρήστος, Άριστοτέλους 96, Άθηναι—Τηλ. 810.293
Γαλλικά (Α και Β).
- Κατσιπής Γεώργιος, Άγκύλης 48, Άθηναι—Τηλ. 91.342
Σωματική Άγωγή.
- Κόλιας Δημήτριος, Άγ. Λαύρας 105, Άθηναι—Τηλ. 881.900
Ίδιωτική Οικονομική (Β).
- Κουβέλλης Πέτρος, Μεσογείων 137, Άθηναι—Τηλ. 663.648
Βιομηχανική και Ένεργειακή Πολιτική (Γ).

- Κουβόπουλος Χρήστος, 'Ιεροσολύμων 14, 'Αθήναι - Γκιζελή-Τηλ. 811.303
Λογιστικά 'Ασκήσεις (Α-Β-Γ).
- Κουτσογιάννης 'Ιωάννης, 'Υψηλάντου 5, 'Αθήναι-Τηλ. 70.107
'Ασφαλιστικά (Β).
- Κυρκιλίτης 'Ανδρέας, 'Εθνικής Στέγης 16, Νέα Σμύρνη - Τηλ. 96.732
'Εμπορική Πολιτική (Γ).
- Λεοντίδης Κωνσταντίνος, Κυθήρων 4, 'Αθήναι - Τηλ. 876.111
Γεωργική Οικονομία και Πολιτική (Γ).
- Λέτσας Φρίξος, Σίνα 23, 'Αθήναι-Τηλ. 615.894
'Οργάνωσις 'Εργοστασίων (Γ).
- Μαργαρίτης Ευστάθιος, Σκύρου 55, 'Αθήναι-Τηλ. 815.383
Οικονομικά Μαθηματικά (Α) και Στατιστική (Β).
- Μελετής 'Εμμανουήλ, Αιόλου 76, 'Αθήναι-Τηλ. 20.906
Στενογραφία (Α).
- Μούτριχας Θεμιστοκλής, 'Ανδρομέδας 23, Παγκράτι-Τηλ. 30.073
'Ασκήσεις Τεχνικής Συναλλαγών (Α).
- Μπανταλούκας Κλαύδιος, Κεφαλληνίας 33α, 'Αθήναι-Τηλ. 815.305
'Οργάνωσις.
- Ευνόπουλος Γεώργιος, Νάξου 131, 'Αθήναι-Τηλ. 880.275
Μεταλλευτική Οικονομία και Μεταλλευτικόν Δίκαιον (Γ).
- Παπαδημητρίου Δημήτριος, 'Εδουάρδου Λω 5α, 'Αθήναι-Τηλ. 23.792
Βιομηχανική Λογιστική και Οικονομική τῶν Βιομηχανικῶν 'Εκμεταλ-
λέψεων (Γ).
- Παπαϊωάννου Στράτος, Μαυρομιχάλη 71, 'Αθήναι-Τηλ. 610.190
Τεχνική τοῦ 'Εμπορίου (Α) και Λογιστική (Α και Β).
- Παπακώστας Γεώργιος, Φυλῆς 134, 'Αθήναι-Τηλ. 871.709
Βιομηχανική 'Υγιεινή (Γ).
- Παυλίδης Γεώργιος, Σκιάθου 63, 'Αθήναι-Τηλ.881.961
'Αγγλικά (Α και Β).
- Πέρδικας Παναγιώτης, 'Ομήρου 24, 'Αθήναι-Τηλ. 24.289
'Εμπορικόν Δίκαιον (Γ).
- Σημαντήρας Κωνσταντίνος, Πατρ. 'Ιωακείμ 57, 'Αθήναι-Τηλ. 72.379
'Ιδιωτικόν Δίκαιον (Γ).
- Σταυρόπουλος Σταῦρος, Πινδάρου 13, Πειραιεύς-Τηλ. 40.345
Βιομηχανική Τεχνολογία (Μηχανογνωσία) (Β).
- Συνοδινός 'Ελευθέριος, 'Αγίου Μελετίου, 'Αθήναι 104-Τηλ. 871.254
Χημεία (Α) και 'Εμπορευματολογία (Β και Γ).
- Φράγκος 'Ιωάννης, 'Αγγέλου Γέροντα 11, 'Αθήναι-Τηλ. 34.185
Τελωνειακή και Δασμολογική Νομοθεσία και Πολιτική (Γ).
- Χαλκιόπουλος Γεώργιος, Χατζηχρήστου 9, Μακρυγιάννη - Τηλ.91.578
Πολιτική Οικονομία (Β και Γ).
- Χρυσοχοῦ 'Ιωάννης, Κ. Λομβάρδου 100, 'Αθήναι-Τηλ. 27.345
'Οργάνωσις 'Επιχειρήσεων (Α-Γ) και 'Ελεγκτική (Γ).

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Α' ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ (Α' Ακαδημαϊκόν ἔξάμηνον 1956 — 1957)

Ώραι	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη Κατά 15ήμερον	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον
3.15'—4.00' Α	Πολιτική Οικονομία Σ. Άγαπητίδης	Στενογραφία Ε. Μελετιῆς	Τεχνική Έμπορίου (Άσκήσεις) Θ. Μούτριχος	Γαλλικά Χ. Καραβῆς	Άγγλικά Γ. Παυλιδῆς	Άγγλικά Γ. Παυλιδῆς
4.05'—4.50 Β	Πολιτική Οικονομία Σ. Άγαπητίδης	Χημεία Ε. Συνοδινός	Τεχνική Έμπορίου (Άσκήσεις) Θ. Μούτριχος	Χημεία Ε. Συνοδινός	Γαλλικά Χ. Καραβῆς	Ίδιωτικόν Δίκαιον Δ. Δημητρακάκης
5.00'—5.45' Γ	Τεχνική Έμπορίου Σ. Παπαϊωάννου	Λογιστικά Άσκήσεις Δ. Καμβυαίδης	Λογιστικά Άσκήσεις Χ. Κουδόπουλος	Τεχνική Έμπορίου Σ. Παπαϊωάννου	Οικονομικά Μαθηματικά Ε. Μαργαρίτης	Ίδιωτικόν Δίκαιον Δ. Δημητρακάκης
5.55'—6.40' Δ	Λογιστική Σ. Παπαϊωάννου	Φυσική Ν. Θεοδώρου	Λογιστικά Άσκήσεις Χ. Κουδόπουλος	Λογιστικά Άσκήσεις Δ. Καμβυαίδης	Οικονομικά Μαθηματικά Ε. Μαργαρίτης	Όργάνωσις Έπιχειρήσεων Ι. Χρυσοχοῦ
6.50'—7.35' Ε	Φυσική Ν. Θεοδώρου	Όργάνωσις Έπιχειρήσεων Ι. Χρυσοχοῦ	Κινηματογραφικαί προβολαί	Οικονομική Γεωγραφία Α. Καλλιανθῆς	Δημόσιον Δίκαιον Κ. Σημαντήρας	Λογιστική Σ. Παπαϊωάννου
7.45'—8.30' Σ	Οικονομικά Μαθηματικά Ε. Μαργαρίτης	Οικονομικά Μαθηματικά Ε. Μαργαρίτης		Οικονομική Γεωγραφία Α. Καλλιανθῆς	Στενογραφία Ε. Μελετιῆς	Λογιστική Σ. Παπαϊωάννου

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Β' ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ (Α' Ακαδ. Ξαϊκόν Εξάμηνον 1956 — 1957)

Ώραι	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον
15'—4.00' Α	Γαλλικά Χ. Καραβάς	*Αγγλικά Γ. Παυλίδης	Λογιστικά *Ασκήσεις Χ. Κουδόπουλος	*Αγγλικά Γ. Παυλίδης	Γαλλικά Χ. Καραβάς	Βιομηχανική Τεχνολογία Γ. Γιαννόπουλος
4.05'—4.50' Β	Μεταφοραί Χ. Κανελλόπουλος	*Ασφαλιστικά Ι. Κουτσογιάννης	Λογιστικά *Ασκήσεις Χ. Κουδόπουλος	*Εφηρμοσμένη Λογιστική Δ. Καμβουαίδης	*Ασφαλιστικά Ι. Κουτσογιάννης	Βιομηχανική Τεχνολογία Γ. Γιαννόπουλος
5.00'—5.45' Γ	*Εφηρμοσμένη Λογιστική Δ. Καμβουαίδης	*Εμπορευματολογία Ε. Συνοδινός	Στατιστική Ε. Μαργαρίτης	*Εμπορευματολογία Ε. Συνοδινός	*Ίδιωτική Οικονομική Δ. Κόλλιας	Μεταφοραί Χ. Κανελλόπουλος
5.55'—6.40' Δ	*Εμπορικόν Δίκαιον Ν. Δελούκας	*Οργάνωσις *Επιχειρήσεων Ι. Χρυσοχοῦ	*Αποτιμητική Μ. Γεωργιάδης	Λογιστική Σ. Παπαϊωάννου	*Ίδιωτική Οικονομική Δ. Κόλλιας	Στατιστική Ε. Μαργαρίτης
6.50'—7.35' Ε	*Εμπορικόν Δίκαιον Ν. Δελοῦκας	*Ίδιωτικόν Δίκαιον Κ. Σημαντήρας	Λογιστική Σ. Παπαϊωάννου	Πολιτική Οικονομία Γ. Χαλκιάδης	Βιομηχανική Τεχνολογία Σ. Σταυρόπουλος	Δημοσία Οικονομία Π. Δερτιλίδης
7.45'—8.30' ς	Πολιτική Οικονομία Γ. Χαλκιάδης	*Ίδιωτικόν Δίκαιον Κ. Σημαντήρας	Διαλέξεις	*Οργάνωσις *Επιχειρήσεων Ι. Χρυσοχοῦ	Βιομηχανική Τεχνολογία Σ. Σταυρόπουλος	Δημοσία Οικονομία Π. Δερτιλίδης

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Γ' ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ (Α' Ακαδημαϊκόν ἔξάμηνον 1956 — 1957)

Ὑψοί	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον
3.15'—4.00' Α	Βιομηχανική Λογιστική Δ. Παπαδημητρίου	Ἐμπορευματολογία Ε. Σουδοινός	Τελωνειακά Ι. Φράγκος	Ἐμπορευματολογία Ε. Σουδοινός	Ἐμπορευματολογία Ε. Σουδοινός	Λογιστικά Ἀσκήσεις Χ. Κουδόπουλος
4.05'—4.50' Β	Βιομηχανική Λογιστική Δ. Παπαδημητρίου	Βιομηχανική Λογιστική Δ. Παπαδημητρίου	Τελωνειακά Ι. Φράγκος	Ἐργατικόν Δίκαιον Χ. Ἀγαλλόπουλος	Ἐφρημοσμένη Λογιστική Δ. Καμβουαίδης	Λογιστικά Ἀσκήσεις Χ. Κουδόπουλος
5.00'—5.45' Γ	Βιομηχανική Ἑγχειρή Γ. Παπακώστας	Ψυχοτεχνική Σ. Γεδεών	Βιομηχανική Πολιτική Π. Κουδέλης	Ἐργατικόν Δίκαιον Ἐπιχειρήσεων Ι. Χρυσόχοῦ	Βιομηχανική Πολιτική Π. Κουδέλης	Γεωργική Πολιτική Κ. Λεοντίδης
5.55'—6.40' Δ	Βιομηχανική Ἑγχειρή Γ. Παπακώστας	Μεταλλευτικόν Δίκαιον Γ. Ξυνοπούλος	Βιομηχανική Πολιτική Π. Κουδέλης	Ἐμπορικόν Δίκαιον Π. Πέρδικας	Ψυχοτεχνική Σ. Γεδεών	Γεωργική Πολιτική Κ. Λεοντίδης
6.50'—7.35' Ε	Ἐφρημοσμένη Λογιστική Δ. Καμβουαίδης	Μεταλλευτικόν Δίκαιον Γ. Ξυνοπούλος	Διαλέξεις	Ἐμπορικόν Δίκαιον Π. Πέρδικας	Ἐργατικόν Δίκαιον Ἐργαστασίων Φ. Λέτσας	Ἐργατικόν Δίκαιον Ἐπιχειρήσεων Ι. Χρυσόχοῦ
7.45'—8.30' Σ	Ἐργατικόν Ἐργαστασίων Φ. Λέτσας	Φορολογικόν Δίκαιον Δ. Κόλλιας		Πολιτική Οἰκονομία Γ. Χαλκιάπουλος	Ἐργατικόν Δίκαιον Ἐργαστασίων Φ. Λέτσας	Ἐργατικόν Δίκαιον Χ. Ἀγαλλόπουλος

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Α' ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ (Β' Ακαδημαϊκόν ἔξάμηνον 1956 — 1957)

Ώραι	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη Κατὰ 159ήμερον	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον
3.15'—4.00' Α	Πολιτικὴ Οικονομία Σ. Ἀγαπητῆδος	Στενογραφία Ε. Μελετῆς	* Ἀσκήσεις Τεχνικῆς Ἐμπορίου Θ. Μούτριχος	Χημεία Ε. Συνοδινός	* Ἀγγλικά Γ. Παυλῖδης	* Ἀγγλικά Γ. Παυλῖδης
4.05'—4.50' Β	Πολιτικὴ Οικονομία Σ. Ἀγαπητῆδος	Χημεία Ε. Συνοδινός	* Ἀσκήσεις Τεχνικῆς Ἐμπορίου Θ. Μούτριχος	Γαλλικά Χ. Καραβᾶς	Γαλλικά Χ. Καραβᾶς	* Ἰδιωτικόν Δίκαιον Δ. Δημητρακάκης
5.00'—5.45' Γ	Τεχνικὴ Ἐμπορίου Σ. Παπαϊωάννου	Λογιστικαὶ * Ἀσκήσεις Δ. Καμβουσιδης	Λογιστικαὶ * Ἀσκήσεις Χ. Κουβόπουλος	Τεχνικὴ Ἐμπορίου Σ. Παπαϊωάννου	Λογιστικαὶ * Ἀσκήσεις Δ. Καμβουσιδης	* Ἰδιωτικόν Δίκαιον Δ. Δημητρακάκης
5.55'—6.40' Δ	Λογιστικὴ Σ. Παπαϊωάννου	Φυσικὴ Ν. Θεοδώρου	Λογιστικαὶ * Ἀσκήσεις Χ. Κουβόπουλος	Λογιστικὴ Σ. Παπαϊωάννου	Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ Ε. Μαργαρίτης	* Ὀργάνωσις * Ἐπιχειρήσεων Ι. Χρυσόχοῦ
6.50'—7.35' Ε	Φυσικὴ Ν. Θεοδώρου	* Ὀργάνωσις * Ἐπιχειρήσεων Ι. Χρυσόχοῦ	Κινηματογραφικαὶ προβολαὶ	Οἰκονομικὴ Γεωγραφία Α. Καλλιανδᾶς	Δημόσιον Δίκαιον Κ. Σημαντήρας	Λογιστικὴ Σ. Παπαϊωάννου
7.45'—8.30' ς	Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ Ε. Μαργαρίτης	Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ Ε. Μαργαρίτης		Οἰκονομικὴ Γεωγραφία Α. Καλλιανδᾶς	Στενογραφία Ε. Μελετῆς	Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ Ε. Μαργαρίτης

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Β' ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ (Β' Ακαδημαϊκόν ἔξάμηνον 1956 — 1957)

Ώραι	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον
3.15'—4.00' Α	Γαλλικά Χ. Καραβός	Αγγλικά Γ. Παυλίδης	Λογιστικά Ασκήσεις Χ. Κουβόπουλος	Αγγλικά Γ. Παυλίδης	Γαλλικά Χ. Καραβός	Βιομηχανική Τεχνολογία Γ. Γιαννόπουλος
4.05'—4.50' Β	Αποτιμητική Μ. Γεωργιάδης	Στατιστική Ε. Μαργαρίτης	Λογιστικά Ασκήσεις Χ. Κουβόπουλος	Εμπορευματολογία Ε. Ξυνοδινός	Στατιστική Ε. Μαργαρίτης	Βιομηχανική Τεχνολογία Γ. Γιαννόπουλος
5.00'—5.45' Γ	Αποτιμητική Μ. Γεωργιάδης	Εμπορευματολογία Ε. Ξυνοδινός	Στατιστική Ε. Μαργαρίτης	Εμπορευματολογία Ε. Ξυνοδινός	Ιδιωτική Οικονομική Δ. Κόλλιας	Θαλάσσιαι Μεταφοραί Ε. Γεωργαντό- πουλος
5.55'—6.40' Δ	Εφηρμοσμένη Λογιστική Δ. Καμβυσαίδης	Οργάνωσις Επιχειρήσεων Ι. Χρυσόχοῦ	Λογιστική Σ. Παπαϊωάννου	Εφηρμοσμένη Λογιστική Δ. Καμβυσαίδης	Ιδιωτική Οικονομική Δ. Κόλλιας	Θαλάσσιαι Μεταφοραί Ε. Γεωργαντό- πουλος
6.50'—7.35' Ε	Εμπορικόν Δίκαιον Ν. Δελούκας	Ιδιωτικόν Δίκαιον Κ. Σημαντήρας	Λογιστική Σ. Παπαϊωάννου	Πολιτική Οικονομία Γ. Χαλκιάπουλος	Βιομηχανική Τεχνολογία Σ. Σταυρόπουλος	Δημοσία Οικονομία Π. Δερτιλίδης
7.45'—8.30' Σ	Πολιτική Οικονομία Γ. Χαλκιάπουλος	Ιδιωτικόν Δίκαιον Κ. Σημαντήρας	Εμπορικόν Δίκαιον Ν. Δελούκας	Οργάνωσις Επιχειρήσεων Ι. Χρυσόχοῦ	Βιομηχανική Τεχνολογία Σ. Σταυρόπουλος	Δημοσία Οικονομία Π. Δερτιλίδης

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Γ' ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ (Β' Ακαδημαϊκόν Εξάμηνον 1956 — 1957)

Ώραι	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον
3.15'—4.00' Α	Βιομηχανική Λογιστική Δ. Παπαδημητρίου	*Εμπορευματολογία Ε. Συνοδινός	Βιομηχανική Λογιστική Δ. Παπαδημητρίου	Τελωνειακά Ι. Φράγκος	Λογιστικά Σχέδια Σ. Βασιλείου	Λογιστικά *Ασκήσεις Χ. Κουβόπουλος
4.05'—4.50' Β	Βιομηχανική Λογιστική Δ. Παπαδημητρίου	Βιομηχανική *Υγιεινή Γ. Παπακώστας	Βιομηχανική Λογιστική Δ. Παπαδημητρίου	Τελωνειακά Ι. Φράγκος	*Εφηρμοσμένη Λογιστική Δ. Καμβουαίδης	Λογιστικά *Ασκήσεις Χ. Κουβόπουλος
5.00'—5.45' Γ	Μεταλλευτικών Δίκαιον Γ. Ξυνόπουλος	Βιομηχανική *Υγιεινή Γ. Παπακώστας	Βιομηχανική Πολιτική Π. Κουβέλης	*Οργάνωσις *Επιχειρήσεων Ι. Χρυσόχοῦ	Βιομηχανική Πολιτική Π. Κουβέλης	*Οργάνωσις *Επιχειρήσεων Ι. Χρυσόχοῦ
5.55'—6.40' Δ	Μεταλλευτικών Δίκαιον Γ. Ξυνόπουλος	Ψυχοτεχνική Σ. Γεδεών	Βιομηχανική Πολιτική Π. Κουβέλης	*Εμπορικόν Δίκαιον Π. Πέρδικας	Ψυχοτεχνική Σ. Γεδεών	*Εργατικόν Δίκαιον Χ. *Αγαλλόπουλος
6.50'—7.35' Ε	*Εφηρμοσμένη Λογιστική Δ. Καμβουαίδης	*Εμπορική Πολιτική Α. Κυρκιλίτης	Φορολογικόν Δίκαιον Δ. Κόλλιας	*Εμπορικόν Δίκαιον Π. Πέρδικας	*Οργάνωσις *Εργοστασίων Φ. Λέτσας	*Εργατικόν Δίκαιον Χ. *Αγαλλόπουλος
7.45'—8.30' Σ	*Οργάνωσις *Εργοστασίων Φ. Λέτσας	*Εμπορική Πολιτική Α. Κυρκιλίτης	Λογιστικά Σχέδια Σ. Βασιλείου	Πολιτική Οικονομία Γ. Χαλκιάπουλος	*Οργάνωσις *Εργοστασίων Φ. Λέτσας	

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1956 — 1957

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Φροντιστηριακῶν Ἀσκήσεων

ΔΕΥΤΕΡΑ

9.00 — 10.00	Ἀγγλικά (ἀρχάριοι)	κ. Γ. Παυλίδης
10.30 — 11.30	Γερμανικά	κ. Γ. Ζαροκίλης
11.30 — 13.30	Λογιστική (Γ' ἔτος)	κ. Χ. Κουβόπουλος

ΤΡΙΤΗ

9.00 — 10.00	Γερμανικά	κ. Γ. Ζαροκίλης
11.00 — 12.00	Ἀγγλικά (προχωρημένοι)	κ. Κ. Παυλίδης

ΤΕΤΑΡΤΗ

9.00 — 10.00	Στατιστική	κ. Γ. Ἀθανασόπουλος
10.30 — 12.00	Ἐμπορική Ἀλληλογραφία	κ. Θ. Μούτριχας
12.00 — 14.00	Λογιστική (Β' ἔτος)	κ. Χ. Κουβόπουλος

ΠΕΜΠΤΗ

9.00 — 10.00	Ἀγγλικά (ἀρχάριοι)	κ. Γ. Παυλίδης
10.00 — 11.00	» (προχωρημένοι)	κ. Γ. Παυλίδης
11.00 — 13.00	» (ἔμπορική ἀλληλογραφία)	κ. Γ. Παυλίδης

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

10.00 — 11.00	Γερμανικά	κ. Γ. Ζαροκίλης
11.00 — 13.00	Λογιστική (Α' ἔτος)	κ. Χ. Κουβόπουλος

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

9.00 — 11.00	Στατιστική	κ. Γ. Ἀθανασόπουλος
--------------	------------	---------------------

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΩΝ

Ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, καθωρίσθησαν αἱ κάτωθι ὥραι συνεντεύξεως μετὰ τῶν σπουδαστῶν, τελειοφοίτων καὶ πτυχιούχων τῆς Σχολῆς πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἐπικοινωνήσουν μετὰ τῶν κ. κ. Καθηγητῶν, νὰ ἀναπτύξουν τὰ ἐπιστημονικὰ τῶν ἐνδιαφέροντα καὶ νὰ ἐπιλύσουν διαφόρους ἀπορίας τῶν.

Χ. Ἀγαλλόπουλος	Τετάρτη	4 - 5
Σ. Ἀγαπητίδης	Δευτέρα	5 - 6
Ε. Γεωργαντόπουλος	Τετάρτη	7 - 8
Μ. Γεωργιάδης	Σάββατον	6 - 7
Γ. Γιαννόπουλος	Σάββατον	5 - 6
Δ. Δημητρακάκης	Σάββατον	6 - 7
Ν. Δελοῦκας	Δευτέρα	6 - 7
Π. Δερτιλῆς	Σάββατον	8 - 9
Ν. Θεοδώρου	Τρίτη	6 - 7
Α. Καλλιαβᾶς	Πέμπτη	5 - 6
Δ. Καμβουσίδης	Πέμπτη	4 - 5
Χ. Καραβᾶς	Τρίτη	7 - 8
Δ. Κόλιας	Τρίτη	4 - 5
Ι. Κουτσογιάννης	Παρασκευὴ	6 - 7
Α. Κυρκιλίτσης	Τρίτη	5 - 6
Π. Κουβέλης	Τετάρτη	5 - 6
Κ. Λεοντίδης	Τετάρτη	6 - 7
Φ. Λέτσας	Δευτέρα	8 - 9
Ε. Μαργαρίτης	Τετάρτη	7 - 8
Ε. Μελετιῆς	Δευτέρα	5 - 6
Κ. Μπανταλούκας	Τρίτη	5 - 6
Γ. Ξυνόπουλος	Τετάρτη	8 - 9
Σ. Παπαϊωάννου	Δευτέρα	6 - 7
Δ. Παπαδημητρίου	Σάββατον	5 - 6
Γ. Παπακώστας	Πέμπτη	7 - 8
Γ. Παυλίδης	Τετάρτη	8 - 9
Π. Πέρδικας	Πέμπτη	8 - 9
Κ. Σημαντήρας	Παρασκευὴ	6 - 7
Σ. Σταυρόπουλος	Παρασκευὴ	3 - 4
Ε. Συνοδινός	Πέμπτη	6 - 7
Ι. Φράγκος	Τρίτη	7 - 8
Ι. Χαλκιοπούλου	Πέμπτη	5 - 9
Ι. Χρυσοχοῦ	Τρίτη	

Οἱ κ. κ. Καθηγηταὶ ἐδέχθησαν ὡσαύτως εἰς ἰδιαιτέρας ὥρας, τοὺς ὑποψηφίους ἐπὶ πτυχίῳ καὶ τοὺς σπουδαστὰς ἐν γένει διὰ τὴν, περίπτωσιν τῆς συζητήσεως, ἐπεξεργασίας καὶ κριτικῆς τῶν κατὰ τὸν Ὄργανισμὸν μελετῶν καὶ ἐργασιῶν.

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Τὰ προγραμματισθέντα μαθήματα ἐδιδάχθησαν, μὲ ἀσημάντους ἀποκλίσεις ὅπως φαίνεται ἐκ τῶν κατωτέρω πινάκων, ὅπου ἀναγράφονται, χωριστὰ δι' ἕκαστον ἔτος σπουδῶν, αἱ προγραμματικαὶ ὥραι διδασκαλίας, αἱ πραγματοποιηθεῖσαι τοιαῦται καὶ αἱ μεταξύ των διαφοραί.

Ἐκ τῶν πινάκων τούτων καταφαίνεται ὅτι τὸ πρόγραμμα ἐτηρήθη μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιμελείας, ὀφειλομένης εἰς τὴν πλήρη ἐκ μέρους τῶν κ. κ. Καθηγητῶν κατανόησιν τοῦ χρέους μιᾶς συστηματικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ὀρολογίου Προγράμματος.

Εἰς τὸν κατωτέρω ἀριθμὸν μαθημάτων δὲν περιλαμβάνονται αἱ Φροντιστηριακαὶ Ἀσκήσεις, διὰ τὰς ὁποίας οἱ κ. κ. Καθηγηταὶ δὲν ἐδέχθησαν ἀμοιβήν, οὐδὲ αἱ ὥραι αἱ ὁποῖαι διετέθησαν δι' Ἀσκήσεις Λογιστικῆς καὶ Ξένων Γλωσσῶν.

Κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1956—57 ἐγένοντο ἐπίσης αἱ κάτωθι φροντιστηριακαὶ ἀσκήσεις :

Λογιστικῆς	233 ὥραι
Ξένων Γλωσσῶν	170 »
Οἰκονομικῶν Ἐκθέσεων	56 »

Τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν ἀριστα. Τὰς ἀσκήσεις αὐτὰς παρηκολούθησαν δωρεάν τελειόφοιτοι καὶ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς.

Α' Ἔ τ ο ς : Ὑραι διδασκαλίας Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1956—57

Μ α θ ή μ α τ α	Σ ύ ν ο λ ο ν	
	Ἀνατεθεῖσαι	Πραγματοποιηθεῖσαι
Πολιτικὴ Οἰκονομία	80	78
Τεχνικὴ Ἐμπορίου	80	76
Οἰκονομικὴ Γεωγραφία	80	78
Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων	72	72
Λογιστικὴ καὶ Λογ. Ἀσκήσεις	219	216
Ἰδιωτικὸν Δίκαιον	72	72
Οἰκονομικὰ Μαθηματικά	144	134
Φυσικὴ	72	72
Χημεία	72	72
Δημόσιον Δίκαιον	36	36
Ἀγγλικά	72	70
Γαλλικά	72	72
Στενογραφία	72	69
Σ ύ ν ο λ ο ν	1 143	1 117

Β' Έτος: Ώραι διδασκαλίας 'Ακαδημαϊκού έτους 1956 - 57

Μαθήματα	Σύνολον	
	'Ανατεθείσαι	Πραγματοποιηθείσαι
Πολιτική Οικονομία	72	70
'Ιδιωτική Οικονομία	72	72
'Ασφαλιστικά	72	76
Μεταφοραί	84	58
Δημοσία Οικονομία	72	181
Λογιστική και λογ. άσκήσεις	196	58
'Αποτιμητική	54	72
'Οργάνωσις 'Επιχειρήσεων	72	72
'Εμπορικόν Δίκαιον	72	72
'Ιδιωτικόν Δίκαιον	72	140
Βιομηχανική Τεχνολογία	144	86
Στατιστική	90	70
'Εμπορευματολογία	72	72
'Αγγλικά	72	72
Γαλλικά		
Σύνολον	1 288	1 203

Γ' Έτος: Ώραι διδασκαλίας 'Ακαδημαϊκού έτους 1956 - 57

Μαθήματα	Σύνολον	
	'Ανατεθείσαι	Πραγματοποιηθείσαι
'Εργατικόν Δίκαιον	74	65
Ψυχοτεχνική	72	65
Βιομηχανική Πολιτική	108	108
'Εμπορική Πολιτική	48	42
Φορολογικόν Δίκαιον	32	29
Μεταλλευτική Οικονομία και Δίκαιον	74	74
Βιομηχανική 'Υγιεινή	72	70
'Εμπορικόν Δίκαιον	72	75
'Εμπορευματολογία	72	80
Τελωνειακά	80	72
Πολιτική Οικονομία	72	36
'Οργάνωσις 'Επιχειρήσεων	36	72
'Οργάνωσις 'Εργοστασίων	72	76
Λογιστική και λογ. άσκήσεις	84	113
Βιομηχανική Λογιστική	132	119
Σύνολον	1 158	1 076

ΕΠΙΤΟΠΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμόν ὀργανώθησαν τῇ μερίμῃ τοῦ Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν, 20 ἐπιτόπια μαθήματα τῶν σπουδαστῶν τοῦ τρίτου ἔτους, εἰς τόπους ἐργασίας διαφόρων ἐν λειτουργίᾳ Ἑλληνικῶν Γραφείων, Ὄργανισμῶν καὶ Ἐπιχειρήσεων, ὑπὸ τὴν ἐπιτοπιάν τῶν ἀρμοδίων Καθηγητῶν, μετὰ συμμετοχῆς ἑτέρων Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς καὶ συνεργασίας τῶν ἐδικῶν τῆς πράξεως καὶ τῶν διευθυνόντων τὰς ὡς ἄνω οικονομικὰς μονάδας.

Κατὰ τὰς ἐπισκέψεις ταύτας ἐπιδεικνύεται εἰς τοὺς σπουδαστὰς ἡ τεχνικὴ, ἡ διοικητικὴ καὶ οικονομικὴ ὀργάνωσις καὶ ἡ λειτουργία τῶν οικονομικῶν μονάδων καὶ ἀκολούθως διεξάγεται συζήτησις, γίνεται ἀνταλλαγὴ ἐντυπώσεων καὶ παρατηρήσεων καὶ ἐπακολουθεῖ τελικῶς κριτικὴ. Τὰ μαθήματα αὐτὰ γίνονται τὴν πρῶταν καὶ ἔχουν κύριον σκοπὸν νὰ φέρουν εἰς ἐπαφὴν τοὺς σπουδαστὰς μὲ τὴν οικονομικὴν ζωὴν, τὴν ἀκαδημαϊκὴν διδασκαλίαν μὲ τὴν πρᾶξιν.

Ἡ παρακολούθησις τῶν ἐπιτοπίων τούτων μαθημάτων τοῦ Γ' ἔτους εἶναι ὑποχρεωτικὴ. Ἡ Σχολὴ ἀποδίδει ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα.

Διὰ τῶν μαθημάτων αὐτῶν οἱ σπουδασταὶ ἀντιλαμβάνονται ὅτι δλα τὰ διδασκόμενα εἰς τὴν Σχολὴν δὲν εἶναι κεναὶ θεωρίαι, ἀλλὰ ἔχουν πρακτικὴν ἀξίαν διὰ τὴν ζωὴν, συνάμα δὲ ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς ἀνθρώπους τῆς πράξεως καὶ μαθαίνουν νὰ τοὺς ἀγαποῦν καὶ νὰ ἐκτιμοῦν τὸ ἔργον των.

Ἡ Σχολὴ βεβαίως παρέχει τὴν ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν σταδιοδρομίαν, τὴν ἐξήγησιν τῶν φαινομένων καὶ τὴν βᾶσιν διὰ μίαν μεγαλυτέραν ἐξόρμησιν, ἀλλὰ δὲν ἀγνοεῖ τὴν ζωὴν καὶ δὲν κυριαρχεῖται ἀπὸ ἐπίδειξιν κενολόγων θεωριῶν, πολλαὶ τῶν ὁποίων μόνον τὸ μείδιμα κινοῦν...

ΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ἡ Σχολὴ συνέχισε καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος τὴν σειρὰν τῶν διαλέξεων της, αἱ ὁποῖαι δικαίως ἔχουν θεωρηθῆ ὡς ἐξαιρετικὴ συμβολὴ εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τῆς Χώρας. Ὡς γνωστόν, αἱ διαλέξεις αὗται γίνονται ἐπὶ ζεόντων ἑλληνικῶν προβλημάτων, ἐξεταζομένων ἀπὸ τῆς καθαρῶς ἐπιστημονικῆς των πλευρᾶς.

Ἡ Σχολὴ προσπαθεῖ—καὶ μὲ ὑπερφάνειαν πολὺ νομίζει ὅτι τὸ ἐπιτυχε—νὰ καταστή ἓν ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον εἰς τὸν χῶρον τοῦ ὁποίου οἱ ἐπιστήμονες καὶ οἱ ἐν γένει παράγοντες τῆς ζωῆς τοῦ τόπου νὰ δύνανται νὰ ἐκφέρουν ἐλευθέρως τὰς ἀπόψεις των, νὰ καταστή δηλοῦντι κέντρον εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἀναζητῆται καὶ νὰ ἐρευνᾶται ἡ ἀλήθεια. Δι' αὐτὸ

ὀρθῶς καὶ δικαίως παρ' ὄλων ἀναγνωρίζεται ὡς ἔθνικὴ ἢ προσπάθεια αὐτῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία, σημειωτέον, ἔχει ἐπιτύχει ἐκτὸς τῶν Ἑλλήνων ὀμιλητῶν νὰ παρουσιάσῃ ἀπὸ τοῦ βήματός της καὶ διατρεπεῖς ξένους.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐγένοντο αἱ κάτωθι διαλέξεις, αἱ ὁποῖαι ἀναβιβάζουσι τὸν ἀριθμὸν τῶν διαλέξεων ἀπὸ τοῦ 1947-48, ὁπότε ἐψηφίσθη ὁ νέος Ὀργανισμὸς τῆς Σχολῆς, εἰς 186 ἐν ὄλῳ.

ΠΙΝΑΞ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ 1956-57

1) Γ. Ζυνόπουλος	30/1/57	«Ὁ Χριστιανισμὸς καὶ τὸ Δίκαιον».
2) Φ. Μιχαλόπουλος	14/3/57	«Ὁ Σολωμὸς στὴν Ζάκυνθο καὶ Κέρκυρα».
3) Κ. Δημαρᾶς	23/3/57	«Ψυχολογικοὶ Παράγοντες τοῦ 21».
4) Κ. Ἀθανασιάδης	10/4/57	«Αἱ μέθοδοι τῆς νεωτέρας Στατιστικῆς».
5) Δ. Συνοδινὸς	11/4/57	«Περὶ τοῦ ἔργου τοῦ μεγάλου μας ποιητοῦ Κ. Παλαμᾶ».
6) Χ. Εὐελπίδης	15/4/57	«Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κοινὴ Ἀγορά».
7) Στρ. Παπαϊωάννου	4/5/57	«Προβλήματα Ἑπαγγελματικῆς Ἐκπαίδευσως».
8) René Courtin	9/5/57	«Τὰ σύγχρονα (θεωρητικὰ καὶ συγκεκριμένα) προβλήματα τῶν ἡμερομισθίων μετ' ἐφαρμογῆς τῶν εἰς τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας».
9) Στρ. Παπαϊωάννου	4/6/57	«Ἡ ἔργασία καὶ ἡ παραγωγικότης, ὡς νέον ἐκπαιδευτικὸν ἰδιαικόν».

Ἡ διάλεξις τοῦ Διευθυντοῦ μας ἐδόθη εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν εἰς τὴν μεγάλῃν αἴθουσαν τῆς Ἑταιρείας τῶν Μακεδονικῶν Σπουδῶν καὶ ὀργανώθη ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος.

Δημοκρατία σημαίνει ἡ Πολιτεία νὰ παρέχῃ εἰς πάντα τὴν δυνατότητα νὰ μορφωθῇ, ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν πνευματικῶν ἰκανοτήτων καὶ δεξιοτήτων του, ὥστε νὰ δυναθῇ νὰ ἐκμεταλλεθῇ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο τὰ πνευματικὰ του χαρίσματα ἐπ' ἀγαθῶ τοῦ Συνόλου.

Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν πρωτοστατήσασα, ὡς γνωστόν, εἰς τὴν «Κίνησιν ἐπὲρ μιᾶς Ἠνωμένης Εὐρώπης», ἐθεώρησεν ἔθνικόν χρέος νὰ προβάλλῃ ὡς θέμα δημοσίας συζητήσεως τὴν μελετωμένην νὰ ἰδρωθῆ «Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα» ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς γενικωτέρας πολιτικῆς συνεργασίας τῶν Κρατῶν τῆς Ἀντικῆς Εὐρώπης.

Ἡ Σχολὴ ἔθεσε τὸ ζήτημα τοῦτο πρόβλημα πρὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, καὶ ἰδίᾳ πρὸ τῶν ἀρμοδίων πολιτικῶν κύκλων καὶ τῶν κρατικῶν λειτουργῶν, ὡς καὶ πρὸ τῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων, χωρὶς νὰ λάβῃ ἐκ τῶν προτέρων θέσιν, διότι πάντοτε ἔχεται τῆς ἀρχῆς ὅτι ἀποτελεῖ ἐλεύθερον πνευματικὸν Ἴδρυμα ἐρεῦνης καὶ ἀναζητήσεως τῆς Ἀληθείας.

Ἡ Δημοσία Συζήτησις διεξήχθη μὲ πλήρη κατανόησιν τῆς ἐξαιρετικῆς ἔθνικῆς σημασίας τοῦ θέματος καὶ ἀπέδειξε πόσον καρποφόρον καὶ ἀποτελεσματικὸν εἶναι νὰ τίθενται ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ τὰ μεγάλα προβλήματα, ὥστε ἡ διαφώτισις διοικούντων καὶ διοικουμένων νὰ εἶναι πλήρης, συνάμα δὲ κατεδείχθη πόσον εὐκολον εἶναι μία συζήτησις ν' ἀρθῆ εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς τῆς, ὅταν εἶναι εἰς τοὺς πάντας ἀντιληπτὸν ὅτι αὕτη ὁργανώνεται καὶ διεξάγεται ὄχι πρὸς ἐξυπηρέτησιν ὀρισμένων ἀτόμων, προσωπικῶν ἢ κομματικῶν, ἀλλὰ πρὸς ἐξυπηρέτησιν γενικωτέρων συμφερόντων.

Ἡ Σχολὴ αἰσθάνεται ὑποχρέωσιν νὰ εὐχαριστήσῃ ὄχι μόνον τοὺς μετασχόντας εἰς τὴν Συζήτησιν, ἀλλὰ καὶ ὄλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι παρηκολούθησαν μὲ τόσον ἐνδιαφέρον τὰς ἐργασίας τοῦ Δεκαήμερου καὶ ἰδιαίτερος ὄλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐθελουσίτησαν νὰ διαδηλώσουν τὰ συγχαρητήριά των διὰ τὴν ἀναληφθεῖσαν ὑπὸ τῆς Σχολῆς πρωτοβουλίαν. Αἱ συγκινητικαὶ αὐταὶ ἐκδηλώσεις τόσον τῶν παρασταθέντων ὅσον καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν ὁργανώσεων ἀποτελοῦν τὴν καλύτεραν ἐνίσχυσιν εἰς τὴν καταβαλλομένην πνευματικὴν τῆς Σχολῆς προσπάθειαν καὶ τὴν καλύτεραν ἀμοιβὴν διὰ τὸ ἐπιτελούμενον παρ' αὐτῆς ἔργον.

Τὸ Προεδρεῖον τοῦ Δεκαήμερου ἀπηρτίσθη ἐκ τῶν κάτωθι :

Πρόεδρος, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος τῆς Α.Σ.Β.Σ. Ἀντιπρόεδροι ΓΕΩΡΓ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, Πρόεδρος τοῦ Ἐθν. Συμβουλίου διὰ τὴν Πανευρώπην, ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Τμήματος τοῦ Διεθνoῦς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλλήνων Ἐξαγωγέων, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ, Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΤΣΙΟΠΟΥΛΟΣ,

Ἄντιπρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς, ΣΤΡΑΤΟΣ Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΟΥ, Διευθυντῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ., Γεν. Γραμματεὺς, ΚΛΑΥΔΙΟΣ Β. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ, Καθηγητῆς—Διευθυντῆς τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Δεκαημέρου ἤρχισαν τὴν 22αν Μαΐου καὶ ἔληξαν τὴν 30ὴν ἐγένοντο δὲ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν εὐγενῶς προσφερθεῖσαν.

Μετὰ τὸν χαιρετισμὸν τῶν παρισταμένων ἐκ μέρους τοῦ ΑΡΓ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ, Προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἐγένετο ἡ γενικὴ εἰσήγησις ἐπὶ τοῦ θέματος ὑπὸ τοῦ κ. ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ. Μεθ' ὃ ἐπηκολούθησαν αἱ εἰσηγήσεις τῶν κ.κ. ΣΠ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ : Ἡ μετατολικὴ τάσις πρὸς Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν, ΛΕΩΝ. ΜΑΚΚΑ : Τὸ πολιτικὸν θέμα τῆς στάσεως τῆς Ἑλλάδος ἐναντι τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινοπραξίας. ΚΩΝΣΤ. ΓΟΥΣΤΗ : Ἡ θεωρία τῶν τελωνειακῶν ἐνώσεων. ΙΩ. ΦΡΑΓΚΟΥ : Ἡ τελωνειακὴ ἔνωσις καὶ ἡ ζώνη ἐλευθέρων συναλλαγῶν ὡς ὄργανα ἐξυπηρητήσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς οἰκονομικῆς συνεργασίας. ΑΝΤΩΝ. ΜΠΕΡΝΑΡΗ : Ἡ Ἑλληνικὴ οἰκονομία καὶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ ἀγορά. ΒΑΣ. ΔΑΜΑΛΑ : Τὰ ἐπιβαλλόμενα μέτρα πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας. ΙΩΑΝ. ΜΠΟΥΤΟΥ : Τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν τῆς Χώρας καὶ ἡ κοινὴ Εὐρωπαϊκὴ ἀγορά. ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ : Ἐμπόδια ἐξαγωγῆς ἑλληνικῶν προϊόντων, πέραν τῶν τελωνειακῶν. ΚΩΝ. ΦΕΡΕΝΤΙΝΟΥ : Ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία καὶ τὸ πρόβλημα τῆς κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀγορᾶς. ΓΕΩΡΓ. ΜΥΛΩΝΑ : Προβλήματα ἀπασχολήσεως καὶ κοινωνικῆς πολιτικῆς ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀγορᾶς. ΧΡΙΣΤΟΦ. ΣΤΡΑΤΟΥ καὶ ΔΗΜΗΤΡ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ : Ἡ ἑλληνικὴ βιομηχανία καὶ τὸ πρόβλημα τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀγορᾶς.

Μετὰ τὰς ἀνωτέρω εἰσηγήσεις ἐπηκολούθησεν δημοσίᾳ συζήτησις, εἰς ἣν ἔλαβον μέρος 27 ἐκλεκτοὶ ἐπιστήμονες καὶ ἐκπρόσωποι τῶν παραγωγικῶν μας τάξεων.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ «Δεκαημέρου» ἐκίνησαν, ὡς ἦτο ἐπόμενονον λόγῳ τῆς ἐξαιρετικῆς σημασίας τοῦ θέματος καὶ τῶν διακεκριμένων εἰσηγητῶν, τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Σχολὴ κατόπιν τούτου ἐδημοσίευσεν τὰς εἰσηγήσεις καὶ συζητήσεις, τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου γνώμας τῶν πολιτικῶν Ἀρχηγῶν, ὡς καὶ σειρὰν διαφωτιστικῶν στατιστικῶν πινάκων εἰς ἴδιον τόμον 410 σελίδων.

Ἡ Ἐκπαίδευσις δὲν εἶναι ἀφηρημένη ἰδέα, δὲν εἶναι θεσμὸς ἔξω τόπου καὶ χρόνου, ἀλλ' ὀφείλει ν' ἀντιμετωπιζῆ τὰ προβλήματα τῆς συγχρόνου ζωῆς καὶ νὰ παρασκευάζῃ χρησίμους ἀνθρώπους διὰ τὸ μέλλον. Ἀντλεῖ ἀπὸ τὸ παρελθόν, σιηρίζεται εἰς τὸ παρόν, ἐπιλύει ἄμεσα ζητήματα, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἡ Ἐκπαίδευσις ἀνήκει εἰς τὴν ὕληροειάν τοῦ Μέλλοντος.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΚΑΙ ΕΚΔΡΟΜΑΙ

I. Κατά τὸ σπουδαστικὸν ἔτος 1956/57 : 1) Διοργανώθησαν καὶ ἐπραγματοποιήθησαν οἱ κάτωθι ἐκπαιδευτικοὶ περίπατοι καὶ ἐκδρομαὶ εἰς διαφόρους Ἀρχαιολογικοὺς χώρους, Μουσεῖα, Καλλιτεχνικὰς ἐκθέσεις κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰ ἐλεύθερα ἀπογεύματα τῆς Τετάρτης μὲ ἐξηγήτριαν τὴν κ. Μαρ. Βελουδίου, ξεναγὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.

Ἡ προσέλευσις Σπουδαστῶν τοῦ Α' ἔτους ὑπῆρξεν αὐθόρμητος, γενική καὶ ἀνελλιπής· ἀφ' ἑνὸς λόγῳ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ἐπισκέψεων καὶ ἀφ' ἑτέρου λόγῳ τῆς ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως καὶ διδακτικῆς πείρας τῆς κ. Μαρ. Βελουδίου, ξεναγοῦ τοῦ Ἐθν. Ἰδρύματος.

II. Διοργανώθησαν καὶ ἐπραγματοποιήθησαν Κινηματογραφικαὶ προβολαὶ μὲ θέματα ὁργανώσεως ἔργασίας, ἐργοστασίων, καλλιέργειας καὶ παραγωγικότητος ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Κέντρου Ἑλληνικῆς παραγωγικότητος καὶ τοῦ Καθηγητοῦ κ. I. Χρυσοχοῦ.

- 1) 31-10-56 Στοὰ Ἀττάλου—Μουσεῖον—N. Ἀγ. Ἀποστόλων. Ξεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου.
- 2) 4-11-56 Θησεῖον—Ἀρχαία Ἀγορά. Ξεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου.
- 3) 7-11-56 Θέατρον Διούσου—Ἀσκληπιεῖον—Ὡδεῖον Ἡρώδου. Ξεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου.
- 4) 11-11-56 Ἐκδρομὴ εἰς Τύμβον Μαραθῶνος—Ἀγ. Παντελεήμονα—N. Μάκρην. Ξεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου.
- 5) 18-11-56 Προσκύνημα εἰς Ἀκρόπολιν—Ἀπαγγελίαι κ. Μαγουλά, Προσευχὴ Ρενάν. Ὕμνος Παλαμᾶ. Πιυξ—Ἀστεροσκοπεῖον. Ξεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου.
- 6) 21-11-56 Ἀκρόπολις—Προπύλαια—N. Νίκης Ἀθηνᾶς—Ἐρεχθεῖον—Παρθενών. Ξεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου.
- 7) 25-11-56 Ἐκδρομὴ εἰς Σαλαμίνα—Πέραμα. Ξεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου.
- 8) 28-11-56 Κεραμεικός—Δίπτυλον—ὁδὸς Τάφων—Ἐπιτάφιος Περικλέους. Ξεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου.
- 9) 2-12-56 Ἐλευσίς. Προπύλαια—Τεῖχη—Σπήλαιον Πλούτωνος—Τελευστήριον—Μουσεῖον. Ἐξηγηταὶ 2 : ὁ κ. Μηλιάδης Δ)ντῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἡ κ. Μ. Βελουδίου.
- 10) 9-12-56 Ἐκδρομὴ εἰς Σούνιον διὰ τοῦ νέου δρόμου (Βουλιαγμένη—Ἀνάβυσσος—Λαύριον—Σούνιον). Ξεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου.
- 11) 12-12-56 Κολωνός—Ἀκαδημία Πλάτωνος. Ξεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου.
- 12) 16-12-56 Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον. Ξεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου.

- 13) 19-12-56 'Ομιλία κ. Λανίτου περί Κύπρου. Τραγούδια υπό χορω-
δίας σπουδαστῶν (τοῦ Καραολῆ-Καραπάνου). 'Απαγγε-
λία κ. Μαγουλά.
- 14) 23-12-56 Βυζαντινὸν Μουσεῖον—'Ακαδημία 'Αθηνῶν. Ζεναγὸς ἡ κ.
Μ. Βελουδίου.
- 15) 13- 1-57 Μπενάκειον Μουσεῖον. Ζεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου.
- 16) 16- 1-57 Στάδιον—'Αρδηττὸς—'Ολυμπιακοὶ ἀγῶνες. Ζεναγὸς ἡ κ.
Μ. Βελουδίου.
- 17) 20- 1-57 Πανεπιστημιακὴ Λέσχη ('Ιρις). 'Απαγγελία Μ τῆς 'Ιλιάδος
ὑπὸ τοῦ ραφωδοῦ τοῦ 'Εθνικοῦ 'Ιδρύματος κ. Ταβουλάρη.
- 18) 27- 1-57 'Ακαδημία 'Αθηνῶν—Πανεπιστήμιον. Ζεναγὸς ἡ κ. Μ. Βε-
λουδίου.
- 19) 30- 1-57 'Ολυμπιεῖον—'Αγ. Φωτεινὴ. Ζεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου.
- 20) 3- 2-57 Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς. 'Ομιλία κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου
«Προβλήματα τῆς 'Εκπαιδεύσεως».
- 21) 10- 2-57 Διυλιστήρια τῆς Οὔλεν—'Ομορφὴ 'Εκκλησιά. 'Ομιλητὴς ὁ
κ. Τζουμέρκας.
- 22) 13- 2-57 'Εθνικὸν Σκοπευτήριον Καισαριανῆς.
- 23) 17- 2-57 'Εκδρομὴ εἰς Λίμνην Μαραθῶνος—Βαρυμπόμπη—Κτήμα καὶ
Τάφος Βασιλέων εἰς Δεκέλειαν—'Αγ. Μερκούριος.
- 24) 24- 2-57 Σκοπευτήριον Καισαριανῆς.
- 25) 3- 3-57 Προετοιμασία παρελάσεως εἰς Πανελλήνιον Γυμναστικὸν
Σύλλογον. 'Εκκλησιασμός εἰς 'Ι. Ν. Ταξιαρχῶν.
- 26) 10- 3-57 'Ηρῶα ἀγωνιστῶν τοῦ 1821 εἰς πεδίον 'Αρεως. Προπόνη-
σις ομάδος παρελάσεως.
- 27) 14- 3-57 Καισαριανὴ—Σκοποβολή. Νῆαρ 'Ηστ (Γυμναστ.).
- 28) 17- 3-57 Παγκόσμιος 'Ημέρα Προσευχῆς Φοιτητῶν. 'Εκκλησιασμός
εἰς Μητρόπολιν—'Αγνωστος Στρατιώτης (κατάθεσις στε-
φάνου).
- 29) 23- 3-57 Πανηγυρικὸς κ. Δημαρᾶ «Ψυχολογικοὶ παράγοντες τοῦ 21».
- 30) 24- 3-57 Παρέλασις 'Ανωτάτων Σχολῶν πρὸ τοῦ 'Αγνώστου Στρα-
τιώτου.
- 31) 13 & 14-4-57 Σκοπευτικοὶ ἀγῶνες 'Ανωτάτων Σχολῶν. 'Η Σχολὴ
συμμετέσχε διὰ 50 σπουδαστῶν καὶ 10 σπουδαστριῶν,
ἐπιτυχοῦσα λαμπρὰν ἐπίδοσιν.
- 32) 20- 6-57 Σπουδαστικὸν Γλέντι εἰς τὸ προαύλιον τῆς Σχολῆς. 'Ορχή-
στρα—χορὸς—μπουφές. Εἰς αὐτὴν τὴν θαυμασίαν συγκέντρω-
σιν τῶν Σπουδαστῶν οἱ Σπουδασταὶ ἐπέδειξαν ἀμεμπτον
συμπεριφορὰν καὶ ἐξαιρετικὸν κέφι.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΙ

Ἡ Σχολή μετέσχεν εἰς τὸν πανηγυρισμὸν :

1) Τῆς 28ης Ὁκτωβρίου με δμιλητὴν τὸν Καθηγητὴν τῆς Σχολῆς κ. Ἐλ. Συνοδινὸν με θέμα «Τὸ νόημα τῆς μεγάλης ἡμέρας». Τὴν ἑορτὴν ἐτίμησεν ὁ Ὑπουργὸς κ. Δ. Ἀλιπράντης, ὁ ὁποῖος ὠμίλησεν πρὸς τοὺς σπουδαστάς.

2) Τῆς 25 Μαρτίου με δμιλητὴν τὸν Διευθυντὴν τοῦ ΙΚΥ κ. Κ. Δημαρᾶν, με θέμα : «Ψυχολογικοὶ παράγοντες τοῦ Εἰκοσιένα».

Οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς, εἰς ὁμάδα λαμπρῶς συντεταγμένη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γυμναστοῦ τῆς Σχολῆς κ. Γ. Κατσίπη, ἐθαυμάσθησαν καὶ κατεχειροκροτήθησαν ἑκάτῃ τὴν παρέλασιν τῶν σπουδαστῶν καὶ μαθητῶν, τὸσον τῆς 27ης Ὀκτωβρίου ὅσον καὶ τῆς 24ης Μαρτίου, πρὸ τοῦ Μνημείου τοῦ Ἄγνωστου Στρατιώτου.

Κατὰ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς 25ης Μαρτίου, ἡ χορωδία τῆς Σχολῆς ἔψαλε πατριωτικὰ καὶ δημῶδη ἄσματα, ἐμπνεύσασα μεγάλον ἐνθουσιασμὸν εἰς τὸ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον τῶν κεκλημένων τῆς Σχολῆς, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἦτο κατάμεστος ἡ αἴθουσα συγκεντρώσεως αὐτῆς.

3) Τῆς 30ης Ἰανουαρίου. Ἡ ἑορτὴ τῆς Παιδείας ἐορτάσθη ὡσαύτως διὰ συγκεντρώσεως εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Σχολῆς. Κατ' αὐτὴν ὠμίλησεν ὁ καθηγητὴς κ. Γ. Ξυνόπουλος με θέμα : «Τὸ δίκαιον ὑπὸ τὸ πρῖσμα τοῦ Χριστιανισμοῦ». Ὡς γνωστὸν, ἡ Σχολὴ τιμᾷ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην διὰ μιᾶς ὁμιλίας τὴν μνήμην τῶν ἀγωνιστῶν καὶ μαχητῶν τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΣ

Κατὰ τὸ ὑπ' ὄψιν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1956 - 57 συνεχίσθησαν ὑπὸ τῆς Α.Σ.Β.Σ., διὰ τοῦ ἱατροῦ αὐτῆς κ. Ἄντων. Παπαϊωάννου, ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, τὰ ἀκόλουθα μέτρα πρὸς παρακολούθησιν τῆς ὑγιεινῆς κατστάσεως, καὶ προφύλαξιν τῆς ὑγείας τῶν σπουδαστῶν.

Ἐφηρμόσθη τὸ ἀτομικὸν δελτίον ὑγείας τοῦ σπουδαστοῦ, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει τὴν κλινικὴν ἐξέτασιν τῶν καθ' ἕκαστα ὀργανικῶν συστημάτων καὶ τὴν μικροακτινογράφησιν τοῦ θώρακος ὅλων τῶν σπουδαστῶν. Τὸ δελτίον τοῦτο εἶναι καὶ μένει ἀπολύτως ἐμπιστευτικόν. Οἱ χρήζοντες περαιτέρω ἐξετάσεως παραπέμπονται δι' εἰδικοῦ σημειώματος τοῦ ἱατροῦ, εἰς τὰ οἰκεία τμήματα τῶν διαφόρων νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων καὶ τὸ ἀποτελέσμα τῆς ἐξετάσεως καταγράφεται εἰς τὸ ἀτομικὸν δελτίον ὑγείας τοῦ σπουδαστοῦ.

Σημειωτέον ὅτι διὰ τὰς ὡς ἄνω ἐξετάσεις εἰς τὰ διάφορα νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα, ἡ Σχολὴ, διὰ τοῦ ἱατροῦ αὐτῆς, εἶχε προσυνηνευρηθῆ μετὰ τῶν Διευθύνσεων τῶν Ἰδρυμάτων, πρὸς ταχεῖαν ἐξυπηρέτησιν καὶ δωρεάν παροχὴν τῆς ἱατρικῆς περιθάλψεως εἰς τοὺς ἐν λόγῳ σπουδαστάς.

Εὐνόητον τυγχάνει ὅτι διὰ τῶν ἐργαστηριακῶν καὶ ἱατρικῶν ἐξετάσεων τῶν σπουδαστῶν, τὸ ἀτομικὸν δελτίον ὑγείας ἀπέβη πληρέστερον καὶ ἀπο-

τελεί ακριβή εικόνα τῆς ὑγείας τῶν ἐξεταζομένων. Ὡς εἶναι γνωστόν, ἡ τοιαύτη ἐνημέρωσις τοῦ ἀτομικοῦ δελτίου ὑγείας ἀπεβλέπει ὄχι μόνον εἰς διάγνωσιν καὶ ἀναγνώρισιν νοσηρῶν καταστάσεων ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς νόσου καὶ τῆς κλινικῆς αὐτῆς ὄντοτητος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν διαπίστωσιν νοσηρῶν προδιαθέσεων, δυναμένων, εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐπιδράσουν ἐπιβλαβῶς ἐπὶ τῆς καθόλου ὑγείας. Ὁ ἐξεταζόμενος λαμβάνει γνῶσιν τῆς ἀσθενείας τοῦ ὡς καὶ πάσης ἀποκλίσεως ἀπὸ τοῦ φυσιολογικοῦ καὶ πληροφορεῖται περὶ τυχόν λαυθανούσης νόσου.

Τοιοιουτρόπως ἡ ἰατρικὴ παρακολούθησις ὄχι μόνον ἔρχεται ἀρωγὸς εἰς τὴν πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῶν σπουδαστῶν, ἀλλὰ καὶ ἐλέγχει τὴν περαιτέρω θεραπείαν. Εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις ὑποδεικνύεται ἡ διακοπὴ τῶν μαθημάτων, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἀφ' ἐνὸς μὲν ὑποβληθῆ ὁ ἐνδιαφερόμενος εἰς τὴν ἀνάλογον ὑγιεινοδιαιτητικοφαρμακευτικὴν ἀγωγὴν, ἀφ' ἑτέρου δὲ προληφθῆ ἡ μετάδοσις οἰασθῆποτε νόσου εἰς τοὺς ὑγιεῖς σπουδαστάς.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Σχολὴ ἐπλουτίσθη καὶ ἐφέτος διὰ νέων βιβλίων, τόσοσιν δι' ἀγορᾶς ὅσον καὶ ἐκ δωρεῶν τῶν συγγραφέων.

Ἡ φοίτησις τῶν σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων εἰς τὸ ἀναγνωστήριον ὑπῆρξε ζωηρωτάτη, ἐνδεικτικὴ τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς ἀναπτυσσομένης ἀγάπης πρὸς τὴν μελέτην.

ΑΙ ΤΜΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Κατὰ τὸν Ὄργανισμὸν τῆς Σχολῆς, αἱ Τμηματικαὶ Ἐξετάσεις διενεργοῦνται ἀπὸ 7-30 Ἰουνίου καὶ ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου μέχρι 10 Ὀκτωβρίου. Οἱ ἀποτυγχάνοντες εἰς δύο μαθήματα δύνανται νὰ ἐπανεξετασθοῦν ἀπὸ 8-15 Ἰανουαρίου.

Τὸ σύστημα τοῦτο τῶν ἐξετάσεων ἐγένετο δεκτὸν ἐσχάτως καὶ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, προκειμένου περὶ τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο προηγήθη ἡ Σχολὴ μας, διότι οἱ διοικοῦντες αὐτὴν σκέπτονται ὡς παιδαγωγοί.

Σημειωτέον ὅτι τὸ λεπτομερὲς Πρόγραμμα τῶν Τμηματικῶν Ἐξετάσεων ἀνακοινοῦται πρὸ ἐνὸς μηνὸς τοῦλάχιστον τὰ δὲ ἀποτελέσματα ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐξετάσεων. Οἱ σπουδασταὶ γνωρίζουν καλῶς τὴν σημασίαν τούτου. Ἄλλοῦ δὲν γνωρίζουν πότε θὰ ἐξετασθοῦν καὶ μετὰ ἀγωνίαν ἀναμένουν ἐπὶ μῆνας τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων.

ΤΜΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Ἐκ τῶν ὑποστάντων τὰς Τμηματικὰς Ἐξετάσεις ἐπέτυχον :

Περίοδος	Α' ἔτους	Β' ἔτους	Γ' ἔτους	Σύνολον
α) Ἰούνιος	2	—	2	4
β) Ὀκτώβριος	52	35	22	109
γ) Συμπληρωματ.	125	146	69	340
Σύνολον	179	181	93	453

Πίναξ ἐπιτυχόντων εἰς τὰς Τμηματικὰς Ἐξετάσεις Σπουδαστῶν ἐν συσχετίσει πρὸς τοὺς ἐγγραφέντας εἰς τὴν Σχολὴν

Ἀκαδημαϊκὰ ἔτη	Α'		Β'		Γ'		Σύνολον	
	Ἐγγραφέντες	Προσχθέντες	Ἐγγραφέντες	Προσχθέντες	Ἐγγραφέντες	Προσχθέντες	Ἐγγραφέντων	Προσχθέντων
1947 — 48	366	165	127	91	36	31	529	287
1948 — 49	236	122	137	108	73	60	446	290
1949 — 50	231	112	130	90	111	83	472	285
1950 — 51	349	163	140	95	92	75	581	313
1951 — 52	468	195	193	135	90	47	751	377
1952 — 53	471	184	238	146	158	98	867	428
1953 — 54	422	141	250	80	183	36	855	257
1954 — 55	458	251	301	236	214	101	973	588
1955 — 56	404	223	299	153	288	93	991	469
1956 — 57	452	179	326	181	305	93	1083	453

ΑΙ ΠΤΥΧΙΑΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Αι εξετάσεις επί πτυχίω άνεκοινώθησαν έγκαίρως και έπραγματοποιήθησαν εις τας καθορισθείσας χρονολογίας. Η Έξεταστική Έπιτροπή άπετέλεσθη άπό τόν Πρόεδρον του Δ. Συμβουλίου κ. Στ. Κωστόπουλον, ώς Άντι-Πρόεδρον, τόν Διευθυντήν τής Σχολής κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, ώς Άντι-πρόεδρον, τόν Τμηματάρχην τής Έπαγγελματικής Έκπαιδεύσεως κ. Μ. Σπεισιέρην και τούς Καθηγητάς κ.κ. Γ. Χαλκιοπούλου (Πολιτική Οικονομία), Ι. Χρυσοχοΰ (Όργανωσις Έπιχειρήσεων), Φ. Λέσαν (Όργανωσις Έργοστασιών), Στρ. Κ. Παπαϊωάννου (Γενική Λογιστική), Δ. Παπαδημητρίου (Βιομηχανική Λογιστική), Ν. Δελούκαν και Π. Πέρδικαν (Έμπορικόν Δίκαιον), Χ. Άγαλλοπούλου (Έργατικόν Δίκαιον), Ε. Συνοδιόν (Έμπορευματολογία), Σ. Σταυρόπουλον και Γ. Γιαννοπούλου (Βιομηχανική Τεχνολογία).

Τά δοθέντα θέματα, πρός διαφώτισιν τών μελλόντων ύποψηφίων και καθοδήγησίν των, θά δημοσιευθούν εις προσεχές τεΰχος τών «ΝΕΩΝ τής Α.Σ.Β.Σ.».

Σημειωτέον ότι τά άποτελέσματα έδημοσιεύθησαν έντός δέκα πέντε ήμερών άπό τής λήξεως εκάστης τών τριών Έξεταστικών περιόδων του έτους 1955/6.

Κατά τας πτυχιακάς εξετάσεις έπέτυχον :

Περίοδος	Έτος	Άριθμός
α) Όκτωβρίου	1956	25
β) Φεβρουαρίου	1957	30
γ) Μαΐου	1957	15
	Σύνολον	70

ΑΠΟΝΕΜΗΘΕΝΤΑ ΕΝ ΟΛΨ ΠΤΥΧΙΑ

1947,48	14	1948/49	5	1949/50	6	1950/51	12	1951/52	23
1952/53	53	1953/54	87	1954/55	88	1955/56	87	1956/57	70

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1956-57

Κατά τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1956-57 ἔτυχον πτυχίου οἱ κάτωθι :

1. Ἀγγελῆς Εὐκλείδης
2. Ἀλεξόπουλος Νικόλαος
3. Ἀνδρεαδάκης Γεώργιος
4. Ἀνδρέου Ἡλίας
5. Ἀποστολάκος Γεώργιος
6. Ἀποστολίδου Δέσποινα
7. Ἀργυρόπουλος Ἀλέξανδρος
8. Ἀργυρόπουλος Χρήστος
9. Βορδώνη Μαίρη
10. Βουργιώτης Κωνσταντῖνος
11. Γαλανόπουλος Ἀνδρέας
12. Γεωργαράς Γεώργιος
13. Γιαννόπουλος Θωμᾶς
14. Γιαννάκης Ἀθανάσιος
15. Γραμματίκας Κωνσταντῖνος
16. Γραμματικάκης Γεώργιος
17. Δεληστάθης Παναγιώτης
18. Δερμιτζάκης Ἐμμανουήλ
19. Ζησιμόπουλος Κωνσταντῖνος
20. Ζουγανέλης Δημήτριος
21. Ζούπας Παναγιώτης
22. Θεοδώρου Σωκράτης
23. Κακαδέλης Παναγιώτης
24. Καλαφάτης Παῦλος
25. Κανίνιας Παῦλος
26. Καντουνάκης Γεώργιος
27. Καρακώστας Πραξιτέλης
28. Καραμοῦκος Γεώργιος
29. Καραίσκος Γεώργιος
30. Καρακούλιας Χρήστος
31. Καρέλης Δημήτριος
32. Καρυανὸς Δημήτριος
33. Κατσίκης Ἀναστάσιος
34. Κόλλια Πούλια
35. Κοσσιέρης Σταῦρος
36. Κωστοπούλου Δήμητρα
37. Λαμπίρης Νικόλαος
38. Λάμπρος Γεώργιος
39. Λοπατζίδης Ἰορδάνης
40. Μακαρῶνος Ἀντώνιος
41. Μανώλης Εὐάγγελος
42. Μαρκοζάνης Σπυρίδων
43. Μαῦρος Γεώργιος
44. Μέξη Μαρία
45. Μιχαλόπουλος Σωτήριος
46. Μπακῶρος Κωνσταντῖνος
47. Μπεκρῆς Ὀδυσσεὺς
48. Μωραΐτης Παντελῆς
49. Νινιὸς Νικόλαος
50. Ντούβρας Σωτήριος
51. Παγκουλάκης Ἰωάννης
52. Παναγιώτου Ἰωάννης
53. Παναγιωτακόπουλος Δημ.
54. Παπουταῆς Τριαντάφυλλος
55. Πελεκανάκης Δημήτριος
56. Ρήγας Φίλιππος
57. Σαμαράς Ἰωάννης
58. Σκαρμούτσος Στυλιανὸς
59. Σοφικίτης Μιχαήλ
60. Σούρλας Βύρων
61. Σταυρόπουλος Παναγιώτης
62. Τάβλας Πέτρος
63. Τζιαστούδης Γεώργιος
64. Τσαγανὸς Γεώργιος
65. Τσιρώνης Βασίλειος
66. Τσοῦτσουρας Ἄγγελος
67. Τσώνη Μαρία
68. Χάμπας Γεώργιος
69. Χατζηνικολῆς Δημήτριος
70. Χατζηπέτρου Εἰρήνη

ΑΙ ΠΤΥΧΙΑΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Συμφώνως πρὸς τὸν Ὀργανισμόν ὁ τελειόφοιτος τῆς Σχολῆς, προκειμένου νὰ τύχη τοῦ πτυχίου αὐτῆς, ὑποχρεοῦται νὰ συντάξῃ εἰδικὴν διατριβὴν ἐπὶ πτυχίῳ, ἐπὶ θέματος ὅπερ οὗτος ἐκλέγει, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν. Τὸ θέμα τοῦτο δεόν νὰ περιλαμβάνεται εἰς τὸν κύκλον τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλίας καὶ νὰ ἀναφέρεται εἰδικώτερον : Εἰς τὴν συστηματικὴν διερεύνησιν, μετ' ἀναλύσεως καὶ κριτικῆς, τῆς διαρθρώσεως καὶ λειτουργίας δεδομένης οικονομικῆς μονάδος ἢ κλάκῃς, τῆς διαρθρώσεως καὶ λειτουργίας δραστηριότητος τῆς παραγωγῆς ἢ τῆς οἰκοδομῆς ἢ τομέως ἢ ὀλοκλήρου δραστηριότητος τῆς συγκριτικῆς νομίας, περιοχῆς ἢ χώρας τινὸς καὶ κυρίως παρ' ἡμῖν· εἰς τὴν παρατηρημελέτην δύο ἢ πλείονων τῶν ὡς ἄνω δραστηριοτήτων καὶ τέλος εἰς τὴν ἐρευναν οἰκονομικῶν φαινομένων καὶ προβλημάτων καὶ τέλος εἰς τὴν κριτικὴν παρουσίαν ξένων συστημάτων ἢ θεωριῶν ἢ συγγραμμάτων, οἰκονομικοῦ καὶ ὀργανωτικοῦ ἰδία ἐνδιαφέροντος.

Σκοπὸς τῆς Σχολῆς ἀξιόσης, πρὸ τῆς ἀπουσίης τοῦ πτυχίου, τὴν ὑποβολὴν καὶ ἔγκρισιν τῆς ὡς ἄνω διατριβῆς εἶναι ἡ διασκόπησις τῆς ἰκανότητος τοῦ τελειοφοίτου περὶ τὸν δόκιμον γραπτὸν χειρισμὸν ἐπιστημονικοῦ τινος θέματος. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ διατριβὴ ἐπὶ πτυχίῳ δὲν πληροῖ ἀπλῶς τύπον, ὥστε νὰ συντάσσεται παρέργως καὶ προχειρῶς, ἀλλ' οὐσιαστικὴν καὶ ἐπιβαλλομένην σκοπιμότητα.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὰς κατατεθείσας 65 πτυχιακὰς ἐργασίας, αἱ-τινες ἀναβιβάζουσιν εἰς 423 ἐν ὅλῳ τὰς κατατεθειμένας εἰς τὸ «Γραφεῖον Ἐρευνῶν» τῆς Σχολῆς καὶ ἀποδεικνύουσι τὴν λαμπρὰν τῶν πτυχιούχων μας ἐπίδοσιν καὶ τὴν διαμόρφωσιν εἰς αὐτοὺς ἐνδιαφερόντων γενικωτέρων καὶ ἐπιστημονικῆς σκέψεως.

359. Ζουγανέας Εὐστρ. : Δοκίμιον ἐφαρμογῆς ἀναλυτικῆς λογιστικῆς κόστους ἐν ταῖς ἀλευροβιομηχανίαις.
360. Χατζηγιαννάκης Γεώρ. : Ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ περιήγησις καὶ ἡ συμβολὴ τῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν.
361. Παππᾶς Ἡρακλῆς : Ἡ ἐξέλιξις τοῦ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἑλλάδι.
362. Δρόλαπας Χρῆστος : Καλλιέργεια τῆς ἐλαίας. Παρασκευὴ ὠρίμων καὶ πρασίνων ἐλαιῶν ἐν τῇ περιοχῇ Ἀμφίσσης.
363. Φωστέρης Ἐμμ. : Τὰ μεταλλεῖα Σερῖφου.
364. Γεωργουλέας Παναγ. : Παραγωγή καὶ ἐμπόριον τῆ ὀρυζῆς γενικῶς καὶ ἐν Ἑλλάδι.
365. Σαμαρᾶς Ἰωάν. : Ἡ διαδικασία παραγωγῆς ἄρτου καὶ εἰδικώτερον εἰς τὸ πρότυπον στρατιωτικῶν ἄρτοποιεῖον.

366. Γεωργάρας Γεώργ. : Ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἐργασίας καὶ ἡ ἐπίδρασις αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἰδιωτικῆς καὶ ἐθνικῆς οἰκονομίας.
367. Χάμπας Γεώργιος : Ὅργανώσεις καὶ λειτουργία Κλωστο-ὀφαντουργείου.
368. Τζιαστούδης Γεώργ. : Ἐνωσις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν.
369. Σταθάτος Λεωνίδας : Κυκλοφορία τοῦ πλούτου.
370. Μανώλης Εὐάγγελος : Ἡ διαφῆμισις. Ἡ σύγχρονος θεωρία καὶ πολιτικὴ αὐτῆς.
371. Ραπακούλιας Γεώργ. : Ἱστορικὴ ἀναδίφησις τοῦ ὀργανωτικοῦ πνεύματος.
372. Ζησιμόπουλος Κωνστ : Τουρισμὸς γενικῶς καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἑλλάδι.
373. Θεοδώρου Σωκράτης : Ἡ ἀλιεΐα ἐν Ἑλλάδι.
374. Καρακούλιας Χρήστος : Ἡ διαφῆμισις.
375. Γρηγορίου Εὐστράτιος : Ἐπιχειρήσεις σαπυνοποιίας Π. Παπαγεωργίου καὶ Σία Ο.Ε. ἐν Μυτιλήνῃ.
376. Πολίτης Χρήστος : Αἱ καύσιμοι ὕλοι: Γαϊάνθραξ, Πετρέλαιον.
377. Καστανᾶ Φωτεινὴ : Ἡ φορολογία ἐν Ἑλλάδι.
378. Γαρμανῆς Γεώργιος : Ἀναλογιστικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ βάσεις ἐνὸς ταμείου ἀρωγῆς μιᾶς κατηγορίας ὑπαλλήλων.
379. Ἀραβαντινοῦ Ἄννα : Καλλιέργεια καὶ Βιομηχανία καννάβεως ἐν Ἑλλάδι.
380. Κούκης Ἰωάννης : Ἱαματικά ὕδατα καὶ ἡ ἐπιχειρήσις Καραντάνη.
381. Καλδῆ Πόπη : Ἐταιρεία ἠλεκτροκινήσεως Πύλου.
382. Ἀποστολίδου Κούλα : Παραγωγή χάρτου γενικῶς καὶ ἐν Ἑλλάδι.
383. Μποκῶρος Κων/νος : Ὁ καπνὸς ὡς οἰκονομικὸς παράγων τῆς Ἑλλάδος.
384. Μαρκοπούλου Ἄγγελ. : Ὁ ρόλος τῆς ψυχολογίας στὴν ἐκλογή τοῦ ἐπαγγέλματος.
385. Ζουγανέλης Δημήτριος : Συμβολὴ τοῦ αὐτοκινήτου εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.
386. Χατζηπαναγιώτου Εὐ. : Τὸ πρόβλημα τοῦ καπνοῦ ἐν Ἑλλάδι.
387. Ἀνδρέου Ἡλίας : Διοικητικὴ διάρθρωσις Ἐργοστασίου ἀνακατασκευῆς μηχανῶν ἐσωτερικῆς καύσεως (τμῆμα τοῦ 301 Στρατιωτικοῦ Ἐργοστασίου).
388. Ἀνδρεαδάκης Γεώργ. : Τὸ οἰνόπνευμα καὶ ἡ βιομηχανία του.

389. Συκιώτης Σταῦρος : 'Εξέτασις ἀπὸ τεχνικῆς καὶ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ἐργοστασίου ἀρτοποιίας.
390. Σοφικίτης Μιχαήλ : Τὸ ἐλαιόλαδον καὶ ἡ θέσις του εἰς τὴν 'Ελληνικὴν οἰκονομίαν.
391. Καρυανὸς Δημήτριος : 'Εξέτασις καταστάσεως καὶ προτάσεως περὶ ἀλλαγῆς τοῦ τρόπου ἐκμεταλλεύσεως τῆς 'Αγροτικῆς περιφερείας τῆς Κοινότητος 'Ηρακλείας (Νομοῦ 'Ηλείας).
392. Γραμματικᾶκης Γεώρ. : 'Οργάνωσις τμήματος πληροφοριῶν 'Εμπορικῆς Τραπεζίης.
393. Βορδῶνη Μαίρη : Διαμόρφωσις κόστους παραγωγῆς χάρτου.
394. Μυλωνογιάννης 'Αλ. : Τὸ ἐλαιόλαδον ἀπὸ οἰκονομικῆς καὶ ἐμπορευματολογικῆς ἀπόψεως.
395. Μαρκοζάνης Σπυρ. : 'Υπερπόντιος 'Ελληνικὴ 'Εμπορικὴ Ναυτιλία.
396. Μαθιουδάκης 'Ανιών. : 'Η ἐκμετάλλευσις τῶν βωξιτῶν καὶ μελέτη ἰδρύσεως βιομηχανίας ἀργιλίας ἐν 'Ελλάδι.
397. Κοτρωτσος Γεώργιος : 'Ασφαλιστικοὶ κλάδοι καὶ παροχαὶ χορηγοῦμενα ὑπὸ τοῦ ἐν 'Ελλάδι 'Ἰδρυματος Κοινωνικῶν 'Ασφαλίσεων.
398. Δερμιτζάκης 'Εμμαν. : Δυνατότητες αὐξήσεως τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς εἰς τὴν περιφέρειαν 'Ιεραπέτρας Κρήτης.
399. 'Ιορδανίδης Κωνσταντ. : Παραγωγή καὶ ἐμπόριον ἐλαιολάδου.
400. Μπάρτζης 'Ιωάννης : 'Ο ὑφιστάμενος ἀνταγωνισμὸς μεταξὺ κορινθιακῆς σταφίδος καὶ σουλτανίας.
401. Χατζηπέτρου Εἰρήνη : 'Επιστημονικὴ ὀργάνωσις οἰκιακῆς οἰκονομίας.
402. Τουτουδάκης 'Αθαν. : 'Η Κρήτη ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς.
403. Τσώνη Μαίρη : 'Αλας καὶ ἄλυκαι ἐν 'Ελλάδι.
404. Κόλλια Πούλια : Δυνατότητες ἀναπτύξεως σιδηροβιομηχανίας ἐν 'Ελλάδι.
405. 'Αργυρόπουλος Χρ. : 'Η γεωργία καὶ ἡ κτηνοτροφία τῆς κοινότητος 'Ελατείας.
406. Κορωναῖος Μιχαήλ : 'Η τεχνικὴ τῆς οἰνοποιίας.
407. Νινιὸς Ι. Π. : Βιομηχανία ἐπεξεργασίας πορτοκαλλίων ἐν Πρεβέζῃ.
408. Νινιὸς Γ. Ν. : 'Ανάπτυξις καὶ ὀργάνωσις βιομηχανίας σάπωνος ἐν 'Ελλάδι καὶ δυνατότητες περαιτέρω ἀναπτύξεώς της.

409. Ἀλιφέρη Ρένα : Κριτική περιγραφή τῆς Α.Ε. «ΕΛΑΪΣ».
410. Ταβλᾶς Ν. : Συνεταιρικός θεσμός.
411. Μπεκρῆς Θεόδωρος : Ὁ ὀρυκτὸς πλοῦτος τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ὀρθολογικὴ ἀξιοποίησις.
412. Λαμπίρης Νικόλαος : Τὸ διεθνὲς ἐμπόριον τοῦ καπνοῦ καὶ ἡ ἐπίδρασις αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἰσοζυγίου τῆς Ἑλλάδος.
413. Καραῖσκου Γεώργιος : Γεωργία—Βιομηχανία καὶ Ἐμπόριον τοῦ σίτου ἐν Ἑλλάδι.
414. Γαλανόπουλος Α. : Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῶν συγκοινωνιῶν καὶ ἐπίδρασις αὐτῶν ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας.
415. Παγκουλάκης Π. : Ἡ σημασία τῆς ὑδρευεργείας καὶ τοῦ ἐξ αὐτῆς παραγωγοῦ ἠλεκτρισμοῦ διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν μιᾶς χώρας καὶ εἰδικώτερον τῆς Ἑλλάδος.
416. Κουρμπάρνης Ι. : Ἡ ἀλιεῖα ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ ἀπόψεως ἐξελίξεως τῆς.
417. Παναγιωτακόπουλος Δ. : Ἡ ἀλευροβιομηχανία ἐν Ἑλλάδι, ἱστορικὴ ἐξέλιξις καὶ παραγωγικὴ διαδικασία.
418. Λοπατατζίδης Ἰορδ. : Ἡ ἐπίδρασις τῆς ἀμερικανικῆς οἰκονομικῆς βοήθειας ἐπὶ τῆς μεταπολεμικῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως τῆς Ἑλλάδος μέχρι τοῦ ἔτους 1952.
419. Ἀραπάκης Παναγ. : Γεωργικὴ παραγωγή καὶ ἐμπόριον βάμβακος.
420. Σκαρμούτσος Στυλ. : Προϋποθέσεις συστάσεως συνεταιριστικῆς ἐπιχειρήσεως Κλωστοῦφαντουργίας.
421. Ραφαήλ Θεόδωρος : Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἑλληνικῆς ἀλιείας κατὰ τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα.
422. Ζούπας Παναγιώτης : Κόστος παραγωγῆς βάμβακος ὀργανισμοῦ Κωπαίδος.
423. Λαλιώτης Εὐστάθιος : Βιομηχανία χάρτου καὶ εἰδικώτερον ἐγκατάστασις τοιαύτης ἐν Πειραιεῖ.

Ὅταν ἀνοίγει ἓνα σχολεῖο, κλείνει μία φυλακὴ

V. Hugo

ΑΙ ΥΠΟΤΡΟΦΙΑΙ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 29, τῆς 1.3.1957 Φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α') ἐδημοσιεύθη ὁ ὑπ' ἀριθ. 3665 Νόμος «περὶ ἐπιχορηγήσεως σπουδαστῶν τέκνων ἐργαζομένων» καὶ τὸ εἰς ἐκτέλεσιν τούτου Β.Δ. τῆς 8.5.1957 (Φ.Ε.Κ. 87) ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ μαζὺ μὲ τὸ Ι.Κ.Υ. ἓνα ἀπὸ τοὺς βασικώτερους καὶ προοδευτικώτερους θεσμοὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ὁ κοινωνιολόγος ἱστορικὸς τοῦ τόπου μας θὰ σταθῆ μὲ πρὸς τῶν ὑποτροφῶν, διότι χάρις εἰς αὐτὰ νέοι, ἀποροὶ, ἀποκτοῦν τὰ μέσα διὰ νὰ σπουδάσουν καὶ νὰ καταστοῦν πολῦτιμα στοιχεῖα διὰ τὴν Πατρίδα μας, εὐγνώμονες διὰ τὴν στοργὴν τῆς, ὁμολογουμένως κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον ἐκδηλουμένην. Ὁ τ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας κ. Α. Μπουρνιάς, ὁ εἰσηγητὴς αὐτοῦ τοῦ Νόμου, ἀπέδειξε μίαν ἀνωτέραν ἀνθρωπιστικὴν ἀντίληψιν, τὴν πραγματικὴν καὶ εἰλικρινῆ του ἀγάπην πρὸς τὸν ἐργαζόμενον κόσμον καὶ συνεπλήρωσε κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον τὴν ὄντως μεγάλην προσπάθειαν τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος ὡς Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας εἰσηγήθη καὶ ἐψήφισε τὸν πρῶτον Νόμον περὶ τοῦ Ἰδρυμάτος τῶν Κρατικῶν Ὑποτροφῶν, ὡς καὶ τὸ ἔργον τῆς Τεχνικῆς Βοηθείας τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ χάρις εἰς τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα θέτουν ὑπὲρ αὐτῆς αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς.

Ἡ Σχολὴ μας ἐπελέγη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου μετὰ τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τῆς Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. μεταξὺ τῶν Ἀνωτάτων Ἰδρυμάτων, τῶν ὁποίων οἱ σπουδασταὶ δικαιοῦνται νὰ τύχῳσι τῶν Ἐργατικῶν Ὑποτροφῶν. Διὰ τὸ ἔτος 1956/57 ἐπελέγησαν οἱ κάτωθι ἔχοντες τὰ τυπικὰ προσόντα καὶ βαθμὸν ἄνω τοῦ 6^{1/2}.

Α' ΕΤΟΥΣ

1. 'Ανδρεόπουλος 'Αργύριος	11. Μαλτέζος Φώτιος
2. 'Αράπης Δημήτριος	12. Ματσούκας 'Ιωάννης
3. 'Αρετουλάκης Σωτήριος	13. Μαυρομάτης Βασίλειος
4. Βάλλης 'Ελευθέριος	14. Παλάσκας Βασίλειος
5. Βαλλιάνου Εύθαλία	15. Παπαδόπουλος Βασίλειος
6. Βλάχου Ειρήνη	16. Πολίτης Κωνσταντίνος
7. Ζαχαριάδης Εύστράτιος	17. Πουλόπουλος Θεόδωρος
8. Καρπενέκας 'Αγγελος	18. Πουρναράκης Κων/τίνος
9. Κατωπόδη Νιόβη	19. Ραράκου 'Αναστασία
10. Λεϊμονής 'Αναστάσιος	20. Σταυράκης Γεώργιος

Β' ΕΤΟΥΣ

1. Μουλίνος Γεράσιμος	3. Χατζηκωνσταντίνης Νικόλαος
2. Παπαναστασάτος 'Αναστ.	

ΑΙ ΥΠΟΤΡΟΦΙΑΙ ΤΟΥ Ι. Κ. Υ.

Τὸ Ἴδρυμα Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν καθίσταται διὰ τῆς λαμπρᾶς δράσεώς του ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διαπρεποῦς λογοτέχνου καὶ ἐπιστήμονος κ. Κ. Δημαρᾶ, εἰς τῶν κυριωτέρων παραγόντων τῆς ἀνουψώσεως τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας καὶ εἰς τῶν σπουδαιωτέρων συντελεστῶν τῆς ἀνόδου τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Λαοῦ μας. Δι' αὐτὸ παντοτείνῃ θὰ εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη, ἰδίᾳ τῶν νέων, πρὸς τοὺς Ἰδρυτὰς του καὶ πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸ Ἴδρυσαν καὶ τόσον ἐπαξίως τὸ διευθύνουν.

Τὸ Ἴδρυμα κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1956/7 ἔχορῆγησε τὰς κάτωθι ὑποτροφίας εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῆς Σχολῆς μας συγκεντροῦντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα :

Α' ἔτος Μαντῆς Γεώργιος τοῦ Νικολάου

Β' » Σταθᾶς Εὐστάθιος τοῦ Εὐσταθίου

Β' » Δεδούση Νίκη τοῦ Βασιλείου

Ἡ Σχολὴ ἐλπίζει ὅτι ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους θὰ εἶναι πολὺ γενναιοτέρᾳ ἢ ἐνίσχυσις τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Ι.Κ.Υ., ὥστε καὶ αὐτὸ νὰ ἀναπτύξῃ ἔτι περισσότερον τὴν δράσιν του.

ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας κ. Μ. Γεωργαλάκης εἶχε τὴν ὡραίαν ἔμπνευσιν, κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς μας, νὰ ὀργανώσῃ εἰς τὸ Ἐντευκτήριον τῆς Ἑνώσεως Χημικῶν σειρὰν μαθημάτων, τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς. Ὡς ἐτόνισεν κατὰ τὴν ἑναρξιν τῶν μαθημάτων ὁ κ. Γεωργαλάκης πρέπει νὰ κατανοηθῇ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς οἰκονομίας ἐν γένει ὅτι παρίσταται νὰ ἀνάγκη ἀμοιβαίας κατανοήσεως καὶ πλήρους συνεργασίας μεταξὺ τῶν τεχνικῶν καὶ διοικητικῶν στελεχῶν τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας, ἥτις δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ μόνον ὅταν οἱ μὲν τεχνικοὶ ἀντιληφθοῦν ὅτι ὑπάρχουν προβλήματα διοικητικά, τὰ ὁποῖα σήμερον ἢ θεωρία καὶ ἡ πρᾶξις βλέπουν ὑπὸ νέον πρῖσμα καὶ ὅταν οἱ διοικητικοὶ ἀποκτήσουν μίαν ἐνημέρωσιν εἰς τὰ θέματα τῆς τεχνικῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Βιομηχανίας. Ἡ Σχολὴ εἶναι, πράγματι, εὐτυχῆς διαπιστοῦσα πλήρη συμφωνίαν ἀπόψεων μετὰ τοῦ Σ.Χ.Β., ὁ ὁποῖος συγκεντρώνει τὴν ὁλότητα τῶν ἐκλεκτῶν Χημικῶν οἱ ὅποιοι ἐργάζονται εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Βιομηχανίας.

Κατωτέρω παραθέτομεν, λόγῳ τῆς ἀξίας τοῦ θέματος, ὁλόκληρον τὸ πρόγραμμα τῶν δοθέντων μαθημάτων, διὰ τὰ ὁποῖα ἡ Σχολὴ ἔτυχε τῶν θερμότερων συγχαρητηρίων καὶ ἀπέσπασε τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Τεχνικοῦ μας κόσμου.

Τὰ θέματα τῶν δοθέντων δωρεὰν μαθημάτων ἔχουν ὡς ἀκολουθῶς :

Α'. Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων. Ὁμιλητὴς ὁ Καθηγητὴς κ. Φ. Λέτσας, ὧραι παραδόσεως 10.

α) Τὸ πρόβλημα τῆς θέσεως τῶν Βιομηχανικῶν ἔγκαταστάσεων. Βασικαὶ ἀρχαὶ τῆς μελέτης. Τύποι, διαστάσεις καὶ οἰκοδομικὰ στοιχεῖα τῶν Βιομηχανικῶν κτιρίων. Χῶροι ἐργασίας, ἐσωτερικαὶ καὶ ἐξωτερικαὶ ἔγκαταστάσεις. Φωτισμὸς, θέρμανσις καὶ ἀερισμὸς τῶν Βιομηχανικῶν ἔγκαταστάσεων. Αὐτοτελῆ σύνολα βιομηχανικῶν ἔγκαταστάσεων.

β) Διάρθρωσις τῆς Ἐπιχειρήσεως (Τεχνική, Ἐμπορικὴ καὶ παραγωγικὴ Διοίκησις). Τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπιχειρήσεως. Περί ἐντολῶν. Περί ἀποθηκῶν. Προετοιμασία καὶ κατανομὴ τῆς ἐργασίας. Ἐργασία ὑπὸ συνεχῆ ροῆν. Παρακολούθησις προθεσιμῶν. Προσδιορισμὸς τοῦ χρόνου κατὰ τεμάχιον.

Β'. Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων. Ὁμιλητὴς ὁ Καθηγητὴς κ. Ι. Χρυσόχοῦ, ὧραι παραδόσεως 10.

Ἄντικείμενον, προβλήματα, καὶ μέθοδος ἐρεύνης. Οἱ θεμελιωταὶ τῆς Ἐπιστημονικῆς Ὀργανώσεως Fr. Taylor, H. Fayol. Ὁ ἀνθρώπινος πα-

ράγων. Ἡ ὀργάνωσις τῆς κατεργασίας. Ἡ ὀργάνωσις τοῦ γραφείου.
Ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ τῶν Ἐπιχειρήσεων. Ἡ ἐμπορικὴ ὀργάνωσις.

Γ'. Κοστολόγησις. Ὁμιλητὴς ὁ Καθηγητὴς κ. Δ. Παπαδημητρίου,
ὥραι παραδόσεως 10.

Κόστος : Σημασία τοῦ προβλήματος. Ὁρισμοί, κατηγορία κόστους.
Στοιχεῖα κόστους. Ἐντασις παραγωγικῆς δραστηριότητος καὶ διαμόρφωσις
ἐξόδων. Μέση τιμὴ καὶ διαφορετικαὶ τιμαὶ κόστους. Εἶδη κόστους.

Κοστολόγησις : Θέσις αὐτῆς εἰς τὸν οἰκονομικὸν λογισμόν. Προϋποθέ-
σεις ὀργανώσεως ὑπηρεσιῶν. Ἀποτίμησις τῶν στοιχείων κόστους. Κριτήρια
καταλογισμοῦ ἐμμέσων ἐξόδων. Κοστολογικὸς διαφορισμὸς συνδεδεμένων
προϊόντων ἢ τοι συμπαραγωγῶν, ὑποπαραγωγῶν, ποικιλιῶν κ.λ.π. Ἄκα-
τάλληλα, κακότεχνα, ἐλαττωματικὰ προϊόντα.

Δ'. Στατιστικὴ. Ὁμιλητὴς ὁ Καθηγητὴς κ. Ε. Μαργαρίτης, ὥραι
παραδόσεως 5.

Φύσις καὶ δυσχέρειαι τῆς στατιστικῆς. Ἡ στατιστικὴ εἰς τὴν ἰδιω-
τικὴν οἰκονομίαν. Ἡ στατιστικὴ εἰς πάσης μορφῆς ἐπιχειρήσεις. Ἡ τε-
χνικὴ τῆς Στατιστικῆς. Πίνακες ἀριθμητικοί. Λόγοι καὶ ἀναλογίαι. Μέσαι
τιμαί. Ἐπικρατοῦσα τιμὴ. Διάμεσοι. Ἀποκλείσεις. Μέση τετραγωνικὴ ἀπό-
κλισις. Γραφικὰ διαγράμματα. Διάφοροι μορφαὶ γραφικῶν παραστάσεων.
Συμμετρία καὶ ἀσυμμετρία. Διασπορά. Σειραὶ χρονολογικαί. Στατιστικαὶ
συγκρίσεις. Στατιστικὴ συσχέτισις. Ἐξομάλυνσις. Συντελεσταὶ συσχέτισεως
μὲ περισσοτέρας μεταβλητάς.

Ἡ ἐκβιομηχάνισις τῆς Χώρας εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη
διὰ τὴν συντήρησιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ τοῦ τόπου.
Ἄνευ αὐτῆς δὲν δύναται νὰ ἀνέλθῃ τὸ ὕλικόν καὶ ἐπο-
μένως τὸ πνευματικόν καὶ ἠθικόν τοῦ Λαοῦ ἐπίπεδον.
Χρειαζόμεθα ἐπομένως δημιουργικὰ, μορφωμένα, συγ-
χρονισμένα εἰς τὰς νέας μεθόδους καὶ ἐπιδιώξεις τῆς
οἰκονομικῆς ζωῆς διοικητικὰ καὶ τεχνικὰ στελέχη.

ΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

«ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.»

Κατά τὸ ἔτος 1956/7 ἐξεδόθησαν τὰ ὑπ' ἀριθ. 18-22 τεύχη τοῦ Ε' τόμου τοῦ ἐν λόγῳ περιοδικοῦ ἐκ σελίδων ἐν ὄλῳ 502.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. Α' τεύχος ἐκ σελ. 112 περιέλαβε τὰς γενικὰς γραμμάς τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Σχολῆς, τὸ Πρόγραμμα ἔργασίων τοῦ ἔτους 1956/7, τὰς ἐργασίας τοῦ ΚΣΕ καὶ τοῦ ΚΤΜ καὶ τὴν τελετὴν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. Β' τεύχος ἐκ σελ. 112 περιέλαβε τὴν ἀνατύπωσιν τοῦ τόσου ἐπαινετικῶς κριθέντος «Ἐγκολπίου τῶν Σπουδαστῶν».

Τὸ ὑπ' ἀριθ. Γ' τεύχος ἐκ σελ. 72 περιέλαβε τὴν μελέτην τοῦ πτυχιούχου τῆς Σχολῆς μας κ. Κ. Ζησιμοπούλου μὲ θέμα «Ὁ τουρισμὸς ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἑλλάδι».

Τὸ ὑπ' ἀριθ. Δ' τεύχος ἐκ σελ. 64 ἐξεδόθη ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ «Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Ὑγειονολογικῆς Διαπαιδαγωγήσεως» καὶ περιέλαβε σειρὰν μελετημάτων ὑγειονολογικῆς διαπαιδαγωγήσεως.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. Ε' τεύχος ἐκ σελ. 144 περιέλαβε τὸν διοικητικόν, διαχειριστικόν καὶ ἐκπαιδευτικόν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1955/1956.

«Σ Π Ο Υ Δ Α Ι»

Κατὰ τὸ 1956/57 ἐξεδόθη ὁ Ζ' τόμος τοῦ ἐπιστημονικοῦ ὄργανου τῆς Σχολῆς «Σπουδαί». Εἰς τὰ 12 τεύχη τοῦ περιοδικοῦ τούτου ἐκ σελ. ἐν ὄλῳ 940 περιελήφθησαν αἱ κάτωθι μελέται:

Ἀγαλλοπούλου Χρίστου.— Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐργασία. Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Συντάγματος.

Ἀγαπητίδου Σωτ. καὶ *Λυμπερίδου Γεωργ.*— Πρόγραμμα τοπικῆς ἀναπτύξεως ἐν Ἑλλάδι.

Ἀθανασιάδου Κωνσταντίνου.— Αἱ νεώτεροι μέθοδοι τῆς Στατιστικῆς.

Bie de Piègre.— Αἱ κοινωνικαὶ ἐπιστῆμαι ἐν Ἑλλάδι.

Burgh de W. G.— Ἡ κληροδοσία τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Προλεγόμενα καὶ μετάφρασις *Γ. Α. Σωφρονοπούλου.*

Γεδεῶν Σοφίας.— Ψυχολογικὰ προβλήματα τῆς ἐργασίας.

Γεωργιάδου Μαρτίου.— Τὸ κόστος διαθέσεως.

»
Γεωργούλη Ε. Β.— Μία στατιστικὴ μέθοδος καταρτίσεως πινάκων κυβισμοῦ ἰσταμένων δένδρων.

Δενδρινῶ - Ἀντωνακάκη Κ.— Ἡ δημοκρατία ὡς βασικὴ ἀρχὴ τοῦ Δυτικοῦ Πολιτισμοῦ.

Desaubliaux P.— Προγράμματα ὑποχρεώσεων τῶν ἐπιχειρήσεων.

Δημαρᾶ Κ.— Ψυχολογικοὶ παράγοντες τοῦ Ἐκκοστέα.

Ἐθνικὴ Ἐπιτροπὴ Γαλλικῆς ὀργανώσεως.— Ἡ διάρθρωσις τῆς οἰκονομικῆς μονάδος καὶ μερικοὶ καθοριστικοὶ αὐτῆς παράγοντες.

- Εδελπίδη Χρ.*— Ἡ κοινὴ Εὐρωπαϊκὴ Ἀγορά.
- Ζούλια Εὐσταθίου.*— Ἐπὶ μιᾷ νέᾳ μεθόδῳ ὑπολογισμοῦ τοῦ ἀριθμητικοῦ μέσου καὶ τῆς τυπικῆς ἀποκλίσεως μιᾷ κατανομῆς συχνότητος εἰς περίπτωσιν ἰσαπεχουσῶν τιμῶν τῆς μεταβλητῆς.
- Καλλιαβὰ Ἀριστομένους.*— Ἡ Γεωπολιτικὴ τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ.
- Καλόγηρ Κ. Α.*— Ἡ Γεωργία καὶ ἡ βιομηχανία εἰς τὰ σύγχρονα μακρο-πρόθεσμα προγράμματα οικονομικῆς ἀναπτύξεως.
- Λεοντίδη Κων.*— Ἡ Οἰκονομικὴ Πολιτικὴ.
- Λεῶν Ζενεβιέβ.*— Διὰ ποῖον πρόκειται νὰ καταστή ἡ Σαχάρα γῆ τῆς ἐπαγ-
γελίας ;
- L a u z e l P.*— Συνοπτικὸς Ἀπολογισμὸς τῆς Βελο - Γερμανικῆς Ἐπι-
τροπῆς Λογιστικῆς (Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Λογιστικῆς).
- Μακκά Λέοντος.*— Ἡ Εἰρηνικὴ Συνύπαρξις.
- Μαρματάκη Νικολάου.*— Τὸ ἐπίπεδον διαβιώσεως τοῦ πληθυσμοῦ.
- Μαϋνένη Ραυλ.*— Αἱ γνώσεις περὶ τόκου καὶ κέρδους εἰς τὴν
Σοβιετικὴν οἰκονομίαν.
- Μητσοπούλου Παναγιώτη.*— Πρωταρχικὲς γραμμὲς ἀπὸ τὴν ἐπιστήμην τῆς
κοινωνικῆς πολιτικῆς.
- Μπανταλούκα Κλαυδίου.*— Ἐξόδα καὶ ἀποζημιώσεις μετακινουμένων δημο-
σίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας
» Διοικητικὴ διάρθρωσις, ἀρμοδιότητες καὶ ἀποστολὴ τοῦ παρ'
ἡμῖν Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.
- Μπάφη Τασίας.*— Τὸ Χίον Διεθνὲς Συνέδριον Ἐπιστημονικῆς Ὁργανώσεως
ἔργασίας.
- Ξυνοπούλου Γεωργίου.*— Χριστιανισμὸς καὶ Δίκαιον.
- Παπαϊωάννου Ἀγγέλου.*— Ἐξέλιξις καὶ προβλήματα Ἑλληνικῆς Βιοτεχνίας.
- Παπαϊωάννου Κώστα Στρ.*— Κοινωνικὴ ἐπανάστασις καὶ οικονομικὴ ὑπα-
νάπτυξις.
- Παπαλεξανδρῆ Γεωργίου.*— Φιλελεύθερος σοσιαλισμὸς (Κριτικὴ τῆς Κεφα-
λαιοκρατίας).
- Παπαλαίνου Κώστα.*— Οἱ Κοινωνικὲς Ἐπιστῆμες στὴ Δυτικὴ Εὐρώπῃ.
- Πεσματζόγλου Στεφάνου.*— Ὁ Ἑλληνικὸς Τουρισμὸς.
- P i e t t r e A n d r é.*— Μαρξισμὸς καὶ Μεταρρυθμισμὸς.
- Πολύζου Νικολάου.*— Ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς. Ἐπαγγελματικὴ
ἐκπαίδευσις.
- Σακαλῆ Ι. Α.*— Ἡ ἀπλοποιήσις τῆς ἐργασίας ὡς πρόβλημα τῆς ἐπιστημο-
νικῆς διοικήσεως.
- Σολομοῦ Π.*— 30 χρόνια εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ὁργανώσεως.
- Τσούτσου Ἄθω.*— Ἡ ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τῶν τακτικῶν διοικητικῶν
δικαστηρίων.
- Φεράγκου Ι.*— Ἡ Εὐρωπαϊκὴ κοινοπραξία ἀνθρακος καὶ χάλυβος.
- Τερμεντζῆ Γεωργίου.*— Ἡ σημασία καὶ ἡ θέσις τῆς βιοτεχνίας ἐν τῇ Οἰκο-
νομίᾳ τῆς Χώρας καὶ τὰ προβλήματα αὐτῆς.
- Σβορώνου Κ.*— Τὸ Συνέδριον τῶν Εὐρωπαϊκο-αμερικανικῶν ὀργανώσεων.

ΤΟ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Μία ακόμη προσπάθεια της Σχολῆς ὑπῆρξεν ἡ ἔκδοσις τοῦ Ἑγκυκλοπαιδικοῦ Ἡμερολογίου (Ἀλμανάκ) τοῦ ἔτους 1957.

Τὸ «Ἀλμανάκ» εἰς τρία τεύχη ἐκ 460 σελίδων περιέλαβε 52 Κυριακὰ Ἐυαγγέλια, 508 γνωμικὰ καὶ παροιμίαις, 104 συνοπτικὰ μελετήματα, 362 βιογραφικὰ σημειώματα σκαπανέων τῆς Ἐπιστήμης καὶ πρωτοεργατῶν τῆς Προόδου, 58 ἐκλεκτὰ ποιήματα καὶ 86 διάφορα ἄλλα θέματα.

Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ πόσος ἐνθουσιασμός καὶ πόσος μόχθος ἀπτήθη διὰ νὰ παρουσιασθῇ ἐν τόσων ἀξιόλογον καὶ τόσων ζωντανόν, προπαντός καινόν τόνον εἰς τὸ εἶδος του καὶ ποικίλης ὕλης Ἡμερολόγιον χρήσιμον ὄχι μόνον διὰ τοὺς σπουδαστάς, ἀλλὰ καὶ διὰ κάθε φίλον τῆς μελέτης καὶ τῆς προόδου.

Ὅλη αὐτὴ ἡ τόσον μεγάλη ἐργασία ἐγένετο, παρὰ τὰ ἀσήμενα μέσα τὰ ὁποῖα διαθέτει ἡ Σχολή, χάρις εἰς τὴν ἀφοσίωσιν αὐτῶν πού συν-έλαβαν τὴν ἰδίαν καὶ τὴν ἐπραγματοποίησαν ἀνευ ἀμοιβῆς, ἐνῶ διὰ τὰ ξένα «Ἀλμανάκ» χρησιμοποιοῖται ὀλόκληρον ἐπιτελεῖον ἐπιστημόνων καὶ λογίων.

Εὐτυχῶς, ἡ νέα αὐτὴ προσπάθεια τῆς Σχολῆς ἀνεγνωρίσθη καὶ ἐχαίρε-τίσθη μὲ ἐνθουσιασμόν ἀπὸ ὅλους ἀνεξαιρέτως.

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, ἡ Σχολή μας κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκόν ἔτος 1953—1954 ἐξηκολούθησε καὶ ἀνέπτυξε τὰς πνευματικὰς τῆς σχέσεις μετὰ τῶν ἀντιστοιχῶν πνευματικῶν ἰδρυμάτων τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἀντήλλαξε μετ' αὐτῶν ἀπόψεις ἐπὶ τῶν καλυτέρων μεθόδων διδασκαλίας. Ἰδιαιτέρως ἡ Σχολή μας εὐχαριστεῖ τὴν École des Hautes Études Commerciales τῶν Παρισίων, τὴν Comité d' Organisation Scientifique, τὸ Centre de pré-paration des affaires (C.P.A.) καὶ τὴν École d'organisation scientifique du Travail (EOST) διὰ τὰ πολύτιμα στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἔβησαν εἰς τὴν διάθεσίν τῆς.

Αἱ σχέσεις αὗται, ἐκτὸς τοῦ ὅτι προάγουσιν τὸ ἐκπαιδευτικόν μας ἔργον, ἔχουν δημιουργήσει τὴν καλυτέραν ἐντύπωσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν διὰ τὴν συντελουμένην προσπάθειαν ὑπὸ τῆς Σχολῆς, ἐντὸς τοῦ πλαισίου ὄχι μόνον τῶν νεωτέρων παιδαγωγικῶν ἀπόψεων καὶ μεθόδων, ἀλλὰ καὶ τῶν νεωτέρων δεδομένων τῆς Ἐπιστήμης.

Οἱ ὑπότροφοι καὶ οἱ μεταβάντες δι' εὐρυτέρας σπουδὰς εἰς Γαλλίαν, Βέλγιον καὶ Ἀμερικὴν, διεπίστωσαν ὅτι ἡ Σχολή ὄχι μόνον εἶναι εὐφήμες γνωστὴ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀλλὰ καὶ ὅτι εἶναι ἐνήμερος τῶν τελευταίων προόδων τῆς ἐπιστήμης.

Ἡ Σχολή θεώρησε ἔθνικόν χρέος νὰ διαφωτίσῃ τοὺς ξένους ἐπιστή-μονας διὰ τὸ θέμα τῆς Κύπρου, καὶ λογίζεται εὐτυχῆς ὅτι ἐτοποθέτησε αὐτὸ ἐπὶ τῆς ὀρθῆς βάσεώς του ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς καὶ ἀπὸ εὐρω-παϊκῆς καὶ ἀπὸ διεθνούς ἀπόψεως.

Ἡ Σχολή, τῆς ὁποίας ὁ Διευθυντής κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου εἶναι μέλος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Τμήματος τῆς «Κινήσεως ὑπὲρ τῆς Ἠνωμένης Εὐρώπης» ἔπραξε πᾶν τὸ δυνατόν καὶ διὰ ὁμιλιῶν καὶ διὰ φυλλαδίων διὰ τὴν διάδοσιν τῶν πανευρωπαϊκῶν ἀρχῶν.

ΤΟ 16ον ΔΕΙΠΝΟΝ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Τὴν ἑσπέραν τῆς 29ης Νοεμβρίου ἐδόθη εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον «Ἀθηναῖοι Μέγαθρον» τὸ ἐτήσιον δεῖπνον τὸ προσφερόμενον ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. Ἐκ τῶν ἐπισήμων παρεκάθησαν εἰς αὐτὸ οἱ ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἀλιπράντης καὶ τῆς Ἐμπορικῆς καὶ Ναυτιλίας κ. Κωτιάδης. Ἐπίσης μετέσχον τοῦ δεῖπνου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν κ. Ντ. Κωνσταντίνου μετὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. Ἀγγ. Βαρβαγιάννη, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς κ. Στ. Μπρούσαρης, ὁ πρόεδρος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀθ. Ρουσόπουλος, ὁ ὁ πρόεδρος τοῦ Διεθνoῦς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Πουλόπουλος, ὁ πρῦτανος τῆς Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. κ. Σπ. Καλογερόπουλος, πολλοὶ ἑκπρόσωποι τοῦ οἰκονομικοῦ κόσμου τῆς πρωτευούσης, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Α.Σ.Β.Σ., ὁ Διγντῆς αὐτῆς κ. Στρ. Παπαϊωάννου, οἱ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, ἑκπρόσωποι τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, καθὼς καὶ ἀνώτατοι κρατικοὶ λειτουργοί. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὠμίλησε πρὸς τοὺς συνδαιτημόνας ὁ Διευθυντῆς τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου καὶ εἰς τοῦτον ἀπήντησαν οἱ Ὑπουργοὶ κ. κ. Κωτιάδης καὶ Ἀλιπράντης συγχαρέντες θερμότατα τὴν Σχολὴν διὰ τὴν παρ' αὐτῆς καταβαλλομένην προσπάθειαν καὶ ἀναπτύξαντες τὸ ἐπιτελούμενον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἔργον.

Ἡ Σχολὴ παρέθεσεν ἐπίσης τὴν 9ην Μαΐου δεῖπνον πρὸς τιμὴν τοῦ διαπρεποῦς Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων κ. René Courtin, Ἀντιπροέδρου τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου τῆς Γαλλίας. Εἰς τὸ δεῖπνον παρευρέθησαν οἱ Καθηγηταὶ τῶν Οἰκονομικῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς καὶ ἑκλεκταὶ προσωπικότητες τοῦ πολιτικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ κόσμου, ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολῆς ἐπωφελήθη διὰ τὴν ἀναπτύξιν εἰς τὸν κ. Courtin τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Κυπριακὸν θέμα καὶ τὰς ἀπόψεις τῆς εἰς τὸ ζήτημα τῆς Οἰκονομικῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος.

Ὁ λόγος τοῦ Διευθυντοῦ κ. ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Εἶναι χαρά μας καὶ μαζί καθήκον εἰς μίαν τόσον ἐκλεκτὴν συγκέντρωσιν Ἀγαπητῶν Φίλων τῆς Σχολῆς ἢ πρώτη σκέψις μας νὰ στρέφεται πρὸς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἴδρυσαν τὸ Ἐκπαιδευτικὸν τοῦτο Ἴδρυμα, ἀληθεῖς καὶ ἐμπνευσμένοι πρωτοπόροι τῆς Ἐκπαιδευτικῆς μας μεταπολεμικῆς πολιτικῆς.

Λέγουσιν—καὶ δυστυχῶς δὲν εἶναι ἀκριβές—ὅτι ἡ ἱστορικὴ μνήμη λείπει ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, ζῶντας περισσότερον τὸ παρὸν, χωρὶς νὰ ἐνθυμοῦνται τὸ παρελθόν. Τοῦτο εἶναι ἀναντιρρήτως δείγμα δυναμισμού καὶ ζωτικότητος ἀλλὰ καὶ συνάμα ἀποτελεῖ τὴν ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς ἢ ὅποια προχωρεῖ ἀνευ σεβασμοῦ πρὸς τὴν παράδοσιν, εἶναι ἐξήγησις διὰ τὸ ὅτι ἀπὸ τὸ παρελθόν τὸ τόσον μέγα καὶ γόνιμον εἰς τὴν χώραν μας δὲν δυνάμεθα νὰ ἀντλήσωμεν πολύτιμα πορίσματα καὶ φωτεινὴν καθοδήγησιν ὥστε νὰ δυνηθῶμεν νὰ καταστήσωμεν τὸ παρὸν καλύτερον καὶ νὰ παρασκευάσωμεν ἐπομένως ἐν ἀκόμῃ καλύτερον μέλλον.

Τὸ σημερινόν μας Ἴδρυμα Δείπνον συμπίπτει μὲ τὴν δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς διαμορφώσεως τῆς Σχολῆς εἰς Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Ἴδρυμα οἰκονομικο - διοικητικῆς ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως συμπληρουμένης ἀπὸ τὴν ἀπαραίτητον τεχνικὴν καὶ νομικὴν ἐνημέρωσιν τῶν σπουδαστῶν.

Ὅλοι εἰς τὴν χώραν μας ὁμιλοῦμεν περὶ τῆς ἀνάγκης μιᾶς ἀρτίως ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἀλλὰ πολὺ φοβοῦμαι ὅτι οἱ πάντες τὴν θεωροῦν δευτέρας κατηγορίας μόρφωσιν. Τὸ μέγα αὐτὸ ἐπίτευγμα τῆς ἀστικῆς τάξεως κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα δὲν κατέστη ποτὲ ἐκπαιδευτικὴ συνείδησις καὶ ἐκπαιδευτικὴ ἐπίδωξις εἰς τὸν τόπον μας, τόπον ἐνὸς στεῖρου ψευδολογιωτατισμοῦ καὶ ἐνὸς ἀντιδραστικοῦ καὶ ἀνθεθνικοῦ ἀναχρονισμοῦ.

Ἡ Σχολή, ἐτόλμησε νὰ διακηρύξῃ ὅτι εἶναι Ἴδρυμα συγκροτημένον ἐκπαιδευτικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ἀποτελεῖ πρᾶγμα τοῦτο τόλμην, ἀφοῦ ἀνώτατα Ἴδρύματα εἰς τὸν τόπον μας, τὰ ὅποια ἔδει νὰ ὑπερηφανεύωνται διότι εἶναι Ἐκπαιδευτικὰ ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως καὶ κατὰ νόμον καὶ κατὰ φύσιν ἐγκατέλιπον τὴν ὀνομασίαν τῶν προσπαθοῦντα διὰ ψευ-

δοεπιστημονικῶν τίτλων νά μεταβάλουν τήν ἐκπαιδευτικὴν των τοποθέτησιν.

Ἄλλ' ἡ Σχολὴ δὲν εἶναι Ἰδρυμα ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδύσεως τῆς παλαιᾶς ξεπερασμένης ἀντιλήψεως τοῦ πρώτου τμήματος τοῦ 20οῦ αἰῶνος. Πιστεύει ὅτι πρέπει νά δημιουργήσῃ ἱκανοὺς ἐπαγγελματίας, χρήσιμα μέλη τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ, συντελεστὰς τῆς ὑλικῆς εὐημερίας τῆς Πατρίδος μας, ἀλλὰ συγχρόνως πιστεύει ὅτι μέσα εἰς τὴν παραγωγήν παρασκευάζεται ὁ ἐξανθρωπισμένος ἄνθρωπος. Ἡ Σχολὴ μας εἶναι κατὰ τοῦτο διακαίως ὑπερήφανος διότι πρὸ δεκαετίας καὶ πλέον ἀπὸ τοῦ ἐπιστήμου βήματος καὶ ὁ ὁμιλῶν καὶ ὁ τότε Πρόεδρος, ἀείμνηστος Ἐπαμεινώνδας Χαρίλαος διεκηρύξαμεν ὅτι ἡ λεγομένη ἀνθρωπιστικὴ ἐκπαίδευσις δὲν δύναται νά εἶναι ἀντιμέτωπος τῆς ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως, ὅπως καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις δὲν δύναται νά ὑπάρχῃ χωρὶς νά ἔχῃ ὑπ' ὄψιν της ὅτι σκοπὸς πάσης ἀγωγῆς εἶναι ὁ ἄνθρωπος.

Ἡ νέα αὕτη ἀντίληψις τῆς Παιδείας ἀνέκυψεν ἀπὸ τοὺς νέους ὅρους τῆς οικονομικῆς ζωῆς ἰδίᾳ μετὰ τὸν Β' Παγκόσμιον πόλεμον. Ἡ ἐπιχείρησις ἀπὸ ἰδιωτικῆς μονᾶς κατέστη κοινωνικὸν μόρφωμα ἐπιδιδῶν σκοποὺς ὄχι ἔξω τῶν γενικωτέρων κοινωνικῶν συμφερόντων, ἀλλ' ἀντιθέτως εὐρισκόμενον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Συνόλου.

Ὑπὸ νέον κατ' ἀνάγκην πρῖσμα ἐξητάσθησαν καὶ ἠρευνήθησαν τὰ προβλήματα τῆς ἐργασίας, ὄχι πλέον ὡς προβλήματα ἀντιμαχομένων τάξεων, ἀλλ' ὡς προβλήματα συνεργασίας διὰ τὴν πραγματοποίησιν ἑνὸς κοινοῦ σκοποῦ: τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς, τῆς μείζονος ἀποδόσεως, τῆς παραγωγικότητος ὑπὸ τοὺς καλυτέρους ὅρους τῶν ἐργαζομένων, χάριν τοῦ συμφέροντος τοῦ κοινωνικοῦ.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν τὰ προβλήματα καὶ φυσικὰ τὰ μαθήματα τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος, ἄγνωστα εἰς τὸν τόπον μας ἢ παρεξηγημένα κατὰ τρόπον ἀντάξιον μιᾶς ὑποανεπτυγμένης οικονομικῶς καὶ πνευματικῶς κοινωνίας, ἀπετέλεσαν τὸ κύριον ἐνδιαφέρον τῆς Σχολῆς μας, τὴν συμβολὴν της εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν τοῦ τόπου προσπάθειαν, εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν καὶ τὴν προώθησιν τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου.

Εἶναι φυσικὸν καὶ δεδικαιολογημένον νά ἀναπολοῦμεν σήμερον, μετὰ μίαν δεκαετίαν, τὰς παρεξηγήσεις καὶ τὰς ἀντιδράσεις

, τὸ ἔργον μας, τὰ διαδοχικὰ καὶ σύγχρονα συναισθήματα τῆς χαρᾶς καὶ τῆς λύπης, τὸ ἀγχος καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν. Ἄρκει νὰ ἀναπολήσωμεν ὅτι τὴν ἰδίαν ἡμέραν οἱ μὲν ἐργάται ἐχαρκτήριζον τὸ μάθημα τῆς Ὀργανώσεως ὡς ἀντεργατικόν, οἱ δὲ ἐργοδόται ὡς κομμουνιστικόν καὶ ὅτι τὸ μάθημα τῆς Ψυχοτεχνικῆς—μέχρι χθὲς ἀκόμη—ἐκίνει τὴν ἀπορίαν διότι ἔθεωρεῖτο παρ' ἐπιστήμων κύκλων ὡς κλάδος τῆς ψυχιατρικῆς!

Ἄγαπητοὶ Φίλοι,

Μετὰ μίαν δεκαετίαν προσπάθειας καὶ πάλης, ἔχομεν τὴν χάραν πού αισθάνεται ὁ ἄνθρωπος εὐρισκόμενος ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ βάρους τοῦ καθήκοντος, τὴν ὑπερηφάνειαν τοῦ πρωτοπόρου, ὁ ὁποῖος βλέπει ὅτι ἔσπειρε εἰς γόνιμον γῆν, τὴν ἡδονὴν τῆς πάλης, τὴν ἱκανοποίησιν διὰ τὸ ἀποτέλεσμα.

Πράγματι, σήμερον ἡ ἐπιστημονικὴ τῆς ἐργασίας ὀργάνωσις, ἡ παραγωγικότης, αἱ ἀνθρώπινοι σχέσεις, αἱ δημόσιαι σχέσεις, ἡ νέα ἔννοια τῆς ἐπιχειρήσεως, συνθήματα τῆς Σχολῆς, ἐπιδιώξεις τῆς, πρόγραμμα τῆς, ἰδανικά τῆς ἀπὸ τοῦ 1945 ἀποτελοῦν πλέον γενικὰ συνθήματα τῶν ὁποίων οἱ πάντες ἀναγνωρίζουν τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν σημασίαν.

Ἐπιτρέψατέ μου νὰ εὐχαριστήσω κατὰ πρῶτον τὰς κυρίας αἱ ὁποῖαι κοσμοῦν τὴν συγκέντρωσιν καὶ τὴν ἐξωραΐζουν καὶ μετὰ νὰ διαδηλώσω τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Σχολῆς πρὸς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μᾶς συνέτρεξαν εἰς τὴν ἐπίπονον πορείαν μας.

Ἐπιθυμῶ ἐπίσης νὰ εἶμαι εἰς κριτῆς ὅπως ὑπῆρξα κρινόμενος, διὰ νὰ ἐπωφεληθῶ τῆς σημερινῆς συγκεντρώσεώς μας ὅπως ἐκφράσω τὰ αισθήματά μας εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἀντιπάλους τοὺς καλῆς πίστεως, οἱ ὁποῖοι μᾶς προεφύλαξαν ἀπὸ λάθη ἢ μᾶς ἐπεισαν πόσον σωστὸς εἶναι ὁ δρόμος τὸν ὁποῖον ἀκολουθοῦμεν.

Τὸ ἐπάγγελμα πού θέλω νὰ μάθω εἰς τοὺς μαθητάς μου, ἔλεγεν ὁ J. J. Rousseau. εἶναι ἡ ζωὴ. Σωστά, ἀλλὰ ζωὴ, προσθέτει ἡ Σχολή, πού πρέπει νὰ ἔχῃ ὡς σκοπὸν νὰ ἀνυψῶνῃ τὸ ἄτομον μέσα εἰς ἓν εὐήμερον σύνολον.

Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΡΕΥΝΩΝ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

διαρκούντος του 'Ακαδημαϊκού έτους 1956 — 1957

Κατά τὸ 'Ακαδημαϊκὸν ἔτος 1956—57, τὸ ὡς ἄνω Γραφεῖον 'Ερευνῶν ἐπέδειξεν ἰδιαιτέραν δραστηριότητα.

'Απὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔτους τούτου διεξήγαγεν ἀλληλογραφίαν μετὰ ξένων κυρίως ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων καὶ γραφείων ἐρευνῶν, ὡς καὶ ἐπιστημονικῶν καὶ ἐκδοτικῶν ὀργανισμῶν, πρὸς ἀνταλλαγὴν καὶ πρωτίστως πρὸς συγκέντρωσιν οἰκονομικῶν καὶ ὀργανωτικῶν πληροφοριῶν, στατιστικῶν στοιχείων καὶ αὐτοτελῶν καὶ περιοδικῶν ἐκδόσεων. Παρὰλληλως, προέβη εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ ὑλικοῦ τούτου, ἐπὶ σκοπῷ ἐνημερώσεως τῶν ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόντων μαθημάτων Ὀργανωτικῆς καὶ Ἀνθρωπίνου Παράγοντος. Ὅμοιως ἐταξινόμησε καὶ ἀπεδελτίωσε τὸ αὐτὸ ὑλικόν, πρὸς παραπομπὴν τῶν σπουδαστῶν καὶ τελειοφοιτῶν τῆς Σχολῆς εἰς σχετικὴν πρὸς τὰ ἐνδιαφέροντα αὐτοῦς θέματα βιβλιογραφίαν. Ἐπίσης παρηκολούθησε τὴν οἰκονομικὴν καὶ ὀργανωτικὴν βιβλιογραφίαν τῆς χώρας, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τοῦ ἀκαδ. ἔτους 1952—53 καὶ ἐντεῦθεν δημοσιεύει κατ' ἔτος, τακτικῶς εἰς τὸ περιοδικὸν τῆς Σχολῆς «Σπουδαί».

'Ἡ δραστηριότης τοῦ Γραφείου ἐξεδηλώθη καὶ εἰς τὸν ἐμπλουτισμὸν, ἀποκλειστικῶς διὰ δωρεῶν συγγραφέων, ἐκδοτῶν, καθηγητῶν καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν, τῆς παρ' αὐτῷ ἐιδικῆς βιβλιοθήκης, ἥτις εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς ἐνδιαφερομένου κατὰ τὰς ὥρας καὶ ἡμέρας λειτουργίας τῆς. Οὕτως ἐπετεύχθη ὥστε τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν τῆς Σχολῆς νὰ διαθέτῃ τὴν πληρεστέραν ἐν Ἑλλάδι συλλογὴν ὀργανωτικῶν συγγραμμάτων καὶ περιοδικῶν τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ τῆς ἡμεδαπῆς καὶ νὰ συνεργάζεται στενῶς μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρίας Ὀργανώσεως καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος.

'Ἡ ἐκ τῶν βασικῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Γραφείου, ἀνταλλαγὴ πείρας μετὰ τῆς Σχολῆς καὶ τῶν ἑλληνικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐσυνεχίσθη προσδευτικῶς καὶ κατὰ τὸ ἐν προκειμένῳ ἀκαδ. ἔτος. Ἰδίᾳ τοῦ Γραφείου πρωτοβουλία καὶ κυρίως τῇ αἰτήσῃ ἰδιωτικῶν τινῶν ἐπιχειρήσεων, ἐξητάσθησαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐπελύθησαν διάφορα γενικὰ καὶ ἐιδικὰ προβλήματα διοικήσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν. Συγχρόνως διωργάνωσε σειρὰν ἐιδικῶν μαθημάτων διὰ τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν τῶν χημικῶν βιομηχανιῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, κατόπιν προτάσεως τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Χημικῶν. Πρωτοβουλία ἐπίσης τοῦ Γραφείου, ἐπραγματοποιήθησαν καθ' ἕκαστον ἀπόγευμα Τετάρτης ἐλεύθερα μαθήματα καὶ διαλέξεις οἰκονο-

μικής και οργανωτικής φύσεως, παρ' ἔξεχουσῶν προσωπικοτήτων τῆς θεωρίας και τῆς πράξεως, τοῦ τε ἑξωτερικοῦ και τοῦ ἑσωτερικοῦ.

Τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1953 πλαισιῶνον τὸ Γραφεῖον ἑπιτελεῖον διακεκριμένων συνεργατῶν του, προσέφερε και πάλιν ἀφιλοκερδῶς τὰς ὑπηρεσίας του. Ἔτεροι συνεργάται, ὑπὸ τὸν καθηγητὴν κ. Ἰω. Χρυσόχοῦ, ἐδημοσίευσαν εἰς εἰδικὴν σελίδα τῆς ἡμερησίας ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος «Ναυτεμπορικὴ», εὐγενῶς ἐκάστην Πέμπτην παραχωρηθεῖσαν εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν, μελέτας, ἀρθρα και μεταφράσεις ἐπὶ οργανωτικῶν και κοινωνικῶν ζητημάτων. Ἀρκετοί, τέλος, τῶν συνεργατῶν τοῦ Γραφείου ἐδημοσίευσαν μελέτας, ἀρθρα και μεταφράσεις εἰς τὸν ἑβδομον τόμον τοῦ περιοδικοῦ «Σπουδαία», ὡς ἐπίσης και βιβλιοκρισίας.

Βάσει τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Σχολῆς, εἰς τὰς κατευθύνσεις τοῦ Γραφείου ἀνήκει και ἡ συμπλήρωσις τῆς θεωρητικῆς διδασκαλίας, διὰ τῆς συνδύσεως τῆς πρὸς τὴν πράξιν. Δι' ὃ και τὸ Γραφεῖον ὠργάνωσε πρόγραμμα ἐπισκέψεων τόπων ἐργασίας ὑπὸ τῶν τριτοετῶν σπουδαστῶν. Τέλος, τὸ Γραφεῖον καθοδήγησε τοὺς τελειοφοίτους τῆς Σχολῆς εἰς ἐπιλογὴν θέματος, κατάρτισιν περιγράμματος, σύνταξιν και ὑποβολὴν τῶν ἐπὶ πτυχίῳ διατριβῶν των, αἰτίως κατόπιν ἔτυχον τῆς ἐγκρίσεως τῶν ἀρμοδίων καθηγητῶν και τῆς θεωρήσεως τοῦ Γραφείου. Οὕτω διεσκοπήθη ἡ ἱκανότης τῶν ἀποφοιτησάντων κατὰ τὸ ὡς ἀνω ἀκαδ. ἔτος περὶ τὸν δόκιμον γραπτῶν χειρισμὸν ἐπιστημονικῶν θεμάτων.

Καλλιεργοῦμεν πνεῦμα περιεργείας, πνεῦμα παρητηρικότητος και ἀναλύσεως, ὑποκινοῦμεν ἀνησυχίας και δημιουργοῦμεν μέριμναν συνεχῆ διὰ τὴν ταξινόμησιν τῶν γεγονότων και τῶν ἰδεῶν, διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν σύνθεσιν ἐκ τῆς ἀναλύσεως. Ζητοῦμεν νὰ δημιουργήσωμεν, πράγματι, περιέργους εἰς ὃ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐπιστημονικὴν ὠργάνωσιν τῆς ἐργασίας και προσπαθοῦμεν νὰ τροφοδοτήσωμεν τὴν περιεργείαν των με παραδείγματα ἐξηγημένα ἐκ τῆς ζωῆς, ὥστε νὰ καταπολεμῆται ἀπὸ τὸν εὐδαιμονισμόν, ὃ ὁποῖος εἰς τὸ βάθος συνίσταται ἀπὸ πολλὴν δόσιν ναρκισσισμού και ἀνικανότητος, ὀκνηρίας και ἀγνοίας, και ὃ ὁποῖος ἀποτελεῖ λαμπρὰν πρόφρασιν διὰ νὰ μὴ θιγῶσι τὰ κακῶς κείμενα, διὰ νὰ μὴ ἐρευνηθῶσιν αἱ νέαι συνθήκαι και διὰ νὰ μὴ γίνουιν ἀντιληπτά τὰ μειονεκτήματα τοῦ παρόντος και συνεπῶς ἡ ἀνάγκη τῆς μεταβολῆς.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1956 - 57

Τὸ λήξαν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1956/57 ὑπῆρξε τὸ δεῦτερον ἔτος λειτουργίας τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Σχολῆς, ἀφ' ἧς τοῦτο ἀνεγνωρίσθη ἐπίσημως διὰ τοῦ ἀπὸ 3-9-1955 Β. Διατάγματος.

Κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν τοῦτο ἔτος ἡ Διδακτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κ.Σ.Ε. ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ.κ. :

1. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, Διευθυντοῦ τῆς Α.Σ.Β.Σ., ὡς Προέδρου
2. Τρ. Κεραμιδᾶ, Καθηγητοῦ τῆς Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε.
3. Γ. Λαμπρούκου, Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ
4. Κ. Παπαπάνου, Διευθυντοῦ τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.
5. Ε. Μαργαρίτη, Καθηγητοῦ τῆς Στατιστικῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ., ὡς Διευθυντοῦ Σπουδῶν.

Οἱ τακτικοὶ Καθηγηταὶ τοῦ Κέντρου ἐπὶ θητεία μέχρι τῆς 31ης Αὐγούστου 1958 ἦσαν οἱ κάτωθι :

1. Σ. Ἀγαπητίδης, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
Πολιτικὴ Οἰκονομία ὁδὸς Ραβινὲ 6 τηλ. 72.876
2. Κ. Ἀθανασιάδης, Καθηγητῆς τῆς Σχολῆς Ν. Δοκιμῶν
Στατιστικὴ Ἀνάλυσις καὶ οἰκονομετρία ὁδὸς Βόλου τηλ. 35.423
3. Ε. Μαργαρίτης, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
Στατιστικὴ Μεθολογία καὶ Οἰκονομικὴ Στατιστικὴ ὁδὸς Σκύρου 55 τηλ. 876.301
4. Γ. Παπαχατζῆς, Καθηγητῆς τῆς Παντείου Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.
Διοικητικὸν Δίκαιον ὁδὸς Ἰουλιανοῦ 19 τηλ. 810.796
5. Ἀλ. Παππᾶς, Καθηγητῆς Πολυτεχνείου
Στατιστικὴ Ἐπιχειρήσεων ὁδὸς Πινδάρου 4 τηλ. 611.746

Ἐπίσης ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ ἔδωκεν ἐντολὴν διδασκαλίας διὰ τὸ ἔτος 1956/57 εἰς τοὺς κάτωθι :

1. Νικ. Σβορώνου, Διευθυντὴν τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας
Δημογραφικὴ Στατιστικὴ ὁδὸς Μάντζαρου 10, τηλ. 612.168
2. Στ. Γερωνυμάκη, Διευθυντὴν Ὑπηρεσίας Ἐθνικῶν Λογαριασμῶν
Ἐθνικοὶ Λογαριασμοὶ ὁδὸς Διστόμου 68, Πειραιεὺς, τηλ. 30.931
3. Γερ. Θεοδωράκη, Στατιστικὸν Τραπεζῆς Ἑλλάδος
Μαθηματικὴ Στατιστικὴ ὁδὸς Ντάντωνος 80, Ἡλιούπολις, τηλ. 30.551
4. Δημ. Κονιδάρη, Τμηματάρχην τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας
Μαθηματικὰ Ἐφαρμοσμένα ὁδὸς Ἐργοτίμου 16, τηλ. 74.720
5. Γ. Παυλίδην, Καθηγητὴν τῆς Α.Σ.Β.Σ.
Ἄγγλικά ὁδὸς Σκιάθου 63, τηλ. 881.961
6. Γεώργιον Δαυίδ, Καθηγητὴν τῆς Ἀγγλικῆς Γλώσσης
Στατιστικὴ ἀγγλικὴ ὁρολογία

Διόρισεν επίσης ως 'Επιμελητήν τὸν κ. Γ. 'Αθανασόπουλον, πτυχιούχον τῆς 'Ανωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

Χρέη Γραμματέως τοῦ Κ.Σ.Ε. ἐξετέλεσε καὶ ἐφέτος ἡ Δίς Φανή Βακαλοπούλου.

Κατὰ τὸ ἔτος 1956/57 ἐνεγράφησαν εἰς τὸ Α' ἔτος σπουδῶν ἐν ὄλῳ 101 σπουδασταί, ἐξ ὧν 33 ὡς ὑπότροφοι ὑπηρεσιῶν καὶ 68 ἰδιῶται. Οἱ ἐξ ὑπηρεσιῶν προερχόμενοι κατανέμονται ὡς ἑξῆς :

1. 'Εθνικῆς Στατιστικῆς 'Υπηρεσίας τῆς 'Ελλάδος	14
2. 'Υπουργείου Συντονισμοῦ	8
3. 'Υπουργείου Οἰκονομικῶν	6
4. 'Υπουργείου 'Εμπορίου	1
5. 'Οργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς	3
6. Χρηματιστηρίου 'Αξιῶν	1
Σύνολον	<u>33</u>

'Απὸ ἀπόψεως καταγωγῆς εἰς τὸ Α' ἔτος οἱ σπουδασταὶ κατανέμονται ὡς ἑξῆς :

20	ἐγεννήθησαν εἰς	'Αθήνας καὶ Πειραιᾶ
24	»	» Πελοπόννησον
6	»	» Κρήτην
8	»	» Θεσσαλίαν
27	»	» Στερεὰν 'Ελλάδα καὶ Εὐβοίαν
5	»	» Μακεδονίαν
4	»	» Νήσους Αἰγαίου καὶ Δωδεκάνησα
2	»	» 'Ηπειρον
3	»	» Κύπρον
1	»	» Αἴγυπτον
1	»	» Ρουμανίαν

'Απὸ ἀπόψεως δὲ ἡλικίας κατανέμονται ὡς ἑξῆς :

10	μέχρι 21 ἔτους	30	μέχρι 30 ἐτῶν
31	» 25 ἐτῶν	30	ἄνω 30 »

Εἰς τὸ Β' ἔτος σπουδῶν ἐνεγράφησαν 47 ἐν ὄλῳ σπουδασταί, ἐξ ὧν 20 ἰδιῶται καὶ 27 προερχόμενοι ἐκ τῶν ἀκολουθῶν 'Υπηρεσιῶν :

1. 'Εθνικῆς Στατιστικῆς 'Υπηρεσίας τῆς 'Ελλάδος	19
2. 'Υπουργείου Οἰκονομικῶν	1
3. 'Υπουργείου 'Εμπορικῆς Ναυτιλίας	1
4. Ταμείου 'Ασφαλίσεως 'Εμπόρων	3
5. 'Εμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς 'Επιμελητηρίου Πειραιῶς	2
6. 'Εθνικοῦ 'Ιδρύματος Ραδιοφωνίας	1
Σύνολον	<u>27</u>

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1956 – 1957

ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ

1ον ἔξάμηνον		2ον ἔξάμηνον	
Διδασκόμενα Μαθήματα	ῥαι	ῥαι	Καθηγηταί
1. Γενικά Μαθηματικά (Υ)	3	2	Δ. Κονιδάρης
2. Ἀσκήσεις Γεν. Μαθηματικῶν (Υ)	3	2	»
3. Στατιστικὴ Μεθοδολογία (Υ)	2	2	Ε. Μαργαρίτης
4. Λογισμὸς Πιθανοτήτων (Υ)	1	1	Α. Παππᾶς
5. Πολιτικὴ Οἰκονομία (Υ)	2	2	Σ. Ἀγαπητίδης
6. Δημογραφικὴ Μεθοδολογία (Π)	—	2	Ν. Σβορώνος
7. Διοικητικὴ Νομοθεσία (Π)	1	1	Γ. Παπαχατζής
8. Λογιστικὴ (Π)	1	1	Στρ. Παπαϊωάννου
9. Ἀσκήσεις Στατιστικῆς (Υ)	2	2	Γ. Θεοδωράκης
10. Ἀγγλικά (Π)	2	2	Γ. Παυλίδης
Τὸ ὅλον	17	17	

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΤΟΣ

1. Στατιστικὴ Ἀνάλυσις (Υ)	2	2	Κ. Ἀθανασιάδης
2. Μαθηματικὴ Στατιστικὴ (Υ)	1	1	Γ. Θεοδωράκης
3. Στατιστ. Οἰκον. Φαινομένων (Υ)	2	2	Ε. Μαργαρίτης
4. Δημογραφικὴ Ἀνάλυσις (Υ)	2	2	Δ. Κονιδάρης
5. Οἰκονομετρία (Υ)	1	1	Κ. Ἀθανασιάδης
6. Οἰκονομικὴ Ἀνάλυσις (Υ)	1	1	Γ. Χαλκιόπουλος
7. Στατιστικὴ Ἐπιχειρήσεων (Υ)	1	1	Α. Παππᾶς
8. Διοικητικὴ Νομοθεσία (Π)	1	1	Γ. Παπαχατζής
9. Δημοσιὰ Οἰκονομία (Π)	1	1	Δ. Κόλλιας
10. Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ (Π)	1	1	Μ. Γεωργιάδης
11. Ὁργάνωσις (Π)	1	1	Κλ. Μπανταλούκας
12. Ἐθνικοὶ Λογαριασμοὶ (Π)	1	1	Σ. Γερωνυμάκης
13. Ἀσκήσεις Στατιστικῆς (Υ)	2	2	Κ. Ἀθανασιάδης
14. Ἀγγλικά (Π)	2	2	Γ. Παυλίδης
Τὸ ὅλον	19	19	

Σημ.: Τὸ Υ σημαίνει μάθημα ὑποχρεωτικὸν καὶ τὸ Π προαιρετικόν.

Α' ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ώρες	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή
Α' 5.00' - 5.45'	'Αγγλικά		'Αγγλικά		
Β' 5.55' - 6.40'	'Ασκήσεις Στατιστικής	Πολιτική Οικονομία	Διοικητική Νομοθεσία	'Ασκήσεις Στατιστικής	Λογισμός Πιθανοτήτων
Γ' 6.50' - 7.35'	Στατιστική Μεθοδολογία	Πολιτική Οικονομία	Στατιστική Μεθοδολογία	Γενικά Μαθηματικά	Γενικά Μαθηματικά
Δ' 7.45' - 8.30'	'Ασκήσεις Γεν. Μαθηματικών	Λογιστική	Γενικά * Μαθηματικά	'Ασκήσεις Γεν. Μαθηματικών	'Ασκήσεις * Γεν. Μαθηματικών

* Παρατήρηση: Κατά το δεύτερον εξάμηνο εις το Α' έτος Σπουδών εδιδάχθη το μάθημα τῆς Δημογραφικῆς Μεθοδολογίας ἐκάστην Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν καὶ ὥραν 7.45' ἕως 8.30'.

Β' ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ώρα	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή
Α' 5.00' - 5.45'	'Αγγλικά	'Εθνικοί Λογαριασμοί	'Αγγλικά		Στατιστική 'Επιχειρήσεων
Β' 5.55' - 6.40'	Στατιστική Οίκον. Φαινομένων	Δημογραφική 'Ανάλυσις	Δημογραφική 'Ανάλυσις	Οικονομική 'Ανάλυσις	'Ασκήσεις Στατιστικής
Γ' 6.50' - 7.35'	Οικονομετρία	Δημοσία Οικονομική	Νομοθεσία Δημ. 'Υπηρεσιών	Στατιστική 'Ανάλυσις	'Ιδιωτική Οικονομική
Δ' 7.45' - 8.30'	Στατιστική 'Ανάλυσις	'Οργάνωσις	Στατιστική Οίκον. Φαινομένων	'Ασκήσεις Στατιστικής	Μαθηματική Στατιστική

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ἐπραγματοποιήθησαν τὰ κάτωθι κατὰ καθηγητὴν ὠριαῖα μαθήματα, φροντιστήρια καὶ ἀσκήσεις.

1. Παππᾶς Ἀλ.	74	8. Σβορώνος Νικόλ.	28
2. Ἀγαπητίδης Σ.	52	9. Χαλκιοπούλου Γ.	15
3. Ἀθανασιάδης Κ.	140	10. Παπαχατζῆς Γ.	56
4. Γερωνυμάκης Στ.	50	11. Ἀθανασόπουλος Γ.	60
5. Θεοδωράκης Γερ.	68	12. Παυλίδης Γ.	50
6. Κονιδάρης Δ.	120	13. Δανίδ Γ.	50
7. Μαργαρίτης Εὔστ.	94		

Ε Ζ Ε Τ Α Σ Ε Ι Σ

Ἐπιτυχόντες κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις Ἀκαδημ. ἔτους 1956/57 εἰς τὸ Α' ἔτος.

Τμηματικαὶ ἐξετάσεις Σεπτεμβρίου 1957	5
» » Ἰανουαρίου »	20
» » Ἰουνίου »	9

Ἐπιτυχόντες κατὰ τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις Ἀκαδημαϊκ. ἔτους 1956/57:

1. Καράβας Κωνσταντῖνος	7.66
2. Γκεβέτσης Μιχαήλ	7.33
3. Τριανταφύλλου Γεώργιος	7.33
4. Καραδήμας Παναγιώτης	6.85
5. Παπαλεξάνδρου Χρῆστος	6.66
6. Σπηλιόπουλος Γεώργιος	6.66
7. Ταυρίδης Νικόλαος	6.57
8. Μπίρης Ἀπόστολος	6.33
9. Μιχαλόπουλος Νικόλαος	6.01
10. Μπασιάς Χαράλαμπος	6.—
11. Τζανετόπουλος Χρῆστος	6.—
12. Ἀγγελοπούλου Ἄννα	5.83
13. Καμπαλούρης Ἰωάννης	5.83
14. Ψαρρᾶ Γλυκερία	5.83
15. Τσιπούρας Ἀργύριος	5.66
16. Βασιλάκου Παναγιώτα	5.66
17. Σιδεράτος Ἰωάννης	5.50

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ κ. Δ. Χέλμης ἐκήρυξε εἰς τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Σχολῆς, τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σεμιναρίου Βιομηχανικῆς Στατιστικῆς, τὸ ὁποῖον συνέρχεται ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν ἀγίδα τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Τοῦ Σεμιναρίου μετέσχον ἀντιπρόσωποι τῆς Αὐστρίας, Ἰσπανίας, Ἑλλάδος, Τουρκίας καὶ Γιουγκοσλαβίας, ὡς καὶ οἱ ἐμπειρογνώμονες κ. *Αἰντενοφ τοῦ Στατιστικοῦ Γραφείου τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἐν Νέα Ἰόρκη καὶ κ. Νταϊβίς τῆς Διασκέψεως τῶν Εὐρωπαίων Στατιστικῶν ἐν Γενεύῃ.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Σεμιναρίου τούτου διήρκεσαν τέσσαρας ἐβδομάδας, κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὁποίων συνεζητήθησαν τὰ προβλήματα τῆς Βιομηχανικῆς Στατιστικῆς ἤτοι: Τὸ σύστημα τῶν βιομηχανικῶν ἐρευνῶν, τὰ διεθνή πρότυπα τῆς βιομηχανικῆς Στατιστικῆς, αἱ δειγματοληψίαι ἐν τῇ βιομηχανίᾳ, ἡ τεχνικὴ καὶ ἡ διαδικασίαι ἐτησίων καὶ περιοδικῶν ἐρευνῶν, ἡ τεχνικὴ καταρτίσεως τῶν δεικτῶν βιομηχανικῆς παραγωγῆς κ.λ.π.

Μετὰ σύντομον προσφώνησιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν κ. Στρ. Παπαϊωάννου, ὁ κ. Χέλμης ὠμίλησεν ἐπὶ τῆς μεγάλης σημασίας τὴν ὁποίαν παρουσιάζει διὰ τὴν χάραξιν ὀρθολογικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς μιᾶς χώρας, ἡ ὑπαρξίς ἀκριβῶν στατιστικῶν στοιχείων. Εἰδικῶς διὰ τὴν Χώραν μας, διὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἔτος τοῦτο ἀποτελεῖ ἔτος ἐντατικῆς προσπάθειας διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν, ἀποτελεῖ ἄκρως εὐτυχῆ συγκυρίαν ἡ ὀργάνωσις Σεμιναρίου ἐπὶ τῆς βιομηχανικῆς Στατιστικῆς. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἠὐχαρίστησε τὴν Σχολὴν καὶ ἐξῆρε τὴν συμβολὴν αὐτῆς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Στατιστικῆς Ἐπιστήμης καὶ τὴν μὀρφωσιν τῶν στατιστικῶν στελεχῶν.

Μετὰ τὸν κ. Ὑπουργὸν ὠμίλησεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Αὐστρίας κ. Ζίλλερ ἐκ μέρους τῶν συμμετεχουσῶν εἰς τὸ Σεμινάριον χωρῶν ἐκφράσας τὰς εὐχαριστίας των εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Ἐθνικὴν Στατιστικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ ληφθέντα ὑπ' αὐτῶν μέτρα πρὸς ὀργάνωσιν τοῦ Σεμιναρίου.

Ἀκολουθῶς ὁ κ. Νταϊβίς ὠμίλησεν ἐκ μέρους τῆς Διασκέψεως τῶν Εὐρωπαίων Στατιστικολόγων καὶ ὁ κ. *Αἰντενοφ ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως Τεχνικῆς Βοηθείας τοῦ Ο.Η.Ε. Ὁ κ. *Αἰντενοφ ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του διότι εὔρε εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ἱεροῦ Βράχου ἐν τόσῳ ἄρτιον Στατιστικὸν Ἴδρυμα.

Τέλος, ἐχαιρέτησε τοὺς συνέδρους ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας ὁ Γεν. Δ/ντὴς αὐτῆς Καθηγητὴς κ. Πέτρος Κουβέλης, ὁ ὁποῖος ὠρίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ο.Η.Ε. ὡς Διευθυντῆς τοῦ Σεμιναρίου.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Με την τόσο τιμητική και ένθαρρυντική παρουσία του κ. Υπουργού του Συντονισμού και τόσο επίλεκτον εκπροσώπησιν της Έπιστήμης και του Κράτους άρχονται σήμερα εις τὸ νέον οἶκημα τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως ὄπερ ἀπὸ τοῦ 1953 ἱδρυσεν ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, αἱ ἐργασίαι τοῦ Μεσογειακοῦ Σεμιναρίου Στατιστικῆς μὲ συμμετοχὴν ἐκλεκτῶν ἀντιπροσώπων τῶν Στατιστικῶν Ὑπηρεσιῶν φίλων Κρατῶν.

Ἡ Σχολὴ λογιζέται εὐτυχῆς ὑποδεχομένη σήμερα ὑπὸ τοὺς πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως τοὺς κ.κ. Συνέδρους καὶ εἶναι βεβαία ὅτι ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμού καὶ ὑπὸ τὸν φωτοδότην αὐτὸν ἥλιον τῆς Ἑλλάδος αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου θὰ ἀποβῶσιν ἐξαιρετικῶς γόνιμοι καὶ τὰ συμπεράσματα κατ' ἐξοχὴν πολύτιμα.

Ἡ Σχολὴ εἶναι ὑπερήφανος διότι, χάρις εἰς τὸ νεαρὸν Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, τὸ Συνεδριον συνέρχεται ἐντὸς εἰδικοῦ ἰδρύματος, τὸ ὁποῖον φιλοδοξεῖ νὰ καταλάβῃ τὴν πρέπουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν ἀντιστοιχῶν πνευματικῶν ἰδρυμάτων τοῦ κόσμου. Ζητεῖ πρὸς τοῦτο τὴν συμπάρασιν τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἐπιστημόνων οἱ ὅποιοι τιμοῦν τὴν σημερινὴν μας συγκέντρωσιν.

Κύριε Ὑπουργέ, Κυρίαὶ καὶ Κύριοι,

Εἶναι πράγματι παράδοξον καὶ ἄξιον μελέτης ὅτι, ἐνῶ εὐθύς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἔθνους καὶ τὴν δημιουργίαν τοῦ πρώτου νεοελληνικοῦ κράτους, ἐνεφανίσθησαν αἱ τόσο ἀξιόλογοι στατιστικαὶ ἐργασίαι τοῦ Μανσόλα καὶ ὁ πρῶτος Καθηγητῆς τῆς Πλουτολογίας Σοῦτσος ἐδίδαξε τὴν «Καταστατικὴν» εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ὡς τότε ἐλέγετο ἡ Στατιστικὴ, ἡ Ἐπιστῆμη τῆς ἀπαριθμήσεως, κατατάξεως καὶ διερευνήσεως τῶν φαινομένων, δὲν ἔτυχεν ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος οὔτε ὑπὸ τῆς Ἐπιστήμης οὔτε ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν τῆς Χώρας. Μοναδικὴν ἐξαιρέσιν ἀπέτελεσε τὸ γεγονός ὅτι ἡ Στατιστικὴ ἐδιδάχθη ἐν Ἑλλάδι βάσει τῶν παραδόσεων τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Ἀμβέρσας, κατὰ τρόπον συστηματικόν εἰς τὸ καταπληκτικόν αὐτὸ καὶ πρωτοποριακόν Ἰδρυμα, τὴν Ἐμπορικὴν καὶ Βιομηχανικὴν Ἀκαδημίαν κατὰ τὰ σχολικὰ ἔτη 1909 - 1912.

Ἡ Σχολὴ ἐθεώρησε χρέος εὐθύς ὡς οὐσιαστικῶς ἐλειτούργησε μετὰ τὸν πόλεμον νὰ συστήσῃ τῷ 1947 τακτικὴν ἔδραν Στατιστικῆς (Μαθηματικῆς καὶ Οἰκονομικῆς). Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ὀλοκληροῦσα, τέλος, τὴν προσπάθειάν της συνέστησε τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, βάσει τῶν ἐν Γαλλίᾳ προτύπων καὶ εἰς ὃ ἡ διδασκαλία ἐπὶ δύο ἔτη γίνεται κατὰ τρόπον ἐπιστημονικόν καὶ μεθοδικόν ὑπὸ διακεκριμένων ἐπιστημόνων τῆς Χώρας.

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Κέντρου, ὑπῆρξαν ἐξαιρετικῶς ἱκανοποιητικὰ καὶ ἡ συντελουμένη σήμερα γοργὴ καὶ λαμπρὰ ἀναδιοργάνωσις τῆς Ἐθνικῆς

κῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας, ἐπὶ τὸ πολὺ ἔβασίσθη ἐπὶ στελεχῶν τὰ ὁποῖα ἐμορφώθησαν εἰδικῶς εἰς τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Κύριε Ὑπουργέ,

Λογίζομαι εὐτυχῆς διότι σήμερον δύναμαι ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου νὰ εἶπω ὅτι ἡ Σχολὴ συνετέλεσε νὰ γεννηθῆ ἑνδιαφέρον περὶ τὰ προβλήματα τῆς Στατιστικῆς, ὡς ἀποδεικνύουν αἱ εἰς μικρὸν διάστημα τῆς λειτουργίας τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως δημοσιευθεῖσαι εἰδικαί λαμπραὶ στατιστικαὶ μονογραφίαι καὶ μελέται, αἱ πλεῖστα τῶν ὁποίων ἐτίμησαν τὸ ἐπιστημονικὸν μηνιαῖον ὄργανον τῆς Σχολῆς «Σπουδαί».

Κύριε Ὑπουργέ, Κυρίαί καὶ Κύριοι,

Σὰς εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἐπιείκειαν μὲ τὴν ὁποῖαν μὲ ἤκούσατε καὶ μὲ ἰδιαίτεράν χαρὰν καὶ συγκίνησιν εὐχομαι εἰς τοὺς προσελθόντας εἰς τὴν ἱερὰν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν συνέδρους, μαζὺ μὲ τὴν ἐκτέλεσιν ἑνὸς τόσοῦ χρησίμου καθήκοντος, νὰ αἰσθανθοῦν ὄλην τὴν θαλπωρὴν τὴν ὁποῖαν χαρίζει εἰς πάντα ξένον ἡ φιλοξενία καὶ τὸ πνεῦμα φιλίας ἑνὸς τόσοῦ πολιτισμένου ψυχικῶς Λαοῦ, συνεχιστοῦ ὠραίων καὶ μεγάλων παραδόσεων ἱστορίας τριῶν χιλιάδων ἐτῶν.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΕΣΥΕ

Καθηγητοῦ κ. Π. ΚΟΥΒΕΛΗ

Ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος ἀπευθύνω θερμὸν χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς συναδέλφους μας τῆς Αὐστρίας, Γιουγκοσλαβίας, Ἰσπανίας καὶ Τουρκίας, ὡς καὶ τοὺς ἐμπειρογνώμονας τοῦ Ο.Η.Ε. οἱ ὁποῖοι ἦλθον εἰς Ἀθήνας ἵνα μετάσχουν τοῦ Σεμιναρίου Βιομηχανικῆς Στατιστικῆς, τὸ ὁποῖον ὀργανώθη, κατόπιν προτάσεως τῆς Διασκέψεως Εὐρωπαϊῶν Στατιστικῶν, ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Τεχνικῆς Βοηθείας τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Θέμα τοῦ Σεμιναρίου εἶναι ἡ Στατιστικὴ τῆς Βιομηχανίας ἐν γένει. Κατὰ τὰς τέσσαρας περίπτου ἐβδομάδας τῆς λειτουργίας του, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν χωρῶν πού μετέχουν αὐτοῦ, πρόκειται νὰ συζητήσουν ἐν ἐκτάσει μεταξὺ των καὶ μετὰ τῶν εἰδικῶν ἐμπειρογνωμόνων τοῦ Ο.Η.Ε. τὰ ἐν χρήσει διεθνῆ πρότυπα εἰς τὴν Στατιστικὴν τῆς Βιομηχανίας, τὸ ὀλοκληρωμένον σύστημα βιομηχανικῶν στατιστικῶν ἐρευνῶν, θέματα δειγματοληψιῶν, τὴν τεχνικὴν καὶ τὴν διαδικασίαν συγκεντρώσεως στατιστικῶν δεδομένων διὰ τὴν βιομηχανίαν, τὴν τεχνικὴν τῆς διενεργείας τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων στατιστικῶν ἐρευνῶν, εἰδικὰ θέματα μηνιαίων ἢ τριμηνιαίων στατιστικῶν, ὅπως τὰ ἀφορῶντα τοὺς δείκτας βιομηχανικῆς παραγωγῆς κ.λ.π. καὶ τέλος τὰ προγράμματα βιομηχανικῆς στατιστικῆς τῶν μετεχουσῶν

χωρών, και τὰ προβλήματα πού αντιμετώπιζουσι αὐται κατά τήν ἐφαρμογήν των.

Τὰ προβλήματα ταῦτα δὲν εἶναι νέα ἀσφαλῶς. Οὔτε συζητοῦνται διὰ πρώτην φοράν εἰς τήν τράπεζαν μιᾶς διεθνούς ὀργανώσεως. Ἡ Στατιστικὴ τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ ἡ ὑπὸ τήν αἰγίδα αὐτῆς καὶ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τήν Εὐρώπην λειτουργοῦσα Διάσκεψις τῶν Εὐρωπαϊκῶν Στατιστικῶν ἐπετέλεσαν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ πολέμου σημαντικωτάτην πρόοδον εἰς τήν προσπάθειαν συστηματοποίησεως τῶν στατιστικῶν ἐρευνῶν καὶ καθιερώσεως κοινῶν στατιστικῶν προτύπων καὶ μεθόδων. Ἐκεῖνο πού εἶναι νέον εἰς τήν ὑπόθεσιν ταύτην, εἶναι ἡ προσπάθεια ὅπως τὰ προβλήματα ταῦτα ἐξετασθοῦν ὑπὸ τὸ πρίσμα τῶν τεχνικῶν, ὀργανωτικῶν καὶ οἰκονομικῶν δυνατοτήτων, πού διαθέτουν αἱ χώραι—μέλη τῆς Διασκέψεως Εὐρωπαϊκῶν Στατιστικῶν αἱ ὁποῖαι δὲν ἀνέπτυξαν ἐπαρκῶς ἀκόμη τήν στατιστικὴν των ὀργανώσιν. Ὑπὸ τὸ αὐτὸ δὲ πρίσμα πρόκειται νὰ συζητηθοῦν καὶ ἡ ἔκτασις κατὰ τήν ὁποίαν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ ὑπὸ τῶν χωρῶν τούτων τῶν συστάσεων τῶν Διεθνῶν Στατιστικῶν Ὁργανισμῶν διὰ τήν καθιέρωσιν ἐνιαίων προτύπων καὶ μεθόδων.

Ἀσφαλῶς, ἡ στατιστικὴ ὀργάνωσις τῶν χωρῶν, αἱ ὁποῖαι μετέχουσι τοῦ Σεμιναρίου, δὲν εὐρίσκεται εἰς τὸ αὐτὸ στάδιον. Ἄλλαι ἔχουσι προχωρήσει περισσότερο καὶ ἄλλαι ὀλιγώτερον εἰς στατιστικὴν κάλυψιν τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς των ζωῆς. Καὶ αἱ πέντε ὁμως μετέχουσαι χώραι ἐπιθυμοῦν νὰ θέσουσι εἰς μιάν ἀνοικτὴν συζήτησιν τὰ προβλήματα, πού ἀντιμετώπισαν ἢ ἀντιμετώπιζουσι ἀκόμη εἰς τὸν τομέα τοῦτον τῆς στατιστικῆς δραστηριότητος καὶ νὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς πείρας τῶν χωρῶν πού διαθέτουν πλέον ἀνεπτυγμένην στατιστικὴν ὀργάνωσιν, καθὼς καὶ τῆς πείρας τῶν ἐμπειρογνομῶν Διεθνῶν Στατιστικῶν Ὁργανισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἦλθαν διὰ νὰ λάβουσι μέρος εἰς τὰς συζητήσεις.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ τρόπος ὀργανώσεως καὶ διεξαγωγῆς μιᾶς στατιστικῆς ἐρεύνης ποικίλλει μεγάλως μετὰ τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς διαρθρώσεως τῆς νοσοτροπίας καὶ τῆς ἱστορίας ἀκόμη τοῦ λαοῦ, τὸν ὁποῖον ἀφορᾷ αὐτή. Ἡ ὁδὸς ἐπομένως τὴν ὁποίαν ἔχουσι ν' ἀκολουθήσουσι αἱ στατιστικαὶ ὑπηρεσίαι τῶν μετεχουσῶν χωρῶν διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῶν ἐρευνῶν των, εἶναι ἐν πολλοῖς διάφορος. Αἱ περισσότεραι ὁμως τῶν χωρῶν, πού ἐκπροσωποῦνται ἐνταῦθα, ἐμφανίζουν πολλὰ κοινὰ προβλήματα καὶ ἡ ἐμφάνισις καὶ συζήτησις των εἰς τὸ Σεμινάριον τοῦτο ἀσφαλῶς θὰ διευκολύνῃ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν ἐπιθυμητῶν λύσεων.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, ἡ ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ τοῦ Σεμιναρίου, διὰ τὴν ὁποίαν οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἐξασφαλίση, τὴν ὑποστήριξιν τῆς Διασκέψεως Εὐρωπαϊκῶν Στατιστικῶν διὰ τὴν ὀργάνωσιν εἰς τὸ μέλλον καὶ ἄλλων τοπικῶν Σεμιναρίων μὲ ἀντικείμενα ἄλλους τομεῖς τῆς στατιστικῆς δράσεως καὶ ὀργανώσεως.

Ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων μου τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος, εὐχομαι εἰς τὰ μέλη τοῦ Σεμιναρίου πλήρη ἐπιτυχίαν.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ
Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν
 διὰ τὸ ἔτος 1956 – 1957

Σύντομον Ιστορικὸν καὶ σύνθεσις διοικήσεως τοῦ Κ.Τ.Μ.

Τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν ἰδρύθη διὰ τῆς ἀπὸ 16ῆς Ἰουλίου 1956 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς «Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν» (Α.Σ.Β.Σ.) καὶ διέπτεται ὑπὸ εἰδικοῦ Κανονισμοῦ Λειτουργίας ἐκδοθέντος τὸ αὐτὸ ἔτος.

*Ὅργανα τοῦ Κ.Τ.Μ. εἶναι: α) Τὸ Συμβούλιον, καὶ β) Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Κ.Τ.Μ., κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθρ. 4, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἀρθρ. 12 τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ, ἀποτελέσθη ἐκ τῶν κάτωθι:

1) Κωνστ. Δημητριάδη	Ἐκπροσώπου	τῆς Προεδρίας τῆς Κυβ)σεως
2) Δημ. Μωρέτη	»	τοῦ Ἐμπορίου
3) Νικ. Σταμπολῆ	»	τοῦ Ἐμπορ. Ναυτιλίας
4) Νικ. Φωκᾶ	»	τοῦ Ε.Ο.Τ.
5) Παν. Καραδόντη	»	τοῦ »
6) Δημ. Παπαευστρατίου	»	τοῦ »
7) Παν. Παπαχελᾶ	»	τοῦ »
8) Χαρ. Σφαέλλου	»	τοῦ »
9) Νικ. Γαργαλίδη	»	τοῦ Ἐπιμελητηρίου
10) Ι. Παπαθεοδώρου	»	τῆς Ἐνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων
11) Τασ. Ζάππα	»	τῶν Σ.Ε.Κ.
12) Β. Λιάντζουρα	»	τοῦ Ὄργανισμοῦ Τουριστικῆς Πίστεως
13) Γεωρ. Μήλα	»	τῆς Ὄμοσπονδίας Ἐκδρομικῶν Σωματείων Ἑλλάδος
14) Παν. Νέμπαρα	»	τῆς Ἑλλ. Περιηγητικῆς Λέσχης
15) Α. Τζαρτζάνου	»	τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρειβατικοῦ Συνδέσμου.
16) Γεωργ. Γραφιοῦ-Νίδα	»	τῆς Ἑλλην. Σπηλ/κῆς Ἐταιρείας
17) Κ. Παναγιώτου	»	τῆς Βασιλικῆς Ἀερολέσχης
18) Α. Νικολαΐδη	»	τῆς ΕΛΠΑ
19) Παν. Σωτήρα	»	τῆς Γεν. Συνομιδίας Αὐτοκινητιστῶν Ἑλλάδος

20) Μιλτ. Χριστοφῆ	ἐκπροσώπου	τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν τοῦ κλάδου τῆς Ἐπιβατηγοῦ Ναυτιλίας.
21) Π. Πολίτη	»	τοῦ Συνδέσμου Τουριστικῶν Γραφείων
22) Σπ. Παπαθωμᾶ	»	τοῦ Τουριστικοῦ καὶ Ξενοδοχειακοῦ Τύπου.
23) Π. Μυλῶφ	»	τῆς Ἑλλ. Φωτογρ)κῆς Ἑταιρείας
24) Σ. Ἀγαπητίδη	»	τῆς Α.Σ.Β.Σ.
25) Ἄριστ. Καλλιαβᾶ	»	»
26) Χρ. Κανελλοπούλου	»	»
27) Ι. Κουτσογιάννη	»	»
28) Φρ. Λέτσα	»	»
29) Εὐστ. Μαργαρίτη	»	»
30) Στρ. Παπαϊωάννου	»	»
31) Κωνστ. Σημαντήρα	»	»
32) Ι. Φράγκου	»	»
33) Νικ. Αἰγινήτη	ὡς ἀσχολουμένου	μέ τὸν Τουρισμὸν
34) Γιάννη Μηλιάδη	»	»
35) Σ. Ζορμπᾶ	»	»
36) Γεωρ. Κατσιπίη	»	»
37) Δημ. Κατσώνη	»	»
38) Ἀλεξάνδρας Μωρέτη	»	»
39) Φοῖβου Παπαχρυσάνθου	»	»
40) Ἀλεξ. Σολομοῦ	»	»
41) Κωνστ. Στούρνα	»	»

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ, συμφώνως τῷ ἀρθρ. 8 τοῦ ἰδίου Κανονισμοῦ ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Κωνστ. Σημαντήρα (Προέδρου), Ι. Κουτσογιάννη (Ἀντιπροέδρου), Νικ. Αἰγινήτη (Γεν. Γραμματέως), τῶν τακτικῶν συμβούλων κ. κ. Γ. Μήλα, Α. Τζαρτζάνου καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν Τ. Ζάππα καὶ Σ. Παπαθωμᾶ. Κατὰ Μάϊον τοῦ 1957 ὁ κ. Ν. Αἰγινήτης ἀντεκατεστάθη εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Γ. Γραμματέως ὑπὸ τοῦ κ. Α. Τζαρτζάνου.

Γραμματεὺς τοῦ Κέντρου κατὰ τὸ ὡς ἄνω διάστημα διετέλεσεν ἡ Δις Μαρία Παπαστάμου.

Συνεδριάσεις τῶν ὀργάνων τοῦ Κ.Τ.Μ. (Συμβουλίου καὶ Διοικου-σῆς Ἐπιτροπῆς)

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους λειτουργίας τοῦ Κ.Τ.Μ. 1956-57 ἐπραγματοποιήθησαν τρεῖς (3) συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου καὶ ὀκτῶ (8) συνεδριάσεις τῆς Διοικουσῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπιτευξεις τοῦ Κ.Τ.Μ.

α) Ὁργάνωσις τῆς Δημοσίας Συζητήσεως με θέμα «Τὸ Πορθμεῖον Ἑλλάδος-Ἰταλίας», διεξαχθεῖσα εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 84 αἴθου-

σαν τῆς Ἀνωτ. Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, τὴν 18ην καὶ 19ην Μαρτίου 1957, ἐπὶ Προεδρίας τῆς Α.Σ.Β.Σ. Σταύρου Κωστοπούλου, Διευθύνσεως Στράτου Κ. Παπαϊωάννου καὶ Προεδρίας τοῦ Κ.Τ.Μ. Κωνσταντίνου Σημαντήρα.

β) Ἐκδόσεις : αα) Κανονισμὸς τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν, καὶ ββ) Τὸ Πορθμεῖον Ἑλλάδος—Ἰταλίας (δημοσίευσις τῶν πρακτικῶν τῆς Δημοσίας Συζητήσεως).

γ) Ἀποστολὴ δύο ὑποτρόφων τοῦ Κ.Τ.Μ. (τῶν Δ)νίδων Α. Καπετανάκη καὶ Μ. Παπαστάμου) εἰς τὰ ἐν Γκάρντα τῆς Ἰταλίας πραγματοποιηθέντα θερινὰ τουριστικὰ μαθήματα.

δ) Ραδιοφωνικαὶ συνεντεύξεις καὶ ὀμιλίαι τοῦ Προέδρου τοῦ Κ.Τ.Μ. κ. Κωνστ. Σημαντήρα καὶ τῶν ὑποτρόφων Δ)νίδων Καπετανάκη καὶ Παπαστάμου, σκοποῦσαι νὰ ἐξηγήσουν καὶ νὰ προβάλουν εἰς τὸ εὐρύτερον κοινὸν τὸ ἐπιτελούμενον ἔργον τοῦ Κ.Τ.Μ. (Αἱ συνεντεύξεις ἐδόθησαν πρὸς τὸν παραγωγὸν τῆς ἐκπομπῆς «Φοιτητικὰ καὶ Ἐπιστημονικὰ Χρονικά» κ. Ν. Κατσαρόν, ἀπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων).

Ἡ κίνησις τῶν ἐγγράφων ὑπῆρξεν ἡ κάτωθι :

Ἐγγραφα : Εἰσερχόμενα 121 — Ἐξερχόμενα 82.

Σημειώτεον ὅτι ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ ἔτους 1956—57 ἀπεφασίσθη ὅπως κύριον μέλημα τοῦ Κέντρου διὰ τὴν προσεχῆ περίοδον δράσεως καὶ λειτουργίας αὐτοῦ εἶναι ἡ ἐπίτευξις δύο ἐκ τῶν κυριωτέρων σκοπῶν του, ἥτοι τῆς ἐνάρξεως καὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ «Πληροφοριακοῦ Τουριστικοῦ Δελτίου», σὺν, τοῦ χρόνου δοθησομένου, τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ἐτέρας Δημοσίας Συζητήσεως περὶ τῆς ἀξιοποιήσεως τουριστικῶς τῶν ἀκτῶν τοῦ Σαρωνικοῦ.

«Οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὴν Ἀνωτέραν Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν πιστεύουν ὅτι δὲν ἀσκοῦν ἀπλῶς ἕν ἐπάγγελμα, ἀλλ' ὅτι προπαντὸς ὑπηρετοῦν ἕν ἀνθρωπιστικὸν καὶ ἔθνικὸν ἰδεῶδες. Φιλοδοξοῦν νὰ ὑψώσουν τὸ ψυχικὸν καὶ πνευματικὸν ἐπίπεδον τῶν Νέων χάριν τοῦ Λαοῦ μας, διὰ νὰ ἔχουν οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς τὴν τιμὴν, τὴν χαρὰν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν νὰ γίνουν αὐτῶν ὁδηγοὶ καὶ ὑπηρετῆται τοῦ Λαοῦ, παράγοντες τῆς εὐημερίας του».

[Καθῆκον καὶ δικαίωμα τοῦ Κράτους εἶναι νὰ καθοδηγῇ, νὰ ἐμπνέῃ καὶ νὰ ἐλέγῃ τοὺς δημοσίους Ὄργανισμούς. Καθῆκόν του εἶναι ἐπίσης μετὰ τὸν ἔλεγχον ἀναλόγως νὰ τιμωρῇ ἢ νὰ βραβεύῃ. Δι' αὐτὸ ὁ ἔλεγχος εἶναι ἐξόχον ἠθροπλαστικῆς σημασίας ὄργανον].

G. Clémenteau

[Ὁ ἔπαινος ἢ ἡ τιμωρία τῶν δημοσίων διαχειριστῶν εἶναι χρέος τοῦ Κράτους. Πολλάκις τοῦτο δὲν γίνεται ἢ ἀπὸ ἔλλειψιν θάρρους ἢ ἀπὸ ἔλλειψιν ἐντιμότητος, ἀλλ' οὕτω ἀποθρασύνονται οἱ ἔνοχοι καὶ ἀποθαρρύνονται οἱ τίμοι].

G. Carboni

[Δημοκρατία ὑπάρχει διὰν οἱ διαχειριζόμενοι τὰ κοινὰ ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ λογοδοτοῦν, οἱ δὲ διοικούμενοι ἔχουν τὸ δικαίωμα ν' ἀξιοῦν τὸν ἔλεγχον. Ἡ βράβευσις ἢ ἡ τιμωρία τῶν ὑπολόγων εἶναι αἱ δύο ὄψεις τοῦ αὐτοῦ νομίσματος καὶ ἀπορρέουν πάντοτε ἀπὸ τὴν αὐτὴν πηγὴν : τὴν Δικαιοσύνην].

Στρ. Κ. Παπαϊωάννου

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΛΕΓΧΟΥ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν πανηγυρικὴν, τῷ ὄντι, Ἐκθεσὶν Ἐλέγχου τῆς χρήσεως 1956—1957, τοῦ διενεργηθέντος κατόπιν Διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, ἔχοντος κατὰ Νόμον τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ἀνωτάτης ἐπὶ τῆς Σχολῆς ἐποπτείας.

Ἀρχοῦμεθα ἐνταῦθα νὰ ἐπαναλάβωμεν τὸ τελικὸν πόρισμα τοῦ Ἐλέγχου : «Τελευτῶντες τὴν παροῦσαν Ἐκθεσὶν ὀφείλομεν νὰ ἐξάρωμεν τὸ ἐν γένει ἔργον τῆς Σχολῆς καὶ νὰ ὑποβάλωμεν εὐσεβάστως τὴν πρότασιν ὅπως τὸ καινοτόμον τοῦτο ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Ἰδρυμα τῆς Πατρίδος μας τύχη τῆς ἄκρας τοῦ Σεβαστοῦ Ὑπουργείου εὐαρεσκείας καὶ εὐρεθῆ ἔργος νὰ τιμηθῶσιν ἠθικῶς τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀμισθελὶ προσενεγκόντα τὰς ὑπηρεσίας των, τὰ μέλη τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς, ἰδίᾳ ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ὡς καὶ τὸ Διοικητικὸν Προσωπικὸν αὐτῆς».

Σημειωτέον ἐπίσης ὅτι ἡ διαχείρισις τῆς Σχολῆς ἐλέγχεται προληπτικῶς, διότι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔχει διορίσει ὡς μονίμους ἐλεγκτὰς τὸν ἐκάστοτε Προϊστάμενον τῆς Ὑπηρεσίας Ἐντελλομένων Ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας καὶ ἓνα Διευθυντὴν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

Εἰς τὸ παρὰ πάντων τιθέμενον ἐρώτημα «πῶς ἡ Σχολή, μὲ τόσον ἀσήμαντα οικονομικὰ μέσα, πραγματοποιεῖ τόσον μεγάλην δραστηριότητα» ; ἡ ἀπάντησις εἶναι πάρα πολὺ ἀπλή : Δι' ὅλα ἀπαιτεῖται καλὴ ὀργάνωσις, χρηστικὴ διαχείρισις, ἐμπνευσμένη διοίκησις, φανατισμὸς διὰ τὸ ἐπιτελούμενον ἔργον. Πράγματι οἱ Διοικοῦντες καὶ οἱ Διδάσκοντες ἐμπνέονται ἐν τῇ Σχολῇ ἀπὸ ἐν ἀνώτερον Ἰδανικόν : Ν' ἀνοίξουν νέους δρόμους εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν.

Ε Κ Θ Ε Σ Ι Σ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΚΑΜΠΙΤΣΗ καὶ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΤΖΑΒΑΡΑ

Τμηματάρχων παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Βιομηχανίας

Περὶ τοῦ διενεργηθέντος ὑπ' αὐτῶν ἐλέγχου ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς Οἰκονομικῆς χρήσεως 1956 - 57 τῆς Ἄνω-τέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν (Α.Σ.Β.Σ.) δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 45 444)10-6-58 Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως.

Κατόπιν τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τοῦ Σεβαστοῦ Ὑπουργεῖου Βιομηχανίας δι' ἧς ἀνετέθη εἰς ἡμᾶς ὁ ἐλεγχος τῆς διαχειρίσεως τῆς Οἰκονομικῆς χρήσεως 1956 - 57 προέβημεν εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ διαχειριστικοῦ τούτου ἐλέγχου ἐξ οὗ προέκυψαν τὰ κάτωθι ἀναφερόμενα.

Ἡ ὡς ἄνω Οἰκονομικὴ χρῆσις εἶναι ταυτόσημος πρὸς τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἧτοι ἤρχισε τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1956 καὶ ἔληξε τὴν 31ην Αὐγούστου 1957. Διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὡς ἄνω ἐλέγχου ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν ἡμῶν ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς Σχολῆς τηρούμενα βιβλία ἧτοι Καθολικόν, Ἡμερολόγιον, βιβλίον Ταμείου, βιβλίον ἐνοσήμων Ι.Κ.Α., βιβλίον Καταθέσεων παρὰ Τραπεζῆς καί, ἐν γένει, παρεσχέθη παρὰ τῆς Γραμματείας τῆς Σχολῆς μετ' ἐξαιρετικῆς προθυμίας πᾶσα διευκόλυνσις διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀνατεθέντος ἡμῖν ἔργου.

Ὁ γενόμενος ἐλεγχος ὑπῆρξε λεπτομερέστατος, περιέλαβε δὲ τὴν νομιμότητα καὶ τὴν σκοπιμότητα τῶν γενομένων εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν, ἀκολούθως δὲ ἐπεξετάθη εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν βιβλίων Ἡμερολογίου, Καθολικοῦ, Ταμείου καὶ ἐγένετο ἀντιπαραβολὴ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐγγραφῶν. Ἐπηκολούθησεν ὁ ἐλεγχος τῶν προσκομισθέντων δικαιολογητικῶν στοιχείων τῶν οἰκείων πράξεων (Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων) ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς γενομένας ἐν τοῖς οἰκείοις βιβλίοις ἐγγραφὰς καὶ τελικῶς ἐγένετο ἐλεγχος τῶν λοιπῶν στοιχείων καὶ πράξεων σχετικῶς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα (Ἀπολογισμὸν καὶ Ἰσολογισμὸν) τοῦ ὑπὸ ἐλεγχον οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἡ ἀνάλυσις τῶν πεπραγμένων τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ ὑπὸ ἐλεγχον ἔτος θάσει τῶν ἐλεγχθέντων στοιχείων ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὸν ἀντίστοιχον ἀπολογισμὸν ὡς καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς χρήσεως 1956 - 57 ὡς διεπιστώθη καὶ ἐκ τοῦ ἐλέγχου, ἔχουσιν ὡς ἔπεται :

Τὰ Ἐσοδα καὶ τὰ Ἐξοδα τῆς Σχολῆς μετὰ τῶν ὑπὲρ τρίτων συνεισπρατιτομένων καὶ ἀποδιδόμενων, ἔχουν συνοπτικῶς ὡς κάτωθι :

	Ἐσοδα	Ἐξοδα
Α.Σ.Β.Σ.	2 484 594	2 413 838
Σχολὴ Στατιστικῆς	377 118,50	364 161,90
Διαχειρίσις Ἐκδόσεων	440 596,80	305 833,50

Τὰ ὡς ἄνω Ἐσοδα καὶ Ἐξοδα ἀναλύονται ὡς ἑξῆς :

Ε Σ Ο Δ Α

	Προϋπολογισθέντα	Πραγματοποιηθέντα
ΤΜΗΜΑ Α΄. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΕΣΟΔΑ		
Ἐκπαιδευτικὰ τέλη		
1. Δικαιώματα ἐγγραφῆς	156 750	176 880
2. Δίδακτρα (μείον ἀπαλλαγῆ)	823 250	982 500
	<u>980 000</u>	<u>1 159 380</u>
Διάφοροι ἐνισχύσεις		
Ἐπιχορήγησις Κράτους	300 000	270 000
» Ἐπιμελητηρίων	60 000	35 000
Δωρεὰ Ἰδιωτῶν	1 000	2 240
» » διὰ βράβεισιν σπουδαστῶν	3 000	—
	<u>364 000</u>	<u>307 240</u>
Ἄτερα Ἔσοδα		
Ἐκ Σχολικῶν τίτλων	70 000	81 100
Καθυστερούμενα καὶ προσαυξήσεις	40 000	42 535
Ἐξέταστρα ὑπὲρ Σχολῆς	35 000	64 295
Τόκοι καταθέσεων	30 000	34 268
Δι' ὑγειονομικὴν παρακολούθησιν σπουδαστῶν	—	—
	22 500	26 750
Διάφορα	1 000	—
	<u>198 500</u>	<u>248 948</u>
Κεφάλαιον ἐκ τοῦ Ἀποθεματικοῦ	443 000	—
Τὸ ὅλον	<u>1 985 500</u>	<u>1 715 568</u>
ΤΜΗΜΑ Β΄. ΑΠΟΔΙΔΟΜΕΝΑ		
Ἔσοδα διὰ λογαριασμὸν τρίτων		
Ἐξέταστρα	350 000	636 075
Φόροι καὶ χαρτόσημον	80 000	101 168
Κρατήσεις ὑπὲρ Ι.Κ.Α.	20 000	20 933,50
Τέλη ἐγγραφῆς ὑπὲρ Δημοσίου	9 000	10 850
	<u>459 000</u>	<u>769 026</u>
Σύνολον	<u>2 444 500</u>	<u>2 484 594</u>

ΕΞΟΔΑ

	Προϋπολογισθέντα	Πραγματοποιηθέντα
ΤΜΗΜΑ Α'. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΕΞΟΔΑ		
Διοικήσεις		
*Εξοδα παραστάσεως Σχολής	10 000	7 900
» » και κινήσεως	47 500	46 481
» Δ/ντου Σχολής	—	—
*Αποζημιώσεις Σχολικής Έπιτροπής	24 000	24 000
	<u>81 500</u>	<u>78 381</u>
Διοικητικόν Προσωπικόν		
Γραμματεὺς	43 500	43 466
Διαχειριστής	25 100	24 853,58
Γραφεὺς	15 400	15 235,50
Κλητῆρ	19 700	19 240,50
Καθαρίστρια	16 500	16 030,50
*Εξοδα κινήσεως	22 200	22 200
	<u>142 400</u>	<u>141 016</u>
*Εξοδα Διαχειρίσεως	123 350	123 350
*Ενοίκια Διδακτηρίων		
Φωτισμός, ὕδρευσις, θέρμανσις, καθαριότης	27 500	27 246,20
Γραφικὴ ὕλη καὶ πολυγραφήματα	13 000	12 699,50
Τηλεφωνικὰ τέλη	12 500	12 327,10
*Εξοδα ἀλληλογραφίας	8 000	7 387,30
*Αγγελίαι—Δημοσιεύσεις	48 500	48 115
*Ασφάλιστρα ὑπὲρ Ι.Κ.Α.	16 500	16 403,50
*Αμοιβαὶ καὶ ἐξοδα κινήσεως ἐλέγχων κλπ.	24 000	24 000
Διάφορα ἐξοδα (μικροδαπάναι κλπ.)	11 800	11 434
	<u>285 150</u>	<u>282 962,60</u>
Συντηρήσεις καὶ ἐπισκευαὶ		
Κτιρίου	17 000	16 609
*Επίπλων, σκευῶν καὶ θρανίων	6 000	5 497
Κήπου κλπ. χώρων	4 000	3 921
	<u>27 000</u>	<u>26 027</u>
	<u>536 050</u>	<u>528 386,60</u>
Εἰς Μεταφορὰν		

	Προϋπολογισθέντα	Πραγματοποιηθέντα
Έκ Μεταφοράς	536 050	528 386,60 ⁰
Άμοιβαί Καθηγητών		
Α', Β', και Γ' έτών	514 000	513 100
Φροντιστηριακά άσκήσεις Έπιμελητών		
Λογιστικής	11 800	11 780
Όργανώσεως	4 800	4 720
Ξένων Γλωσσών	32 500	32 390
Οικονομικών έκθέσεων	3 800	3 290
Λοιπών μαθημάτων	9 500	9 200
	<u>62 400</u>	<u>61 380</u>
Γραφείον Έρευνών		
Άμοιβή Διευθυντού	18 000	18 000
» Συνεργατών	5 500	5 400
Διάφορα έξοδα (γραφ. ύλη—έγκ)σεις κλπ.)	9 500	9 287,40
Κέντρον Τουριστικών Μελετών	20 500	20 036,50
Κέντρον Κοινωνικών Σπουδών	17 000	16 815
Βιβλία και Περιοδικά	100	—
Δημοσιεύματα	100	—
	<u>70 700</u>	<u>69 538,90</u>
Σχολή Στατιστικής (Κ.Σ.Ε.)		
α) Ένίσχυσις δι' άμοιβάς έκτάκτου προσωπικού	47 250	
β) Ένίσχυσις διά αντιμετώπισιν των αναγκών του	5 000	
γ) Στατιστικόν Δελτίον	8 000	
δ) Έντυπα—Διαφημίσεις	8 000	
	<u>68 250</u>	<u>45 853,50</u>
Μορφωτική λοιπή έργασία		
Έξοδα διαλέξεων (προσκήσεις, ταχυδρομικά, κλπ.)	20 100	20 033,30
Σωματική Άγωγή (μισθός Γυμναστού)	10 000	10 000
Έορταί (έκπαιδευτικά συνέδρια—έκδρομαί κλπ.)	25 000	21 179,80
Έντυπα και άσκήσεις	17 500	17 431
Ένίσχυσις «Έκδόσεων» τής Σχολής	125 700	125 661
	<u>198 300</u>	<u>194 305,10</u>
Πρόνοια υπέρ Σπουδαστών		
Ίατρική περίθαλψις	22 500	21 275
Είς Μεταφοράν	1 472 200	1 433 839,10

	Προϋπολογισθέντα	Πραγματοποιηθέντα
Ἐκ Μεταφορᾶς	1 472 200	1 433 839,10
Βραβεῖα α) Σχολῆς	100	
β) Ἐξ ἐπιχορηγήσεως Ἰδ.	100	
γ) Ἐνίσχυσις ὑποτρόφων Ἐξωτερικοῦ	2 800	
	3 000	3 000
	<u>25 500</u>	<u>24 275</u>

Διάφορα ἔξοδα
 Δαπάναι ἐπιστημονικῶν ἐκδόσεων κατὰ τὴν ἐγκρίσεως τοῦ Δ.Σ.

65 000 63 965

Προμήθειαι		
Ἀγορὰ ἐπίπλων καὶ σκευῶν	106 500	106 350
Ἀγορὰ θρανίων καὶ καθισμάτων	30 500	30 064
Ἐγκαταστάσεις καὶ ἐπιπλα Λογιστηρίου	1 000	578
Ὀργανα διδακτικὰ	200	—
Ἀγορὰ βιβλίων καὶ περιοδικῶν	7 100	7 016,30
» οἰκοπέδου ἐξ ἐπιχορηγήσεως Κράτ.	300 000	—
	<u>445 300</u>	<u>144 008,30</u>
Τὸ ὅλον	1 985 500	1 644 812,30

ΤΜΗΜΑ Β': ΑΠΟΔΙΔΟΜΕΝΑ

Ἀποδόσεις εἰσπράξεων ὑπὲρ τρίτων

Ἐξέταστρα :

α) Καθηγηταὶ 244 000

β) Ἐποπτεία κλπ. ἀποσβέσεις 80 000

γ) Δαπάναι ὑπὲρ καὶ διὰ λογισμῶν Σχολῆς 26 000

350 000 636 075

Φόροι καὶ χαρτόσημον Δημοσίου

80 000 101 168

Κρατήσεις Ι.Κ.Α.

20 000 20 933,50

Τέλη ἐγγραφῆς ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως

9 000 10 850

459 000 769 026

Σύνολον

2 444 500 2 413 838,90

Ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων, τὰ ἔσοδα τῆς οικονομικῆς χρήσεως 1956 - 57 ὑπερέβησαν τὰ γενόμενα ἔξοδα κατὰ δραχ. 70.756 ποσὸν ὅπερ ἤχθη εἰς αὐξησιν τοῦ σημειουμένου κατωτέρω κυμαινομένου κεφαλαίου τῆς Σχολῆς.

Ἐκ τοῦ ἐλέγχου τῶν ὡς ἄνω στοιχείων διεπιστώθησαν τὰ κάτωθι: "Ἀπασι αἱ εἰσπράξεις καὶ δαπάναι εἶναι καθ' ἅπασαν τὴν γραμμὴν νόμιμοι, βασιζόμεναι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 15.4.1948 Β. Δ)τος περὶ τοῦ ὄργανισμοῦ τῆς Α.Σ.Β.Σ. οὐδεμιᾶς σημειωθείσης παραβάσεως τῶν σχετικῶν διατάξεων τούτου.

Διὰ τὰς πραγματοποιουμένας εἰσπράξεις ἐκδίδονται βάσει αἰτιολογικῶν στοιχείων διπλότυπα εἰσπράξεως, ἀκολούθως δὲ εἰσάγονται εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Σχολῆς διὰ γραμματίων εἰσπράξεως ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς Σχολῆς, ἡριθμημένων δὲ κατ' ἀπόλυτον ἀριθμητικὴν σειρὰν, αἱ δὲ καταστάσεις εἰσπράξεως ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Ταμείου καὶ τοῦ διαχειριστοῦ, θεωροῦνται δὲ ὑπὸ τοῦ Γραμματέως καὶ τῶν μονίμων ἐλεγκτῶν τῆς Σχολῆς.

Αἱ πληρωμαὶ ἐνεργοῦνται δι' ἐκδόσεως ἐνταλμάτων πληρωμῆς ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Σ. τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Γραμματέως ταύτης, ἡριθμημένων καὶ τούτων κατ' ἀπόλυτον ἀριθμητικὴν σειρὰν καὶ συνοδευομένων ὑπὸ ἐγκεκριμένων δικαιολογητικῶν.

Σημειωτέον ὅτι τὰ ἐντάλματα πληρωμῆς καὶ τὰ γραμμάτια εἰσπράξεως ἐλέγχονται προληπτικῶς, κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. τῆς Σχολῆς, ὑπὸ δύο ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων ἤτοι τοῦ ἐκάστοτε προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας Ἐντελλομένων ἔξόδων τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας καὶ ἑνὸς Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, οἵτινες ὑποβάλλουν σχετικὰς ἐκθέσεις εἰς τὸ Δ. Σ. τῆς Σχολῆς.

Τὰ τηρούμενα ὑπὸ τῆς Σχολῆς βιβλία δὲν ἔχουν θεωρηθῆ παρὰ Δημοσίας Ἀρχῆς δεδομένου ὅτι δὲν ὑφίσταται ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων τοιαύτη ὑποχρέωσις, κλείονται ὁμῶς ὑπὸ τοῦ Ταμείου τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Γραμματέως ταύτης.

Ἐν συμπεράσματι, ἐπὶ πάντων τῶν ἀνωτέρω, παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς:

α) Τὰ χρησιμοποιοῦντα κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα γραμμάτια εἰσπράξεων, ἀρχοῦν ἀπὸ τοῦ αὐξ. ἀριθ. 821 καὶ ἐξικνοῦνται μέχρι καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 953.

Ἐπίσης ἐνταλμάτων πληρωμῶν ἐγένετο χρῆσις ἀπὸ τοῦ αὐξ.

ἀριθ. 2403 μέχρι καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2827. Βάσει τούτων ἐνηργήθησαν ἐν τοῖς λογιστικοῖς βιβλίοις αἱ οἰκεῖται ἐγγραφαί.

β) Ἡ Σχολὴ ὡς κοινωφελὲς ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα λειτουργοῦσα ὑπὸ τὸν τύπον νομικοῦ προσώπου ἰδιωτικοῦ δικαίου, δὲν κέκτηται καθωρισμένον πάγιον κεφάλαιον.

Τὸ κυμαινόμενον κεφάλαιον τῆς Σχολῆς κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ τοῦ ὑπὸ κρίσιν οἰκονομικοῦ ἔτους ἀνέρχεται εἰς δρχ. 1.218.155,70 ἐξ ὧν μετρητὰ καὶ καταθέσεις δρχ. 733.979,10 καὶ λοιπὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα δρχ. 484.176,60.

γ) Κρατήσεις διὰ δημιουργίαν εἰδικοῦ ἀποθεματικοῦ δὲν διενηργήθησαν κατὰ τὴν χρῆσιν ταύτην καταβάλλεται ὁμοῦς προσπάθεια σχηματισμοῦ (μικροῦ) χρηματικοῦ κεφαλαίου ἀγομένου εἰς τὸ κυμαινόμενον κεφάλαιον.

δ) Ἐκ τοῦ ἐνεργηθέντος ἐλέγχου τῶν πεπραγμένων τῆς οἰκονομικῆς ταύτης χρήσεως, διεπιστώθη ἀπόλυτος τάξις καὶ ἐνημερότης εἰς τὰς ἐν τοῖς λογιστικοῖς βιβλίοις ἐγγραφάς, μὴ παρατηρηθεισῶν ἀνωμαλιῶν κατὰ τὴν ἐν γένει διαχείρισιν ταύτης.

Ἡ ὅλη διαχείρισις τῆς Σχολῆς διαπνέεται ὑπὸ πνεύματος περισυλλογῆς καὶ ἀπολύτου τάξεως εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε καὶ τὰ ἐκ παραδρομῆς λάθη ὡς καὶ αἱ συνήθεις εἰς τοιαύτας περιπτώσεις μικροπαραλήψεις, ὧν ἐγένετο ἡ δέουσα διόρθωσις, νὰ εἶναι εἰς τὸ ἔπακρον περιωρισμένα.

Ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τῆς Σχολῆς, ἐκ τοῦ γενομένου ὁμοῦς ἐλέγχου δυνάμεθα νὰ προβῶμεν καὶ εἰς εὐχαρίστους διαπιστώσεις ὡς πρὸς τὴν ἀποστολὴν τῆς Σχολῆς καὶ τὸ συντελούμενον ἐν αὐτῇ ἔργον.

Ὁ σκοπὸς ὃν ἔταξεν ἑαυτῇ ἡ Σχολὴ ἐκπληροῦται σὺν τῇ παρῶν τοῦ χρόνου κατὰ τρόπον πλέον ἢ ἰδεώδη, δικαίωνουσα οὕτω πλήρως τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἰδρύσεώς της, ὡς καὶ τὰς προσδοκίας τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ κόσμου καὶ γενικώτερον τῆς κοινωνίας.

Ἡ Α.Σ.Β.Σ. ἐξελίσσεται εἰς ἀκμαῖον ἐπιστημονικὸν ἴδρυμα ἀναπτύσσον πολὺπλευρον καὶ παντοειδῆ ἐπιστημονικὴν δρᾶσιν καὶ ἐπιδιώκον τὴν καινοτόμησιν διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης καὶ ἐπὶ εἰδικῶν τομέων εἰς οὓς μέχρι τοῦδε οὐδεμία συστηματικὴ τοιαύτη προσπάθεια ἐγένετο ὡς καὶ τὴν ἀνακίνησιν συζητήσεων ἐπὶ φλεγόντων γενικῶν οἰκονομικῶν θεμάτων διὰ τὴν

ἀνταλλαγήν γνώμων καὶ τὴν ἀποκρυστάλλωσιν σαφῶν ἐπὶ τούτων ἀπόψεων. Ἡ ὁσημέραι ἀυξανόμενη δράσις τῆς Σχολῆς καὶ ἡ κατὰ τρόπον πρωτοποριακὸν καὶ ὑποδειγματικὸν ἀνάπτυξις τοῦ ἔργου τῆς, καθιστοῦν ταύτην πνευματικὸν ἴδρυμα ἀπολύτως συγχρονισμένον καὶ ἐξόχου ὠφελιμότητος διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ οἰκονομικὴν πρόοδον τῆς Χώρας. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ Σχολὴ ὁσημέραι ἐμπεδοῦται περισσότερον εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ διομηχανικοῦ κόσμου ὡς καὶ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς κοινωνίας ἧτις καὶ συνεχῶς ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἐμπιστεύεται μεγαλύτερον ἀριθμὸν νέων πρὸς ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν καὶ ἀπόκτησιν ἐφοδίων διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ πρακτικοῦ πεδίου σταδιοδρομίαν των.

Ὅτω οἱ ἐγγράφοντες εἰς τὴν Σχολὴν σπουδασταὶ κατὰ τὸ ἔτος 1956 - 57 ἀνήλθον εἰς 1083 ἔναντι 991 τοῦ προγενεστέρου ἔτους. Ὅμοίως οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν ἔτος ἀνήλθον εἰς 70. Οὐχ ἦττον ὁμως παρὰ τὴν ἀνάπτυξιν ἣν παρουσιάζει ἡ δράσις καὶ τὸ ὄλον ἔργον τῆς Σχολῆς σημειοῦμεν ὅτι αὕτη ἐξακολουθεῖ νὰ στεγάζεται ἐπ' ἐνοικίῳ εἰς παλαιὸν καὶ οὐχὶ κατάλληλον κτίριον καὶ ὅτι οὐδὲν ἐγένετο πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἀποκτήσεως ἰδιοκτητοῦ στέγης μολονότι τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν παρουσιάζει δυσεπιλύτους δυσχερείας, ἐὰν μάλιστα ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ διατιθέμενον σήμερον διὰ στεγαστικῆς ἀνάγκης (κεντρικὸν κτίριον καὶ παράρτημα) ποσόν. Κατὰ τὸ διαχειριστικὸν ἔτος 1956 - 57 μικρὰ προσπάθεια ἐγένετο πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην, θεωρητικῆς μάλ-λον φύσεως, ἡ ὁποία ἀπέδλεπε εἰς τὴν ἐξεύρεσιν ἐτέρου καταλλήλου ἀκινήτου, διὰ τὴν στέγασιν τῆς Σχολῆς οὐχὶ δὲ εἰς τὴν κατασκευὴν ἰδίου τοιοῦτου. Ἐρρίφθη ὁμοίως ἡ ἰδέα τῆς μεταφορᾶς τῆς Σχολῆς εἰς Πειραιᾶ, θεωρηθέντος ὅτι εἰς τὴν πόλιν ταύτην προσιδιάζει νὰ ἔχη τὴν ἔδραν του ὡς ἐκ τῶν σκοπῶν του, ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα τῆς μορφῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ

Ἐπιτραπήτω, τέλος, νὰ σημειώσωμεν καὶ πάλιν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνισχύσεως τοῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς, δοθέντος ὅτι τὸ ὑπάρχον προσωπικὸν παρὰ τὰς φιλοτίμους προσπάθειάς αὐτοῦ καταβάλλει, εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατον νὰ ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὸν συνεχῶς αὐξανόμενον ὄγκον τῶν ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς καὶ τῶν ἐκ ταύτης ἐξαρτωμένων ἰδρυμάτων. Διὰ τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς, καθίσταται ἀδήριτος ἡ ἀνάγκη τῆς προσλήψεως προσωπικοῦ, τροποποιουμένων τῶν σχετικῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων περὶ προσωποῦ τῆς Σχολῆς.

Τέλος, αἱ δαπάναι ἐν γένει λειτουργίας τῆς Α.Σ.Β.Σ. δέον νὰ θεωρηθῶσιν, συγκρινόμεναι πρὸς τὰς τῶν ἐτέρων ἀνωτέρων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων, ὡς εὐρισκόμεναι εἰς λίαν χαμηλὸν ἐπίπεδον. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ πνεῦμα φειδοῦς τὸ ὁποῖον ἐπιδεικνύεται ὡς καὶ εἰς τὸ γεγονός ὅτι τὸ διδασκικὸν προσωπικὸν περιορίζεται εἰς ἀσήμαντον ἀμοιβὴν ὅλως δυσανάλογον πρὸς τοὺς καταβαλλομένους ἀτρύτους ἐκ μέρους τούτων κόπους πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον εἶναι ἄξιον παντὸς ἐπαίνου.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Τὸ Γραφεῖον τοῦτο ἰδρυθὲν βάσει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7 τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Σχολῆς Β.Δ. 15-4-48 δὲν ἔχει ἰδιαιτέραν οἰκονομικὴν διαχείρισιν καθ' ὅσον ἡ ὅλη ἐργασία ἐν αὐτῷ διεξάγεται δι' ἀσημάντου δαπάνης. Τόσον ὁ προϊστάμενος τοῦ Γραφείου ὅσον καὶ οἱ συνεργάται καθηγηταὶ καὶ τρίτοι, παρέχουν τὰς ὑπηρεσίας των ὅλως ἀφιλοκερδῶς.

Τὸ Γραφεῖον τοῦτο προσφέρει ἐξαιρετικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῆς Σχολῆς οὓς καθοδηγεῖ εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν των ἐργασίαν ἀλλὰ καὶ γενικωτέραν σπουδαιότητα παρουσιάζει ὡς ἐκ τῶν λειτουργούντων παρ' αὐτῷ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν, Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν, Κέντρου Ἑλληνικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου, Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, Κέντρου Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, Κέντρου Τουριστικῆς Βιομηχανίας, Κέντρου Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως καὶ Κέντρου Ναυτιλιακῆς Ἐκπαιδεύσεως. Τὰ κέντρα ταῦτα ἀποτελοῦν ἐπιστημονικὰ φυτώρια, κατὰ τὸ πρότυπον τῶν ἰσχυόντων ἀλλαχοῦ, διὰ τὴν ἔρευναν καὶ ἀνάπτυξιν διαφόρων τομέων εἰς οὓς μέχρι τοῦδε δὲν παρετηρήθη ἀξιόλογος ἐπιστημονικὴ ἐπίδοσις καὶ ἔχουν ὡς ἀπότερον προορισμὸν τὴν ἀναγωγὴν των εἰς ἐπιστημονικὰ ἰδρύματα σκοπὸν ἔχοντα τὴν διαδραμάτισιν σοβαροῦ λόγου εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς Χώρας.

Ἄξια παντὸς ἐπαίνου εἶναι ἡ Σχολὴ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοιαύτης δράσεως δι' ἣν κατὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν ἔτος ἐδαπανήθη τὸ ἀσημάντον ποσὸν τῶν δρχ. 69.538 ὅπερ περιελήφθη εἰς τὴν γενικὴν διαχείρισιν τῆς Σχολῆς.

Σημειωτέον ὅτι τὸ Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν ἐπεξέτεινε κατὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν ἔτος τὴν δρᾶσιν του ἰδρύσαν

πέραν των ύφισταμένων Κέντρων, τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαι-
δεύσεως, τὸ Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, τὸ Κέντρον Του-
ριστικῆς Βιομηχανίας, τὸ Κέντρον Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως
καὶ τὸ Κέντρον Ναυτιλιακῆς Ἐκπαιδεύσεως.

ΣΧΟΛΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

Κατὰ τὸν γενόμενον ἔλεγχον διεπιστώθη ὅτι καὶ κατὰ τὸ ἔτος
1956 - 57 ἡ Σχολὴ αὕτη ὑπὸ τὴν ἐπίσημον μορφήν της, ἐσυνέχισε
κατὰ τρόπον πλεόν ἢ ἱκανοποιητικόν τὸ ἐπιστημονικόν της ἔργον,
τῆς καταρτίσεως δηλονότι στατιστικῶν στελεχῶν καὶ τῆς προαγω-
γῆς τῆς ἐρεῦνης τῶν διαφόρων στατιστικῶν προβλημάτων. Ὡς πρὸς
τὴν διαχείρισιν δὲ τῆς Σχολῆς, ἥτις, σημειωτέον, εἶναι αὐτοτελής,
σημειοῦμεν, ὅτι, ὡς προέκυψεν ἐκ τοῦ γενομένου ἐλέγχου, κατὰ τὸ
ὡς ἄνω ἔτος αὕτη ἦτο καθ' ὄλα ἄψογος, οὐδεμιᾶς παρατηρηθείσης
ἀταξίας.

Διὰ τὰς πραγματοποιηθείσας εἰσπράξεις ἐκδίδονται γραμμα-
τια βάσει αἰτιολογικῶν στοιχείων τοῦ Γραμματέως ταύτης, ἡριθμη-
μένα δὲ κατ' ἀπόλυτον ἀριθμητικὴν σειρὰν. Τὰ ἐκδοθέντα γραμματία
ἄρχονται ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 45 καὶ ἐξικνοῦνται μέχρι καὶ τοῦ ἀριθ. 96.
Τὰ γραμματία ταῦτα ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς Σχολῆς,
ἀφοῦ προηγουμένως θεωρηθοῦν ὑπὸ τῶν μονίμων ἐλεγκτῶν τῆς Σχο-
λῆς, αἱ δὲ καταστάσεις εἰσπράξεων ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Ταμίου
καὶ τοῦ Διαχειριστοῦ καὶ θεωροῦνται καὶ αὗται ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω
μονίμων ἐλεγκτῶν.

Αἱ δαπάναι ἐνηργήθησαν δι' ἐκδόσεως ἐνταλμάτων πληρωμῆς
ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ. τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ
Γραμματέως ταύτης, ἡριθμημένων καὶ τούτων κατ' ἀπόλυτον ἀρι-
θμητικὴν σειρὰν ἀφοῦ προηγουμένως θεωρηθοῦν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ
τῆς Σχολῆς καὶ τῶν μονίμων ἐλεγκτῶν ταύτης.

Τὰ ἐκδοθέντα διὰ τὴν ὑπὸ ἔλεγχον χρῆσιν ἐντάλματα, ἄρχον-
ται ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 117 καὶ ἐξικνοῦνται μέχρι καὶ τοῦ ἀριθ. 232.

Βάσει τῶν ἐκδοθέντων ὡς ἄνω γραμματίων εἰσπράξεων καὶ ἐν-
ταλμάτων πληρωμῶν ἐνηργήθησαν αἱ σχετικαὶ ἐν τοῖς λογιστικοῖς
βιβλίοις ἐγγραφαί.

Ἐκ τοῦ γενομένου ἐλέγχου προέκυψεν ὅτι τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα

της Στατιστικής Σχολής κατά την χρήση 1956 - 57 έχουν ως
κάτωθι :

Ε Σ Ο Δ Α

1. Έγγραφαί Αου και Βου έτους	δρχ.	27 000	
2. Δίδακτρα » » » » »		149 600	
3. » Καθυστερούμενα		9 300	
4. Δικαιώματα εκ τίτλων		5 200	191 100
			<hr/>
5. Έπιχορήγησις Έπουργ. Συνομοσ			85 000
Τδ δλον »			276 100
Έπόλοιπον προηγ. χρήσεως »			3.753,90
			<hr/>
			279 853,90
6) Λογαριασμοί αποδιδόμενοι :			
α) Φόροι και χαρτόσημον Δη-			
μοσίου	»	10 846,10	
β) Έξέταστρα Καθηγητών	»	40 585	
γ) Ένίσχυσις Σχολής δια λο-			
γαριασμών αὐτῆς	»	45 853,50	97 264,60
			<hr/>
Σύνολον »			377 118,50
			<hr/> <hr/>

Ε Σ Ο Δ Α

1. Αποζημίωσις Διδασκαλίας—Έξοδα κινή-			
σεως και επίδομα Βιβλιοθήκης	δρχ.	96 300	
2. Αποζημίωσις Διδακτικής Έπιτροπῆς	»	36 000	
3. » Έπιμελητοῦ	»	5 000	
4. » Διευθυντοῦ Κ.Σ.Ε.	»	13 500	
5. Έπερωρία και δδοιοπορικὰ	»	13 950	
6. Γενικά Έξοδα Διαχειρίσεως	»	14 611,10	
7. Ένοίκια και Έπισκευαί και έγκαταστάσεις	»	87 536,20	
			<hr/>
Τδ δλον »			266 897,30
8. Λογαριασμοί αποδιδόμενοι :			
α) Φόροι και Χαρτόσημον Δη-			
μοσίου	δρχ.	10 846,10	
β) Έξέταστρα Καθηγητών	»	40 565	
γ) Ένίσχυσις Σχολής δια λο-			
γαριασμών αὐτῆς	»	45 853,50	97 264,60
			<hr/>
			364 161,90
Έπόλοιπον εις νέαν χρήση	»		12 956,60
			<hr/>
Σύνολον »			377 118,50
			<hr/> <hr/>

Ἡ Σχολή ἤτις προήλθεν ἐκ τοῦ Κέντρου Στατιστικῶν Ἑρευ-
νῶν καὶ διέπεται ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 3.9.1955 Β. Δ)τος, μοναδική εἰς τὸ
εἶδος τῆς ἐν Ἑλλάδι, συνέχισε καὶ κατὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν ἔτος τὴν
συμπλήρωσιν τῆς ταχθείσης εἰς ταύτην ἐπιστημονικῆς τῆς ἀποστο-
λῆς κατὰ τρόπον ἄξιον πάσης ἐξάρσεως.

Ἡ συντελουμένη ἐν τῇ Σχολῇ καρποφόρος καὶ ἀποδοτικὴ ἐρ-
γασία ἔχει εἰς τὸ ἐνεργητικόν τῆς τὴν δημιουργίαν ἱκανοῦ ἀριθμοῦ
στατιστικῶν στελεχῶν ὡς καὶ τὴν προαγωγὴν, κατὰ τρόπον πλέον
ἢ ἱκανοποιητικόν, τῆς στατιστικῆς ἐπιστήμης γενικώτερον καὶ ἰδίᾳ
κατὰ τὴν προσαρμογὴν τῆς εἰς τὰ Ἑλληνικὰ προβλήματα.

Ἀναφορικῶς πρὸς τὴν Σχολὴν ταύτην θὰ εἴχωμεν καὶ κατὰ τὸ
ὑπὸ κρίσιν ἔτος νὰ σημειώσωμεν ὅτι ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐγέ-
νετο ὑπὸ τῆς Α.Σ.Β.Σ. ἡ δέουσα ἐνίσχυσις τῆς διὰ ποσοῦ 45.853,50
πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν τῆς.

Ἡ χειρονομία αὕτη τῆς Α.Σ.Β.Σ. πρὸς τὸ τέκνον τῆς δέον νὰ
ἐξαρθῇ δεόντως, πλὴν δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι, ἡ ὡς ἄνω ἐνίσχυσις
ἐγένετο καὶ πάλιν βάσει τῶν ἀριθ. 53 καὶ 63 τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς
Α.Σ.Β.Σ., ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀριθ. 9 ἰδρυτικοῦ
διατάγματος τῆς Σχολῆς, χωρὶς νὰ θεσπισθῇ εἰδικὴ διάταξις, ὡς
ὑπεδείχθη ἐν τῇ ἐκθέσει ἡμῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους, καθιστῶσα
πλέον σαφῆ καὶ νομότυπον τὴν ὑπὸ τῆς Α.Σ.Β.Σ. γενομένην κατὰ
τὸν ὡς ἄνω τρόπον ἔμμεσον ἐνίσχυσιν τῆς Στατιστικῆς Σχολῆς.
Τονίζεται καὶ πάλιν τὸ σκόπιμον τῆς νομοθετικῆς ρυθμίσεως τοῦ
τρόπου τῆς ὡς ἄνω ἐνίσχυσεως, ἣτις κατὰ τὸ πλεῖστον διατίθεται
διὰ τὴν ἀμοιβὴν ἐκτάκτου προσωπικοῦ ὅπερ ἐν τῇ πραγματικότητι
ἀπασχολεῖται κυρίως διὰ διεκπεραίωσιν διοικητικῆς ἐργασίας τῆς
Α.Σ.Β.Σ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἡ αὐτοτελῆς διαχειρίσεις τοῦ Τμήματος ἐκδόσεων τῆς Α.Σ.Β.Σ. ἔχει διὰ τὸ διαχειριστικὸν ἔτος 1956 - 57 ὡς ἑξῆς :

ΕΣΟΔΑ

1. Ἐγγραφαὶ Συνδρομητῶν Σπουδαστῶν 1 085 × 200	δρχ. 217 000	
2. Διάφοροι Πωλήσεις — Δημοσιεύσεις	» 12 045	
3. Πωλήσεις Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Ἡμερολογίου	» 48 095	
4. Ἐνίσχυσις Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς	» 21 118	
Τὸ ἕλρον	» 298 258	
5. Ὑπόλοιπον προηγουμένης χρήσεως	» 8 207,40	306 465,40
Ἀποδιδόμενα :		
α) Ἐνίσχυσις τῆς Σχολῆς διὰ λογαριασμὸν αὐτῆς	» 125 661	
β) Φόροι Δημοσίου καὶ κρατήσεις I.K.A.	» 8 470,40	134 131,40
Γενικὸν Σύνολον	»	<u>440 596,80</u>

ΕΞΟΔΑ

Ἐντυπα

1. ΣΠΟΥΔΑΙ τόμος ζ' τεύχη 1—12	» 113 675,40	
2. Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ. τεύχη 18—22	» 57 277,50	
3. Ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον 1957, τεύχη β	» 72 360,60	
4. Ἀντίτυπα καὶ διάφορα ἔξοδα ἐκδόσεων	» 15 337,60	258 651,10
5. Ἀμοιβαὶ Συντάξεως — Διαχειρίσεως	» 30 900	
6. Γενικὰ ἔξοδα διαχειρίσεως καὶ Δημοσιεύσεις	» 16 282,40	47 182,40
Τὸ ἕλρον	»	<u>305 833,50</u>
Τα μείζον εἰς νέον	»	631,90

Ἀποδιδόμενα:

α) Λογαριασμοὶ Σχολῆς — Ἀμοιβαὶ ἐκτάκτου Προσωπικοῦ καὶ διάφοροι ἐπιβαρύνσεις αὐτῶν I.K.A. κ.λ.π.	»	125 661	
β) Ἀπόδοσις φόρων καὶ κρατή- σεων I.K.A.	»	8 470,40	134 131,40
Γενικὸν Σύνολον	»		<u>440 596,80</u>

Κατὰ τὴν ὡς ἄνω χρῆσιν ἢ διαχειρίσεις τοῦ Τμήματος Ἐκδόσεων ἐγένετο μετ' ἐξαιρετικῆς τάξεως καὶ προσοχῆς καὶ οὐδεμίᾳ ἀταξία διεπιστώθη κατὰ τὸν διενεργηθέντα ὑφ' ὑμῶν ἔλεγχον.

Διὰ τὰ σημειωθέντα ἄνωτέρω ἔσοδα, ἐξεδόθησαν γραμματεία εἰσπράξεως ἅτινα ἄρχονται ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 54 καὶ ἐξικνοῦνται μέχρι καὶ τοῦ ἀριθ 112 καὶ ἅτινα εἶναι ὑπογεγραμμένα ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς Σχολῆς, ἀφοῦ προηγουμένως ἔχουν ἐγκριθῆ ὑπὸ τῶν μονίμων ἐλεγκτῶν τῆς Σχολῆς, αἱ δὲ καταστάσεις εἰσπράξεων ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Ταμίου καὶ τοῦ Διαχειριστοῦ, θεωροῦνται καὶ αὐταὶ ὑπὸ τῶν μονίμων ἐλεγκτῶν τῆς Σχολῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ. καὶ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Συντάξεως τῶν Ἐκδόσεων. Τὰ ἔσοδα ἐγένοντο δάσει ἐνταλμάτων πληρωμῆς ἅτινα ἄρχονται ἀπὸ τοῦ ἀριθμ. 215 καὶ ἐξικνοῦνται μέχρι καὶ τοῦ ἀριθ 376 καὶ ταῦτα δὲ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Α.Σ.Β.Σ. καὶ τοῦ Γραμματέως ταύτης καὶ θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Συντάξεως τῶν ἐκδόσεων καὶ τῶν μονίμων ἐλεγκτῶν τῆς Σχολῆς.

Ἡ ὑπαρξὶς αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως, ἣτις καθιερώθη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1950—51 διὰ τὸ τμήμα τοῦτο, διηκολοῦνε τὰ μέγιστα τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν του αἵτινες τόσον ἀπὸ ἀπόψεως ὄγκου ὅσον καὶ κυρίως, ὅσον ἀφορᾷ τὸ εἶδος καὶ τὴν ποιότητά των, ἐμφανίζουν ὁμολογουμένως ἐξέλιξιν ἣν θὰ ἐξήλευον πολλὰ σοβαρὰ ἐπιστημονικὰ ἰδρύματα.

Κατὰ τὸ ὑπὸ ἔλεγχον ἔτος παρετηρήθη μεγαλύτερα ἢ κατὰ τὸ παρελθὸν δράσις τοῦ Τμήματος τούτου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδοθεισῶν μονογραφικῶν καὶ μελετῶν ὑπῆρξε μεγαλύτερος, ἐσυνεχίσθη δὲ ἡ ἐκθεσις τοῦ ἀξιολογωτάτου περιοδικοῦ δημοσιεύματος «ΣΠΟΥΔΑΙ» εἰς ὃ δημοσιεύονται διάφοροι περισπούδαστοι μελέται ἐπὶ οἰκονομικῶν θεμάτων καὶ δὴ ἄνευ καταβο-

λης άμοιβής εις τούς συγγραφείς ώς και τού περιοδικού «ΝΕΑ τής Α.Σ.Β.Σ.», όπερ έχει πληροφοριακόν χαρακτήρα και εις ό δμως δημοσιεύονται και αξιόλογοι έπιστημονικαί έργασίαι τών σπουδαστών ένισχυομένης ούτω τής διαθέσεώς των πρός έπιστημονικήν έρευναν και έργασίαν.

Κατά τó υπό κρίσιν έτος τó Τμήμα έκαινοτόμησε διά τής έκδόσεως έγκυκλοπαιδικού Ήμερολογίου (Ήλμανάκ 1957 τρία τεύχη) εις ό δημοσιεύονται μετξύ άλλων και άρθρα επί θεμάτων συναφών πρός τήν άποστολήν και τó άντικείμενον τής Σχολής και τά διάφορα οικονομικά ζητήματα συγχρόνου ένδιαφέροντος

Όμοίως, δέον νά σημειωθής, ή έκδοσις τού περισπουδάστου τόμου τών όμιλιών άτινες έγινοντο υπό τήν αίγίδα τής Α.Σ.Β.Σ επί τού άπασχολούντος τόν οικονομικόν και βιομηχανικόν κόσμον κεφαλαϊώδους σημασίας ζητήματος τής Κοινής Εύρωπαϊκής Άγοράς.

Ό τόμος ούτος επλήρωσε κενόν εις τήν Έλληνικήν Οικονομικήν Βιβλιογραφίαν και επαινοί όφείλονται εις τήν σχούσαν τήν πρωτοβουλίαν τής όργανώσεως τών όμιλιών τής Α.Σ.Β.Σ. και τής έν συνεχεία, έκδόσεών των εις αυτότελες έργον.

Θεωρούμεν επιβεβλημένον καθήκον νά τονίσωμεν ότι όλη αυτή ή σημαντικωτάτη διαφωτιστική και έπιστημονική έργασία τών έκδόσεων έγινετο υπό τήν προσωπικήν έμπνευσιν, ευθύνην και επιμέλειαν τού Διευθυντού τής Σχολής κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, ό όποιος, ώς προέκυψεν εκ τού έλέγχου τής διαχειρίσεως, ούδεμίαν άμοιβήν έλαβεν.

Ούδεμία άπομένει άμφιβολία ότι ή ύπαρξις αυτότελους εις τó Τμήμα τούτο διαχειρίσεως διευκολύνει τó έκδοτικόν και τόσον σημαντικόν έργον τού Τμήματος έκδόσεων, όπερ έλάχιστα ιδρύματα έχουν νά εμφανίσουν εις τó ενεργητικόν τής δράσεώς των.

Παραθέτομεν πίνακα τών έν γένει έκδόσεων τής Σχολής κατά τó Άκαδημαϊκόν έτος 1956-57, εκτός τών προαναφερθέντων περιοδικών:

Α.Σ.Β.Σ. — Διάγραμμα Μελετών με θέματα: Ή κοινότης - Ή τουριστική περιοχή - Τά εισαγόμενα προϊόντα - Τά εξαγόμενα προϊόντα - Ό Γενικός ίσολογισμός μιās επιχειρήσεως - Τó Βιομηχανικόν Κέντρον - Ή Βιομηχανική επιχείρησις

»

— Έγκυκλοπαιδικόν Ήμερολόγιον (Ήλμανάκ 1957)

- X. Ἀγαλλοπούλου** — Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐργασία κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Συντάγματος
- K. Ἀθανασιάδου** — Αἱ νεώτεραι μέθοδοι τῆς Στατιστικῆς
- M. Γεωργιάδου** — Τὸ κόστος διαθέσεως τῶν προϊόντων
- K. Δημαρᾶ** — Ψυχολογικοὶ παράγοντες τοῦ Εἰκοσιένα
- K. Ζησιμοπούλου** — Ὁ Τουρισμὸς γενικῶς καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἑλλάδι
- E. Ζούλια** — Ἐπὶ μιᾶς νέας μεθόδου ὑπολογισμοῦ τοῦ ἀριθμητικοῦ μέσου καὶ τῆς τυπικῆς ἀποκλίσεως μιᾶς κατανομῆς συχνότητος εἰς περίπτωσιν ἰσαπεχουσῶν τιμῶν τῆς μεταβολῆς
- A. Καλλιαβᾶ** — Ἡ Γεωπολιτικὴ τῆς διώρυγος τοῦ Σουεῦ
- N. Μαρματάκη** — Τὸ ἐπίπεδον διαβιώσεως τοῦ πληθυσμοῦ
- Π. Μητισοπούλου** — Πρωταρχικαὶ γραμμαὶ ἀπὸ τὴν ἐπιστήμη τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς
- K. Μπανιαλοῦκα** — Ἡ διάρθρωσις τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν
- » — Ἡ ὀργανωτικὴ τῆς οἰκονομίας
- » — Τὰ ἐξοδα καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν μετακινουμένων δημοσίων ὑπαλλήλων
- Γ. Συνοπούλου** — Χριστιανισμὸς καὶ Δίκαιον
- A. Παπαϊωάννου** — Ἐξέλιξις καὶ προβλήματα ἑλλ. βιοτεχνίας
- K. Παπαϊωάννου** — Τὰ Θεμέλια τοῦ Μαρξισμού
- » — Κοιν. ἐπανάστασις καὶ οἶκον. ὑποανάπτυξις
- Γ. Παπαλεξανδρῆ** — Φιλελεύθερος Σοσιαλισμὸς
- Σ. Πεσματζόγλου** — Ὁ Ἑλληνικὸς Τουρισμὸς
- N. Πολύζου** — Ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς · Ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις
- A. Τσοῦτσου** — Ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τῶν τακτικῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων.

Τελευτῶντες τὴν παροῦσαν Ἐκθεσιν δρφείλομεν νὰ ἐξάρωμεν τὸ ἐν γένει ἔργον τῆς Σχολῆς καὶ νὰ υποβάλωμεν εὐσεβάστως τὴν πρότασιν ὅπως τὸ καινοτόμον τοῦτο ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Ἰδρυμα τῆς Πατρίδος μας τύχη τῆς ἄκρας τοῦ Σεβαστοῦ Ὑπουργείου εὐαρεσκαίας καὶ εὐρεθῆ τὸς τρόπος νὰ τιμηθῶσιν ἠθικῶς τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ἀμισθεὶ προσεγγκόντα τὰς ὑπηρεσίας των, τὰ μέλη τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἰδίᾳ ὁ Διευθυντής, ὡς καὶ τὸ Διοικητικὸν Πρῶσωπικὸν αὐτῆς.

Σ Π Ο Υ Δ Α Ι

Μηνιαῖον ἐπιστημονικόν ὄργανον
τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν

Τόμος Η΄

Ἀκαδημαϊκόν ἔτος 1957/58

Ἐτησία συνδρομή δραχ. 150

διὰ τοὺς σπουδαστάς δραχ. 100

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Μηνιαῖον ὄργανον διαφωτίσεως καὶ πληροφοριῶν
τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν
τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν

Τόμος Α΄

Ἀκαδημαϊκόν ἔτος 1957/58

Ἐτησία συνδρομή δραχ. 100

Διὰ τοὺς σπουδαστάς δραχ. 50